

www.e-rara.ch

Loukianou hapanta

Luciani Samosatensis Operum tomus IIII

Lucianus

Basileae, [1602]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26981>

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

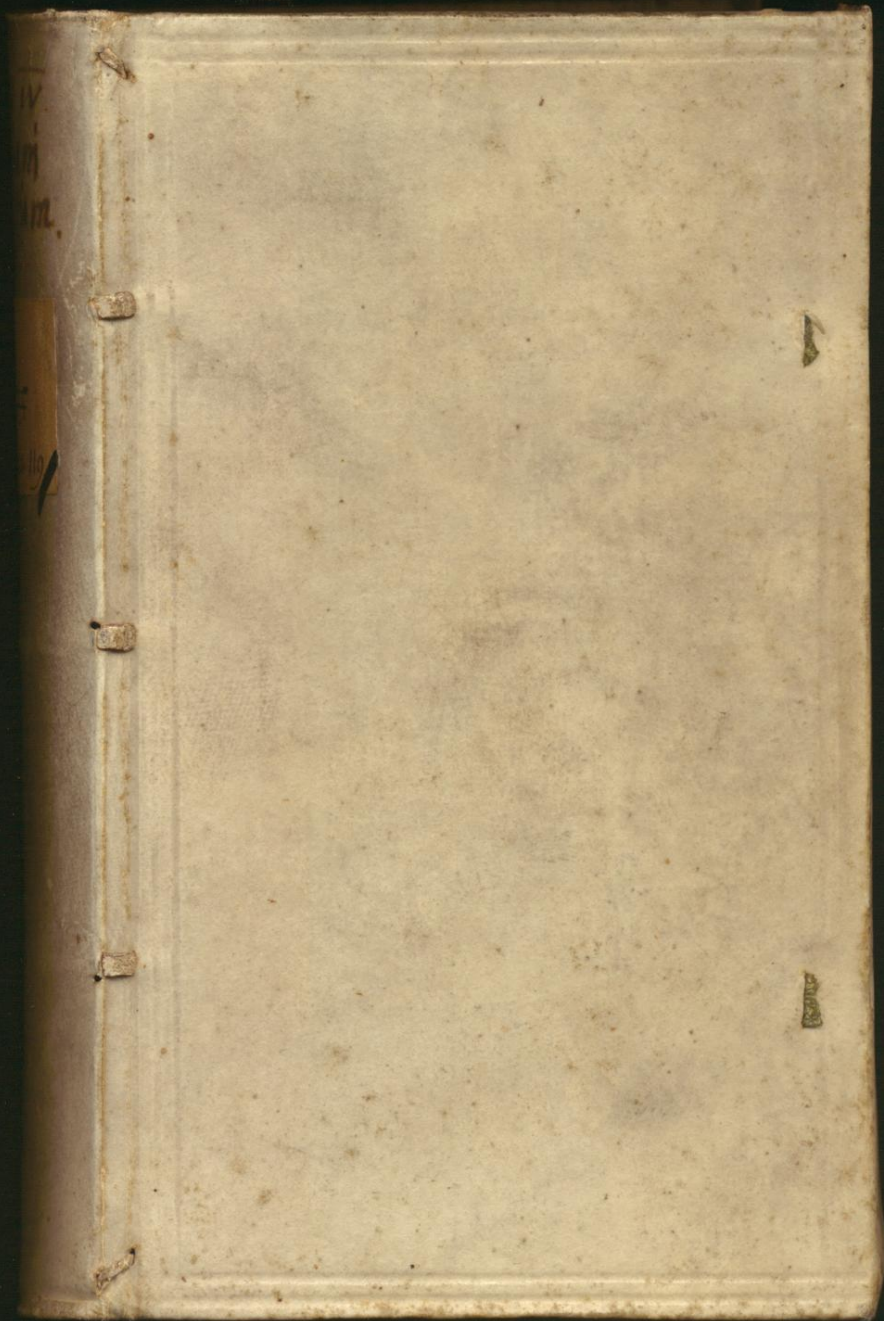
e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

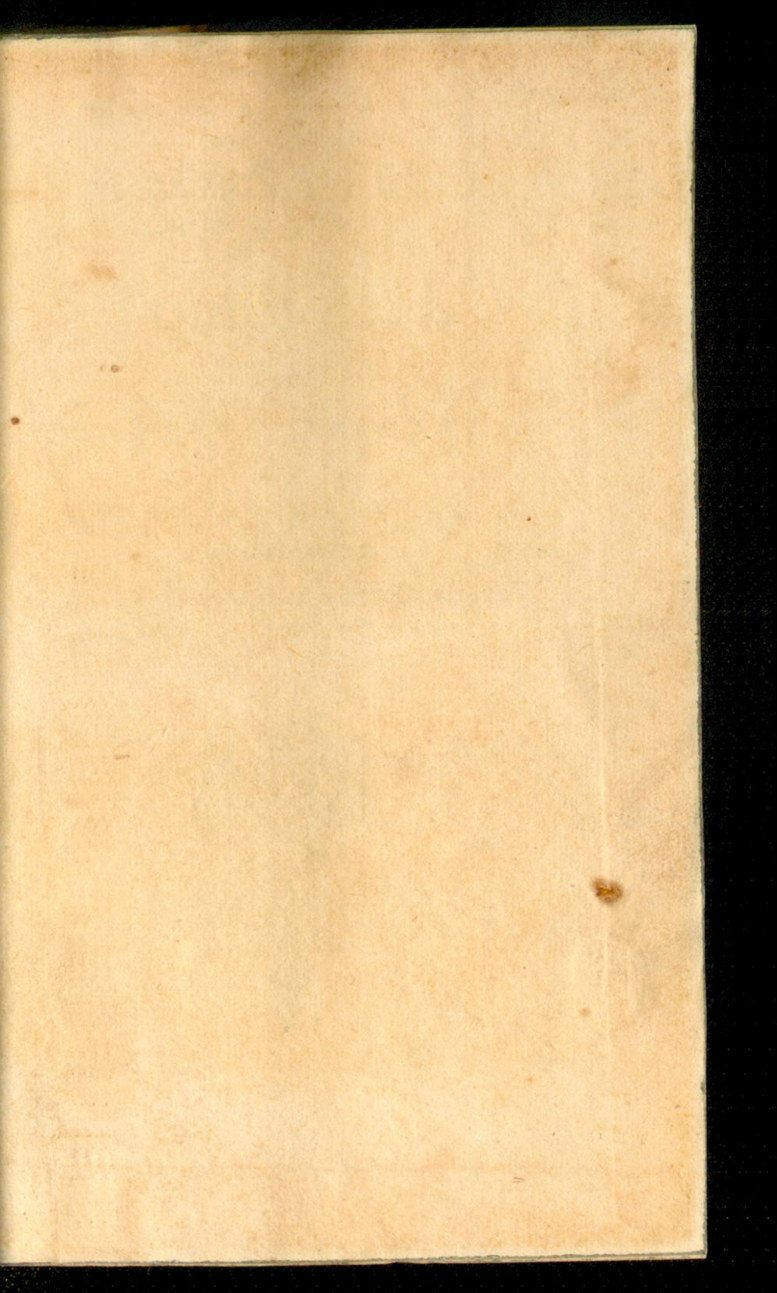
Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Catalog

~~B. 4 III. 12~~

B. c. ix. 119.

L V C I A N I
S A M O S A T E N I
O P E R V M

Tomus IIII.

Cum

GILBERTI COGNATI

E T

IOANNIS SAMBVCI

Annotationibus:

Quas ad calcem vniuscuiusq; DIALOGI
adjectas, castigatiores & ditio-
res deprehendes.

B A S I L E A E.

D E O R V M

Dialogi.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑ-
νυμέδηςΙΟΥΙΣΕΤ ΓΑ-
νυμέδης.

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R.

Γε, ὦ Γανυ-
μέδης, ἡκομην
ᾧ ἐνθα ἔ-
χελυ, φέλη-
σόν με ἡδύ,

ὅπως ἐδῆς ἐκίτι ῥάμφ' ὅ ἀγ-
κλον με ἔχουσα, ὅδ' ὄνυχας
ὁξύς, ὅ πτερά, οἷος ἐφανόμην
ἐπιπλὺς ἐν δολῶν. Γα. ἄν-
θρωπε, ἐκ αὐτὸς ἀρτί ἡδύα, καὶ
καταπλάμνος ἡρπασάς με ἀπὸ
μῆσος ἢ ποιμνίς; πῶς ἐν τὰ βί-
βρα ἐκένά ἐξέρεθνηκε, σὺ
δ' ἀμ' ὅδ' ἀναπέφηνας; Ζ.
ἀμ' ὅτι ἄνθρωπος, ὃν ὀρέξῃς, ὡ
μυράκιον, ὅτι αὐτός. ὃ δ' πάν-
των βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗ-
τός ἐμι, πῶς τὸν καιρὸν ἀλ-
λάξας ἱμαῖόν. Γα. τί φῆς;
σὺ γὰρ ὁ Πάρις ἡδύ; ἔτα
πῶς σύγγα ἐκ ἔχεις, οὐδὲ κί-
αισitur Pan ille et deinde quomodo fistulā nō habes, neq; cor=

Ge^a ὦ Gany-
medes (perue-
nimus. n. quò
oportebat) οἷ-
sculare me iā:

ut videas nō ampliùs rostrū
aduncū me habere, neq; vna-
gues acutos, neq; alas, qualis
videbar tibi modò cūm vo-
lucris esse apparebā GAN.
Mi homo, annon aquila mo-
dò fuisti, ac deuolans rapui-
sti me à medio ouili? Quo
pactō igitur alæ illæ ablatae
tibi sunt, tu verò ipse alius
quispiā subito appares? IVP.
Sed neq; homo quē vides, ad-
olescentule, neq; aquila, sed
omnium rex deorū ego ipse
sum, q; meipsum ad tēpus ita
transformaui. GAN. Quid
4444 2 nua,

ρατα, οὐδὲ λάσι' ἔϊτα σκέ-
 λη; Z. μόνον ᾧ ἐκένον ἦ-
 γῆ θιον; Γα. ναί. καὶ θύομεν
 γι, αὐτῷ ἐννορχιν τράχον ἐπὶ
 τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔ-
 σκη. σὺ δὲ ἀνδραποδιστής τις
 εἰνά μοι δοκῇ. Z. ἄπ' ἐ μοι,
 Διὸς δὲ οὐκ ἤκυσθες ὄνομα, οὐ-
 δὲ βωμόν εἶδες ἐν τῷ Γαρ-
 γάρῳ τῷ ὄντι, καὶ βροντῶν-
 ῶς, καὶ ἀσραπᾶς ποιοῦντ';
 Γα. σὺ, ὦ βέλτισ, φῆς εἶν', ὃς
 πρώτῳ κατέχευας ἡμῶν πλὴν
 πολλῶν χάλαζον, ὃ οἰκέρν' ἔπερ-
 ἔνω λεγόμεν; ὃ ποιῶν τὸ ψό-
 ρον, ὃ τὸ κειδὼν ὃ πατὴρ ἔθυ-
 σεν; ἔϊτα τί ἀδικήσεντά μοι ἄ-
 νθρωπος, ὃ βασιλεύς τ' θεῶν;
 τὰ δὲ πρόσθ' αὐτῶν ἴσως οἱ λυκοὶ
 διηρπάσεντο ἥδη, ἐρήμοις ἐ-
 πιωσόντες. Z. ἔτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν πεσόντων ἀθανάτων
 γιγνημένων, καὶ ἐνταῦθα σιω-
 ῶμεν μετ' ἡμῶν; Γα. τί
 λέγεις; ὃ γὰρ κατὰ ξας μετ' ἡμῶν
 ἐς πλὴν ἰδὼν τήμερον; Z. οὐ-
 λαμῶς ἐπὶ μάτῳ αἰτὸς ἔλω
 ἀντὶ τοῦ γιγνημένου. Γα.
 οὐκ ἔρ

nua neq; hirsutus es crura?
 IVP. Solum enim illum exi-
 stimas Deum? GA. Etiam:
 atq; adeò sacrificamus ipsi,
 coleatum hircum ad spelun-
 cam agentes, in qua ipse po-
 situs est. Tu verò ^b plagia-
 rius quispiam videris mihi
 esse. IVP. Dic mihi, Iouis
 verò nomen non audisti? ne-
 que etiam ^c aram vidisti il-
 lius in Gargaro, pluentis
 scilicet atq; tonantis, & ful-
 gura facientis? GAN. Tu
 te, optime vir, ais esse, qui
 paulò antè effudisti nobis
 copiosè grandinem, qui ha-
 bitare supra nos diceris, fa-
 ciens strepitum, cui arietem
 pater sacrificavit? Denique
 quidnam improbè tentan-
 tem me sursum rapuisti rex
 Deorum? Iam verò & oues
 fortassis lupi diripuerunt,
 desertas illas inuadendo.
 IVP. Adhuc enim cura est
 tibi ouium, immortalī factō,
 & hīc conuersaturo nobis-
 cum? GAN. Quid dicis?

An non deduces me tandem in Idam hodie? IVP. Nequa-
 quam, quoniam frustra aquila fuisset pro deo factus. GAN.

Igitur

οὐκ ἔρ' ἐπὶ ζητήσῃ με ὁ πατήρ,
 καὶ ἀγανακτήσῃ μὴ εὐείσκωρ,
 καὶ πληγὰς ὑστέρῳ λήψομαι,
 καταλιπὼν τὸ ποίμνιον. Ζ.
 πῶς γὰρ ἐκείν' ὁψιταί σι; Γα.
 μηδ' αὖτως. ποθὲν γὰρ ἦδη αὐ-
 τόν. εἰ δ' ἀπάξῃς με, ἵπσι χυ-
 μάσῃ καὶ ἄπορον παρ' αὐτῷ κείδῃ
 τυθήσῃ οὐδ' αὖτε παρ' ἐμοῦ.
 ἔχομεν δὲ τὸν τεκνῆ τὸν μέ-
 γαρον, ὃς ἡγᾶται πᾶσι τῶν νο-
 μῶν. Ζ. ὥς ἀφελῆς ὁ πᾶσι
 ὅσα, καὶ ἀπολοικός, καὶ αὐτὸ
 δὴ τῷ, πᾶσι ἐστὶ. ἀπ' ὧ Γα.
 ὑμῶν δὲ, ἐκείν' αὖ πάντα χά-
 ραν ἔα, καὶ ἐπὶ λάθῃ αὐτῶν,
 καὶ ποίμνις, καὶ τῆς ἰδίας. σὺ δ'
 (ἦδη γὰρ ἐπερὶ αὐτῶν) πολλὰ
 λατὺ ποίησας ἐν τεύθει καὶ τῷ
 πατέρει, καὶ τῶν πατέρων,
 καὶ ἀντὶ μὲν τυρῶ καὶ γάλακ-
 τος ἀμβροσίαν ἔδωκε, καὶ νέκ-
 τάρη. τῷ μὲν τοι καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς πρῆξας
 ἐγχείων, τὸ δὲ μέγιστον, ἐκείνῃ
 ἀνθρώπῳ, ἀπ' ἀθανάτου γε-
 νήσῃ καὶ ἀείρῃ σου φάνειον
 ποιήσω κάλλιστον, καὶ ὅπως δὴ
 δαίμων

Igitur inquireret me pater, et
 indignabitur non inueniens,
 verberaq; postea capiam, res
 linquens ouile. IV P. Vbi il-
 le videbit te? GAN. Ne-
 quaquam desidero verò iam
 ipsum. Quod si verò dimitt-
 tes me, promitto tibi, et al-
 lium hircum ab ipso immo-
 latū iri, redemptionis precii
 pro me videlicet. Habemus
 autem triennem illū, et ma-
 gnū, qui præt cæteris in pas-
 scua. IV P. Quàm simplex
 hic puer est, et minimè ma-
 lus: atque id ipsum solum,
 puer adhuc. Verum, ô Ga-
 nymedes, illa quidem omnia
 valere sine, et obliuiscere
 ipsorum ouilis videlicet, et
 Idæ. Tu autē (iam enim cæs-
 lestis es) multa benefacies
 hinc et patri et patriæ. Ac
 pro lacte quidem et caseo
 Ambrosiam edas, et Nectar
 bibas. Hoc tamē et alijs no-
 bis ipse infundendo præbe-
 bis. Quod autem maximum
 est, non ampliùs homo, sed
 immortalis eris, atque etiam

et sydus tuum apparere faciam pulcherrimum: et omnino fe-

Δάμαρ ἔσθ. Γα. ἦν δὲ παύσ
 ζην ἐπιθυμήσω, τίς συμπαίξει
 ταῖ μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἰδῇ ποιοὶ ἡ-
 δικιωταὶ ἦμεν. Ζ. ἔχεις καὶ
 ταῦθα τῶν συμπαζόμενων; ὦ
 τῷδ' ἐρωτά, καὶ ἀσφαλὲς
 μάλα πολλὰς. θάρρει μόνον, καὶ
 φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπὶ πό-
 θῃ τῶν κατώ. Γα. τί δὲ ὑ-
 μῖν χρεῖται; ἄν γηνοίμην; ἢ
 ποιμαίνην δίκυς καὶ ταῦθα;
 Ζ. οὐκ. ἀλλ' οἰνοχόους, καὶ
 ἐπὶ τῷ νίκταρος τεταξῇ, καὶ ἐπὶ
 μελήσει τῇ συμποσίῃ. Γα. τῷδ'
 καὶ χαλεπὸν. οἶδα γὰρ ὡς καὶ
 ἐγγίαι τὸ γάλα, καὶ ἀναδύναι
 ἐν τοῦδ' οἴκῳ. Ζ. ἰδὲ πολλὴν
 οὐτ' ὀφθαλμῶν μνημονεύει,
 καὶ ἀνθρώποις ἀφαινεῖσθαι
 οἴεται. ταυτὶ δ' ἔβανός ἐστι, καὶ
 πίνοντες, ὥσπερ ἔφην, τὸ νίκ-
 ταρ. Γα. ἡδίστον, ὦ Ζεῦ, τὸ γά-
 λα; Ζ. εἴσθ μετ' ὀλίγον,
 καὶ γονσάμεν; ἔκ ἐτι ποθὲν
 σφες τὸ γάλα. Γα. κοιμήθη-
 μαί; πῶς; νυκτὸς, ἢ μετὰ τῇ
 ἡλικιώτῃ ἐρωτῶ; Ζ. ἔκ, ἀλ-
 λά σφ' ἐπὶ τὸ σὺ ἀνέρεται, ἢ
 ἄμα

lix eris. GAN. Si verò
 ludere cupiam, quis collu-
 det mecum? in Ida enim
 multi coætanei eramus. IVP.
 Habebis & hic collusorem
 tibi hunc Cupidinem, & a-
 stragalos valde multos. Con-
 fide solùm, & lætus sis, &
 nihil desideres inferiorum.
 GAN. Quid verò vobis
 vilis ero? An oves pasces
 re oportebit & hīc? IVP.
 Non, sed ministrabis vinum,
 & ad nectar paulò post or-
 dinaberis, & procurabis
 conuiuium. GAN. Hoc
 quidem non difficile, scio ea-
 nim ut oporteat effundere
 lac, & coronare poculum
 pastorale. IVP. Vide, rars
 sus hic lactis meminit, &
 hominibus se ministrare puz-
 tat. Hoc verò cælum est,
 & bibimus (quemadmodum
 dixi) nectar. GAN. Dul-
 cius, ô Iupiter, lacte? IVP.
 Scies post pusillum: & cum
 gustaueris, non amplius de-
 siderabis lac. GAN. Por-
 rò vbi dormiam nocte? An
 cum coætaneo Cupidine? IVP. Non, sed ob hoc terapui, ut
 similes

ἅμα καθάδοιμν. ΓΑ. μό-
 ν' ἔστι οὐκ ἂν διώσας, ἀλλ' ἔ-
 σθαι σοι καθάδοιμν μετ' ἐμῶ;
 Ζ. ναὶ μετὰ ταῖς τοῖς, οἱ ὅ-
 ῃ σὺ, Γανυμήδης, ἔτω κα-
 λός. ΓΑ. τί γάρ σι πῶς τὸν
 ὕπνον ὀνύσῃ τὸ καθάδοι;
 Ζ. ἔχει τίς ἐλγυητορὸν ἡδὺν, ἢ μα-
 λανώτερον ἰσάσθαι αὐτόν.
 ΓΑ. καὶ μὲν ὅτι πατὴρ ἤχ-
 θετό μοι συγκαθάδοντι, καὶ
 διηγεῖτο ἑωθῶν, ὡς ἀφ' ἑλόν αὐ-
 τῷ τὸν ὕπνον σπρόβον, καὶ
 πακτίζων, καὶ τι φεγγόμεν
 μετὰ ξὺν ὁπότε καθάδοιμι, ὥ-
 σε πρὸ τῶν μητέρων ἐπεμπί-
 μεν κοιμηθισόμενον τὰ ποτά.
 ὦρα δὲ σοι, ἐστὶ τὸ, ὡς φῆς,
 ἀνὴρ πασάς με, καταθεῖναι
 αὐθις ἐς τὸν γλῶττι, ἢ πράγματα
 ἔξῃς ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω
 γάρ σι σιωχῶς σπρόβον.
 Ζ. τῷ αὐτό μοι τὸ ἡδίστον
 ποιήσεις, εἰς ἀγρυπνήσομαι με-
 τὰ σοῦ. περὶ γὰρ ἔστι τι λέσω
 ποτάκις, καὶ περὶ ὕπνων.
 ΓΑ. αὐτὸς ἂν ἡδέως, ἐγὼ
 ἔ

simul dormiremus. GAN.
 Solus enim non possis, sed
 suavius dormire mecum?
 IVPIT. Profectò, cum
 tali qualis es tu Ganymea-
 des, sic pulcher. GAN.
 Quid enim te ad somnum
 iuuabit pulchritudo? IV-
 PIT. Habet quoddam in-
 citamentum suauē, & faci-
 lius inducit ipsum. GAN.
 Atqui pater meus indigna-
 batur mihi condormienti,
 & narrabat manē quomodo
 turbarem ipsius som-
 num, volutatus per lectum,
 calcitrans, & aliquid lo-
 quens interea quando dor-
 mire: quapropter ad ma-
 trem remittebat me dormi-
 turum sæpiusculē. Quare
 si ob hoc, ut ais, rapuisti
 me, tempus tibi est ut me
 denuò in terram deponas,
 vel molestia afficeris ni-
 hil dormiendo. Turbabo
 enim te continuè, huc at-
 que illuc me reuoluens. IV-
 PIT. Atqui hoc ipsum suau-
 issimum mihi feceris, si tecum vigilare cogas. Osculabor e-
 nim interea te eò sæpius, & amplectar. GAN. Ipse videris, ego

ἢ κοιμήσμαι, ὧν κατὰ φιλῶν =
 τῷ. Z. εἰσόμεθα τότε τί
 πρακτέον· νυνὶ δ' ἄπαγε αὐ-
 τὸν, ὃ Ἑρμῆ, καὶ πτόντα τῆς
 ἀθανασίας, ἅγε οἰνοχοῦ =
 ὄντα ἡμῖν, διδάξας πρό-
 τιρον ὡς καὶ ὀρέγαν τὸν
 σκύφορ.

verò dormiā te deosculante.
 IV P. Videbimus tunc quid
 agendum. Nunc verò abduc
 ipsum, Mercuri, & postea
 quam de immortalitate bi-
 berit, duc ut ministraret no-
 bis, docens prius quemad-
 modum oporteat porrigere
 scyphum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a AGE, ὃ Ganym.] Ganymedes fuit Trois regis Darda-
 norum filius, & ob admirandam pulchritudinem à Ioue in for-
 ma àquila raptus, quem Iupiter pincernam suam fecit, amota
 Hebe Iunonis filia, eò quòd dum Ioui apud Aethiopas comes-
 santi ministraret, cadens, corporis sui obscena omnibus superis
 monstravit. Xenophon in Symposio docet, Ganymedem in cæ-
 lum à Ioue perlatum, non corporis, sed animi gratia, et si Io-
 uem pungat Lucianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Euro-
 pæ fabulas respicit, quum sic loquentem voluptatem introdu-
 cit lib. 15:

Illa ego sum, verti superum quæ sæpe parentem
 Nunc auis in formam, nunc torua in cornua tauri.

b Plagiarius.] Qui liberum hominem pro seruo vendit, vel
 seruum alienum tanquam suum. Xenoph. ἀνδραπόδεις εἰσὶν ἃ
 ἐπικρατεῖ τὰς λαμβάνοντας τὸν ὁμιλίαν μεθ' ὃν Ἀλφ. τὸ ἀναγ-
 καῖον αὐτοῖς ἀναγ. Ἀλφ. λέγει, πρὶν ὅν αὐτὸν λάβοιεν τὸ μεθ' ὃν, id
 est, suæ libertatis venditores vocat, &c. c Aram vidisti in
 Gargaro.] Græci Iouem ὁμῶς εἰς venerati sunt, ut testa-
 tur Strabo, & Pausanias: & ὅτιον, ut Arrianus & Phurnu-
 tus, Latini Pluuium verterunt. Tibullus:

Arida nec pluuiio supplicat herba Ioui.

Seneca lib. natur. quæst. 4. hoc carmen Ouidio tribuit. d Sy-
 dus

aus tuum.] *Aquarium notat, quem Ganymedem esse perhibent. Licet ἄσπον κυέας sis, non ἀτρε, aquarius.*

ΗΡΑΣ ΚΑΙ
ΝΥΘ.

ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
Ιουλις.

Iacobo Micyllo interprete.

ΙΥΝΟ.

ΕΞ οὗ τὸ μητρικίον τῶν
το, ὦ Ζην, τὸ φρυ-
γίον ἀπὸ τῆς Ἰδης ἀρ-
πάζεις, δι' ὃν ἀνέγαγες, ἵ-
να πλὴν μοι πείσῃς τὰν
νοῦν. Ζ. καὶ τοῦτο γάρ, ὦ
Ἡρα, ζηλοτυπῆς, ἥδη ἀφί-
λεις οὐτῶν καὶ ἀλυπώτατον, ἐν
δὲ ὥμῳ τῆς γυναικὶ μόνως
χαλινῶσε εἶναι, ὅπως ἂν
ὁμιλήσωσιν ἡμεῖς. Ἡρ. οὐδ'
ἐκείνα μὲν εἶναι ποιεῖς, οὐδὲ πρὶν
ποντα σκαυῶ, ὅς ἀπολυτῶν
θεῶν διεσπότης ὢν, ἀρχιπῶν
ἡμεῖς τὴν νόμῳ γαμειτῶν, ἐπὶ
τῶν γλῶσσαι μοιχάσωρ,
χευσίον ἢ ταῦρ ὅτι γυνόμην.
πολλὸν ἀπ' ἐκείνων μὲν σοὶ
καὶ ἐν γυνή μὲν εἶσι, τὸ δὲ Ἰδῶν
ἐν τῷ παιδίον ἀρπάζεις,
ἀνέ-

ΕX quo adolescentulā
hunc Iupiter, Phry-
gium istum dico, ab
Ida raptum huc adduxisti,
minus aduertis mihi ani-
mum. IVP. Etiam ob hunc,
Iuno, zelotypa iam es, sim-
plicem adeò, ὅτι minimè mo-
lestum? Ego verò putabam
mulieribus solis difficilem
te esse quaecunq; conuersan-
tur mecum. I VN. Neque
illa quidem rectè facis, nec
conuenientia tibi ipsi, qui or-
nium deorum dominus ex-
istens, relinquens me legi-
timam uxorem, in terram
descendis, ibiq; adulteria ex-
erces in aurum vel taurum
conuersus. Veruntamen illæ
mulieres tibi in terra ma-
nent: ideo autē hoc puero rapto, etiam in cælum subuolāsti,
aaaa 5 Deo=

ἀνέπλες, ὃ ἡνναούτατι θεῶν,
 καὶ σιωοικῇ νυῖ ἐπὶ λεφαλλῷ
 μοι ἐπαχθεῖν, οἶνοχοῶν δὲ τῷ
 λόγῳ. ὅτας ἡ πόρδος οἶνοχοῶν; καὶ
 ἀπηγορεύεαι σιρ ἄρα ἦτε Ἡβη
 καὶ Ὁφρας Θ', ὁσκαυόμενοι;
 σὺ δὲ καὶ πλὴν κυλικά οὐκ ἄρ
 ἄπῳς ποδοῖς παρ' αὐτῶν, ἡ φε
 λῆθες πρότερον αὐτόν, ἀπάν
 των ὁράντων, καὶ τὸ ἐλκυσμα
 τοῖς ἡλίοις τῷ νέκρῳ Θ'. καὶ ὁσ
 τῶ οὐδὲ διψῶν ποταμῶν κα
 τῆς πείρ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπ
 ρουσαίμῳ Θ' μόνον, ἔδωκας
 ἐκείνῳ. καὶ πτόντ' ἀπλα
 βῶν πλὴν κυλικά, ὅσον ἐπὶ πο
 ποῖ ἐν αὐτῇ, πίνεις, ὅθην καὶ
 αὐτοῖς ἔπει, καὶ ἐνθα πρὸς ἑ
 μοσι τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ πίνης
 ἅμα καὶ φέλης. πρὸς τὴν δὲ βα
 σιλῆν, καὶ ἀποδυτῶν πατὴρ,
 ἀπθίμῳ Θ' πλὴν αἰγίδα, καὶ
 τὸν λεραυνόν, ἐκάλυτο ἀσρα
 γαλίσσον μὲν αὐτῷ, πώγωνα
 τηλικῶτον λαθαμνόν Θ'. πάν
 τα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥς μὴ
 οἷς λανθάνειν. Ζ. καὶ τί δας
 νόν,

Deorum generosissime : &
 nunc ille nobiscum habitat,
 ante oculos mihi adductus
 quasi amulus, scilicet ut po
 cillaretur tibi, sic enim a
 iunt. Itane verò carebas
 pocillatoribus? aut defesi
 adeò sunt & Ἡβη & Vul
 canus ministrando? Tu va
 rò etiam calicem non aliter
 ab eo accipis, quàm simul
 & osculatus fueris ipsum
 antea, omnibus aspicienti
 bus: & deosculatio ista sua
 uior tibi est ipso ^b Nectare.
 Atq; ob id sæpenumerò ne
 quesitiens petis bibere. In
 terdum autem etiam ubi de
 gustasti solum, porrigere is
 psi soles: deinde bibente is
 pso arripis calicem, & quan
 tum in illo reliquum restat,
 omne ebibis, ea etiam par
 te, unde ipse bibit, & ubi
 applicuit labia, ut & bibas
 simul & osculeris. Nuper
 verò rex ille atque omnium
 pater, depositis ægide ac
 fulmine, sedisti talis luden
 do cum illo, barbam ipse tantam & tam promissam habens.

Omnia igitur video hæc: quare ne te putes latere. I v p. At
 quid

νὸν, ὦ Ηρα, μαράκιον ἔτω
 λαδὸν μεταξὺ πίνοντα λα-
 ταφλέην, καὶ ἡδύοδα, ἀμ-
 ποῖν, καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τῷ
 νίκταει; ἢ γοῦν ἐπιτρέψω
 αὐτῷ καὶ ἅπαξ φιλήσασθαι,
 ἐκίτι μίμψῃ μοι, πετιμότι-
 ρον τῷ νίκταρ. οἷομαι γὰρ τὸ
 φίλημα εἶναι. Ηρα. παδ-ρα-
 σῶν οὐβιολόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ ὅ-
 τω μανέντω, ὡς τὰ χείλη πεσ-
 συγκέην τῷ μαλθακῷ τέτω
 φρυγί ἔτως ἐκτεθηνυμένῳ.
 Ζ. μή μοι τοιοῦτόν, ὦ γυναικί-
 τη, τοῖς παδικοῖς. οὐβὸς γάρ ὁ
 θηλυδρίας, ὁ βάρβρος, ὁ μαλ-
 θακός, ἡδίων καὶ ποθεινότερος.
 ὁ βόλομαι δὲ ἀπείρ, μή σε πα-
 ροξυῶ ἐπιπλέον. Ηρα. εἴ-
 θε καὶ γαμήσεαι αὐτὸν ἐμοῦ
 ἐνεκα. μέμνησθαι γάρ, οἶα μοι
 εἶπὲς τὸν οἰνοχόον τῷ ἐμπα-
 ροινῆς. Ζ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν Η-
 φαιστον εἶπὲς τὸν σὸν υἱὸν οἰνο-
 χοῖν ἡμῖν χαλάνοντα, ἐκ τῆς
 λαμίνης ἵκοντα, ἐπὶ τῶν σπιν-
 θήρων ἀνδρωπῶν, ἄρτι τῶν
 πυν=

quid adeò graue hoc, ὦ Iu-
 no, adolescentem adeò pul-
 chrum inter bibendum deo-
 seculari, oblectarique viros
 que illo, & osculo videli-
 cet, & nectare? Quid si i-
 giur vel semel committam
 ipsi quò & te osculetur? non
 ampliùs accusabis me quòd
 osculum illius prastantius
 nectare puto. IVN. Pædi-
 conum verba hæc sunt. Ego
 verò non ita insanihero, ut
 labia mea applicem molli-
 culo isti Phrygi, adeoque
 effæminato. IVP. Ne con-
 uicieris, generosissima tu,
 amores meos. nam muliero-
 sus, & barbarus & mollis
 culus iste, suauior & desi-
 derabilior, nolo autem di-
 cere ampliùs, ne te magis ir-
 ritem. IVN. Vinam verò
 & in uxorem illum duxis-
 ses mei gratia. Memineris
 igitur qualibus mihi pro-
 pter egregium istum pocil-
 latorem temulenter insultas.

IVP. Imò verò Vulcanum
 istum filium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem
 videlicet, & à fornace venientem, plenum adhuc fauillis.
 depom

πυράγραν ἀπ' ἐμῶν, καὶ
 ἀπ' ἐκείνων αὐτῶν τῶν δια-
 τήλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν
 λύλικα, καὶ ἐπὶ σπαθῶν ὡς
 ὡσεὶ μεταξὺ, ὅν οὐδ' ἂν ἡ
 μήτηρ σὺ ἡδίως ἐχέσθης,
 τὸ δ' ἀσβόλῳ λαλῶν ἀπομύσει
 τὸ πρόσπορον, ἡδὲ τὰ ταῦτα. οὐ
 γὰρ καὶ πρὸς πολλοὺς οἰνοχόους
 καὶ ἐμπροσθέντων συμποσίων
 τῶν θεῶν, ὁ Γανυμήδης ἐλα-
 τωμένης αὐτοῦ ἐς τὴν Ἰ-
 δῶν λαθρῶς γὰρ, καὶ ῥοδόδ' ἀκ-
 τυλῶ, καὶ ἑωσιμαίως ὁρῶν
 καὶ τὸ ἐκπομα. καὶ ὁ σὺ λυπεῖ
 μάστιγι, καὶ ἐλπίδι ἡδίων τ' ἐκ-
 τάρῃ. Ἡρα. νῦν καὶ χω-
 λὸς, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἡρας, καὶ οἱ
 δάκτυλοι αὐτῆς ἀναξίῳ τ' ὅς
 ἐλπίδι, καὶ ἀσβόλῳ μισῶς ὄντι.
 καὶ ναυτιῶν ὁρῶν αὐτὸν, ἐξό-
 τος τὸν λαλῶν ἡμιτέλει τῶν
 ἡ Ἰδῶν ἀνέθρεψε. πολλὰ δὲ ἐχ-
 ῖν ὡς ταῦτα, οὐδ' οἱ σπινθῆ-
 ρες, οὐδ' ἡ λαμπρὴ ἀπὸ τρι-
 πορὸς καὶ ἐχὶ πίνει παρ' αὐτῆς.
 Ζ. λυπεῖς, ὦ Ἡρα, σὺ αὐτῶν. ὅς
 ὅμοιος, καὶ μοι ἐπιβάντος τ' ἐρωτα
 ἔχων

deposito paulò ante forcis
 re, & ab illis ipsis digitis ac-
 cipere nos calicem, attra-
 ctumq; ipsum interea oscu-
 lari: quem neq; mater tu li-
 benter osculata fueris, præ
 fuligine quasi tota illius ex-
 usta facie. Nimirum suavia
 hæc, adeoque multum etiam
 pocillator iste cohonestat
 deorum conuiuium, nonne?
 Ganymedes autem hic ite-
 rum in Idam hinc ablegan-
 dus est? quippe purus ac
 candidus est, & digitos has-
 bet roseos: etiam scitè por-
 rigit poculum: & quod te
 omnium mordet maximè,
 osculatur dulcius ipso ne-
 citare. I V N. Nunc tibi &
 claudus, ὁ Iupiter, Vulca-
 nus est, & refertus fuligine,
 atq; nausea afficeris cum as-
 spicis ipsum, ex quo formo-
 sum & capillatum istum Ida
 enutrijt. Olim autem non vi-
 debas ista, neq; tum fauilla,
 neq; fornax ipsa absterge-
 bat te, quò minus biberes il-
 lo porrigente. I V P. Aegri-

tudine, Iuno, te ipsam afficis, nihil aliud, & mihi amorem
 eò ma-

ζηλοτυπῶ. εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
 πατρὸς ὡραῖα διεχομένη τὸ ἔκ-
 πομα, οἷ μὲν ὁ υἱὸς οἶνοχοεῖτω.
 σὺ δὲ, ὦ Γανύμηδης, ἑμοὶ μὲν
 ὅσον ἀναλίδος τὴν λυλικά, καὶ
 ἐφ' ἑκάστη, δὲς θέλαμι, καὶ ὅτε
 πλήρη ὀρέγῃς, καὶ αὐθις ὁπό-
 τε παρ' ἑμοῦ ἀφραμβαίνῃς.
 τί τῷ δακρύας; μὴ δὲ διθι-
 οῖ μὲν ξίτω ἥδ', ἢ τίς σε λυ-
 πῆν ἰθείη.

metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse voluerit.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a HEBE.] Dea pubertatis ac iuventutis, & ut Hesiod. in
 Theogon. scribis, uxor Herculis ex Iunone & Ioue prognata.

b NECTARE.] Νέκταρ, à νε particula, quæ privationem signi-
 ficat, & νέανω, interficio. Potus est Deorum, de quo Hom. Il. α.
 Erat item vini nomen in Lydiæ Olympo ex fauis permixtis, &
 floribus odoratis concinnati, vide in Chil. Erasmi. Nectaris flos.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ

VENERIS ET

Ερωτῶ.

Cupidinis.

Erasmo Roterodamo interprete.

VENV S.

Ω Τέκνον Ερωε, ὄρα,
 οἷα ποιεῖς, εἴ τ' αἶν τῇ
 γῇ λέγω, ὁπότ' εἰς τὸς
 ἀνθρώπους ἀναπέθῃς, καὶ αὐτῶν
 καὶ ἀμύλων ἐργάζῃ. ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐν ὧ οὐρανῷ, ὅς τ' ἔρῃ
 τὴν de his ago, quæ apud superos quoque designas, qui quidem

C Upido gnate, vide
 quæ facis flagitia.
 Nō iā de his loquor,
 quæ te impulsore mortales in
 terra, vel in se quisque, vel in
 uicē alij in alios faciunt: ves
 a Iouem

Δία πολυμορφον ἐπιδιδυν-
 δς, ἀκράτων ἐς ὅτι ἄρ' ὧ ἐπὶ
 ἥ καρὲ δουκῆ. τὼν δὲ λώλω δ'
 λυθαρεῖς ἐν τ' ὄραν, ἥ ἡλιον
 ἥ πρὸ τῆ Κλυμενῆ βραδυάων
 ἐνίῳτι ἀναγκάσας ἐπιλελυσ-
 μόνον τ' ἱπασίας. ἃ ἢ γὰρ ἐς
 ἐμὲ τὼν μητέρα ὕβεισας, θαρ-
 ρῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σὺ, ὦ Ζῆλμ-
 ρότατε, καὶ τὼν Πείων αὐτὼν
 γράων ἡδύη, καὶ μητέρα Ζῶ-
 των θιῶν, ἀνέπιδες παυδρα-
 σῆν, καὶ τὸ φρυγίον μεφάκιον
 ἐκείνο ποθεῖν. καὶ νυῖ ἐκένυ μὲ
 μινυρὴν ἐπὶ σὺ, καὶ ζωνταμένη τὸς
 ἡλιοντας, πρῶτα δὲ καὶ τὸς Κο-
 ρυθάντας, ἅτε μανικὸς καὶ αὐ-
 τὸς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὼν Ι-
 δλιν περιπολεῖσιν. ἢ ἢ ὁλονδ-
 ρος ἐπὶ τῷ Αἰλῇ, οἱ Κορυθάντες
 ἥ, ὁ ἢ αὐτὸ τέμνει. ξίφος τ' ὡς
 χλω. ὁ ἥ ἀνὰς τὼν λόμω, ἱτα-
 μεμνῶς δὲ τ' ὄρων. ὁ ἥ αὐτὸν
 τῷ λείρατι, ὁ δὲ ἐπιδομβεῖ τῷ
 τυμπάνῳ, καὶ ἐπικτυπεῖ τῷ λυμ-
 βάλῳ. καὶ ὄλως, θόρυβος καὶ μα-
 νία τὰ ἐν τῇ Ιδῇ ἅπαντά ἐστι.
 Δίος τοίνυν ἅπαντα. Δί-
 coma p montes fertur insanus, alius cornu canit, alius tympa-
 no tonat, alius cymbalo pstrepat: breuiter, omnis vnde quaq̃
 Ida tumultus atq̃ insanie plena est Proinde cuncta timeo me-

^a Iouem ipsum cogis varias
 assumere formas, in quoda-
 cunq; tibi pro tēpore visum
 fuerit, eū vertens. Tum Lu-
 nā è cælo deuocas. Quin et
 Solē aliquoties cōpellis len-
 tum apud Clymenē cessare,
 aurigandi muneris oblitum.
 nam quicquid iniuriæ in me
 matrē etiam cōmittis, auda-
 cter ac tanquam tutò facis.
 Verū tu quidē, ὁ deorū om-
 niū confidentissime, ^b Rheā
 insuper ipsam iā annū, præ-
 terea deorum tam multorum
 parentē, eὐ pepulisti, vt pu-
 sionē adamet, atq; in Phry-
 gium illum adolescentulum
 depereat: ac tua iam opera
 insanit, iunctisq; leonibus,
 adhibitis itē Corybantibus,
 (quippe qui et ipsi furore
 quodam sunt afflati) per Idā
 montem sursum ac deorsum
 oberrat, ipsa quidem Auis a-
 more eiulans: ceterū Cory-
 bantū alius suum ipse penem
 ense defecat, alius demissa

ἔστω τὸ βίβω, ἢ τὸ μέγα σὲ λα-
κὸν τιποῦ, μὴ ἀρμανῆσαι
ποῖς ἢ Ρέα, ἢ καὶ μάλλον ἔτι ἐν
αὐτῇ δέ, λιλύσῃ τὸς Κορυ-
βαντας συνδρόντας σὲ δέ-
σπονδοῦσθαι, ἢ βίς λίσσι παρα-
βαλῆν. ταῦτα δὲ δεικνύουσιν
οὐτὶς σὲ ὁρῶ. Ερ. θάρρα
μήτηρ, ἐπεὶ καὶ τοῖς λίσσι αὐ-
τῇς ἡδὲ ξυνώθης εἰμι καὶ πολ-
λάκις ἰπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶ-
τα, καὶ τῆς κόρης λαδόμενος,
λύτοχῶ αὐτὴς. οἱ δὲ σάυνυσι
με, καὶ τῶ χῆρα διχόμενοι.
ἐς τὸ σῶμα περιελιχυσάμε-
νοι, ἀρδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν
οὗ ἢ Ρέα, πότε ἀνέκρινε χο-
λῶ ἀγᾶτοι ἐπ' ἐμὲ, ὅλος δέ
ἐν τῷ Αἴθῃ; καὶ βί τί ἐγὼ ἀδιν-
κῶ, δακνύς τὰ λαλὰ οἷά δειν;
ὅμως δὲ μὴ ἐθέλει τῶν λα-
λῶν, μὴ τοίνυν ἐμὲ αὐτιόθεν
τῶν. ἢ θέλεις σὺ, ὦ μήτηρ,
αὐτὴ μὲν ἐρεῖν, μήτε σὲ
τοῦ Αἰῶος, μήτ' ἐκείνων
σὲ; Αφρο. ὡς δαυὸς εἶ, καὶ
ἐρατὴς ἀπάντων. ἀλλὰ με-
νήσῃ

tuo ne tale quid accidat,
quandoquidem te produxi,
vt si quādo resipiscat Rheā,
vel potius si pergat insanire,
Corybantibus imperet, vt te
correptum discerpant, aut
leonibus obijciant. Hic me
solicitat metus, quodd videam
tibi periculum imminere.

C V P. Ocioso animo esto
mater: siquidem leonibus e-
tiam ipsis iam familiaris sum
factus, ita vt sæpenumerò
conscensis eorum tergis, pre-
hensaq; iuba, equitis ritu in-
fidens illos agitem. At verò
illi interim mihi caudis ab-
blandiuntur, ac manum ori
insertam receptant, labuntq;
deinde mihi reddunt inno-
cua. Porro Rheā ipsi quan-
do tandem vacauerit vt me
vlescatur, quum in Atte sit
tota? Postremò quid ego
pecco, quum res pulchras, vt
sunt, offero ac demonstro?
Vos ne appetite res pul-
chras, quare his de rebus ne
in me crimen conferte. Num

vis ipsa tu mater vti neq; tu posthac Mariem ames, neque ille
te? V E N. Vt es peruicax, nulla in re non superas? Atta-
men

νήσυχ μὲν ποτὲ τῶν λόγων. men horum quæ dixi, alia
quando memineris.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

A R G V M E N T V M.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris
quoq; & Cupidinis, quem poëtæ Martis & Veneris
filium, atque ingentis potentiæ amoris esse deum
voluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem
gestans atque sagittas, de eo extant carmina Marulli &
Pij pontificis.

a IOVEM ipsum cogis varias assumere formas.] E-
rasmus noster Chiliad. 1, Centuria 3, adagio primo: Aut ve-
gem aut fatuum nasci oportet: Quis nepos, inquit, quis bala-
stro vnquam nugatius est nugatius, aut nequius nequam fuit,
quàm Iupiter, cui regnum mundi dederunt poëtæ. Technis fal-
lis uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, in-
fidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac colum no-
his implet. Hactenus Erasmus. Amoris impatientia se vertis
in cuculum, in aquilam, in olorem & Satyrum, in Amphy-
trionem, in ignem, in pastorem, in serpentem, vt scribit Ouid.
in 6. Metamorph. **b** Rheam.] Hoc nomine Cybele vocata
est. Hanc poëtæ Iouis, & aliorum plurium deorum matrem
dixerunt, eiq; quadrigam à quatuor leonibus tractam assi-
gnauerunt & capiti eius turritam coronam & sceptrum ma-
nibus addiderunt. Et cum incederet, sacerdotes dicti Galli

& Corybantes, sacro correpti furore, præce-
debant cymbala pulsantes, alios
item ad similem agen-
tes rabiem.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΡΟΛΛΙΝΙΣ ΕΤ
Ερμῆς. Mercurij.

Eodem interprete.

ΑΡΟΛΛΟ.

Τι γελᾷς, ὦ Ερμῆ; Ερ.
ὅτι γελοιότατα, ὦ Α.
ποπορν, ἔδωκον. Απ.
εἰπὲ δ' ἔν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκρόα-
ῖν ἔχων ξυγγηλᾶν. Ερ. ἢ ἀφροδίτη
ξυνοῖ; ὦ Αρεῖ κατέκλιπται,
καὶ ὁ Ηφαιστος ἔδωκεν αὐτὸς
ξυνοῖ. Απ. πῶς ἴδω γὰρ
τι ἔρεν ἵσικας. Ερ. ἐκ πολε-
νῶ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐθί-
ρουν αὐτὸς. καὶ παρὶ τῶν ὁ-
νῶν ἀφανῆ δεισμὰ πρὶς αἰς, ἐρ-
γάστ' ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν κάμι-
νον, ἔτα ὁ μὲν Ἀρης εἰσερχέ-
ται λαθόν, ὡς ὦν, λαθὼν δὲ
αὐτὸν ὁ ἥλιος, καὶ λίγα πρὸς
τὸν Ηφαιστον. ἐπὲ δ' ἐπὶ εὐχῶν
τὸ λίγος, καὶ ἐν ἔργῳ ἔειπεν, καὶ
ἐν τῷ ἐργῷ τῶν ἀρκύων,
πρὶς πρὸς αὐτὸς τὰ δεισμ-
μὰ, ἐπὶ αὐτῶν δ' αὐτὸς ὁ Ηφαι-
στος. ἐκέννη δ' ἔν (καὶ γὰρ ἐτυχε

γυμ-

Quid rides, Mercu-
ri? MER. Quo-
niam maximè ridis-
cula, Apollo, vidi. APOL.
Dic igitur, ut & ipse audis-
tis illis tecum ridere possim.
MER. Venus cum Marte
concumbens deprehensa est,
ac Vulcanus comprehensos
illos vinculis constrinxit.
APOL. Quomodo? Sua-
ue enim quiddam dicere vi-
deris. MER. Longo iam
tempore, opinor, cognitis his
quæ agebantur, expiscatus
est illos, & lecto occultis
quibusdam vinculis circun-
dato, abiens ad fornacem
opus faciebat. Post hæc
Mars ingreditur secretò, ut
quidem ipse putabat. Videt
autem ipsum ex alto Sol, &
rem ad Vulcanum defert.

Vbi igitur lectum conscendissent, & in opere essent, & iam
intra retia tenerentur, circumuoluntur ipsis quidem vincta-
cula, astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & fortè tum

bbb

nuda

γυμνὴ δὲ) οὐκ εἶχεν ὅπως
ἐγκαλύψαιτο ἀδελφεῖν. ὁ δὲ
Αρης τὰ ἦ, πρῶτα διαφυγεῖν
ἐπαρᾶτο, καὶ ἤλπισε ῥῆξαι τὰ
δισμά. ἔπατα δὲ συνεῖς ἐν αὐ-
τῷ. ἰχρόμφορον ἑαυτὸν, ἰκέ-
ται. ΑΠ. τί δὲ; ἀπλυσεν
αὐτὸς ὁ Ηφαιστος; ΕΡ. οὐδὲ
πῶ. ἀλλὰ ξυγκατέειπεν τοῖς
θεοῖς, ἐπιστάμενται τῶν μοι-
χέων αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμ-
φότεροι κάτω νηυσὶ κέσθον,
ξύλοισι μετὰ ἑρμηνείᾳ. καὶ
τὸ θέλημα ἡδιστον ἰμοὶ ἐδόξε,
μονονεχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ
ἔργον. ΑΠ. ὁ δὲ χαλκὸς ἐκ-
είναι αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἐπι-
στέλλειν τῶν ἀσχετῶν τῶ
γάμον; ΕΡ. μὰ Διός, ὅς γε καὶ
ἐπιγίγῃ αὐτοῖς ἐφελῶς. ἐγὼ
μὲν οἶ, εἰ καὶ τὰ ληθεῖς ἔπαρ-
ε, φθόνον τῷ Αρῇ, μὴ μόνον
μοι χεῖναι τὸν κακίστον
θεόν, ἀλλὰ καὶ δισμεγέθην
αὐτοῖς. ΑΠ. ἐγὼ καὶ δισ-
τάειν ἄνθρωπον ἐπὶ τῷ
ΕΡ.

nuda erat) pudore affecta,
non habebat quò se tegeret.
Mars verò ab initio fugere
tentabat, sperabatque se vin-
cula illa disrupturum esse:
cæterum posteaquam intel-
lexit se undique captum tes-
neri, neque effugere quos-
quam posse, supplicare cœ-
pit. ΑΡΟΛ. Quid igitur?
soluitne ipsos Vulcanus?
MER. Nondum, sed con-
uocatis dijs spectandum ip-
sis exhibuit adulterium. Il-
li autem nudi ambo, & colli-
gati mutuò, inclinatis decus-
sum capitibus erubescabant.
Atq; adeò spectaculum hoc
dulcissimum mihi visum est,
cùm tantum non ipsum o-
pus exhiberent. ΑΡΟΛ.
At faber ille annon pudor-
e afficitur etiam ipse cùm
spectandam ita exhibet con-
iugij sui turpitudinē? MER.
Non per Iouem, quippe
qui etiam arrideat ipsis a-
stans. Ego verò, si opus est verum dicere, inuidebam Mar-
ti, non solum quòd cum formosissima dea adulterium
exercuisset, sed etiam quòd colligatus cum ipsa vnà esset.
ΑΡΟΛ. Proinde & tu ligari hoc pacto sustineres?
MER.

MARINORVM DIALOGI. 19

Ερ. σὺ δ' ἐκ ἄν, ὦ Απολλοῦ;
ἰδὲ μόνον ἐπιθώρ. ἰπαίνεω
μαί γάρ σε, ἢ μὴ τὰ ὅμοια καὶ
αὐτὸς ὄντι ἰδὲν.

MER. Tu verò non, Apol-
lo? Aspice modò & acce-
dens (collaudabo enim te) si
non eadem ipse quoq; opta-
bis vbi videris.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

M Artis & Veneris concubitus ab Homero Odysf. θ &
Ouid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demonaſte.

MARINI DIALOGI.

ΑΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ DORIDIS ET
Γαλαΐδας. Galatæ.

Erasino Roterodamo interprete.

DORIS.

Κ Αλδρ ἐρασίων, ὦ
Γαλάτεια, φασὶ
τὸν σικελὸν τῶ-
ν ποιμνία ἐ-
πιμιμνήσκει. Γα. μὴ
σκῶπῃ Δωεὶ Ποσειδῶν & ἦ
ἡός ὄπῃ, ὅποῖ & ἄν ἢ. Δω. τί
ἔν, εἰ καὶ τῷ Διὶ αὐτῷ πᾶς
ἔν, ἀγχι & οὐτῷ καὶ πασι &
ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορ-
φώτατον, μονόφθαλμον; οἷα
τὸ γνῶν ὄνῃσαι ἄν τι αὐτὸν
πῶς τὸν μορφῶν; Γα. ἰδὲ τὸ
νῦν deformissimum, vno oculus? An verò credis genus il-
li quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc

Ε Ormosum amā-
tem, Galatea,
nempe Sicu-
lum istum pas-
storem aiunt amore tui de-
perire. GALA. Ne ride
a Doris: etenim qualis qua-
lis est, Neptuno patre pro-
gnatus est. DOR. Quid
tum postea, si vel Ioue ipso
sit progenitus, quum vsq; ad-
eò agrestis atque hispidus
appareat, quòdque est om-
nium deformissimum, vno oculus? An verò credis genus il-
li quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc
quidem

bbbb &

λάσιον αὐτῷ, καὶ ὡς φῆς ἄγειον,
 ἀμορφὸν ὅτιν' ἀνδρῶδον γάρ.
 ὅτε ὀφθαλμοὺς ἐπιπρέπειας
 μεταπῶ, οὐδὲν ἐνδίδεσκον ἑ-
 ρῶν, ἢ εἰ δλοῦν. Δω. ἔοι-
 κας, ὦ Γαλάττα, ἐκ ἱρασιν,
 ἀπ' ἱρώμενον ἔχων τ' Πολυ-
 φημον, οἷα ἱπποῦς αὐτόν.
 Γα. ἐκ ἱρώμενον, ἀπὸ τὸ πά-
 ρον ὀνειδιστικὸν τῷ οὐ φέρω
 ὑμῶν. καὶ μοι δοκεῖται ἀπὸ
 φθόνου αὐτὸ ποιῆν, ὅτι ποι-
 μάνων ποτὶ, ἀπὸ τ' σκοπιᾶς
 παῖσι τοῖς ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς
 ἡϊόνος, ἐν τοῖς πρόποσι τ' Αἴτ-
 νης, καθὼ μεταξὺ τῶ ὄρεος καὶ
 τῆς θαλάσσης ἀγριαὺς ἀρμυ-
 ρώεταί, ὑμᾶς μὲν εὐδὲ πρὸς
 βλεψῶν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπασῶν ἢ
 λαπίσσει δόξα, ἢ καὶ μόνῃ μοι
 ἐπῆχε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα
 ὑμᾶς ἀνιᾶ. δῆγμα γὰρ ὡς ἀ-
 μένων εἰμὶ, καὶ ἀξίερας. Δω.
 καὶ ποίμνι καὶ ἐνδίδει καθὼ τὸν
 ὄψιν

quidem ipsum, quod hispidus
 est atq; agrestis, ut tu vocas,
 illum deformat: quin virile
 magis est. Porro oculus me-
 dia in fronte, decet etiam,
 quo quidem nihilo segnius
 cernit, quam si duo forent.
 DOR. Videris Galatea nō
 amantem habere Poly-
 phenum, sed illum potius
 adamare: sic eum prædicas.
 GAL. Equidem haud adamo,
 sed tamen insignem in-
 stam vesiram insultandi op-
 probrandiq; petulantia fers-
 re non queo. Ac mihi nimis
 rum invidentia quadam isto
 huc facere videmini, pro-
 pterea quod ille quum forte
 aliquando gregem pasceret
 suum, nosq; è littorali spe-
 cula in litore ludentes cer-
 neret in prominentibus Aet-
 næ pedibus, quā videlicet in-
 ter montem et mare litus
 sese in longum porrigit, vos
 ne aspexerit quidem: at ego

omnium una visa sim formosissima, eoque in unam me con-
 iecerit oculum. Ea res vos male habet: nam argumentum
 est me forma præstantiorem esse, ac digniorem quæ amer:
 vos contra fastiditas esse. DOR. An istud tibi putas in-
 uidentia

ὄψιν ἔδοξας, ἐπίφθονος οἶδ' ἔργον ἔχει· καὶ τί ἄλλο ἐν τοῖς ἰωαννίνοις ἔχον, ἢ τὸ λουεῖν μόνον; καὶ τὸ οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ὄντι τυρῶ καὶ γαλακτῇ πάντα ἔργα ὁμοιατῶν· τοῖς ἡγῆται καλὰ. ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσοι τ' ἀν' ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὐκ ἔτι ὄψιν, ἀλλ' ὡς πῶς τινὸς ἔπειτα γαλήνη ἔη, ἐπιψαύεις τὸ ὕδωρ, ἵδι σκαυτῶν ὅσον ἄλλο, ἢ χόαν λακκῶν ἀκείβως. ἔκ' ἰωαννίνοις δὲ τὸ, ἢ μὴ ἐπιπρέψῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρυθρεῖαι. ΓΑ. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκρωτὸς λακκῇ, ὅμως ἱρακλῶν ἡδὲν τῶτον ἔχω. ὑμῶν δ' οὐκ ἔστιν ἰώτινα ἢ ποικίλιν, ἢ νούτης, ἢ πορρῆνός ἰωαννί. ὁ δὲ Πολύφημος, τάτι ἄλλα, καὶ μουσικὸς ὄντι. ΔΘ. σιῶπα, ὦ Γαλάττα. ἡκούμεν αὐτοῦ ἔσθλουτος, ὅποτε ἐκώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ. Αφροδίτη φίλη, ὄνομα ἔρ τις ὀγκῶν ἔδοξε, καὶ αὐτὴν ἢ πηκτὶς, οἷα ἡρανόρ' ἐλά-

φ8

uidendum videri, si primum pastori, deinde lusco formosa visa sis? quanquam quid aliud ille potuit in te probare, præter candorem? Is illi placet opinor, quod cæseo & lacti affueverit: proinde quicquid his sit simile, id protinus pulchrum iudicet. Alioqui ubi libebit scire & quas facie, de scopulo quopiam in aquâ, si quando tranquilla steterit, despectans, temetipsam contemplare: videbis aliud nihil nisi perpetuum candorem. verum is quidem non probatur, nisi rubor admixtus illi, decus illi iunxerit. GAL. Atqui ego illa immodicè candida, tamen eiusmodi habeo amantem: quum interim è vobis nulla sit, quam vel pastor, vel nauta, vel portitor aliquis miretur. cæterum Polyphemus (ut alia ne dicam) etiam canendi peritus est. DOR. Tace, ὦ Γα-

latea: audiuimus illum canentem, quum nuper pruriret in te: sed ὦ sancta Venus, æfinum rudere dixisses. nam lyrae corpus simillimum erat cer-

φεγγυμνόντων σαρκῶν. καὶ
 τὰ μὲν ἑρέατα, πύχαις ὥσπερ
 ἔσθῃ. Ἰνυάθες δὲ αὐτὰ, καὶ
 ἐνύψας τὰ νύβρα, ἐδὲ λόμοι
 πι πρὶς πρὶς, ἐμὲ δὲ ἀ-
 μυσόντι, καὶ ἀποδόν, ἄπο
 μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄπο δὲ ἡλθ-
 ρα ἡλθα. ὥς ἐδὲ κατέχευ
 τὸν γέλωτα ἐδιωκαμένη, ἐπὶ
 ὧ ἐρωτικῷ ἡκύνθῳ ἄσματι.
 ἡ μὲν γὰρ ἡχὴ, ἐδὲ ἀκύνθ-
 οῦσα αὐτῷ ἡθελῶν, ἔτω λαλῶ
 ἔσθῃ, βρυχομένη, ἀπὸ ἡσυχίας
 ὧ, ἡ φανείη μιμνήσκῃ πρᾶ-
 χθῆν ὧ δὲ, καὶ λαλῶν γέλω-
 σον. ἔπειτα δὲ ὁ ἑπείρας ὧ ἐν
 πᾶσι ἀγκυλοῦς ἀνυρματίον,
 ἄρκτη σκυλακα, ἡ τὸ λάσιον
 αὐτῷ πρὸς οἰκίον. τίς ἐκ αὐ-
 τῶν ἑρᾶσθ; Γαλ. οὐκ ἔρ σὺ,
 Δωρὶ, δὲ ἔσθῃ ἡμῶν τὸν σιαν-
 τῆς, λαλῶν δὲ ἡλονότι ὄντα, καὶ
 ὧ δὲ ἡκύνθῳ, καὶ λιθαίῃ
 ἄμεινον ἐπιστάμενον. Δω.
 ἀπὸ ἑρᾶσθ μὲν οὐδέ τις ἔσθ
 μοι, ἐδὲ σιαντῶμαι ἑπείρας
 εἶναι.

thara. D O R. Mihi quidem nullus est amator, neq me hoc
 nomine iactō, quasi sim vehementer amabilis: veruntamen
 istius=

uino capiti ofsisbus renuda-
 to: tum cornua perinde qua-
 si cubiti prominebant, ἡς
 iunctis inductisque fidibus,
 quas ne collope quidem cir-
 cumtorquebat. agreste quid-
 dam ὧ absonum cantilla-
 bat, quum aliud interim i-
 pse voce caneret, aliud lyra
 succineret: ita ut tempera-
 re nobis nequiuimus quin
 rideremus amatoriam illam
 cantionem. Nam Echo ne
 respondere quidem illi vo-
 luit balanti, quum sit adeo
 garrula: imò puduisset si vi-
 sa fuisset stridulum illius ὧ
 ridiculum cantum imitari.
 Ad hæc gestabat in vlnis a-
 masius iste delicias suas, ὧ
 si catulum pilis hirtum, i-
 psi non dissimilem. Quis au-
 tem non inuideat tibi ami-
 cum istum, Galatea? G A L.
 Quin tu igitur Dori tuum
 ipsius amicum nobis com-
 monstra, qui meo sit for-
 mosior, quiq doctius ac me-
 lius vel voce canat, vel ci-

Εἶνα. τοῖς τ' Ἄ, οἱ τ' ὁ λυ-
κλωψ δὲ, λινάρεας ἀπόρων,
ὥσπερ ὁ πρᾶς τ' ὠμοφῶς τ',
ὥς φασί, καὶ σιτῆρες τ' ὧς
ἐπιδημῶντας τῶν ξένων, τοῖ
ῥῆοις, καὶ σὺ ἀντιράων ἀν-
σῶ.

istiusmodi amicum, qualis
est Polyphemus, nempe to-
tus hircum olens, tum cru-
dis victitans carnibus, & ho-
spites, si qui appulerint, de-
uorans, tibi habeas, eumq; tu
mutuum ames.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

MArini dei ἐνάλιοι à Luciano vocantur, à quibusdam
θαλάσσιοι. Ingens horū turba fuit, quorum princeps
Neptunus & eo antiquiores Nereus & Oceanus.

a **DORIS.**] Nymphæ nomen, filie Oceani & vxoris
Nerei, Hesiod. in Theog. Interdum pro ipso mari accipitur. Vir-
gil. 10. Eclog.

Doris amara suam non intermisceat vndam.

b **Polyphemus.**] Ex Cyclopibus vnus, Neptuni filius: so-
cios aliquot Ulyssis interficiens ad saxum fregit & seminiua ad-
huc membra deuorauit: excæcatur ab Ulysse. Hom. Odysf. Cic.
lib. 5. Tusc. quæst. Virgil. 3. Aen. c **Qua sis facie.**] Negat
quidem Seruius ex Mari effigiem vlllo pacto posse reddi, sed Lu-
cianus hic aliter sentit, & in Alcione: Nōne vides, inquit, vt
superiora sint serenitate conspicua, fluctibus autem sedatiū ma-
re ac tranquillum, ὁρμῖον, ὡς ἐπ' αἶν καὶ τὸ πτεῖν: id est, speculo
(vt sic dicam,) cōsimile. Theocritus in Bucoliastis Idyllio sexto:

καὶ γὰρ θνητὸν ἐλπίδι τ' ἔχω καὶ ὅς με λέγων
ἢ γὰρ πρὶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἢς δὲ θαλάσσης.
καὶ καλὰ μὲν τὰ ῥήματα, καὶ δὲ ἐμὴν ἀμείναι κώρυ, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quàm dicor: in vnda
Nuper enim vidi ipse meos de littore vultus,
Cum nulli flarent tranquilla per æquora venti.

Hinc illud Maronis sumptum est:

—nuper me in littore vidi,

bbbb 4

Quum

Quum placidum ventis staret mare—.

Sed & nos ex Seneca paulò plura in Alcyone annotauimus. d O' sancta Venus.] Amorum & libidinum fauorix & magistra: eas enim prima & inuenit & edocuit. Mantuanus de hac ita canit:

Mater adulterij Venus est, stupriq; reperi-
trix: Quin & luxuriæ nutritrix, & mater amorum, &c.

ΖΕΦΥΡΟΙ ΚΑΙ

Νότῃ.

ΖΕΦΥΡΙ ΕΤ

Νότῃ.

Iacobo Micyllo interprete.

ΖΕΦΥΡΥΣ.

ΟΥ πώποτε πομπὴν
ἐν ὁμίᾳ μεγάλῃ πρὸς
ραρ' εἶδον ἐν τῇ θα-
λάτῃ, ἀφ' οὗ αἶμι, καὶ πρὶν
σὺ δ' ἐκ εἶδον, ὦ Νότῃ; Νό.
τίνα τὰν τὴν λέγεις, ὦ Ζέφυ-
ρῃ, τὴν πομπήν; ἢ τίνας οἱ
πέμποντας ἔειπες; Ζέ. ἡδίστον
θεάματ' ὅτι ἀπειλείσθης, οἷον
οὐκ ἄπο ἰδούσιν ἐτι. Νό. παρὰ
τὴν Ερυθρὰν γὰρ θάλασσαν
ἐργασόμενος, ἐπέπνευες δὲ τι
καὶ μὲρ ὅτι τῆς Ἰνδικῆς, ὅτι
πρὸς τὰ τῆς χώρας. εἶδον οὖν
οἷδαν, ὡς λέγεις. Ζέ. ἀλλὰ τὸν
Σιδώνιον Ἀγνώστον εἶδον;
Νό. ναὶ, τὸν τῆς Εὐρώπης πα-
τέρα. τί μὲν; Ζέ. περὶ αὐ-
τῆς ἐκείνης διηγήσομαι σοί.
πατὴρ scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.

NUnquā equidē pom-
pam magnificentios-
rem vidi in mari, ex
quo ego sum & spiro: tu verò
annō vidisti Note? NOT.
Quānam hanc dicis, Zē-
phyre, pompā? aut quā sunt
qui illā duxerunt? ZEPH.
Suauissimo spectaculo carus
isti, & quale nō facile aliud
unquā videris. NOT. Iuxta
Rubrū mare occupatus fui,
afflavi autē & partem Indiæ
nonnullam, quantū videlicet
eius terræ mari adiacet. pro-
inde nihil eorum noui quē
tu dicis. ZEPH. Quid? Si-
doniū illum Agenorē vis-
disti? NOT. Etiam, Euro-
pæ patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.
NOT.

Νό. μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἱρασὴς ἐκ πολλῆς πῆς παλός· τὸ δὲ ἦν καὶ παλαιὰ ἡ ποσειδῶν. Ζε. οὐκ ἔν τόν μὲν ἱρώτα οἶδα, τὰ μὲν τὰ ταῦτα ἢ ἡδὴ ἄκρω. ἡ μὲν Εὐρώπῃ καταληγύθει ἐπὶ τῷ ἡϊόνῃ παύσῃ, τὰς ἡλικιώτι δας παραλαβῇ· ὁ Ζεὺς δὲ ταύρῳ ἐκάθῃς αὐτόν, συνί- παιζεν αὐταῖς λέκτραις· φαι- νόμην· ἡλὸν κός τε ἦν ἡ ἀκει- βῶς, καὶ τὰ λέρτα ὄνκαμ- πῆς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμῖν· ἐσκήρτα οὐδὲν αὐτὸς ἐπὶ πῆς ἡϊόν· ἡ μὲν καὶ ἡδιστον, ὥς τὸν Εὐρώπῃ λημῆσαι ἢ ἀ- θαβλῦν αὐτόν. ὥς ἢ τὸ τ' ἰγί- σιζ, φρομαῖ· μὲν ὁ Ζεὺς ὥρ- μυσεν ἐπὶ τῷ θάλασσον, φέ- ρων αὐτὸν, καὶ ἐνέχετο ἱμνω- σῶν. ἡ δὲ πάνν ἐκπλαγῆ· τῷ πράγματι, ἡ λῶα· ἡ ἔχει τὸ λέρως, ὥς μὴ ἀφελιδάνοι, ἡ ἰτέρῃ δὲ λῶμωμῆνον τὸν πῆ- πλον ξυνῆκε. Νό. ἡ δὲ τὸ θεία μα, ὡ Ζέφυρε, εἰδεις, ἡ ἱρωί· κόν, νηχόμενον· Δία, φέροντα re, sinistra apprehendit ac tenuit cornua, ut ne delaberetur: altera autem manu diffluentem vento vestem continebat.

ΝΟΤ. Dulce hoc spectaculum, Zephyre, vidisti, & amato- rium, natantem videlicet Iovem, & ferentem secum amo-

NOT. Num quod Iupiter iā olim amare puellam cœpit? Nam hoc etiam pridē sciui.

ZEPH. Igitur quod ad amorē attinet, nosti: quæ verò postea consecuta sunt, ea nūc audi. Descenderat Europa ad littus ludendi gratia, as- sumptis secū æqualibus suis. Iupiter autem in formā tau- ri asimulatus, ludebat vnā cum ipsis, pulcherrimus tum apparens. Nam & candidus erat, ut nihil suprā, & cor- nua habebat reflexa pul- chrē, vultumq; præ se fere- bat admodum mansuetū ac placidum. Saltabat igitur & ipse in littore, & mugiebat suauissimē, ita ut Europa e- tiā cōscendere ipsum iā susti- neret. Ceterū ubi hoc fa- ctū est, citato cursu Iupiter quidem vnā cum illa in mare prorupit, atq; ibi, vti incide- rat, natabat illa verò admo- dum perculsa animo ex hac

τὴν ἀγαπωμένην. Ζεῦ. καὶ
 μὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἰδὼ πα-
 ραπολὺν, ὃ Νότις. ἢ τε γὰρ θά-
 λασσα οὐθὺς ἀκνύων ἰχθύωντο,
 καὶ τὴν γαλῶν ἐπισπα-
 μύνη, λαῶν παρῆχον ἐαυτῶ.
 ἡμᾶς δὲ ποντοῦ ἰσυχίαν ἄ-
 γοντες, οὐδὲν ἄλλο, ἢ διατὰ
 μένον τῶν γιγνομένων πρὸς
 πολλοῦ. Ερωτῶ δὲ πα-
 ριτάμνοι, μικρὸν ὑπὲρ τὴν
 θάλασσαν, ὥς ἐνιοτεῖ ἀκροῖς
 τοῖς ποσὶν ἐπιψάων τὸ ὕδα-
 τος, ἡμυφίας τὰς δάδας φέ-
 ροντες, ἧδον ἅμα Ὑμνησιον.
 αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδύσασα, πα-
 εῖπον ὅτι ἐπὶ τῇ διελθύνῃ ἐπι-
 κροτῶσαι, ἡμῖν γυννοὶ αἱ πολ-
 λαί. τό, τι τῇ Τειτῶνων γῆτι,
 ἥτις ἄλλο μὴ φοβδὸν ἰδῆν τῇ
 θαλάσσιαν, ἅπαντα πρὶς ἰό-
 ρων τὴν πᾶν δα. ὃ γὰρ Ποσει-
 δῶν ἐπιβέβηκώς ἄρματός, πα-
 ροχέμενός τε, καὶ τὴν Ἀμφι-
 τρίτῃ ἔχων, περὶ γιγνόμενῳ ἄ-
 διελθῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφρο-
 δίτῃ

res suos. ZEPH. At ve-
 rò quæ consecuta sunt, sua-
 uiora multò, c Note. Nam
 & mare statim compositis
 fluctibus quietum fuit, &
 tranquillitate vltro attra-
 cta, placidum ac planum se-
 ipsum præbuit. Nos autem
 omnes silentium agentes, ni-
 hil aliud quàm spectatores
 tantum eorum quæ fiebant,
 quasi quidam comites seques-
 bamur. Cupidines verò iu-
 xta volitantes, paulum su-
 pra mare, ita ut interim sum-
 mis pedibus contingerent a-
 quam, accensas ferentes fa-
 ces, Hymenæum cantabant.
 Nereides autem emerſæ vn-
 dis, delphinum tergis insi-
 dentes obequitabāt applau-
 dentes, seminudæ pleræque.
 Præterea & Tritonum ge-
 nus, & si quid aliud marino-
 rum aspectu metuendum non
 est, omnia illa circum puellā
 quasi choreā ducebant. Nam
 ipse quidem Neptunus con-
 scenſo curru, & quasi pro-

nubus incedens, vnά cum Amphitrite lætus præibat, velut
 viam aperiens natanti fratri. Supra omnes autem Venerem
 duo

ἄνθρωποι τείτωνος ἔφθον,
 ἐπὶ λούχῃς καὶ ἀνδρῶν, ἀν-
 θυ πάντοια ἐπιπλάσσοντες τῇ
 Νύμφῃ. ταῦτα ἐκφοινίκης ἀ-
 χειρὸς Κρήτης ἐγχεῖτο. ἐπεὶ δὲ
 ἐπέβη τῇ νύμφῃ, ὁ μὲν ταῦρ
 ἐκ ἱετὶ ἐφάμετο, ἐπιλαβόμενον
 δὲ τῆς χερὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε
 πρὶν Εὐρώπῃ εἰς τὸ Δίκταον
 ἀντρον, ἐρυθειῶν, καὶ κατὰ
 ὄρωσεν. ἡπίστατο γὰρ ἦδη, ἐφ' ὅ,
 τι ἄγοιτο. ἡμεῖς δ' ἐμπρόσθεν
 τῶν, ἅμα δ' ἅμοι πειλάγους
 μίερον διευκυνόμενον. Νό.
 ὦ μακάρε Ζέφυρε, τί θείας ἐ-
 γὼ δὲ γρύπας καὶ ἐνέφαντας,
 καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώ-
 ρων.
 ἴσθαι ἔτι videris: ego verò interea Gryphas & Elefantos &
 nigros homines aspiciebam.

duo Tritones vehabant in
 concha recubantem, ac flores
 omnis generis aspergentem
 sponsæ. Atque hæc a Phœ-
 nicia vsq; in Cretam fiebant.
 Postquam autem in insulam
 ascendit, ipse quidem taurus
 non amplius apparebat: Ju-
 piter autem apprehensam ma-
 nu Europam, in antrum Di-
 ctæum abduxit, erubescens
 tem, atque oculos demitten-
 tem: intelligebat enim iam ob-
 quam rem ita duceretur. Nos
 autem incumbentes mari, al-
 ius aliam illius partem flus-
 sibus agitabamus. NOT.
 O' beatum Zephyre te, qui

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a ZEPHYRVS.] Ventus est tepidus & siccus, ab osca-
 si æquinoctiali aduersus Eurum in vere spirans, quo flante
 terra hyemali frigore constricta aperitur, ac plantæ omnes ger-
 minare incipiunt. vnde Claudianus:

—pater ô gratissime Veris

Quid mea lasciui regnas per prata volatu
 Semper & assiduis irroras flatibus annum.

b Agenorem.] Europa Agenoris regis Phœnicum filia, à
 Ioue sub tauri specie rapta, & in Cretam aucta dicitur. Atq;

ex ea

ex ea postea Ioui nati feruntur Minos, Rhadamanthus, & Sarpedon. Ouid. in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam exponit. Et Herodotus libro primo statim ab initio. Ab ea tertiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Europa siue Eidyllio 20. suo more hanc fabulam depingit: à quo Ovidius quadam sumpsisse videtur. Herod. lib. 4. ait, nesciri, nec proditum esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quòd ab Europa Tyria dictam referant. c. Note.] Notus seu Augster ventus est meridionalis, exiialis & morbosus. Interdum pro omni vento meridionali capitur.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

μετὰ μέγῃ φωσὶς Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri deus ille coruscus,

Auexit pulchram, de grege Mercurij.

Hæc fuerat Cadmi soror, alto & Agenore nata,

Efficiunt scædum vina Venusq; pecus.

NVNQVAM.] αὐξήσις. Tu verò non vidisti.] ἐρώτησις. Quàmnam hanc dicis.] ἀνπερώτησις. Iuxta rubrum mare.] Causa τῆς ἀπολείψεως. Proinde nihil eorum.] Conclusio. Quid? Sidonium illum.] περιγραφὴ. De illa ipsa narrabo.] ὑπόχρησις. Quæ verò postea.] ἀξίωσις ad προσοχλή. Descenderat.] Narratio. Nam & candidus.] ὑποτύπωσις. At verò quæ consecuta sunt.] τὰ μετὰ ταῦτα. Cupidines verò.] Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.] τοπογραφία. Iupiter autem.] τὰ ἐπ' αὐτῶ. Nos autem incumbentes.] πρόληψις. O' beatum Zephyre.] Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ
Γαλιώης.

PANOPES ET
Galenes.

Iacobo Micyllo interprete.

PANOPES.

Εἰδὼν, ὦ Γαλιώη, χθὲς,
οἷα ποίισεν ἡ Eris πα-
ρὰ τὸ δᾶπνον ἐν Θέτι-
ταλῇ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐ-
πλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γα.
ἔξω δὲ ὧμαι ὑμῶν ἔγωγε· ὁ
ῥ' Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ
Πανόπη, ἀκλμαντὲρ ἐν ὧστέῳ
φυλάττειν τὸ πῆλα· τί ἔρ-
ω ποίισεν ἡ Eris μὴ παροῦσ-
σα. ἡ Θέτις καὶ ὁ Πηλεὺς
ἐπὶ πληγύθεν ἐς τὸν θάλα-
μον, ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ
τῆς Ποσειδῶν· πρᾶπι μφθύν-
τον. ἡ Eris δ' ἐν ὧστέῳ λα-
θεῖται πάντας (ἐδωκύνθη ἡ ῥα-
δίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων
δὲ κροτούντων, ἡ δ' Ἀπόλλωνος
ἐνὶ λιθαεῖσιν, ἡ τῶν Μούσας
ἐδύσας πεσυχόντων τὸν
ῥυθμὸν) ἐνβαλὼν ἐς τὸ συμπόσι-
ον μῆλ' ὅν τι πωλεκαλον, χρυ-
σεὺς ὅλον, ὦ Γαλιώη, ἐπιγί-
γραπτόν· ἡ καλὴ λαβέτω.

V Idistine, Galene, he-
ri qualia fecit Eris
ad cœnam in Thes-
salia, propterea quod non
ipsa vocata fuerat ad con-
uiuium? G A L. Haud con-
uiuata equidem vobiscum
tui fui, nam me Neptunus
iusserat tranquillum inte-
rea, a Panope, seruare pela-
gus. Sed quid fecit Eris, cum
præsens non adesset? P A N.
b Thetis ac Peleus conces-
serant intro in thalamum,
deducenribus ipsos Amphi-
trite ac Neptuno. Interea
autem Eris, clam ceteris om-
nibus (id quod facile illi
tum fuit, alijs bibentibus, qui-
busdam autem applauden-
tibus vel Apollini citharam
personanti, vel Musis ore
modulantibus adhibendo as-
nimum) proiecit in conuiuium
potum quoddam admodum pulchrum, atq; aureum, Gale-
ne, totum. Inscriptum autem erat his verbis: Formosa accipiat.

Dum

λυλιν δὲ μὲρον ᾧ ἔδωκε, ὥσπερ ἔξε-
 πίτη δὸν ἡκεῖ ἐνθα Ἡρατει καὶ
 Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθλῳ ἡ αἰατικὴ
 νουδ, καὶ περὶ δὲ ὁ Εὐρῆης ἀνελό-
 μιν ὅτι ἐπιλέξατο τὰ γεγραμ-
 μένα, αἶμα δὲ Νηρηίδων ἡμῶς
 ἀπείσιωπνέμεν. τί γὰρ ἔλα-
 ποῖσιν, ἐκένωσαν παρθεῶν, αἶ-
 δὲ ἀντίποιόντες, ἐκάλει καὶ αὐ-
 τὸν εἶναι τὸ μῆλον ἡξίον. καὶ αἱ μῆ-
 ρε ὁ Ζεὺς διέστησαν αὐτὸς, καὶ ἄ-
 χει χερῶν προῦχόρῃσι τὸ προῦ-
 μα. ἀπ' ἐκείνου, αὐτὸς μὲν ἐ-
 κείνῳ, φυνσι, περὶ τῶν, καὶ τοῖ-
 ἐκείνῳ αὐτὸν δικάσαι ἡξίον. ἀ-
 πείσι ἔστι τὸν ἰδὼν, προῦτ' ἢ Πειά-
 μεν παῖδα, ὅς οἱ δὲ τι σφαιρῶ-
 ναί τὸν ἡαμίονα, φλόκαλ' ὅ-
 ρον, καὶ ἐκ ἑκείνου κείνῳ ἡα-
 κῶς. Γα. τί δὲν αἱ θεαί, ὦ Πανό-
 πη; Πα. τίμησον, οἶμα, ἀπία-
 σι πῶς τὸν ἰδὼν. Γα. καὶ τίς ἡ-
 ξέμετα μικρόν, ἀπαγγέλω
 ἡμῖν τὸν κρατῶν; Πα. ἡ δὲ
 τοῖ, φημί, ἐκ ἅμῃ κρατῶν, ἢ
 Ἀφροδίτης ἀγωνισμένης, ἡν
 μή τι πάντ' ὁ σφαιρῶν ἀμ-
 βλυώπῃ.

venit paulò post qui nobis renūciat eam quæ vicerit? PAN.
 At iam nunc tibi affirmo, quòd nulla alia vincet, veniente in
 certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

GILBER-

Dum igitur volutatur hoc,
 tanquam ex composito iactū
 peruenit eò loci, ubi Iuno
 & Venus & Minerua accu-
 bebant. Deinde ubi Mercu-
 rius sublato illo legit ea qui-
 bus illud inscriptū erat: nos
 quidem Nereides cum silen-
 tio sedebamus: (quid enim a-
 gendum erat illis presenti-
 bus?) illæ verò inter se cons-
 tendebāt, ac quælibet suū il-
 lud esse volebat. Et nisi Iu-
 piter se ipsum interposuisset,
 etiam ad manus vsq; res hæc
 processisset. Verum ille, ipse
 quidē, inquit, non ferā iudi-
 cium de hoc (tamen si illæ i-
 psum iudicare vellent) sed in
 Idā ad Priami filiū abite, quē
 & discernere nouit quānam
 formosior sit, utpote elegā-
 tiæ studiosus & ipse: & non
 facile, talis eū sit, iudicauerit
 malē. GAL. Quid igitur
 ad hæc Deæ illæ, Panope?
 PAN. Hodie, arbitror, in I-
 dam abeunt. GAL. Et quis

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

« PANOPE.] *Nympha marina, una ex Nereidibus. Virgil. 5. Aen.*

—cumq; imis sub fluctibus audijt omnis

Nereidum, Phorciq; chorus, Panopeaq; virgo, &c. b Thetis.] *Dea & nympa maris, Nerei filia, mater Achillis & Pelei regis Theſſalia vxor.*

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Διηγνῶντες, de pomæ contentionis ab Eride tribus formosissimis deabus obiecto.

Hic narrat Panopes Erides pomumq; dolumq;

Vt lites illo mouerit atq; graues,

Priamides legitur iudex, malumq; reportat,

Blanda Venus : tantum cæca libido potest.

AVDISTINE.] *ἐρώτησις ἀπὸ τῶ προοιμίου. Propterea quod non.] αἰτιολογία. Haud conuiuata.] ἄρνησις. Sed quid fecit.] παρασκευὴ ζηλιῆ. Thetis ac Peleus concesserant.] διήγησις. Interea autem.] occasio. Id quod facile.] ἡ δυνάμεις. Proiecit in conuiuium.] τὸ πρᾶχθὲν ἡ γέμνον. Dum igitur.] τὰ μέσα. Ille verò.] ἡ ἐκείσας. Et nisi Iupiter.] τὸ ἐκείσας ἡ γέμνον καὶ πλάσιν. Non feram iudicium.] Recusat Iupiter iudicium. Sed in Idam ad Priam*

mi filium abite.] Iudicem alium constituit. Quid

igitur.] *Deæ ad iudicem abeunt. At iam*

nunctubi.] *τὸ μὲν τὸ μὲν καὶ*

πρὸς κεῖρας.

MORTVO.

MORTVORVM DIALOGI.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ

Πολυεράτη.

SIMYLI ET

Polystrati.

Erasmo Roterodamo interprete.

SIMYLV S.

Κας ποτε, ὦ Πο-
λυεράτη, καὶ σὺ
παρ' ἡμᾶς, ἔτη
οἶμαι, οὐ πολὺ
ἄρδλοντα τῶν ἑκατὸν, βι-
βιωκός. Πο. οὐκ ἔτι ἐπὶ τοῖς ἐν-
νεήκοντα, ὦ Σίμυλι. Σί. πῶς
ἂν τὰ μὲν ἰμὲ ταῦτ' ἰδίως
τείακοντα; ἐγὼ δ' ἄμφι τὰ
ἰδολμήκοντά σου οὐκ ἔτι, ἀπὲς
θανοῦ. Πο. ἡμετέριαι, ἂν
καὶ τοὶ παράδοξον ἔτι δόξα.
Σί. παρὰδοξον, ἀγέρων τε
καὶ ἀδυνάτης, ἀτεκνός τε πᾶ-
σι, ἡδυνάτω τοῖς ἐν τῷ βίῳ
δυνάτω. Πο. τὸ δ' ἡμετέριαι ἅπαν
τα ἰδιωτάμην, ἔτι καὶ παῖδων ὡ-
ραδοῖ ἡμετέριαι πολλοί, καὶ γυναι-
κων ἀβρόταλαι, καὶ μύρα, καὶ
οἶνον ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζαι
ἡμετέριαι τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σί.

λαυνὰ

Enisti tandē tu
Polystrate, ad
nos, quum an-
nos vixeris haud
multo pauciores centū opi-
nor. P O L. Nonaginta
octo, Simyle SIM. Sed qui-
nam triginta istos annos egi-
sti, quibus mihi fueras super-
stes? Nam ipse perij te fer-
mē septuagenario. P O L.
Quam suauissimē profectō,
etiam si hoc mirū tibi vide-
bitur. SIM. Mirum verō,
siquidem tibi primū senī,
deinde inualido, postremō es-
tiam orbo quicquam pote-
rat esse in vita suaue? P O L.
Principiō nihil erat quod
non possem: præterea pueri
formosi complures aderant,
tum mulieres nitidissimæ,
unguenta, vinum mirē fra-
grans, postremō a mensæ vel Siculis illis lautiores. SIM.
Noua

ἡλικία ταῦτα. ἐγὼ γάρ σε πάλιν
 νυ φηλόμην ἡπιστάμενος. Πο.
 ἄν' ἐπ' ἑρ' μοι, ὃ γέννηται, παρ'
 ἄλλων τὰ γὰρ ἀθά, καὶ ἔωθον μὲν
 ἐνθὺς ἐπὶ θύρας ἐφ' οἴτων με-
 λα ποιοί. μετὰ δέ, παντὶ δὲ
 μοι δῶρα πρὸς γέλω ἀπαντα-
 χόθον τῆς γῆς ἀλάσσει. Σί. ἐτυ-
 ράννησες, ὃ Πολύστρατε, μετ'
 ἐμὶ; Πο. ὅκ, ἄν' ἐρασὰς ἔχον
 μνείας. Σί. ἐχέλας. ἐρασὰς σὺν
 τηλικῷ τῷ ὄντι, ὁ δὲ ὄντας τέ-
 τταρας ἔχων; Πο. νὺ Δία τῷ
 αἰεὶς γὰρ τὴν τὴν πόλιν καὶ γέ-
 ροντα μὲν, καὶ φάλακρον, ὡς ὁ-
 ρᾷς, ὄντα, καὶ λημῶντα πρὸς
 τι, καὶ κορυζῶντα ἐπὶ δού-
 το θεράποντον, καὶ μακρῶ-
 ει τῷ αὐτῶν ὅντινα ἄν καὶ
 μόνον πρὸς ἐβλήψα. Σί. μὲν
 καὶ σὺ τινα, ὥσπερ ὁ Φάων
 πλὴν Ἀφροδίτῃ, ἐκ Χίος δι-
 πόρθμους, ἔτα βίον ἀξιαμύνω
 ἔλκεν νῆον εἶναι, καὶ ἡλὸν
 ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίερασον;
 ac senio cæcuiens, postremo naribus mucosis, tamen cupi-
 disimè mihi inferuiebant, adeò ut is felix videretur, quem-
 cunque vel aspexissem modò. S i M. Num tu quoq; quem-
 admodum c Phaon ille, Venerem aliquam è d Chio trans-
 uexisti, ut ob id optanti tibi illa dederit rursum ad iuuenæ-
 tam redire, ac denuò formosum atque amabilem fieri?

Noua narras : nam ego te
 planè sordidum ac parcissi-
 mum esse sciebam. P O L.
 Atqui, vir præclare, b ex a-
 lienis arcis opes mihi sub-
 scatebant. Tum diluculò
 protinus quamplurimi mor-
 tales ad fores meas venita-
 bant, simulq; ex omni rerum
 genere, quæ terrarum vbiuis
 pulcherrimæ reperiuntur,
 munera deportabantur. S i
 M Y L. Num me defuncto
 regnum gessisti? P O L. Mi-
 nimè : verum amantes ha-
 bebam innumeros. S i M.
 Non possum non ridere. tū-
 ne amantes, tantus natu-
 quum esses, vixque tibi den-
 tes superessent quatuor? P
 O L. Habebam per Io-
 uem equidem optimates ci-
 uitatis : quumq; essem tum
 senex, tum caluus, sicui vi-
 des, præterea lippiens etiam,
 cccc POL,

Πο. ὅκ, ἀλλὰ τοιῶντ' ὦρ, πε-
 ειπόθη' ὧ. Σί. ἀνίγματα
 λήγεις. Πο. καὶ μὲν πρόδηλός
 γινώσκω οὐδὲ πολλὸν ὦρ, ὃ
 πρὶ τὸς ἀτίκτους καὶ πηυσίους
 γέροντας. Σί. νυνὶ μανθάνω
 σε τὸ λέγειν, ὃ θαυμάσιον, ὃ-
 τι πρὸ τῆς χρυσῆς Αφροδίτης
 ὧ. Πο. ἀτάρ, ὃ Σίμυλι, ὅκ ὅ-
 λιστα τῶν ἱερῶν ἀπλήλως
 κα, μονονυχὶ πεσινυμένῳ
 ὦρ αὐτῶν. καὶ ἱερὸν μὲν δὲ
 πομπῆς, καὶ ἀπικλῆσιν αὐτῶν
 τινὰς ἐνίοτε. οἱ δὲ ἡμιπῶνδ,
 καὶ ἀπλήλως ἡγεμονίᾳ ἐν τῇ
 περὶ ἡμῶν φιλοσίμῳ. Σί. τίλ' ὧ
 δ' ὦρ, πῶς ἐδωκὼς ὡς τῶν
 λεηλατῶν; Πο. ἐς τὸ φανε-
 ρὸν μὲν, ἵκασιν αὐτῶν λεηλονό-
 μων ἀπλησίᾳ ἐφασκοῦν. ὃ δ'
 ἐπίστωτε, καὶ λοπακωτικῶ-
 τισιν παρεσκόψαν αὐτόν.
 ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς ὁρ-
 θήκας ἐκείνας ἔχων κατέλι-
 πον, οἱ μὲν γὰρ ἅπασιν φράσας.

Σί.

Palàm quidem affirmabam, me unumquemque illorum re-
 licturum hæredem : idquæ illi quum crederent futurum, cer-
 ratim se quisque obsequentiorem atque adulantiorem præ-
 bebat. Cæterum alteras illas veras tabulas, quas apud me
 servaueram, reliqui, in quibus omnes illos ^f plorare iussi.

SIM.

POL. Haudquaquam: quum
 magis quum talis essem, qua-
 lem dixi, tamen supra modum
 adamabar SIM. ^e Aeni-
 gmata narras. POL. At
 qui notissimus est hic amor,
 quum vulgo sit frequens,
 nempe erga senes orbos dis-
 uites. SIM. Nunc tua for-
 ma unde tibi profecta fue-
 rit, intelligo, vir egregie,
 nimirum ab aurea illa Vene-
 nere. POL. Veruntamen
 non parum multas commo-
 ditates ab amantibus tuli,
 Simyle, propemodum etiam
 adoratus ab illis. Porro sæ-
 pius etiam quasi procax il-
 lis illudebam, excludens in-
 terdum nonnullos eorum. in-
 terim illi inter sese decerta-
 bant, & in ambiendis primis
 apud me partibus alium a-
 lius anteire nitebatur. SIM.
 Sed age, de facultatibus tuis
 quid tandem statueras? POL.

Σί. Τίνα δ' αὖτε λαοταῖα τὸν
 ἡλκρονόμον ἔσχον; ἢ πρὶς τίνα
 τῶν ἀπ' τῶν γένεσι; Πο. δ' μὰ Δί',
 ἀλλὰ νεώτερον τίνα τ' ἡφρα-
 κίωρ τ' ὤριων Φρύγα. Σί. ἀμ-
 φί πότ' ἔτη, ὦ Πολύστρατε; Πο.
 σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑκοσι. Σί. ἢ
 Λημανθάνω ἂν τινά τοι ἔκῃ-
 οῦ ἔχαισι. Πο. πλὴν ἀπὸ
 πολλῶν ἐκείνων ἀξιώτρ' κλη-
 ρονομαῖν, ἢ καὶ βάρβρ' ὧν,
 καὶ ὀλιθροσ, ὅν ἡδὴ καὶ αὐτοὶ
 οἱ ἄριστοι θρῶσάνουσιν. ἔκῃ-
 οῦ τὸν ἡλκρονόμην μὲν,
 καὶ νυνὶ ἐν τοῖς ἀντατείλαις
 ἀειθμεῖται, ἡγευρημέν' ὧν
 τὸ γένος, καὶ βῆβαρίων, Κό-
 δρος δ' ἀνγνέσειρ', καὶ Νι-
 ρέως ἡλικίων, καὶ Οδυσσεὺς
 σωιτῶτρ' ἡγερόμην ἔνθα.
 Σί. οὐ μοι μέλα. καὶ στρατηγ-
 σάτω τ' Εὐκλῆδ', ἢ Δοκῆ. ἐ-
 πᾶνοι δ' μὴ ἡλκρονομαίτωρ
 μόνον.

SIM. Non laboro, vel totius Græciæ sit imperator, si
 libet, modò ne illi potiantur hæ-
 reditate.

SIM. At postrema illæ
 tabulæ quem pronuntiabant
 hæredem? num è cognatis
 quempiam? POL. Non
 per Iouem, imò nouitium
 quendā ex formosis illis ado-
 lefcentulis, natione 8 Phry-
 gem. SIM. Quot annos
 natum Polystrater? PO. Vi-
 ginti ferme. SIM. Iam in-
 telligo quibus obsequijs il-
 le te demeruerit. PO. At-
 tamen multò illis dignior
 qui scriberetur hæres, etiam
 si ^h Barbarus erat ac perdis-
 tus, quem iam ipsi etiā opti-
 mates colunt, captanq;. Is i-
 gitur mihi extitit hæres, idēq;
ⁱ inter patricios numeratur,
 subraso mento, barbaroq;
 cultu ac lingua: quin eum
^k Codro generosiorē, ^l Nī-
 reo formosiorē, ^m Vlyffe
 prudentiorē esse prædicāt.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a MENSÆ Siculis lautiores.] Ea semel de Sicularum delicijs in animos hominum impressa opinio, perpetuò inualuit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato hanc dictionem usurpauit πολυτελέων γ. Athenæus libro 12. copiosè de illis. Macrobius libro Saturnalium septimo: Modum eum seruat qui sui potens est, & in mensa Sicula vel Asiatica. Hæ pro lauiis & opiparis leguntur. Lucian. in Demosthenis encomio vocauit Syracusanas, immodicè lautas & opiparas. Syracusani enim opibus adfluentes, conuiuiorum luxui nimium indulgebant. b Ex alienis arcibus opes mihi subscatebant.] Quibus rebus sibi comparauerit diuitias, exponit. c Phaon.] Phaonem à Venere iuuentuti restitutum, extat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is trauciendis viatoribus de ripa in ripam victum sibi quasitauit. Cumque semel Venerem, nulla promissa mercede transuexisset, ignorans quiddam dea esset, ab ea vnguenti alabastrum dicitur accepisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus euasisse, eximiaque pulchritudine cum alias mulieres Mytileneas, tum præcipuè Sappho poetriam ad sui amorem allexisse. d Chio.] Insula maris Aegæi, quæ habet 28. milliaria in circuitu, vnde & laudatissima mastiche adferitur. & Homerus vates Chius est dictus. e Acnigmata narras.] obscure loqueris. Nam ænigma, auctore Quintiliano, nihil aliud est quam obscura allegoria. Scripserunt veteres appellauerunt. f Plorare iussi.] Ita autem Græcos loqui solitos, ut plorare iuberent eos quos à se contumeliosè dimitterent, notum est. Idem in Tragopodagra: ἐγὼ ἢ τῶς παύσιν οἱ μὲν λέγω. Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in primo Nectricorum dialogo: σὺ ἢ οἱ μὲν λέγεις πύρρῳ λέγω. Id est, Tu verò plorare illos meo nomine iube. De hac autem Ipruagata voce fusiis à nobis scriptum est in collectaneo Adagiorum. g Phrygem.] Φρύξ gentile, à Phrygia deductum, cuius femininum est Phrygia. Virg. 9. Aeneid. O' verè Phrygiæ, (neq; enim Phryges) ite per alta Dindyma—. Phrygia minoris Asiæ regio, Caria, Lydia,

dia, Mysia & Bithynia finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia vestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Vtrum igitur nostrum, an vestrum est hoc prouerbiū: Phrygem plagis fieri solere meliorem? h Barbarus.] Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omni-gena, ὡς βάρβαροι καὶ τῶσι τοῖς Ἕλλησι: id est, & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commoratus. In Phrygia autem est Troia provincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricos.] Senatorum progenies, quibus plebei opponerentur, Ὀπαγίδης. k Codro generosiorē.] hinc δὲ τὸ κῆδος, id est, Codri genus dicuntur, qui antiqua prosapia nobilitate illustres sunt, vt Themisius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate præcipue nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset aduersus Doreas, proditumq; esset oraculo, victoriam penes Atheniensem populum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patriæ gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota specie hostem prouocauit, & interemptus est. hæc etiam apud Zenobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Lycurgus, & Velleius Paterculus. l Nireo formosiorē.] Erat omnium Græcorum qui ad Troiam nauigauerunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat imbecillis. m Vlyssæ prudentiorē.] Fingitur ab Homero vir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕ-
σίλας, Μενελάου, καὶ Πά-
ριδος.

ÆACI, PROTE-
silai, Menelai, ac
Paridis.

Iacobo Micyllo interprete.

Æ A C V S.

Τῇ ἀρχῇ, ὃ Πρωτισίλας,
τῷ Εὐγύλῳ πεσπιδῶν;
Πρῶτον, ὅτι τῶ τῶ τῶ, ὃ
Αἰα

Q Amobrem, Protefi-
lae, in Helenā irru-
ens, strangulas illā?
PRO. Quia huius causa,

cccc 3 Acace,

Αἰ. ἰδὼς τοι καὶ περὶ τῷ ἔρωτι
ἀπκρινῶμαι τὰ δίκαια. φε-
ρε γὰρ αὐτὸς μὲν, τὸ ἔργον δὲ
Πάριδι ἴσως γινώσκῃς αἶ-
τιον τῷ θανάτῳ διὰ τοῦτο δικά-
ζοντο, ὃ Πρωτισίλαε, καὶ σέου.
Τὸν δὲ καθαρόμηνος τῆς νεογὰς
μου γυναικὸς, ἵππῃ πεσὼν ἐ-
ριώδῃ τῇ Τροάδι, οὕτω ἐ-
ποκινδυνώσας καὶ ἀπνενοημέ-
ως περὶ τῆς δόξης τῶν ἄλλων,
δόξης ἱεραδῆς, διὰ τὸ πρῶ-
τον ἐν τῇ ἀπώλει ἀπέθανε
νόν. Πρῶ. οὐκ ἔν καὶ ὑπὲρ ἡμ-
αυτοῦ τοι, ὦ Αἰακὲ, ἀπκρινῶ-
μαι δίκαιότερα. οὐ γὰρ ἰδὼς
τέτῳ αἰτίῳ, ἀλλ' ἢ μοῖρα,
καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐποικι-
κλώθη. Αἰ. ὁρθῶς. τί οὖν τέ-
τῃς αἰτίας;

Æ A C. At ego etiam pro
Cupidine tibi respondebo
quæ iusta videntur. Sic e-
nim ille dicet, sese quidem
Paridi fuisse fortassis cau-
sam amandi: sed mortis cau-
sam tibi fuisse neminem al-
lium, quàm te ipsum, Prote-
silæ, qui clam uxore nuper
ducta, postquam appropin-
quabatis Troadi, ita omni
contempto periculo, et ve-
lut desperatus ante reliquos
omnes in littus exilijsti, glo-
riæ nimirum cupidus, pro-
pter quam et primus in e-
gressu nauium occisus fuisti.
P R O T. Proinde et ego
pro me ipso tibi, Aeace, re-
spōdeo multò iustiora quàm
tu. Neque enim ego mihi ho-

rum causa fui, sed fatum, et quòd iam inde ab initio

ita prædestinatum fuerat. Æ A C. Pro-

bè: quid ergo istos ac-
cusas?

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

De Protefilao, primo Græcorum, interfecto.

Atridi eripiens Helenam Priameïa proles,

Amisit regnum post duo lustra suum.

Protesilaus erat, cecidit qui primus Achivum:

Ardoris Paridis causa Cupido fuit.

QVAMOBREM.] *Inuestigatio facti. Quia huius.]*
causæ redditio. Accusa igitur Menelaum.] Culpam in
Menelaum rejicit. Multò iustius Paridem.] Verior causa.
Hic enim.] ἀποσφῆ, strangulatur Paris. Mortis causa
extitit.] ὁλυμός. Iniuriam adeόνου.] Ratio. Idq; eò
magis.] Confirmatio μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀναγκαῖον σιωπῶς.
Rectè dicis utinam.] ἐπιχειροῦν καὶ ὀχρῶ. At ego pro Cu-
pidine respondebo.] ὑποχρῶ. Sic enim ille dicet.]
ἀπολογία τῆ ἐρωτῶ πλάσσει ῥητορικῇ. Ita omni contem-
pto.] τὸ αἶνον κύριον. Gloriæ nimirum.] τὸ αἶματόν. Pro-
inde.] Επίλογος μετὰ τὴν εἰς τὴν ὁ σιωπῶν μνησάν.

MENIPΠΟΥ, ΑΙΑ-

κῆ, Πυθαγόρου καὶ Σω-
 κράτους.

MENIPPET

Aeaci, Pythagoræ &
 Socratis.

Iacobo Micyllo interprete,

MENIPPVS.

ΠΡὸς τὸ Πλάτωνος, ὃ
 Αἰακὲ, ποιήσασαί
 μοι τὰ ἐν Αἰῶ πάν-
 τα. Αἰ. οὐ ῥᾶδιον, ὃ Μενίπ-
 πει, ἀπαντᾶ, ὃ & μνησθὲν λεφα-
 ναῖα.

PER Plutonem, ὃ Aea-
 ce, expone mihi quæ-
 so hîc quæ apud infe-
 ros sunt omnia. Æ A C.
 Haud facîle, Menippe, om-
 nia: verùm quæ summatim,
 & velut

λαῶσιν, μάνθανε. οὐδὲ σὶ μὲν
ὅτι Κέρβερος ἔστιν, οἶδ' αὖ, καὶ
ἔπορθμ' αὖ τῶν, ὅς σε διενέει
ρας, καὶ πλὴν λίμνῳ, καὶ τὸν
Πνυφλεγέθοντα ἤδη ἰδὼν
κας ἰσιδῶν. Μὲ. οἶδ' αὖ ταῦτα, καὶ
σε, ὅτι πνυφλέης. καὶ τὸν βα-
σιλῆα ἔειπον, καὶ τὰς Βειννύς.
τὸς δ' ἀνθρώπους μοι τὸς πα-
λαιάστους, καὶ μάλιστα τὸν
ἱπποκλέους αὐτῶν. Αἰ. οὐτ' ἔτι μὲν
Ἀγαμέμνων, οὐτ' ἔτι Ἀχιλ-
λῆος, οὐδὲ δ' Ἰδομενέος πλε-
σίον· ἔπειτα Ὀδυσσεύς, ἔπειτα
Ἀΐας καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλλοι
σοι τῶν Εὐκλείων. Μὲ. βαδὼ
Ὀμηρε, οἶά σοι ἔραψ' ὀδῶντα
λεφάλα καὶ χαμαὶ ἔρριπτα, ἄ-
γνωστα καὶ ἄμορφα, λόγους πάν-
τα, καὶ λῆρ' ὅσους, ἀμφο-
τέρω ὡς ἀληθῶς λεγόμενα. οὐ-
τ' ἔτι δ', ὦ Αἰανί, τίς ἔστι; Αἰ.
Κυρὸς ἔστιν. οὐδὲς ἔτι Κροῖος,
καὶ παρ' αὐτῷ Σαρδανάπα-
ας. ὅδ' ὑπὲρ τούτου Μίδας,

ἰκέει.

ἢ veluti per capita indica-
ri possunt, hæc accipe. Hic
quidem quod Cerberus sit,
nostti. Deinde ὁ portitorem
hunc nostti, qui te traiecit:
præterea ὁ lacum, ^a ὁ Pys-
riphlegethontem iam vidis-
sti cū ingressus es. MEN.
Noui hæc, ὁ præterea te
quoq, quod hic in vestibulo
sedes, atque aditum obser-
uas. Etiam regem ipsum vis-
di ὁ Furias. Homines ve-
rὸ priscos quæso ostende, ὁ
maximè eos qui inter cate-
ros nobiliores fuere. Æ. A. C.
Hic quidē Agamemnon est,
ille autem Achilles. ^b Rur-
sum hic Idomeneus. qui pro-
pius assidet post hunc, Vlyss-
ses: deinceps Aïax, ὁ Dio-
medes, ὁ cæteri Græcorum
præstantissimi. MEN. Pas-
sæ Homere, ut tibi Rhapso-
diarum tuarum capita hui-
us mi proiecta iacent, ignobilia
atque obscura, cinis ac pul-

uis omnia, ὁ nugæ meræ: denique (verè ut abs te dictum
est) capita infirma ὁ caduca. Sed hic, Aeace, quis
name est? Æ. A. C. Cyrus est, ille autem Cræsus, ὁ iu-
xta ipsum Sardanapalus. Ultra hos autem Midas, ὁ de-

ἐκείνῳ δὲ Ξέρξης. ΜΕΝ. ἄτα
 σι, ὦ λάθαρμα, καὶ ἐμὰς ἐφεί-
 τε, ζυγνύωτα μὲν τὸν Εὐμή-
 σπονδον, οἷον δὲ τὸν ὄρωρ πλεῖν
 ἐπιθυμῶντα; οἱ δὲ τὸν ὁ Κροῖ-
 σός ἐστι; καὶ Σαρδανάπαλον δὲ,
 ὦ Αἰακὲ, πατάξαι μοι κατὰ
 λόρρην ἐπιτρέψον. Αἰ. μη-
 δαμῶς σφθρύψας ἥρ' αὐτὸν τὸ
 ἡρανίον, γυναικίον ὄρν. ΜΕΝ.
 ἔκδον, ἀλλὰ πρὸς πύξομαι γε
 πολυτῶς ἀνδρογυνῶν ὄντι. Αἰ.
 βούλει σοὶ ἐπιδείξω καὶ τὸς ὁ-
 φές; ΜΕΝ. νῦν Δία γε. Αἰ. πρῶ-
 τος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστὶ.
 ΜΕΝ. χαῖρε, ὦ Εὐφορβέ, καὶ Ἀπολ-
 λον, καὶ ὁ, ἵνα ἔθελῃς. ΠΥ. νῦν,
 καὶ σύ γε, ὦ Μενίππε. ΜΕΝ. οὐκ
 ἔτι χρυσὸς ὁ μικρὸς ἐστὶ σοι;
 ΠΥ. οὐ γὰρ. ἀλλὰ φέρε' ἴδω εἴ τι
 σοὶ ἐδωδίμου ἢ πέρα ἔχῃ. ΜΕΝ.
 ἡνέμευς, ὦ γὰρ, ὥστε οὐ τὸτό
 σοὶ ἐδωδίμου. ΠΥ. ἀλλὰ μὲν
 νομ' ἀπὸ πρὸς νεκροῖς δόγμα
 τα

inceps ille Xerxes. MEN.
 Et te, ô scelereste, tota exhor-
 ruit Græcia, iungentem pon-
 tibus Hellespontum, & per
 ipsos montes nauibus tras-
 hucere affectantem? Qua-
 lis verò & ipse Cræsus est?
 Cæterum Sardanapalo quæ-
 so huic, Aeace, permittite
 ut demulceam caput, in-
 flicto colapho. Æ A C. Ne-
 quaquam: comminueres en-
 nim ipsi caluariam, mulier-
 bris ac fragilis adeò cum
 sit. MEN. At certè tamen
 amplexabor illum, utpote
 femiurum ac mulierosum
 planè. Æ A C. Visne tibi
 ostendam & doctos il-
 los? MEN. Per Iouem
 etiam. Æ A C. Primus
 en hic tibi Pythagoras est.
 MEN. Salue Euphorbe,
 siue Apollo, siue denique
 quodcunque voles. PY-

THAG. Ita sanè, & tu

utique Menippe. MEN. Quid? an non amplius aureum
 istud femur habes? PYTHAG. Non: sed age cedo si quid
 manducabile tibi habet pera ista. MEN. Pabas habet,
 quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-
 THAG. Da modò. Nam hic apud manes alia dogma-
 ta atq;

τα (ἑμαυτοῦ) ὥς δὲ νῦν ἴδω,
 λιπαροὶ καὶ λιπαροὶ ἑκόντων
 ἐνθάδε. Αἰ. οὐτ' ἔστι Σό-
 λων, ὁ Εὐκλείδης, καὶ Θαλῆς
 ἐκείν' ὅς, καὶ παρ' αὐτὸς Πιτ-
 τὰκος, καὶ οἱ ἄλλοι. ἐπεὶ δὲ
 πάντων εἰσὶν, ὥς ὁρᾷς. Μὲ.
 ἄλλοι οὐδ' οἶ, ὦ Αἰακὲ, μόνοι,
 καὶ φαυλοὶ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ
 σποδὸς πλείως, ὥσπερ ἐγκρυ-
 πτίας ἄρτ' ὅς, ὁ ταῖς φλυκταί-
 νους ὅλ' ὅς ἐξλωθῆκός, τίς ἐ-
 στί; Αἰ. Εμπεδοκλῆς, ὦ Μέν-
 νιππε, ἡμεῖς θ' ἄρ' τῆς Αἴτ-
 νης παράν. Μὲ. ὦ χαλκὸς
 βέλτερι, τί παθὼν σαυτὸν ἐς
 νὺξ ἑρατῆρας ἐνθάδε; Εμ.
 μεταγχορία τίς, ὦ Μέννιππε.
 Μὲ. οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ ἑρατοῦ-
 ρία καὶ τῆς θ' ὅς, καὶ ποτὶν ἑρ-
 οῦσα, ταῦτά σε ἀπλωθράκω-
 σον αὐταῖς ἑρατῆρας ἐκ ἄξιον
 ὄντα. πλὴν ἀπ' ἐδὲν σε τὸ σό-
 φισμα ὠνεσθαι ἐφωράθησ' ὅς
 θνήσκει. ὁ Σωκράτης ἦ, ὦ Αἰακὲ,
 πῶς

ta atque instituta didici-
 nempe quod nihil hic inter
 se similes sunt fabæ & pa-
 trantium testiculi. *Æ A C.*
 Porro hic Solon est, filius
 Exececlidis. præterea ille
 Thales, & iuxta ipsos Pit-
 tacus, & cæteri illi: septem
 autem omnes sunt, ut vi-
 des. *M E N.* Latii hi sunt,
 Aeace, soli, atque alacres
 præter cæteros. Sed hic op-
 pletus cinere, tanquam sub-
 cinericius panis aliquis, hic
 crebris pustulis quasi suf-
 feruesfactus, quisnam est?
Æ A C. Empedocles, Me-
 nippe, semicoctus ab Actæ-
 na monte huc profectus.
M E N. O' aripes opti-
 me, quid obsecro accide-
 rat tibi, cur te ipsum in cras-
 tères Actæ inijceres? *E M.*
 Insania quædam, Menip-
 pe. *M E N.* Non, per
 Iouem, sed inanis quædam
 gloriæ affectatio, & fastus,

& multa dementia: hæc te conflagrare fecerunt una cum
 ipsis crepidis, cum dignus minime esses. Veruntamen ni-
 hil tibi commentum istud profuit. deprehensus enim es &
 ipse mortuus. Cæterum Socrates ille, Aeace, ubi loco-

rum

πῶ ποτε ἄρά ᾔει; Αἰ. μετὰ
 Νέστορ ὃ καὶ Παλαμίδος ἐ-
 κέν ὃ ληρῆ τὰ πομπά. Μέν.
 ὅμως ἰδουλόμην ἰδῆν αὖ-
 τόν, ἔπον ἰνθαδειςίην. Αἰ.
 ὄρῃς τὸν φαλακρόν; Μέν. ἄ-
 παντὸν φαλακροὶ ἄσιν, ὥς
 πάλιν ἄν ἔν τῷ τὸ γνῶ-
 ρισμα. Αἰ. τὸν σιμόν λέ-
 γω. Μέν. καὶ τῷ ὁμοίον, σι-
 μοί ᾗ ἅπαντὸν. Σω. ἰμὲ ἴη-
 τής, ὃ Μνήπις; Μέν. καὶ μά-
 λα, ὃ Σάκρατος. Σω. τί τὰ
 ἐν Αθλίω; Μέν. πομπῶν
 νίων φιλοσόφῶν λέγῃσι καὶ
 τά γε σχήματα αὐτὰ καὶ βα-
 λίσματα ἢ θιάσαστό τις, ἄ-
 κροι φιλόσοφοι μῶλα πολε-
 λοί τὰ δὲ ἀπαίερα καὶ οἱ
 μαί, οἱ ὃ ἔκτε παρὰ τοῖς Αἰ-
 σιπῶ, καὶ Πλάτων αὐτὸς, ὃ
 καὶ ἄρῶντων μύρου, ὃ δὲ τὸς
 ἐν Σικελίᾳ τυραννοὺς θεία-
 πόνειν ἐκμαθῶν. Σω. πρὸς
 ἑμὲ δὲ τί φρονῶσιν; Μέν. δι-
 δάσκω, ὃ Σάκρατος, ἄνθρω-
 πῶ ἃ, τὰ γε βιῶντα. πάλ-
 τόν

rum tandem est? **Æ A C.**
 cum Nestore ac Palamede
 ille plerunq; nugatur. **MEN.**
 Cuperem tamen videre i-
 psum, sicubi locorum hic
 foret. **Æ A C.** Vidésne
 caluum illum? **MEN.** At
 omnes hîc calui sunt, quas
 re omnium æquè notatio
 hæc fuerit. **Æ A C.** Simum
 istum dico. **MEN.** Es-
 tiam hoc simile omnium est:
 nam ὃ simi omnes sunt.
SOCR. Méne quæris, Me-
 nippe? **MEN.** Teipsum,
 Socrates. **SOCR.** Quo
 pacto res Athenis se has-
 bent? **MEN.** Multi ius-
 niorum philosophari se pro-
 fitentur: ac habitum certè
 ipsum ὃ incessum si quis
 aspiciat, meri philosophi
 videntur, admodum mul-
 ti. Cæterùm autem vidisti
 opinor qualis ὃ Aristippus
 huc ad te venerit, ὃ Plato
 ipse, alter quidem olens vn-
 guenta, alter autem in Sici-
 lia tyrannis adulari doctus.

SOCR. At de me quid sentiunt? **MEN.** Beatus, So-
 crates, quispiam es, quod ad huiusmodi res vtiq; perti-
 net.

τῶν δ' ἄνθρωποι θανάσιον οἶοντα
 ἄνδρα γιγνέσθαι, καὶ πάντα
 ἔγνωκέναι ταῦτα (οὐ γὰρ, οἶ-
 μαί, τὰ ληθεις λέγαν) ὅσον ἐ-
 λότα. ΣΩ. καὶ αὐτὸς ἔφα-
 σκον ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, οἱ δὲ
 εἰρωνείαν φωνῶ τὸ πρᾶγμα
 εἶναι. ΜΕ. τίνας δ' οὐτοὶ εἰσιν,
 οἱ περὶ σέ; ΣΩ. Χρμίδης,
 ὁ Μενίππε, καὶ Φᾶδρος, καὶ
 ὁ τῷ Κλινίῳ. ΜΕ. εὐγε, ὦ Σώ-
 κρατες, ὅτι ἡγνέσθαι μέτε-
 πλὴν σαυτὶ τέχνῳ, καὶ ἐκ ὀλι-
 γωρέως τῶν καλῶν. ΣΩ. τί
 γὰρ ἄν ἄλλο ἥδιον πράττοιμι;
 ἂν ἂν πολλοῖον ἡμῶν κατὰ κέ-
 ρος, εἰ δοκέῃ. ΜΕ. μὰ Δί' ἐπὶ
 τῷ Κροῖδον γὰρ καὶ Σπιδανάπα-
 λον ἄπαμι, πολλοῖον οἰκίσων
 αὐτῶν, εἰ καὶ γὰρ ἐκ ὀλίγα γε
 λάσσειν, οἱ μὲν γὰρ ἀνέων.
 Αἰ. ἡγὰρ ὡς ἡδὴ ἄπαμι, μὴ καί
 τις ἡμᾶς νεκρῶν λάσσειν σφρα-
 γῶν, τὰ ποτὶ δ' ἰσαυθις ὅ-
 ψα, ὦ Μενίππε. ΜΕ. ἄπειθι,
 καὶ ταυτὶ γὰρ ἰκανὰ, ὦ Αἰα-
 κί.

net. Omnes itaque te admi-
 rabilem fuisse virum existis-
 mant, atque omnia cognov-
 isse hæc (decet enim opi-
 nor verum hîc dicere) cum
 nihil scires. SOCR. Et is-
 pse dicebam hæc ad illos, sed
 illi tum simulationem quan-
 dam eam rem esse putabant.
 MEN. Sed quînam isti sunt
 circa te? SOC. Charmi-
 des, Menippe, & Phædrus,
 & Clinîæ filius ille. MEN.
 Euge Socrates, quoniam &
 hîc artem tuam exerceas, nec
 que formosos istos negligis.
 SOC. Quid enim aliud
 quod quidem suavius sit, a-
 gerem? Sed huc propius nos
 bis cum recumbe, si videtur.
 MEN. Non, per Iouem:
 ad Cræsum enim & Sarda-
 napalum redeo, prope illos
 habitaturus. Videor quippe
 mihi non pauca habiturus i-
 bi esse quæ rideam, quan-
 do plorantes illos audiam.

ÆAC. Et ego quoque iam

abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque
 autem alia videbis, Menippe, quando iterum conueniemus.
 MEN. Abeas licet; nam & hæc Aeace vidisse sufficit.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

^a ET Pyriphlegethontem.] Pyriphlegethon fluvius inferorum, de quo Lucian. de Luctu. ^b Rursum hic Idomeneus.] Deucalionis filius, rex Cretensium, qui strenuè contra Troianos militavit. Tandem eversa Troia cum patriam navigare vellet, subito oborta tempestate, pro salute sua superis rogit, si Neptunus incolumem illum domum reduceret, se illud, quodcumq; primum occurreret, immolaturum. Contigit autem, ut eius filius primus illi fieret obuius, quem quum immolare vellet, ob immanitatem suam à civibus regno pulsus, fugit in Calabriam, ubi iuxta Salentinum promontorium, civitatem condidit. Virgil. 3. Aneid.

Et Salentinos obsedit milite campos
Lyctius Idomoneus, &c.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

ἀνιγνὴς, ἀδελφὸς, καὶ ἑταῖρος:

Acacus ostendit qui sunt in Ditis aëerno
Obscuros manes, sulphureosq; locos.
Dein etiam bello fortes, multosq; sophorum,
Quorum aliquot ridet ipse Menippè miser.

PER Plutonem.] ἀξίως. Haud facile.] προσχρὲς καὶ κατὰ δύναμιν. Hic quidem.] διζωδικὴ ἀφύγησις. Noui hæc.] μετὰ ζυλογίαν. Homines verò.] ἀξίως. Agamemnon est.] ἡ δὲ ἀξίως: commonstrat illi primum duces, reges & imperatores. Papæ Homere.] ῥαπσοδομὸς. Ibi rhapsodiariū.] Homerus pater fabularū. Capita humi proiecta.] ἀπὸ πλάκα καὶ πλάκα capita sine robore, clausula frequens apud Homerum. Deinde ille.] ἀπὸ προφῆ ad Xerxem. Cæterum.] Petitio de Sardanapalo, nequaquā recusatio. Comminueres enim.] σκῶμεν. Vis me tibi.] Transito ad doctos. Acripes optime.] id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia coniecit. Inanis quædam.] Ἀ' causis. Hæc te confligare.] Alludit ad id, quòd Empedocles dicitur æreis crepidibus

us fuisse, ut est apud Diogenem. Simum istum.] ἑκατασίς
à notis vel signis. Mene quæris.] ἐρωτηματικόν. Quò pa-
cto.] ἐπαγγελικόν. Beatus.] Iudicium superiorum de Socra-
te. Sed quínam.] οἱ δὲ τὸ σαρκαίον. Ad Cræsum.]
Redit ad Cræsum & Sardanapalum. Video quippe.] ἐπι-
σφραγίζεται τὸν Διόλορον.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,
Πλάτωνος καὶ Περσε-
φόνης.

PROTESILAI,
Plutonis & Pro-
serpinæ.

Iacobo Micyllo interprete.

PROTESILAVS.

Ω Δέσποτα, καὶ βα-
σιλεῦ, καὶ ἡμέτερε
Ζεῦ, καὶ σὺν Διὶ μικρὸς
Θύατρε, μὴ ἐπιείδῃτε δέησιν
ἱρωτικῶν. Πλὺ. σὺν δὲ τίνι
ἡλίκῃ παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὠρτυ-
χάνης; Πρῶ. ἡμὶ μὲρ Πρωτι-
σίλαος, ὁ Ἰφίκλης, φυλάκιος,
συσφαιώτης τῆς Ἀχαιῶν, καὶ πρῶ-
τος ἀφθανὼν τῇ ἐπ' Ἰλίου δειο-
μαίῃ ἀφιεθεὶς πρὸς ὀλίγον ἄ-
ναβιῶναι πάλην. Πλὺ. τὸν μὲν
ἔρωτα, ὃ Πρωτίσιλαε, πάντων
ἐκροῖ ἱρώσι, πολλὸν δὲ δαίς ἄν
ὦν τὴν γῆν. Πρῶ. ἀλλ' ἐτὶ σὺ,
Αἰδω=

O Domine, ô rex, ô
noster Iupiter, & tu
Cereris filia, ne de-
spicite preces amatoriæ.
PLVT. Tu verò quid pre-
caris à nobis, aut quis deni-
que es? PROT. Equidem
Protesilaus sum, filius Iphi-
cli, patria Phylacensis, qui
cum reliquis Græcis in expe-
ditione ad Troiam profe-
ctus, ac primus omnium con-
tra Ilium pugnando occisus
sum. Precor autē, ut dimis-
sus hinc, modicum temporis
in vitā redire denuò permit-
tar.

P LVT. Hunc amorem, Protesilaë, omnes mortui amāt:
sed nullus tamen ipsorum potitur eo. PROT. At non vitam, ô
Pluto,

Αἰδωνεῦ, ἱρὸν ἔγωγε, τῆς γυναικὸς δέ, λυγρότατον ἔτι ἰρὸς θαλάμῳ καταλιπὼν, ὃς μὲν ἀπὸ πλῆθους, ἔτα ὁ κακοδομίμων ἰν τῇ ἀπὸ δάσσει ἀπὸ θανόντων ἔτα Ἐκτορ. ὁ δὲ ἔρωσ τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀρκυαίει με, ὃ δὲ σπῶτα· καὶ βόλομαι ἡδὺν πρὸς ὀλίγον ὁφθαλμὸν αὐτῇ, καταβλεῖναι παλιν. Πλὺ. οὐκ ἔπιον, ὃ Πρωτισίλει, τὸ Λύθης ὕδαρ; Πρω. καὶ μάλα, ὃ δὲ σπῶτα. τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρου· κορυλῶ. Πλὺ. ἡδὺν πρὸς ἡμῶν, ἀφίξιται ἥδὲ κένυ ποτὶ, καὶ δὲ δύνει ἀνελθεῖν δέσσει. Πρω. ἀπὸ δὲ φέρω τὸν δὲ πρὸς βλῶν, ὃ Πλὺτων. ἡράδης δὲ καὶ αὐτὸς ἡδὺν, καὶ οἶδα οἶον τὸ ἱρὸν ἔτα σιν. Πλὺ. ἔτα τὶ σε ὀνύσας, μίαν ἡμέραν ἀναβιῶνα, μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὁ δὲ ὑρὸς μόνον; Πρω. οἶμαι πᾶσαν ἡδὺν κένυ ἀποκτεῖν παρ' ὑμᾶς, ὡς ἀνθ' ἑνὸς, δὲ οὐ νεκρὸν καὶ ψυχμὴν ὀλίγον. Πλὺ. ὁ δὲ τίς γινώσκει ταῦτα, ὃ δὲ ἔγωγε πᾶσι. Πρω. ἀναμνήσσει, ὃ Πλὺτων.

tur me: quare pro vno mortuo paulò post duos recipies. P L V. Haud fas est ista fieri: neque etiam simile unquam factum est. P R O T. At ego in memoriam tibi reuocabo, Pluto.

Pluto, tātopere amo, verūm equidē vxorem, quam nuper ductam, domi reliqui, atq; in bellum nauigando profectus sum: deinde infelix in egressu nauū^a ab Hectore occisus sum. Amor itaq; iste vxoris nō mediocriter me, ὁ Domine, enecat: voloq; si vel paulū ab ipsa conspectus fuero, rursus huc descendere. P L V T. Non bibisti, Proteus, aquā Lethæam? P R O. Bibi equidē, sed hæc res præualuit pondere. P L V T. Igitur expecta: adueniet enim illa quandoq;, neq; nunc opus quicquam erit iterum ascendere te P R O T. Sed moram hanc ferre nequeo. Amāsti autem tu quoq; aliquid, ac nosti qualis res amor sit. P L V T. Et quid ad eò iuuabit te vnum diem reuiuiscere, deinde autē paulò post eadē hæc lugere? P R O. Spero me etiā illā adductus rē esse, vt huc ad vos sequatur. Nam

Ορφεῖ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην
τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδικὴν
παρίδοτε, καὶ τὴν ὁμογενῆ
μὲν Ἀλκυσιν παρπέμψατε,
Ἡρακλῆα χαιρόμενοι. Πλὺ. θε-
λήσας δ' ἔγωγε ἱερανίστην γυμνὸν
ᾧ, καὶ ἄμορφον, τῇ Ἀλκῇ συ-
κένῃ νύμφῃ φανῶμαι; πῶς δὲ
Ἀλκὴν πεσόνταί σε, ἐδὲ
δραγῶναι διαμαρῆν; φοβή-
σεται γὰρ ἡ οἴδρα, καὶ φύξει
ταί σε, καὶ μάτην ἔσῃ τοσαύ-
τῃ ὁδὸν ἀνελυθῶς. Περ.
ἔκδν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τῶτ' ἴα-
σά, καὶ τὸν Εὐρυκὴν ἐλθόντα,
ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ φωτὶ ἦδη ὁ
Πρωτοσίλαος ἦ, Ἀλκίκομορον
ἐν τῇ ῥαβδῷ, νεανίαν οὐθὺς
Ἀλκὸν ἀπεργάσασθαι αὐτόν,
οἶδ' ὡς ἐκ τῆς πατρὸς. Πλὺ.
ἐπεὶ Περσεφόνῃ συνδοκῇ, Ἀ-
ναγὰν τῶν αὐτῶν, ποίη-
σον νυμφεῖον. σὺ δὲ μέμνησο,
μία μὲν λαβὼν ἡμέραν.

diret. PLVT. Quoniam, Proserpina, & tibi hoc videtur,
age perductum hunc iterum ad superos, Mercuri,
sponsum facito. Tu verò memineris, non
amplius quàm vnum diem
tibi permissum
esse.

dddd

GILBER-

Nam^b Orpheo ob ipsam
hanc causam Eurydicen v-
xorem reddidistis: & cognatam
meam Alcestin emisistis,
Herculi gratificantes.
PLVT. Optaris autē, cum
ista nuda atque deformi
caluaria, formosæ illi spon-
sæ tuæ in conspectu venires?
Quo pacto autem illa etiam
aspiciat te, quæ ne dignosces
re quidem amplius te pote-
rit? Terrebitur enim, sat scio,
atque aufugiet, tuq; frustra
tantum iter exantlaueris.
PROSERPINA. Proinde
mi vir, tu isti quoque rei
medicinam aliquam adhi-
be, ac Mercurium iube, vt
postquam ad lucem perue-
nerit Protesilaus, contactum
virga, mox in adolescentem
formosum conuertat illum,
qualis videlicet antea fuit
cū ex sponsæ thalamo pro-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a **Ab Hectore.]** Hector Priami Regis filius, Troianorum omnium præstantissimus & fortissimus: dictus, authore Platone, ab ἥρω, defendo, quòd urbem contra hostium impetum tenuerit, patriamq; seruauit. **b** **Orpheo.]** Fabula de Eurydice uxore Orphei, satis ex quarto Georgicò Virgilij nota est.

MENIPΠΟΥ ΚΑΙ
Τειρεσίας.

MENIPPY ET
Tiresia.

Iacobo Micyllo interprete.

MENIPPVS.

Ω Τειρεσία, εἴ μ' ἢ καὶ
φλὸς εἶ, ἐκέτι δὲ
γυνὼνα ῥάδιον. ἅ-
πασιν γὰρ ἡμῖν ὁμοία τὰ ὁμ-
ματὰ λεγὰ, μόνον δ' αἰχῶ-
ραι αὐτῶν, τὰ δ' ἄλλα, ἐκ ἑτ'
ἂν ἐπ' αὐτοῖς, τίς ὁ Φινεύς
ῥ' ἢ τίς ὁ Λυγκεύς; ὅτε μὲν
τοῖς μάντις ἤσθα, καὶ ὅτι ἀμφό-
τερά γινώσκῃς, μόν' ὅτι ἀνὴρ καὶ
γυνή, τῶν ποιητῶν ἀκρόασι,
οἷδ' αὖ πῶς τῶν θεῶν τοῖσι
ῥ' ἐν ἐπεί μοι, ὅποτέρ' ἐπαρά-
θης ἡδίων ὅτι βίω, ὅπο-
τε ἀνὴρ ἤσθα, ἢ ὁ γυναικὶς;

Τη.

AN verò & cæ-
cus sis, Tiresia, non
amplius cognitu fa-
cile est: nobis enim cunctis
æquè sunt vacui oculi, ac so-
læ illorū sedes relicte: quod
autem ad cætera attinet, nō
facile dixeris, qui Phineus,
aut qui Lynceus fuerit. At
verò quòd vates fueris, &
quòd vtrumq; solus teipsum
perhibueris marem ac fœmi-
nam, auditis aliquando poë-
tis noui. Proinde per deos
dic mihi, vtram vitā exper-
tus es suauiore, vtrne
quādo fuisti, an cū fœmina?

TIRE.

Τα. ἀμείνων ὦ παραπολὺν, ὦ
Μενίππε, ὁ γυναικῆος ἀπρα-
μονέστερος γὰρ, καὶ δισπόσει τῷ
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ὅτε πο-
νέμεν ἀνάγκη αὐτοῖς, ὅτε
παρ' ἐπαλξιν ἰσάνου, ὅτ' ἐν
ἐκκλησίᾳ διαφέρειδι, ὅτ' ἐν
δικασθεῖοις ἐξέλθωσι. Μί.
ὅ γ' ἀκύνος, ὦ Ταρτεσία, τῆς
Εὐειπίδος Μηδείας, οἷα ἔπην,
Οἰκτέρουσα τὸν γυναικῆον,
ὡς ἀθλίας οὖσας, καὶ ἀφόρη-
τόν τινα τὸν ἐκ τῶν ὀδύων
πόνον ὑφισταμένης; ἀτὰρ εἴπε
μοι (ἡμῖν γὰρ μετὰ τῆς
Μηδείας ἰαμβεῖα) καὶ ἔτι που
ποῖε ὁπότε γυνὴ ἦεν; ἢ σῆρα
καὶ ἄγον; Τί τέλει σῆρας ἐν ἱ-
κείνῳ ὦ βίβ; Τα. τί τῷ, ὦ
Μενίππε, ἱρωτᾷς; Μί. ὅδ' ἐν
χαλκῶν, ὦ Ταρτεσία. πλὴν
ἀπόκειναι, εἴ σοι ῥαδίον. Τα.
ὅ σῆρα καὶ ἡμῶν, ἐκ ἔτι που
δ' ὅμως. Μί. ἱκανὸν τῷ. εἴ
γ' καὶ μήτραν ἔχον, ἐβόλος
μὲν εἰδέναι. Τα. ἄχον διαλα-
δί. Μί. χεῖρον δὲ σοι ἡ μήτρα
ἠφανίσθη, καὶ τὸ μόειον τὸ γυν-
αικῆον ἀπεφράγη καὶ οἶμας

ΤΙ R. Habui scilicet. ΜΕ N. Successu autē temporis vuluāne
illa euamuit, & membrum muliebri obturatum est, mamil-
d d d d 2 l a q

TIRE. Potior multò fuit,
Menippe, muliebris vita: ex-
peditior enim, & dominatur
quoq; viris mulieres: neq; ip-
sis necesse est in bellū profi-
cisci, neq; ad propugnacula
stare, neq; in cōcionibus dissi-
dere, neq; in foro atq; iudicijs
contēdere. ΜΕ N. Quid an-
nō audīsti Tiresia Euripidis
Medeam, qualia dixerit cū
mulierum genus deplorādo
commemorat? quā miseræ
sint, & intolerabilem partu-
riendo laborem sustineant?
Verūm dic mihi (cōmonefe-
cerunt enim me versiculi istī
Medeæ) peperistine etiā ali-
quando cū mulier esses: an
verò sterilis & absq; semine
vitam illam degisti? ΤΙ R.
Quid hoc, Menippe, inter-
rogas? ΜΕ N. Nihil acerbè,
Tiresia: verūm respōde, si ti-
bi molestum non est. ΤΙ R.
Nō fui sterilis quidē, sed neq;
peperi tamē. ΜΕ N. Sufficit
hoc. Vtrum enim & vuluam
habuisses, scire volebam.

οδοὶ ἀπετάθησαν, καὶ τὸ ἀν-
δρῆον ἀνέφυγῃ, καὶ πάγων ἀξή-
νικας; ἢ αὐτίκα ἐκ γαστρὸς
ἀνὴρ ἀνιφάνης; Τη. ἔχῃ ὁ-
ρῶ τί σοι βέλτεται τὸ ἐρώ-
τημα. δοκᾷς δ' ἔρ μοι ἀπι-
εῖν, ἢ ταῦθ' ἔτι γινώσκω.
Μέ. ἔχῃ γὰρ ἀπιεῖν, ὦ Τη-
ρισία τοῖς τοῖοις, ἀλλὰ ἡς
θάπῃ τινὰ βλάνα, καὶ ἐξιτά-
ζοντα ἔτι σωτάτα ὄντα, ἔ-
τι καὶ μὴ, παραδελχόμεναι;
Τη. σὺ δ' ἔρ τὰ ταῦτα πι-
στέας ἔτι γινώσκω, ὅπου
ἄρ ἀκρότης, ὅρνια ἐκ γυναι-
κῶν γινώσκοντό τινος, ἢ δυνάστα,
ἢ θεοῦ, πλὴν Ἀηδόνος, ἢ πλὴν
Δάφνης, ἢ πλὴν τοῦ Λυκάον-
ος θυγατέρος; Μέ. λέω πρὸς ἡμ-
εῖς οὐκ ἐντύχω, ἔσομαι ὅ, τι
καὶ λέγῃσι. σὺ δέ, ὦ βέλτε-
σι, ὅπου τι γινώσκῃς, καὶ ἡμῶν
ταῦτα τότε, ὥσπερ καὶ ὕστε-
ρον, ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις
ἔμαθον ἔν; Τη. ὁρᾷς, ἀ-
γνοεῖς τὰ περὶ ἡμῶν ἅπαντα,
ὥς

λέγῃ iterum complanata, des-
inde virile succreuit, &
barbam produxisti, an ve-
rò repente ex muliere vir
factus prodixisti? TIR. Non
video quid sibi velit inter-
rogatio hæc. Videris au-
tem mihi pro dubio habe-
re, factumne hoc ita sit, an
non. MEN. Quid? an non
dubitare, Tiresia, de huius-
cemodi rebus conuenit, sed
perinde ac fatuum aliquem,
non perpensis, fieri ne pos-
sint, an non, protinus pro-
veris recipere? TIR.
Tum tu igitur neque cate-
ra credis hoc pacto contig-
isse, puta quum audieris
ut quædam ex mulieribus
aves factæ sint, aut arbo-
res, aut fera, Philomela
videlicet, aut Daphne,
aut Lycaonis istius filia?
MEN. Quòd si quando &
in illas incidero, tum quid
ipsæ dicant quoque, scibo:
tu verò, ὦ optime, ecquid

cum mulier esses, vaticinatus quoque es tum, quemadmo-
dum & postea? an verò pariter & vir & vates didicisti
esse? TIR. Vides ut cuncta ea quæ de me feruntur, ignoras?

puta

ὥς ἢ διέλυσά τινα ἔειπτόν
 θεῶν, καὶ ἢ Ἡρα ἐπέρωσέ με,
 ὃ δὲ Ζεὺς παρεμυθήσατο τῇ
 μαντικῇ τῶν συμφορᾶν. Μὲν.
 ἔτι ἔχῃ, ὦ Τειρεσία, τῶν ψωσ-
 μάτων; ἀλλὰ κατὰ τὸς μάν-
 τας τῶς ποιᾷς, ἔθ' ὅτ' ὕμῃν
 μηδὲν ὕγιες λήγῃ.
 vatum. Consuetum enim vobis hoc est, nihil iam sani dicere.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a CAECVS sis Tiresia.] Tiresias fuit Thebanus vates,
 captus luminibus, quod Minervam lauantem inspexisset. Fabu-
 lantur quoq; poëtae, eum in fœminam è mare fuisse mutatum,
 de quo vide Ouid. 3. Metamorph. apud quem, virumq; sexumq;
 expertus, muliebrem pronunciat suaviorem.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ ἢ
 τύραννος.

CATAPLVS SI-
 uc Tyrannus.

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩ-
 θης, Ερμῆ, Κωϊσκι, Μεγα-
 πένθης, Μικύλλης, Πλεσίς, Τι-
 σφόνης, Ράδαμανθυος,
 Κλήης καὶ Λύ-
 χης.

CHARONTIS,
 Clotho, Mercurij, Cynisci,
 Megapenthi, Micylli, Diui-
 tis, Tisiphonis, Rhadaman-
 thi, Lecti, & Lu-
 cerne.

Petro Mosellano interprete.

ARGVMENTVM.

VTi suprà in Menippo, diuitum exitus ac pœnas de-
 scripsit recitato etiam decreto, quo animæ illorū in
 asinos migrare iubentur, ita hîc sub Megapenthis per-
 sona, Tyrannorū vitam, mores, exitus, & quæ tandem
 post hanc vitam, animorum supplicia & cruciatus illos
 mancant, exponit: amplificatis etiam his antithesi qua-
 dam, dum sutorem Micyllū, & philosophum Cyniscum,
 dddd 3 vtrunq;

utrumq; pauperem, alterum etiam virtuti ac sapientiæ deditum, cū illo cōponit. Illud videlicet innuens, quòd qui potentiā & diuitias sectātur, & vitā plerunq; pessimam atq; nequissimam agant, mortē quā grauissimo animo patiantur. Cōtrā aut qui à rebus istis mundanis, iisdemq; malorū omniū principijs & causis, animū remotū ac liberū habent, quiq; virtutē præ ijs quæ vulgus appetit & miratur, colunt, illos & mortē contēnere solere, neq; vllis cōscientiæ flagris facilè perterrerī. Tractat aut hæc pro more ac instituto suo, fabuloso rursus dramate quodā ficta vmbratū transfretatione apud Acherontē: in qua dum & tyrannus hic traiiciēdus foret, mora ceteris, renitente ac mortē deprecante illo, iniicitur. Quā rem Charonte atq; alijs grauiter ferētibus, tandē Mercurius collo attractū illum in nauē compellit, adiutibus ad id pauperibus illis Cynisco & Micyllo. Porro vbi iam traiectum esset, rursus apud Rhadamanthū eodem pacto iudicium subterfugere velle idem fingit: sed tamen & ibi in medium protractus, & à Cynisco accusatus, extremo tandem supplicio damnatur.

CHARON.

Ἰψ, ὦ Κλωθοῖ,
τὸ μὲν σκάφῳ
τῷ ἡμῶν πά-
λαι ὀνυρεπὲς, καὶ
πρὸς ἀναγωγὴν ἐν μάλα πα-
ρισκωασμῶρον, ὃ, τι γὰρ ἀντ-
λῶ ἐκκίχεται, καὶ ὁ ἰσὸς ὄρ-
θωται, καὶ ἡ ὀρθὴν παρακί-
κρσται καὶ τῶν λιπῶν ἐκ-
σητήρῳ πῶται. Λιπύα τι δὲ
δρ, ὅσον ἐν ἡμοί, τὸ ἀγκύ-
ειον

Ge verò, ô Clo-
tho, nauis quis
de hæc iamdu-
dum nos expe-
ctat parata, & ad nauigatio-
nem cōmodè admodū instru-
ela, siquidē et sentinā exhau-
simus, & malū ereximus, tum
& velum est passum, ac re-
mi suo loco collocati omnes,
ita vt (quod in me est) ob-
stet planè nihil quin ancho-
rasub

ειορ ἀνασπάσαντας ἀππλῆν.
 ὁ δ' Ἑρμῶς βραδυῖαι, πάλαι
 παρῆνα δειον. λεγόν μ' ἔ-
 πιβᾶτων, ὡς ὁρᾷς, τὸ πορθ=
 μέον, τῆς ἡδὴ τέμερος ἀνα=
 πηλυκῆσαι διανάμφορ, καὶ
 σχῆδον ἀμφὶ βελυτόν δειν,
 ἡμῶς ἢ ὁδὲ πᾶ ὁ δ' ὁδοῶν ἡμ=
 πιπολήκαμεν. ἔτα ὁ Πλέτων,
 εἴ οἱ δ', ὅτι μὲ ῥαθυμῆν ἐν
 τῷ τοῖς ἀπολήψεται, καὶ ταῦτα
 παρ' ἄλλῳ οὐσιν ἔ αἰτίας. ὁ δ'
 μαλὸς ἡμῖν λαγαθὸς νεκρο=
 πομπὸς, ὥσπερ τις ἄλλ' ὅ, καὶ
 αὐτὸς ἀνωτὸ ἔ Λύθης ὕδωρ
 πεπωκὼς, ἀνασφῆσαι πῶς ἡ=
 μᾶς ἐπιλήψεται. καὶ ἡδὲ πα=
 λαίε μετὰ τῶν ἐφύδων, ἢ λι=
 θαίσει, ἢ λόγος τινὰς διέξερ=
 χεται, ἐπιδανύμεν ὅ τὸν λῆ=
 ρον τὸν αὐτῶ. ἢ τὰ χαρὰ καὶ
 λαμπρὸν ὁ γυνάδας παρηλ=
 θῶν. μία γὰρ αὐτῶ καὶ αὐτῇ
 τῶν τεχνῶν. ὁ δ' ἔν ἐλθθε=
 εἰάσει πῶς ἡμᾶς, καὶ ταῦτα,
 ἐξ ἡμίσιας ἡμέτερ ὅ ὤν.

Κλω.

ra subtracta iam hinc solua= mus. Verum Mercurius, qui iam diu adesse debuisset, so= lus est in mora. Itaq; quum hodie iam ter traiecisse lis= cuisset, vectoribus, ut vides, adhuc vacuum est nauigiū, & iam ad vesperam vergit dies: nos autem nondum ne obolum quidem demerui= mus. Porro Pluto, sat scio, me huius moræ auctorem su= spicabitur, idq; quum apud alium sit negocij culpa. Ille autem bonus & egregius umbrarum dux, quemad= modum & alius quispiam ex umbris, hausto apud su= peros obliuionis fonte, ad nos redire oblitus est: & ut conijcio, cum ephēbis luctatur, aut citharam puls= sat, aut fabulas aliquas de= narrat, scilicet quā sit bellus nugator ostentans: vel etiam interim dum res greditur, inter viam fu= randi studio forsan occu=

patur. nam ex^a artibus quas profitetur, hæc vel præcipua est. Ad hunc ergo modum pro suo arbitrio liberè nobis= cum agit, nihil etiam veritus quod media ex parte est noster.

d d d d

4

CLOS

Κλω. τί δὲ οἶδας, ὦ Χάρων.
 ἢ τις ἀσχολία περὶ πύργου αὐ-
 τῷ, τῷ Διὶ ἐπὶ πᾶσι δεινῶν
 ὅτ' ἀπρηύσασθαι πρὸς τὰ
 ἄνω πράγματα; Δισπότης
 δὲ καὶ ἡνὸς ὄντι. Χά. ἀπ'
 ὅθ' ὦσε, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τῷ
 μίτρῳ Δισπότῳ κοινῷ κατε-
 ματ' ὅτ', ἐπεὶ ὑδ' ἡμεῖς ποτὶ
 αὐτὸν ἀπύσαι διον κατε-
 σχήκαμεν. ἀπ' ἐξ ὧ οἶδα τὴν
 αἰτίαν. παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀ-
 σφόδρ' ὁ μόνον, καὶ χοῶ,
 καὶ πόπανα, καὶ ἰναχίσματα,
 τὰ δ' ἄλλα, ζόφος καὶ ὁμίλη καὶ
 σκοτ' ὅτ'. ἐν δὲ τῷ ὄραν' ὧ φαι-
 ὄντα πάντα, καὶ ἥτε ἀμβροσία
 ποτὶ καὶ τὸ νέκταρ ἀφθονον,
 ὥστε μοι ἥδιον παρ' ἡμένοις
 βραδυῖν ἔοικε. καὶ παρ' ἡ-
 μῶν μὲν ἀνίσταται, καθάπερ
 ἐκδυσμωγεῖς τινὸς ἀπὸ δι-
 ὀφάσκων. ἡμετέρων δὲ καὶ ῥὸς
 κατεγύνα, σχολῇ καὶ βάδιω,
 μόγις ποτὶ κατέρχεται. Κλω.
 μή τι χαλῖπαι, ὦ Χά-
 ρων.

los cunctari videatur. quin & à nobis subuolare consue-
 uit, perinde ac si è carcere aliquo aufugeret. ubi verò de-
 scendendi fuerit tempus, lentè admodum & pedetentim
 vix tandem accedit, CLOTHO. Mitte iram istam, ô Cha-
 ron,

CLOTHO. At quid nos-
 si, ô Charon, an negotio
 aliquo detineatur, Ioue vi-
 delicet postulante, ut in
 procurandis Superùm re-
 bus plus quàm iustum tem-
 pus insumat? Herus autem
 est & ille. CHAR. At non
 ita, ut ultra iustum mo-
 dum communi mancipio
 debeat imperitare: quan-
 do nos, cum abeundi tem-
 pus esset, ne vnquam qui-
 dem eum detinuimus. Sed
 ego rei causam propemo-
 dum coniecturis assequor:
 nempe apud nos malua tan-
 tum est cum libamentis, &
 placentula, silicerniaq;: cæ-
 tera verò caligo & nebula,
 tenebræq;: in cælo autem,
 præterquam quòd clara ac
 lucida sunt omnia, ambro-
 sia multa pariter & nectar
 affatim suppetit, adeò ut
 mihi quoque hoc nomine
 suauius lubentiusq; apud il-

ρων πλησίον ὅρ' αὐτὸς οὕτως,
ὡς ὁρᾷς, ποικίς τινὰς ἡμῖν
ἄγων, μάκρον δὲ, ὥσπερ τι
ἀπόλιον, ἀθρόους αὐτὸς τῇ
ράβδῳ σοῦω. ἀλλὰ τί τῆτο;
διειμνύον τινὰ ἐν αὐτῷ, καὶ
ἄλλον γιγνώσκοντα, ἕνα δὲ τινὰ
καὶ πύραρον ἐξημνύον, καὶ
ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ὁρῶ ἔχον-
τα, δριμύνην ὀρῶντα, καὶ τὸς
ἄλλους ἐπισπώδοντα. ὅχ' ὁρᾷς
δὲ καὶ τὸν Ερμῆν αὐτὸν ἰ-
δέντι ῥιόνειον, καὶ τὸ πόδι
λεονομνύον, καὶ πονασιῶν-
τα. μέγας γάρ' ἄσματος
αὐτῷ τὸ σῶμα; τί ταῦτα, ὦ
Ερμῆ; τίς ἡ σπερδία; τίταρα γ-
μνύω ὅρ' ἡμῖν ἔοικας. Ερ.
τίδ' ἄλλο, ὦ Κλωθοῖ, ἢ τρυφῶν
τὸν ἀλιτίειον ἀφ' ὁράσαντα
μεταδιδέκων, ὀλίγη δ' ἔρλας
πόνως ἡμῖν τίμιον ἐγινό-
μιλ; Κλω. τίς δὲ ὅστις; ἢ τί
βελόμην ἀπιδίδρασκε; Ερ.
τρετὶ μὲν πρόδηλον, ὅτι ἴδω
μάκρον ἐδόλετο. ἔστι δὲ βασι-

λούς

ciderit ut ego ad hanc nauem hodie non fuisset rediturus?
CLOTH. At quisnam est? aut quid sibi querens, conatus
est transfugere? MERC. Hoc quidem est vel cuius ma-
nifestum, quod diuini viuere cogitauit. Est autem vel rex
d d d d s quispiam.

ron, siquidem hic propè ad-
est, complureis secum addu-
cens: imò, ut cernis, densam
turbam velut gregem virga
præ se agit. Sed quid hoc?
Vinctum herclè quendam in
ipsis cōspicio, tum alium ri-
su diffluentem, porrò alium
quendam pera succinctum,
ac baculum manu gestan-
tem, asperumq; ac toruum
quiddam obtuentem: deni-
que alijs, ut gradum addant,
à tergo imminentem. An'=
non ☿ Mercurium ipsum
vides sudore perfusum, pe-
dibus puluere conspersis,
tum ☿ crebrò anhelantem,
adeò ut os ei suspirijs sit dis-
tentum? Quid hoc rei est,
ὦ Mercuri? Hem, quæ est
hæc trepidatio? Nobis cer-
tè vehementer perturba-
tus videre. MER. Quid
aliud, ὦ Clotho, quàm quòd
dum scelestum hunc aufu-
gientem prosequor, penè ac-

λούς τις ἢ τύραννος, ἀπ' ἧς τ'
 ὀδυρμῶν, καὶ ὧν ἀνακωκύν,
 ποικίς τιν' ὀδυρομένης ἐ-
 πρῆσθαι λίγων. Κλω. ἔθ' ὁ
 μάται' ἀπιδιδρασκῶν, ὥς
 ἐπιδιῶναι δυνάμην. ἐπιλι-
 ποιόως ἦδη τῇ ἐπικεκλωσμέ-
 νῃ αὐτῷ νύματ'· Ερ. ἀπιδί-
 δρασκε, λίγας; ἢ γὰρ μὴ ὁ γυν-
 ναότατος οὗτ'· ὁ τὸ ξύλον,
 σιωπῆργος μοι, καὶ συκα-
 βόντου αὐτὸν ἐτίσασθαι, καὶ
 ὧς ἔτι ἡμᾶς ἀφ' ὧν. ἀφ'
 οὗ γὰρ μοι παραδεδωκῶν
 αὐτὸν ἢ Ατροπ', παρ' ὅλῳ
 τῷ ὀδῶν ἀντίταμναι καὶ ἀντί-
 σπα. καὶ τὸ πῶς ἀντιείδω
 πρὸς τοῦτα· ἢ παντιδῶς
 ἀγῶν. ἴω. ἐνίοτε δὲ καὶ
 ἐκίπναι, καὶ κατακίπναι, ἀ-
 φ' ὧν πρὸς ὀλίγον ἀξίω,
 καὶ ποικίλ' ὁδῶν ἐπισχέ-
 μιν. ἐγὼ δὲ, ὥσπερ ἀκός,
 ἐκ ἀνίαν, ὅρῳ ἀδυνάτων ἐ-
 φείμην. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὸ
 ἦδη τὸ σῶμα ἡμῶν. ἐμὲ τὸς
 νεκρὸς, ὥς ἐθ', ἀπαεθμῶν-
 τ' ὧ Αἰακῷ, καὶ ἐμὲ δαρι-

quispiam, vel tyrannus, quā-
 tum ex eius ciulatu conijce-
 re licuit. nam ingenti quadā
 ex felicitate se deiectū que-
 rebatur. CLOT. Et quum
 filum, quod ei erat innexum,
 iam defecisset, stultus tamen
 ille, quasi superuiuere, queat,
 aufugit? MER. Aufu-
 git narras? Quod si non ge-
 nerosissimus hic, qui bas-
 culum manu gestat, mihi
 fuisset auxilio, sicq; ipsum
 comprehensum vinculis at-
 ligassemus, è nostris profe-
 cto manibus egregiè effu-
 gisset. ^b Etenim ex quo cum
 mihi tradidit Atropos, per
 omnem viam retrahere atq;
 obniti nunquam destitit.
 Quin pedibus solo oppositis
 ita se offirmauit, ut inter du-
 cendum nobis non parū ne-
 gocij exhibuerit. Aliquoties
 autem supplicabat ac depre-
 cabatur, ingentia daturum
 se pollicens, si vel paululū
 dimitteretur. Ego verò cum
 hominem ea quæ contingere non possent, ambire viderem,
 ut & me decuit, minimè dimisi. At ubi iam ad ipsum ostium
 usq; peruenissemus, ipseq; umbras, ut moris est, ^c Aeaco adnu-
 merarem,

ἰομενὸς αὐτὸς, πῆς τὸ παρὰ
 τ' οὔης ἀδελφεὺς συμφορὴν αὐ-
 τῷ σύμβολον λαθὼν, ὃν οἶδ'
 ὅπως ὁ πρὶς κατάρτα] ὁ ἀπὸ πρὸ
 ὧν ἔστι, ἐν δὲ δὲν νεκρὸς εἶς τῷ
 λογισμῷ, ἢ ὁ Αἰακὸς ἀνατεί-
 νας] αὐτὸς ὁ φρῦς, μὴ ἐπὶ πάντων,
 ὧν ἔστι, φησι, ἔστι τῇ λευκῇ
 αἵματι σοὶ αἶμα ἐν ἑρῶν πρὸς αἵματι,
 τὰ νεκρῶν, ὃ ἀκρίβη, ἢ ὁ δὲ αὐ-
 μῶς λαθεῖν διωάμενα. τίς αὖ-
 ρας, ὡς ὁ φρῦς, πῆς ὅτις χελιδόνις
 ἔχει τὸ σύμβολον ἐκκεχά-
 ρα μὲν, σὺ δὲ μοι παρ' ἐν αἵ-
 ματι αἵματι, εἰ μὴ τῷ φρῦς,
 ὡς παρακλήσις αἵματι ἡ Ατρο-
 πῶ. ἐν δὲ ἐν ἑρῶν αἵματι πῆς
 τὸν λόγον, τὰ ἑως ἐπὶ μνή-
 ων τῶν αἵματι τὸν δὲ δὲν, αἵμα-
 πρὸς πρὸς πρὸς πρὸς αἵματι τῷ
 ὅτις αἵματι, σὺ αἵματι τὸν ἀπὸ δὲ αἵμα-
 σιρ ἐπὶ αἵματι, ὡς αἵματι, τὰ ἑως
 καὶ τὸν αἵματι πῆς τὸ φρῦς.
 εἰπὼ δὲ αὐθαίρετός μοι ὁ
 βέλτις] οὐτ', καὶ ὡς πρὸς
 αἵματι ὅτις πρὸς πρὸς πρὸς αἵματι,
 ταλαμῶν αὐτὸν ἡ δὲ ἐν

Τανάρ-

rectā ad Tēnarum reducit, quān potui celeriter reme-
 tior: hic autem optimus vir sua sponte me comitabatur. Itaq̃
 velut ē carceribus emissi, celeri cursu volantes ipsum iam in

Tanaro

merarem, & ille vniuersas
 ad summam à sorore tua
 transmissam recenseret, per-
 ditissimus hic nescio quos
 modo clam nobis aufugerat.
 Itaq̃ quum summæ vnus de-
 esset, Aeacus adductis su-
 percilijs: Non in omnibus,
 inquit, passim tu furandi ar-
 tificium intende. Satis tibi
 sit, quòd eiusmodi ludos in
 cælo reddere conceditur:
 vmbraarum autem res omni-
 no sunt planæ, neque quic-
 quam nos aliqua via falle-
 re potest. Quatuor supra
 mille, vt vides, summa ha-
 bet inscriptos, tu verò vno
 minùs adducis: nisi forsan
 excusas quòd te circumue-
 nerit Atropos. Ad hunc ego
 sermonem rubore perfusus,
 quæ in via acciderant, in
 memoriam reuocare cæpi.
 Et cum oculis in orbem
 ductis, hunc nusquam cerne-
 rem, facile animo collegi eū
 transfugisse. quare viam quæ

Ταυάρῳ, παρὰ τοῦτον ἤθε
 σφαυγῆν. Κλω. ἡμεῖς δὲ, ὦ
 Χάρων, ὀλιγαίαν ἤδη τῆ
 Ερμῆ καταγινώσκομεν. Χά.
 τί δ' ἔτι σφαιρόμεν, ὥς ἐχ
 ἱκανῆς ἡμῖν γιγνημένης
 σφαιρίδης; Κλω. εὖ λέγεις, ἡμ=
 βανύτωσαν. ἐγὼ δὲ πῶχαις
 σαιμένη τὸ βιβλίον, καὶ περὶ
 τῶν ἀπράθραρον καθίστομένη,
 ὡς εἶθ' ὅ, ἐπιδαίνοντα ἕκασ
 τὸν αὐτῶν συγγνώσομαι, τίς,
 καὶ πόθεν, καὶ ὅν τινα τιθινῶς
 τὸν τρόπον. σὺ δὲ παραλαμ=
 βάνων σίβας. καὶ σιωτίθῃ,
 ὦ Ερμῆ σὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταυ=
 τὶ πρῶτα ἱμβαλῶ, τί γὰρ ἄν
 καὶ ἀρκεῖν αὐτό μοι; Ερ.
 ἰδὲ δὴ σοι, ὦ πορθμῖς, τὸν
 αἰεθμόν. οὐλοὶ οἱ πριακόσιοι
 μετὰ τῶν ἐκτεθαμνῶν. Χά.
 βαβαὶ τ' ἀναγείας, ὀμφακίας
 ἡμῖν νεκρὸς ἕκας ἄγων. Ερ.
 βέλε, ὦ Κλωθοῖ; τὸς ἀπλάυ=
 σος ἐπὶ τέτοις ἱμβίασάμε=
 θαι; Κλω. τὸς γέροντας λέγεις;
 ἔτω ποῖα. τί γάρ με δὲ πρᾶγ=
 ματα ἔχων, τὰ πῶ Εὐκλεί=
 δος πως νῦν ἐξιτάσσαν;

Tanaro deprehendimus. usq̃
 adeò parū absuit quin effu=
 gisset. CLOT. Et nos, ὁ
 Charon, Mercurium adhuc
 ignaviae dānamus? CHAR.
 Quid ergo diutius cuncta=
 mur, quasi nō satis sit mora=
 tum? CLOT. Probè dicis.
 inscendāt. Ego verò, sumpto
 in manus libello, ingrediētes
 singulos, qui, ὅ vnde nati,
 quoq̃ modo vita functi sint,
 ex more dignoscā. Tu aut̃,
 ὁ Mercuri, ipsos excipe, ὅ
 omnes suo ordine collocato.
 Verūm tu infantulos istos
 primū inijce. quid enim
 mihi interroganti quiuerint
 respondere? MER. En tibi
 bi, ὁ portitor, sunt hi nume=

οἱ περὶ ἑξήκοντα ὑμᾶς πάει-
 τι ἦδιν. τί τῦτος, ἐκ ἱπακῶσι
 μιν, βιβυσμῶσι τὰ ὦτα πα-
 τῶν ἰτῶν. Διέσα τάχα καὶ
 τῶτες ἀράμφορ παραγα-
 γῆν. Ερ. ἰδὲ πάλιν οὔτοι
 δυνῆν δλοντὸν τιπρακόσιοι,
 τακίροι πάντες, καὶ ὡπαι-
 ροι, καὶ καθ' ὅραν τιπυνη-
 μῶσι. Κλω. νὴ Δί', ἐπὶ ἀπα-
 ρέδεις γε πάντων ἦδη ἄσι.
 τὸς τραυματίας ἐπὶ τέλει, ὧ
 Ερμῆ, φαρμάγει. καὶ πρῶτόν
 μοι ἔπατι, ὅπως ἀθανόν-
 τος ἦκτι, μάκρον ἢ αὐτὴ πέ-
 τὰ γιγαμμῶνα ὑμᾶς ἐπι-
 σκίφομαι. πολυμῶνας ἀθαν-
 νῆν ἔδρα χθὲς ἐν Μηδία τί-
 τας ἐπὶ τοῖς ὀρλοῦκοντα,
 καὶ τὸν Οὐάρτε ὑδὸν μετ'
 αὐτῶν Γωδάρτω. Ερ. Πάρα-
 σι. Κλω. δι' ἔρωτα αὐτὸς ἀ-
 πίσφαξαν ἡπῶ, καὶ ὁ φιλό-
 σοφος Θεαγῆς, δὲ πῶν ἐ-
 ταίρων, πῶν Μεγαρόθεν.
 Ερ. εἴτοι πηλίσιον. Κλω.
 πῶ δ' οἱ περὶ τῆς βασιλείας
 ἐπ' ἀμύλων ἀθανόντων;
 rea quòd scorto Megarensi, cuius amore flagrabat, potiri
 non posset. MER. Entibi propè adsunt. CLOT. Porro
 ubi illi qui de imperio certando, mutuis se cadibus cōfecèret

Vos qui plus sexaginta an-
 nos nati estis, adeste. Sed qd
 hoc? Itan' eorū aures annis
 sunt obturatæ, vt me non ex-
 audiant inclamantem? For-
 san & hos sublatos importa-
 re oportebit. MER. En
 duodequadraginta flaccidi
 omnes, & apprimè maturi,
 ac in ipso planè tempore
 decerpiti. CLOT. Per Io-
 uem: quandoquidem iam
 omnes sunt vix passæ. Sau-
 cios, ô Mercuri, nunc addu-
 cito. Vos quo mortis genere
 vitam clauseritis, mihi pri-
 mum dicite. Sed cur nō ipsas
 met, quæ cuiq; vestrum sint
 inscripta, inspicio? Oēto-
 ginta in prælio cadere he-
 ri apud Medos decretum es-
 rat, atq; vnà cum his & O-
 xyartæ filium Gobarem.
 MER. Adsunt. CLOT.
 Præ amoris impatientia sibi
 ipsi mortem consciuere se-
 ptem: in primis autem Thea-
 genes philosophus, propte-
 rea quòd scorto Megarensi, cuius amore flagrabat, potiri
 non posset. MER. Entibi propè adsunt. CLOT. Porro
 ubi illi qui de imperio certando, mutuis se cadibus cōfecèret
 MER.

Ερ. παρὲς αἶσιν. Κλω. ὁ δ' ἐπὶ
 τῷ μοι χεῖ καὶ τ' ἰουνακὸς φο-
 νουθεῖς; Ερ. ἰδὲ σοι πωλησίον.
 Κλω. τὸς ἐκ δικασθείων δῆτα
 παραγάγει, λέγω δὲ τὸς ἐκ
 τυμπάνος, καὶ τὸς ἀνισκοπο-
 πισμῆρας οἱ δ' ἐπὶ τῶν ὀφ-
 θανόντων ἱκκαδλικά πῶς εἰ-
 σιν, ὦ Ερμῆ; Ερ. πάρεσι
 οἱ δὲ οἱ τραυματίαι, ὅς ὄρᾳς.
 τὰς δὲ ἰουνακὰς ἅμα βέλει,
 παραγάγω; Κλω. μάλιστα,
 καὶ τὸς ἀπ' ναυαγίων γέ. ἅ-
 μα γὰρ τιθνᾶσι, καὶ τὸν ὁμοίον
 τρόπον, καὶ τὸς ἀπ' πυρετῶ
 δέ, καὶ τέτυς ἅμα, καὶ τὸν ἰα-
 τρὸν μὲν αὐτῶν Ἀγαθοκλῆα.
 πῶς δ' ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος,
 ὃν ἴδρα τῆς Εὐάτης τὸ δῆ-
 πνον φάγοντα, καὶ τὰ ἐκ τῶν
 καθαροῦν ὡὰ, καὶ πρὸς τῶν
 ζωῶν σπηλαίων ὁμιλῶν ἀρθᾶς
 νῆρ; Κυν. πᾶσαι σοι παρί-
 σταν, ὦ βελτίστη Κλωθεῖ. τί
 δὲ με ἀδικήσαντα, τοσού-
 τον εἶσας ἄνω τὸν χρόνον;
 σχεδὸν

deuoratis vitam finire decretum erat? CYN. Iamdudum hīc
 tibi assisto, ὅ tu præclarissima Clotho. Verūm hoc, interim
 mecū admiror, quoniam iniuriæ genere maiestatem tuam laese-
 rim, quod me tam longo tempore apud superos errare permiseris!

Nome

MERCUR. Hīc adstant.
 CLOT. At quem adulter,
 in hoc iuuantē uxore, neci
 dedit, is ubi est? MER.
 Entibi hic adest. CLOT.
 Quos iudicū sententia ca-
 pitis damnauit, tandem ad-
 sint, eos inquam qui carni-
 ficinam senserunt, quique in
 crucem sunt adaecti. Tum
 sexdecim illi qui à latroni-
 bus sunt iugulati, ubi sunt,
 ὦ Mercuri? MER. Adsunt
 faucij illi, quos vides. Mu-
 lieres porro non & eas ve-
 nāvis adduci? CLO. Ma-
 ximè, pariter & eos qui
 naufragio perierunt. Si-
 mul enim & eadem mor-
 tis ratione vitam exiuerunt.
 Sed & quos febris intere-
 mit, hos simul adducito.
 Tum Agathoclem medi-
 cum. Sed ubinam philoso-
 phus Cyniscus, quem Heca-
 tes cæna ac ouis lustrali-
 bus, cumq; his sepiā cruda

σχιδόν γὰρ ὅλον μοι τὸν ἄν-
 τράχον ἐπέκλωσας. καὶ τοι
 πομπάκεις ἐπὶ ῥάθλῳ τὸ νῦμα
 σφαγόμενος ἐλθέν, ἅμ' ἐκ οἴδ'
 ὅπως ἄρ' ῥήκον ἴω. Κλω. ἔφο-
 ρόν σε καὶ ἰατρόν εἶναι τῶν ἀν-
 θρωπίνων ἁμαρτημάτων ἀ-
 πιλήμπανον, ἅμ' ἔμβαναι
 ἀγαθῇ τύχῃ. Κιω. μὰ Δί', ἄν
 μὴ πρότερόν γε γένοιτο τὸν δι-
 σιμόφρον ἐμβιβασώμεθα. δι-
 σφαγὴ γὰρ, μή σε παραπέσῃ διό-
 μος. Κλω. φέρ' ἴδω τίς ὅστις.
 Ερ. Μιγαπένθης ὁ Λακύνδης,
 τύραννος. Κλω. ἐπίβαινε
 σύ. Μι. μηδ' αὖτως, ὃ δέσποια
 να Κλωθοῖ. ἅμ' ἄγε πρὸς ὁλί-
 γον ἱάσσομαι ἀνελθέν, ἔτα σοι
 αὐτόμορος ἔξω, καλῶντος
 μηδ' ὄντος. Κλω. τί δ' ἔστιν, οὗ
 χάριν ἀφικέσθαι θέλεις; Μι.
 τὴν οἰκίαν ἐκτελίσσαι μοι
 πρότερον ἐπίτριψον. ἡμίτις
 γὰρ γὰρ ὁ δόμος κατακίλε-
 ῖται. Κλω. ληρῆς, ἅμ' ἔμβαναι.

Μι. re paulisper finito. Quod
 si feceris denuò, ultro me huc recipiam, vel nullo vocan-
 te. CLOT. At quidnam est, cuius gratia tantopere in vitam
 redire gestis? MEG. Equidem domum semiperfectā reliqui,
 quam ut prius per te liceat ad fastigium perducere, vehemen-
 ter oro. CLOTHO, Nugas agis, quin mox inscendis?
 MEGA.

Nam uniuersam eolum fe-
 re uni mihi adglomerasti.
 Ipse certe quanquam filium
 ipsum dirumpere sæpe sum
 conatus, tamen quum ne-
 scio quomodo infragile es-
 set, quod moliebar, effice-
 re non potui. CLOT. E-
 quidem te humanorum pec-
 catorum velut inspectorem
 ac medicum relinquebam.
 Iam autem quod felix fau-
 stumq; sit, inscende. CYN.
 Minimè gentium, priusquam
 vinctum hunc inscendere
 compulerimus. vereor enim,
 ne te precibus suis à sen-
 tentia dimoueat. CLOT.
 Age, videam quis est.
 MER. Megapenthes La-
 cydæ filius, tyrannus.
 CLOT. Inscende tu. ME-
 GAP. Nihil minus, ô re-
 gina Clotho, potiùs au-
 tem ad superos me remea-

Με. ὅ πολὺν χρόνον, ὦ Μοῖρα, αὐτῷ. μίαν με ἕασον μέναι τλώδει ἡμέραν, ἄχρὶ ἅτι ἐπισκίψῃ τῇ γυναικὶ περὶ τῶν χρημάτων, ἔνθα τὸν μίγαν εἶχον θησαυρὸν λατρευνόμενον. Κλω. ἄρα γιν, ἐκ ἅν τύχοις. Με. ἀπλήτται δὲ χρυσὸς τοσούτῳ; Κλω. ἐκ ἀπλήτται, θάρρῃ τέτρεγ' ἐνεκα, Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνέψιδος παρακλήψεται. Με. ὦν τ' ὕβριως ὁ ἐχθρὸς, ὅν' ἀπὸ ῥαθυμίας ἔγωγ' ἐπεπείληνας; Κλω. ἐκ ἅν' αὐτὸς, καὶ ἐπιβίωσιταί σοι ἐτη τετραράκοντα, καὶ μικρόν τι πλεον, τὰς παλαιότητας, καὶ τὴν ἰσθμῖαν, καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σε παραλαβών. Με. ἀδικῆς, ὦ Κλωθοῖ, τὰ μὰ τοῖς πολεμιοτάτοις δεινέμεσα. Κλω. σὺ γὰρ ἐκὶ Κυδιμάχου αὐτὰ ὄντα, ὦ γυναιότατι, παρηλίφης, ἀπκτείνας τε αὐτὸν, καὶ τὰ παλαιὰ ἐτι ἐμπύοντι ἐπισφάξας; Με. ἀλλὰ νυνὶ ἐμὰ λῶ. Κλω. δὲ κ' ἐξήκει σοι ὁ χρόν' ὅς ἢ δὴ τ' ἐτιτύσῃς. Etus esses, non solum ipso occiso, sed et liberis eius in conspectu spirantis adhuc et palpitantis mactatis. MEG. Sed iam tum mea erant. C L O T. Itaque tui dominij tempus iam effluxit.

MEG A. Non multum tem-
poris flagito, ὦ Parca: diem
hunc saltem mihi apud supe-
ros agendum cōcede, quo tē-
pusculo de pecunijs nostris
uxori nonnihil iniungā, atq;
ubi defossū thesaurum ha-
buerim, demōstrem. C L O.
Frustra laboras, stat senten-
tia. MEG. Ergo tantum
auri peribit? C L O. Quin
tu hac gratia animo es ocio-
so. nam Megacles potietur,
tuus consobrinus. MEG.
O' insignem contumeliā. ille
mihi inimicus, quem ego præ-
segnitia non occidi? C L O.
Ille ipse, qui non modò non
paulo plures quàm tu viuet
annos, verum et pellices
tuas, et vestes, et quicquid
est auri, nāciscetur. MEG.
Præter æquum facis, ὦ Clo-
tho, quòd hominibus inimi-
cis, et hostiliter infestis meas
fortunas attribuis. C L O.
Quasi verò tu non eadē hac
via quæ Cydimachi erāt, na-

MEG.

Με. ἄκουσον, ὦ Κλωθό, ἃ σοὶ ἐ-
 δία μινδυνὸς ἀκούει· ὅτι ἐπὶ
 βέλομαι. ὅμως δ' ἀπόστη· πρὸς
 ὁλίγον. ἄρ' μιν ἀφῆς ἀπερ-
 ναι· χιλιά σοι τάλαντα χρυσὸς
 ἐπιστήμις δώσω, ὅπως γένοιται
 σήμερον. Κλω. ἔτι γὰρ χρυ-
 σόν, ὦ γέλοισι, καὶ τάλαντα δὲ
 μνήμης ἔχεις; Με. καὶ τὸς
 ἄλλοις ἱερὰ τῆρας, ἃ βόλας πε-
 θύσω, δὲ ἔλαδον, ὅπως τένας
 Κλειόκειον, ἔλποντας ἐκάτε-
 ρον χρυσὸν ἀπὸ φθός τάλαντα
 ἐκατόν. Κλω. ἔλκετι αὐτῶ, ἔτοι-
 κι γὰρ ἐκ ἐπιμύσειδά ἡμῖν
 ἐκόν. Με. μαρτύρομαι ὅμως,
 αἰετὶς μὲν τὸ τῆρ, καὶ τὰ
 πῶμα. ἔστι δὲ γὰρ ἄρ' αὐτῶ
 τὰ, ἐπιθίξας πρὸς μόνον ἡμέ-
 ρας. Κλω. ἀμείνουν, ἄνθρωπε
 τεχνίτη. Με. καὶ μὴν τὸ τόξον
 πᾶντως ἐγνωμον αὐτῶ. Κλω.
 τὸ ποῖον; Με. ἐς Ἰσθμόν ἐ-
 πιθῆναι, μέγας δ' ἔστι παρὰ
 γαμοῖ Πισίδας, καὶ Λυδοῖς
 ἐπιθῶ τὸς φόβους, καὶ μνημαῖ-
 εὐθὺς παμμέγιστον ἀναστήσας,
 ἐπι-

CLOT. Quid hoc? MEGAP. Ut tantisper superesse li-
 ceat, dū Pisides sub iugum misero, & Lydis tributū impera-
 uero, dumq; mihi ipsi magnificentissimo monumento erecto,

cccc

in scri-

ἐπιγραφῶν ὁπότ' ἐπραξα με-
 γαλα καὶ στρατηγικά, πα-
 ρὰ τὸν βίον. Κλω. οὐτ' ὅ-
 οὐκ ἔτι μίαν ἡμέραν αἰ-
 τῆς, ἀλλὰ σχεδὸν ἑκοσίμην
 τῶν στατηρίων. Με. καὶ μὲν
 ἰγνυητὰς ὑμῖν ἔδωκε πα-
 ρασχέσθαι τοῦ τεύχους, καὶ
 τῆς ἱπποπόδου. ἡ βουλήθε
 δέ, καὶ ἀντανόστον ὑμῖν
 ἀντ' ἐμοὺ παρὰ δάσω τὸν
 Ἀγαπητόν. Κλω. ὦ μισέ,
 ὅν ἤνυχ πομπῆς ὑπὲρ ἧς
 καταλιπὼν; Με. πολλοὺς
 ταῦτ' ἐν χόμῳ, νύκτ' ὅρῳ
 βέλτιον. Κλω. ἤξει ἡ ἀκνέως
 τοι μετ' ὀλίγον, ἵππο τῷ νύκτ'
 βασιλεύοντι ἀννημεύοντι.
 Με. ἐκδὲν, ἀλλὰ τὸ τό γε μὴ ἀν-
 τεπαύει, ὦ Μοῖρά μοι. Κλω. τὸ
 ποῖον; Με. εἰδέναι βούλομαι,
 τὰ μετ' ἐμὲ ὅν τινα ἔξει πρό-
 πον. Κλω. ἄκουε, μάκρον ὅρ-
 ἀνιάνθη μαθῶν. τὸν ἢ γυνῶ-
 κα τοι Μίδας ὁ δῶκεν ἔξει, καὶ
 πάλαι δ' αὐτὸν ἐμοίχονεν. Με.
 ὦ ἡ

inscripsero quaecunque in vi-
 ta gessi vel magna, vel egres-
 sij Imperatoris virtute di-
 gna. CLOT. Quid? tu
 non unam postulas diem, sed
 ferme viginti annorum mo-
 ram. MEGAP. At qui
 spōfores vobis exhibere sum
 paratus, & tam brevis mor-
 rae, & mei reditus. Quine-
 tiam, si cordi fuerit, obsidem
 pro me relinquam Agape-
 tum. CLOT. O' scelestum:
 eūmne, quem relinquere in
 terris superstitem semper ti-
 bi in votis erat? MEGAP.
 Olim is erat animus: nunc
 autem, quod melius est, vi-
 deo. CLOT. Veniet &
 ille tibi haud ita multò post,
 ab eo qui nunc regem agit,
 è medio sublatus. MEGA-
 PEN. Ceterum illud sal-
 tem non negabis, ô Clotho.
 CLOT. Quid hoc tandem
 est? MEGAP. Equidem
 scire gestio, ut sese res mea
 habitura sit post me. CLO.

Ausculata, tametsi vbi audieris, sat scio, animo magis angé-
 ris. Principiò vxore tua Midas seruus potietur, quam iam
 antè quoque non semel constuprauerat. MEGAPEN.

Illène

ὁ κατάρσατο, ὃν ἐγὼ πα-
 θόμεν' αὐτῇ, ἀφῆκα ἐλευ-
 θερον; Κλω. ἡ θυγάτηρ δὲ
 σὺ ταῖς παλαιαῖσι τῇ νυκτὶ τυ-
 ραννύου ἐκαταλεχθῆσαι.
 πικρὺν δὲ καὶ ἀνδριάντων, οὐδ'
 ἡ πόλις ἀνέστησεν οἱ παλαιά,
 πάντες ἀναστραμμένοι, γέ-
 ρατα πρὶξεν οἷς θιωμένοις.
 Μὲ. εἰπέ μοι, τὴν φίλων δὲ ἐδέξαι
 ἀνακτῆ τοῖς φρωμένοις;
 Κλω. τίς γὰρ ἡ οἱ φίλος,
 ἢ ἐκ τίν' αἰτίας δικαίας γε-
 νόμεν'; ἀγνοῶς ὅτι καὶ παύ-
 ταν οἱ περικλυτὸν, καὶ τῶν
 διχομνίων καὶ πραπομνίων
 ἕκαστα ἐπαυνοῦντο, ἢ φόβῳ ἢ
 ἐλπίσι ταῦτ' ἔδρων, τῆς ἀρχῆς
 ὄντων φίλοι, καὶ πρὸς τὴν κα-
 ρὸν ἀφελέποντο; Μὲ. καὶ μὲν
 σπύλλοντο ἐν τοῖς συμποσί-
 οις, μετὰ τῇ φωνῇ ἐπύχον-
 τό μοι ποτὶ καὶ ἀγαθὰ, περὶ
 ποθανῶν ἕκαστος αὐτῇ ἔβι-
 μι, εἰ οἷόν τε εἶναι, καὶ ὅπως
 ὄρεται αὐτοῖς ἡ ἐγὼ. Κλω.

ὅτι

na precabantur, adeò ut si fieri posset, unusquisque eorum
 etiam pro me mortem subire paratus esset. In summa, per
 nihil aliud quàm nomen meum iurabant. CLOT.

cccc 2

Propterea

Illène scelerosus, quem equi-
 dem dum uxori gratificari
 studeo, manumisi? CLOT.
 At filia tua in pellicum gre-
 gem, eius qui iam tyranni-
 dem exercet, adnumerabi-
 tur. Porro imagines et sta-
 tuæ quas olim ciuitas tibi
 erexit, iam euerse omnes,
 spectantibus risum mouent.
 MEGAP. Hoc mihi ex-
 pedias velim: nullus amico-
 rum meorum illis qui hoc
 faciunt obsistit? CLOT.
 At quisnam tibi amicus es-
 rat? aut ex qua causa iusta
 quempiam tibi conciliâras?
 Nescio, quòd qui vos velut
 deos adorant, et quæcunque
 vel feceritis, vel dixeritis,
 laudant: aut timore, aut cere-
 tæ sui compendij spe ea om-
 nia faciunt, nimirum imperij
 ipsius amici, ac interim tem-
 poris seruientes. MEGAP.
 Atqui si quando in conuiujs
 ex more vinum libarent,
 magna voce omnia mihi bo-

Ζηγαρεῦν παρ' ἐνὶ αὐτῶν χθὲς
 λαπνύσας ἀπέθανον. τὸ γὰρ
 τελευτῶν ὦνι πικρὸν ἐνέχθην,
 καί μοι θανάτῳ κατέπεμψε σὺ.
 Μὲ. τὸτ' ἄρα πικρὸν τινος ἢ
 ὁδόν. τί βουλόμενος ἔ, ταῦτ'
 ἐπραξίς Κλω. πομπὴν μὲ ἀνα-
 κείνης, ἐμβύωσα δέον. Μὲ.
 ἔν μὲ πνίγη μάστιγι, ὦ Κλω-
 θοῖ, διότι περ ἐπόθεν καὶ πῶς
 ὀλίγον ἐς τὸ πῶς ἀνακλυσά-
 πωλιν. Κλω. τί δὲ τούτῳ
 ὄστις; οἷοι γὰρ τι παμμίγυ-
 θον εἶναι. Μὲ. Κρίων ὁ ἐ-
 μὸς οἰκίτης, ἐπὶ τὰ χρίσά μιν
 ἀφ'θανόντα ἔειπε, πρὶ δ' αἰὲν
 ὀψίαν ἀνελθὼν ἐς τὸ οἶκόν μου,
 ἐνθα ἐκέλευε, σχολῆς ὄψεως (δ-
 δας γὰρ ὁ δὲ ἐφύλαττε μὲ) Γλυ-
 κείον τὴν παμακίδα μου (καὶ
 παλαιὰ ἔ, οἶμα, κοινοῦν ἦκε)
 ἐπισπασάμενος τὴν θύραν,
 ἐσπόδεν, καθάπερ οὐδ' ἄνδρ' ἐν-
 δον πρόνους. ἔτα ἐπὶ δὲ ἄλλος
 ἔχει πῆς ἐπιθυμίας, ἀπ' ὅλης
 ψαῖς ἐς ἐμὴν, σὺ μὲν ὦ, φησί,

ὦ

Propterea ex cæna quam
 heri cum quodam eorum
 cœpisti, statim mortem op-
 petijisti. Nam poculum tibi
 postremo temperatum, huc
 te demisit. MEGAP. Hoc
 illud est, quod amarum quid-
 dam gustāram. Sed quid ex
 eo scelere sibi voluit? CLO.
 Nimis multa percunctaris,
 quum iamdudum in scenden-
 di tempus fuisset. ME-
 GAP. Unus adhuc restat
 scrupulus, qui me omnium
 maximè sollicitat, cuiusque
 gratia in vitam vel tantil-
 lum respicere gestiebam.
 CLOT. Quid hoc tan-
 dem est? ingens enim alius
 quod fore apparet. MEGA.
 Carion famulus meus stan-
 tim ut me mortuum aduer-
 tit, circa vesperam concla-
 ue in quo iacebam, ingres-
 sus, cum deserta omnia of-
 fendisset (neque enim quis-
 quam mei curam gerebat)
 attractis foribus, tanquam

nemo adesset, pellicem meam Glycerium subegit, cum qua,
 opinor, iam multò antè rem habere consueverat. Postea ve-
 rò cum iam animum voluptate explēssset, oculis in me defixis:

Tu qui

ὦ μισθὸν ἀνθρώπων, πληγὰς
μοι πομπάκις οὐδὲν ἀδικῶντι
ἐνέτανας· καὶ ταῦθ' ἅμα λεί-
γων, πρίετι καὶ τέμει, καὶ κατα-
λόγους ἔπειε, τέλει δ' ἔπει, πλάτυν-
εμεψάμενος, καὶ καταπύσας
με, καὶ ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χά-
ρον ἀπιδεῖ παπῶν, ὥχεται. ἐγὼ
δὲ ἐν ἐπιμπράμει μὲν, οὐκ ἔ-
χωρ δὲ ὁμῶς ὅ, τι καὶ φράσαιμι
αὐτόν, αὐτὸς ἦδη καὶ ψυχρὸς
ἦν. καὶ ἡ μισθὸς ἡ παλίσκη, ἐπὶ
ψόφῳ, πρὸς ἰόντων τινῶν, ἡθελ-
ω, σίλω καὶ ἔξω τὸς ὀφθαλ-
μοὺς, ὡς διακρύβω ἐπ' ἐμοί,
λωκλῶ, καὶ τὸ νομα ἰσικας
λαμψή, ἀπηλλάττω. ὦν ἐπα-
βοίμω. Κλω. παῦσαι ἀπει-
λῶν, ἀπ' ἐμὸς θι, λαορὸς ἦ-
δη σε ἀπαντᾷ ἐπὶ τὸ δικά-
σαι. Με. καὶ τίς ἀξιώσει
κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψῆφον
λαβῆναι; Κλω. κατὰ τυράννου
μὲν ὁ δαίς, κατὰ νεκρῶ δὲ ὁ Ρα-
δαμανθυς, ὅν αὐτίκα μάλα
ὄψα δίκαιον, καὶ κατ' ἀξίαν
ἐπιτιθεῖντα ἐκάσθ' αὐτὸν δίκω.
τὸ νῦν δὲ ἔχωρ, μὴ διωπρίθω.
tra regē quidem nemo : verūm contra vmbra

Tu quidem, inquit, homuncio
scelestē, sæpe mihi nihil cō-
merito verbera nō pauca in-
flixisti. Et cum dicto, comā
mihi vellicabat, ac caput tu-
beribus opplebat. Tandem
autem quum rictu ampliter
diducto in me despuisset, ac
ut in impiorum regionem fa-
cesserem iussisset, abiuit. Ibī
ego, quanquam ira succens-
debar, tamen quia iam fri-
gidus & exanguis eram, ho-
minem vlcisci nō potui. Por-
rò scelesta famula, cū ad-
uenientium quorundam stre-
pitum sensisset, scilicet ut me
lugere videretur, oculis spu-
to inunctis, eiulando, no-
menq; meū lugubri voce in-
clamando, abscedebat : quos
si prehendero. C L O T.
Quin tu minis omīssis cele-
riter inscendis? Iamdudum
enim tempus, ut in iudicium
concedas. MEGAP. At quis
contra hominem regem pro-
nunciare audebit? C L. Con-

tra regē quidem nemo : verūm contra vmbra
Rhada-
man-
thus, quem in sententijs pro cuiusq; merito ferēdis mox æquis-
simū experieris. Quare in præsentia non ampliū cunctare.

Με. ἡ δὲ μὴ δὴ δὴ πῶς με ποίησιν,
 ὦ Μοῖρα, τῶν πνεύτων ἕνα,
 ἡ δὲ μὴ δὴ δὴ πῶς με ποίησιν βα-
 σιλέως, ἀναδιδῶναι με ἕαθρ
 μόνον. Κλω. πῶς δὲ ὁ τὸ ξύλον;
 καὶ σὺ δὲ, ὦ Ερμῆ σύριγξ αὐτὴ ἔ-
 σω τὸ ποδός; ὃ γὰρ ἄν ἐμβάιῃ ἐ-
 κῶν. Ερ. ἔπε νῦν θραπέτα. Δι-
 γὰρ τὸν σὺ πορθμεῖς, καὶ τὸ δῆ-
 θα, καὶ ὅπως ἀσφαλῶς, ἀμέλει
 πῶς τὸ ἰσὸν διδύσει. Με. καὶ
 μὴ ἐν τῇ περὶ δαίμα καθεῖ-
 σθαι με δῆ. Κλω. ὅτι τί; Με.
 ὅτι νῦν Δία τυραννέτω, καὶ
 δορυφόρους ἔχον μνείας. Κλω.
 ἔτ' ὃ δὴ καὶ σὺ σε πρῆτις, ὃ
 καί ποτε, οὐ τῶς σκαυδρὸν οὐτα;
 πικρὰν δ' οὐκ ἔτι τυραννί-
 δα ἔξιδε, γυνάμην τὸ ξύλον.
 Με. Τολμήσα γὰρ Κωῖσκος ἐ-
 πανατένασθαι μοι τὸ βάκ-
 ρον; καὶ ἐγὼ σε πρῶτω, ὅτι ἐλθὼ
 θῆς ἄγαν, καὶ τραχὺς ἔσθαι,
 καὶ ἰωιτιμῆτικος, μικρὸν δὲ
 πεσιπῶπῶν; Κλω. Τολμᾶς
 μὲν καὶ σὺ, ὦ ἰ-
 σὴ προσπιπῶν; Με. Μί.
 ἡ δὲ μοι, ὦ Κλωθοῖ, ἐμὲ δὲ
 liberius ὡς asperius, quàm pro maiestate, obiurgasses, tan-
 tùm non cruci adfixi? CLOT. Propterea ὡς tu nunc hīc
 manebis malo adstrictus. M1C. Dic mihi, ὦ Clotho, quando

MEG. Priuatum saltem, &
 vnum ex pauperibus istis fa-
 cias licebit: imò pro rege
 seruum, modò reuiuiscere si-
 nas. CLOT. Vbi is qui bac-
 culo armatus est? & tu Mer-
 curi? Quin hominem corre-
 pto pede intrò trahitis? Neq;
 enim voluntarius inscenderit
 vnquam. MERC. Sequere
 nunc fugitiue. cape hūc por-
 titor vnά cum illo altero, at-
 que vt malo fortiter adallis-
 getur cura. MEG. Atqui
 conuenit honestissimo me fe-
 dere loco. CLO. Quid ita
 verò? MEGA. Quòd rex
 fuerim, per Iouem, & satel-
 lites habuerim complureis.
 CLOT. Et iniuria te velli-
 cabat Carion, hominem sa-
 uum adeò, ac intractabilem?
 Iam certè tyrannidē admo-
 dum acerbam experieris, ni-
 mirum huius gustato bacu-
 lo. MEGAP. Et Cyniscus
 mihi baculum illidere aude-
 bit? Non ego te nuper, quòd
 vobis

οὐδὲς ὑμῖν λόγος; ἢ διότι
 πένης εἰμι, διὰ τὸ καὶ τελευ-
 τῆς ἐμβλέωσά με δῆ; Κλω.
 οὐδ' τίς εἶ; Μί. ὁ σκυτο-
 τόμος Μικυλλός. Κλω. εἰς
 ταῖς ἀχθὲς βραδυῶν, ὅτε ὄρεται,
 ὅπως ὁ τυραννος ἐπισχυνάται
 δάσασιν, ἀφ' ἑσθ' ἐπὶ δόλιον;
 θαῦμα γάρ ἔχασται, ἢ μὴ ἀγα-
 πῆν καὶ τοῖς ἡγετοῖς. Μί.
 ἀκούσθω βελτίστη. Μοιρῶν οὐ
 πάντων μὲν τὸ Κυκλωπὸς ἐκεί-
 νῃ ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
 σκυνῆσθαι, ὅτι πύματον ἐπὶ τὸ
 οὐτὶν καταδύομαι. ἄν τε γάρ
 πρῶτον, ἄν τε πύματον, οἱ αὐ-
 τοὶ δόλονται πρὸς μὲν εἰς. ἄλ-
 πως τε, ὅτε ὁμοῖα τὰ μὲν τοῖς τ'
 πλεονέχων· ἐκ δ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'
 μὲν οἱ βίοι, φασί. ὁ γὰρ τὸ τυ-
 ραννός, ὁ δ' αὖ μὲν εἶναι δό-
 κω πρὸς τὸ βίον, φοβρὸς ἀπα-
 σι, καὶ πεινῶν, ἀφ' ἑσθ' ἀφ' ἑσθ'
 πρὸς χυρὸν τοῦτον, καὶ ἀρ-
 γύρεον καὶ ἰοῦστα, καὶ ἱπποὺς
 καὶ δῶνα, καὶ πᾶσι δὲ ὁράουσιν,
 καὶ

vobis mei nulla est cura, an
 quia pauper sum, propterea
 me postremum inscendere o-
 portet? CLOT. Tu ve-
 rò quis tandem es? MIC.
 Equidem sum Micyllus sus-
 tor. CLOT. Quid quodd
 tam graviter fers moram?
 Non vides quàm multa se-
 daturū polliceatur hic Ty-
 rannus, si vel paulum in vi-
 tam remittatur? Vnde mira-
 ri succurrit, cur non & tibi
 mora sit iucunda. MIC.
 Ausculta rem paucis Parca-
 rum optima. Non admodum
 me delectat munus illud Cy-
 clopis, videlicet in hunc mo-
 dum polliceri:

Post omneis alios tana-
 dem ipse vorabitur Utis.
 Siue enim primū deuoret, si-
 ue postremū, idem me den-
 tes manent. Sedenim neque
 aliàs meæ res ut diuitum se
 habent. Nostra enim & il-
 lorum vita (quemadmodum
 aiunt) perpendiculo inter se

se distant: quandoquidem tyrannus, qui in vita horren-
 dus omnibus & suspiciendus videbatur, nunc auro, argen-
 to, vestibusq; exutus, tum & equis, cænis, pueris floridis,

καὶ γυναικας ἀνμόρφους, ἐπὶ
 τως λυῖσθαι, καὶ ἀκρωσώμε-
 νος αὐτῶν ἡχθῆναι ὅτι οἱ δὲ
 πως, καθάπερ ἰξῶ. τινι, περὶ
 χιται τοῖς τοῖς ἡ ψυχῇ, καὶ
 ἐν ἐθέλει ἀπαποπλεῖσθαι ῥα-
 εῖας, ἅτε αὐτοῖς πάλαι πε-
 στηκῆα. μάμον δὲ ὥσπερ
 ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δεσμός
 δῆν, ὃ δεδιότατο ξυμβέβηκεν
 αὐτὸς, ἀμέλει καὶ ἀπολῆται
 αὐτὸς μὴ βίας, ἀνακωλύσει.
 καὶ τὰ μὲν οὕτως θρασῆς, δε-
 λοὶ περὶ ταύτῃ ἐνείσκονται
 τῷ ἐπὶ τὸν Ἀδδω φέρειν ὅ-
 δόν. ἐπιστρέφοντα γὰρ ἄς τοῦ-
 πίσω, ὥσπερ οἱ ἀνθρώπων, καὶ
 πόρρωθεν ἀρβύλας τὰ ἐν
 τῷ φωτὶ βόλον, οἷα ὁμάτως
 ἐκείνους ἰποῖα, καὶ παρὰ τὴν
 ὁδὸν ἀπὸ δειράσκων, καὶ αὐ-
 θὰ σὲ καταπνέων. ἐγὼ δὲ,
 ἅτε μηδὲν ἔχω ἐν ἐχυροῖς
 τῷ βίῳ, ἐκ ἄγρου, οὐ σωοικί-
 ας, οὐ χρυσόν, ὅσπερ, ἐξ ὁ-
 ξαμ, ἐκ ἀπόντας, ἀκόπως οὕτως
 ἐν τῷ, καὶ πᾶσι δὲ μόνον

ἢ Ἀπὸ

pellestitem, non nominis gloriam, non imagines, ad mor-
 tem expeditus meriū eram. At statim ut mihi solum in-

mulieribus formosis post
 se relictis, eorum desiderio
 non iniuria cruciatur, ac à
 tot cōmodis se abstrahi fert
 grauitur: quibus, nescio quo-
 modo, anima ipsa velut glu-
 tino hæret affixa, neq; se fa-
 cile finit auelli, ut quæ eis
 iamdiu inhæserit: quin magis
 tanquam vinculum aliquod
 est fragile, cui ipsos illiga-
 ri irretiriq; cōtingit, adeo ut
 ubi quispiā eos abducere pa-
 rārit, plorent. Ac cum in ces-
 teris sint feroces, in hac ta-
 men via quæ ad inferos du-
 cit, meticulosi deprehēdun-
 tur. Itaque subinde dant ter-
 ga, & ad ea quæ procul in
 luce apud superos geruntur,
 respicere gestiunt: sicut stul-
 tus hic faciebat, qui non so-
 lum in itinere aufugere co-
 nabatur, verum etiam hic
 mortem frustra deprecatur.
 At ego, ut qui in vita pignus
 haberem nullum, non agrū,
 non domum magnificè ex-
 tructam, non aurum, non su-

nuit

ἡ Ατροπὸς ἐνδούσει μοι, ἄσμε-
 νος ἀπὸ ῥίψας τὴν σμιλὴν
 καὶ τὸ κάπλυμα, κρηπίδα τι-
 νὰ ἐν ταῖς χροῖν ἔχωρ, ἀνα-
 πηλὴς αὐτὸς ἀνυπόδιστος,
 ὅδε τὴν μελαντιείαν ἀπρι-
 ψάμενος, εἰπόμην, μακρὸν δὲ
 ἡρέμην ἐς τὸ πρόσω ὁρῶν, οὐ-
 δὲν δὲ μετ' ἐκατόπιν ἐπίσρε-
 φει, καὶ μετ' ἐκάλει. καὶ νῦν Δι-
 ἡδὴ καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάν-
 τα ὁρῶ. τό, τε γὰρ ἰδοτιμίαν ἄ-
 πασιον εἶναι, καὶ μηδὲν αὖ
 πησιον διαφέρειν, ὑπερ-
 δισον ἔμοιγ' ὅν δοκᾷ ἱκμαί-
 ρομαι δὲ, μηδὲ ἀπατέοθα
 χεῖρα τὸς ὀφείλουτας ἐν ταῖς
 θα, μηδὲ φόβος ὑποτιλεῖν· τὸ
 δὲ μέγιστον, μηδὲ ῥιγῶν τὸ χα-
 μῶν, μηδὲ νοσῆν, μηδὲ ὑπὸ
 τῶν δυνατωτέρων ῥαπίσιδι.
 ἀρλύη δὲ παῖς, καὶ τὰ πρὸς
 ματα ἐς τὸ μπαλιν ἀνίσταμι-
 νος. ἡμεῖς μὲν γὰρ οἱ πρὸς
 τὸν γελῶμεν, ἀνιδῶνται δὲ
 καὶ

nuit Atropos, abieciis
 subula, & loro geniculari,
 tantum crepidam quandam
 manu portans volutarius se-
 quebar, usq; adeo haud gra-
 uatim, ut dum praestinan-
 di studio subsulto, neque cal-
 ceos subligarim, neque atra-
 mentum absterferim: imò
 verò praecurrebam, quae an-
 te me essent spectare gestis-
 ens. Neque enim à tergo mi-
 hi erat relictum quicquam,
 quod me vel conuertere, vel
 reuocare potuisset. Et per
 Iouem, quaecunque hic apud
 vos video, mirum quàm mu-
 hi placeant: nam pares ho-
 norum gradus hic dari, nec
 quenquam vicino praestare,
 res mihi omnium longè sua-
 uissima videtur. Deinde con-
 iecturam facio, ne aequidam
 alienum hinc à creditoribus
 repositi, neque tributum cui-
 quam pendi, neque, quod om-
 nium maximum est, hybers

no tempore quenquam rigere, neque aegrotare, neque po-
 tentiores in humiliores pugnos ingerere. Postremò pa-
 ce consistunt omnia, & in contrarium tota vitæ ratio
 versa. Siquidem nos pauperculi ridemus, disruciuntur

καὶ οἱ μὲν ἴδοντες οἱ πολλοί. Κλ.
 πάλαι οὐκ εἶδ' ὧς Μικυλλε, γε-
 νῶντα ἰδὼν. τί δ' ἔγωγε σὺ μά-
 λιστα ἰκίνα γελᾷ; Μί. ἄκυ-
 ρον, ὧς τιμιωτάτη μοι θείῃ.
 προικῶν ἄνω τυράννη, πάν-
 τε κειθῶς ἰδὼν τὰ γιγνόμενα
 ὑπ' αὐτῷ, καὶ μοι ἰδόντι τότε
 ἰσοθέος τις εἶναι. ἢ τέ γ' ὅρ-
 ρας τὸ ἄνθος ὁρῶν, ἱμακεί-
 ζον καὶ τῶν ἀκολεθέντων τὸ
 πλῆθος, καὶ τὸ χρυσόν, καὶ τὰ
 διδοκόμενα ἐκ πώματα, καὶ
 τὰς λιμένας τὰς ἀργυρόπο-
 ρας. ἔτι δὲ καὶ ἡ κνίσκος καὶ τῶν
 σκουφομενῶν τὸ δάπνον,
 ἀπὸ κνίαις μὲν. ὧς τε ὑπὲρ ἄν-
 θρωπος τις ἄνθρωπος, καὶ τρισόλ-
 βος καὶ κατιφαίνων, καὶ μονο-
 νοχὶ καμίων, καὶ ὑψηλότε-
 ρος ὅλα πᾶσα βασιλικῶς, ἱ-
 ποπόρῳ καὶ τῇ τύχῃ, καὶ σι-
 νῶς πεδαιῶν, καὶ αὐτὸν
 ἐξυπνιστῶν, καὶ τὸς ἐντυ-
 χάνοντας ἐκ πᾶσι. ἔπειθ' ὅτε
 ἀπέθανεν, αὐτὸς τε παγγέλοιος
 ὄφθην

erigens velut resupinaret, obuijsquē stuporem iniiceret, cæ-
 teris mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto pe-
 nē regio cubito sublimior videbatur. Sed ubi iam vita
 functus esset, ipse quidem istis delicijs exutus, ridiculo fuit
 omni-

autem & plorant diuites.
 CLOT. Ergo quum iam
 dudum ridentem te conspe-
 xerim, quid tandem sit quod
 potissimum tibi risum mo-
 uerit, audire percipio. M I.
 Ausculta, dearum mihi ma-
 xime verenda. Cum apud
 superos propter tyrannum
 habitarem, quæ apud eum
 fierent, nimis quàm accurat-
 è inspectabam. Ac tum quĩ-
 dem feliciter ex æquo cum
 dijs viuere mihi videbatur.
 Nam cum purpuræ florem
 spectarem, & comitantium
 turbam numerarem, aurum
 ac pocula gemmis distincta
 mirarer, lectos agenteis pe-
 dibus suffultos superem
 beatum planè hominem præ-
 dicabam. Ad hæc, eorum
 quæ in cænam apparaban-
 tur, nidor sæpe me prurire
 faciebat. Iam verò quum
 pro maiestate in publicum
 prodiret, & se ipse subinde

ᾧ φθιμοι, ἀρδυσάμεν τὴν
 πρυφὴν καὶ αὐτὸν ἔτι μάλλον
 κατεγέλασθαι, οἷον καὶ θῆμα ἔτε
 θήπερ, ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαί-
 ρομεν αὐτὸ τὴν ὀδύνην
 νίαν, καὶ μακαρίζω ἐπὶ τῷ
 αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ
 θαλάττῃ κοχλίδων, ὃ μόνον ἔ-
 τέρω, ἀλλὰ καὶ τὸν Λακε-
 δαιῶν Γνίφωνα ἰδὼν, εἰδόντα
 καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ
 ἀπέλαυσε τῶν χρημάτων,
 ἀλλ' ἄρως αὐτῶν ἀπέθα-
 νε, τῷ ἀσάτω Ροδοχάρει τὴν
 οὐσίαν ἀρηλώσας (οὗτος ἦρ
 ἀρχισα λῶ αὐτῷ γένους, καὶ
 πρῶτος ἐπὶ τὸν λαόν ἐ-
 καλεῖτο, κατὰ τὸν νόμον)
 οὐκ ἔχον ὅπως καταπαύ-
 σω τὸν γέλωτα· καὶ μάλι-
 σα μεμνημένος, ὡς ὠχρὸς
 αἶμα, καὶ αὐχμηρὸς λῶ φροντί-
 δος, τοῦ μεταπορ ἀνάγκης, καὶ
 μόνοις τοῖς διακτύλοις πλου-
 τῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυριά-
 στας ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν
 συνή-

omnibus : ego verò meam
 stultitiam multò magis ri-
 debam, qui eiusmodi non
 hominem, sed hominis pro-
 brum, ad stuporem usq; mi-
 ratus fuisset, cuius felicitate
 ex epularum tantum ni-
 dore aestimássem, quemque
 ob sanguinem qui Laconici
 maris testudinibus innasci-
 tur, beatum prædicássem.
 Neque verò hic solùm mihi
 ludo fuit, verùm etiam cùm
 Gniphonem illum scænera-
 torem gementem viderem,
 & quòd pecunijs, dum licu-
 isset, usus non fuisset, pro-
 priam sortem deplorantem :
 imò quòd ne semel quidem
 illis à se gustatis, verùm luxu
 perduto Rhodochari reliz-
 eiis, è viuis excessisset (hic
 enim quia genere proximus
 erat, in hæreditatem lege vo-
 cabatur) hæc inquam cùm
 cernerem, risum sistere nullo
 modo potui, præsertim

recordatus quàm in vita pallidus semper & squalidus ob-
 ambulasset, & vultu præcurarum magnitudine tristi. De-
 inde quòd solis digitis opulentus fuisset, quibus talenta
 & milliones supputare consueuisset, ea paulatim & minu-
 tatim

συνίγων τὰ μετ' ὀλίγον ἔκ-
 λυθησόμην πρὸς τοῦ μακα-
 ρεῖς Ροδοχάρους. ἀλλὰ τί ἐκ ἀ-
 πρὸς γόμεθα ἥδη; καὶ μεταξὺ
 γὰρ πλείοντος, τὰ λοιπὰ γέλα-
 σόμεθα, οἱ μὲν ὄντας αὐτὸς ὀ-
 ρῶντος. Κλω. ἔμβαν, ἵνα
 καὶ ἀνιμῆσκηται ὁ πορθμῆς τὸ
 ἀγκυρεῖν. Χα. οὐτ' οὐ ποῖ φέ-
 ρη; πλῆρ' ἥδη τὸ σκάφ'.
 αὐτ' περὶ μιν, ἵς αὖτις ἔω-
 θέν σε ἀποπορθμώσω. Μί.
 ἀδικεῖς, ὦ Χάρις, ἔωλον ἥ-
 δην νικρὸν ἀπληρωμένων. ἀ-
 μέλει γὰρ φομαί σε παρὰ νό-
 μων ἐπὶ τῇ Ραδαμάνθου. οἱ
 μοι τῶν λακῶν, ἥδη πλείουςιν,
 ἐγὼ δὲ μόν' ἐνταῦθα περὶ
 λακῶν. λακῶν τί ἐστὶν ἡχο-
 μοι λατ' αὐτὸς; οὐ γὰρ ἀέδω.
 μὴ ἀπαγορεύεις ἀπενιγῶ,
 ἥδη τεθνήσκεις, ἅπας τε ἐδὲ τ'
 ὀβολὸν ἔχων τὰ πορθμῆα λα-
 ταβαῖν. Κλω. τί ἔστι; περὶ
 μιν, ὦ Μικυλλεῖ, ἐθίμεις ὀ-
 τωσι διελθεῖν. Μί. καὶ μὲν
 ἴσως

tatim corradendo, quæ for-
 tunatissimus Rhodochares
 haud ita multò post fuerat
 egregiè distraclurus. Sed
 quid iam, non hinc solui-
 mus? Etenim siquid reli-
 quum est, hoc inter nauig-
 andum ridebimus, quan-
 do & hos plorantes videre
 licebit. CLOT. Inscende
 tandem, ut anchoram porti-
 tor subtrahat. CH. Quid
 hic quò fertur? Inibi oppo-
 rere. Cras te prima luce tra-
 hiciemus. MIC. Iniquus
 es, ô Charon, qui me um-
 bram iam penè exoletam re-
 linquis. Age age, ut lubet: es
 quidem tibi diem dicā apud
 Rhadamanthum. Hei misere-
 ro mihi, iam nauigant, at es
 go hâc solus relinquer. At-
 qui cur non ad eos natando
 contendo? Neque enim cum
 iam antè sim mortuus, peric-
 culum est ne denuò submers-
 sus præfocari queam. Dein-
 de, ut maximè nauigare li-
 ceat, ne obolus quidem est quo naulum reddam. CLOT.

Quid hoc rei, ô Micylle? quin isthic manes? haud fas
 est Micylum ista ratione transfretare. MIC. Et quid si
 citius

ἴσως ὑμῶν καὶ πεκαταχθήσομαι. Κλω. μηδ' αὖτως, ἀλλὰ πεσινάσθ' αὐτὸν ἀναλαβώμεν αὐτόν, καὶ σὺν ᾧ Ερμῇ, σινάροπαθον. Χαλ. ποῦ νυνὶ λαθεῖσθαι ταῦτα; μετὰ γὰρ πάντα, ὡς ὀρέσ. Ερ. ἐπὶ τὸς ὤμους, εἰ Διὸς, τὴν τυραννοῦ. Κλω. λαλῶς ὁ Ερμῆς ἐν γνόῳ. ἀνάβαντι οὖν, καὶ τὸν τένοντα τῷ ἀλιτρεῖ καταπάτα ἡμᾶς ἀν' ἀπολῶμεν. Κυ. ὦ Χαλῶν, λαλῶς ἔχεις ταῖς ἀληθείαις ἐντεῦθεν ἡπείρ. ἐγὼ τὸν ὄβον λόγῳ οὐκ ἄν' ἔχοιμι δι' ὅσα καταπλώσῃς. πλείον γὰρ ἐστὶν ὅσα πῆρας, ἢ ὀρέσ, καὶ τέτς ὧς ὅλον· τὰ μὲν δὲ, ἢ ἐν τῇ ἐθελῆς, ἢ ἐν τῇ καὶ πρόσκωπ' εἶναι. μέμνη δὲ οὐδὲν, ἢ ὅσον καὶ καρτερόν μοι ἐρετμόν δῶς μόνον. Χαλ. ἔρεττε, καὶ τὸ γὰρ ἰκανὸν παρὰ ὧς λαβέμεν. Κυ. ἦ καὶ ὑποκλιῖσθαι θέλω;

Χαλ.

citiùs quàm vos, ripam attingero? CLOTHO. Nequaquam: potius naue adacta eum recipiamus. Tu Mercuri, corripe hominem. CHARON. At ubi nunc sedebit, cum, ut cernis, plena sint omnia? MERCUR. Si videbitur, Tyranni humeris insidat. CLOT. Quàm hoc appositè Mercurio venit in mentem. Ascende ergo, atque scelesti huius dorsum fortiter proculca. Nos autem prosperiter nauigemus. CYNISCVS. Aequum fuerit, ô Charon, ut iam hic tibi, quod verum est, detegam. Equidem obolum quem pro traiectu debebo, soluere non potero, quando præter peram quam vides, & baculum, habeo planè nihil. Cæterùm si vel sentina sit exhaurienda, vel agendus remus, en tibi

adsum paratus. Porro Charontem Cynisci non pœnitebit, dummodo agilem & firmum dederis remum. CHARON. Remiga. Nam à te vel hoc lucri facere, fuerit satis. CYNISCVS. Non & cantu remiges accendere profuerit?

CHA-

Χά. νῦν Δί', ἡ περ ἀδῆς ἡ
 λουσμὰ τι τῶν ναυτικῶν. Κν.
 οἶδα καὶ ποτὰ, ὃ Χάρων,
 τῶν ναυτικῶν, ἀπ' ὁρᾶς ἀν-
 τιπαχῶσιν οὐδὲ διακρυδοντοῦ,
 ὥς ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιταραχ-
 θήσεται. Πλὺ. οἶμοι τῶν λιθη-
 μάτων οἶμοι τ' ἀγρῶν, ὁ πλοῦς
 τὸ οἰκίαν οἶον ἀπέλιπον, ὃ
 τάλαντα ὁ ὀληρονόμος πα-
 θήσεται λαβὼν, αἶ, τ' νεογνῶν
 με παιδίῳ. τίς ἄρα τὰς ἀμ-
 πέλους τρυγῆσαι, ἃς πέρυσιν
 ἐφυντοσάμην; Ερ. Μίνυε,
 σὺ δ' ἐθὺς οἰμώξας; καὶ μὲν
 ἐθέμις ἀλακρυτὶ στυγνῶσά
 τινα. Μι. ἄπαγε, οὐδὲν ὅστις
 ἐφ' ὅτῳ ἄν οἰμώξωμαι ὀπλο-
 ῶν. Ερ. ὅμως ἄν μικρόν
 τι πρὸς τὸ ἐθ' ἐπιστρέψω.
 Μι. οἰμώξωμαι ζῶντων, ἐπαδὴ
 τοι, ὃ Ερμῆ, δοκᾷ· οἶμοι τῶν
 λαπυμάτων, οἶμοι τῶν λιθη-
 μάτων τῶν παλαιῶν, ὁ πλοῦς
 τῶν ἀθροῶν ἀποδυσμάτων. ἐκ
 ἔστι ὁ λακοδαίμων ἔωθον ἐς
 ἑσπέραν ἄσιτ' ὁ στυγνῶ, ἐθ'
 τῷ

CHARON. Per Iovem,
 si quidem nauticam ali-
 quam cantilenam tenes.
 CYNIS. Teneo, & qui-
 dem multas. Verum, sicuti
 tute vides, obstreperunt hī
 plorando, sic ut cantus ipse
 inturbetur. DIVES.
 Hei mihi, quæ reliqui præ-
 dia. ALIVS. Heu quàm
 fertiles agros. Me misce-
 rum, qualem reliqui do-
 mum. ALI. Ve, ve in-
 fantulis meis. AGRICO.
 Quis nunc vvas decerpēt ē
 vitibus, quas hoc anno plan-
 tauī? MERCVR. Tu
 verò, Micylle, nihil plo-
 ras? Atqui fas non est quen-
 quam citra lachrymas per-
 nauigare. MICYL. Bona
 verba. Nam cū secundo
 flatu nauigem, quid plorem
 non video. MERCVR.
 Attamen pro more pauli-
 sper ingemito. MIC. Quin
 hac gratia, quando ita vis,
 plorabo: Hei mihi, quot lo-
 ra reliqui, hei crepidas an-

tiquatas. Eheu marcidos calceos. Non ego infelix postea
 hac à mane ad vesperam usq; sine cibo peragam, nec hyemis
 tempora

τῷ χαμῶν ὁ ἀνυπόδριτός τε
 πῇ ἡμίγυμν ὁ ὠρινοσήσω, τὸς
 ἀδόντας ἵπῳ τῷ κρυφῆς συγ-
 κροτῶν. τίς ἄρα μου πῶ
 σμύλῳ ἔξα, καὶ τὸ λεγντητύ-
 εἶον; ἱκανῶς τεθρίλυκτα, σχι-
 σθὼν δὲ ἥδη καὶ καταπυπλῶ-
 καμν. Χά. ἄγε δὴ τὰ πορθ-
 μία πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε,
 καὶ σὺ δὲ δός. παρὰ πάντων
 ἔδῃ ἔχω, δὸς καὶ σὺ τὸν ὁ-
 βολόν, ὦ Μίκυλλε. Μί. πάλ-
 λης, ὦ Χαίρων, ἢ καθ' ὑδά-
 τός, φασιν, ἥδη γράφης, πα-
 ρὰ Μικύλλῃ ἥδη τινα ὁβολόν
 πεσσοκῶν. ἀρχὴν δὲ οὐτε
 εἶδα, ἐπεράγωνόν ῥ' ἔτι ὁβος
 λός, ἢ σρογύλον. Χά. ὦ κα-
 λῆς ναυτιλίας, καὶ ἐπικερδῆς
 τῆμερον. ἀρβαίνετι δὲ ὁμως.
 ἐγὼ δὲ ἵππος καὶ βῆς καὶ λύ-
 ρας, καὶ τὰ λοιπὰ ἴσα μέτεμι.
 ἀπλῆσαι ῥ' ἡ ἀκῆνα δᾶ.
 Κλ. ἄπαγε αὐτὸς, ὦ Ερμῆ, πα-
 ραβῶν. ἐγὼ δὲ αὐτὴν ἐς
 τὸ ἀντιπείρας ἀρπλυσῶμαι,
 Ἰνδοπάτῳ καὶ Ἡραμίδρῳ τὸς
 Σῆρας διαξέω. τεθνᾶσι ῥ' ἔτι
 δὴ

tempore sine calceis ὁ ses-
 minudus oberrabo, dentes
 præfrigoris acerbitate com-
 plodendo. Quis tandem
 meam habebit subulam? quis
 aciculam? Satin' lamenta-
 tum, ὦ Mercuri? Iam enim
 iam ripam fermè attigimus.
 CHARON. Age verò
 prius naulum reddite. Tu
 redde. ab alijs omnibus ha-
 beo. Obolum redde, Micyl-
 le. MIC. Iocariss, ὦ Cha-
 ron, aut, quemadmodum a-
 iunt, in aqua scribis, qui à
 Micyllo obolum expectes.
 Ipse certè antequam huc ve-
 nisssem, quadrangulusne es-
 set obolus, an rotundus, ne
 noueram quidem. CHA-
 RON. Egregiam verò ὁ
 questuosam nauigationem
 hodiernam. Abscedite ta-
 men. Ego verò ad equos,
 boues ὁ canes, reliquaque
 id genus animalia me reci-
 piam: nam ὁ ea transire
 oportet. CLOT. Mer-
 curi, tu hos exceptos abdu-

cito. Equidem in aduersam ripam renauigabo, Indo-
 paten ὁ Heramithren aduectura: quandoquidem hi de
 agro

ὅτι πῶς ἀπάλων, ὡς ἰγὴς
 ὄρων μαχόμενοι. Ερ. πῶς
 ἔστι, ὡς οὐδὲ, μάθων δὲ πάλιν
 τὸν ἑξῆς ἐπιθεῖ μοι. Μί. Ἡρᾶς
 κλεῖς τὸ ἴδιον, πῶς νῦν ὁ καλὸς
 Μίγυς; ἢ ὡς ὁ δαγνῶ τις
 ἐνταῦθα, ἢ καπνίου Φρυγίας
 Συμμίχῃ; πάντα γὰρ ἴα, καὶ
 ὁμόμορα, καὶ ὁ δὲ ὅτι καλὸν,
 ὅτι καπνίου. ἀπὸ ἡδὴ καὶ τὸ
 ἐνὶ ὄντιον, πρότερον τῶς ἀ-
 πορροφῆς δόκῃ, ἰσοτιμον
 γίνεταί τῃ πορφυρίδι τῷ βα-
 σιλίῳ, ἀφανῆ γὰρ ἄμφω, καὶ
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοτῷ καταδύ-
 νηκτα. Κυώσις, οὐ γὰρ πῶς πο-
 τε ἄρα ὡς τυγχάνεις; Κυ. ἐν-
 ταῦθα λέγω σοι Μίγυς, ἀπὸ
 ἅμα ἢ δόκῃ βασιλῆως. Μί.
 ἐν λέγεις, ἐμὲ δὲ μοι πῶς δι-
 ξιά. ἐπὶ μοι, ἐν τῇ οὐκ ἔστι, ὡς
 Κυώσις, τὰ Ελευσίνια ὅχι ὅ-
 μοια τοῖς ἐκείναις ἐν ταῖς σοι
 δόκῃ; Κυ. ἐν λέγεις, ἰδὲ ὅτι
 πῶς ἔρχεται δαδελῶς ἅ τις, πο-
 ῖόν τι καὶ ἀπὸ τῆς ἰκῆς πῶς
 βλήπῃ

agrorum finibus rixando,
 mutuo se confecerunt. ME.
 Heus vos, progrediamur. i-
 mō verò omnes vno agmine
 me sequimini. MIC. Οὐ
 Hercules, quæ est hæc ca-
 ligo? Vbi nunc formosus
 ille Megillus? Aut quonam
 indicio quis Phryne formos-
 iorem Symmachem hîc di-
 gnosceret? Hîc enim paria
 & eiusdem coloris omnia,
 aded̃ ut nihil sit neque for-
 mosum, neque formosius.
 Quin palliastrum meum,
 quod antehac fædum vide-
 batur, æquẽ nunc est in pres-
 cio, quàm ipsa regis purpu-
 ra: nempe quòd ambo sint
 obscura, ac eisdem tenebris
 obducta. Tu autem Cyni-
 sce, ubi tandem es? CYN.
 En tibi Micylle hîc adsum:
 sed si commodum videtur,
 pariter eamus. MICYL.
 Probè dicis: dextram mihi
 iniice. Dic mihi, quando E-
 leusinis sacris initiatus es, nō

tibi hæc similia videntur illis quæ istic sunt? CYNIS.
 Rectè confers. En adeò, quædam facem gestans accedit,
 obtuens terrificum quiddam & minabundum. An non
 est Erin-

βλήπεθ. ἢ ἄρα πρὸς Βειννύσι-
 σιν; Μί. ἔοικεν ἀπὸ γὰρ τοῦ
 σχήματός. Ερ. παραλαμ-
 βάνε τέττες, ὦ Τισιφόνη, τίτε-
 τὰρας ἐπὶ τοῖς χιλίοις. Τι. καὶ
 μὴδὲ πάσαι γὰρ ὁ Ραδάμαν-
 θος οὗτος ὑμᾶς πειρᾷ.
 Ρα. πρόθι αὐτοὺς, ὦ Βειν-
 νύ. σὺ δὲ, ὦ Ερμῆ, κίρυνθι,
 καὶ προσκάλει. Κυ. ὦ Ρα-
 δάμανθε, πρὸς τοῦ πατρὸς,
 ἡμῖν πρῶτον ἐπισκέψαι πα-
 ραγὰν. Ρα. τίς ἐστιν;
 Κυ. πάντας βούλομαι
 καταγορεῖσά τινα, ἃ σω-
 πίσταμαι πονηρὰ θεῶντι
 αὐτῷ πρὶν βίον. ἐκ ἅν' ἀξιό-
 πους ἐλπίων, μὴ ἔχῃ πρό-
 τρον αὐτὸς φανείσ οἶός ἐμι,
 καὶ οἶόν τινα εἰδῶσα πρόπον.
 Ρα. τίς δὲ σὺ; Κυ. Κυνί-
 σκος, ὃ ἄεισι, πλὴν γυνήμιω
 φιλόσοφος. Ρα. Διὶ ἰσθί,
 καὶ πρῶτος ἐς πλὴν δίκῃ
 κατασθῆθι. σὺ δὲ πεσκάλα τὸς
 καταγορεύς. Ερ. εἴ τις Κυνί-
 σκου τέττει καταγορεῖ, Διῦρο
 πέ-

primū ad iudicium assiste.

se. M E R C V R. Si quis

est Erinny? MICYLL.

Apparet ceriè ex habitu.

M E R C V R I V S. Ex-

cipe hos, ὦ Tisiphone, su-

pra mille quatuor. TISIP.

Atqui iamdudum Rhada-

manthus hic vos expectat.

R H A D A M A N. Ad-

duc ipso, ὦ Erinny. Tu

verò Mercuri, ut est præ-

comis munus, editis nomini-

bus singulos accerfe. C Y-

N I S. O' Rhadamanthe,

per patrem te obsecro, meam

causam primū omnium

cognosceas. R H A D. Qua

gratia? C Y N I S. Omnis

no gestit animus accusare

quendam de malis quæ in

vita me conscio commisit.

Alioqui nī prius qui sim,

et qua ratione vitæ cursum

transegerim, fiat manife-

stum, non dignus ero cui fi-

des adhibeatur. R H A D.

Quis ergo es? C Y N I S.

Cyniscus sum, ὁ præcla-

re, professione Philosophus.

R H A D. Huc ades, et

Tu verò accusatores accer-

se. Cynisci huius est accusator,

ffff

huc

πεσίτω. οὐδὲς πείρεται.
 Ρα. ἀπ' ἐχ' ἱκανὸν τὸ ὦ
 Κυνίσκει· ἀπόδουθι δέ, ὅπως ἐ-
 πισκοπήσω σε ἅρ' τῶν σιγμάτων.
 Κυ. ποῦ γὰρ ἐγὼ σιγμάτων
 τίς ἐγνόμω; Ρα. ὁ πόθεν
 ἄν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάση-
 ται πρὸ τὸν βίον, καὶ ἕκα-
 στεν αὐτῶν ἀφανῆ σιγμάτα
 ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιφέρει. Κυ.
 εἰ δὲ τοῖς γυμνὸς πρὸς ἡμᾶς, ὡ-
 ς ἀναζητᾷ ταῦτα, ἅπαν οὐ
 φησ, τὰ σιγμάτα. Ρα. καθά-
 ρος ὡς ἐπίπαρ' ἔδωσι, πλὴν τῶν
 τῶν τριῶν ἢ τεττάρων ἁμυν-
 ρῶν παύει, καὶ ἀφ' ὧν σι-
 γμάτων. καὶ τοῖς τῶν ἐχ' ἡμῶν
 ἡμῶν ἢ συμμέτα τῶν ἐχ' ἡμῶν
 τῶν, ἐκ οἷα δ' ὅπως ἐξαλί-
 πται, μετὰ τὸν ἢ ἐκκίκοιται.
 πῶς ταῦτα, ὦ Κυνίσκει, ἢ πῶς
 καθαρὸς ἐξ' ἡπαρτὸς ἀναπύ-
 φωνας; Κυ. ἐγὼ τοῖς φράσω·
 πάλαι πονηρὸς δὲ ἀπαίδευ-
 σίαν γνόμω, καὶ ποτὶ
 δὲ τοῦτο ἐμπολήεις σιγμά-
 τα· ἐπεὶ δὲ τάχιστα ἐπιδόξω
 ἡρξά-

huc prodeat. RHAD.
 Nullus accedit : quanquam
 hoc satis non est, ô Cynisce,
 sed vestimenta detrahe, ut
 de te, notis tuis inspectis,
 pronunciem. CYNIS.
 At ubi Cyniscus notis esset
 inustus? RHADAM.
 Quot scelera quisque ves-
 strum in vita patrârit, tot
 notas, sed quæ non facile ap-
 pareant, in anima circum-
 fert. CYNIS. En tibi
 nudus assisto : quare notas
 quas dicis, inuestiges lice-
 bit. RHADAM. Hic
 per omnia est purus, præ-
 ter treis quatuorve cicatri-
 ces admodum oblitteratas,
 ac vixdum conspicuas. At
 at quid hoc? vestigia cer-
 tæ, inustionum signa. Ven-
 rum haud scio quomodo
 sunt deleta, imò verò in to-
 tum excisa. Quid hæc, ô
 Cynisce? aut qui denuò pu-
 rus es factus? CYNIS.
 Equidem rem tibi indica-
 bo. Olim cum per imperi-

tiam vitiosus essem, atque hoc nomine complureis comme-
 ruisset notas, sapientiæ studio me ipse dedere cæpi : cu-

ἡρξάμεν, κατ' ὀλίγον ἀπα-
 ρες τὰς λεηλίδας ἐκ τῆς ψυχῆς
 ἀπιδυσάμεν. ΠΑ. ἀγαθὸν γὰρ
 οὗτο, καὶ ἀνυσιπρωτάτω χυ-
 σάμεν. ὦ φαρμάκον ἀπ' ἁ-
 πτωθι ἐς τὰς Μακάρων νή-
 λους, τοῖς ἀείσοις σιωσόμεν
 οὗτο, κατηγόρου γὰρ πρότι-
 ρον, οὗ φῆς τυράννος, ἄποιος
 πεσκάλη. ΜΙ. καὶ τὸ μὲν, ὦ
 Ραδάμανθυ, μικρόν ἐστι, καὶ
 βραχέας τινὸς ἐξέτασιως
 διόμειρον. πάλα γὰρ τοῖς κί-
 μινός ἐμει, ὥς ἐπισκόπων. ΡΑ.
 τίς δὲ ὦν τυγχάνεις; ΜΙ. ὁ
 σκυζόμην Μίνυμ. ΡΑ.
 εὔγε, ὦ Μίνυμι, καθαρός ἀ-
 κειδὼς καὶ ἀντιγράφου, ἅ-
 πτωθι καὶ σὺ παρὰ Κυώσκορ
 τῶν, τὴν τυράννον ἥδη πε-
 κάλη. ΕΡ. Μεγαπύθης
 Λακύνδου ἡκέτω. ποῖ εἴφης;
 πρόσθι, σὲ τὴν τυράννον πε-
 κάλω. πρόβατον αὐτόν, ὦ Τι-
 σιφόνη, ἐς τὸ μέγαν, ἐπὶ προ-
 χηλον ὠθῆ. σὺ δ', ὦ Κυώσκι,
 κατηγόρεαι, καὶ διέλεγχῃ ἥδη,
 πλῆ-

ius beneficio haud ita mul-
 to post uniuersas maculas
 ex animo absterfi. R H A-
 D A M. Bono profectò &
 presentissimo es vsus reme-
 dio. Sed iam hinc in Bea-
 torum insulas abito (illic eo-
 nim inter optimos locum ha-
 bebis) si prius, Tyrannum
 de quo dicis, accusaris. A-
 lios aduoca, Mercuri. M I C.
 Quod ad meam causam at-
 tinet, parum sanè est, & bre-
 ui cognitione indiget. Iam-
 dudum enim hìc tibi nudus
 adsum: quare me introspi-
 cias licebit. R H A D A M.
 At quis tandem es? M I C.
 Sum Micyllus sutor. R H A-
 D A M. Euge, ô Micylle,
 purus es omnino, & ne pun-
 ctulo quidem notatus. Con-
 cede & tu ad hunc Cyni-
 cum. Accerse nunc tyran-
 num. M E R C V R. Me-
 gapêthes Lacydæ filius pro-
 deat. Quorsum te agis?
 Accede: te voco, tyranne.
 Quin ipsum, ô Tisiphone,
 in medium projicis, capite in terram statuto? Bene ha-
 bet. Tu nunc, ô Cynisce accusa, & hominem de sceleribus
 ffff 2 conuincis

πλεῖστον γὰρ ἀνὴρ οὐδ' οἱ. Κν.
 τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἴδαι,
 γνώσῃ γὰρ αὐτὸν αὐτίκα μά-
 λα, οἷός ἐστιν, ἀπὲρ τῶν συμμά-
 των. ὅμως δὲ καὶ αὐτὸς ἀκκα-
 λύψω σοὶ τ' ἀνδρᾶ, καὶ κ' τὸ λό-
 γον δέξω φανερώσω. ὑποσὶ
 γὰρ ὁ τεισκατάρατ', ὁ πό-
 μῃ ἰδιώτης ὦν ἔπραξε, πρᾶ-
 λείψαν μοι δοκῶ. ἰσὶ δὲ τὸς
 θρασυτάτους προσιταυρόμι-
 ν', καὶ δορυφόρους σιωγα-
 γῶν, ἱπανασὰς τῇ πόλει τυ-
 ρανν' ἐκείνη, ἀκείτους μὲν
 ἀπέκτανε πλείονας, ἢ μνείας.
 τὰς δὲ ὑσίας ἐκείνων ἀφαιρέ-
 σεν', καὶ πλεῖτε πρὸς τὸ ἀ-
 πρότατον ἀμύκωμ', οὐδὲ
 μίαν μὲν ἀπολασίας ἰδέαν
 πρᾶξιλοιπῶν. ἀπάσῃ δὲ ὡ-
 μότητι καὶ ὑβρεὶ κατὰ τῶν ἀθ-
 λίων πολιτῶν ἐχέμεν, παρ-
 θένους διαφθείρων, καὶ ἐφ' ἡβῆς
 κατασχυῶν, καὶ πάντα πρό-
 πον βίης ἀπὸ κόποις ἐμπαροί-
 νων, καὶ ὑπερβολῆς μέγ' ἐκ, καὶ
 τυφῶν,

convince. Iam enim hic tibi
 propter adest. C X N.
 Principiò quamvis in accu-
 sando ne verbis quidem opus
 fuisset, quandoquidem
 cuius monetæ sit, vel ab ip-
 sis notis agnoscere potes,
 tamen quò res fiat sole cla-
 rior, et ipse tibi virum de-
 tegere, sermonéque depin-
 gere conabor. Ac flagitia
 quæ ter scelestus nebulo tan-
 tisper dum priuatam agebat
 vitam, peregit, equidem cen-
 seo prætermittenda. Sed ubi
 partim hominum perdi-
 tissimorum atque audacissi-
 morum, quos in hoc sibi
 conciliarat, fauore, par-
 tim satellitum collecta ma-
 nu, tyrannidem arripuit,
 plus sexcentos indicta caus-
 sa trucidavit. Deinde cum
 hac via singulorum civium
 opes exhauriendo, di-
 uitias summas corrasisset,
 nullam libidinis speciem in-
 tentatam reliquit. Quin

genus omne cum iniuriæ tum crudelitatis in miseros ciues
 exercuit, virgines vitiano, adolescentes stuprando: bre-
 viter, modis omnibus in subditos debacchando. Iam pro
 fastu,

τύφῳ, καὶ τοῦ πρὸς τὰς ἐντυ-
 γασσόμενας φρεσίν, οὐ-
 δὲ κατ' ἀξίαν δυνάμει αὐτῶν παρ'
 αὐτοῦ λαβὴν τὴν δίκην. ῥα-
 διοργισμὸν αὐτῶν τις τὸν ἥλιον,
 ἢ τὸν ἀστρονομικὴν πρὸς
 ἐκείνους. οὐ μὲν καὶ τὸ τῶν
 κοινῶν πρὸς ὁμοθυμα-
 νον αὐτῶν τίς αὐτῶν διηγε-
 ῖσθαι δυνάμει, ὅς γε μὴδὲ
 τῶν οἰκιστῶν ἀπέσχετο;
 καὶ ταῦτα, ὅτι μὴ ἅπας ἕως
 τις δὲ κατ' αὐτῶν ἀποβόη, αὐ-
 τήκα ἔσθ, πρὸς αὐτῶν τοῦ
 ἑκ' αὐτοῦ πειθομένους.
 μακρὸν δὲ ἀκλῆτοι, ὡς ὁρᾷς,
 πάσαι, καὶ πρὸς αὐτῶν ἄρ-
 χουσιν αὐτόν. οὗτοι πάντες,
 ὁ Ραδάμανθυς, πρὸς τοῦ ἀλι-
 τηίου τιθῆσθαι, οἱ μὲν γυναι-
 κῶν ἐνικα ὁμόφρωνι πρὸς
 αὐτῶν, οἱ δὲ ἕως πρὸς ὑ-
 βερὶ ἀπαγομένους ἀνακλῆ-
 ναι, οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν, οἱ
 δὲ ὅτι ἕως δίκαιοι καὶ σῶ-
 φρονες, καὶ ἀδελφοὶ ἡρώδους
 τοῖς

fastu, pro superbia, proque
 eius in obuios omneis fre-
 mitu, supplicium factis di-
 gnū sumere non possis,
 quando minori periculo in
 solem quàm in hunc defixis
 oculis tueri licuisset. Por-
 rò noua supplicia, & ad
 crudelitatem eius explen-
 dam recens inuenta, quis pos-
 terit recensere, qui ne ab in-
 tima quidem familiaritate
 cōiunctis abstinuērūt? Quòd
 si ab eo interemptos huc ad-
 uocaris, facile comperies
 hæc haudquaquam à me ca-
 lumniandi studio confingi.
 Imò verò non vocati, &
 voluntarij, ut vides, hīc ad-
 sunt, ipsumq; circumsistentes
 malè urgent. Hi omnes, ὁ
 Rhadamanthe, huius cru-
 delitate vitam amiserunt:
 quorum alij formosarum
 vxorum gratia insidijs sunt
 circumuenti: alij, quòd li-
 berorum suorum, quos ad
 iniuriam violenter abduce-

bat, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quòd
 opibus illorum insidiaretur: porrò alij, quòd boni essent
 & prudentes, quibus haudquaquam cum illius factis con-

τοῖς θρωμένοις. ΡΑ. τί πῶς
 ταῦτα φῆς, ὃ μίαν σὺ; ΜΕ.
 πῶς μὲν φόνους ἐργασμαί, οὐς
 λέγει τὰ δ' ἅπαντα, τὰς
 μοιχίας, καὶ τὰς τῶν ἐφύλων
 ὕβρεις, καὶ τὰς διαφθοὰς τῶν
 πρῶτων, ταῦτα πάντα ΚΥ.
 νίσκος μὲν καὶ ψάλλον. ΚΥ.
 ὁκνῶ καὶ τέτων, ὃ Ραδάμαν-
 θυ, πρὶξ ὧς μάρτυρας. ΡΑ.
 τίνας τέτους λέγεις; ΚΥ. πῶς
 πάλεμοι, ὃ Ερμῆ, τὸν Λύχ-
 νομ ἄνθρωπον, καὶ τὸν Κλίνην μαρ-
 τυρήσας ὅτι αὐτῷ πρὶν θόν-
 τος, οἱ ἀπράττοντι σωηπίσαν-
 τος αὐτοῦ. ΕΡ. ἡ Κλίνη, καὶ ὁ
 Λύχνος ὁ Μεγαπένθης πρὶν
 σὺ ἔγχε ἐπαίνου ὑπακούον-
 τος. ΡΑ. ἔπατε οὐκ ὑμᾶς, ἀ
 σωῖσι Μεγαπένθης τέτων πῶ-
 σίρα δ' οὐκ ἡ Κλίνη λέγει. ΚΛΙ.
 πάντα ἀληθῆ καὶ ἀνόρησι Κυ-
 νίσκος ἔγωγε μὲν ταῦτα ἐ-
 πᾶν, ὃ Δισπόλα Ραδάμανθυ,
 ἀσχωόμεαι, τοιαῦτα δὲ, ἃ ἐπ'
 ἐμοῦ διπράττει. ΡΑ. ὅφρα
 πατα μὲν ὅτι καταμπτύεις,
 μὴ δ'

venire poterat. RHAD.
 Quid ad hæc dicis, sacrile-
 ge? MEGAP. Cædes
 quas dicit, equidem perpe-
 travi : cætera verò omnia,
 nempe adulteria, læsam pu-
 berum pudicitiam, virgi-
 num supra, hæc omnia Cyni-
 scus falsò criminatur. CYNIS.
 Quin & horum tes-
 tes proferam, ὃ Rhada-
 manthe. RHADAM.
 Quos eos dicis? CYNIS.
 Mercuri, eius mihi Lucer-
 nam aduoca, & Lectum.
 Hæc enim in medium pro-
 gressa, quæ sese consciscis hic
 ter scelestus patravit, testas
 buntur. MERCVR. Et
 Lectus & Lucerna Mega-
 penthis huc assint. Bene sa-
 nè quòd obsequuntur. RHADAM.
 Exponite ergo vos,
 quæ vobis testibus commi-
 serit hic Magapenthes. Tu
 Lecte dic prior. LE. Vera
 planè sunt omnia de quib-
 us à Cynisco accusatur: me
 tamen, ὃ here Rhadaman-

the, hæc dicere sanè pudet : eiusmodi sunt, quæ supra me pas-
 traui. RHADAM. Itaque cum testimonio tuo apertis-
 simè

μὴ δ' ἀπὲρ αὐτὰ ἐπομύρου. καὶ οὐ δὲ ὁ Λύχνος ἡδύμαρ τύρα. ΛΥ. ἐγὼ τὰ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐκ οἴδα, ὃ δὲ παρὼν. ἃ δὲ τῶν νυκτῶν ἐποίησιν, καὶ ἐπάσχον, οὐκ ἔχω λέγειν. πλὴν ἀλλὰ ἐθεασάμην γε ποτὶ αὐτὸν, καὶ ἄρρητα, καὶ πάρος ὕβριν ὑπερπαικόντα, καὶ τοὶ ποικίλεις ἐκὼν τέλειον ἐκ ἐπινον, ἀπὸ βίῃς θέλων. ὃ δὲ καὶ περὶ γὰρ μετὰ τὴν δρωμένην, καὶ τὸ φῶς μετὰ πάντα πρόσον κατέμειναν. ΡΑ. ἄλλος ἡδύ τῶν μετὰ τῶν ἀλλὰ καὶ ἀπόδυσθαι πλὴν πορφύρεα, ἵνα καὶ τὸν αἰεθμὸν ἰδῶμεν τῶν σιγμάτων. σπαῖ, ὅλως ὅσοι περὶ τοῦ καὶ κατὰ γράφον, μάλλον δὲ λιανέος δὲ τῶν σιγμάτων. τίνα δὲν λολαθῆναι πρόπον; ἄρ' ἐστὶ Πνευφλιθοντάς δὲν ἐμβλητός, ἢ πρᾶσιος, Κεβέρω; Κυ. μηδ' αὖτως, ἀλλ' εἰ θέλεις, ἐγὼ τοὶ λιανώ τίνα καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τιμωρίαν ὑποβή-

simè damnas, cūm eius facinora ne dicere quidem sustineas. Et tu iam Lucernada testimonium. LVCER. Equidem quæ interdū sine facta, nescio : neque enim aderam. Verūm quæ noctū vel in alios fecit, vel ipse esse passus, horreo dicere. Cæterūm nephanda multa, & quouis iniuriæ genere superiora sæpenuerò spectavi, adeò ut & ipsa quidem aliquoties extingui gestiens, oleum ultro non adberim. At ille quò mihi lucem modis omnibus conspurcaret, etiam abominandis facinoribus me inuitam adhibuit. RHADAM. Satis est testimoniorum. Sed purpuram hanc exue, ut & notarum numerum conspiciamus. PAPÆ hic totus est liuidus & insignis, imò præ cicatricum crebritate cæruleus. Nunc

autem quo tormenti genere est puniendus? in Phlegethontémne iniiciendus, an tradendus Cerbero? CYN. Minimè, sed si tibi est cordi, nouum quoddam supplicium, & hoc planè dignum indi-

ποθήματα. Πα. λέγε, ὥς ἐ-
 γόβοι μὲν ἰσὺν ἐπὶ τῷ χά-
 ειρ ἔσμαι. Κυ. ἔθ' ὅστις,
 οἶμα, τοῖς ἀφ' οὐρανοῦ ποτα-
 μοῖς, πίναν τὸ Λήθης ὕδωρ.
 Πα. πάντες μὲν εἶναι. Κυ. ἐκ δὲ
 μόν' ἐξ ἀποκτενῶν ἀποτ' ἔ-
 στω. Ερ. ὁστὶ δὴ; Κυ.
 χαλεπὸν ὅπως ὑφ' ἑξ ἑλὼ δί-
 κην, μνηστὴρ οἶ' ἔλῃ, καὶ
 ὅσον δυνάσθῃ τοῖς ἄνω, καὶ
 ἀνατιμπαλόμην τὴν τρυ-
 φλὴν. Πα. εὖ λέγεις, καὶ κα-
 ταδιδίκαόθω, καὶ παρὰ τὸν
 Τάνταλον ἀπαχθεὶς ὅσος δι-
 σέω, μνηστὴρ ὦν ἐπρά-
 ξει κατὰ τὸν βίον.

animo recolere cœperit. RHAD. Probè dicis. Itaque ad
 eum modum damnatus esto, & ad Tantalum vinculis alliz-
 gator, semperque in animis versato, quæ dum vixit, peregit
 iucundè.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a ARTIBVS.] Poëta Mercurium furem, & furum præ-
 fidem constituunt. vnde ὁξυχρῆ, & manibus aduncis in dialo-
 gῳ Apollinis & Vulcani supra dictus est. b Etenim ex quo
 eum nubi tradidit Atropos.] Vna ex tribus Parcis, Erebi
 & noctis filia, ut Cicero tradit. Dictam putant ab a & τέττω,
 quòd mors sit inexorabilis, & nulli parcat. c Aeaco adnu-
 merarem.] Is vnus est inferorum iudex. Tres enim dicuntur
 esse: Rhadamanthus, Minos, Aeacus, omnes reges Cretenses, &
 ob iustitiam filij Iouis dicti: ob severitatem autem, apud inferos
 esse

esse existimati. d Occiso Cleocrito.] Cleocritus apud Comicos taxatur ut mulierosus, & cinædus, & obscurus, & ut Cibeles filius. In Rheæ enim mysterijs molles tantum intersunt. Hæc Suid. e Quot scelera.] Eorum animis, qui magnis se facinoribus, dum vitam agerent, obstrinxerunt, maculas iniustas esse docet, Platonem videns, qui sic in Gorgia loquitur: Ἀλλὰ ποδάκεις τὰ μεγάλα βασιλέως ἐπιλαβόμενος, ἢ ἄλλος ὁποτέρῃ βασιλέως ἢ δυνάεως κατέσθεν ἐσθὲν ὑγιὲς ὅν τῆς ψυχῆς, ἐλλὰ Διφρασιγώμῳ, καὶ ἐλὼν μετὰ τὸ ἐπιτοκίων ἔαδίκιαι. Hoc attigit lib. in Russ. 2. Claudianus:

Quid demens manifesta negas? en pectus iniustæ
Deformant maculæ —. Solet autem is poeta divini illius hominis sententias mutuari.

SEQUUNTUR ORATIONES,
quarum quædam adhuc inter Mortuorum dialogos, quædam adhuc inter Saturnales epistolas prius relatæ fuere: nonnullæ quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ
Κρατῶν &.

DE SALTATIONE.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Defendit hac oratione saltandi artem Lucianus contra Cratonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut effœminatū ac molle, ac viro præsertim philosopho indignū. Colligit autē honestatē ac dignitatem artis primū ab antiquitate, multis ac varijs exemplis, ostendens quantū in vsu saltandi studiū veteribus fuerit, & quantopere eo omnes propè gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quibus itē laudibus eā artem cūm poëtæ tū alij quidā celebrārint, confutata interim tragœdiæ comœdiæq; præstantia, quarum certamina

ffff 5

mina

mina atq; actiones Crato saltationibus anteposuerat. Deinde & præstantiam artis à difficultate commēdat, docens multarū ac variarū rerum peritum, multisq; tū ingenij tū corporis dotibus saltatorem præditū esse oportere. Inter quæ & effectum ac vim artis prosequitur: docens non oblectare tantū eam, verū & corporis agilitatē quandam decentē atq; vtilem inde comparari, roburq; & vires augeri. Deinde & animi quandā sapientiā ac mores hominū formari. Idq; exēplis tū philosophorū, tum barbarorū quorundam amplificat. Postremò & vitia saltatorū aliquot recēset, & præcipuē quātum noceat, aut aliās, ista vel in primis in hac arte caczelia seu nimia affectatio, exemplis docet, quæ res & ipsa ad difficultatem artis cōfirmandam pertinet. Exordium ab occasione sumitur: à quo mox Cratonis reprehensio segitur, qui studiū huius rei in Luciano reprehendit, à personæ qualitate, & modo rei: addita etiā amplificatione quadā à collatione, quā antequā ad rē accedit, Lucianus ab inæqualitate refutat, ipsumq; Cratonē indignè & absurdè facere ostendit, qui rē nec visam, nec cognitā, temerè reprehendat. Atq; ita ad argumentum, illo auscultandi operam pollicente, descendit.

L V C I A N V S.

Πὰ κρίνω, ὃ
Κράτων, δια-
λύειν τινὰ ταύ-
την λατρίαν.

εἰ μὴ ἐκ πομπῆς, οἷμα, παρ-
σκευασμένος, κατ' ἐγέρην καὶ ὀρ-
χίσσῳ τε, καὶ αὐτὸν ὀρχηστὴς, καὶ
πρὸς τὴν ἡμῶν γῆ, τὴν χαρὸντων
ἐν τῇ αὐτῇ θεᾷ, ὡς ἐπὶ φάουλῳ καὶ
ζῶον καὶ πρᾶγμα, μὴ γὰρ ἄλλω
σποδῶν ποιημένων, ἄκουσον,
μολά & muliebri multum ponamus operæ :

Osteaquā^a tu
Craton, ^b iam
olim acerba
quadam accu-

satione adornata, ac diu
multūque meditata, in
iūs vocāsti cū saltationes,
tum ipsum saltandi artisti-
cium, in super autem & nos
reos fecisti tali gaudentes
spectaculo, quasi in re fri-
quantum

ὅσον τὸ ὀρθὸν διημέρτηκας, καὶ
ὡς ἡλιθίας σιαντὶ, τὴν μὲν ἴσως
ἐν τῷ βίῳ ἀγαθῶν λαθῆναι
ῥῶν, καὶ συγγνώμῃ δοῖ, εἰς ἀρ-
γῆς βίῳ ἀνχηρῶ συζῶν, καὶ
μόνον τὸ σκληρὸν, ἀγαθὸν ἢ
ζῆλον, καὶ ἀνδρείαν αὐτῷ, καὶ
τηγορίας ἀξία εἶναι νομίσκας.
Κρά. ἀνὴρ τίς εἶμι, ὃ λῶσι,
καὶ ταῦτα παιδείᾳ σωτῆρος,
καὶ φιλοσοφίᾳ τὰ μέγιστα ὠμι-
λικῶς, ἀφ' ἑμῶν, ὃ Λυκίον,
τὸ πρότερον βελτίον σπουδάζειν,
καὶ τοῖς παλαιοῖς συνέναι,
ἀλάστον καὶ ταυλῶν, θη-
λυθῆναι ἀνθρώπων ὀρῶν, ἰδοὺ
σι μαλακῶς, καὶ ἡσυχασίᾳ
ἀκοῦσας ἐναμεινῶν, καὶ
μιμνήσκων ἐρωτικῶν γυ-
ναῖκα τῶν πάντων, τὰς μαχλο-
τάτας Φαίδρας καὶ Παρθενό-
πας, καὶ Ροδόπας τινὰς, καὶ
ταῦτα πάλιν ἀπὸ ἡρώων
καὶ τερετίσματος, καὶ ποδῶν
λυτῶν, καὶ ἀγέλας ὡς ἀ-
ληθῶς πράγματα, καὶ ἡκί-
μις lascivis καὶ turpibus perstreptem, tum prisci seculi mu-
lierculas amatorias imitantem, nempe libidinosissimas Phæ-
dras, καὶ Parthenopas, καὶ Rhodopas, καὶ hæc omnia cum
pulsationibus, καὶ lascivis καὶ obscænis carminibus, καὶ per
dum strepitu: hæc inquam res est perquam ridicula, καὶ

quantum à recto aberraris,
tum quemadmodum dece-
pius per imprudentiam, rem
omnium in mortalium vita
optimam innocenter accusa-
ris. Et equidem penia tibi
habenda est, si statim sub ini-
tium asperæ vitæ temet as-
suescens, et tantum quod du-
rum fuerat, bonum exisli-
mans, rerum ductus imperi-
tia, ista accusatione digna
censueris. C R A T. Cum
vir sies, ὁ optime, καὶ maxime
disciplinis liberalibus innu-
tritus, nec non in Philoso-
phiæ studiis mediocriter ver-
satus, posthabeas autem, ὁ
Luciane, rerum optimarum
exercitium, καὶ priscorum illo-
rum conuictum, ceterum se-
dere sustineas in theatro om-
nium posticas sannas exci-
piens, καὶ hominem effœmina-
tum spectans mollibus vesti-
mentis indutum, ac cantile-
nis lascivis, et turpibus perstreptem, tum prisci seculi mu-
lierculas amatorias imitantem, nempe libidinosissimas Phæ-
dras, et Parthenopas, et Rhodopas, et hæc omnia cum
pulsationibus, et lascivis et obscænis carminibus, et per
dum strepitu: hæc inquam res est perquam ridicula, et
quæ

πα ἰλουθέρω ἀνδρὶ, καὶ οἷα
 οἱ πρέποντα, ὥς ἔγωγε πνυ-
 θόμεν· ὥς ἰπὶ ζωαύτῃ θίε
 σχολάζοις, ἐκ ἐλπίδων μόνον
 ὑπὲρ σθ', ἀλλὰ καὶ λυγιάθῃ, ἢ
 Πλατῶν· καὶ Χρυσίππῃ καὶ
 Αἰστωτέλῃς ἱκλαθόμεν·, ἡ
 θησα, τὰ ὁμοία πιπονθῶς οἷς
 τὰ ὧτα πρῶτον λυαμύνοις· καὶ
 ταῦτα, μυείων ἀκρων ὄντων
 ἀκροσμάτων, καὶ θαμάτων
 σπερδαίων, ἢ τέτων τις δέοις
 ζ, τῶν λυκλικῶν αὐλητῶν, καὶ
 τῶν λιθαράων τὰ ἔννομα πρῶ-
 αδόντων, καὶ μάλιστ' αὐτῶν
 νῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς φαι-
 στροτάτης λωμφιδίας, ἅπερ
 καὶ ἐναγώνια ἔιναι κηρύττει. πολλὰ
 αὖτε οὐκ ὦν ἡνναί, τῆς ἀπλο-
 γίας οἱ δέοις πρὸς τοὺς πε-
 παιδωμένους, ἢ βέλει μὴ παν-
 τὰ πασιρ ἱκκικεῖσθαι, καὶ τῆς
 τῶν σπερδαίων ἀγέλης ἐξελι-
 γάσθαι. καὶ τοι τό γε ἄμεινον
 ἐκείνῳ ὅτι, οἶμα, ἀρνῆσαι
 τὸ

quæ hominem ingenuum,
 qualem te esse conspicio, mi-
 nimè deceat. Quare ego
 cū certior factus essem
 huic tam turpi te incumbere
 spectaculo, non tantū
 me tui puduit, sed vehemen-
 ter etiam discruciatum sum
 animo, si Platonis et Chry-
 sippi et Aristotelis oblitus,
 sederes non dissimilia cum
 ijs passus, quorum aures
 penna leuiter perfriantur:
 maximè verò, alijs innu-
 meris disciplinis existentibus,
 et spectaculis graui-
 bus et ferijs, si quis omnino
 choraules exigat, ac citha-
 rædos artificiosè canentes
 requirat. Cum primis ve-
 rò, cū grauem aliquam
 spectando tragædiam, aut
 plenam hilaritatis comæ-
 diam, non minorem volu-
 ptatem capere possis, de qua-
 rum palmario certamina
 quoque poetis proponi so-
 lent.

Multa itaque et accurata, ô generose, defen-
 sione apud eruditos tibi opus erit, si nolis per omnia vi-
 deri excidisse, et è bonorum grege exactus esse. Atque
 istud mihi optimum factu videtur, ut his omnibus constan-
 ti ne-

τὸ παρ' ἰατρῶν, καὶ μηδὲ πλὴν
 ἀρχὴν ὁμολογεῖν τι τοιοῦτον
 παρανομοῦσθαι. πρὸς δὲ
 τὸ πρὸν ὄρα, ὅπως μὴ λάθῃς ἡ-
 μῖν ἐξ ἀνδρῶν τῶν πάλαι Λυ-
 δῆν τις, ἢ Βάκχη ἡνίοχος.
 ὅπως οὐ σὸν ἄν ἐγκλημα ἦν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν, εἰ μὴ σὺ,
 κατὰ τὸν Οδυσσεῖα, τῷ πωτῷ
 ἐκπαύεσθαι, ἐπὶ τὰς συ-
 νήθεις ἡγετιμὰς ἐπανάξομεν,
 πρὶν λάθῃς τελείως, ἐπὶ τῷ ἐν
 τῷ θεάτρῳ Σερλώων κατ' ἰσχυ-
 ρὴν. καὶ τοῖς κῆναι μὲν τοῖς
 ὁσὶ μόνοις ἐπιδόνου, καὶ ἡγε-
 τῶν κηρῶν ἐδίδου, πρὸς τὸν πα-
 ράπλου αὐτῶν. σὺ δὲ καὶ δι-
 ὀφθαλμῶν τοῖσιν ὅλως δι-
 δολῶσαι. Λυ. παῖδά, ὦ Κρά-
 των, ὡς ἡ ἀρχαρόν τινα ἔλ-
 θες ἐφ' ἡμᾶς τὸν σαρξὶ καὶ α.
 πλὴν τό γε παράδειγμα, πλὴν
 τῶν Λωδφάων καὶ Σερλώων
 εἰκόνα, πάλιν ἀνομοιοτάτῳ
 μοι δοκεῖς ἡρηνεῖν, ὡς πρὸς
 πονθα, παρ' ὅσον τοῖς μὲν τοῖς
 πωτῷ

ti negatione medearis, neq̃
 sub initium fatearis aliquid
 tale te flagitiosè deliquisse.
 In reliquum verò caue, ne
 nobis ignorantibus ex viro
 quem olim egisti, in Lyden
 quampiam aut Baccham, a-
 missa pristina facie trans-
 muteris. Qua in re non tibi
 solum, sed & nobis culpa im-
 putanda foret, si non Vlyse-
 sis in morem à loto degusta-
 ta abstractum, ad consueta
 literarum & Philosophiæ
 commercia & studia te re-
 duceremus, priusquam om-
 nino deceptus à Sirenibus
 in theatro excubantibus oc-
 cuperis. Iam illæ solis insi-
 dianur auribus, camq̃ ob-
 rem hæc nauigio præter-
 euntibus cetera opus est. Cæ-
 terum tu & ab oculis vide-
 re prorsus illarum præstigijs
 esse subactus. LVC. ^e Pæ-
 ρæ, ô Craton, quàm verò ro-
 bustum in nos canem solutis
 loris concitasti? Nisi quod

exemplum sumptum à Lotophagis, & comparationem
 tractam à Sirenibus, parùm scitè, atque adeò ineptissimè
 mihi induxisse videris ad ea quæ mihi acciderunt. Etes-

nim

παῖς γὰρ ἄνθρωποις, καὶ τῶν
 Σειρῶων ἀκρόσιον, ὅτε θρῆ-
 νῶν τῆς ἐλπίδος, καὶ τῆς ἀκροά-
 σιος τὸ πικρὸν. ἐμοὶ δὲ πρὸς
 ὧν τῶν ἡδονῶν παραπολὺ ἡ-
 δία πεφηνέσαι, καὶ τέλῃ ἄ-
 γαθόν ἀπὸ βίης, ὃ γὰρ εἰς ἡ-
 θλίω τῶν οἰκοι, οὐδ' εἰς ἀγνο-
 σίαν τῆς κατ' ἐμαυτὸν πρῆστα-
 μα, ἀλλ' εἰ καὶ μὴ δὲν οὐκ ἔ-
 λαντα ἀπὸν, μακρῶ πινυτά-
 τρῃ, καὶ τῶν ἐν ὧν βίῃ δι-
 ρατικώτερῃ, ἐκ τῆς θείας ἐ-
 παναλήλυθα. μάλλον δὲ τὸ τῆς
 Ομήρου αὐτὸ εἶπεν καλόν, ὅ-
 τι ὁ τῶν ἰδῶν τὸ θέαμα, τερ-
 ψάμεν ἢ νῆται, καὶ πλείονα
 εἰδώς. Κρῶν, Ἡράκλεις, ὦ Λυ-
 κίην, οἷα πέπονθας, ὃς οὐδ' αἰ-
 σχυνή ἐκ αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ
 σιμνωμομέρῳ ἔοικας. τὸ γοῦν
 λανότατον τὸ τό θῆρ, ὅτι μὴ δὲ
 ἰάσιος ἵνα ἡμῖν ἐποφάνης ἐλ-
 πίδα, ἐπαυῆν ὁ λῆμν τὰ ἔτος
 αἰσχρὰ καὶ κατὰ πλυστα. Λυ-
 κίην

nim ijs qui lotum degusta-
 uerant, ac Sirenas canullan-
 tes audierant, exitio fuit
 manducationis & auditio-
 nis prolubium. Mihi verò
 præterquam quòd volupta-
 tem spectando cepi mirifi-
 cam & iucundissimam, &
 tiam finis peruenisse cecidit.
 Neque enim in obliuio-
 nem rerum domesticarum,
 aut negotiorum presentium
 incognitionem delapsus sum,
 sed si mihi ingenue verita-
 tas fatenda est, longè sa-
 pientia excultior, ac in
 rebus humanis multò solera-
 tior atque providentior ex
 theatro regressus sum. Ma-
 gis autem illud Homeri in
 presentia adducere perpul-
 chrum esse existimo, quòd
 is cui illud visum sit spe-
 ctaculum, Multorum gna-
 rus simul oblectatus abiit.

CRAT. O Divi immortal-
 es, Luciane, qualia pateris,

quem istorum ne pudeat quidem, sed iactanter etiam laud-
 tibi ducere videris. Igitur quod hac in re gravissimum est,
 nullam spem curationis aut remedij nobis ostendisti, qui
 laudibus efferre audeas tam execranda & turpia. L V C.

Age

αἱ μοι, ὦ Κράτων, ταυ-
 τί δ' ἐπεὶ ὀρχήσας, καὶ τῶν
 ἐν τῷ θεάτρῳ γηνομένων ἰδῶν
 πομπαῖς αὐτὸς ἐπιτιμᾷ; ἢ
 ἀπείρατ' ὥν τῷ θεάματι,
 ὅμως ἀσχερὲν αὐτὸ καὶ κατὰ-
 πλυσον, ὡς φῆς, νομίζας; εἰ μὲν
 γὰρ εἶδον, ἐξ ἴσου ἡμῖν καὶ σὺ
 γιγνήσασθαι εἰ δὲ μὴ, ὅρα μὴ ἄ-
 λογόν. ἢ ἐπιτίμῃσι εἶναι σε
 δόξῃ, καὶ θρασυῖα, κατηγο-
 ροῦντ' ὥν ἀγνοῖς. Κρά-
 τι γὰρ τὸτό μοι τὸ λοιπὸν λῶ,
 ἐν βαθεῖ τέτῳ πῶγωνι, καὶ πο-
 λιᾷ καὶ λόμῃ, καθῆδρα μέγαν
 ἐν τοῖς γυνάοις, καὶ τοῖς με-
 μνησιν ἐκείνοις θεαταῖς, λο-
 λῶν τά τε πρῶτον, καὶ ἑω-
 νους ἀπειπεσάτους ἐπιδοῶντα,
 ὁλέθρων τινὶ ἀνθρώπῳ, εἰς ἑλ-
 λείον κατακλωμῆν; Λυ-
 συγνήσω σε ταῦτα, ὦ Κρά-
 των, εἰ δέ μοι πειθεύς ποτ' ἐ, καὶ
 ὅσον πάρας ἐνέκα παράσχοις
 αὐτόν, ἀναπαιτῶς τὸς ὀφ-
 θαλ-

Age hoc mihi respōde, Cra-
 ton: ^f istud de saltatione,
 tum ea quæ fieri in theatro
 consueverunt, corāme tibi
 visa sunt, ut ea ita crebrò
 probrosis dictis insecteris:
 aut an potius spectaculi
 prorsus expers atq; ignarus,
 nihilo secus tamen illud ut
 turpe atque execrandum (ut
 ais) existimas? Quòd si es
 nim aliquando ea præsens
 vidisti, iam nobis & tu hac
 stulta spectandi curiositate
 paria fecisti. Sin non, vide
 ne parùm modesta & nimis
 temeraria tua videatur esse
 insectatio, ea in crimen vo-
 cans, de quibus nihil has
 bes comperti. C R A T.
 Ergo hoc mihi adhuc su-
 pererat, ut in tam profun-
 da barba & cano capite se-
 derem inter mulierculas, &
 insanientes illos spectato-
 res, applaudens & præco-
 nijs ineptissimis acclamans

homuncioni cuiquam perditō, nulla necessitate lachry-
 mas profundenti? L V C. Est equidem hoc tibi ignos-
 scendum, ὦ Craton: illud tamen pro certo exploratum
 habeo, si meis monitis morem gerens, tantum tempus
 sculi

θαλμῶς, ὡς οἱ δὲ αὖς οὐκ ἀνα-
 σχοιοῦν, μὴ ἔχῃ πρὸς τῶν ἄλλων
 θεωρῶν ἐν ἰπιτικῇ ἀφ' ἑαυτῶν
 ἀνασχομένη, ὅθεν καὶ ὄψεται
 κειβῶς, καὶ ἀκρόσεται πάντων.
 Κροῦ. μὴ ὥραιοισιν ἄρα ἰκοί-
 μιν, ἢ τι βούλομαι ἀνασχοί-
 μιν ποτὲ, ἔστι δ' αὖν δασυς τε
 ἔλκυστος σκέλη, καὶ τὸ γένος
 ἀπαράτιτον, ὥς νῦν γε καὶ
 σὶ ἡδὴ ἐλπίω, τελέως ἡμῖν ἐκ-
 βιβασκωμένον. Λυ. βέλτε
 οὐδ', ἀφ' ἑμῶν, ὥς ἐταῖροι, τῶν
 βλασφημιῶν τούτων, ἀκρόσά-
 μετι περὶ ὁρμήσεως λέγοντος,
 καὶ τῶν ἐν αὐτῇ καλῶν, καὶ
 ὡς ἐτρωπὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἐφ' ἑλπίδος ὅτι τοῖς θεωμένοις,
 καὶ ὅτε παιδούνη, καὶ ὅτε δι-
 δασκα, καὶ ὡς ἐνθυμίσαι τῶν ὀ-
 ρώντων τὰς ψυχὰς, κακίαις
 θιάμασιν ἐγγυμνάσει, καὶ ἀ-
 εῖσις ἀκρόσμασιν ἐνδοξασί-
 σι, καὶ κοινόν τι, ψυχῆς καὶ
 σώμα-

sculi spectandis saltationis
 bus impertires, quantum vel
 periculo faciendo suffice-
 ret, nihil tibi posthac rebus
 omnibus fore prius aut an-
 tiquius, quàm ut loco com-
 modo occupato, seruire que-
 as spectaculis, unde exactè
 & videre, & clarè audire
 possis omnia. C R A T.
 Nunquam ego forma fiam
 amabilis, si quid tale vn-
 quam prudens ac sciens fe-
 cero, semper autem mem-
 bris hirsutis, & barba in-
 compta atque horrida, ut
 me nunc tui ex animo mi-
 feret, omnibus modis insa-
 nientis. L V C. Vis ergo,
 & ô amice, omīssis blasphemias
 atq; conuicijs, arrectis
 auribus attentè mihi dare
 operam nonnihil super sal-
 tatione, eiusq; virtutibus dis-
 ferenti, tum quemadmodum
 non solùm oblectamento sit

spectantibus, verumetiam emolumento : tum, quantis de
 rebus hominum animos commodè admoneat, & erudiat :
 præterea, quemadmodum spectantium mentes aptè com-
 ponat, pulcherrimis exercens spectaculis, ac optimis præ-
 ceptis imbuens : ad hæc, communem quandam corporis

& amice

σώματ' ἑλάνθ' ἐπιστάκων
 μένῃ· τὸ γὰρ καὶ μετὰ μουσικῆς καὶ
 ῥυθμῆ ταῦτα πάντα ποιῆν,
 εὐφρόν' ἄρ' αὐτῆς, ἀλλ' ἔπειτα
 ν' ἄρ' εἴη. Κρά. ἰμοὶ μὲν δ'
 πάντων σχολὴν μεμηνότ' ἀν-
 θρώπων ἀκροᾶσθαι, πλὴν νόσον
 πλὴν αὐτῷ ἱπανοικῶτ'. σὺ
 δέ, εἰ βέλαι, καὶ ῥόρτινα κα-
 τασκειάσαι μὲν, ἔτοιμ' ὦ
 φιλικὴν ταύτῃ πατρὸς γίαν
 ἱπποκλῆναι, καὶ παρασχῆναι τὰ
 ὦτα, καὶ ἀνὰ λυρῶν παρα-
 πύειν τῶν φαύλων δλωά-
 μων. ὥστε ἥδη σιωπήσομαι
 σοι, καὶ λέγει ὅποσα ἐθέλοις,
 ὡς μηδὲ ἀκούοντός τιν'. Λυ.
 εὖ γε, ὦ Κράτωρ, καὶ τότ' ἐδέο-
 μιν μάστιγα. ἔσθ' ἔτι κατ' ὀ-
 λίγον, εἰ καὶ ῥ' εἰναί σοι δό-
 ξαι τὰ λιχθησόμενα. καὶ πρῶ-
 τόν γε ἐκείνο πάντο ἡγνοήκε-
 ναι μοι δοκᾷ, ὡς δ' ἐνέατερον
 τὸ τῆς ὀρχήσεως ἐπιτήδευμα
 τῷ τῷ ὄντι, εὐδὲ χθὲς καὶ πρῶτον
 ἀρξά-

ἡ ἀνιμῆ pulchritudinem
 ostendens? Etenim quæ il-
 li accedunt à Musica ὡ μο-
 dulationibus, hæc inquam
 omnia facere, non dedeco-
 ri aut vituperio, sed illi
 potius laudi tribuenda sunt.
 CR. Quanquam mihi in
 præsentia ocium non est
 insanientem hominem au-
 scultandi, suum ipsius mor-
 bum laudibus efferentem:
 attamen si nugis ὡ inani-
 bus fabularum commentis
 me opplere tibi consultum
 factu visum est, paratus
 sum in hoc tibi officiosè in-
 seruire, ὡ aures præbere,
 vel sine cera inutilia ver-
 ba obaudire valens. Quare
 compressa voce hanc tibi
 operam dabo. Dic verò
 quodcumq; animo tuo libi-
 tum fuerit, quasi nemine au-
 scultante. LVC. Euge, ὦ
 Craton, istuc ipsum om-
 nium maximè mihi egentè

in optatis fuit. Paulò enim post ipsa re comperies, num nugæ
 tibi censendæ sint quæ in medium producturus sum. Ac
 h principio quidem illud planissimè mihi ignorare videre,
 quàm non novitium inuentum sit saltatio, neque heri

ἀρξάμενον, οἷον κατὰ τὸς πρῶ-
 πάτωρας ἡμῶν, ἢ τὸς ἐκείνων,
 ἀπ' οἷ γε τὰ ληθίστα ὀρχή-
 σιως πῶς γε γυναιολογῶντων,
 ἅμα τῇ πρώτῃ γυνέσῃ τ' ὅλων
 φῶν ἄρ' οἱ καὶ ὀρχήσιν ἀνα-
 φῶσαι, ὧς ἀρχαῖοι ἐκείνων ἔρω-
 τι σωαναφανῆσαν. ἢ γοῶν
 χορεία τ' ἀστέρων, καὶ ἢ πῶς τὸς
 ἀπλανῆς τ' πλανήτων συμ-
 πλοκή, καὶ ἔνθ' αὐτῶν
 λοινωνία, καὶ ὑψιτάτης ἁρμο-
 νία, τῆς πρωτοτόνου ὀρχήσεως
 δαγμάτα ὄντι. κατ' ὁλίγον δ'
 αὐξανομένη, καὶ τῆς πῶς τὸ
 βελτίον ἀπὸ πῶς τῆς τυ-
 χάνουσα, καὶ οἷον ἐς τὸ ἀ-
 πρότατον ἀπετελεῖσθαι, καὶ γε
 γυνῇδ' ποικίλον τι, καὶ παναρ-
 μόνιον καὶ πολύμοσον ἀγα-
 θόν. πρῶτον δὲ φασὶ Ρίαν ἡ-
 ὤσαν τῇ τέχνῃ, ἐν Φρυγίᾳ
 ἢ τὸς Κορυβάντας, ἐν Κρήτῃ
 δὲ τὸς Κορήτας ὀρχεῖσθαι λε-
 γεῖσθαι. καὶ ἔτι τὰ μέτρια ὄνα-
 το τῆς

res esse omnifariam varia, & omnibus modis concinna
 & congruens, tum bonum multiplicis ornatus & sci-
 entiae. Hoc verò saltandi artificio aiunt Rheam potissimum
 oblectatam, in Phrygia quidem^k Corybantas, ^l in Cres-
 ta autem Curetas saltare iussisse. Neque verò modicum coepit

aut nuper natum & ince-
 pium, puta apud maiores
 nostros, aut illorum: sed
 qui super saltationis ortu
 quàm verissima perscruta-
 ti sunt, affirmant illam unà
 cum mundi ac omnium re-
 rum generatione natam esse,
 & cum Amore deo illo ve-
 rustissimo in lucem prodixisse.
 Etenim ipsaⁱ siderum cho-
 rea, & errantium cum non
 errantibus coniunctio, eo-
 rundemque modulata atque
 concinna participatio, &
 illa bella tam pulchrè in-
 stituta harmonia, primoge-
 nitæ saltationis argumen-
 ta fuere, & indicia certissi-
 ma. Ea verò temporis pro-
 gressu subinde incremen-
 tis aucta maioribus, neque
 non additiones melioris in-
 uenti sortita non modis
 cas, summo nunc absolue-
 ta videtur esse fastigio, ac

το τῆς τέχνης αὐτῶν. οἱ γὰρ πε-
 ειρχόμενοι, διεσώσαντο αὐτῇ
 τὸν Δία, ὥς κ' ἡ σωστὰ ἐκότης
 ἂν ὁ Ζεὺς ὁφείλει ὁμολογοῖν
 αὐτοῖς, ἐκφυγῶν δὲ τὴν αὐ-
 τῶν ὁρχησίην τὰς πατρίδας ὅ-
 ρόντας. ἐν ὅπλοις δὲ αὐτῶν ἡ
 ὁρχησίς ἐστι, τὰ ξίφη μεταξὺ
 ἡρωῶντων πρὸς τὰς ἀσπί-
 δας, καὶ πηλῶντων ἔνθεόν τι,
 καὶ πολυμήκον. μετὰ δὲ Κρη-
 τῶν οἱ ἡράτιστοι ἐνέργως ἐπι-
 τηδύσαντες αὐτὸ, ἄεισι ὅρ-
 χησαὶ ἐγχεύοντο, ἔχοντες οἱ ἰδιῶται
 μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βασιλικώ-
 τιστοι. καὶ πρῶτον ἀξιοῦν-
 τος, ὁ γοῶν Ὀμηρὸς τὸν Μη-
 εῖον, ἐκ ἀσχυρὰ βελόμη-
 νος, ἀλλὰ ἡρωῶντα ὁρχησέν
 πεσέει. καὶ ὅπως ἄρα ἐπίση-
 μιῶν, καὶ γνώεμι ὅτι πα-
 σιν ἐπὶ τῇ ὁρχησίῃ, ὥς ἔχοντες οἱ
 Ἑλλήνων μόνον ταῦτα ἐπί-
 σαντο περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ
 Τρῶν αὐτοῖς, καὶ τοῖς πολλοῖς
 μιοῖς ὄντων ἡρώων γὰρ οἶμα, καὶ
 τὴν

ex illorum arte compendiū.
 Quippe circumsaltantes Io-
 uem illi seruauerunt incolus
 mem, ita ut Iupiter non gra-
 uatè fateatur salutis contri-
 butæ præmia se illis debe-
 re, per illorum saltationem
 patrios dētes effugiens. Por-
 rò autem hæc saltatio ab
 armatis desaltabatur, gla-
 dios ad scuta collidentibus,
 ac bellicum quiddam & at-
 tonitum saltantibus. Mox
 verò inter Cretenses ut quis-
 que maximè nobilitate præ-
 cellebat, summo studio hanc
 rem exercentes, præstantissi-
 mi saltatores reddebantur,
 non tantum homines pri-
 uati, & humili loco orti,
 sed nobiliores quoque, &
 regij sanguinis, & primas
 tes in populo. ^m Home-
 rus quoque Merionem non
 suggillare, verum pulcher-
 rimo laudis testimonio ora-
 nare volens, saltatorem no-

minauit. itaque in tantum claritudinis & notitiæ ob sal-
 tandi peritiam apud omnes venerat, ut hæc non Græci
 solum de illo comperta tenerent, sed & Troianis hostibus
 non ignota foret. Videbāt enim, ut mea est opinio, eius in bel-

πλὴν ἐν ᾧ πολὺ μᾶλλον αὐτῷ λε-
 γόμενα, καὶ ὀρθομύαια, καὶ ἐξ
 ὀρθήσεως ἐκτεταγμένα. φησὶ δὲ τὰ
 ἔπη ᾧ δὲ πῶς, Μηριόνη, τάχα
 καὶ σὺ καὶ ὀρχηστὴν περὶ ὄντα,
 Εὐχόμενον κατέπαυσαι, καὶ
 ὁμῶς δὲ κατέπαυσεν αὐτόν.
 ἄτε γὰρ ἡσυχασμένη ἐν τῇ
 ὀρχηστικῇ, ῥαδίως οἶμαι, δι-
 δίσκασκε τὰς ἐν αὐτῷ ἀφί-
 σεις τῶ ἀκοντίων. πολλὰς δὲ καὶ
 αἰσῶς τῶ ἡρώων ἐπέων ἔχων,
 τοῖς αὐτοῖς ἐγγυμνασμένους,
 καὶ τέχνην τὸ πρᾶγμα ποιη-
 μένους, ἱκανὸν ἡγέμαι τὸν
 Νηοπτόλεμον, Ἀχιλλεύως μὲν
 παῖδα ὄντα, πάντων δὲ στρα-
 τῶν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, τὰ εἰς
 αὐτὸ τὸ κάματον αὐτῇ πε-
 σσασκότα, Πυρρήχιον ἀπ' αὐ-
 τῷ λεκόμενον. καὶ ὁ Ἀχιλ-
 λεύς ταῦτα ὑπὲρ τῶ πατρὸς
 παθάνομενος, μάλλον ἔχα-
 ρεν, οἶμαι, καὶ ἐπὶ τῷ κάματι, καὶ
 τῇ ἀπὸ ἀλλοῦ αὐτοῦ.

πλὴν
 præcelluit artificio, ut cum speciem quoque saltandi pul-
 cherrimam sibi adiecisset, Pyrrhichij nomen ab illo acce-
 perit. Achilles quoque ipse his de filio suo inauditis, maiori
 gaudio suffusus est, ut ego existimo, quam propter eius
 formæ præstantiam, & membrorum robur insuperabile. At
 qui

lando agilitatem, & con-
 cinnum membrorum mo-
 tum, quæ ex saltatione in-
 usum conuersa peculiari-
 ter possidebat. Versiculi
 Homeri ad hunc loquun-
 tur modum:

Te citò Merione, quam-
 uis saltare peritum,

Strauissem in dura cons-
 fossum cuspide pugna.

Tametsi eundem non stra-
 uerat. ut enim in saltando
 semet magno studio exer-
 cuerat, sic facile, ut opinor,
 effugiebat iacula in eum
 contorta atque emissæ. Iam
 quanquam & alios complu-
 res ex heroibus enumerare
 possim eo ipso saltandi stu-
 dio diligentissimè exercita-
 tos, quiq; ex hac ipsa are-
 tem fecerint: sufficere ta-
 men suspicor vno à me pro-
 ducto Neoptolemo Achil-
 lis filio, qui usque adeò hoc

τὸν Ἴλιον, τέως ἀνάλωτον δὲ
 σαρ, καὶ ἐκείνη ὀρχησικὴ λαοθά-
 λη, καὶ εἰς ἑλαφὸς κατέρριψεν.
 Λακεδαιμόνιοι μὲν, αἰετοὶ
 ἐκλιῶν ἂν δοκοῦντων, παρὰ
 Πολυδάκτυλος καὶ Κάστορ καὶ
 ρυατίζων μαθόντων (ὀρχή-
 σιας δὲ καὶ τῷ ἑλῶ, ἐν Κα-
 ρύαις τὴν Λακωνικῆς διδασκόν-
 τιν) ἅπαντα μετὰ Μυσῶν
 ποιῶσιν, ἄλλοι δὲ ποιεῖν πρὸς
 αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν, καὶ εὐτακ-
 τὸν ἑμβασιρὶ τῷ ποδός. καὶ τὸ
 πρῶτον σωσθῆμα Λακεδαι-
 μονίοις πρὸς τὸν μάχην ὁ αὐ-
 λὸς ἐνδίδωσι. Τριγροῦν καὶ
 ἐκράτωρ ἁπάντων, μου-
 σικὴς αὐτοῖς καὶ ὀρυθμίας ἡγε-
 μόνος, ἰδοὺς δὲ ἂν καὶ τὸς ἐ-
 φάβους αὐτῶν ὁ μέγας ὀρχησθῇ,
 ἢ ὀπλομαχεῖν μαυθάνοντας.
 ὅταν δὲ ἀπροχρησάμενοι,
 καὶ πάσαντων ἀκίλως, καὶ
 παιδόντων ἐν τῷ μίτρῳ παύ-
 σονται, εἰς ὀρχησιν αὐτοῖς
 καὶ ἀγωνία τελευτᾷ. καὶ αὐ-
 λητικῆς

qui interea semper Ilion fuit
 inexpugnabile, donec illius
 saltatione captum concis-
 deret, & direptum solo ex-
 quaretur. ° Lacedæmonij
 quoq;, qui Græcorum præ-
 stantissimi esse censeban-
 tur, cum à Castore & Pol-
 luce Caryatissare perdid-
 cissent, quæ saltationis spe-
 cies à Caryis urbe Laco-
 nia ducta erat, omnia cum
 carminibus facere soliti
 sunt, adeò ut ad tibiarum
 quoq; modulus & rhyth-
 mum, & moderatum pedis
 ingressum prælium commit-
 tere illi genti moris fuerit.

Ac primum quidem conse-
 rendarum manuum signum
 Lacedæmonijs tibia dari so-
 litum est: proinde de omni-
 bus quoq; reportant victo-
 riam, musica & modulorum
 concinnitate illos ducente.
 P Videres itaq; illorū ephe-
 bos nihilo minore cura sal-
 tationi, quàm armis exer-

cendis dare operam. Vbi enim iam summis colluctati
 sunt digitis, ac mutuis ictibus semet ceciderunt, quiescune
 parumper, & omne illorum certamen in saltationem so-

λητὴς μὲν ἐν ᾧ μῦθῳ λέγεται
 ταί, ἐπαυλῶν, καὶ λυτῶν ᾧ
 ποδὶ. οἱ δὲ λεγόμενοι σὺν χορῷ ἀκὴν
 ποῖς ἐπὶ μῦθοι, σχήματα πάν-
 τῶν ἐπιδείκνυνται, πρὸς ῥυθ-
 μὸν ἐμβάλλοντες, ἄρτι μὲν πο-
 λυμικά, καὶ μετ' ὀλίγον ἃ φο-
 ρουτικά, ἃ Διονύσῳ καὶ Ἀφρο-
 δίτην θέλει. Τεταροῦν καὶ τὸ
 ἄσμα, ὃ μετὰ ξὺν ὀρχόμενοι ἔ-
 δεσιον, Ἀφροδίτης ἐπὶ κλησὶς
 δεῖ, καὶ Ἐρωτῶν, ὡς συγκαμ-
 ῖς ἢ αὐτῶν, καὶ συνορχοῖντο.
 καὶ θάτερον δὲ τῶν ἁσμάτων
 (δύο γὰρ ἔσονται) διδασκα-
 λία καὶ ἔχεται, ὡς καὶ ὀρχεῖσθαι πόρ-
 ρω γάρ, φασιν, ᾧ παλαιῶν πό-
 δα μετὰ βατε, καὶ λεωμάσα τε
 βέλτερον, τρεῖς τε, ἅμανον ὀρ-
 χήσασθαι. ὁμοῖα δὲ καὶ οἱ τὸν
 ὄρμον λεγόμενον ὀρχόμενοι
 ποιοῦσιν. ὃ δὲ ὄρμος, ὀρχησὶς
 δεῖ λεοντὴν ἐφ' ἑβῶν τε καὶ παρ-
 θέων, παρ' ἑνὶ χορῶν δὲ ὡς, καὶ
 ὡς ἀληθῶς ὄρμος τοιότῳ. καὶ
 ἡγέται μὲν ὁ ἔφηβος, τὰ νι-
 νικά

lutum conuertitur. Quorum
 in medio tibicen locatus est,
 tibiam incinens, ac pedis-
 bus instrepens. Cæterum il-
 li per ordinem alter alterum
 sequentes, omnigenas figu-
 ras corporis agilitate ex-
 primunt ad rhythmum in-
 gredientes, alias quidem bel-
 licas, alias verò saltatorias,
 quæ Baccho & Veneri gra-
 tæ sunt. Quin etiam can-
 tus quem inter saltandum
 modulantur, Veneris & Cu-
 pidinum cognomento nobis
 litatus est, quasi vnâ cum
 Venere & Cupidinibus cõ-
 muni choreæ saltationi in-
 dulgerent. Et altera quis-
 dem cantilena (duæ enim ca-
 nuntur) rationem quoque &
 præcepta saltandi in se com-
 plectitur. Procul, aiunt, ὃ
 pueri, promouete pedem, &
 saltate perfectiùs. Non dis-
 paria faciunt quibus Hor-
 tum saltare curæ est. Hor-
 mus autem genus saltationis

est adolescentibus virginibusque commune, alternatim ad cho-
 ream dispositis, ut planè horum, hoc est, segmentum refe-
 rant. Solet aut̃ adolescens chorum ducere, more iuuenili sal-
 tans,

νικᾷ ὀρχήμην, καὶ ὅσοις ὕ-
περρον ἐν πολέμῳ χεῖσται. ἡ
παρθένῳ δ' ἐπέτα λιοσμίως,
τὸ θῆλυ χορῶν διδάσκου-
σα, ὡς ἐν τὸν ὀρμονικῶν
προσιώης καὶ ἀνδρίας πλε-
κόμενον. καὶ αἰγυμνοποδία
δ', αὐτοῖς ὁμοίως ὀρχησίς
δὲται· ἃ δὲ Ομηρῷ περ Ἀ-
ειάδης, ἐν τῇ ἀσπίδι ποι-
οίηκε, καὶ τὸ χορῶν, ὃν αὖ-
τῇ Δαίδαλῳ ἥσκησεν, ὡς αἰ-
νεγνωκότι σοι παείημι· καὶ
τὸς ὀρχησᾶς δὲ τὸς ἄλλοι, ὅς
ἐκείνῳ ποιητῆς λυβησιτῆρας
λαλᾷ, ἡγεμνὸς τὸ χορῶν καὶ
πάλην, ἃ ἐν τῇ ἀσπίδι λέγει,
Κῆροι δ' ὀρχησῆσθαι ἐδί-
νονον, ὡς τι λᾶκισον τὸ το-
τῷ Ηφαίστῳ ἐμποίησαν· τῇ
ἀσπίδι. τὸς μὲν γὰρ Φαίακας
καὶ πάντων εἰκὸς λῶ ὀρχήσασθαι
χαίρειν, ἀβρὸς τε ὄντας, καὶ
ἐν πάσῃ ὀνδραμονίᾳ στατεί-
βοντας. ὁ γοῦν Ομηρῷ τὸ το-
αὐτῷ μάλιστα θαυμάζοντα ποι-
οίηκε τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς
μαρ-

tans, quo postea in adoriens
dis hostibus vsurus sit. Se-
quebatur hunc puella mo-
destia quadā conspicua, quæ
fœmincum saltum decenter
admodum peragebat : ut
hormum ex temperantia &
fortitudine compositum re-
ctè dicere possimus. Ceter-
rùm quæ 9 Homerus super
Ariadne in clypeo memo-
riæ prodidit, de quæ choro
quem illi Dædalus institue-
rat, ea, ut iam olim tibi le-
ctæ, præteribo silentio. Præ-
terea duos illos saltato-
res, quos eodem in loco
Poëta cybesteteras vocat,
chorum ducentes. Rursus
quæ in clypeo memorat, In
mediisq; duos iuvenes agi-
tare choreas Cernere erat,
tanquam rem omnium pul-
cherrimam, saltationē Vul-
canus clypeo addidisset.
Etenim Phæacas saltatione,
ut par erat, vehementer fuis-
se oblectatos, mirum vide-
ri non debet, cum tantis af-

fluerent delicijs, ac in omni rerum abundantia & fortu-
næ indulgētia victitarent. Quare Homerus Vlyssē ex om-

μαρμαρυγὰς τ' ποδῶν θιγέ-
μενον. ἐν μὲν γὰρ Θεσσαλίᾳ
τοσούτων ἐπιδόκη τῆς ὀρχησι-
κῆς ἢ ἄσκησις, ὥς τὸς περὶ αὐ-
τὰς, καὶ περὶ αὐτῶν, αὐτῶν,
περὶ αὐτῶν, ἐκείνων. καὶ
διηλῶσι τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν
τῶν ἐπιγραφῶν, ὅς τοις ἀ-
εισέουσιν ἀνίσταται. Πρῶτοι
γὰρ, φησι, περὶ αὐτῶν
ἀπὸ τῶν. καὶ αὐτῶν, Εἰλατίω-
νι τὰς ἐκείνων ὁ δαμῶν,
ἐν ὀρχησάμεν τὰν μάχην.
ἐν λέγειν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἀρ-
χάων ἐδιδίμεν ὅσον ἐν ἑνί,
ἀνὰ ὀρχήσας, Ὀρφῆος δι-
κασθὲν ἢ Μουσῶν, καὶ τῶν τότε
ἀείτων ὀρχησῶν, λατρίαν
μὲν αὐτὰς, ὥς τι λατρίαν
καὶ τῶν νομοθετησάντων,
σὺν ῥυθμῷ καὶ ὀρχήσας μὲν
οὐκ. ὅτι δ' ἔτις ἔχει, τὰ μὲν
ὄργια σιωπᾶν ἄξιον, τῶν αὖ
μυήτων ἐν κῆ. ἐκείνο δ' ὅτι
τῶν ἀκείνων, ὅτι τὸς ἐξαγο-

ρῶν

nibus quæ visenda apud
Phæacas conspexerat, hoc
cū primis admirantem testa-
tur, agilesq; pedum motio-
nes spectantem. Iam in The-
salia eò usq; progressum est
saltationis exercitium, ut
populi præsides, & antea
signanos illorum, præsalta-
tores vocare non dubita-
rint. Cui rei etiamnum sta-
tuarum inscriptiones & ti-
tuli suo suffragantur testi-
monio, quas vs qui in bello
optimam nauassent operam,
crexerunt. Prætulit, inquit,
præsaltatorem ciuitas. Et
iterum, Eilationi posuit
hanc imaginē populus, pro-
pterea quod pugnam pro-
bè desaltarit. † Mitto illud,
apud veteres nullas vnquam
fuisse celebratas festiuita-
tes aut ceremonias citra sal-
tationem: quippe quas ab
Orphæo & Musæo, optimis
tunc saltatoribus, constitutas fuisse satis certè constat, qui
& hoc, ut cætera omnia, ut honestissimum quiddam legi-
bus sanxisse videntur, initiari cum rhythmo & saltatio-
ne. Quod autem hoc ita se habeat, reticenda erant orgia,
propter prophanos nondum initiatos. Illud autem omnes au-
diunt,

ρδονίας τὰ μυσία, ἡ χορῆς
 θα λέγῃσιν οἱ ποιοί. ἐν Δῆ-
 λῳ δὲ γὰρ ὅδ' αἱ θυσίαι ἄν-
 ὁρχήσεως, ἀλλὰ σὺν ταύτῃ, καὶ
 μετὰ μουσικῆς ἐγίνοντο. παλ-
 ῶν χοροὶ σωληθόντων ἐν
 αὐτῷ καὶ λιθάρα, οἱ μὲν ἰχό-
 ρουον, ὑπορχοῦντο δὲ οἱ ἄλ-
 σοι περικειθόντες αὐτῶν. τὰ
 γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα
 τέλοισ ἄσματα, ὑπορχήματα
 ἱκαλῆς, καὶ ἐμπέπληστο τῶν
 τοῦτων ἡ λύρα. καὶ τί σοι
 τὸς Ἑλλήνας λέγω, ὅπως καὶ
 Ἰνδοί, ἐπειδὴν ἔωθεν ἀνα-
 σάντων, πεσούχωνται τὸ ἥ-
 λιον, ὃν ὥσπερ ἡμεῖς, πλὴν
 χεῖρα λύσαντων, ἡ γὰρ μεθα-
 εντιλῇ ἡμῶν ἐν πλὴν ὀχλῷ;
 ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς πλὴν ἀνα-
 τολὴν σάντων, ὁρχήσας τὸν
 ἥλιον ἀσπάζοντες σχηματί-
 ζοντες αὐτοὺς σιωπῇ, καὶ μι-
 μέμενοι πλὴν χορείαν ἔχει. καὶ
 τὸτ' ὅτε ἐν Ἰνδῶν καὶ ὀχλῷ, καὶ
 χοροῖ, καὶ θυσίαι. διὸ καὶ τοῦ-

τοῖς

diunt, quod ij qui linguae vi-
 tio atq; incontinentia my-
 steria prodidissent, pleriq;
 eos desaltasse dicunt. Porro autem in Delo nul-
 la sacra peragebantur, qui-
 bus saltatio non fuisset ad-
 hibita, sed & cum illa &
 cum musica cuncta persol-
 uebantur. Ingressi verò pue-
 rorum chori, tibia & ci-
 thara praecinentibus salta-
 bant: quos subsecuti opti-
 mi, facto delectu choreis
 excipiebant. Itaque & can-
 tilenas illiusmodi choreis
 conscriptas hyporchemata
 nominare consueverunt, ta-
 libusq; lyra impleta fue-
 rat. Quid verò Graeco-
 rum gentes tibi commemo-
 rem, cum Indi quoque po-
 steaquam manè è strato sur-
 rexerint. Solem precibus ve-
 nerati fuerint, non quemad-
 modum nos deosculata ma-
 nu perfectam precationem

esse arbitramur: verum illi ad Orientem conuersi, saltatio-
 ne Solem consalutant, sed cum silentio seipfos conforman-
 tes, dei choream imitari atq; effingere conantur? Et haec In-
 dorum est precatio, & chori, & sacrificium. Duabus verò vi-

τοῖς ἰλασῶνται τὸν θεὸν καὶ ἀρ-
χομένης καὶ δουμένης τῆς ἡ-
μέρας. Αἰθιοπὸν δέ γε, καὶ πο-
λεμοῦντον, σὺν ὀρχήσῃ αὐτὸ
ὄρωσι. καὶ ἐκ αὐτῶν ἀφίη τὸ βί-
η. Αἰθίοψ ἀνὴρ, ἀφιλῶν
τῆς λευκαλῆς (ταῦτα γὰρ ἀντὶ
φάρμακας χρωταί, περιδιδόν-
τον αὐτῇ ἀκτινολόον τὰ βί-
η) εἰ μὴ πρότερον ὀρχήσαι-
το, καὶ τῷ σχήματι ἀπαλῆ-
σαι, καὶ περικφοβῆσαι τῇ ὀρ-
χήσῃ τὸν πολέμιον. ἄξιον
δὲ ἵπὲρ τῶν Ἰνδικῶν, καὶ τῶν
Αἰθιοπῶν διεξιληλύθαμεν,
καὶ εἰς τῶν γέγονα αὐτῶν
Αἰγυπτιὸν καταβῶμαι τῷ λό-
γῳ. Δοκεῖ γάρ μοι ὁ παλαιὸς
μῦθος καὶ Πρωτῆα τὸν Αἰ-
γυπτιόν, ἐκ αὐτοῦ τι ἢ ὀρχη-
σαί τινα γυνῶδα λέγαν, μι-
μητικὸν ἀνθρώπου, καὶ πρὸς
πάντα σχηματίζου καὶ μι-
ταβάνου διανάμωρον, ὡς
καὶ ὕδατος ὑγρότητα μι-
μῆσαι, καὶ πυρὸς ὀξύτη-
τα ἐν τῇ τῆς λινύσεως σφο-
δρότητι, καὶ λίουτος ἀραιότητι,

καὶ

pfus abiret imitando, modò ignis celeritatem & vehemen-
tiam agilitate corporis, mox leonis immanitatem, ac parda-
lis

cibus ad hunc modum Deū
placare solent, nempe ma-
ne & vesperi. Atenim Aes-
thiopes non alia quàm sal-
tandi ratione illatis iam si-
gnis bellum ingrediuntur,
nec quisquam Aethiopum
vel sagittam excussam emit-
teret auulsam à capite (hoc
enim vice pharetræ utun-
tur, radiorum instar tela ca-
piti circumponentes) nisi
prius saltauerit, & saltatio-
ne hosti terrorem incusserit.
Consentaneum verò esse os-
pinor, posteaquam totam
Indiam & Aethiopiam per-
agrauimus, ut in vicinā Aes-
gyptum oratione diueriaz-
mus. Etenim vetus illa fas-
bula^s Proteum Aegyptium
nihil aliud quàm saltatorem
fuisse eximium, mihi planè
confirmare videtur, hominè
effingendi imitandiq; peris-
tum, quiq; semet in varias
rerum facies demutare &
transformare potuerit, ut
modò in aquas tenues dila-

καὶ παρδάλειως θυμὸν, καὶ
 δένδρεα δόνημα, καὶ ὅλως, ὅ,
 τι καὶ θελήσειεν, ὁ δὲ μῦθος,
 παραλαβὼν πρὸς τὸ παραδο-
 ξότερον πλὴν φύσιν αὐτῶ, διη-
 γήσατο, ὡς γιγνομένη ταῦτα,
 ἅπερ ἐμιμήτο. ὅπερ δὲ καὶ
 τοῖς νῦν ὀρχημοῖς πρόσ-
 εις. ἴσθις τ' ἂν οὖν αὐτοὺς
 πρὸς τὸν αὐτὸν καρδὸν ὡκίως
 διακτατομένης, καὶ αὐτὸν μι-
 μεμένης τὸν Πρωτῆα. ἀνάσσει
 ἔχον καὶ πλὴν Εμπεσσαρ, πλὴν ἐς
 μνείας μορφὰς μεταβάλλου-
 μένων, τοιαύτῳ τινὰ ἀνθρώ-
 πον ὑπὸ τῷ μῦθῳ παραδιδό-
 θαι. ἐπὶ τούτοις Δίκαορ μὴ δὲ
 ὁ Ρωμαίων ὀρχήσεως ἀμνη-
 μονεῖν, λὺ οἱ ὀγκύνειαι αὐ-
 τῶν, ὡς πολεμικῶτάτω τῶν
 θεῶν Ἀρεῖ, οἱ Σάλιοι καλεμέ-
 νοι (ἐρωσώης δὲ τὸ τοῦ ὀνο-
 μα) ὀρχοῦνται σιμνοτάτῳ τε
 ἅμα καὶ ἐροτάτῳ. Βιθυνὸς δὲ
 μῦθος

lis impetum, deinde arboris
 motum flexibilem : posire=
 mō in summa quicquid col-
 libuisset, exprimeret. Cates-
 rùm fabula eas Protei pro-
 prietates ad inusitatiorē op-
 pinionem detorquens eam ex-
 ius naturam fuisse come-
 menta est, quasi ea ipsa quo-
 que fieret, quæcunque salta-
 tandi artificio imitaretur.
 Qua facultate & eos qui
 hodie saltationibus nauant
 operam, præditos esse ani-
 maduertimus, videasq; illos
 eodem tempore diuersissim-
 is modis immutari, ac
 planè ipsius * Protei esse æ-
 mulos. Et si quid coniectu-
 ra assequendum est, & u Em-
 pusam suspicor (quæ & ipsa
 in varias rerum facies se-
 met transfundere dicta est)
 non aliam quàm salta-
 tricem fuisse, fabularum
 inuolucro significare vo-

luisse homines. Ad hæc iustum esse opinor, ne Romano-
 rum quidem saltationem præterire tacitam, quam no-
 bilissimi quique illorum, quos vocant^x Salios (est autem
 nomen sacerdotij) Marti deo bellicosissimo saltant gra-
 uissimè, & religiosissimè. Neque verò Bithynicæ fabu-
 læ com-

μῦθ' ὅτι οὐτ' ὅτι, οὐ πάν-
 τῶν Ἰταλιωτικῶν ἀπλότ' ὅτι.
 οἱ τὸν Πείλοπον, δάμονα πο-
 λιμιστὴν, τῶν Τιτάνων οἶμαι
 ἵνα, ἢ τῶν Ἰδαίων Δακτύ-
 λων, τῷ ἔργον ποιημέ-
 νον, τὸ ἐνόπλια παδούαν,
 παραλαμβάντα παρὰ τ' Ἡρας
 τ' Ἀρης, παῖδα μὲν ἔτι, σκλη-
 ρὸν δ', ὡς ἦν ἑρὰ τ' μητρὶς ἀνδρι-
 κὸν, μὴ πρότερον ὀπλομα-
 χῆν διδάξαι, πρὶν τέλειον
 ὄρχηστὴν ἀπαργάσασθαι. καὶ
 ἐπὶ τῷ καὶ μισθὸς αὐτῷ πα-
 ρὰ τ' Ἡρας ἐγένετο, Δικαίῳ
 ἀντὶ τῆς πολέμου πειριγνο-
 μῆων ὧς Ἀρης, παρ' αὐτῇ λαμ-
 βάναν. τὰ μὲν γὰρ Διονυσιακά
 καὶ Βακχικά οἶμαί σε μὴ πε-
 ειμῆσαν ἐμὲ ἀκῶσαι, ὅτι ὁρ-
 χησις ἐκῆνα πάντα λῶ. πρῶτον
 γοῶν ὅσων τῶν γυναικῶν
 τῶν ὀρχήσεων, ἑορδακος,
 καὶ σικιννιδῶν, καὶ ἐμμι-
 λίας, οἱ Διόνυσος θεράποντες
 οἱ Σάτυροι, ταύτας ἐφουρόν-
 τος, ἀπ' αὐτῶν ἐκῆλθον ὀνό-
 μασαν. καὶ ταύτης τῆς τέχνης

ἡδὲ

inuentis, de se cuique nomen indiderunt ; & hac saltandi
 arte

Le commentum ab Italorum
 instituto abhorret admodū,
 perhibentium. Υ Priapum
 deum bellicosum, unum (ut
 opinor) ex Titanibus, aut Iz-
 daeis Dactylis, illud opus fa-
 ctum, rebus militaribus in-
 stituendum fuisse, quē Mars
 à Iunone offerente acceptū
 adhuc puerum, durum por-
 rò, & rudem, & supra mo-
 dum virilem, non prius ar-
 morum peritum reddidit,
 quàm perfectum eundē sal-
 tatorem effecisset. Quam-
 obrem & merces illi à Iu-
 none destinata est, ut ab illo
 semper decimā partem spo-
 liorum in bello partorum
 reciperet. Vt autem Diony-
 siaca & Bacchica tibi ex-
 pediam, opinor te non expe-
 ctaturum ut audias, cuius to-
 ta actio nihil aliud quàm
 saltationem complectitur.
 Cum itaq; tria sint cele-
 berrimarum saltationū ge-
 nera, Cordacis & Sicinnī-
 dis & Emmeliæ, Bacchi

ministri Satyri his à se ipsis

ἡρώδης ὁ Διόνυσος, Τυρρηνὸς καὶ Ἰνδοῦ καὶ Λυδοῦ ἐ=
 κέρωσατο, καὶ ἑλόντων ἔτα μά=
 χιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κα=
 τὰρχήσατο· ὥστε δὲ θαυμάσιαι,
 ἔρα μὴ ἀνόσιον δὲ, καταγρο=
 ρῆν ἐπίτηδόνματ' ἑὸς τε
 ἅμα καὶ μυσηκῆ, καὶ τοῖς τοῖς θεοῖς
 ἐσποδασμῶν, καὶ ἐπὶ τιμῇ αὐ=
 τῶν δρωμενῶν, καὶ τοῖς αὐτῶν τίρ=
 ψιν ἅμα καὶ παιδαρχίᾳ ὠφέλι=
 μον παρέχομεν. θαυμάσιον δὲ
 οὐ καὶ ἑκένον, ἡδὼς Ομηροῦ καὶ
 Ησιόδου μάλα ἐραστὴν ὄντα
 εἶ (αὐτοῖς γὰρ ἐπὶ τὰς ποιητὰς
 ἐπαινέμι) ὥς ἀντιφθέγγον
 ἑκένον τοιμῶς, καὶ τῶν πάν=
 των ὀρχησιν ἐπαινῶσιν. ὁ μὲν
 γὰρ Ομηρὸς, τὰ ἥδιστα καὶ
 ἡδέιστα καταλέγων, ὕπνον
 καὶ φιλοσύνην καὶ μοῦσιν
 καὶ ὀρχησιν, μόνων ταύτων
 ἀμύμονα ὠνόμασε, καὶ σ=
 μαρτυρήσας καὶ Δία, καὶ τὸ
 ἅλ' ἐν τῇ μοῦσῃ, ἅπαν ἀμφο=
 τερά

arte utens Bacchus, Tyrren=
 nos ὁ Indos ὁ Lydos de=
 victos subiugavit, ac gen=
 tes adeò bellicosas ipsis sal=
 tem thyrsis desaltavit. Quo=
 circa, ὁ admirande, vide ne=
 parum piū aut religio=
 sum sit, in crimen vocare
 exercitium adeò diuinum ὁ
 mysticum ὁ cui colendo
 tanti Dii nauarint operam,
 quodq; in illorum honorem
 ὁ cultum toties peragitur,
 insuper quod tantum oble=
 tamentum simul atque in=
 stitutionem adeò vtilem ex=
 hibere solet. Illud ego A de=
 miror, non ignorans Home=
 ri atque Hesiodi te amato=
 rem esse maximum (iterum
 enim ad poëtas me conferā)
 qua fronte illis contradi=
 cere audeas, præ omnibus
 saltationem summè laudan=
 tibus. Siquidem Homerus
 cum res mortalium longè
 iucundissimas iuxta ac ele=

gantissimas vno quasi fasce coniunctim efferret, nempe
 somnum, amorem, cantum, atque saltationem: B hanc ta=
 men solam præclaro nobilitauit encomio, inculpata eadem
 nominata, ascribens per Ionem cantui dulcedinem, quæ vitæ=
 que

τετρα τῇ ὀρχηστῇ προσεῖσι, καὶ
ὧδὲ γλυκερά, καὶ ὀρχησμός
ἀμύμων, ὃν σὺ νῦν μωμᾶ-
σθαι ἐπινοῖς. καὶ πάνην ἐν
ἐτέρῳ μίρα τῆς νοιούσας,
Ἀφ' ἧς ἔρ' ἔδοκε θεὸς πο-
λυμήϊα ἔργα, Ἀφ' ἧς ὀρχη-
σάτω, καὶ ἱμερόεσσαν ἀοι-
δίαν, ἱμερόεσσαν ἔρ' ὡς ἀληθῶς
ἡμεῖς ὀρχήσεως ὧδὲ καὶ δῶ-
ρον θεῶν τῷδε χάρισον. καὶ
ἔοικεν ἄς δύο διηρηκὼς ὁ
Ομηρος τὰ πάντα πράγματ' αἰ,
πόλεμον καὶ ἡρεσίαν, ὧς ἔ-
ποιε μόνον ταῦτα ὡς χάρι-
σι ἀντιτεθεκέναι. ὁ δ' Ἡσίο-
δος, ὃ παρ' ἀπὸς ἀκούσας, ἀπ'
ἰδῶν αὐτὸς ἔπειθ' ὧδὲ ὅρ-
χευμένας τὰς Μούσας, ἐν ἄρ-
χῇ τῶν ἱπῶν τῷτο περὶ αὐτῶν
τὸ μέγιστον ἐγκώμιον διηγᾶ-
ται, ὅτι περὶ ἡρεσίαν ἱσαδία
πόσος' ἀπαλοῖσιν ὀρχαῖνται,
τῷ πατρὸς τὸν βωμὸν στεicho-
ρῶνσαι. ἀπ' αὐτῶν μὲν, ὧς γιν-
οποῖσιν. C At verò Hesiodus, qui non ab alio percensente
hoc auditu percepit, sed ipse statim sub aurora exortum Mu-
sas saltantes viderit, in carminis sui initio de illis hoc sum-
mum & elegantissimum referre non est veritus encomium,
nimirum eas circa fontem floridum mollibus saltare pe-
dibus, iuxta patris aram agentes tripudium. At tu, ὁ gene-

que saltandi artificio ad-
esse videmus, & dulces mo-
dulos, & saltationem in-
culpatam, quam viiupere-
rare cogitas. Rursus alia
in parte suae Poëseos ita
inquit:

Iuppiter hunc belli red-
dit virtute potentem,

At leuibis membris aliū
saltare peritum:

Est quem dulcisona suc-
stollit voce canendi.

Suavis profectò est vocum
modulatio, quæ saltationi
adiuncta est, ac munus quod
à dijs immortalibus præ-
stari potuit, longè pulcher-
rimum. Ac mihi apparet
Homerus omnes res morta-
lium in duo tantum diuis-
isse, nempe in bellum & pa-
cem: ceterum rebus belli-
cis tantum hæc tanquam
præstantissima studia pacis
rose,

παῖ, μονονυχίθιομαχῶν, ὑ-
βείας ἄς πλὴν ὀρχησικῶν. ὁ
Σωκράτης δὲ, σοφώτατος ἄ-
νθρωπος (ἢ γε πρῶτος τῶν περὶ
αὐτῶν λέγοντι τῶν Πυθίων) ὁ μόν-
ος ἐπὶ πᾶσι πλὴν ὀρχησικῶν,
ἀλλὰ καὶ ἐκμαθεῖν αὐτῶν ἡ-
γεῖται, μέγιστον νόμων ὀρυσ-
μῆα καὶ ὁμοσίαν, καὶ λιγύ-
σαι ἐμμελῆ, καὶ ὁσχημοσύνη
τῶν λιγυμένων καὶ ἔκ ἡδέϊτο γέ-
ρον ἄνθρωπος, ἐν τῶν σπουδαιο-
τάτων μαθημάτων καὶ τῶν
ἡγεμόνων ἦν. καὶ ἐμμελῆ γε
ἐκείνῳ περὶ ὀρχησικῶν ὁ
μετρίως σπουδάζοντα, ὅς γε
καὶ τὰ μικρὰ ἔκ ὅκνη μαν-
θάνειν, ἀλλὰ καὶ ἄς τὰ διδα-
σκαλῆα τῶν ἀνλητρίδων ἐ-
φοίτα, καὶ παρ' ἑταίρας γυναι-
κας ἔκ ἀπηνεῖς σπουδάζοντι
ἐκείνῳ, ἡ Ασπασίας. καὶ τοῖς
ἐκείνῳ ἄρτι ἀρχομένῳ ἰώ-
ρα πλὴν τέχνῳ, καὶ ἔδειπε ἄς
ποσῶτον καὶ ὁ διηρθρωμέ-
νῳ ἢ τὸς νῦν ἐπὶ μέγιστον
παραχρόντας αὐτῶν ἐθεῖστο,

ἢ

rose, tantum non cum Dijs
ipsis pugnans, saltationem
conscindis contumeliosis co-
uicijs. Ceterum D ipse So-
crates, vir omnium sapien-
tissimus, si Pythio hoc il-
lum testimonio cohonestan-
ti fides habenda est, non
tantum saltationem laudi-
bus extulit, sed illam quo-
que discere non erubuit aut
grauatus est, plurimum tri-
buens venustæ concinnita-
ti et elegantie, tum apto
motui, neque non mouentis
afformationi. Nec veritus
est iam natu grandior sal-
tationem inter serias habe-
re disciplinas: videbaturque
non parum huic rei perdi-
scendæ impensurus operæ,
quem leuiores ac viliores per-
discere non piguit: sed tibi-
cinarum quoque scholas fre-
quentare solebat, neque à me-
retrice muliere E Aspasia
quiddam audire dedignatus
est. Atqui ille artem non ita

pridem natam vidit, necdum tanta elegantia et pulchritu-
dinis accessione auctam et elatam. Qui si nunc eos quo-
rum opera in summum usque fastigium euecta est, spectaret,

sat

εἰ οἶδα, πάντων ἂν ἐκείνους γὰρ
 ἀφίμωθ', μόνον ὡς θεάματι
 τὸ τοῦ νοῦ ἂν πεσῇ, καὶ
 τὸς πάντας οὐκ ἂν ἀπό τι
 πρὸ αὐτῶ ἰδιδιάζατο. δοκῶς
 δέ μοι, ὅταν ἡωμωδία καὶ
 τραγωδία ἴστανται, ἐπιτελῶ-
 ῶσα ὅτι καὶ ἐν ἐκατέρᾳ ἐκεί-
 νων ὁρχήσιως ἰδίον τι ἔδός
 ἔστιν. οἷον τραγικῇ μὲν ἡμι-
 μέλεια, ἡωμωδικῇ δὲ ὁ ἰόρ-
 ρος. ἐνίοτε δὲ καὶ τρίτη, σικιν-
 νιδίᾳ πελοποννησιακῆς. ἐ-
 πὶ δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ περὶ τήν-
 τας τῆς ὁρχήσεως πλὴν τρα-
 γωδία, καὶ πλὴν ἡωμωδία,
 καὶ αὐλητὰς λυκκίους, καὶ λι-
 θαρδία, ἐναγώνια ταῦτα,
 καὶ εἰς τὸ σιμνὰ πεσόντων,
 φέρεται, ἀντιθέστω μὲν τῇ
 ὁρχήσει ἕκαστον αὐτῶν. καὶ
 τοι τὸν μὲν αὐτὸν, εἰ δοκῇ,
 καὶ πλὴν λιθάραν παρῶ μὲν,
 μίση γὰρ τῆς τῆς ὁρχήσεως ὑ-
 πηρίσιος καὶ ταῦτα. πλὴν τρα-
 γωδία δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς σχήμα-
 τος πρώτου καταμάθω μὲν,
 εἰά ἔστιν, ὡς εἰ δὲ θεὸς ἅμα
 καὶ

sat scio illum omnibus re-
 liquis posthabitis, hisce tan-
 tum spectaculis operam da-
 turum, neque pueros quic-
 quam perinde atque sal-
 tationem docturum. F Vi-
 deris autem mihi laudans
 Comœdiam atque Tra-
 gœdiam, oblitus esse, in v-
 traque illarum proprium
 quoddam saltationis genus
 exerceri. ac tragicam qui-
 dem esse Emmeliam, comi-
 cam verò esse Cordaca. Nō-
 nunquam vsurpari & ter-
 tiam, nempe Sicinnidem.
 Postea verò quàm in prin-
 cipio saltationi tragœdiam
 & comœdiam, tibicinasq;
 & citharam ante ferre non
 dubitaris, tanquam ista in-
 certamen veniant, atque
 per hoc grauius dicenda sint:
 age vicissim ista singula-
 tim excutiamus, tibias au-
 tem & citharam relinqua-
 mus. Etenim & istæ salta-
 tionis partes sunt, ducendis
 choreis subseruientes. Porro
 autem ipsam tragœdiam pri-

mum ab habitu contemplemur, cuiusmodi sit, quàm tur-
 pe &

καὶ φοβερόν θάμα, εἰς μέγας
 ἄρρῶνθμον ἡσυχμῶν ἄν-
 θρωπῶν, ἐμβάτους ὑψηλοῖς
 ἐποχοῦνθῶν, πρόσωπον ὑπὲρ
 λεφαλῆς ἀνατεινόμενον ἐπι-
 κείμῶν, καὶ σῶμα λεχηνὸς
 πάμμιζα, ὡς καταπίομῶν
 τὸς θεατάς. ἐὼ λείγειν περὶ
 νίσσῃ καὶ περὶ ἀσπίδῃ, περὶ
 πλῶ καὶ ἐπιτεχνῶν παχύτη-
 τα πεσποῖνθῶν, ὡς μὴ τῷ
 μέγας ἢ ἄρρῶνθμία ἐν νεπῶ
 μᾶλλον ἐλέγχου. ἔτ' ἐν-
 δοθῇ αὐτὸς λεκράως, ἵαν-
 τὸν ἀνακλῶν καὶ κατακλῶν,
 ἐνίοτε καὶ πειράδων τὰ ἱαμ-
 βῆα, καὶ τὸ δὴ αὐχισιν, με-
 λωδῶν τὰς συμφορὰς, καὶ
 μόνῃς τῆς φωνῆς ὑπὸ θυμῶν
 παρέχων αὐτόν. τὰ γὰρ ἅμα
 τοῖς ποιηταῖς ἐμίλησε, περὶ
 πομπῇ ποτὶ γυρομένοισι. καὶ
 μέχρι μὲν Ἀνδρομάχῃ τις
 ἢ Ἑκάβῃ δὲ, φορητὸς ἢ ὀδῇ.
 ὅταν δὲ Ἡρακλῆς αὐτὸς εἰσιλ-
 θὼν μονωδῇ, ἐπιπαθόμενῶν
 αὐτῷ, καὶ μῦτε πλῶ λεοντῶν
 αὐδῇ

pe & minimè iucundum spe-
 ctaculum, homo longitudi-
 ne deformi atque incompo-
 sita exornatus, altis calcea-
 mentis ingrediens, caput lar-
 ua minaci obductum has-
 bēs, tum per amplo ore hian-
 te, quasi spectatores esset de-
 uoraturus. Mitto adscititia
 pectora, & ventres faeli-
 cios, adiunctam & arte
 compositam corporis cras-
 situdinem, ne longitudine
 discors compositio in tes-
 nui corpusculo magis res-
 prehendenda veniat. Deinde
 indecora histriionis vo-
 ciferatio, iam seipsum in-
 clamantis, iam verberantis,
 aliquādo etiā iambicos ver-
 siculos cantillantis, & quod
 turpissimum est, grauisimas
 calamitates modulantis, ac
 sola voce semetipsum repre-
 hendendū exhibentis. Quipa-
 pe alia priscorum poetarum
 industria inuenta sunt. Et
 quamdiu quis Androma-
 chen agit, aut Hecubam, to-

lerabilis est concio: ubi verò ipse Hercules carmine lugu-
 bri in scenam ingressus est, sui oblitus, neque leoninam,
 h h h h neq

ἀδιδωδὲς, μὴ τὸ ῥόπαλον, ὃ
 περιέχεται, σοφοκίαν ἔν
 φρονῶν ἐκότες φάη ἄρτις
 τὸ πρᾶγμα. καὶ ᾧ αὖ, ὅπῃ
 ἐνικάλεις τῇ ὀρχησικῇ, τὸ
 ἄνδρας ὄντας μιμῆσθαι γυν
 ναῖκας, λοιπὸν τοῦτο καὶ τῆς
 τραγωδίας καὶ τῆς κωμω
 δίας ἐγκλημα ἄρ' ἔη. πλείε
 ροῦν ἐν αὐταῖς τῶν ἀνδρῶν
 αἰ γυναικῶν. ἢ κωμωδία δέ,
 καὶ τῶν πρῶτων αὐτῶν
 τὸ καταγέλαστον, μὲρ ὅ τοῦ
 τερπνῆ αὐτῇ νυμμήκεν, οἷα
 δάων καὶ τιβίων καὶ μαχέ
 ρων πρόσωπα. τὸ δὲ τοῦ ὀρ
 χηστῶ σχῆμα, ὡς μὲν ἰόσα
 ρμορ καὶ ἀντιπρὶς, ἐκ ἐμὲ καὶ
 ἑτέρῃ. ὁμοῖα ᾧ τοῖς μὴ τυ
 φλοῖς ταῦτα. τὸ δὲ πρόσω
 πον αὐτὸ, ὡς ἰάκτισον, καὶ
 ὡς ἰποκλήμην δράματι ἰοί
 αδς, οὐ λεχηνὸς δέ, ὡς ἰκῆνα,
 ἀπὸ συμμυμνός. ἔχει ᾧ
 ποτιδὲς τὸς ὑπὲρ αὐτῶν βοῶν
 τας. πάλαι μὲν ᾧ αὐτοὶ καὶ
 ἄλλοι, καὶ ὀρχοῦντο. ἔτ' ἰπαι
 ἀν

neq; clauam quæ præponit
 tur, veneratur: adeò ut sa
 næ mentis homo quispiam
 iure optimo talem actionem
 solæcismum vitiosum pos
 sit reprehendere. Iam quod
 cum primis quoque in saltat
 tione damnaſti, viros hic
 striones mulierum mores im
 mitari, hoc equidem com
 mune quoq; est & tragædiæ
 & comædiæ vitium. Eten
 nim in utraq; plures intro
 ducuntur mulieres quàm vi
 ri. Quinetiâ Comædia par
 tem personarū omnium max
 imè ridiculam, & oblecta
 tionis plenam huic tribuit,
 videlicet lampadum & tibi
 cinarum & coquorum per
 sonas. Sedenim saltationis
 habitus quàm decens sit &
 modestus, quorsum attinet
 dicere, & cum cæcis quoque
 ista sint perspicua? Larua
 ipsa pulcherrima, & subie
 ctæ fabulæ respondens, non
 immanè hiat, ut illa, sed sal
 tationi per omnia conuenit.

Habet enim permultos sub illa vociferantes. Olim verò
 ipsi quoque saltatores canebant, & vnà saltabant. De
 inde

ἢ μινυμένων τὸ ἄσμα πλὴν
 ὁ δὲ ἐπιτάραπτον, ἄμεινον
 ἔδοξεν ἄλλος αὐτοῖς ὑπάρχειν.
 αὐτὸ δὲ ὑποθέσεις κοινὰ ἀμ-
 φοτέροις, καὶ ἔστιν τι ὁρ-
 κικεμένον τῶν πραγμάτων αὐ-
 τήρησι, πλὴν ὅτι ποιο-
 κιλώτεροι αὐτὰ, καὶ πολυ-
 μαθεύουσι, καὶ μυείας μετα-
 βολὰς ἔχουσι. αὐτὸ δὲ μὴ ἵνα
 γῶνι ἢ ὀρχοῖσι. ἐκένω
 φημι εἶναι αὐτὰν, τὸ δόξα
 τοῖς ἀγωνοθέταις μέζον καὶ
 σιμνότερον τὸ πᾶγμα, ἢ
 ὥς αὖ ἐξέτασιν λαλῆσαι.
 ἔω λίσσιν, ὅτι πόλις ἐν Ἰτα-
 λίᾳ, τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους ἡ
 αἰεσι, καὶ τοῦτο, ὥσπερ τι λόσ-
 μημα, ὥς παρ' αὐτοῖς ἀγῶνι
 πρὸς ἑαυτὴν. ἐθέλω δὲ σοὶ ἐν-
 ταῦθα ἡδὴ ἀπλογέσασθαι
 ὑπὲρ τῶν παραληλαμένων
 ὥς λόγῳ, παμπόκων ὄν-
 των, ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας
 ἢ ἀμαθίας παράσχωμαι. οὐ
 γάρ

inde animaduertentes con-
 tinuo motu grauari anhe-
 litum, & per hunc turba-
 ricantilenam, visum est fa-
 ctu longè consultius, ut a-
 lij saltantibus succinerent.
 Porro autem argumenta va-
 trisque communia sunt: ne-
 que vlla in re à tragicis dis-
 tinctim separata sunt sala-
 tatoria, quàm quòd multi-
 pliciori varietate exorna-
 ta sunt illa, maioriq; stu-
 dio perdiscenda, atque infir-
 mitas mutationes habentia.
 H Quòd autem saltatio-
 num nulla sunt certamina,
 hanc ego causam esse opi-
 nor, quòd certaminum auc-
 toribus res maior & gra-
 uior visa sit esse saltatio,
 quàm ut de ea exactè pro-
 nunciari possit. Ut præterea
 ciuitatem in Italia Chalcis
 dici generis præstantissimā,
 & hanc quemadmodum ora-
 namentum aliquod certami-

ni quod apud ipsos decertandum præponitur, adieciisse. Iam
 verò super ijs respondere tibi stat sententia, quæ oratio-
 ne mihi omissa sunt, quæ non pauca esse video, ne quam
 ignorantie aut imperitiæ opinionem apud te incurram. Ne
 h h h h 2 que

γάρ με λήθησεν, ὅτι πολλοί
 πρὸ ἡμῶν περὶ ὀρχήσεως συγ-
 γραφότων, πλὴν πλείων
 ἀναριθμῶν τῆς γραφῆς ἐποιή-
 σαντο, πάντα τῆς ὀρχήσεως
 τὰ εἶδη ἐπιξιόντων, καὶ ὀνό-
 ματα αὐτῶν καταλέγοντων,
 καὶ οἷα ἐκάστη, καὶ ὅφ' ὅτου
 εὐρέθη, πολυμαθείας ταύ-
 τῃ ἐπίδειξιν ἡγούμενοι παρ-
 ἕξαι. ἐγὼ δὲ μάλα μὲν πλὴν
 περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν ἀπέ-
 πρόκαλον τε καὶ ὀψιμαθῆ, καὶ
 ἱκανῶς ἀκατορον οἶομαι εἶναι,
 καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης. ἔπει-
 τα δὲ ἡ ἀκένος σε ἀξιῶ ἐννοῆναι
 καὶ μεμνηθῆναι, ὅτι μοι νυν-
 οὐ πάσαν ὀρχησιν πρόκα-
 τὰ γνησιολογῆν, εἴδῃ τῆς
 τὸν σκοπὸν ἐπισήσασθαι
 λόγῳ, ὀρχήσεων ὀνόματα
 καταειθμύσασθαι, πλὴν ὅ-
 σων ἐν ἀρχῇ ὀλίγων ἐπιμνή-
 σθαι, τὰς γνησιωτέρας αὐ-
 τῶν περὶ χειρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ
 τό γε

que mihi obscurum est, com-
 plures ante nos de saltatio-
 ne libellos conscripsse, ac
 omnem suam in scriben-
 do operam & industriam
 in hoc posuisse, ut omnia
 saltationis genera atque spe-
 cies numero comprehende-
 rent, earundemq; nomina
 percenserent, tum cuius-
 modi vnaquæque illarum,
 aut quo auctore foret in-
 uenta, quo instituto magnam
 multiplicis scientiæ opinio-
 nem sibi adiuncturos exi-
 stimabant. Ego verò hanc
 ambitiosam super hisce res-
 bus contentionem, & ine-
 ptam, & seræ cognitionis,
 & mihi ipsi in præsens mi-
 nimè tempestiuam & ac-
 commodam esse arbitror,
 eamq; ob rem illa superse-
 deo. Deinde & hoc te cogi-
 tare velim, ac tenere me-
 moria, quòd neque in præ-
 sentia statuerim omnem sal-

tationem à prima stirpe repetitam velle indagare: neq; hunc
 orationis meæ scopum esse propositum, saltationum nomi-
 na numero complecti velle, præter paucas illas quarum ini-
 tiò memini, tanquam generosioribus propositis. I Verum
 hoc

τό γ' ἐν ᾧ παρόντι μοι λι-
 φάλαιον τοῦ λόγου τοῦτό ἐστι,
 πῶς νυν ὀρχήσιμῳ καθιστῶ-
 σαρ ἱπανύσαι, καὶ δάξαι ὅσα
 ἐν αὐτῇ τερπνὰ καὶ χηρίσιμα
 περιλαβοῦσα ἔχει, οὐ πάλαι
 ἀρξάμεν ἡμεῖς ἐς τοσοῦτον ὑάλη-
 λ' ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ
 τὸν σιβάσδ' ἡμῶν. ὡς γὰρ
 πρῶτα ἐκείνη, ὥσπερ
 τινὲς εἶπαι καὶ θεμίλιος τῆς
 ὀρχήσεως ἦσαν. τὸ δ' ἄνθ' ὅ-
 αὐτῆς, καὶ τὸν τιελώτατον
 καρπὸν, ὥσπερ νυν ἡμῶν
 ἐς τὸ ἀκρότατον ἀφ' ἧς
 λισαί, τὸτο νυν ὁ ἡμέτερος
 λόγος διέτρεχται, παρὰ
 τὸ θερμαυσεῖσθαι, καὶ γέ-
 νον ὀρχεῖσθαι, καὶ τὰ ἄλλα,
 ὥς μηδὲν τῇ νυν ταύτῃ ἔτι
 πεσύνκοντα· εἰ δ' ἔρ' ἐκείνο τὸ
 φρύγιον τὸ ὀρχήσεως ἔδος, τὸ
 παρόντιον καὶ συμποτικόν, με-
 τὰ μέθης γιγνώμενον, ἀγροί-
 κων πομπῆς περὶ αὐλήμα
 γυναικῶν ὀρχομένων, σφο-

δρὰ

hoc orationis meae caput
 & summa futura est, ut
 eam saltandi rationem quae
 nunc constituta in usu vers-
 satur, laudibus illustrem-
 planumq; faciam, quan-
 tum cum voluptatis, tum
 fructus in se complectatur:
 & quam non nuper primum
 incepta, ad tantum venus-
 tatis & elegantiae culmen
 & fastigium peruenerit,
 nec minus de se exhibens res-
 uerentiae. Quippe priores
 illae, perinde ut radices &
 saltationis fundamenta fue-
 runt. Eius autem floridam
 venustatem, & fructum ab-
 solutissimum, qui nunc om-
 nium perfectissime cunctis
 augmentis ematuruit, illum
 nunc in praesens oratione no-
 stra explicabimus, postha-
 bita Thermaystride, &
 gruum saltatione, & alijs
 praesenti parum conuenien-
 tibus. Sed ne Phrygiam qui-
 dem illam saltandi speciem,

aptam conuiujs & compotationibus, & quae tantum
 ebrietate duce exerceri solet, hominibus rusticis saepe-

numero ad tibiā muliebriter saltantibus saltus duros

h h h h 3

& la-

δρά καὶ λαματιγρὰ ποιήματα, καὶ νυῦ ἔτι τῶς ἀγροικίας ἐπιπολάζοντα, ἵπ' ἀγνοίας παρέλιπον· ἀπ' ὅτι μηδὲν ταῦτα τῇ νυῦ ὀρχήσασθαι βούλωνται. καὶ ὅρ' ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις, τὰ μὲν τινα εἶδη ἐπαινεῖ ταύτης, τὰ δὲ πάντα ἀπαξιοῖ, διαρῶν αὐτὰ ἕς τε τὸ τριπλὸν, καὶ τὸ χεῖσιμον, καὶ ἀπικαύων αὐτῶν τὰ ἀσχημονέστερα, πετιμῶν δὲ καὶ θαυμάζων θάτερα. καὶ περὶ μὲν αὐτῆς ὀρχήσεως τοσαῦτα. τὸ ὅρ, πάντα ἐπιξιών[τα], μηκυῖται τὸν λόγον, ἀπαρόκατον. ἃ δὲ τὸν ὀρχησῶν αὐτὸν ἔχων καὶ, καὶ ὅπως δεῖ ἄσκησθαι, καὶ ἃ μιμασθῆναι, καὶ οἷς ἑρατωτέρῃ τὸ ἔργον, ἢ δὴ σοὶ δίδωμι, ὡς μάθης, ὃ τῶν ῥαδίων, καὶ τῶν ἀμεταχθεῖσων οὐσαν πλὴν τέχνην, ἀπ' αὐτῆς παλαιῶσιως ἕς τὸ ἀκρότατον ἀφικνεῖται μὲν, ὃ μασικῆς μόνον, ἀπ' αὐ

το laboriosos, et quos etiam num agrestium studio relinquitos videmus, præ ignorantia obticui : sed quia à presenti saltatione omnibus modis aliena est, nec quicquam cum illo commune habet : quandoquidem ipse quoque Plato in Legibus nonnullas illius species commendat, nonnullas verò in totum reprobat, diuidens eas iuxta voluptatem et utilitatem, exigens ex illis quæ sunt indecentiores, anteponens autem et admirans reliquas. Et de ipsa quidem saltandi ratione hæc dicta sufficiant. Etenim singulis persequendis orationem extendere, absurdum mihi videtur, et ineptum. K. Iam verò ea quæ saltatorem eximium habere oportet, tum qua ratione his quæ perdidicit, rectè uti, quibusq; rebus

καὶ
artem possit assequi, tibi expedian, ut cognoscas quàm non ista ars omnino sit comprehensu facilis, et cuiusvis ingenio obuia et exposita. sed omnium disciplinarum exactissimè cognitarum adminiculo excolenda sit, non musices tantùm, verùm etiam
rhyth-

ῥυθμικῆς, καὶ γεωμετρι-
κῆς, καὶ τῆς φιλοσοφίας μά-
λιστα, τῆς φυσικῆς, καὶ τῆς ἠθικῆς.
τὴν γὰρ διαλεκτικὴν αὐτῆς πε-
ριεργίαν, ἀκαρὸν αὐτῇ νερό-
μικον. ὁ μὲν γὰρ ῥητορικῆς ἀ-
φύσικον, ἀπὸ τῆς αὐτῆς μετέ-
χου, καθ' ὅσον ἡθους τε καὶ πά-
θος ἐπιδεικνύει, ὡς καὶ οἱ
ῥήτορες γλίσχουσι. ἐκ ἀπὸ-
δεικταὶ δὲ καὶ γραφικῆς καὶ
πλαστικῆς, ἀπὸ τῆς τὴν ἐν ταύ-
ταις ὀρυθμίαν μάλιστα μι-
μεσμένη φαίνεται, ὡς μηδὲν
ἀμείνω μῆτε Φαίδριον αὐτῆς,
μῆτε Ἀπελλῶ ἐν^{αι} Δοκεῖν.
πρὸ πάντων δὲ, Μνημοσύνην,
καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Πο-
λύμνηαν, ἰδίων ἔχειν αὐ-
τῇ πρόκειται, καὶ μεμνηῖσθαι
παρ᾽ αὐτὰς πάντων. κατὰ
γάρ τοι τὸν Ομηρικὸν Κάλ-
χαντα, τὸν δὲ ῥητορικὸν ἠδίστου
καὶ, τά τε ὄντα, τά τε ἑσόμε-
να, πρὸτ' ἰόντα, ὡς μηδὲν
αὐτὸν διαφανθάνειν, ἀπὸ ἐν^{αι}
πρόχαρον τὴν μνήμην αὐ-
τῶν.

rhythmices & Geometricæ,
cum primis verò philoso-
phiæ tuæ naturalis & mor-
alis. Solùm verò Dialecti-
cam illi tanquā superfluam
& parùm commodam exis-
timatum est. Neque verò
abhorret à Rhetoricā, sed
& illius est particeps, quate-
nus mores atq; affectus des-
monstrat, quorum indican-
dorum cupidi sunt etiā Rhe-
tores. Sed nec à graphica ex-
clusa est, & plastice: verùm
harum in membris expri-
mendis concinnitatem mas-
gnopere imitari videtur, as-
deò ut ne Phidias quidem in-
tantum, aut Apelles in ea vi-
detur præcellere. Ante om-
nia verò præsens & singu-
laris in saltatore requiritur
Memoria, cuiusquæ filia Po-
lymnia, ut omnium rerum
callentissimè memor sit. Etc.
nim iuxta Calchantem Ho-
mericum, saltatorem scire
necessè est,

Quæ sint, quæ fuerint,
quæ mox ventura trahantur. Ne quid rerum prorsus igno-
ret: sed memoriam habeat promptam, & expeditam. Caput

τῶν. καὶ τὸ μὲν λεγόμενον ἔ
 ὑποθέσειως, μιμητικὴ τίς ὅστις
 ἐπισήμη, καὶ δακτικὴ, καὶ τῶν
 ἐννοηθέντων ἐξαγορευτικὴ, καὶ
 τῶν ἀφανῶν σαφειστικὴ. καὶ
 ὅπερ ὁ Θουκυδίδης περὶ τοῦ
 Πεικλίδος ἔφη, ἱπαινῶν τὸν
 ἀνδρα, τῷ καὶ τὸ τῷ ὀρχήσῃ
 ἀκρότατον ἂν ἐγκώμιον εἴη,
 γινώσκαι τε τὰ δεινὰ, καὶ ἐρ-
 μιλῆσαι αὐτά. ἐρμιλῆσαι δὲ
 νῦν, πλὴν σαφείας καὶ σχημά-
 των λέγω. ἢ δὲ πᾶσα ὡς ἔργον
 χορηγία, ἢ παλαιὰ ἰσοεὶα ἐ-
 σίμ, ὡς πρῶτον, καὶ ἢ πρόχρη-
 σις αὐτῆς μνήμητι, καὶ μὲν ὅπερ
 πέας ἐπίδραξις. ἂν γὰρ χάρις
 αὐτῆς, καὶ τῆς πρώτης τῆς λό-
 μου γνῶσεως ἀρξάμενον,
 καὶ αὐτὸν ἅπαντα ἐκείναι,
 ἄλλοι τῶν κατὰ πλὴν Κλειοπά-
 ραν πλὴν Αἰγυπτίαν. τότε γὰρ
 ὡς δὲ σήματι πειρωείω ἡ-
 μῖν ἢ τοῦ ὀρχήσου πολυμά-
 θεα, καὶ τὰ δὲ μῆσιν μάλα
 ἴσθαι, ἔραν ὅτι μὲν, Ἀφροδίτης
 γονὰς, Τίανων μάχην, Διὸς
 γένε-
 σιν.

interuallo circumscripta est nobis multiplex illa saltatori
 paranda cognitio. Media omnia perfectissimè calleat,
 Cæli sectionem, Veneris partus, L Titanum pugnam, Ios

autem argumenti est, imita-
 tionis atque demonstratio-
 nis scientia, ac rerum men-
 te conceptarum explicatio,
 neque non obscurorum per-
 spicua declaratio. Et quod
 de Pericle literis ac memo-
 riæ prodidit Thucydides,
 eum virum collaudans, hanc
 summam & clarissimam
 esse saltatoris laudem, nosse
 quid deceat, & id ipsum ex-
 plicare posse. Explicatio-
 nem autem, habituum per-
 spicuitatem ego dico. Cæ-
 terum ad hanc rem potissi-
 mum facere videtur omnis
 illa rerum priscaarum histo-
 ria, ut à me prædictum est,
 cum prompta memoria, tum
 decenti gesticulatione con-
 iuncta demonstratio. Statim
 enim à Chao & prima ter-
 ra generatione facta exor-
 dio, cuncta illi ad vngue co-
 gnita esse necesse est, usque
 ad Cleopatram Aegyptiæ tē-
 pora. Hoc enim seculorum

γένεσιν, Ρέας ἀπάτῃ, λίθου
 ὑποβολῇ, Κρόνου δαδμᾷ, τὸν
 τριῶν ἀδελφῶν κληῖρον, ἔ-
 τα ἔξῃς Γιγάντων ἱπανάσα-
 σιν, πυρὸς λοπλῶν, ἀνθρώπων
 πλάσιν, Προμηθέως λολάσιν,
 ἔρωτος ἰσχυρῇ κατέρει. καὶ μετὰ
 ταῦτα, Διὸς πλάνῃ, καὶ Λη-
 τῆς ὠδίνῃ, καὶ Πύθωνι ὁ ἀ-
 ναίρων, καὶ Τιτυὶ ἐπιβολῇ,
 καὶ τὸ μῖσος τῶν εὐεισκό-
 μων πῆσαι τῶν ἀετῶν. Δου-
 καλίωνα ἐπὶ τέλει, καὶ τῶν
 μεγάλῃ ἐπὶ τέτον τοῦ βίου
 ναυαγίαν, καὶ λάρνακα μίαν,
 λάψανον τῇ ἀνθρωπείᾳ γένει
 φυλάττεσαν, καὶ ἐκ λίθων ἀν-
 θρώπων πάλιν. ἔτα ἰάχε σπα-
 ραγμὸν, καὶ Ἡρας δόλον,
 καὶ Σεμέλης καταφλέξιν,
 καὶ Διονύσου ἀμφοτέρων τὰς
 γονάς, καὶ ὅσα περὶ Ἀθλῶας,
 καὶ ὅσα Ἡφάστου καὶ Εὐχθο-
 νίς, καὶ τῶν ἑτέρων τὰν περὶ τῆς
 Ἀπικῆς, καὶ ἀνιρρόθιοι,
 καὶ τῶν πρώτων ἐν Ἀρείῳ πᾶ-

γφ

uis incunabula & natiuitas
 tem, Rheæ fraudulentam
 imposturam, lapidis suppo-
 sitionem, M Saturni vincu-
 la, trium fratrum regna per
 sortem diuisa. Deinde Gi-
 gantum seditiosam rebellio-
 nem, ignem furto Promet-
 thei subtracium, hominum
 formationem, Promethei
 supplicium, amoris utrius-
 que robur & violentiam.
 Post hæc Deli errationem,
 & Latonæ ex partu dolo-
 res, & Pythonis cadem, &
 Tityi insidias ac mox, quem-
 admodum medium terræ æ-
 quilarū volatu inuentum sit.
 Ad hæc Deucalionem, ac
 magnum illud id ætatis
 naufragium, tum vnicam
 illam arcam humani ge-
 neris reliquias conseruan-
 tem. Præterea quemadmo-
 dum denuò ex lapidi-
 bus homines prognati sunt.

γφ Mox Iachi dilanationem,
 & Iunonis dolum, & Semeles conflagrationem, & Bacchi
 vtrunque stirpem. Tum quæcunque de Minerua referun-
 tur in fabulis, quæcunque de Vulcano, atque Erichthonio:
 ac disceptationem illam de Attica, & primum in Areopa-

hhhh s

go iu-

30 κείσιν, καὶ ὅπως τὸν Ἀττι-
 κὸν πᾶσαν μυθολογίαν ἐξα-
 ρίτως δὲ, τὸν Δάμητρος πλά-
 νη, καὶ Κόρης ὑρεσίαν, καὶ Κε-
 λεῖον ξυγίαν, καὶ Τεταλλέμου
 35 γιωργίαν, καὶ Ἰκαεὶς ἀμπληρ-
 γίαν, καὶ τὸν Ηεζρόνης συμφο-
 ράν, καὶ ὅσα περὶ Βορέα, καὶ ὅσα
 περὶ Ωρεθίδας, καὶ Θυσίως καὶ
 Αἰγίως. ἔτι δὲ τὸν Μηδείας
 40 ἱποδοχὴν, καὶ αὐτὴς εἰς Πέρσας
 φυγὴν, καὶ τὰς Ερεχθίδας θυ-
 γατέρας, καὶ τὰς Πανδίωνος,
 45 ἅτις ἐν Θράκη ἐπαθοῦν καὶ ἑ-
 πραξάν. ἔτα δὲ Ἀκάμας, καὶ
 ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ Πωτέρα δὲ τῆς
 Ελγύνης ἀρπαγὴ, καὶ ἡ σφα-
 τὰ τῶν Διοσκώρων ἐπὶ τὸν
 50 πόλιν, καὶ τὸ Ἰππολύτου πά-
 θος, καὶ Ἡρακλεῶν ἰάθου-
 σος Ἀττικὰ ἥρ' ἢ ταῦτα ἐκό-
 τως ἄν νομίζοιτο. ταῦτα μὲν
 55 τὰ Ἀθωαίων, ὀλίγα πάν-
 τ' ἀγματοῖς ἐνκαίῃς πομπῶν
 60 τῶν παρακλητικῶν ἀνῆλ-
 θον.

Castoris atque Pollucis ad-
 uersus urbem expeditio, neque non mors Hippolyti, &
 Heraclidarum reditus. Iure enim & ista in fabulis At-
 ticis censentur. Et hæc quidem ex rebus gestis Athenien-
 sum sanè quàm pauca exempli gratia ex multis à me præ-
 termisis percurri. Deinceps verò memoria quoque tenen-
 da est

go iudicium. In summa, totum illum sermonem Atticum fabulosis narrationibus refertissimum. Præcipue tamen memoria teneat Cereris errorem, atque inuentam Proserpinam, & Celei hospitalitatē, & Triptolemi agriculturam, & vitium plantationem faciam ab Icaro, & Erigonæ ærumnas: præterea quæcunque de Borea, quæcunque de Oriithia, & Theseo & Aegeo memoriæ prodita sunt. Adde his Medæ susceptionem, eiusque denuò in Persas fugam, ac regis Erechthei filias, & natas Pandionis, tum quæcunque in Thracia perpe-
 65 sæ sunt, & fecerunt. Deinde non ignorandus est illi Acamas, non Phyllis, non primus raptus Helenæ, tum

θορ. ἰξῆς δὲ Μιγάρα, καὶ Νί-
 σος, καὶ Σκύλλα, καὶ πορφυρεὶς
 πλόκαμος, καὶ Μίνωος πόρος,
 καὶ περὶ τὴν διερρήτῳ ἀχαι-
 εῖα, οἷς ἰξῆς ὁ Κιθαιρῶν καὶ τὰ
 Θηβαίων, καὶ τὰ Λαβδακιδῶν
 πάθη, καὶ Κάδμος ἐπιδημία, καὶ
 βοὸς ὄκλασις, καὶ ὅπως ὁ δό-
 τος, καὶ Σπαρτῶν ἀνάδοσις. καὶ
 αὐθις, καὶ Κάδμος εἰς δράκοντα
 μεταβολή, καὶ πρὸς λύρα καὶ τεί-
 λισις, καὶ μανία καὶ ταχόποιος, καὶ
 τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ Νιόβης ἡ
 μεγαλυνχία, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πρῶ-
 θι σιγῇ, καὶ τὰ Περσέως καὶ
 Ακταίωνος, καὶ τὰ Οἰδί-
 ποδος, καὶ Ηρακλῆος οὐδὲν
 τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ ἄπασι, καὶ
 ἡ τῶν παίδων σφαγή. ἔθ' ἡ
 Κόρινθος, πλῆρα καὶ αὐ-
 τῇ μύθῳ, τὴν Γλαύκῳ καὶ
 τὸν Κρίοντα ἔχουσα. καὶ πρὸς
 αὐτῶν, τὸν Βερεροφόντῳ, καὶ
 τὴν Σθενόβοιαν, καὶ Ηλίας μά-
 χῳ καὶ Ποσειδῶν. καὶ με-
 τὰ ταῦτα, τὴν Αθάμαντος

μανίαν, da est Megara, & Nisus, &
 Scylla, & crines purpurei,
 & Minois regis Creten-
 sium discessus, ac erga bene-
 de se meritam ingratitudo.
 Quibus postea an-
 nenda sunt cum Cithæro-
 ne quæcunque Thebanis ci-
 uibus acta sunt, & Labda-
 cidarum ærumnæ, & Cad-
 mi peregrinatio, & bo-
 uis procubitus, & dentes
 serpentini, & seminato-
 rum ortus. Et rursus Cad-
 mi in serpentem transmu-
 tatio, & ad lyram præci-
 nentem murorum substru-
 ctio, & murorum instaur-
 ratoris insania, & uxoris
 eius, nempe Niobes sibi ac
 suis exitiosa iactantia, &
 in luctu silentium: tum quæ-
 cunque de Pentheo, quæ-
 cunque de Actæone, quæ-
 cunque de Oedipode, quæ-
 cunque de Hercule cum om-
 nibus illius certaminibus lis-
 teris prodita sunt, eiusque liberorum per insaniam facta inter-
 necio. Deinde Corinthus, & ipsa plena fabulis, Glaucam &
 Creonta habens, & ante illos Bellerophontem, & Stheno-
 boeam, Solisque & Neptuni pugnam. Post hæc autem Athamatis

furen-

Κασσιόπεια καὶ Ἀνδρομέδα καὶ
 Κηφείας, ὅς καὶ ἄστροις ἐγκα-
 τέλιξεν ἡ τῶν μετὰ ταῦτα πί-
 σις. ἡ δὲ κείνη δὲ τὰ ἀρχαῖα, τὰ
 Αἰγυπτίου καὶ Δαναοῦ ἔσειτα,
 καὶ τὴν ἐπιθαλάμιον ἐπιβου-
 λῶν. ἐκ δὲ οὐλίζα δὲ καὶ ἡ Λακε-
 δαίμων ὧσαυτα παρέχεται,
 τὸν Υάκινθον, καὶ τὸν Ἐπὶ Ἀπόλ-
 λωνος ἀντιραλὺν Ζέφυρον.
 καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἔμει-
 ρακίς σφαλῶν, καὶ τὸ ἐκ τῆς αἵ-
 ματος ἄνθος, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ
 αἰάσσον ἐπιγραφὴν, καὶ τὴν
 Τυωδάρειαν ἀνάσσειν, καὶ τὴν
 Διὸς ἐπὶ τῷ κατ' Ἀσκλη-
 πιδος ὄργῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν Πά-
 ριδον ἐξ ἡμισυ, καὶ τὴν Ἠλέ-
 νης ἀρπαγὴν, μετὰ τὴν ἐπὶ
 τοῦ μύθου κρίσιν. νομιστοῦν γὰρ
 τῇ Σπαρτιατικῇ ἰσοείᾳ καὶ τὴν
 Ἰλιακὴν σιωπῆσθαι, πολλὴν
 οὖσαν, καὶ πολλοῦ πρόσωπον.
 ἡ δὲ ἑκάστη γούνη καὶ ἐκ πει-
 σούτων, ὅραμα τῇ σκλῇ πρό-
 κειται. καὶ μνησθῆναι δὲ τῶν
 καὶ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀρπα-
 γῆς

Cassiopeam, & Androme-
 dam, & Cepheum, quos in-
 ter astra annumeravit quo-
 que hominum id ætatis
 credulitas. Quinetiam illa
 non ignorabit prisca fa-
 cta Aegypti & Danai, &
 insidias quibus petita sunt
 nuptiæ. Non pauca verò
 eius generis suppedabit &
 Lacedæmon, videlicet Hy-
 acinthum, & Apollinis ri-
 ualem Zephyrum, & pue-
 ri exitium à disco illatum,
 enatumque ex illius sangui-
 ne flosculum, & gemens-
 tem in eodem inscriptio-
 nem αα, & Tyndarum
 à morte reducem, & Iouis
 ob hoc ipsum aduersus Aea-
 sculapium excandescetiam.
 Præterea Paridis apud Me-
 nelaum hospitium, & He-
 lenæ raptum post factū pro-
 pter pomum iudicium. Pla-
 nè enim existimet Sparta-
 næ historia & Iliacam esse
 adiunctam, copiosam pro-
 fectò & multiplicem. Itaq;

iuxta vnumquemque apud Troiam occisorum fabula a-
 genda scenæ proponitur. Consentaneum verò est, ut horum
 subin=

γῆς ὀνύχους, ἄχρι τῶν ἐν τοῖς νό-
 τοις γυμνασίων, καὶ τῶν Αἰνείδ
 πλάγης, καὶ Διδῶς ἔρωτος. ὧν
 ἐκ ἀπορία καὶ τὰ περὶ τὸν
 Ορίσιν δράματα, καὶ τὰ ἐν
 Σκυθίᾳ τῷ ἥρωϊ τελευτημέ-
 να. ἐκ ἀπώλει δὲ καὶ τὰ πρὸς τῶ-
 των, ἀπὸ τοῖς Ἰτακοῖς συ-
 γγῆ, Ἀχιλλεύς ἐν Σκύρῳ
 παρθένωσι, Οδυσσεύς μα-
 νία, καὶ Φιλοκτήτης ἐρημία, καὶ
 ὄλως ἡ πᾶσα Οδυσσεύς πλά-
 νη, καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ
 Αἰόλος τῶν ἀνέμων διωασεία, καὶ
 τὰ ἄλλα μίχρη τῆς τῶν μνηστή-
 ρων τιμωρίας. καὶ πρὸς τούτων,
 καὶ ἡ Παλαμήδους ἐπιβολή, καὶ ἡ
 Ναυπλίου ὀργή, καὶ ἡ
 Αἴαντος μαρία, καὶ ἡ θατέρη
 ἐν τοῖς πύλαις ἀπώλεια. ἔχον-
 τας ἀφορμὰς καὶ ἡ τοῖς
 ὀρχήσασθαι παρωμένους, τὸν
 Οινόμαον, τὸν Μυρτίλον, καὶ
 Κρόνον, τὸν Δία, τὸς πρώτους
 τῶν Ολυμπίων ἀγωνιστάς. πολε-
 νή δὲ καὶ ἡ λατὶ Ἀρκαδία

μυθος

subinde memor sit, cum pri-
 mis verò eorum quæ mox à
 raptu vsque ad Græcorum
 procerum in patriam redi-
 tum peracta sunt. Neque
 Aeneæ erroris obliuiscatur,
 neque Didonis amoris. In-
 ter quæ locum quoq; habe-
 bunt quæ de Oreste circum-
 feruntur fabulæ, tum qua-
 lia satis fidenter ausus est in
 Scythia. Sed nec illa quæ
 antehac gesta sunt, inepta
 putabit. Achillis in Scyro
 cum virginibus conuersa-
 tionem, Ulyssis insaniam,
 Philoctetæ à Græcis dereli-
 ctionem. In summa, totam
 Ulyssæam errationem, καὶ
 Circe, καὶ Telegonum, καὶ
 Aeoli in ventos imperium, α-
 λιας vsq; ad procorum sup-
 plicia. Ante hæc verò quibus
 sycophantijs Palamedis per-
 niciem machinatus est, καὶ ἡ
 Nauplij, καὶ Aiæcis furen-
 tis insania, καὶ alterius ad pe-
 tras naufragium facientis

exitium. Quin etiam Elis multas occasiones præbebit sal-
 tare conantibus: Oenomaum, Myrtilum, Saturnum, Iouem,
 primos Olympiarum athletas. Atqui nec Arcadia fabu-
 larum

μυθολογία, Δάφνης φυγή, Καμισῶς θηρίωσις, Κένταυρων παροιμία, καὶ Πανὸς γοῶσα, Αλφειᾶ ἔρως, καὶ Υφάλοιο ἀφροδυσία· ἀπὸ ἡδὲ αἰσίων Κρήτιον ἀφίκη ὡς λόγῳ, πᾶσι ποταμὰ ἡ ἀκῆθῃ ἢ ὄρχησις ἐρανίζεται, πλὴν Εὐρώπῃ, πλὴν Πασιφάει, τὸς ταύρους ἀμφοτέρως, τὸν Λαβύρινθον, πλὴν Αἰεάδῃ, πλὴν Φαίδραν, τὸν Ανδρόγειον, τὸν Δαίδαλον, τὸν Ἰκαρον, τὸν Γλαυκῶνα, πλὴν Πολυιδὸς μαντικῶν, τὸν Τάλῳ, τὸν χαλκοῦ τῆς Κρήτης περὶ πόλιν. ἡδὲ αἰς Αἰτωλίᾳ μετέλθῃς, ἡ ἀκῆθῇ ποταμὸς ἢ ὄρχησις καταλαμβάνει, πλὴν Αἰθιάδῃ, τὸν Μελέαγρον, πλὴν Ἀτλαντίῳ, τὸν Δαδῶνα, καὶ ποταμὸς καὶ Ἡρακλῆους πάλιν, καὶ Σερφίων γένεσις, καὶ Εχινάδων ἀνάδοσις· καὶ μετὰ πλὴν Μανίας, Αλκμαίωνιο οἰκισίῳ. ἔτα Νέστον, καὶ Διανείρας Ἰηλοῦπιαν, ἐφ' ἣ πλὴν Ὀϊτῆ πυρᾶν ἔχε καὶ Δράκη ποταμὸς ὡς ὄρχησομένη ἀναγκάσας,

larum expertus est, Daphnes fugam, Callistus ferinam vitam, Centaurorum temulentiam, Panos parentes, Alphei amorem, & Hyphali peregrinationem exhibens. Iam si oratione in Cretam descenderit, per multa inde sumet saltatio, Europam, Pasiphaen, tauros utrosque, Labyrinthum, Ariadum, Phædrum, Androgeum, Dædalum, Icarum, Glaucum, Polyidus vaticinium, Talo, æneum Cretæ custodem. At si in Aetoliam diuerteris, habet & illic non pauca quæ mutuo sumet saltatio: Altheam, Meleagrum, Atalantem, Dalum fluminis cum Hercule luctum, Sirenum procreationem, Echinadum retributionem, & post insaniam, Alcmaeonis habitationem: deinde Nefsum, & Deianiræ zelotypiam. cui applicanda est Herculis in Oeta monte pyra,

τὸν πυρᾶ, & conflagratio. Habet

etiam Thracia non parum multa saltanti necessaria: nemo

pe Or-

τὸν Ὀρφέα, τὸν ἰκέεντα σπα-
ραγμὸν, καὶ τὴν λάλορον αὐτῆς
λεφαλὴν, τὴν ἐπιπλῆυσσαν τῇ
λύρᾳ, καὶ τὸν Αἴμον, καὶ τὴν
Ροδόπην, καὶ τὴν Λυκέρην
λεόλασιν. καὶ Θεσσαλίᾳ δὲ ἔτι
πλείω παρέχεται, τὸν Πηλῖαν,
τὸν Ἰάσονα, τὴν Ἀλκμήν, τὸν
τῶν πυντίκων ἡ νηὶν δόλον,
τὴν Ἀργὴν, τὴν λάλορον αὐτῆς
σρόπιν, τὰ ἐν Λίμνῳ, ἢ Αἰν-
τῶν, τὸν Μηδείας ὄνειρον, τὸν
Ἀψύρην σπαραγμὸν, καὶ τὰ ἐν
τῷ παράπλῳ γηρόμην, καὶ μετὰ
ταῦτα τὸν Πρωτεσίλαον, καὶ
τὴν Λαοδάμειαν, καὶ ἅς τὴν
Ἀσίαν πάλιν εἰσδῆς, πομπὰ
καὶ δράματα. καὶ ἢ Σάμῳ
ὄνθους, καὶ τὸ Πολυκράτους
πάθος, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐ-
τῆς μέχρι Περσῶν πλάγχθη. καὶ
τὰ ἔτι ἀρχαιότερα, καὶ τῶν Ταν-
τάλου φλυαεῖα, καὶ ἡ παρ' αὐ-
τῷ θῶρον ἐστίασις, καὶ ἡ Πέλο-
πος ἡριεργία, καὶ ὁ ἐλεφάν-
τιν ὧμ' αὐτῆς. καὶ ἐν Ἰτα-
λίᾳ δὲ, ὁ Ἡερδανός, καὶ Φαίθων,

καὶ

nimirum Tantali loquax incontinentia, tum deorum apud
eundem conuiuium, et Pelopis carnea depastio, eiusque ele-
phantinus humerus. In Italia verò Eridanus et Phaëthon,

pe Orpheum, et illius fa-
ctam à mulierculis dilania-
tionem, eiusque caput loquēs,
idemque una cum lyra na-
tans. Præterea Hæmum et
Rhodopen, tum Lycu-
gi supplicium. Porro The-
salia adhuc plura his sub-
ministrabit, Peliam, Iaso-
nem, Alcestin, classem
quingenta nauibus con-
gregatam, Argo, et lo-
quacem eius carinam. In-
super res in Lemno gestas,
Aetam, Medæ somnium,
Absyrti dilacerationem, tum
omnia illa quæ inter na-
uigandum acciderunt. Post
hæc autem Protefilaum et
Laodamiam. Rursus si in A-
siam postliminiò te contu-
leris, multam ibi inuenies
fabularum copiam. Stas-
tim enim tibi occurret Sa-
mus, mox Polycratis cala-
mitas, atque filia eius usque
ad Persas erratio. Quin et

tiam his adhuc antiquiora,

et po=

καὶ ἄγχοι ἀδελφοὶ θρῆν-
σαι, καὶ ἡλεκτρον δακρύουσαι.
ἴσχει δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ τὰς
Εσπερίδας, καὶ τὸν φρουρὸν
τῆς χρυσῆς ὀπώρας δράκοντα,
καὶ τὸν Ἀτλαντῆ μύχθον,
καὶ τὸν Γερύοντα, καὶ πλὴν ἑξ
Ερυθείας ἑλασιν τῶν βοῶν.
ἐκ ἀγνοήσεαι δὲ καὶ τὰς μυθι-
κὰς μεταμορφώσεις ἀπάσας,
ὅσαι εἰς Δρύδρα, ἢ θηρία, ἢ
ὄρνιθα ἡλλάσσονται, καὶ ὅσαι
ἐκ γυναικῶν ἄνδρες ἐγίνοντο.
τὸν Καίνια λέγω, καὶ τὸν
Ταρσίαν, καὶ Ζὺς Ζεύς, καὶ
ἐν Φοινίκη δὲ Μύρραν, καὶ
τὸν Αστυειὸν ἐκένον πρὸς
μειζόνορον. καὶ ταῦτα ἴσχει,
καὶ τὰ νεώτερα δὲ, ὅσα μετὰ
πλὴν Μακεδόνων ἀρχὴν ἐτολ-
μήθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου, καὶ
παρὰ Σελώκου, ἐπὶ τοῦ Στρατο-
νίκου ἔρωσι. τὰ γὰρ Αἰγυ-
πτίων, μυθικώτερὰ ὄντα, ἔστι-
ται μᾶλλον, συμβολικώτερον δὲ
ἐπιδείξει. τὸν Επαφὸν λέ-
γω, καὶ τὸν Οσίριον, καὶ τὰς
τῶν θεῶν εἰς τὰ ζῶα μεταβολὰς.
πρὸ πάντων δὲ, τὰ περὶ Ζὺς

ἔρωτας

et populi lugentes sorores,
et electrum lachrymantes.
Sciet eiusmodi quoque He-
speridas, et custodem au-
rei fructus Draconem, et
Atlantis laborem, et Ge-
ryonem, tum boum ex E-
rythiā abactionem. Neque
ignorabit, omnes fabulo-
sas formarum transforma-
tiones, quæcunque in arbor-
es, aut animantes, aut a-
ues transmutatae sunt, et
quot ex mulieribus viri fa-
cti sunt. dico autem Caneā,
et vatē Tiresiam. Sus-
per hæc in Phœnicia Myr-
rham, et luctum illum Ase-
syrion, qui geminus est. Et
hæc habebit cognita, et ad-
huc recentiora, quæcunque
post Macedonum imperium
ausus est Antipater, et Se-
leucus ob amorē Stratonis
ces. Aegyptiorum quæ ma-
gis erunt arcana, cognoscet
quidem, ea autem saltando
representabit significantius.
Epaphum dico, et Osirim,
præterea Deorum in anima-

lia transmutationes. Ante omnia verò ea quæ circa amo-

iiii.

resil.

ἔρωτας αὐτῶν, καὶ αὐτοῦ τοῦ
 Διὸς, καὶ ἄς ὅσα ἑαυτὸν με-
 τεισκόασιν, εἴσιναι δὲ καὶ τὴν
 ἐν Ἀδῶ ἅπασι πραγμάτων,
 καὶ τὰς λοπάσεις, καὶ τὰς ἐφ'
 ἑκάστη αἰτίας, καὶ τὴν Παι-
 θε καὶ Θεοσίως ἄρχι τοῦ Ἀδῶ ἐ-
 ταιρεία. σωζόντι δὲ ἑπῆρ,
 εἰδὲν τῶν ἐπὶ τοῦ Ομήρου καὶ Η-
 σίοδος, καὶ τῶν ἀείνων ποιη-
 τῶν, καὶ μάστιχα τῆς πραγ-
 μάτης λεγομένων, ἀγνοῦσαι.
 ταῦτα πάντων ὀλίγα ἐκ πολλ-
 ῶν, μέγιστον δὲ ἀπείρων τὸ
 πλῆθος ἐξελθόν, τὰ λεφα-
 ναὶωδὲς ἡλικίᾳ, τὰ
 ἄλλα τοῖς τε ποιηταῖς ἄλλων
 ἀφ᾽ ἑσ, καὶ τοῖς ὀρχηστῶν αὐ-
 τοῖς δεικνύει καὶ τοῖς περὶ
 ξυνοίκεται καὶ ὁμοιότητι τῶν
 προσημειωμένων. ἅπαν-
 τα πρόχειρα, καὶ περὶ τὸν και-
 ρὸν ἑκάστον τοῦ ὀρχηστῆ περὶ
 ποιεῖσθαι καὶ περὶ ταμιεῖ-
 μόντα ἡγεῖσθαι ἀναγκάσθαι. ἐπὶ
 δὲ μιμητικὸς ὅτι, καὶ λινῆ-
 μασι

res illorum variè & miri-
 ficè contigerunt, quæque de
 Ioue ipso feruntur fabulæ,
 tum in quasunque facies se-
 met transfigurârit. Om-
 nem verò inferorum tragæ-
 diam tanquam digitos vna
 guesq; suos tenebit, tum sup-
 pliciorum genera, & quæ
 cuiusque causa extiterit, &
 Pirithoi & Thesei indiuul-
 sam vsque ad inferos ami-
 citiam. Vt autem vno quæ-
 si fasce summatim perstrin-
 gam omnia, nihil quod ab
 Homero & Hesiodo, tum
 ab reliquis poëtis eximijs &
 excellentibus maximè tra-
 gicis dictum est, ignorabit.
 Hæc admodum pauca ex
 multis, aut potius ex innu-
 meris istam syluam, rerumq;
 saltationi necessariarum sal-
 tem capita aliquot percen-
 sui. Reliqua verò cum poë-
 tis, tum ipsis saltatoribus
 demonstranda reliqui, ac ti-

bi quoque iuxta dictorum similitudinem indaganda. Quæ
 omnia in numerato parata saltatori reponenda sunt, vt
 cū tempus exegerit, nullo negotio possit expromere. N Quo-
 niam verò imitatrix est saltatio, motibusq; & gesticula-
 tione

μασι τὰ ἀδύρῳα δάξαν ὡς
 πισχνῆται, ἀναγκῶον αὐτῶ,
 ὅπερ καὶ τοῖς ῥήτορσι, & φή-
 νησαν ἀσκήν, ὡς ἕκαστον τῶν
 δαικνυμένων ἐπ' αὐτοῦ δι-
 δῶσαι, μηδ' ἄλλος ἐξηγῆσθαι δὲ
 μῦθον· ἀπὸ ὅπερ ἔφη ὁ Πυθί-
 κος χρησμὸς, δει τὸν θιάμι-
 νον ὄρχησιν καὶ λεωφῶ σωί-
 ναι, καὶ μὴ λαλῆον· τῷ ὁρ-
 χηστῇ ἀκέρν. ὁ δὲ καὶ Δημή-
 τριον τὸν λεωκίδον παθεῖν λέ-
 γουσι. ἐπεὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁμοιά-
 σαι κατηγόρη τῆς ὄρχηστῆς,
 λέγων ὅτι αὐτὸς καὶ τῶν συνεί-
 γων καὶ τῶν λευκῶν πάρερ-
 γόν τι τὸν ὄρχηστὴν εἶναι, μὴ
 εἶναι αὐτὸν πρὸς τὸ δρᾶμα σιω-
 τελοῦντα, λινύμενον δὲ ἄλο-
 γον ἄλλως λένεσιν, καὶ μά-
 ταιον, ἐδ' ἄλλος αὐτῇ νῦν πρὸς
 τῷ τ' δὲ ἀνθρώπων τοῖς πρὸ
 τὸ πρᾶγμα γοντομένοισι, ἐ-
 σθῆτι Σηεικῇ, καὶ πρὸς πᾶσι
 ὑπὲρ πᾶσι, αὐτῶς τε καὶ τρι-
 τίσμασι, καὶ τῇ τῶν ἀδόντων
 ὠφω.

tione ea quæ cantantur, se-
 met expressuram pollicetur,
 summopere illi necessarium
 est, (quod & rhetores facti-
 tare consueverunt) ut perspi-
 cuitatem exerceat, ut unum-
 quodque quod ab illa demo-
 stratum fuerit, ita clarè, ita
 perspicuè ob oculos positum
 representetur, ut nullius e-
 narratoris egeat opera. Sed,
 quod Pythico oraculo pro-
 dium est, oportet saltatio-
 nis spectatorem & mutum
 saltatorem intelligere, &
 nihil loquentem audire. Id
 quod O Demetrio Cynico
 quoque accidisse fama est:
 quandoquidem & ipse non
 secus atque tu P in iudicium
 vocare solebat Orchesticen,
 dicens tibiæ & fistularum
 & strepituum superuacuum
 quiddam esse saltatorem,
 quippe qui argumento con-
 ficiendæ fabulæ parum af-
 ferret, motum modò insul-
 sum & vanum adhiberet, ab

omni ratione atque intelligentia seiunctum. Cæterum ho-
 mines qui hac in re præstigijs illuderentur, vestitu serico,
 personatūq; apud accommodato, tibiāq; & lasciuis cantilenis,

ἀνφωνίᾳ, οἷς κοσμεῖσθαι μη-
 δὲν ὅν τὸ τῷ ὀρχηστῇ πρᾶγμα,
 ὃ τότε, κατὰ τὸν Νέρωνα δὲ
 Δοκιμῶν ὀρχηστὴς, ἐκ ἀσπ-
 εντος, ὡς φασιν· ἀλλ' ἂν καὶ
 τις ἄλλος, ἔν τινι ἰσχυρίᾳ μνή-
 μι, καὶ ληνήσιως κάπαι δι-
 νεγκῶν, ἐδιδύκῃ τῷ Δημη-
 τρίῳ ἀνγνωμονισάτω, οἶμαι,
 πλὴν Δίκοισι, ἰδὲν ὀρχεῖσθον·
 ἔπειτα λατρηγοῦν αὐτῷ. καὶ
 ὑπέσχετό γε αὐτὸν αὐτοῦ καὶ
 ἁσμάτων ἐπιδέξασθαι αὐτῷ,
 καὶ ὅπως ἐποίησεν. ἡσυχίαν
 γὰρ τοῖς τι λτυποῦσι, καὶ τοῖς
 αὐλοῦσι, καὶ αὐτῷ παραγ-
 γέλας τῷ χορῷ, αὐτὸς ἐφ' αὐ-
 τῷ ὀρχήσατο πλὴν Ἀφροδί-
 της καὶ Ἀρεῖ μοιχείαν, ἥ-
 λιοι μιν κύνοντα, καὶ Ἡφαι-
 στον ἐπιδολούοντα, καὶ τοῖς δι-
 σμοῖς ἀμφοτέρους, πλὴν τῆς Ἀ-
 φροδίτης καὶ τὸν Ἀρησαγι-
 νούοντα· καὶ τὸς ἐφιστάτας θεοὺς
 ἔκαστον αὐτῶν, καὶ αὐδόμε-
 νων μὲν πλὴν Ἀφροδίτης ὑπο-
 δειροικότα δὲ, καὶ ἱκετάουοντα ἢ

Ἀρη,

fidias machinantem, ac vinculis utrosq. & Martem & Vene-
 rem illaqueantem, Deos spectaculo assistentes, Venerem sus-
 fuso rubore pudefactam, subuerentem, & meticulosius
 Martem

& canentium modulata con-
 cinnitate, quibus exornare-
 tur, nequaquam saltatoris
 esse officium. Saltator er-
 go Neronis tempestate exis-
 tius & celebris, nec, ut fe-
 rebatur, imprudens, sed si-
 quis etiam alius, historiariū
 memoria & mouendi ele-
 ganti artificio præcellens
 plurimum, precatus est De-
 metrium, sapientissimis, ve-
 mihi videtur, precibus, ut
 eum saltantem spectare ve-
 lit: deinde si videretur, re-
 prehenderet, ac saltationem
 acerbissimè accusatam exi-
 bilaret, atque exploderet.
 Pollicebatur ad hæc, se nul-
 lis tibijs & cantilenis adhi-
 bitis saltaturum: quemad-
 modum & fecit. R Etenim
 strepitibus & tibijs & cho-
 ro imposito silentio, ipse per
 se saltavit Veneris & Mar-
 tis adulterium, Solem furti-
 ui concubitus proditorem,

Vulcanum mæchantibus in-

Ἀρμ, καὶ ὅσα τῇ ἰσοείᾳ ταύ-
 τη πρόσκειται, ὥς τὸν Δημή-
 τριον περιπατοῦντα τοῖς γυγνός-
 μύοις, τοῦτον ἔπαινον ἀρε-
 δοῦναι τὸν μέγιστον ὀρχη-
 στήν· ἀνέκραγε γὰρ, καὶ μεγα-
 λῇ τῇ φωνῇ ἀνεφθέγγετο· ἀ-
 κέω ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, ὃ ὅ-
 ρω μόνον, ἀλλὰ μοι δοκεῖς
 τοῖς χερσὶν αὐτοῖς λαλεῖν. ἐ-
 πεί δὲ κατὰ τὸν Νέρωνα ἰσχυ-
 ρῶ λόγῳ, βέλομαι καὶ βαρ-
 βάρς ἀνδρὸς τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
 ὀρχησοῦ γνόμενον ἄπειν, ὅ-
 περ μέγιστον ἔπαινον ὀρχη-
 στικῆς γήνοιτ' ἄν. τῶν γὰρ ἐκ
 τοῦ Πόντου βαρβάρων βασιλι-
 κός τις ἄνθρωπος, κατὰ τι
 χρεῖς ἥκων ὥς τὸν Νέρωνα,
 ἐθεῖατο μετὰ τῶν ἄλλων τὸν
 ὀρχησάμενον ἱκάνον, ἔτω σαρ-
 κῶς ὀρχόμενον, ὥς καί τοι μὴ
 ἐπακούοντα τῶν ἀδομώτων
 (ἡμιέκλει γάρ τις ὦρ ἐτύπε
 χαλκῷ) συναῖναι ἀπάντων. καὶ
 οὐκ ἀπὸ τῶν ἡδὲ ἐς τὴν οἰκίαν
 τοῦ Νέρωνος διεξιουσέμενος, καὶ
 ὅ,τι

canebantur, audire poterat (erat enim lingua semigræcus
 quispiam) omnia tamen callide intelligeret. Iam verò cū ite-
 rū ad suos regressurus esset barbarus, eumq; Nero benignius

Martem supplicantem: præ-
 terea quasunque alias hæc
 fabula partes complectitur,
 adeò ut Demetrius ipsa arti-
 ficiosa saltatione iam exhi-
 laratus, maxima laude sal-
 tatorem extulerit. Excla-
 mabat enim voce quàm po-
 tuit acutissima in hæc ver-
 ba prorumpens: Audio, ὁ
 homo, cuiusmodi facias: ne-
 que enim tantum video, sed
 mihi videre ipsis loqui ma-
 nibus. Quoniam verò circa
 Neronis tempora nostra ver-
 satur oratio, animus est vi-
 ri barbari super eodem sal-
 tatore tibi referre testimo-
 nium, quò laudem præcla-
 rissimam saltandi artificio
 attributam esse cognoscas.
 Quippe è barbaris quidā
 homo regius è Ponto, cū
 ex negotio ad Neronem Ro-
 mam venisset, unaq; cum al-
 lijs hunc spectasset saltato-
 re, adeò saltantē perspicuē,
 ut quanquam nihil eorū quæ

ὅ, τι βόλοις, αὐτὰρ λιπών-
 τ' ὅ, καὶ δάσειν ὑπισχεμέ-
 νος; τὸν ὀρχηστὴν, ἔφη, δὲς, τὰ
 μέγιστα ἀφραγῆς. ἤ δ' Ἄνω-
 ν ἱερομνήν, τί ἄρ' ὠχέουσι;
 μὲν ὅ, γῆνοις ἰκῆ; πεσοίκους,
 ἔφη, βαρδάρους ἔχω, ὃχ' ὁμο-
 φλόγους, καὶ ἱρμιλιῶν ὀρέ-
 θιον ἀπορεῖν πρὸς αὐτὸς. ἤρ-
 ουὶ τίν' ὁ δέωμαι, θῆνδ' ὠν
 αὐτ' ὅ, ἑκαστὸ μοι ἱρμιλιῶν
 σα. τοσῶτον ἄρα καθίκετο
 αὐτῷ ἡ μίμησις τῆς ὀρχήσεως,
 ἑπίσημός τε καὶ ὅφης φανῆ-
 σα. ἡ δ' ἐπὶ πλείῃσιν ἀγτείδν, καὶ
 ὁ σκοπὸς τῆς ὀρχησεύης, ἡ ὑπὸ
 κείνοις ὅτι, ὥς ἔφλω, κατὰ
 τὰ αὐτὰ, καὶ τοῖς ῥήτορσιν ἐκ
 πιτηδονομένη, καὶ μάλιστα
 τοῖς τὰς λαλουμένης ταύτας
 μελέτας διέξιοῦσιν· οἳ δ' ἄρ'
 καὶ ἐν ἱεμένοις μακροῖς ἐ-
 παυνομένη, ὡς ἰοικῆται τοῖς
 ὑποκειμένοις προσώποις, καὶ
 μὴ ἀποδὲ εἶναι τὰ μεγά-
 λη τῶν εἰσαγομένων ἀει-
 εῶν ἢ τυραννοκτόνων, ἢ
 πρῶν

tatoribus præcipuè laudi datur, ut personis in scenam intro-
 ductis saltator per omnia gestu respondeat, neque ea quæ
 dicuntur, ab introductis optimatibus, aut tyrannicidis, aut
 mendicis,

atque amantiùs inuítaret, &
 si quid vellet postulare, libe-
 raliter iuberet, seque promptè
 daturũ polliceretur. Da mi-
 hi, inquit, hunc saltatorem,
 & me hoc munere plurimũ
 exhilarabis. Percontante ve-
 rò Nerone, cui rei domi tuæ
 vilis tibi futurus est? Sunt
 mihi, inquit, vicini barbarũ
 lingua dispares. ad illos in-
 telligendos interpretum pa-
 rare copiã haud mihi prom-
 ptum & facile est. Itaque si
 alicuius egens ero, ille in-
 nuens singula quæque mihi
 interpretabitur. Tantũ con-
 secuta erat agilis saltatio-
 nis imitatio, cùm clara &
 manifesta apparuisset. Cæ-
 terũ exercitiũ iuxta quod
 immorandum est, & salta-
 tionis scopus est repræsen-
 tatio, ut dixi, eadem opera
 & rhetoribus exercenda, ma-
 ximè verò ijs, qui decla-
 mationibus, quas vocant, va-
 cant. At hæc quoque in sal-

πρηνήτων, ἢ γεωργῶν· ἀπὸ
 ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον, καὶ
 τὸ ἐξ ἑαυτοῦ δεικνύται. ἰθὺς
 σοὶ καὶ ἄλλοι βαρβάρου
 ὄντων ἐπὶ τέτοις ἀπέμ. ἰδὼν
 ὅτι πρῶτον πρόσωπα ὡς ὀρχηστῆ
 παρόντων αὐτοῖς (τοσούτων
 ὅτι μετῶν τὸ δράμα ὡς) ἰθὺς
 τεῖνα, ὀρχῶν τὸν ὀρχηστὴν,
 τίνων οἱ ὀρχηστές καὶ ὑπο-
 κεινόντες τὰ λοιπὰ πρῶτον
 πᾶσι ἔχον. ἰθὺς δὲ ἔμαθον ὅτι
 αὐτὸς ὑποκρινέται, καὶ ὑπο-
 κρίνεται τὰ πάντα, ἰθὺς ἡ-
 θας, ἔφη, ὡς βέλτερος, σῶμα μὲν
 αὐτοῦ ἐν, ποικίλεις δὲ τὰς ψυ-
 χὰς ἔχων. ταῦτα μὲν ὁ βάρ-
 βαρ. ἔκ ἀπακότως δὲ καὶ οἱ
 Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παν-
 τόμιμον καλεῖσιν, ἀπὸ αὐτοῦ
 δρωμένης σχεδόν· καὶ γὰρ
 καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐ-
 κείνη, τὸ, ὡς αἰ, Ποντίς θυ-
 ρὸς πεπραγῆς νόον ἴσχωρ, πά-
 ρους πολεμιστῶν ὁμίλῳ, καὶ ὡς ὀρ-
 χηστῆ ἀναγκάα, καὶ δὲ πρῶτον
 αὐτὰ τοῖς πράγμασι, σωοί-
 κησιν

mendicis, aut agricolis dis-
 crepent, sed in unoquoque
 illorum demonstratur pro-
 prietas & excellentia. Vo-
 lo itaque & alterius tibi
 barbari orationem ea ipsa
 de re percensere. T Etenim
 cum quinque personas vidis-
 set V saltatori apparatus (tot
 enim partibus seu actibus
 constabat fabula) unum vi-
 dens saltatorem, quærebat
 quanam reliqui essent futuri,
 qui alias personas saltando
 repræsentarent. Postea verò
 quàm certior factus est, il-
 lum omnia saltatione sua re-
 præsentaturum: Refellisti nos,
 inquit, ὦ optime, quòd cum
 corpus unum tibi sit, animas
 plures habeas. Et hæc qui-
 dem barbarus. Non iniurià
 verò & Itali saltatorē Pan-
 tomimi nomine cohonestā-
 runt, ab ipso penè factò ad
 hoc introducti. Nec inele-
 gans habenda est illa poeti-
 ca cohortatio: O fili, X Po-
 lypi mentē obtinēs in omni-

bus versare urbibus. saltatori equidem pernecessaria, quæ re-
 bus adhærentem oportet semetipsum quibusq; factis applica-

καὶ ἐαυτὸν ἐκείνῳ τῶν δρω-
 μένων. τὸ δὲ ὅπου, ἢ δὴ καὶ
 πάθῃ δέξαι, καὶ ὑποκεινέ-
 σθαι. ἢ ὀρχήσις ἐπαγγέλλεται,
 νῦν μὲν ἐρωῦσα, νῦν δὲ ὀργί-
 ζόμενον τινὰ εἰσάγουσα, καὶ
 ἄλλον μεμνηνότεν, καὶ ἄλλον
 διλυπημένον, καὶ ἄψαυσα
 ταῦτα μεμνημένης. τὸ γὰρ
 παραδοξότατον τῆς αὐτῆς
 ἡμέρας, ἄρτι μὲν Αθαμάς
 μεμνῶν, ἄρτι δὲ ἐνὸ φόβου
 μένῃ δέκνυται. καὶ ἄποτε
 Ἀτρέως ὁ αὐτὸς, καὶ μετὰ μι-
 κρόν Θυέστης, εἴτα Αἰγισθὺς
 ἢ Αἰρόπη, καὶ πάντα ταῦτα
 εἰς ἀνθρώπος ὅστις τὰ μὲν οὖν
 ἅπανθ' ἐκείνη, καὶ ἀκρόσασ-
 τα, ἐνὸς ἐκείνου ἔργου τὴν ἐ-
 πίδραξιν ἔχει. ἢ γὰρ αὐλὸς ἐ-
 σιγῇ ἢ λιθάρα, ἢ σφῆ φωνῆς
 μιμητικῇ, ἢ τραγικῇ δράμα-
 τουργία, ἢ κομικῇ γελωτο-
 ποιία· ὃ δὲ ὀρχήσις, τὰ πάντα
 ἔχει συναβύσσῳ. καὶ ἐν εἰς ποιή-
 σιν καὶ παμμιγῇ τὴν παρα-
 σκευὴν αὐτῇ ἰδέσθαι, αὐτὸν, σύ-
 νεργα, ποσὶν καὶ τύπον, ὑμῶν
 καὶ ψό-

re. V Præcipuè verò mores
 & affectus se demonstratu-
 ram & simulaturam polli-
 cetur saltatio, nunc quidem
 amantem, deinde irascentem
 introducens, mox alium in-
 sanientem, alium animo per-
 turbatū, ac omnia talia val-
 de concinnè & modestè. Et
 quod omnium maximè mi-
 randum est, una eademq; die
 nunc quidem Athamanta fu-
 rentem, nunc Ino metuen-
 tem exprimit. Et aliàs ipse
 ille Atreus est, aliàs Thye-
 stes, post pusillū Aegisthus,
 deinde Aerope. Et omnia
 hæc unius hominis artificio-
 sè refert industria. Alia qui-
 dem spectacula & discipli-
 nae unam quampiā rem or-
 stendunt: aut enim tibia est,
 aut cithara, aut vocis modu-
 latio, aut fabula tragica, aut
 plausibilis aliqua comædia.
 cæterum saltator hæc om-
 nia simul comprehensa in se
 complectitur, & est varium
 quendam & mixtum ex om-
 nibus illius videre appara-
 tum, tibiam, fistulam, pedum strepitum, clangorem cymba-
 li, re-

ψόφον, ὑποκριτοῦ ὁμωφώναν,
 ἀδούτων ὁμοφωνίαν· ἔτι δὲ
 τὰ μὲν ἄλλα, θατέρον τῶν ἐν
 τῷ ἀνθρώπῳ ἔργα ἐστὶ, τὰ
 μὲν ψυχῆς, τὰ δὲ σώματος,
 ἐν δὲ τῇ ὀρχήσει ἀμφοτέρω
 συμμεμικται. καὶ γὰρ ὁ
 νοῖας ἐπιδείκνυται τὰ γινόμε-
 να ἔχει, καὶ σωματικῆς ἀσ-
 κήσεως ἐνέργειαν. τὸ δὲ μί-
 γρισον, ἡ σοφία τῶν θρωμέ-
 νων, καὶ μηδεὶν ἔξω λόγον.
 Λεωθόναξ τοῦ ὁ Μιτυλη-
 νοῦ, ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀ-
 γαθὸς, χαιροσόφους τοὺς ὀρ-
 χησὰς ἀπὸ κἀκείνου, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν
 θεῶν αὐτῶν, ὡς βελτίων ἀ-
 ναστρέψων ἀπὸ τοῦ θεάτρον.
 Τιμοκράτης δὲ, ὁ διδάσκα-
 λὸς αὐτοῦ, ἰδὼν ποτὶ ἄπαξ,
 ἐκ ἐξελπίσθαι ἐπιστὰς, ὀρχη-
 σάμεν τὰ αὐτοῦ ποιοῦντα οἷον
 με, ἔφη, θεάματόν ἐστι πρὸς φι-
 λосоφίαν αὐτὸς ἀπεδείκνυν·
 εἰ δ' ἐστὶν ἀληθὲς, ἃ περὶ ψυ-
 χῆς ὁ Πλάτων λέγει, τὰ τεῖα
 μίση αὐτῆς καλῶς ὁ ὀρχησὺς
 δέ-

li, repræsentatoris vocē con-
 cinnam, canentium concen-
 tum consonum & vnani-
 mem. Præterea alia quidem
 alterutrius in homine partis
 sunt opera: alia enim sunt
 mentis, alia corporis: cæte-
 rum in saltatione ista mixta
 sunt. Etenim mentis demon-
 strationem, corporei exerci-
 tij actione, ipsis rebus quæ
 sunt inesse videmus. Maxi-
 mi verò omnium ducēda est
 rerum quæ geruntur sapien-
 tia, & quod nihil citra ra-
 tionem cōmittitur. Quocir-
 ca Z. Lesbos Mitylenæus,
 planè vir honestus ac bonus,
 saltatores Chirifophos, id
 est, manu sapientes nomina-
 re solitus est: ibatq; frequen-
 ter ad illorū spectacula, qua
 si melior à theatro subinde
 esset reuersurus. Timocrates
 autem eius præceptor, viso
 quondam semel, non de in-
 dustria assisistens, saltatore
 suis rebus indulgente: Qua-
 li me, inquit, spectaculo pri-
 uauit verecundia, quam è philosophia hauseram? Quod si
 vera sunt quæ de anima Platonem differuisse constat, tres
 iiii 5 eius

δέκνυσσι, τὸ θυμικὸν, ὅταν
 ὀργισόμενον ἐπιδέκνυται· τὸ
 ἐπιθυμητικὸν, ὅταν ἐρω-
 τας ὑπακρίνεται· τὸ λογισ-
 κικόν, ὅταν ἑκάστῃ τῶν παθῶν
 χαλινάγωγῃ. τοῦτο μὲν γὰρ
 ἐν ἅπαντι μίση τῆς ὀρχή-
 σιος, καθάπερ ἡ ἀφ᾽ ἐν ταῖς
 αἰθίσσι, παρίσπασται·
 ἡ δὲ πρὸς δὲ πρὸς τῶν, καὶ τῆς
 ἐν τοῖς ὀρχήμασιν ὁμορφί-
 ας, τί ἄλλο, ἢ τὸ τοῦ Ἀριστο-
 τέλους ἐπαληθεύει, τὸ κάλ-
 ον ἐπανοιῶν, καὶ μὲν
 τρίτον ἡγουμένου τὰ γαθοῦ
 καὶ τοῦτο εἶναι· ἡκούσα δὲ
 τινος καὶ περιφροτέρου τι νε-
 ανισομένου περ τῆς τῶν ὀρ-
 χηστικῶν πρὸς πᾶσι σιωπῆς,
 ὅτι καὶ αὐτὴ Πυθαγορικόν τι
 δόγμα ἀνίσταται. εἴτι δὲ καὶ
 τῶν ἄλλων ἐπιτιθεμένων,
 τῶν μὲν τὸ τεχνικόν, τῶν δὲ
 τὸ χρησίμου ἐπισχνομένων,
 μόνῃ ἢ ὀρχαῖς ἄμφω ἔχει,
 καὶ πολὺ γὰρ τὸ χρησίμου
 ὠφελιμώτερον, ὅσα μὲν

eius partes pulcherrimè os-
 tendit saltator : vim iras-
 scendi, quoties iratum ex-
 primit : desiderandi, quo-
 ties amantem repræsentat :
 ratiocinandi, quando singu-
 los affectus quasi frenis qui-
 busdam coercitos explicat.
 Et hoc in omnes saltationis
 partes, quemadmodum tas-
 etus inter sensus corporeos,
 disseminatum est. Porro au-
 tem cùm pulchritudinis tan-
 tam rationem habere soleat,
 atque inter saltandum de-
 centis concinnæ formos-
 sitatis, quid aliud quàm Ari-
 stotelis pulchritudinem cō-
 firmare videatur, eandem col-
 laudantis, atque inter bona
 tertio loco constituentis ?
 Audiui verò alium super sal-
 tantium personarum silen-
 tio longè iuueniliùs differē-
 tem, quod eo Pythagoricæ
 disciplinæ dogma subobscu-
 rè significari videatur.

α Præterea cùm aliæ vitæ

actiones, illæ quidem oblectationem, aliæ verò vilitatem
 exercentibus suppedient, soli saltationi utraque hæc iuxta
 adesse videmus, ac vilitatem longè præstantiorem, quæ

tenuis

τὰ τοῦ τέρπνου γίγνεται. πό-
σω γὰρ τοῦτο ὀρεῖται ἡ δόξα, ἢ
πικρὰ οὐκ ἔχοντες νειανίσκους, καὶ
αἵματι ῥέοντες, καὶ παλαι-
οντας ἄλλους ἐν κόλῳ, οὓς ἢ
ὀρεῖται ποικίλεις ἀσφαλίσ-
ρον ἅμα καὶ ἀνμορφότερον,
καὶ τέρπονότερον ἐπιδείκνυ-
ται; πλὴν μὲν οὐ γὰρ σωτήριον
κίνησιν τῆς ὀρεῖται, καὶ
σφοδρὰς αὐτῆς, καὶ περιγυ-
ρὰς, καὶ πηδήματα, καὶ ἵπ-
ασμους, τοῖς μὲν ἄλλοις τέρ-
πον ἔχει συμβέβηκεν ὀρεῖται,
τοῖς δὲ ἐντέροις αὐτοῖς ὅ-
χιανότατα. γυμνασίῳ γὰρ
τὸ κάμειν τε ἅμα καὶ ἀν-
ρυθμότατον τοῦτο φαίλω ἄν
ἔγωγε εἶναι, μακάριον μὲν
τὸ σῶμα, καὶ κάμειν καὶ κα-
ταβολὴν διδασκόν, ἵσ-
χὴν τε οὐ μικρὰν περιποι-
εῖν τοῖς σώμασι. πῶς οὐκ οὐ
παναρμόνιον τι χεῖμα ἢ ὀρε-
χῆσις; θύγουσα μὲν πλὴν ψυ-
χλὴν, ἀσκήσασθαι καὶ τὸ σῶμα,
τέρπουσα δὲ τοὺς ὀρεῖταις,

Διδά-

tenuis cum voluptate illa ex-
hibetur. Quanto enim hoc
spectatu iucundius, quàm vi-
dere pugnis decertantes iu-
venes, ac sanguine diffuen-
tes, aliosq; luctantes in pul-
uere, quos non raro saltatio
& longè tutius simul atque
decentius, & maiori cū vol-
uptate demonstrat? Quocir-
ca apti decentesq; in saltan-
do motus, ac corporis inuer-
siones & circumductiones,
insuper saltus & resupina-
tiones quibus utitur, alijs e-
quidem sæpenuerò fuere
oblectamento spectantibus &
ipsis autem hæc eadem exer-
centib. saluberrima. *Β* Etes
nim illud ego gymnasijs pul-
cherrimum, & maximè om-
nium conducibile haud dus-
bic dixero, quod corpus e-
molliant, & membra flexi-
bilia iuxta ac leuiora effi-
ciant, & ad omnem muta-
tionē promptiora insituant,
neq; mediocri robore corpo-
ra solidius confirmet. Qui

ergo saltatio res erit non omnium elegantissima, & quæ &
mentem acuat, & corpus exerceat, & spectantes oblectet, &
multas

διδάσκουσα δὲ πολλὰ τῶν
 πάσαι ὑπ' αὐτοῖς καὶ κυμβά-
 λαις, καὶ μελῶν ὀρυθμίας, καὶ
 κηλίσαι, διὰ τὴν ὀφθαλμῶν
 καὶ ἀκοῆς· ἢ τοῦ φωνῆς ὀ-
 μοειείαν ζητοῖς, ποῦ ἂν ἁλ-
 λαχόθι ὑβροῖς, ἢ ποῖον πολλὴν
 φωνότερον ἄκουσμα, ἢ ἑμ-
 μελίστερον; ἢ τὴν αὐτοῦ καὶ
 σύειγ' ὅτ' ὁ λιγυρώτερον, ἁ-
 λος καὶ τούτων ἐν ὀρχήσῃ ἁ-
 πολλὰ αὐτὰ σοὶ πᾶσι δὲ ἰδὼν ἡ-
 γαρ, ὡς ἀμείνων τὸ ἦθ' ὅ-
 μελῶν τῇ τοιαύτῃ θέᾳ, γυνή-
 σῃ, ὅταν ὀρεῖς τὸ θέατρον. μι-
 σοῦ μὲν τὰ κακῶς γιγνόμε-
 να, ἐπιδακρύου δὲ τοῖς ἀδ-
 κείνοις καὶ ὅλως, τὰ ἥθη τῶν
 ὀρώντων παιδῶν τοῦ. ὁ δὲ
 ἔστι μάλιστα ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν
 ἐπαίνεσαι, τὴν τοῦ ἥθους ἐρῶ, τὸ καὶ
 ἰσχυρῶς ἅμα καὶ ὑγρότητα τῆς
 μελῶν ἐπιτηδεύου, ὅσπερ ὁ-
 μοίως παράδοξον εἶναι μοι
 δοκεῖ, ὡς ἢ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
 Ἡρακλῆος τὸ καρτερόν, καὶ Ἀ-
 φροδίτης τὸ ἀβρόν δακνύει.

ἰθὺλ

ziam recte exercere, utrumque iuxta mihi admirandum vide-
 tur: ut si quis in eodem argumento iam robur Herculeum,
 mox Veneris teneram & delicatam ostentaret molliem.

z iam

multas res priscas homines
 doceat, tibijs, cymbalis, nu-
 merofo carminum concentu
 animum, quantum ad ocu-
 los & aures attinet, ex æquo
 demulcens? Itaque si per-
 fectam vocum modulatio-
 nem requiris, ubi alibi inue-
 nies aut chorum pleniorē,
 aut concinniorē? Quod
 si tibiæ aut fistulæ sono dul-
 cissimo caperis, sufficiens
 in saltatione quoque fruc-
 ti tibi parata est copia. Mit-
 to dicere, quod morib. quo-
 que emendatis multò euades
 melior, crebrò hisce vtens
 spectaculis, quoties videris
 theatrum abominari & odio
 prosequi malefacta, contrā
 lachrymis deflere innocen-
 ter affectos iniuria: in sum-
 ma, totam spectantium viz-
 tam emendari. Quod au-
 tem præcipua in saltatoris
 bus laude extollendum est,
 illud iam dicturus sum: mem-
 brorum robur atque molli-

ἰθὺς δὲ ἦδ' ἡ καὶ ἀποδέξαι σοὶ
 ὡς λόγῳ, ὁποῖον καὶ εἶναι τὸν
 ἄριστον ὀρχηστὴν, ἔμ' τε ψυχῇ
 καὶ σώματι· καὶ τοι τῆς μὲν
 ψυχῆς πεῖσιν τὰ πλεῖστα.
 μνημονικόν τε γὰρ, καὶ οὐκ
 θυβῆ καὶ ξυνοτόν, καὶ ὀξύει-
 πινοῆσαι, καὶ καιροῦ μάλιστα
 ἰσοχάσθαι φημι δέην αὐτόν,
 ἔτι δὲ κριτικόν τε ποιημάτων
 καὶ ἁσμάτων, καὶ μελῶν
 τῶν ἀρίστων διαγινωσκόν, καὶ
 τῶν κακῶς ποιουμένων ἐκ-
 κριτικόν. τὸ δὲ σῶμα, καὶ
 τὰ τὸν Πολυκλείτου κανόνα,
 ἦδ' ἡ ἐπιδέξαι μοι δοκῶ μὴ-
 τι γὰρ ὑψηλὸς ἄγαν εἶναι, καὶ
 εἶρα τοῦ μετέου ἐπιμήκης,
 μήτε ταπεινός, καὶ ναυόδους
 πλὴν φύσιν, ἀπ' ἑμμετρῶ
 ἀκριβῶς· οὐτε πολύσαρ-
 κος, ἀπιθανὸν γάρ· οὐτε λι-
 πὸς εἰς ὑπερβολὴν, σκελετῶ
 εἶδος τοῦτο, καὶ νεκρικόν. ἰθὺς
 παροῦ σοὶ καὶ δῆμος τινός, ὃ
 φάσκει τὰ τοιαῦτα ἐπισημαί-
 νειναι,

neque carnosus admodum, et obesus (absurdum enim est)
 neque rursus corpore impensè tenui: hoc enim aridi cada-
 ueris præ se fert imaginem. Memorabo verò tibi populi
 cuiusdam ad huiusmodi notanda non inertis exclamatio-
 nes.

γ. Iam verò oratione tibi os-
 tensurus sum, qualē et corpore
 et animo optimum sal-
 tatorem esse oporteat. Et
 sanè mentis dotes iam ma-
 gna ex parte executus sum.
 Quippe memoria præcelle-
 re, ac præcipua ingenij indo-
 le clarum, ad hæc solerti et
 acuta intelligentia prædictū
 esse illum oportere aio, et
 qui potissimū temporis ra-
 tionem habere poterit: præ-
 terea autem, ut poematū in-
 geniosus censor sit, tum can-
 tuum atq; carminū præstan-
 tissimorum peritus expēsor,
 vitiosè verò factorū repre-
 hensor argutus. Cæterū
 corporis modū iuxta δὲ Po-
 lycleti canonem adumbra-
 bo, ut neq; impensè altus sit,
 neque præter modum cras-
 sus, neque brevis nimium aut
 humilis neq; natura depres-
 sus, nanus aut pumilio, sed
 moderatæ stature p omnia:

νοῦσα, βοὰς ἁπῆν. οἱ γὰρ
 Ἀντιοχῆς, ὠφυνεσάτη πόλις,
 καὶ ὄρχησιν μάλιστα προδιδού-
 ουσα, οὕτως ἐπιτηρεῖ τῶν
 λεγομένων καὶ τῶν γιγνομέ-
 νων ἕκαστα, ὥς μηδεὶνα μη-
 δεῖν αὐτῶν διαλανθάνειν.
 μικροῦ μὲν γὰρ ὄρχησοῦ ἁ-
 σιλοῦντ', καὶ τὸν Ἑκτορα
 ὄρχουμένον, μίᾳ φωνῇ πάν-
 τος ἀνιόσσαν, ὡς Ἀστυάναξ,
 Ἑκτωρ δὲ ποῦ; ἄποτι δὲ πο-
 τι μηκίσου τινὸς ὑπὲρ τὸ μί-
 τριον, ὄρχησάτω τὸν Καπα-
 νεία ἐπιχειροῦντ', καὶ πῶς
 βάλλειν τοῖς Θηβαίωι τέρχ-
 σιν, ὑπὲρβιβι, ἔφασσαν, τὸ
 τέχ', οὐδὲν σοι δᾷ κλί-
 μακ'. καὶ ἐπὶ τοῦ παχέ-
 δει, καὶ περιλοῦς ὄρχησῶ, πῶς
 δᾷν μεγάλα πῶρωμένον, δέοι
 μεθεῖν, ἔφασσαν, φῆσαι τῆς θυ-
 μίλιν. τὸ δὲ ἐναντίον ὡς
 πάντων κατὰ ἐπιόσσαν, λα-
 λῶς ἔχει, ὡς νοσοῦντι. τότῳ
 δ' ἔτι γιλοῖσ' ἐνέκα ἐπιμνήσθαι,
 ἄν'

nes. Antiochia ciues habet
 ingeniosissimos, quibus stue-
 diū est saltationem omnibus
 alijs anteponeere exercitijs :
 adeoque dictorum & facto-
 rum obseruantes sunt, ut
 nihil omnino earum rerum,
 illorum subterfugere possit
 iudicium. Ergo cum cor-
 pusculo admodum modis-
 culo saltator in scenam in-
 gressus saltaret Hectorem,
 vno ore omnes exclamaue-
 runt, Astyanactem videmus:
 ubi autem Hectorem man-
 sisse dicemus? Rursus alio
 tempore quopiam præter
 modum longo Capanea sal-
 tare conante, idemque The-
 banorum muros adiecturus
 esset: Transcende, inqui-
 unt, muros, nihil tibi sca-
 lis opus est. Quinetiam im-
 pendio corpulentum & obe-
 sum saltatorem falsè subsan-
 narunt, qui cum ingentem
 saltum facere admiteretur,
 Theatrum nobis, inquiunt,

suffulciendum fuerat. Contrà, nimium arido & tenui,
 tanquam malè habenti, bene valere certatim precati sunt.
 Horū profectò non concitandi risus gratia mentionem ad-
 duxi:

ἐκ' ὧς ἴδῃς, ὅτι καὶ δῆμοι
 ὅλοι μεγάλῳ σπουδῇ ποί-
 σαντο ἐπὶ τῇ ὀρχησικῇ, ὧς καὶ
 ῥυθμίσαν τὰ καλὰ καὶ τὰ
 αἰσχροῦς αὐτῶς διαβάσαι. ὁ-
 κίνοιτο δὲ τὸ μετὰ τοῦτο
 πάντας ἴσω, καὶ τὸ σῶμα λε-
 γυμνός τε ἅμα, καὶ συμπίπτει
 γὰρ, ὧς λυγρὸν αἰετὶ κα-
 ρὸς, καὶ σιωπῶντα καρτερῶς,
 καὶ τότε δέοι, ὅτι δὲ οὐκ ἀπὸ
 λακταῖ ὀρχήσις καὶ τ' ἐναγῶ-
 νος χαρονομίας, ἀλλὰ μετέχει
 καὶ τ' Ἑρμῆ καὶ Ποσειδῶνος καὶ
 Ἡρακλῆος ἐν ἀνάλυσιν καλῶν,
 ἴδῃσι δ' αὖ, ἐκείνη τῶν μιμή-
 σεων ἐπισχάων. Ἡροδότῳ μὲν
 οὐδ' τὰ δὲ ὁμμάτων φανό-
 μενα, πιστότερα εἶναι τῶν ὄ-
 των δοκῇ. ὀρχήσαι δὲ καὶ τὰ
 ὄτων καὶ ὀφθαλμῶν πρόσ-
 εον· ὅτῳ δ' ἐλθὲ ὀρχήσις, ὥ-
 στε ἄν' ἐρῶν τις εἰς τὸ θέατρον
 παρέλθοι, ἴσω φρονίῳ καὶ ἴδῶν
 ὅσα ἔρωτος κακὰ τέλει, καὶ λύπη
 ἐχθρότης, ἐξέρχεται τῷ θεάτρῳ

φαιδρό-

duxi : sed ut cognosceres
 multas quoque gentes ma-
 gno studio saltandi coluisse
 artificium, adeo ut et vir-
 tia et virtutes in illo potue-
 rint sagaciter deprehende-
 re. Sit ergo saltator corporis
 re per omnia mobili, et so-
 luto simul atque firmo, ut
 flecti postulante tempore,
 et firmiter consistere, si op-
 pus sit, possit. Quod au-
 tem saltatio à manuum ge-
 stificatione in certaminibus
 proponi solita aliena non
 sit, sed particeps sit et Mer-
 curij et Pollucis et Her-
 culis editarum in certamine
 virtutum, deprehendere pos-
 teris haud obscure, singula-
 rum imitationum periculum
 faciendo. Herodoto au-
 thori gravissimo, ea quæ o-
 culis apparent, certiora vi-
 dentur, quàm quæ percipiun-
 tur auribus. Saltationi et
 oculorum et aurium iudi-
 cium præstò est. Usque adeo verò movet saltatio, ut qui-
 dam miserè et perditè puellam quandam deperiens, in thea-
 trum ingressus, conspectis quorum causa amor esset, malis,
 mentis sanitatem receperit, ac nuncupatis vocis theatro
 egre-

φαιδρότερ' ὧσπερ τι φάρ-
 μακον ληθιδανόν, καὶ κατὰ
 τὸν ποικίλῳ, νηπιενθὺς τε καὶ
 ἀχολον πιδόν. σημεῖον δὲ τῆς
 πρὸς τὰ γιγνόμενα οἰκιστικῆς,
 καὶ τῆ γνώσεως ἐκαστον τῶν ὁ-
 ρώντων τὰ δεικνύμενα, τὸ δ' α-
 κρύνει ποικίλεις τὸς θιατὰς,
 ὁπόταν τι οἰκτρὸν καὶ ἰλιθ-
 νόον φαίνεται, ἢ μὲν γὰρ Βακ-
 χικὴ ὄρχησις, ἢ ἰωνία μάλι-
 σς, καὶ ἢ Πόντῳ σπασδαζομένη,
 καὶ τοὶ Σατυρικὴ οὔσα, οὕτω
 κητέρωται τοὺς ἀνθρώπους ἐ-
 καὶ, ὥς κατὰ τὸν τετραγμένον
 ἑκαστοὶ κωμῶν, ἀπάντων ἐπι-
 λαθόμενοι τ' ἀπὸν, καὶ ἄλλω-
 ται δὲ ἡμέρας, Τιτᾶνας καὶ
 Κορύθαντας, καὶ Σατύρους καὶ
 Βουκόλ' ὁρῶντων. καὶ ὁρ-
 ροῦνται γὰρ ταῦτα οἱ ἀνθρώποι
 σαῶν, καὶ πρωτόν οὐτὸν ἐν ἐκά-
 στῃ τῶν πόλεων, οὐχ ὅπως αἱ-
 δόμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρο-
 νόντες ἐπὶ τῷ πράγματι μάλ-
 λόν περ, ἢ ἐπ' ἀνθρώποις καὶ
 λατονεύουσιν, καὶ ἀξιωμασι-
 περὶ

egreditur fronte iam sere-
 nata hilarior, quasi phar-
 macum quoddam priorum
 malorum obliuionem indu-
 cens, & iuxta poetam dolo-
 rem & acerbitem omnem
 abstergens, haussisset. Quod
 autē ista populo fuerint fa-
 miliaria, ac quisq; spectan-
 tium ea quæ inter saltadum
 demonstrantur callidè, co-
 gnoscat, argumento sunt
 spectatorum profusæ nō ra-
 rō lachrymæ, quoties casus
 aliquis acerbus & miserabi-
 lis productus fuerit. Bacchi-
 ca saltatio in Ionia præci-
 pue & Ponto tāto certè stu-
 dio celebris, quam & satyrā
 vocant, usq; adeò hominibus
 ea detentis voluptati esse cō-
 suevit, vt statutis temporib.
 cæterarū rerū obliti omnī,
 perpetuos dies desideāt spe-
 ctantes Titanas & Corybā-
 tas, & Satyros & bubulcos.
 Saltabātq; id genus saltatio-
 nes nobilissimi quiq; ex sin-

gulis ciuitatib. primores atq; principes, nō reuerentiæ gratia,
 sed potius ob hoc ipsum magnos sese ferebāt, magis quā ob
 generis claritudinē, & obsequia, & dignitates q̄ debebantur
 nobili-

πελονικοῖς. ἐπὶ δὲ τὰς ἀρε-
τὰς ἔφλω τὰς ὀρχησικὰς, ἄ-
κονι καὶ τὰς κακίας αὐτῶν.
τὰς μὲν οὖν ἐν σώματι ἥδη
ἰδεῖα· τὰς δὲ τῆς δεινότητος
οὕτως ἐπιτηρεῖν, οἶμα, δύν-
ηαι ἄν. πολλοὶ γὰρ αὐτῶν,
ὅτι ἀμαθίας (ἀμύχανον ἢ
ἅπαντας εἶναι σοφούς) καὶ
σοφοικίας δεινὰς ἐν τῇ ὀρχή-
σει ἐπιδιδάσκονται· οἱ μὲν ἄ-
λογα κινούμενοι, καὶ μηδὲν,
ὥς φασί, πρὸς τὴν χορδὴν.
ἕτερα μὲν γὰρ ὁ πούς, ἕτερα
δὲ ὁ ῥυθμὸς λέγεται. οἱ δὲ ἀν-
εὐθμα μὲν, τὰ πράγματα δὲ
μετάχρονα, ἢ πρόχρονα, οἷον
ἰσὼ ποτε ἰδῶν μίμνημαι·
τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχοῦ-
μενός τις, καὶ τὴν τοῦ Κρό-
νου τινοφαγίαν, παρωρεῖται
τοτὰς Θυέστων συμφορὰς, ὥς
ὁμοίᾳ παρηγμένῃ. καὶ ἄλ-
λῃ τὴν Σεμὲλιν ὑποκινού-
μενῃ, βατομένην κεραυ-
νῶ, τὴν Γλαυκὴν αὐτῇ ἑκα-
στῇ, μεταγνηστῶν οὖσαν.
ἀπὸ οὗ ἀπὸ γὰρ τῶν τοιού-
των

fulmine repræsentaturus, Glaucen illi assimilabat, tempo-
re longè posteriorem. Atqui nequaquam eiusmodi saltat-

nobilibus. Postea verò quàm
virtutes saltatorias percur-
ri, audi iam nūc deinceps
saltatorum vitia. { Sedenim
quæ corpus plerumq; comi-
tantur, iam ostendi: mentis
autem vitia ad hūc ferè mo-
dum, ut opinor, obseruabis.
Permulti enim illorum pro-
pter inscitiam (fieri enim
non potest ut omnes sapien-
tia exornati sint) turpibus
inter saltandum solæcismis
delinquunt. Illi quidem dum
citra rationem mouentur, ac
nihil, ut aiunt, ad chordam.
Alia quippe pes, alia rhy-
thmus loquitur. Cæterum
alij quidem saltando à rhy-
thmo non discrepāt, res au-
tem parum aptè & tempe-
stiue saltationi accommo-
dant: quorum ego permul-
ta videns memini. Quidam
enim Iouis parentes saltans,
neque non Saturnum deuo-
rantem liberos, Thyestæ ca-
lamitates adsaltabat. Rur-
sus alius Semelen percussam

torum

των ὀρχησῶν, ὀρχήσεως αὐ-
 τῆς, οἶμαι, καταγνωσῶν, οὐ-
 δε τὸ ἔργον αὐτὸ μισητέον,
 ἀλλὰ τοὺς μὲν, ὥσπερ ἡσιν, ἀ-
 μαθούς νομισέον. ἐπαινετέον
 δὲ τὸς ἐν νόμῳ, καὶ κατὰ ῥυθ-
 μὸν τῆς τέχνης, ἱκανῶς ἐκαστα
 δρωντας. ὅλως δὲ, τὸν ὀρχη-
 σῶν δὲ πανταχόθεν ἀπικει-
 βῶδι, ὡς εἶναι τὸ πᾶν ὀρυθ-
 μον, ὁμορφον, σύμμετρον,
 αὐτὸ αὐτῷ ἰοικὸς, ἀσυνκοφάν-
 τιον, ἀντίλυπον, μηδα-
 μῶς ἐπιπὶς, ἐκ τῶν ἀείσων
 κικραμνόν, τὰς ἐνθυμήσεις,
 ὅξυν πῶν παιδείαν, βαθὺν
 τὰς ἐννοίας, ἀνθρώπινον μά-
 λιστα. ὁ γοιῶν ἐπαινεῖ αὐτῷ
 τότε ἂν γίγνοιτο ἐν τῇδε
 παρὰ τῶν θιαστῶν, ὅταν ἐ-
 κας τῶν ὀρώντων γνωρίξῃ
 τὰ αὐτῶ. μάλλον δὲ ὥσπερ ἐν
 κατόπρῳ τῷ ὀρχησῇ ἑαυτὸν
 βλέπῃ, καὶ ἂν πάσχειν αὐτὸς
 καὶ ἂν ποιῇ εἰσθε. τότε γὰρ ἐδὲ

κατε

quiritur humanitas. Statim enim solidam à spectatori-
 bus laudem consequitur, quoties quisque videntium sua ip-
 sius acta illo representante cognouerit. Magis verò ve-
 lut in speculo, in saltatore se ipse conspexerit, tum qualia
 passus sit, quæque quondam faciliare illi studio fuerit. Ne-

torum gratia, saltationem
 respuendam esse censeo: ne-
 que ipsum odio persequens
 dum exercitium, sed illi pos-
 tius, ut sunt, imperiti habens
 di sunt. Laudandos autem
 eos qui legitime ac iuxta
 rhythmum satis artificiose
 cuncta obeunt. In summa,
 oportet saltatorem omnibus
 numeris esse absolutissimū,
 ut totum quod agit, sit con-
 cinnum, sit aptè accommo-
 datum, ac intra mensuram
 cohibitum, sibi ipsi non dis-
 uersum, à sycophantiæ mor-
 su alienum, reprehensionē
 minimè obnoxium, & in quo
 nihil desiderari possit. Est
 præterea summopere neces-
 sarium, ut saltator opti-
 mis cogitationibus tempe-
 ranter instructus sit, acutus
 ingenij acumine docilis, mē-
 te ad deliberandum profun-
 da. Summa verò in illo re-

que

κατέχων ἑαυτὸς οἱ ἄνθρωποι
ὑφ' ἡδονῆς διώκονται, ἀλλ' ἂν
θρόοι πρὸς τὸ ἔπαινον ἐκχέον-
ται, τὰς τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ἑ-
κας ὁ αἰὼνας ὁρῶντων, καὶ
αὐτοὺς γνωρίζοντων. ἔτι χυῶς
γὰρ τὸ Δελφικὸν ἱκάνο, τὸ
Γυνῶθι σωτὸρ, ἐκ τῆς θείας ἑ-
κάνης αὐτοῖς περιζήνεται. καὶ
ἀπέρχονται ἀπὸ τοῦ θεάτρου,
ἅτε χρὴ ἀρᾶσθαι, καὶ ἂν φέ-
ραν, μιμασθικότου, καὶ ἂν πρὸς
περὶ ἡγνύου διδασκόντων.
ζήνεται δὲ, ὡς περὶ λόγοις,
οὕτω καὶ ἐν ὁρχήσῃ, ἡ πρὸς
ἑῶν ποικίλων περιμένει κακο-
ζήλια, ἐπερθεανόντων τὸν
μύθον τῆς μιμήσεως, καὶ πρὸς
αὐτοῦ διοντ' ἐπιταγόν-
των καὶ ἂν μέγα τὴν δέξιν δει-
ξοι, ἐπερμέγαθον ἐπιδεικνύ-
μεν. καὶ ἂν ἀπαλόν, καὶ ὑπερ-
βολὴν θηλωσμένων, καὶ τὰ ἀν-
θρώπων, ἀκριβ' ἀκριβὲς καὶ θειώ-
δους περὶ γόνυ οἶον ἐγὼ πο-
τε μέμνησαι ἰδὼν ποιεῖν τὰ ὁρ-
χαστῶν,

que enim tunc præ volupta-
te homines se cohibere que-
unt, sed certatim ad effun-
dendas laudes prorunt, quis-
que suæ ipsius animæ simu-
lacula conspiciens, ac semet-
ipsum cognoscens. Planè ea-
nim Delphicum illud verbū,
Nosce te ipsum, ex eiusmodi
reportant spectaculo, atque
è theatro discedunt, postea
quam quæ expetenda quæque
fugienda sint, perdidicerint,
et eorum quæ prius ignora-
bant, periti euaserint. Acci-
dit verò quemadmodum in
orationibus, sic pari quoque
ratione in saltationibus, ea
quæ multis vitio datur caco-
zelia, hoc est, mala affecta-
tio, imitationis modum trans-
gredientibus, ac prout quā-
par fuerat, actione exceden-
tibus, et si magnum quid-
dam demonstrandum est, il-
lud præter modum demon-
strantibus: rursus si quid

molle ac tenerum representandum est, illud plus satis effe-
minantibus: porro actiones graues atque viriles ad immani-
tatem usque ferinam euehentibus. Quod ego quondam sala-
torem facientem videns, memoria tenco, antea quidem

kkkk 2 mirum,

χησλῶ , ἀνδοκιμουῦτα πρό-
 τερον, σωιζτὸν μὲν τῶν ἄλλων, καὶ
 θαυμάζειν ὡς ἀληθῶς ἄ-
 ξιον, οὐκ οἶδα δὲ ἢ τινι τύ-
 χῃ εἰς ἀσχύμονα ὑπόκεισιν,
 δὲ ὑπερβολὴν μιμήσεως ἔξο-
 κέλαντα. ὁρχοῦμεν γὰρ
 τὸν Αἴαντα, μιτὰ τῶν ἡπείρων
 εὐθὺς μαινόμενον, εἰς τοσοῦ-
 τον ὑπεριξίπτεσθαι, ὥστε οὐχ ὅ-
 ποκείνασθαι μανίαν, ἀλλὰ
 μαινέσθαι αὐτὸς ἀκότως ἄν-
 τινι ἔδῳ. ἐνδὲ γὰρ τῶν ὧ-
 σιδηρῶν ὑποδύματι κτυπού-
 των τῶν ἰδιῶτα κατέρρηξεν.
 ἐνδὲ δὲ τῶν ὑπαιουμένων τ'
 αὐτὸν ἀρπάσας, τοῦ Οδυσ-
 σέως πλησίον ἔστω, καὶ ἐ-
 πί τῃ νίκῃ μέγα φρονέοντες,
 διέλεε τῶν κεφαλῶν, κατ' ἐνι-
 κῶν. καὶ εἴ γε μὴ ὁ πῖλος αὐτῆς
 σκε, καὶ τὸ πολὺν τ' ὀλκῆς ἀπε-
 δέξατο, ἀρπάζειν ἄν ὁ κακὸς
 δαίμων Οδυσσεύς, ὁρχησῇ
 παραπαύοντι περὶ πύλων. ἀλλ'
 οὐδ' ὅ γε θεῶν ἀπαρ σιω-
 μιμένην ὧ Αἴαντι, καὶ ἐπὶ
 δῶν, καὶ ἐβόων, καὶ τὰς ἰδιῶτας
 ἀπὲρ

mirum, nec non celebrem sal-
 tandi artificem, cætera sanè
 prudentem, nec hominum
 opinione indignum. verùm
 haud scio quo casu tunc in
 ita deformē repræsentatio-
 nem immoderata affectatio-
 ne delapsus sit. Quippe cùm
 illi Ajax desaltandus esset
 mox furens post victoriam,
 tantum à saltationis decoro
 excidit, ut nullo modo Aia-
 cis furentis insaniam repræ-
 sentare, sed ipse omnium iu-
 dicio planè furere atque de-
 bacchari videretur. Vnius
 enim ferreis calceamētis in-
 strepentium vestimentū vio-
 lenter discidit, alterius è Mu-
 sicorum numero correptam
 tibiam, Vlyssis iuxta stantis
 obpositam armorum victo-
 riam gestientis capiti illidēs
 incussit: ὅτι nisi tiara obsti-
 tisset, ὅτι plagæ violentiᾷ ex-
 cepisset, infelix ille Vlyssēs
 perisset, ad verberantis sal-
 tatoris pedes prolapsus. At
 qui vniuersa spectātium co-

rona simili morbo vesaniæ correpta, vnά cum Aiace pa-
 riter insaniebat, ὅτι exilientes vociferabantur, ac vestes
 à se

ἀπὲρρίπλου. οἱ μὲν συρφετῶ-
 λας, καὶ αὐτὸ ἰδιδῶται, τοῦ μὲν
 ἐνσχέμου. οὐκ ἰσοχασμί-
 νοι, οὐδὲ τὸ χῆρον ἢ τὸ κρεῖτ-
 τον ὁρῶντων, ἀκραρ δὲ μί-
 μησιν τοῦ πάθους τὰ τοιαῦ-
 τα οἱ δὲ μὲν εἶναι. οἱ ἀσάοτι-
 ροι δὲ, σωζέμεν μὲν, καὶ αὐ-
 τοὶ μὲν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις,
 οὐκ ἐνέχοντες δὲ σιωπῇ τὸ
 πρᾶγμα. τοῖς δὲ ἐπαύνοισι καὶ
 αὐτοὶ τὴν ἀνοίαν τῆς ὀρχή-
 σως ἐπικαλύπτοντες, καὶ ἀ-
 κειδῶς ὁρῶντες, ὅτι οὐκ Αἴ-
 ας, ἀλλ' ὀρχησοῦ μανίας
 τὰ γιγνόμενα. οὐ γὰρ ἀ-
 κειδῶς τέτοις ὁ γυνῶν, ἀλλ'
 καὶ κακῶς τοῦτο γιγνόμε-
 νον ἔπραξε. καταδὲς γὰρ
 εἰς τὸ μίσον ἐν τῇ βουλῇ, δύο
 ὑπατικῶν μίση. ἐκείνῳ,
 πάντων δὲ διότων μὴ καὶ αὐτῶν
 τινὰ, ὥσπερ κείνῳ, μασιγῶ-
 σι λαβῶν. καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ
 μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ ἐγέλω-
 οἱ δὲ ὑποπῆλον, μὴ ἄρα ἐκ
 τ' ἄλλαν μιμήσεως εἰς τὴν τῶ
 πάθους.

à se proijciebant. Itaq; vul-
 gus, neque non idiotæ, deco-
 ri non admodum obseruan-
 tes, neque quòd bene, ne-
 que quòd secus sit discerne-
 re queunt, hæc omnia ad
 summam doloris exprimend-
 di affectationem pertinere
 arbitrabantur. Ciuiliores
 verò, tametsi rem probè cal-
 lebant, ac non parum ob fa-
 ctum pudore suffunderen-
 tur, neque tamen illud re-
 prehendebant silentio: ipsa
 porrò laude saltatoris amen-
 tiam honestè contegebant,
 planè perspicientes hæc non
 Aiakis, sed saltatoris vesa-
 nia esse perpetrata. Neque
 verò generosus ille hisce cō-
 tētus quietem egit, sed aliud
 quiddam multo magis ad-
 misit ridiculum. Progressus
 enim in medium senatorum,
 inter duos Consules conse-
 dit medius, admodum me-
 tuentes ne vnum ex illis cor-
 reptū flagellis quemadmo-
 dum arietem caderet. Quā

audaciam partim ex illis admirabantur, partim ridebant:
 nonnulli verò suspicabantur, ne ex immodica insanix affe-

πάθους ἀλήθειαν ὑπλήχθη.
 καὶ αὐτὸν μὲν τοι φασὶν ἀ-
 νανύψαντα, οὕτω μετανοῶ-
 σαι ἐφ' οἷς ἐποίησεν, ὥς καὶ
 νοσήσας ἐκ λύπης, ὡς ἀληθῶς
 ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένος.
 καὶ ἰδίῳ λόγῳ τοῦτο σαφῶς
 αὐτὸς. αὐτοῦ τῶν γὰρ αὐθις
 τῶν συσσειστικῶν αὐτὸν, τὸν
 Αἴαντα ὀρχήσασθαι αὐτοῖς,
 παρασησάμεν τὸν ἱπποκρί-
 τῶν, ἔφη πρὸς τὸ θέατρον. ἰς
 κανόν ἐστὶν ἅπαξ μανῶναι
 μάλα δὲ αὐτὸν λύϊασθαι ὁ
 ἀνταγωνιστὴς, καὶ ἀντίτεχε-
 νθαι. τοῦ γὰρ ὁμοίου Αἴαν-
 τος αὐτῷ γραφεῖνθαι, οὕτω
 κοσμίως καὶ σφρόδως τῶν
 μανίαν ὑπεκρίνατο, ὡς ἐπαινε-
 θῆναι, μέντας ἐν τῷ δ' ὀρ-
 χήσας ὁρῶν, καὶ μὴ παροινί-
 στας ἄς τῶν ὑποκριστῶν. ταῦτά
 σοι, ὦ Φιλότις, ὀλίγα ἐκ πα-
 ρόντων παρίδασθαι ὀρχήσας
 ἔργα καὶ ἐπιτιμώματα, ὡς
 μὴ

Etatione vero furoris morbo
 implicatus esset. Et sanè
 perhibebant illum, postquàm
 à tanta vesaniam temulentia
 sobrius esset factus, in tan-
 tum ob hæc quæ turpiter ad-
 miserat, affectum esse poenit-
 tentia, ut præ nimia mentis
 mæstitia agrotius decum-
 beret, reuera ita propter im-
 modicè affectatam insani-
 am perturbatus. Atqui ne
 ipse quidem hoc occultè aut
 dissimulanter habuit, sed
 satis manifestè declarauit.
 Siquidem postulanti-
 bus iterum æqualibus, ut Ai-
 acem in illorum gratiam desal-
 taret, adhibito repræsentato-
 re, inquit ad theatrum: Sa-
 tis superquæ esse semel insa-
 niuisse. Maximè verò om-
 nium eius animum discruc-
 ciauit æmulus. Cum enim
 idem Ajax illi ex composito
 desaltandus esset, adeò mo-

destè et temperanter eius repræsentauit insaniam, ut ma-
 gnâ inde laudem reportaret, saltationis fines nusquam
 egressus, neque repræsentando furenter in quenquam de-
 bacchatus. ¶ Hæc tibi, ô amice, pauca sanè ex perquam mul-
 tis decerpta, ostendi saltationis studia atque exercitia, ne
 prorsus

μή πάνυ ἄχθοίό μοι, ἱρωτί-
 πως θεωμένω αὐτά. εἰ δέ βε-
 ληθείης κοινωνῆσαι μοι τῆς
 θέας, ὅ οἶδ' αἰνῶ πάνυ ἄλθα-
 σόμ' ὁρᾶσθαι, καὶ ὀρχησομένη-
 σοντά γε πείσῃσι. ὥς οὐδὲν
 δεινόςμαί τὸ τῆς Κίρκης ἱκᾶ-
 νο πρὸς σὲ ἡμῶν, τὸ θαυμά-
 μ' ἔχει, ὥς οὕτω πῶν τάδε
 φάρμακ' ἐθέλῃθις. θιγ-
 θήσῃ γὰρ, καὶ μὰ Δί', ὄνον οὐ
 πεφικλὺν, ἢ σὺνδ' καρδίαν ἔ-
 ξας, ἀπ' ὃ μὲν νόσ' σοι ἐμ-
 πιδώτερος ἔσται. σὺ δέ, ὅφ' ἡ-
 δονῇς, εἴδ' ὀλίγον ἢ κυκλῶνος
 πέπλῳ μεταδῶσας ποιεῖν. ὅ-
 πως γὰρ ὁ Ομηρὸς περὶ τῆς Ερ-
 μῆς ῥάβδου ἡ χρυσῆς λέγει, ὅτι
 καὶ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει δι-
 αὐτῆς, ὥρ' ἐθέλει, τὰς δ' αὐτῆ
 καὶ ἄνθρωπους ἐγέρει, τὸτο ἄ-
 τεχνῶς ὀρχήσις ποιεῖ, καὶ τὰ
 ὄμματα θέλγισσα, καὶ ἐργη-
 ργῶν ποιεῖσα, καὶ ἐπιγέρονσ' αἰ-
 πλὼν διάνοιαν, πρὸς ἑκάστῃ τῶν
 θρωμένων. Κρά. καὶ μὲν ἡδὲν ἔ-
 γ' ὅ, ὡς Λυκίον, πάθωμαι τέ σοι,
 καὶ

prorsus indignè aut dolen-
 ter patiaris, si ista libenter
 & magna cū voluptate spe-
 ctare soleam. Ceterū si
 animus est te mecū eiusmodi
 participem esse spectaculi,
 sat scio illius illecebris te ca-
 pium iri, insuper etiam tri-
 pudiaturum. Itaq; nihil opus
 est vt illud Circes dictum ti-
 bi occinam:

Obstupui q̄ te nil phar-
 maca nostra bibentem
 Demulsère.

Haud dubiè enim demulce-
 beris: & per Iouem, neq; asi-
 ni caput, neq; porci cor ha-
 bebis, verū mēs tibi firmior
 erit & cultior. Tu verò præ
 voluptate quam spectando
 mirificam capias, non mul-
 tū Cyceoni potando tri-
 bues. Nam quod Homerus
 de Mercurij virga aurea af-
 firmat, quod illius admini-
 culo, quorū oculos voluerit,
 in somnum soluat, rursus a-
 lios dormientes excitet: hoc

planè efficit saltatio, & oculos demulcēs, & excubare faciēs,
 & mentē ad singula humanæ vitæ acta accuratiū discutiē-
 da excitās. C R A. Atqui iā tuis me, Luciane, dictis p̄suasisti,

ὃ ἀναπλησμένα ἔχω καὶ τὰ ὤ-
τα καὶ τὰ ὄμματα. καὶ μέμνη-
σό γε, ὦ Φιλότις, ἐπιδάσθαι τὸ
θεῖον ἴης, καὶ ἡμοῖ παρὰ σε-
αυτῷ θεῶν καταλαμβάνειν,
ὥς μὴ μόνον ἐκείθι σοφώτε-
ρα ἢ μῦθον ἐπαίσις.

iamq; mihi patent & aures
& oculi. Et vide, ô amice,
ut memoria teneas, ut si quā-
do posthac in theatrū iueris,
me tecū vnā pariter specta-
tū abducas, ne tu solus inde
nobis sapientior regrediaris.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

HAbes, studiose Lector, ex hoc Dialogo priscorum
hominum & ingenij, & studij, & eruditionis testi-
monium præclarum & memorabile, ex quo quantum
à priscorum honestate & industria absimus & degene-
rauerimus, haud difficulter cognoscēs. Priora enim se-
cula floruerunt saltatoribus & mimis & histrionibus:
quorum eruditioni & ingenio pauci nunc etiam emi-
nenter docti respondere possint. Quod si tales id æta-
tis fuere saltatores, cuiusmodi verè eruditos ipsos flo-
ruisse ingenij existimandum est, nempe poetas Tra-
gicos & Comicos, qui suas fabulas hisce desaltandas
obtulerunt? Nostræ autem quid in se habent aut inge-
nij aut honestatis saltationes, nisi ridiculam quandam
chordaca? & verè chordaca, & cōplexus meretricios,
quib. animi incenduntur ad libidinē. Imò pueri, puel-
læ, viriq; matronæ, plebsq; patresq;, profani & sacri,
sæpe ad mediam ipsam noctem: interdum ad alterum
solem choreas protrahunt, in quibus videre est, quāta
cura obseruent ut rem omnium stultissimā, insaniamque
spectaculū, quā scitissimè moderentur: quā rem nisi
tibiarū concentus temperaret, & insania commenda-
ret, nihil absurdius, nihil furētī similis spectari posset.
Et ex hac tamē laudata saltatione, castæ matronæ, in-
corruptæq; virgines, meretrices prodeunt prostitutæ.

« POSTEA-

a POSTEA QVAM tu Craton.] Saltationis laus & origo Macrobius lib. 3. cap. 14. Saturnalium, ubi de saltandi & cantandi apud veteres ratione scribit, sic ait: Ecce enim ubi ab illo ordiatur tempore, quod fuit optimis moribus. Inter duo Punicum bella, ingenui, quid dicam ingenui? filij senatorum in ludum saltatorum commeabant, & illa crotala gestantes saltare discebant: taceo quòd matronæ etiam saltationem non inhonestam putabant, sed inter probas quoque earum erat saltandi cura, dummodò non curiosa, usque ad artis perfectionem. Hinc Salustius in Catilinario Semproniam reprehendit, non quòd saltaret, sed quòd elegantius quàm necesse est probæ. Aemilius Probus in vita Epaminundæ scribit, cantare & saltare in Græcia laude digna fuisse. Cælius Rhodiginus lib. 5. Lectionum antiquarum de Græco penu desumpsit, Saltationis rationem non fuisse veteribus vulgarem aut contemptibilem. b Iam olim acerba.] Sumpsit exordium ab occasione, cum docilitate. c Cum vir lies discipl.] Reprehensio saltationum, à personæ conditione. Hominem ingenium minimè decet turpi incumbere spectaculo. Aemilius Probus in vita Epaminundæ scribit, quòd Romæ turpe erat cantare, & saltare. Salustius in Catilinario dixit, canere, psallere & saltare esse instrumenta luxuriæ, quibus adolescentium animi ad libidinem incitantur. unde Horatius lib. 3. Carm. Od. 6:

Motus docere gaudet Ionicos
Matura virgo, & fingitur artibus
Iam nunc, & incestos amores
De tenero meditatur vngui, &c.

L. Murena Seruius Sulpitius in maledicti loco obiecit, quòd esset saltator. In huius defensione Ciceronis verba sunt hæc: Nemo ferè saltat nisi fortè insanit, neque in solitudine, neque in conuiuium moderato, atque honesto: intempestiuum conuiuium, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Idem libro 3. de Oratore, saltationis duo genera esse significat: alteram Scenicam & histrionicam, quæ infamis & viro indigna est: alteram virilem, quæ ab armis aut palæstra sumpta est. Hanc Quintil. lib. 1. cap. 11. veteribus Romanis dedecori fuisse negat. d Cum primis.] Saltationi opponit tragædiarum &

kkkk s comed.

comœdiarum certamina, quam collationem Lucianus infrà refutatur. e Papæ.] *Confutat hanc collationem. f Istud de.]* Confutatio reprehensionis ab absurdo. g O' amice.] *Propositio, & ὅλην totius orationis. h Principio.]* Argumentum ab antiquitate. i Syderū chorea.] *Exemplo syderum. k Corybantas.]* Corybantum & Curetum. Hoc idem de Curetibus & Ioue, leges apud Strabonem, & in his quæ annotauimus in Dialogo Veneris & Cupedinis. Sunt autem Corybantes, Cybeles, siue Rheæ sacerdotes, qui in sacrificijs matris deorum armati saltantes, casti & puri sunt assumpti: Corybantes appellati, quod inter saltandum capita iactent. l In Creta.] *Insula in medio Ponto. centū urbium fama clara, vnde ἐν γὰρ πόλεις à Grecis appellatur: In longitudine ducta millia et septuaginta passuum: in latitudine quinquaginta millia habet. Hodie Candiam vocant, à montibus eius occiduis. qui λῆξι. i. can didi dicuntur: nullum animal noxium in Creta, vniq̃ue optimi fertilissima, quod Creticū siue Maluaticū vocatur. m Homerus quoq; Merionem.]* Amplificat testimonio Homeri. n Neoptolemo.] *Pyrrhus ex Deidamia Achillis filius. Neoptolemus appellatus est, propterea quod admodum adolescens ad bellum Troianum fuit perductus. Is Pyrrhicum tripudij genus inuenisse fertur, quod Pollux libro 4. Pyrrhico cui-dam tribuit. o Lacedæmonij.]* Lacedæmoniorum exemplo amplificat. p Videres itaq;.] *Hypotyposis saltationum Læconum. q Homerus.]* Alia Homeri exempla. r Mitto illud.] *Eorum quæ in sacris solennia fuerunt. s Proteum.]* Protei fabulam notio-rem arbitror, quàm vt hic sit recensenda. Extat apud Homerū Odys. 4. & apud Maronem lib. 4. Georgicôn. Illam Herodotus historia prima, & post eum Diodorus alijq; plures, ad Aegyptiorum regum morem referunt. Sed præstat vt Diodori ex lib. 2. verba transcribam: Consuetudo, inquit, regibus Aegyptijs causam huiusmodi transmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, vt leonis aut tauri, aut draconis priorem partem in capite ferrent, insignia principatus: quandoque verò arborem, aliquando ignem, quandoque redolentia supra caput vnguenta. Hæc tum ad decorem spectant, atq; ornatum: tum stuporem ac superstitionem quan-
dam

dam affpicientibus iniiciebant, &c. quæ breuitatis causa præ-
tereo. Extat & de eo apud eundem Lucianum nō illepidus Dia-
logus, quem videre potes. Illic enim paulò plura annotauimus.

1 Protei esse æmulos.] Id est, ipsum referre Proteum:
hoc est, in omnem speciem vertentes se, sursum ac deorsum sei-
psos distorquentes. 11 Empusam suspicor.] Memini hu-
ius etiam Aristophanes in Ranis:

Καὶ μὲν ὁρῶν τὸν δῖα μέγα.

Ποῖον δὲ, δεινόν, παντοδαπὸν γὰρ γίγνεται.

Τότε μὲν βῆς, νῦν δὲ ἐξ ὅς, τότε δὲ αὖ γυνή

Ὠρειοπύτη τις. πῦρ ἐστὶ, φῆρ ἐπ' αὐτὴν ἦν.

Ἀλλ' ἔκ ἐτ' αὖ γυνή ἐστιν, ἀλλ' ἡδὲ κύων.

Εμπύσαι τολύω γ' ἐστὶ. Id est,

At maximam profectò video beluam.

Qualem? Nouam, quæ in cuncta subitò vertitur,

Modò bos, modò autem mula, rursus fœmina

Pulcherrima. Age, ubi est? rectà ad illā iā iā feror.

At rursus haud est mulier, imò iam canis.

Empusa proinde est.

Interpres ascribit, Empusam spectrum quoddam esse, quod ab
Hecate soleat emitti videndum miseris et calamitosis. Id subin-
de consuevit alijs atque alijs formis exhibere sese, maximè me-
ridianis horis, ijs qui parentant manibus. Sunt qui ipsam hanc
Hecaten affirmant esse. Narrant autem, vno videri pede. Vnde
& nomē inditum putant ἐμπύσαι, οἷον ἐμπίπτου. In Hebræo-
rum Psalmis δαυιδίου dicitur meridianum. x Salios.] Sa-
lios duodecim Martis Gradiui sacerdotes Numa Pompilius le-
git, ut ait Linius lib. 1. ab V. C. quorū primus præsul vocabatur.
Quem numerū deinde Tullus Hostilius duplicasse fertur. Quo-
rum sacra & festi dies canis sumptuosus cū cantu & sympho-
nia oppipare celebrare soliti sunt Romani, in quibus subtiles co-
ronas, & alia conuiuijs oblectamēta adhibebant. Quod sacer-
dotium quanti fuerit, ex eo colligere licet, quod nisi ex patricijs
ad hunc honorem nemo admissus sit, nisi liber & ciuis patrinus
& matrinus foret. Dicti sunt autem à saliendo, quod facere in
conuiuijs quotannis & solebant & debebant, versicoloribus in-
signis ornati, per urbem tripudianes, carmina Salaria appellata
canentes

eanenes pergebant, succincti aeneis baltheis, togis nexis fibulis, quas trabeas vocabant. in capite pileos gestabant, dictos apices, accincti gladijs: dextra lanceam aut virgam ferebant, læva peltam Thraciam, quod Ancyle dicebatur: hoc est, circumancisum. id cælo lapsum in Numa regiam existimatum, ad cuius formam duodecim numero summa arte confecit Mamurrius artifex: nulla alia mercede ex opere contentus, nisi quod in fine sacri, Mamurij nomen accineretur. præsul in saltando primas tenebat partes, & ducem agens, duos ex alijs Salijs habebat comites, quorum alterum vatem, alterum magistrum vocabant. Sanè non Romani solum in sacris quibusdam, saltationibus & hyporchematibus utebantur: sed aliæ omnes ferme nationes. Nam, ut scribit Athenæus, deis peculiaries suæ fuerunt saltationes. Quin nulla sacra in Delo fiebant, quibus non esset adhibita saltatio. Nec ab Orpheo aut Musæo vlla instituta sacra fuisse constat, sine saltatione. Indi manè & vespere cum saltatione Solem salutabant. Longus sim, si velim omnes recensere. y Priapum.] Sic planius: Priapum Iuno Marti dedit, puerum adhuc rudem, sed multa præditum virilitate, qui non prius à Marte armorum disciplina peritus, quam saltator bonus factus est. Vnde & illi merces à Iunone constituta, ut ab eo decimam spoliiorum partem in bello reciperet. x Cum itaque tria sint celeberrimarum saltationum genera.] Saltationum non unum fuit genus prioribus, siquidem Iul. Pol- lux lib. 4. cap. 14. inter varia saltationum genera commemorat ἐμμέλειον Tragicorum, à cantu nuncupatum: κῳδῶκος Comi- corum, σικωιδία Satyricorum. πυρρίχην κῳ τελευσίαν εὐοπλίαν vocat, quod armati saltarent. Refert illic & alia saltationum genera, si quis auct ea cognoscere. Denique Homeri scholiastes in Iliad. τ. tria saltationum genera commemorat. Vide etiam Cesium Rhodiginum Læctionum antiquarum lib. 5. cap. 3. & 4. Erasmus in adagio, Pyrrichen oculis præ se ferens. A Demiror.] Argumētum à laude, qua à veteribus celebratur sal- tatio. B Hanc tamen.] Exempla Homeri. C Atverò.] Hesiodi. D Ipse.] Socrates. E Socratis Aspasia.] De As- pasia Milesia famina, formosissima pellice, vide 13. Athenai, ubi de Phryne & alijs tum temporis famigeratis scortis multa dicuntur.

dicuntur. Plutarchum quoque in Pericle. F Videris autē.] Collatio tragædiæ & comædiæ, quibus saltationem anteponit.

G Cùm cæcis quoque sint perspicua.] Hyperbole frequens in Luciano, de re vehementer perspicua. Plutarch. τῶν συμποσιακῶν, Decade 2. refert, Antigonum regem vnoculum, allato instrumento prægrandibus scripto literis, dixisse: τὰν εἰς τὴν τυφλῶν δὴλα: Hæc quidem vel cæco perspicua sunt.

H Quod autem saltationum.] Hactenus ex antiquitate & veterum vsu laudauit saltationem, iam ex difficultate artis eiusdem dignitatem ostendit. I Verùm hoc orationis.] Repetitio propositionis, cum commonitione. K Iam verò ea quæ saltatorem.] Quarum rerum cognitio saltatori necessaria. L Titanum pugnam.] Iouis & Titanum bellum non minùs quàm Troianum durauit, nec fuit contentio de paupera regno, quemadmodum inter Eteoclem & Polynicem: sed de ipso cælo. nec potuit absolui, priusquam Iupiter sibi vnoculos Cyclo- pas, fulmen, tonitru, & alios tales ministros, quibus cruentus ille deus vtitur, aduocaret. M Saturni vincula.] Iupiter patrem Saturnum regno expulisse, & apud inferos in perpetuo cære conclusisse dicitur. Virgil. 8. Aeneid.

Primus ab æthereo venit Saturnus olympo,
Arma Iouis fugiens, & regnis exul adeptis.

Et Claudianus de Raptu libro primo:

— patefacta ciebo

Tartara, Saturni veteres laxabo catenas.

N Quoniam verò imitatrix.] Agilitas saltatoris & perspicuitas gestificationis. O Demetrio Cynico.] Probæ exemplo Demetrii Philosophi, & testimonio. P In iudiciū.] Accusat orchesticen, id est, saltationis artem. Superuacuū.] Parergon, hoc est, præter rem additamentum. Q Saltator.] Subiungit historias. R Etenim strepitibus.] Homericæ fabula. S Quippe è barbaris quidam.] Alia barbari. u. iusdam. T Etenim cum.] Aliud alterius barbari. V Saltatorem.] Orchesten. X Polypi mentem.] Pro tempore. alios atq; alios mores, alium atq; alium vultum sumen. Sumptum videtur ex hoc disticho incerti authoris, quod Clearchus in proverbijs, teste Athenæo, citat:

ἑλάνθο

πολύπυδ' ὁ μὲν τέκνον ἔχων νόον ἀμφίλοχ' ἦρας,
 τοῖσιν ἐφαρμόζων ὅντιν' ὥς δὴ μὲν ἴκηε. *Id est,*
 Polypy ingenio sis nate Amphiloche heros,
 Ut temet populo quemcunque accesseris aptes.

*De Polypy ingenio meminit idem Lucianus in sermone Menelaο & Protei. Præterea Plin. lib. 9. cap. 29. Plutarchus in Causis natural. citat ex Pindaro versus hos: πορτίς ἡρὸς χρωτὶ μολί-
 σαι τὸ νόον ὥς φέρον ταῖς πάσις πολίεσιν ὁμιλεῖ. i. Marinae
 beluæ colori maximè mentem accommodans, cum omnibus ci-
 uitatibus consuetudinem habet. Eupolis apud Athenæum: Ἀ-
 νὴς πολίτης πολύπυς ἐς τὸ τροπον. i. Urbanus homo qui mori-
 bus sit polypus. Υ Præcipuè verò mores.] Effectus & v-
 sus artis. Ζ Lesbos Mityl.] Sobrietas & prudentia sal-
 tatorum. α Præterea cum.] A iucundo & vili. β Ete-
 nim illud ego.] Effectus, & quæ saltationem sequuntur.
 γ Iam verò orat.] Hactenus ingenij dotes: iam & corpo-
 ris recenset, in saltatione. δ Polycleti can.] Polycleti no-
 bilis cum primis statuarij meminit Plinius, & de eo memoran-
 da tradit lib. 34. cap. 4. ε Vsqueadè verò.] Redit ad af-
 fectus artis. ζ Sed enim quæ.] Vitia saltatorum, ex qui-
 bus rursum dignitas & difficultas artis colligitur. η Hæc ti-
 bi, ô amice.] Conclusio, à necessitate.*

ΕΥΝΟΥΧΟΣ.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ, ΣΕΥ
PAMPHILVS.Η ΑΜΦΙΛΟΥ, ΚΑΙ ΠΑΜΦΙΛΙ ΕΤ
Λυκίης.

Lycini.

Erasmo Roterodamo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

Historica quædam narratio est, qua Dioclis & Bagoæ
 Peripateticorum philosophorū inter se contentio-
 nem exponit. Eunuchus autem inscribitur, quod potis-
 sima contētionis pars in eo versetur, vtrum Eunuchus
 debeat aut possit philosophum agere: cū alter ab in-
 dignitate rei, & ab accidentibus philosophicæ profes-
 sionis hoc negaret: alter autē exemplis, & sine seu of-
 ficio

ficio philosophi, item à consequētibus sese tueretur. Vbi interim tacitè illud quoq; indicat Lucianus, q̃ ea tū ætate philosophi ex vitijs & sceleribus magis quam ex doctrina & vitæ integritate censebantur. Exordium ab admiratione trahitur, qua attentos facit, ampliificando conditionem & professionem personarum, & rei qualitatem.

ΠΟθεν, ὦ Λυκῖνε, ἢ τί γέλωρ, ἡμῖν ἀφῖσαι; ἀεὶ μὲν γὰρ φαιδρός ὢν τυγχάνεις, τουτὶ δὲ πλέον ἢ σωύθεις εἶναι μοι δοκῆς, ἐφ' ὅτῳ μὲν καταχθῆν δυνάτοός ἐστι γέλωτα. Λυ. ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἡκω βω, ὦ Πάμφιλε; τῷ γέλωτι ὅτε αὐτίκα κοινωνόν ποιήσομαι σε, ἢν ἀκρότης οἴσῃ δίκῃ δικαιοσύνην παρεχθόντων, φιλοσόφων πρὸς ἀπλήτους εἰσόντων. Πάμ. καὶ το μὲν ὡς ἀληθῶς γελοῖον λέγεις, τὸ φιλοσοφῶντας δικάζειν πρὸς ἀπλήτους. Δίον, εἰ καὶ τι μέγα εἶναι, κατ' ἐπὶ τῷ ἐν σφίσι διαλύειν τὰ ἐγκλήματα. Λυ. πόθεν, ὦ μακάρε, κατ' ἐπὶ τῷ ἐκείνοι, οἳ γε συμπονούντων, ὅς τις ἀμάξας βλασφημιῶν κατακτεῖσθαι ἀπλήτων, λεκράζοντος καὶ ὑπερβλεπόντων; nant illi, q̃ quidē solida plaustra cōuitijs onusta alter in alterum effuderint, vociferantes, mirāq; peruicacia contēdentes.

VNde a nobis aduenis, Luciane, seu quidnā rides? Semp̃ tu quidē & aliās consueuisti nobis hilaris ac festiuus occurrere: verū istuc maius aliquid solito videtur esse, de quo risum nec compescere queas. LV C. E' foro tibi adsum, ὦ Pamphile: porrò mox efficiā ut tu quoq; mecū rideas, simul atq; audieris cuiusmodi litis adfuerim aelioni, duobus philosophis inter sese contendentibus. P A M. Iam istuc ipsum profectò ridiculum est quod ais, philosophos inuicē lites agitare. Nā etiā si qd magni fuisset negotij, inter ipsos modeste citraq; pugnā controuersia cōpositā oportuit. LV C. Quid ais? tranquillè component illi, q̃ quidē solida plaustra cōuitijs onusta alter in alterum effuderint, vociferantes, mirāq; peruicacia contēdentes.

P A M P.

Πάμ. ἥ περ, ὦ Λυκῖνε, περὶ τῶν λόγων διφείροντο, τὰ σωθήσθαι ταῦτα, ἵτιρόδοξοι τυγχάνουσιν· Δυκ. ὁ δ' αὖτως, ἅμ' ἐπιτροῖόν τι τοῦτο λέω. ὁμόδοξοι γὰρ ἄμφω, καὶ ἅπ' τῶν αὐτῶν λόγων, δίκην δ' ὁμῶς σιωδῆκα· καὶ δικασαὶ ψηφοφοροῦντων ἥσαν οἱ ἄεισοι, καὶ προσβύταλοι, καὶ σοψώτατοι· ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐφ' ὧν ἄν τις ἐδίωκε, παρὰ μέλη· τι φθιγγάμην· ἔχ' ὅπως ἐς τοσαύτων ἀναισχωτῶν τραπόμην· Πάμ. ἐκοιῶν λέγοις ἄν ἥδη τὸ λεγόμενον τῆς δίκης, ὥς καὶ αὐτὸς εἰδέναι, ὅ, τι τοῖς λεγόμενοις ἐν τῇ πόλει γέλωτα. Δυκ. συντίταται μὲν, ὦ Πάμπελε, ὡς οἶδα, ἐκ βασιλείας μεθοφορά τις ἐφ' αὐλήν, κατὰ γῆν, τοῖς φιλοσόφοις, Στωϊκοῖς λέγω καὶ Πλατωνικοῖς καὶ Επικουρείοις, ἔτι καὶ τοῖς ἐκ τοῦ Περικλέους, τὰ ἴσα τούτοις ἅπασιν. ἴσα δέ, ἀφ' ἑαυτῶν αὐτῶν τιν' ἅμωρ ἀντικαθίσταται, Δοκίμασθέντα ψήφω τῶν ἀείων. esset æquale. Cæterū demortuo ex his quopiam, alius aliquis in eius locū subrogandus est, qui sit optimatū calculis probatus.

PAM. Videlicet de disciplinis atq; opinionibus, Luciane, ita ut assolent, dissentiebant, quod erant diuersæ factionis· LV C. Nequaquam, imò aliud quiddam erat hoc de quo dissidebāt: nam eiusdem sectæ erant ambo, eiusdemq; scholæ, & tamen orta inter eos lis erat. Porro iudices qui cognoscebāt, primates erant huius Reip. natūq; maximi ac sapientissimi: breuiter, apud quos pudeat aliquid etiā parū apte quippiam eloquutus, nedū ad tantā prouectus inuerecundiā. PAMP. Quin tu igitur litis argumentū exponis, quo videlicet ipse etiam cognoscā quæ res tibi tantū risum concitārit? LV C. Scis Pamphile, salariū, idq; neutiquā exiguū, ab Imperatore fuisse constitutū singulis philosophorū generibus, puta Stoicis, Platoniciis, Epicureis, cumq; hic etiā Peripateticis: ita ut unicuiq; sectæ præmiū

c Porro

καὶ τὰ ἄλλα, οὐ βούη τις
 λῶ, κατὰ τὸν ποιητὴν, οὐδὲ
 ἰσθῶν, ἀλλὰ μύθου κατὰ τὸν
 ἱνικῶν, ἰφ' ὅτῳ συνῆναι τοῖς
 νύκτι. Πάμ. οἶδα ταῦτα· καί
 τίνα φασὶν αὐτὴν ἀγαθὴν ἀπ-
 θανῆν, τῶν Πειπωτηγικῶν
 οἶμοι τὸν ἕτερον. Λυ. αὐτῇ, ὦ
 Πάμφιλε ἢ Ελένη, ἡπὲρ ἡς ἱμο-
 νομάχου περὶ ἀκρόπολιν. καὶ
 ἄλλοι γὰρ τὴν γυλοῖον ἔδην λῶ
 ἱκάνοις, ὡς τὸ φιλοσόφους εἶναι
 φάσκοντας, καὶ χρημάτων κα-
 ταφρονεῖν, ἔσθια ἡπὲρ βί-
 ταν, ὡς ἡπὲρ πατρίδ' εἰν-
 δυνάστες, καὶ ἱερῶν πατρῶ-
 νων, καὶ τάφων περὶ οἰκῶν ἀ-
 γανίσθαι. Πάμ. καὶ μὲν
 καὶ τὸ δόγμα, τὸ γὰρ οὐ τοῖς
 Πειπωτηγικοῖς, τὸ μὴ σφόδρα
 καταφρονεῖν χρημάτων, ἀλλὰ
 πρὶν τι ἀγαθὸν καὶ τὸ οἶ-
 σθαι. Λυ. ὁρθῶς λέγεις. φασὶ
 γὰρ οὐ ταῦτα· καὶ κατὰ τὰ πά-
 ρεα ἐγγίνετο αὐτοῖς ὁ πόλεμος,
 τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἦσαν ἄλλοι.
 ποιοῖ

Porro primum illud neq;
 bubula pellis erat quæpiam,
 quemadmodum ait d poeta,
 nec porcellus: verum singu-
 los in annos decies mille num-
 mum, quos accipiunt vii do-
 cedat iuventutem. P A M. Me-
 mini quidē ista. Quin aiunt
 nuper ex illis diē obisse quæ-
 piam, alterū (ni fallor) e Pe-
 ripateticis L V C. Hæc ipsa,
 Pamphile, Helena, propter
 quam illi inter sese singulari
 certamine confluebant. Et
 hætenus quidē nihil etiā ris-
 dendum erat in illis, præter
 hoc, quod quum philosophos
 esse se profiterentur, ac pecu-
 nias pro nihilo ducere: tamō
 earū gratia perinde atq; pro
 patria in discrimen adducta,
 pro religione maiorum, pro
 monumētis progenitorū de-
 certarent. P A M. Atqui Pe-
 ripateticorum istud est de-
 cretum, non admodū esse ne-
 gligēdas pecunias, verum eas
 in tertio quoddam bonorum
 ordine esse ponendas. L V C. Rectē dicis. nam ista quidem
 aiunt. Proinde bellum hoc ex maiorum iudicio sententiāq;
 illis extitit: verum quæ postea consequuta sint, iam auscultā
 llll e Primum

πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι τ' ἐπιθά-
 λιον τ' ἀφ'θανόντος ἐκείνου ἡγά-
 γιζοντο· ἄλλο δὲ μάστιγι καὶ οἱ
 ἀμφύεστοι αὐτ' , Διοκλῆς τε ὁ
 πρόσθεν τούτου, οἷδά ὃν λέγω, τὸν
 εἰσπρόμην, καὶ Βαγώας ὁ εὐνῆχος
 εἰς δόκουον, τὰ δ' οὐκ ἔτι λόγων
 περὶ γάμων αὐτοῖς, καὶ πλὴν ἐμ-
 πεδείαν ἐκείνους τ' ὁρμάτων
 ἐπιδήσει. καὶ ὅτι τῶν Αἰσού-
 τελης, καὶ τ' ἐκείνου δόκουώτων
 ἔχοντο καὶ μὴ τ' Δί', ὅδε τὸς αὐ-
 τῶν ἀμείνων ἴστω, τὸ δ' οὐκ ἔτι
 λ' ἔτι δὲ διέκρινε καὶ τ' ἐπὶ ἐοδῇ.
 ἀφ' ἑμῶς γὰρ ὁ Διοκλῆς τ' δε-
 κνῦσαι τὰ αὐτ' , μετέβαινε καὶ
 πρὶ τ' Βαγώας, καὶ διελήχθη ἐν
 πρῶτῳ μάστιγι τὸν βίον αὐτ' .
 κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ὁ Βαγώας
 ἀντιζήτησε τὸν ἐκείνου βίον.
 Πάμ. ἐκότες, ὦ Λυκίε. καὶ τὰ
 πλείω γὰρ τ' λόγους πρὶ τούτοις μά-
 λον ἐχέτω ἔνθα αὐτοῖς, ὡς ἔγω-
 γη, ἐκ δὲ δάμων ἐπὶ γάμων, ἐπὶ
 τῷ τοιούτῳ τὸ πλεονεκτήσειν
 ἄρ μοι δόκω, τὸν ἄμεινον
 βιοῦντα μάλλον, καὶ τ' ἐν τοῖς
 μετὰ, Luciane. Siquidem eius rei magis erat habenda ratio.
 Proinde si ego fortè iudex causæ sedissem, magis in hoc,
 ut mihi videtur, futurus eram occupatus: potiusq; spectâssem
 propter moribus esset præstantior, quàm uter ad disputandum ac

Primum complures quidam
 alij in defuncti illius funebri-
 bus ludis decertabant, sed in-
 ter hos præcipuè duo viribus
 pares: puta Diocles ille se-
 nex: nosti quem dicam, con-
 tentiosum illum inquâ: præ-
 terea f Bagoas, qui quidem
 ea specie est, ut Eunuchus es-
 se videatur. Inter hos initio
 de doctrina, deq; philoso-
 phia decretis atq; opinionibus
 est decertatum: uterq; sui
 specimen ac documentum de-
 dit, quod esset Aristotelicæ
 factionis, quodq; eius placita
 sequeretur ostendit. At per
 Iouem in hoc certamine neu-
 ter altero superior erat. Lis
 igitur huc deflexit denique.
 Diocles desinens iam erudi-
 tionis suæ periculum ac spes-
 cimen ostendere, ad Bagoam
 descendit, ac vitam illius in
 primis carpere est aggressus:
 Bagoas itidem huius vitam
 vicissim taxabat. P A M. Idq;
 dicendum

διότις αὐτοῖς περὶ φρόνους
 τῆς οὐκ φρόνους τῆς νίκης νομί-
 ζων. Δὲν. ἐν λέξει, ἡ αὐτὴ ὁμο-
 ψυχοῦς ἐν τῷ φρονίῳ. ἐπεὶ δὲ αὐ-
 τὸς ἡ εἶχον βλασφημιῶν, αὐ-
 τὸς δὲ ἐλέγχων, τὸ τελευτῶν
 ἡ δὲ οὐ Διοκλῆς ἐφῆ, μὴ δὲ πλὴν
 ἀρχὴν θεμιτὴν εἶναι, ὅτι βαρύνει
 μεταποιοῦν φιλοφροσύνης, καὶ τῆς
 ἐν αὐτῇ αἰσείων, ὁ νόμος γὰρ
 ὅντι. ἀλλὰ τὸς τοῖς τῶν ἐκ δὲ πῶς
 τῶν ἀρχαίων ἐξίς, ἀλλὰ
 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ, καὶ πρὶν ῥῆσιν
 εἶναι, καὶ τῶν αὐτῶν ἀπάντων
 συλλογῶν. διὸ τοῖς τῶν ἀρχ-
 αίων, καὶ ἀντιφύων θείων
 μα, εἰ τις ἐκ τῶν ἐξίς ἐκ τῶν οἰ-
 κείων, ἡ δὲ οὐ τοῖς τῶν τινά. καὶ πο-
 τὸς τῶν οὐ πρὶν τῶν λόγων, ἐπεὶ αὐ-
 τὸς ἐπεὶ γινώσκων εἶναι τὸν ὁ νόμον
 ἐκ τῶν, ἀλλὰ τὴν αὐτῇ καὶ
 μικτῇ, καὶ τῶν αὐτῶν, ἐξίς τῶν ἀν-
 τρωπείων φύσεως. Πάμ. ἡ αὐ-
 τὸς γὰρ τὸ ἐκκλησιαστικὸν, ὅτι Δὲν
 κινεῖ. καὶ ἡ δὲ γινώσκων καὶ αὐτὸς, ὅτι
 ἐταῦρος, περὶ ἀγορεύει, τὸ πρὸς ἀλόγισ-
 τότητος ἡ αὐτῇ γινώσκων ἀκέρων.

neq; mulierem, sed quiddam utrinq; compositum & conflatu,
 planeq; monstru ab hominum natura specieq; alienum PAM.
 Nouam accusandi rationem nobis narras, Luciane. Iamque
 & ipse ridere compellor, crimen audiens tam inauditum.

τί δ' οὐκ ἄτερ Θ', ἄρα τὴν ἡ-
 συχίαν ἤγαγεν, ἢ τί πρὸς ταύ-
 τα καὶ αὐτὸς ἀνταπῆν ἐτόλ-
 μησι; Λυ. τὰ μὲν πρῶτα, π' αὐ-
 δὲς καὶ λαλίας, οἰκῶν γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ τοῦτο, ἐπιπολὺν ἐσιώ-
 πα, καὶ κρυφεία, καὶ ἰδίῳ φαν-
 ρὸς ἴν', τέλ' Θ' ἵ, λεπτόν τι καὶ
 ζωακῶν ἐμφθιγξάμην Θ', ὃ
 δίκαια ποιεῖν ἔφη τὸν Διο-
 κλεία, φιλοφώας ἀπεκλείοντα,
 ἀνδρῶν ὄντα, ἧς καὶ ζωαξί-
 μαιτῆναι. καὶ πρῆγοντο Ασπασία
 καὶ Διοτίμα καὶ Θρηγυλία, σιω-
 γορήσασθαι αὐτῶν. καὶ τις Ἀκα-
 δημαῖκος ἀνδρῶν ἐκ Κελτ,
 ὀλίγον πρὸς ἡμῶν ἀνδοκίμης
 ὧς ἐν τοῖς Εὐμησιρ' ὁ Διοκλῆς
 δὲ λακῶν αὐτόν, ἔπειθ' ἴν' καὶ
 τῶν ὁμοίων μεταποιῶτο, ἔρξεν
 αὐν, οὐ λατ' ἀπλῶς αὐτῶν τὴν
 παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν. καὶ
 τινὰς καὶ αὐτὸς ἐπεμνημόνευ-
 λόγους, καὶ πρὸς ἑκάστον, ἐπὶ
 τῇ Στωικῶν, καὶ Κινικῶν μά-
 λιστα ἐρημνύς πρὸς τὸ γελοίο-
 τερον,

Sed alter ille quid? Num ob-
 ticebat? an vicissim & ipse
 quiddam ausus est ad ista re-
 sponderet? LV C. Imitiò quis-
 dem pudore ac metu (nam
 id est istis familiare) diutius
 obticebat, erubescens inte-
 rim, palamq; prae se ferens
 id quod erat. 8 Tandem au-
 tem tenuem quandam ac mu-
 liebrem edens vocem, nega-
 bat æquum facere Dioclem,
 qui se quòd eunuchus esset,
 ob id à Philosophia seclude-
 ret, cum qua fæminis etiam
 esset commercium. Allega-
 bantur Aspasia, Diotima,
 Thargelia, quæ causam il-
 lius adiuuabant. Præterea
 Academicus quidam eunu-
 chus natione Gallus, q̄ pau-
 lò ante nostram ætatem ma-
 ximi nominis apud Græcos
 floruisset. Porro Diocles et-
 iam illum ipsum, si quidem
 extaret, ac simili negotio se-
 se misceret, prohibuimus se-
 se respondit, nihil expauesce-

etum opinione quam apud vulgus obtinebat. Ad hæc, quum
 ipse quædam dicta in illum iaciebat, tum referebat in eum
 quæ à Stoicis maximèque Cynicis dicta ad risum concitantur
 dum

τις οὖν, ἐπὶ τῷ ἀτελεῖ τῷ σώματι
 τῷ. ἐν τῷ τοῖς δικαί-
 σῶς ἢ ἀφαιρῶν. καὶ τὸ λεγόμε-
 ναὶ οὐδὲν τῷ σκίμματι τῷ
 τὸ ἐγγύς οὖν, ἢ δοκιμα-
 σίᾳ τῷ οὐδὲν τῷ φιλοσοφίᾳ
 παρὰ τῶν, καὶ νῦν πε-
 σίαν ἐχθροὺς ἀξιῶν, τοῦ
 καὶ καὶ σχῆμα, καὶ σώματι
 οὐμοσίαν περὶ φιλοσοφίᾳ
 δὲν λέγουσι καὶ τὸ μέγιστον,
 πάγονα βαθεῖα ἐχθροὺς, καὶ
 τοῖς περὶ οὐσι καὶ μανθάνειν
 βελονοῖς ἀξιόπιστον, καὶ πρὶς
 πονηρὰ τοῖς μυήσας, ἃς καὶ πα-
 ρὰ βασιλείᾳ ἀφαιρῶν, τὸ δὲ
 τῷ οὐδὲν καὶ τῶν βασιλέων
 χεῖρον εἶναι. τὸς καὶ ἡ καὶ πε-
 παρὰ οὐ ποτε ἀνδρείας, τῷ
 δὲ ἐξ ἀρχῆς οὐδὲς ἀφαιρῶ-
 φθα, καὶ ἀμείβομαι τῷ
 ναι, κατὰ ταῦτα τοῖς κορ-
 νους, αἱ μὴτε πρὶς οὐς, μὴτε
 λόραξιν ἐν πρὶς οὐν τοῦ
 ἢ σωματικῶν λέγουσι εἶναι
 τῷ

dumerant idonea, de corpo-
 re mutilo atque imperfecto.
 Hac in re iudicium cognitio
 versabatur. Denique totius
 causæ iam illud caput esse
 cepit, num Eunuchus ido-
 neus esset censendus qui ad
 philosophiam admitteretur,
 quique iuuenibus præfici pos-
 stularet, quum alter interim
 formam etiam ac corporis
 integritatem in philosopho
 requirendam esse diceret. Ma-
 ximè verò uti barbam al-
 tam ac promissam gerat, quò
 videlicet ijs qui discendi cu-
 pidi aduenirent, vir grauis
 appareat, et is cui fides ha-
 beri debeat, neque indignus
 videatur decem illis drach-
 marum millibus quæ forent
 ab Imperatore capienda.
 Cæterum Eunuchorū con-
 ditionem etiam quàm Spa-
 donum esse viliorē. Nam
 illos aliquando virile quid-
 dam expertos fuisse: at hunc

ab ipso statim ortu fuisse exectum, planeque animal esse quod-
 dam varium atque anceps, non aliter quàm cornices, quæ ne-
 que inter columbas, neque inter coruos numerari queant.
 Alter contrā responderet: eo iudicio non de corporis agi

τὴν κρίσιν, ἀπὸ ἀληθῆ ψυχῆς
καὶ τῆς γνώμης ἐξέτασιν δέμ
ρίγνεται, καὶ τὴν δολιχείαν
ἐπισήμης. ἔθ' ὁ Αἰσωτέλης ἐς
καλῶς μάρτυς τῷ λόγῳ, εἰς ὃν
πρόβολον θαυμάζεις Ἑρμῆαν
τὸν ἀνύχορον, τὸν ἐκ τῷ Ἀτρε
νέως τυραννοῦ, ἅχει τὸ καὶ ἐλ
θῆν αὐτῷ, κατὰ ταῦτα τοῖς
θεοῖς, καὶ τοῖς καὶ τὸ ἄλμα πε
σιθῆναι ὁ Βαγῶας ζυῖτον, ὡς
πολὺν ἐπιτηδεύσας ὄνους
καὶ τοῖς νέοις διδάσκαλον,
ἔθ' ὁ δολιχὴν τινὰ πρὸς αὐ
τὸς ἐνδείξασθαι διωκόμενον,
ἔθ' ὁ Σωκράτης κενὸν ἔγκλη
μα παθεῖν ἄν, ὡς ἀφ' αὐτῶν
τὰ μεράκια. ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τὸ
ἀγνῶτον μάστιγι σκώφθη, χα
λερῆτος τῷ, ὡς γοῦν ὦν, πρὸς
δέρριψεν. αἱ γὰρ ὁ πῶντων,
ἐφη, βαλὲν κείνῳ δέοι τὸς
φιλοσοφούτας, τὸν προχρον
ἄν δικαιοτέρου πεπειθῶσα
πάντων, ἐν ζυγῷ τέτ' ἄλ
λον παρὲς, τὸ δὲ ὄνομα ἐν
ἀφανῆ κείνῳ, καὶ μὲν, ἐφη,
ὁ ἀνὴρ δικασαί, οὐ τοῖς ὁ
τὰς

figura, verum de animi vire
tute, proinde mentis quali
tatem expendi oportere, de
dogmatum cognitione qua
rendum esse. ⁱ Eius rei testis
citatus Aristoteles, qui qui
dem Hermeam eunuchum
Atarne oriundum tyrannum
supra modum sit admiratus,
adeo ut illi perinde atque
Dijs sacra fecerit. Ausus est
et illud addere Bagoas,
multo magis idoneum esse
eunuchum cui adolescen
tes erudiendi credantur,
quod ab hoc nulla in illos
calumnia possit haerere, ne
que Socraticum illud cri
men in hunc competat,
quod adolescentulos cor
rumpat. ^k quae ille potiss
imum in mentium imberbe
fuerat cauillatus, ea hic
facet, ut ipsi quidem vi
debatur, reiecit. Etenim si
e barbae prolixitate, inquit,
philosophos aestimare con
uenit, nimirum hircus an
te omnibus primas tenebit.

Hic tertius quidam assistens
(nomen hominis filebitur) ^l Atqui iudices, inquit, hic ma
lis

τὰς γυναῖκας καὶ τὸ φώ-
νημα γυναικῶν, καὶ τὰ ἄλ-
λα ἀνυπόχρῳ οἰκῶς, ἃ ἀποδύ-
σασθαι, πολλοὶ ἀνδρῶν ὑμῖν
φανῆται. ἃ δὲ μὴ, ψόδον
ταὶ οἱ περὶ αὐτοῦ λέγοντες,
καὶ μοιχὰς ἐσθλῶ ποτὶ, ὡς ὁ
Ἀξωρ φησὶν, ἄρθρα ἐν ἄρ-
θροισι ἔχων. ἀλλὰ τό τε μὲν
τὸν ἀνύχαρον ἀναφυγῶν, καὶ
τὸ ἐρησφυγῶν ἐν ῥόμφῳ,
ἀφείθη, ἀπιστησάντων τῇ κα-
τηγορίᾳ τῶν τότε δικασῶν,
ἀπὸ γὰρ τῆς φανερᾶς ὀψείας.
μὴ δὲ, καὶ παλινοφθασά-
μοι δοκῇ, τὸ πεκαμμένου μι-
σθῆναι. τῶν δὲ λεγομέ-
νων, παρὰ πάντων μὲν γέλω-
ς ἐγγίνετο, ὡς τὸ ἀκός. Βαγῶας δὲ
μᾶλλον ἐτράπητο, καὶ παν-
τὶ ὡς μυσία τραπεζῶν
χρώματα, καὶ ψυχρῶ ὡς ἰσθ-
μι ἐτόμην. καὶ οὕτως συγκα-
τατίθεσθαι τῶ τῆς μοιχείας ἐγ-
κλήματι καλῶς ἔχων ὥς, ὅτι
ἀρχὴν αὐτῷ τῷ κατηγοίᾳ
καὶ τῷ τὸν πρόντα ἀγῶ-
να ἢ γὰρ ἔσται. Παμ. γὰρ
λοῖα,

lis leuibus, ac foeminea vo-
ce, reliquoq; corporis habi-
tu eunuchoadsimilis, si quis
vestes detrahat, egregie vi-
esse videbitur. Alioqui men-
tiuntur qui ferunt, eum ali-
quando in adulterio depre-
hensum, membra in mem-
bris, ut legum tabulae lo-
quuntur, habentem: atque
id quidem temporis ad eunu-
chum confugisse, eaq; reper-
ta latebra absolutum fuisse,
quum iudicibus crimen per-
suaderi non posset, ut qui e
specie hominem iudicare non
eunuchum. At nunc mihi pa-
linodiam cantaturus viden-
tur, idq; propter ostentatum
praemium. Haec quum dice-
rentur, omnibus ut par erat,
risus est obortus. Porro Ba-
goas magis etiam perturba-
batur, omnem in speciem sese
variens, atq; in innumerabi-
les versus colores, tum frigi-
do sudore fluens: ac neq; de-
corum sibi existimabat adul-
terij crimen agnoscere, neq;
rursus eam accusationem

inutilem ad praesens certamen arbitrabatur. P A M, Pro-

δοῖα, ὃ Λυκῖνε, ὥς ἀληθῶς
 ταῦτα, καὶ οἰκνῶ τὸν τυχε-
 ῶν ὑμῖν διαπρίβω πρὸς ἡ-
 ὄματα. τὸ δ' οὐδὲν τέλει· τί ἐγὼ
 νεῶ, καὶ πῶς ἐγνώσκω πρὸς αὐτὸν
 οἱ δικασταί, Ἄν. ὁμοφύμοι
 παύσαντες ἡμῶν, ἀλλ' οἱ μὲν ἡ-
 ξίομαι, ἀρδύοντες αὐτόν, ὡς
 σπέρτης ἀργυρωνύτης, ἐπισκο-
 πῶν, ἢ διώκοντες φιλοσόφῳ τὰ
 γὰρ πρὸς τῶν ὀρχεῶν. οἱ δ' ἐτι
 γελιοτέρων, μετασηλασθέντες
 τῖνας τῶν ἐξ οἰκῆματος γυναι-
 κῶν, ἐκλεῖπον αὐτόν σωεῖναι,
 καὶ ὅπου αὐτὸν καί τινα τῶν δικα-
 σῶν τὸν προσβυτάτον τε καὶ
 σοφίστατον, ἐφιστάμενοι ὁρᾶν, ἢ
 φιλοσοφῆ. μετὰ δ', ἐπὶ πάν-
 τας ὁ γέλωας καταῖχε, καὶ δαίς
 ὅστις οὐδὲν τὴν γαστέρα ἤλθα,
 βρασσομένη ἐπ' αὐτῷ, ἐγνώ-
 σκων ἀναπόμπιμον τὴν ἰτα-
 λίαν ἐκπέμψαν τὴν δίκην καὶ
 νεῦν ἄτις· μὲν πρὸς τὴν τῶν
 λόγων ἐπίδοξιν, ὥς φασί,
 γυμνάσιον, καὶ πρᾶσινον

ῖτον,

fecitò deridicula sunt ista,
 Luciane, neque vulgarem
 vobis, uti coniectandum est,
 voluptatem præbuerunt. Ve-
 rum quò tandem res euaſit,
 et quid super his pronun-
 ciarunt iudices? LVCIA.
 Non erat eadem omnium
 ſententia: verum alijs qui-
 dem viſum eſt, uti nudato
 illo, quemadmodum in em-
 picijſ ſeruiſ fieri conſuevit,
 inſpicerent, num in ijs quæ
 ad penem pertinent, philoſo-
 ſophari poſſet. Alij verò
 ſententiam dixere multò ma-
 gis etiam hac ridiculam:
 nempe ut accerſitiſ è luſtro
 mulieribus aliquot, iube-
 rent illum cum illis congre-
 di, ac viri officio fungi: æ-
 ſtante interim è iudicibus
 quopiam, qui quidem eſſet
 natu maximus, fideq; ſpecta-
 tiſſima, qui inſpiceret num
 philoſophum præſtaret. Hæc
 ubi omnium riſu fuiſſent
 excepta, neque quiſquam o-

mnino adeſſet, cui non doleret alius riſu concuſſa, viſum
 eſt ut integra cauſa in Italiam reiiceretur. Et nunc alter,
 ut aiunt, ad eloquentiæ oſtentationem ſemet exercet atque
 inſtruit,

ῖται, καὶ λατρηγοίαν συγκρο-
τῇ. καὶ τὸ πῆς μοιχείας ἐγκλη-
μα ὑποκινῆ, ἐναντιότατον αὐ-
τῷ. καὶ οὗτοῦ λατὰ τὸς φαύ-
λους τῶν ῥητόρων ὡς ποιῶν,
καὶ εἰς τὸς ἀνδρας τὸν ἀντί-
δικον ἐκ τῆς ἐγκλήματ' ἵας
ταλίωνων. Ὡς Βαγῶα δὲ ἔτρα,
ὡς φασι, μέλα, καὶ ἀνδρίστει
τὰ ποικίλα, καὶ δὲ χαρὸς ἔχει
τὸ πρᾶγμα. καὶ τίλ' ἱερὰ τῆς
σας ἐπιτίθει, καὶ ἐπιλέγει, ὡς δ-
δὲν χείρων δὲ τῶν τὰς ἱππο-
ἀναβασιόνων ὄνων. αὐτὴ γὰρ,
ὡς ἱππῶν, φιλοσοφίας ἀείσει
λεῖσις ἰοικν ἔναι, καὶ ἀπόδι-
ξίς ἀναντίλεκτ', ὡς καὶ τὸν
ὑδρ', ἐτι δὲ μοι ἱομιδῆ νῆος
ἐστίν, ὡς αἰμῶν αὐρ, δὲ πλὴν γνῶ-
μῶν, δὲ πλὴν γνῶσιν, ἀλλὰ τὸ
αὐδοῖον ἐξομοῖ ἐς φιλοσο-
φίαν ἔχειν.

instruit, & accusationē quā
elaboratissimam meditatur,
adulterij crimen aggrediens,
id quod ipsi maximè aduersus
satur. Quod quidem & hic
facit iuxta malorum rheto-
rum morem, quum ex ipso
crimine aduersarium inter
viros recenset. Contrà Ba-
goas diuersa cura, quemad-
modum audio, & assidue vis-
um agit, negociumque prae-
manibus habet. Postremò
victurum sese sperat, si mo-
dò docere possit se nihilo
deteriorem esse equas ineun-
tibus asinis. Id enim, amico,
visum est optimum philoso-
phiae documentum, atq; vna
demonstratio, quae refelli
non queat. Proinde optā-
rim, ut filius qui mihi est ad-

huc admodum adolescens, non animum & linguam, sed per-
nem haberet ad philosophiam idoneum.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a VNDE nobis.] Exordium ab admiratione, qua atten-
sus facit, amplificatione rei à modo & personarum professione
petita. b Scis Pam.] Narratio à causa litis. c Porro prae-
mium illud.] Carmen est Homericum ex Iliad. x. de Achille

& Hectore pro vita certantibus : Carmen integrum sic habet :

—ἐπὶ ἐχέριον, ἐδὲ βοάτω

Αγνύστω, ὅτε ποσὶ αἰθρία γίγνεται ἀνδρῶν,

Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς ἴσον ἔκτορ & ἵπποδάμοιο. id est,

Neque enim illis victima sine bucula captabatur, quippe hæc præmia cursus : verum de vita certabant Hectoris. Virgil. lib.

12. Aeneidos hoc ita interpretatus est :

—nec enim leuia aut ludicra petuntur

Præmia, sed Turni de vita & sanguine certant.

Vsurpantur à Luciano, contra philosophos turpiter apud Iudices de salario contententes. d Poëta.] Appellativum est, loco proprii, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primi Institutionum suarum : Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit civitatis, nostrum ius significamus : sicut cum poetam, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Virgilius. e Primū complures.] Modus & personæ. f Βαρύας.] Barbara lingua significat eunuchum, quo nomine Lucianus philosophum quendam inducit, qui vultu corporisq; figura eunuchum præ se ferret. Quin Ovid. de Amoribus, servum puellæ custodem Bagoum appellat :

Quem penes est dominam servandi cura Bagoum.

g Tandem autem.] Defensio ab exemplis. h Cæterum.] Accusatio ab accidentibus. i Eius rei.] Defensio à sine & officio. k Deinde quæ ille.] A sequentibus.

l Atqui Iud.] Noua obiectio, & occasio suspensæ sententiæ.

ΕΡΩΤΗΣ.

ΑΜΟΡΕΣ.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

ΛΥΚΙΑΝΟΥΣ ΕΤ

Θεομνήστου.

Theomnestus.

Incerto interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

Hoc dialogo de Amoribus & eorum voluptate disputatur, introductis Chariclis & Callicratidæ personis : quorum alter amorem mulierum vt antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisq; mutuum, & ytrinque oblectantem defendit :

defendit: alter autem turpem istum in pueros affectū,
sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum
commendat, confutato eo quòd alter de naturæ ductu
opposuerat, & proposita muliebrium vitiorum insolē-
tia ac fœditate. Occasio dialogi ex repetitione & me-
moriam antehabiti sermonis sumitur, inuitante ad hoc
etiam temporis opportunitate. Exordium autē & præ-
paratio disputationis ab attētionē, & rei magnitudine.
quam lōga deinde narratio sequitur, cōtinens causam
& quasi fundamētum totius negocij: in qua illa quoq;
non indigna lectu sunt, descriptio templi Gnidię Vene-
ris, & exemplū impotentis amoris, quo quidam ipsam
deæ statuā noctu aggressus est: cuius cōmemoratio cō-
tentioni ac disputationi principium & ingressum facit.
Cæterum haud scio an & hic philosophos tacitē per-
stringat Lucianus, dū pēderastas esse, solis illis p̄mittit.

Ρωτικὸς πα-
λιός, ἰταῦρὲ μου
Θεόμνησε, ἐξέω-
θινού περιπλῆρω-

κας ἡμῶν τὰ λιγυρὰ πᾶς
τὰς σωχῆς σπονδὰς ὄτα.
καὶ μοι σφόδρα διψῶντι τοι-
αύτης ἀνέσιως, ὅπως θύ-
ῃ παρῶν σολόφων ἐρῶν χα-
εις. ἀδυνάμει δὲ ψυψὴ διλε-
κὸς σπελῆς ἀνέχεται. ποθεῖσι δὲ
οἱ φιλότιμοι πόνοι, μικρὰ τῶν
ἐπαχθῶν φροντίδων χαλα-
σθῆναι, ὥς ἡδονὰς ἀνίσταται.
πάνν

Matorio quo-
dā lusu, amice
Theomneste,
summo statim

mane impleuisti nobis aures,
continuo serioq; studio iam
defessus. Ac mihi vehemen-
ter sitienti talem aliquam re-
laxationem, in tempore adeò
iucundorum istorum sermo-
num tuorum gratia affluxit.
Infirmior enim animus est,
quàm ut studia continua sus-
stinere queat. Desiderant au-
tem labores paulò contem-
tiores, ut curis grauioribus
Admo=

atque molestis paulisper relaxatis, in voluptates remittantur.

πάνυ δὲ με, ἔκ τ' ὀρθρον, ἢ τ'
 ἀπολάσσω σε λόγων αὐμύλη
 καὶ γλυκεῖα πρὸς κατ' αὐφρανον.
 ὥς δ' αἰγὸς δαῖν, Αἰεσίδης ἐνό-
 μισον ἂν, τοῖς Μιλησιακοῖς
 λόγοις ἔπ' ἐκλεμῶν. ἄχθο-
 μαί τε, καὶ τὸς ὧν ἔρωτας, οἷς
 πλατὺς εὐρέθης σκοπὸς, ὅτι πέ-
 πωνυσα διηγέμεν. καὶ σε
 πέδ' αὐτὴς ἀντιβολέμεν Ἀφρο-
 δίτης, εἰ περὶ πλά με διέγραψ' ἔδοι-
 κας, εἴ τις ἄρ' ἔλεν, ἢ καὶ καὶ Δία
 θῆλυς ἐφ' ἑταί' ὧι πόθ' ἔ-
 μα τῇ μνήμῃ ἐκκαλέσθαι. καὶ
 γὰρ ἄνωγος ἰορταστὴν ἄγ' ὁμῶς
 ἡμέραν, Ἡράκλεια θύοντες, ἐκ
 ἀγνοῆς δὲ δὴ πού τὸν θεόν,
 ὥς ὅς τις ἴω πέδ' Ἀφροδίτῃ.
 ἡδίστα οὐδ' ἀποῖ μοι τῶν λό-
 γων τὰς θυσίας προσήσθαι.
 Θεοθάλλον ἄν μοι, ὦ Λυκῖνε,
 θαλάσσης λύματα, καὶ ποντὸς
 ἀπ' οὐρανὸν νιφάδας ἀειθμύ-
 σεας, ἢ τὸς ἐμὸς ἔρωτας. ἔγω-
 γ' οὐδ' ἄπαρ αὐτῶν ἐφ' ἑλὼν
 ἀπ' ἐλθέθαι φέρειραν νομίσω,
 καὶ ἐπ' ἀπὸ ὅρου πλῆσαι θιγῶν
 missurus esse. THEO. Citius verò mihi, Luciane, maris
 fluctus, & densas è cælo delabentes niues numeraueris, quàm
 meos amores. Ego itaque totam ipsorum vacuam reddidisse
 pharetram me puto: ac si quando ad alium aliquem auolas

Admodum igitur me sub au-
 roram hodie lasciuiorum in-
 storum verborum blanda ac
 dulcis suadela exhilarauit.
 Quare parùm absuit quin
 Aristides ille viderer mihi
 esse, Milesiis sermonibus su-
 prà quàm delinitus. Doleo ὅς
 per amores equidem tuos,
 quibus latus adeò scopus in-
 uentus est, quòd narrare des-
 siisti: ac te per ipsam obse-
 cramus Venerem, si abun-
 dè mihi dicere videris siue
 masculum aliquod, siue et-
 iam per Iouem muliebre te
 incesit desiderium, vt id
 paulatim memoria repeten-
 do excitare velis. Nam alio-
 qui festum & solennem ce-
 lebramus diem, Herculi sa-
 cra peragentes. Ceterùm
 haud ignoras scilicet deum
 hunc, quàm acer & procliuus
 erga Venerem fuerit. proin-
 de lubentissimè videtur mihi
 sermonum hæc sacrificia ad-

πωσιν, ἀνοπλῶ αὐτῶν ἢ δι-
 ξιά γελασθήσεται. σχεδὸν γὰρ
 ἐκ τῆς ἀντίπουδ' ἡλικίας εἰς
 τὸς ἐφύβους λειθεῖς, ἅπας ἐπ'
 ἁπλῶν ἐπιθυμίας βυκολεῖμα.
 Διάδοχοι ἔρωτος ἀπλήρων, καὶ
 πρὶν ἢ λῆξαι τὸς πετέρες, ἀρ-
 χονται δαύτεροι. ἐάρω αὖ Λερ-
 ναία τῆς παλιμφυνῆς ὕδρας πο-
 λυπλοκάστρα, μὴ δὲ ἰόλειων
 βοηθὸν ἔχειν δυνάμει. πνε-
 ρὶ γὰρ οὐ σβέννεται πῦρ, οὐδ'
 τὼ τὶς ὑγρὸς ζωῆς ὀμμασιν ἐ-
 νοικᾷ μινωψ, ὅς ἄπαν καλεῖ-
 τ' εἰς αὐτὸν ἀρπάξων, ἐπ' εὖ
 ἀγνὶ λόρῳ πᾶντα. καὶ σιω-
 χὶς ἀπρὲν ἐπέρχεται μοι, τίς
 οὔτ' Ἀφροδίτης ὁχόλ'· ἔ-
 γ' Ἡλιάδης ἐγὼ τις, οὐδ' Ἀλ-
 μινιάδων εἷς, οὐδ' Ἰππολίδε-
 τισιν ἑγροικίαν ὠφρύνει-
 ν', ὥς ἐρεθίσαι τῆς θεοῦ πλὴν
 ἔπαινον ταύτῃ ὀργῇ. Λυ-
 πώσασθαι τῆς ἐπιπλάσσει καὶ
 ἀνσχεροῦς ταύτης ἔποκει-
 σιως, Θεόμνησε. ἄχθη γὰρ, ὅτι
 γέτω τῷ βίῳ ἡ τύχη προσεκλή-
 ρωσέ

re volent, inermis ipsorum
 dextera ridebitur. Prope-
 modum enim ex eo cum à
 prima pubertatis ætate e-
 gressus, inter adolescentes
 receptus sum, alijs atque alijs
 subinde concupiscentijs de-
 lusus pereō, alijsq; amores a-
 lijs succedunt: ac priusquam
 desinant priores, incipiunt
 sequentes, capita prorsus
 Lernæa rediuiuæ istius Hy-
 dræ longè magis multipli-
 cia, neque etiam Iolaum as-
 liquem auxiliatorem reci-
 pere sustinentiā. Neque enim
 igne ignis extingui solet. Ad-
 eo humidus quidam oculis
 inhabitat meis asilus, qui om-
 nem formam ad sese ras-
 piens, nulla satietate exple-
 tur. Ac assiduè dubitare in
 mentem venit mihi, quænam
 hæc Veneris ira sit. Non
 enim ex Heliadis quispiam
 ego sum, neque Lemniadum
 contentio, neque etiam Hip-
 polytæum agreste ac durum

illud supercilium indutus, ut ob id irritare Deæ inexple-
 bilem hanc iram in me debeam. LV CIA. Omitte ficti-
 tiam hanc Theomneste & difficilem responsionem. An
 tu enim

ρασί σε. ἢ χαλεπὸν εἶναι νο-
 μίσῃς, ἢ γυναιξὶν ὠραίας, ἢ
 μετὰ παίδων τὸ λατρεῖν ἀν-
 θρώπων ὀμιλῆς; ἀλλά σοι καὶ
 λαθροῖων τολῆσαι θές
 τὸ δυσχερὲς ἔτω νόσημα. ἀφ-
 ὅν γ' ἔτ' τὸ παθόν, ἀπ' οὐχί
 τῷδε τ' πολὺ ἐκχέας πῦρον.
 ἀνδράμονα σαυτὸν εἶναι νο-
 μίσῃς, ὅτι σοι ὁ θεὸς ἐκ αὐχμη-
 ρὰν γιωργίαν ἐπέκλωσεν, ἐπὶ
 ἱμποεικᾶς ἄλλας, καὶ στρατιώ-
 τιν ἐν ὀπλοῖς βίον. ἀπὸ δὲ πα-
 ρὰ παλαιῶν μέλθοι σοι, καὶ
 φαιδρὰ μὴ ἰσθῆς, μήκει πο-
 δῶν τὴν πρυφὴν λαθαμνήν,
 εἰς κείδον δ' ἡσκημένος λό-
 γος ἐπιμήθεα. ἤ γε μὴν ἱρω-
 τικῶν ἡμέρων ἢ αὐτὸ τὸ βα-
 ρύνειν ἀνδράνα, καὶ γλυκὺς
 ὁ δὲς ὁ τῷ πόθῳ δάκρυα παρὰ
 ὅς γ' ἐλπίσεις, τυχὼν δ' ἀ-
 ποπέλαυκας. ἴση δ' ἡδονὴ τὸ
 παρῆναι, καὶ τὸ μένον. ἔ-
 ναν γ'

tu enim grauiters fers, quod
 per fortunam talem vitam
 sortitus es: & acerbum esse
 putas, si cum mulieribus for-
 mosis, & cum pueris suauiter
 efflorescentibus subinde
 de conuersaris? An tibi es-
 tiam purgationibus forsitan
 opus erit contra difficilem
 adeò hunc morbum? Gra-
 ue enim malum hoc scili-
 cet est. Quin tu potiùs mul-
 ta hac dementia abs te pro-
 iecta, beatum esse te ipsum
 existima, quod tibi Deus
 non squalidam agriculturam
 exercendam sortitò assigna-
 uit, aut mercatorum erro-
 res ac peregrinationes, aut
 etiam militarem in armis de-
 gendam vitam: sed tibi pin-
 gues ac nitida palaestra cu-
 ra sunt, ac splendida qui-
 dem vestis usq; ad pedes de-
 licatè demissa, compositio
 autem comæ discriminatim

exercita & apparatus. Amatoriarum verò oblectationum es-
 tiam ipsa tentatio iuuat, ac dulcis desiderij dens mordet.
 Nam interim dum periculum facis, speras: ubi verò voti
 compos factus es, frueris eo quod optasti. Aequali autem vo-
 luptate afficiunt, & quod adest iam, & quod futurum spe-
 ratur.

παρχὸν τοῦ διηγμένου σε καὶ
πολυῶν, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδου,
κατάλογον, ὃν ἀρχῆθεν ἡρά-
κλεις, ἱλαρὸν καὶ τῶν ὀμμάτων
αἰβοῦντα τακτικῶς ἀνυγραίνον-
το. πλὴν φωνὴν δ' ἴστω τῇ Λυ-
κάμῳ θυγατρὶ, λιλῶν ἀφ-
ελώων, ἀπ' αὐτῆς τῆ σχήμα[το]
αὐτῆς δ' ἡλ[το] ἡς, ὅτι κένων μό-
νων, καὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτοῖς μνή-
μης ἱερῶν. ἀπ' αὐτῆς τι τοῖς, τῶν κα-
τὰ τὴν Ἀφροδίτῃν, πρίσταν
καίφανον ἀφείτου, μηδὲν ἀπ-
κρύψῃ, ὅτι Ἡρακλῆς τὴν θυ-
σίαν ἐντελέῃ πρᾶσεν. Οὐ. βε-
φάγος μὲν ὁ Δαίμων, ὃ Λυκά-
ν, καὶ τοῖς ἀκάνυοις, ὡς φα-
σι, τῶν θυσιῶν ἡμισυ τερπό-
μεν[το]. ἐπεὶ δ' αὐτῆς πλὴν ἐτή-
σιον ἱερὸν πλὴν λόγου γράφομεν,
αἰ καὶ ἐμὰ διηγῆσθαι, ἐξ ἑωθινῶν
πρᾶτα θῆσαι, λόρον ἔχουσιν ἢ
δὲ σὺ Μῆ[το]ρ συνήθεις μεθαρ-
μοσαμένη σπυδιῶς, ἱλαρῶς
ὅτι θῶ συνδιηγώμεθα τῶν
καὶ

ratur. Paulò antè igitur cùm
narrares longum istum, per-
inde ut et apud Hesiodum
est, catalogum eorum quos
ab initio inde amāsti, sua-
ues quidem oculorum tuo-
rum ieiunio molliter subinde
liquecebant. Vocem autem
ad modum Lycambæ illius
filie tenuem ac dulcem e-
mittens, ex ipso statim habi-
tu præ te ferebas, quòd non
illos solùm, verùm etiam is-
psam illorum memoriam a-
mares. Sed si quid tibi ex ea
quam secundum Venerem
nauigationem perfecisti, re-
liquum relictum est, nihil
quæso illius nos cela: Her-
culi autem sacrificium hoc
absolutum atque perfectum
præbe. THEO. ^a Tauris-
uorus quidem, Luciane, deus
iste est, et sacrificijs illis quæ
sine nidore perficiuntur, ut
aiunt, minimè delectatur.

Sed postquam annuam ipsius

festiuitatem sermone celebramus, meæ quidem narratio-
nes à summo statim mane in medium allatæ, ad satietatem
eam peruenere. Tua verò Musa à consueto resoluta atque
dimissa studio, hilarem cum deo diem hunc totum pera-
gat.

καὶ μοι γὰρ δικαστὴς ἴσθ',
 ἐπεὶ μὴδ' ἂν ἑτέρου σε τοῦ
 παύθους ῥέποντα ὄρω. πο-
 τίρους ἀμέμονας ἢ γὰρ, ζῶνς
 φιλόπαιδας, ἢ ζῶνς γυναι-
 οῖς ἀσφρίζοντας; ἐγὼ μὲν
 γὰρ ὁ πλεῖστος ἐκατέρω, κα-
 θατέρω ἀκείβητος πρυτανεύω,
 τὰς ἐπ' ἀμφοτέρω παλ-
 αίσιν ἰσορρόπως ταπαν-
 τάομαι. σὺ δ' ἐκτὸς ὧν,
 ἀδικῶνς λειπῇ, ὧν λογισμῶ
 τὸ βέλτιον αἰρήσῃ, πάντα δὲ
 πεινῶν ἀκκισμῶν, ὧν φιλό-
 της, λὼν πειπνῶν ἐπὶ ψῆφον
 ἢ περὶ τῶν ἐμῶν ἐρώτων λεί-
 σις, ἢ δὲ φέρι. Λυ. πα-
 λιάς, ὧν Θεόμνησι, καὶ γί-
 λωτ' ἢ γὰρ τὴν δόξην. ἢ
 δ' ἐπαγγίγεται τι καὶ σπου-
 δαῖον. ἐγὼ γ' οὐκ ἐξ ἐποχῆς ἢ
 ἐπιχερῆσις ἢ ψάμην, ἢ δὲ
 ὅτι λίαν, ἀπ' οὐ παλαιᾶς,
 ἐξ οὗτου δυοῖν ἀνδρῶν ἀκη-
 κοὺς, περὶ τοῦτοισιν σωτό-
 υως, ὡς ἀμνημονόισιν, ἐτι τὴν
 μνή-

gat. Ac mihi quaeso equus
 iudex esse velis, quoniam in
 neutram adeo partem huius
 cupiditatis inclinatum aut
 pronum te video, utrum me-
 lius habere putes eos qui ma-
 sculos amant, an qui femi-
 nis delectantur. Nam ego
 quidem, qui utrinque aequè
 iustus sum, perinde atque ac-
 curata ac proba aliqua iru-
 tina, ambabus ex utraque
 parte lancibus aequaliter
 huc atque illuc inclinor. Tu
 verò, qui extra hanc sortem
 es, incorruptio iudice, ratio-
 ne videlicet, quod melius
 fuerit, dignoscas ac secern-
 nes. Proinde omni recusans
 di prætectu ac simulatione
 deposita, ô amice, calculum
 quē tibi commēdavit ac cre-
 didit illud de meis amoribus
 conuocatum iudicium, iam
 tandem feras. LV C. Luc-
 dum, Theomneste, aut risum
 putas narrationem hanc. Ea
 verò etiam serium quoddam

promittit. Ego itaque nuper adeo eius rei periculum facere
 cepti, sat scio, nimium, & non olim, ex quo duos quosdam vi-
 ros audiui de hac re contentiosè admodum quasi dimicantes,
 memo=

μνήμῳ ἔναυλον ἔχω. διήρηντο
 δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ
 πάθη, καὶ οὐχ ὥσπερ σὺ, κατ'
 ἐνκομίαν ψυχῆς αὔπνῳ ὦν,
 διπλὸς ἄρνυσσαι μισθός, τὸν δ'
 βυκολίῳ, δ' ἄργυρα μῆλα
 νομούων. ἀπ' ὃ μὲν ἱερφυνὸς
 παιδικοῖς ἦδεν, τὸν θήλειαν
 Αφροδίτῃν βάραθρον ἡγέ-
 μνος. ὃ δ' ἑρμῶν ἔρωτος ἄρ-
 ῖνος, αἰς γυναικας ἐπλόητο. Δυ-
 οῖν οὖν μαχομένοισιν παθοῖν,
 ἀγωνοβιτῆρας ἄμικττον, δ'
 ἄν ἐπείρ δωαίμῳ ὡς ἱερφυν-
 φράνθῃ. καὶ μοι τὰ τῶν λό-
 γων ἵχνη τοῖς ἀκοῶς ἐνσφά-
 ρισσαι σχεδόν, ὡς ἀρτίως ἐρη-
 μύα. πᾶσιν οὖν ἐπιτιμήσεις
 ἀφορμὴν ἐκ ποδῶν ἀρθέμι-
 νος, ἃ παρ' ἀμφοῖν ἦκοντες
 γόνυον, κατὰ τὸ ἀκρεβὲς ἐπεί-
 ξαμίνοι. Θέ. καὶ μὲν ἔγωγε
 ἀπαντας ἐνθην, ἀπαντὶ κρὺν
 καθέδωμαι σὺ, δέ γ' ἔμνος Αἰα-
 κίδαλῳ, ὁπότε κῆρυξ ἀείδων,
 τὴν δ'

memoriam adhuc recentem,
 & paulò antè facta repeten-
 tem habeo. Diuisi autem eo-
 rum erant cum orationibus
 etiā ipsi affectus, & non per-
 inde actu, qui facilitate qua-
 dā animi peruigil & insom-
 nis duplicem capis mercedē.

Hanc, armenta regēs, pes-
 cora illam cādida pascens.

Sed alter quidem puerorum
 amore supra modum oble-
 scabatur, muliebrem vene-
 rē tanquam barathrū quod-
 dam ducens: alter autem à
 masculo amore purum se ge-
 rens, in fœminas quasi atto-
 nitus ferebatur. Duobus igi-
 tur inter se pugnantibus af-
 fectibus, instituto certamine,
 haud facillè dixero quantum
 voluptatis ex ea recepi. At
 mihi verborum illorum ta-
 men vestigia propemodum
 auribus impressa hærent, ut
 pote quæ nuper adeò dicta
 sunt. Omnem igitur obiu-
 rationis prætextum & causam è medio submouendo, il-

la quæ tum ambos audiui dicere, quàm accuratè fieri potest,
 tibi commemorabo. THE. Atqui ego quidem hinc surgens,
 exaduersum tibi sedebam, Æacidem expectans, dum carmis

m m m m

na finiat

τὴν δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα
 πῆς ἱρωτικῆς διαφοράς, με-
 λωδία πικρύνειν. Λυ. ἐπὶ
 Ἰταλίαν μοι πλεῖν διανονμέ-
 νῳ, ταχισταυτῷ σκοφῶ
 ἐντρέπω, τούτων τῶν δι-
 κρότων, οἷς μολισα χεῖρα
 Λιβυρνοὶ δοκοῦσιν, ἔθνη
 Ἰωνίῳ κολῶ παρφοισμένην.
 ὡς δ' ἐντῷ, πάντας ἐπιχω-
 εῖους θεοὺς προσκυνῶ, καὶ
 Δία ξυῖον ἰλῶ σιωφάψα-
 ϑα ἢ ἀρδύμον στρατιᾶς ἐπι-
 καλεσάμεν, ἀπ' αἵματός δ' ἐκ
 αὐτοῦ γὰρ κατέειπεν ἐπὶ θάλασ-
 σον. ἔτα τὸς παραπύμποντας
 μελίσσιον σάμεν (ἡκολούθει ὃ
 πωδείας λιπαρὺς ὄχλος, οἱ
 σιωχῆς ἡμῖν ἐντυγχάνοντες,
 ἀνιερῶς διεξόντων) ἢ πρὶν
 μιν γοῶν ἐπιβὰς, ἐγγὺς ἑμαυ-
 τὸν ἴδμεν τὸν λυδερνῆτα. καὶ
 ῥοθίῳ τῶν ἐλατήρων μετὰ
 μικρὸν ἀπὸ πῆς γῆς ἀναχθέν-
 τος, ἐπειδὴ μάλα καὶ κατό-
 πιν ἡμᾶς ἐκμακρον αὔρα,
 τὸν ἰδὼν ἐκ τῶν μεθροίων,
 ἀνα-

na finiat ille. Tu verò nobis
 veterem gloriam amatoriae
 perage differentiae canen-
 do. L V C I A. Instituenti
 mihi in Italiam nauigare,
 velox atque citatum nau-
 gium apparatus erat, ex bi-
 remibus istis quoddam, qui-
 bus maximè Liburni, quæ
 gens ad Ionium sinum habi-
 tat, videntur uti. Postquam
 autem iam nauigandi tem-
 pus erat, vniuersos deos pa-
 trios comprecatus, ac Ioue
 hospitali, ut propitius expe-
 ditionem peregrè susceptam
 coadiuuare vellet, inuocato,
 ab vrbe vehiculo iumenta-
 rio ad mare descendendi. Dein-
 de valere iussis ijs qui nos
 deduxerant, (sequebatur au-
 tem eruditorum turba sedu-
 la ac frequens: qui cùm assi-
 duè nobiscum versati fuif-
 sent, agrè atque inuitò à no-
 bis segregari se patiebantur)
 conscensa puppi, iuxta gu-
 bernatorem assedi. Atq; im-
 petu remigum paulatim à

terra in altum prouecti, postquam admodum & à tergo ex-
 citando fluctus prosequabantur nos auræ, malo ex medio
 nauis

ἀναρῆ πρῆχυσίῳ τὸ κέρας πε-
 σέλαμν. εἴτ' ἀθρόας κατὰ τ'
 ἑάλων τὰς θόνας ἐκχέαντες,
 ἡρέμα πιμπλαμένε τῷ λίαν,
 κατ' ὄθρ, οἶμα, βέλους ἰλάττε
 ὧν ῥοίῳ διιπλάμισθα, βῆν' ἔ
 ἡματ' ὑποδρυχομένη, πρὶ
 πλὴν σχίσουθ' αὐτὸ πρόραρ.
 ἀπ' ἄγε μὲν ἐν τῷ μεταξὺ
 πρῶπλῳ σπουδῆς ἢ παυδίας
 ἐχόμενα σιωλήσθῃ, καὶ οὐδ' οὐ
 πάνυ μηκυέμεν. ὥς δὲ τῆς Κι-
 λικίας πλὴν ἔφαλον ἀμέψαν-
 τῶν, ἐχόμεθα ἔ Παμφυλίας κόλ-
 πος, Χελιδονίας ὑπερβιόντος,
 οὐκ ἀμοχθὰ τῆς ἀντυχῆς τῆς
 παλαιᾶς Εὐνάδ' ὄρεος, ἐκά-
 σθ' τῶν Λυκισκῶν πόλεων ἱ-
 πξέγνυμιθα, μύθοις τὰ ποτὶ
 χάροντο. οὐδὲν γὰρ ἐν αὐ-
 τῶν ἄφ' ὧν ἀσλαμονίας ὄρα-
 ται δείσαντο, ἄλλ' αἱ τῆς Ἡλιά-
 δ' ἁψάμενοι Ρόδου, τὸ συν-
 χεῖς τῷ μεταξὺ πλοῦ Στρα-
 παῦσαι πρὸς ὀλίγον ἐκείνα-
 μιν. οἱ μὲν οὐκ ἐρίεται τὸ σκα-
 φ' ἔξαλον ἐς γλῶ ἀνασπα-
 ρντο,

navis erecto, summo carche-
 sio antennam adstrinximus.
 Deinde conferta per funes
 vela effundentes, sensim im-
 pletis vento linteis, nihilo
 minore cursu, opinor, quàm
 sagitta peruolauimus, flucti-
 bus grauiter frementibus in-
 fra circa proscindetem ipsos
 proram. At verò quæ inter
 nauigandum seria vel etiam
 iocosa contulerimus, longius
 hic persequi tempus nō sinit.
 Postquam autem maritimam
 Ciliciæ orā prateruecti, Pā-
 phylum sinum contigimus,
 ultra Chelidoneas felices il-
 los veteris Græciæ terminos
 haud citra laborem cursu e-
 lati, ad singulas Lyciæ ciui-
 tates hospitio diuertimus,
 sermonibus ac fabulis ut plu-
 rimū nos oblectantes (neq;
 enim vllum in ipsis manife-
 stum prioris felicitatis cer-
 nitur vestigium reliquum)
 donec ad Solis sacrā delatī
 Rhodum, continuum nauis
 gandi laborem, quo huc vsq;

vsī fueramus, interpellare aliquantisper decreuimus. Res
 miges itaque nauigio ē mari in terram subduelo, prope lit-

ἔνθεν, ἔγχευς ἰσχυρώμεν.
 ἔγω δ', ὅν τι πισμύρην μοι ξυνῶ
 μετ' ἀπαντικρὺ τῷ Διονυσίῳ,
 κατὰ σχολὴν ἐβάδιζον, ἡβ-
 ρυῖς ἀπλάσειως ἐμπιπλά-
 μμεν. ἔτι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λιν Ἡλίου, πρῶτον ἔχουσα τῷ
 θεῷ τὸ καλῶμεν. ἐκωβυῖον δ'
 τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ σάας, ἐκά-
 στω γραφὴν κατὰ πλῆθος, ἁ-
 μα τῷ τέρεπονι τῆς ὀψείας, ἡ-
 ρωϊκούς μύθους ἀνανέου-
 μεν. ὅθεν γάρ μοι δύο καὶ
 πρὶς τῆς πεσέρβημεν, ὀλί-
 γον διάφοροι, πᾶσαν ἰσο-
 εἶαν ἀφηγούμενοι. τὰ δὲ πολ-
 λὰ καὶ αὐτὸς ἐκασίας πρὸ ἡμέ-
 ραν. ἥδη δὲ τῆς θείας ἁ-
 λιν ἔχοντι, καὶ δεινότητος
 μοι βαδίσαν οἴκαδε, τὸ ἡ-
 λισθὲν ἐπὶ ξυῖνς ἀπλώτῃ μοι
 κέρδος, ἀνδρῶν ἐκ παλαιῶν χρό-
 νων συνήθεις, ὅς οὐδ' αὐτὸς ἀ-
 γνοῦν μοι δολεῖς, ποικίλεις ἡ-
 μῖν ἰδῶν ἐπιφοιτῶντας ἐν
 ταῦθα, καὶ ἐκ Κορίνθου Χαικλίου
 νεανίαν, οὐκ ἄμορφον ἔχον-
 τά τι,

tus tentoria fixerunt. Ego
 verò, parato mihi hospitio
 eregionè templi Dionysii, ο-
 ciosè per urbem incedebam,
 immensa adèd voluptate in-
 terim fruens. Est enim re i-
 psa ciuitas hæc Solis, conue-
 nientem huic deo pulchritus
 dinem præ se ferens. Obam-
 bulans autè in Dionysii por-
 ticibus, vnāquamque pi-
 cturam contemplantur, vnά
 cum voluptate ea quam vi-
 dendo capiebam, Heroicæ
 quoque fabulas memoria re-
 petens. Statim enim mihi
 duo, vel etiam tres prope
 modum præcipui superuenē-
 re, qui mihi omnem historiā
 enarrabant. Pleraque au-
 tem et ipse coniectura præ-
 cipiebam: cæterum cū iam
 contemplatione ista satiatus
 essem, ac domum ire cogita-
 rem, dulcissimum peregrè
 obtigit mihi lucrum, viri
 longo iam olim tempore mi-
 hi noti ac familiares, quos
 neq. ipsum ignorare te puto,

cū sæpe ad nos itantes hīc videris, nempe Chariclem illum
 Corinthium, adolescentem haudquaquam deformem, de-
 ditum

τάτι, καὶ κομμωτικῆς ἀσκί-
σιως, ἄτι, οἶμοι, γυναικοῖς ἐνω-
ραῖς ὁμοῖον, ἅμα δ' αὖτ' καὶ
Καλλικρατίδα καὶ Ἀθλῶν, τὸν
τρόπον ἀπλοῖόν. πενή-
μενως γὰρ πολιτικῶν λόγων
περίετο καὶ ταυτησί τ' ἀγο-
ραῖν ῥητορικῆς. ὡς δ' καὶ ὡς
σώματι γυμναστικῆς, οὐδ' ἄλ-
λό τι, μοι δοκῆν, τὰς παλαι-
ας ἀγαθῶν, ἢ δὲ τὸς πα-
λαιοὺς ἱρώτας· ὅπως γὰρ αἱ τῶ
ἐπὶ ὧν, ὡς δ' πρὸς τὸ θῆλυ μί-
ση, ποτὶ καὶ Προμηθεὺς καὶ ἡ-
ρακλῆς. πόρρ' ὅθεν οὐκ ἴδωμεν ἑκά-
στὸς με, γὰρ οὐ καὶ ἡρακλῆς πλείοι
πρὸς ἑδραμον. ἔθ' ὅποια πελο-
πονησάμενοι, πρὸς αὐτὸν ἐλ-
θόντες ἑκάστῳ ἡξίωσεν με. ἡρα-
κλῆς δὲ πελοποννησάμενος ὅρων, πε-
ρατὶ τῶν· τὸ μὲν τίμηρον ἔ-
παιον, ὃ Καλλικρατίδα καὶ
Χαείκλεις, ἅμφω καλῶς ἔχον
ὅστις ὑμᾶς παρ' ἐμοὶ φοιτᾷ,
ἵνα

ditum nonnihil comendi &
fucandi corporis studio, ut
qui mulieribus, opinor, for-
ma atque elegantia ista com-
mendari affectaret. Unā au-
tem cum ipso & Callicra-
tidem istum Atheniensem,
moribus ac habitu simpli-
ciorem. Nam se velut du-
cem atque antesignanum in
civilibus orationibus & in
hoc forensi dicendi genere
gerebat. Erat autem & cor-
poris exercitationibus dedi-
tus, ob nihil aliud, ut mihi
videtur, palæstras tantopere
amans, quàm ob puerorum
amores: prorsus enim in hoc
quasi attonitus ferebatur.
Ob odium autem quo fæ-
minas omnes prosequabatur,
etiam Prometheo malè im-
precari solebat. Cùm igitur
à longè vterque me con-
spicatus esset, gaudio atque
lætitiâ pleni accurrunt. Des-

inde, quemadmodum fieri consuevit, salutato atque exce-
pto me, vterque ut ad se venirem rogabant. Atque ego
cùm viderem ipsos de hac re inter se contendendo linguís
procedere: Hodie quidem, respondens inquam, Callicra-
tida & Charicles, ambos vos decet apud me frequentes esse,

ἵνα μὴ πλείω τῶν ἑτέρων ἐξείρη-
ται. ταῖς δὲ ἡμέραις ἡμέραις
(πρὸς ἧς ἐνταῦθα ἢ τέσσα-
ρας διέγνωκα μέγαν) ἄμοι-
βαίως ἀνθίστασιν ἑμὲ, καὶ ἡρώ-
δης κελεύει ὁ πρότερος. Δοκεῖ
ταῦτα. καὶ ἐκείνῳ μὲν τῶν ἡ-
μετέρων εἰσαρχοῦν ἐγὼ, τῇ δὲ
ἐπίσχη Καλλιπράτιδας, ἔτα-
μεν αὐτὸν ὁ Χαιρέκλῆς. ἔπει-
θον δὲ καὶ παρὰ τῶν ἰσλα-
σιον, ἐν ᾧ καὶ ἑκατέρωθεν ὁμο-
συνεῖα. ὁ μὲν ἦρ' Ἀθη-
ναῖος ἀμύροισι παισὶν ἐξή-
σκητο, καὶ πᾶς οἰκίτης αὐτοῦ
σχιδὸν ἀγῶνα ἔω, μέλει τῷ
πρωτῷ ἐπιγραφῆναι αὐ-
τοῖς καὶ παραμυθόντων, ἔπει-
θ' ἄρ' ἰδόντας αὐτοὺς πυνκ-
ατοῖσι, οἰκονόμοι, καὶ τῶν Ἀ-
θηνῶσι χαρίων ἐνδεμόνων ἀ-
ποστρέφοντο. Χαιρέκλῆς γὰρ μὲν
πολὺς ὀρχηστρίδων καὶ μεσο-
γῶν χορὸς ἔπειτο. καὶ πᾶν τὸ
λαμπρόν, ὡς ἐν Θεομοφο-
είοις, γυναικῶν μετὰ τῶν ἀν-
δρῶν

ut ne cōtentionem maiorem
inter vos excitetis. Sequenti-
bus autem diebus (nā tres aut
quatuor etiam hīc commo-
rari constitui) per vices acci-
pietis me mutuo, sorte inter
vos missa vter id priore loco
faciat. Hæc ita tum placu-
it. Atq; illa quidem die con-
uiuī præfectus ego fui: se-
quenti autem Callicratidas,
& post ipsum Charicles.
Porro animaduvertebam etiā
inter ipsos conuiuīorū appa-
ratus, manifesta viriusq; af-
fectionis indicia. Nam Athe-
niensis quidē ille pueris per-
quam formosis instructus es-
rat, & propemodum omnes
illius serui imberbes erāt, non
amplius ab illo retineri soli-
ti, quā dum prima lanugi-
ne inficerentur: postquā au-
tem barba frequentiore ge-
næ illorum addensabantur,
dispensatores, & fundorum
quos ille Athenis habebat,
procuratores amandaban-

eur. At verò Chariclem magnus saltatricum & psaltria-
rum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, perin-
de ut in Cereris sacris, mulieribus referta erat, viro ali-
quo

ὅρος οὐδ' ἀκαρῆ πρόντ', εἰ
 μή τι που νύπιον, ἢ γέρον ὕ=
 περίλιξ, ὃ φέποιδς δ' φθέκ, τῷ
 ζέονου ζηλοτυπίας ἐποψίαν
 οὐκ ἔχοντ'. ὡς μὲν οὖν, ὡς
 ἐφ' ἡμῶν, καὶ ταῦθ' ἱκανὰ τ' ἀμ=
 ποτέρων γνώμης δαίγματα.
 πομπάκις γε μέλιν, ἐπ' ὀλίγον
 ἀψιμαχίαι τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἰ=
 κινύθηθ'· ὅλ' ὡς πέραις ἔχον
 τι πλὴν ἵπτιον, ἀπ' ἐπὶ κα=
 ρὸς ὡς ἀνάγειν, σὺμπλους
 ἰθιλήντας αὐτὸς ἐπ' ὀλίμω·
 διγνοῦντο γὰρ εἰς Ἰταλίαν ἀ=
 πείσσειν ὁμοίως ἐμοί. καὶ δό=
 ξαν ἡμῖν, Κνίδω περ μίσηται
 διατὰ θίαν, καὶ τὸ Ἀφροδίτης
 ἱδρὸν ποθῆντα ἱερὸν (ὕ=
 μνῆτα δὲ τότε τὸ τ' Πραξι=
 τέλους ἀνχρείας ὄντως ἐπα=
 φρόδιτον) ἡρέμα τῇ γῇ πε=
 σιμῶνθ' ἡμῶν, αὐτῆς, οἶμαι, τῆς
 θεοῦ λιπαρῆ γαλήνῃ πομπο=
 σιλοῦσης τὸ σκοπεῖν. ὣς μὲν
 οὖν ἄλλοις ἐμῶν αἰ σιμῶ=
 θας

quo ne punctio temporis ibi
 apparet, nisi sicubi infans
 aliquis, aut senex decrepitus,
 coquus videlicet conspiceretur,
 in quem propter ætatem
 zelotypiæ suspicio amplius
 vlla cadere non posset.
 Erant igitur & hæc, ut dixi,
 satis multa atq; aperta vtri=
 usque animi documenta.
 Veruntamen aliquoties etiã
 breues quædam quasi futuræ
 certaminis coitiones inter ip=
 sos inceptabatur, tanquam
 finem aliquem quæstio hæc
 haudquaquam haberet. At
 postquam iam tempus erat ve=
 iterum in altum prouehere=
 mur, socios nauigationis, volentes
 alioqui ipsos, abducere mecum
 studebam: constabant enim in
 Italiã nauigare, æquẽ atq; ego.
 Et cum nobis visum esset in
 Gnidum, appulsa ibi naue, spec=
 tandi causa ascendere, & Veneris
 templum videndi desiderium

nos incessisset (celebratur autem ibi Praxitelis facilitatis ac
 promptitudinis illud verè Venerium & amabile) paulatim
 ad terram subuecti sumus, ipsa opinor dea pulchra trans=
 quillitate nauigium deducente. Cæteris igitur solita res

θης παρασκευαῖ, ἐγὼ δὲ ἐν
 ρωτικὸν ζῆν. Ὁ ἐκατέρωθεν
 ἐξαφάρῳ, ἐν κληρῷ πρὶν
 τῷ Κνίδου, οὐκ ἀγλασί τῆς
 λισραμοντικῆς ἀρχαίας με
 τέχων, ὡς ἐν Ἀφροδίτης πό
 λει. πᾶς δὲ Σωφράτου, καὶ
 τῶν αἰσθητῶν ἡμᾶς ἐδιδ
 νατο, πρῶτον ἐμπειρηθόν
 τες, ἐπὶ τὸν νεῶν τῆς Ἀφρο
 δίτης βαδίζοντες, νῶ μὲν, ἐ
 γὼ τε καὶ Χαεικλῆς, πᾶν
 πλοῦτος, Κατακρατίδας δ',
 ὡς ἐπὶ θέαν θύλακα ἄκων,
 ἡδίων ἄν, οἶμα. τῆς Κνί
 δίας Ἀφροδίτης τὸν ἐν Θι
 σπιδῆς ἀντικαταμαξόμεν
 ἔρωτα. καὶ πᾶς οὗτος ἡμῖν,
 ἀπ' αὐτῆς τῆς τιμῆς, Ἀφρο
 δίσιοι πρὸς ἐπινυκίαν αὐρα
 τὸν ἥν' αὐθιου, ὅτι ἐν ἑσπε
 ρῶν μάλιστα, νύκτων πλαξί
 πειας ἱερωμύου, ἀπ' ὧς ἐν
 Ἀφροδίτης, ἅπαντες ἐν ὀνιμο
 ῖς ἡμέρων λισραμῶν, ἃ τῶν
 λό
 μᾶς οὐθαλῆσιν ἄλλοι πόρ
 ρῶ βρῦντα, τὴν πρὸς αἶρα
 συ
 νωρό

atque arma cura fuere: ego
 verò amatorium istud par
 vtrique suspensum habens,
 Gnidum circumcirca obam
 bulabam, non sine risu figu
 line istius proteruitatis par
 ticipem me præbendo, ut in
 Veneris ciuitate. Porticus
 autem Sostrati, ac cetera
 quæ nos oblectare poterant,
 principiò circumeundo vi
 sentes, mox ad templum Ve
 neris imus, nos quidem duo,
 ego videlicet & Charicles
 admodum alacriter, Callis
 eratidas autem ut ad specta
 culum muliebri, inuitus, li
 bentius, ut opinor, pro Ve
 nere Gnidia Thespisensem il
 lum Cupidinem permutatio
 ne facta habiturus. Ac sta
 tim quodammodo nobis ab
 ingressu luci Venereæ aspi
 rarunt auræ. Serenitas enim,
 ac lumen illud supernum, nō
 in solum sterile maximè, &
 lapideis tabulis constratum,
 excipiebatur: sed erat illud,
 utpote in Veneris templo,

fecundum mitibus ac frugiferis arboribus, quæ frondibus
 virentibus in longum vsque promanantibus, aërem cir
 cumcir

ὁρώφω. περὶ πόρην γὰρ μὲν ἡ
 πυκνὸν καρπὸν ἔτι θάλασσαν μὲν
 εἶναι, παρὰ τὴν δὲ σποινὰν αὐ-
 τῆς, λαψιλῆς πεφυκῆα, τῶν
 τε λοιπῶν δένδρων ἕκαστον, ὅ-
 ὧς ἡ ἀλυσὶς μὴ εἰληχῆν. οὐδ' αὖ
 τὰ γέροντες ἢ δὴ χρόνον πο-
 λὺν καὶ αὐαίνοντες, ἀπὸ ἡλικίας
 αὐτῶν σφραγίζοντα, νέοις κλωσίν
 λυγρὰ. τῶν δὲ ἀνέμῳ μὲν
 καὶ τὰ ὑπὸν μὲν αὐτῶν ἄ-
 ρονα, τὴν δὲ ὁμορφίαν ἔχον-
 τα ὑπὸν, ὑπαείπων γὰρ καὶ
 πλατανίστων ἀθέλεια μήκην καὶ
 οὐκ αὐτῶν αὐτόμοσος Ἀφρο-
 δίτης, ἡ τῆς θεῆς πάλαι φύας,
 Δάφνη. παντὶ γὰρ μὲν δένδρῳ,
 περιπλέξω ὅ ὅλως περὶ
 εἶρπυι κίτλος, ἀμειλιχῆς ἀμ-
 πλοῖοι πυκνοῖς κατέρχωντο βό-
 τρυσι. τρυφότερα γὰρ Ἀφρο-
 δίτη μὲν Διονύσῳ, καὶ τὸ παρ'
 ἀμφοῖν ἡδὺ, συγκαταβῆναι. ἡ δὲ
 ἄρ' οὐχ ἔστιν ἀπὸ τῶν, ἡ δὲ
 ὁμορφίαν. λυγρὰ δὲ τῶν ἄ-
 ρων παλινσκίοις ὑλῆς ἰσχυρὰ
 λι-

cum circa quasi concamera-
 bant. Abundè verò illa fru-
 gibus densa ^b myrtus, apud
 dominam suam copiosa nas-
 scens, effluerat: deinde
 aliarum arborum singulae,
 quaecūq; pulchritudine præ-
 stant, neque ipsæ quanquam
 longa exacta iam ætate cas-
 næ, arescentes, sed præ vigo-
 re quasi iuuenescentes, no-
 uis subinde ramis formosæ
 atque integræ erant. His au-
 tem intermixta erant etiam
 illa fructuum genera, quæ a-
 lioqui fructum quidem fera-
 cia non sunt: cæterum pro
 fructu pulchritudinem ha-
 bent, cyparissorum videli-
 cet & platanorū aëriæ pro-
 ceritates: & inter ipsas trās-
 fuga Veneris, deæ ipsius o-
 lim fugitiua facta, laurus.
 Cuius verò arbori circum-
 uoluta studiosa illa amo-
 ris ^c hedera obserpebat, &
 vites fœcundæ crebris race-
 mis dependebant. Est enim

iucundior Venus cum Baccho, & temperatum illud dul-
 ce quod ab virisque venit. Quod si autem à se mutuò dis-
 iungantur, minùs exhilarant. Erant autem sub vmbreis istis
 m m m m s opacis

λιγιστά, τοῖς ἐνσιᾶσαι θίλυσιν,
 αἰς ἃ τῶν μὴ ἀσικῶν, σπανίως ἐπιφοίτων τινές· ἃ
 θρό· ὁ δὲ πολίτης ὅλ· ἱπανχυλίσιν, οὐτως Ἀφροδί-
 σιάζοντο. ἐπὶ δὲ ἱκανῶς τοῖς
 φν τοῖς ἐτέρφθην, ἔσω τὴν
 παρῆσιν. ἡ μὲν δὲ θεία ἐν
 μέσῳ καθίστυται. παείας δὲ
 νίδος δαΐδαλμα καλίστην, ὅ-
 πρην φανερὸν, καὶ σισυρότι γέ-
 λωτι μικρὸν ἐπομαδισ·
 πᾶν δὲ τὸ καλὸν αὐτῆς ἀ-
 κάλυστον, οὐδὲ μίαν ἐοῖται
 ἀμπιχέσης, γυμνωται, πλὴν
 ὅ· τῇ ἐτέρᾳ χαρὶ τὴν αἰδῶ
 ἀληθότως ἐπικρύπτειν. τοῖς
 τό γέ μιν ἡ δὴ μιστρὸς ἰσχυσε
 τέχνη, ὥς τὴν ἀντίτυπον οὐ-
 τω, καὶ ὑπερὰ τὸ νίδος φθ-
 σιν ἐκείνης μέλεισιν ἐπιπρέ-
 πειν. ὁ γοῦν Χαικλῆς ἐμπα-
 νίς τι καὶ παρὰ φθορὸν ἐμβόη-
 ῃς· οὐτυχίστα, ἔπει, θείων
 ὁ δὲ τῶν τῶν θεῶν Ἀρης. καὶ
 ἅμα πρὸς φανερὸν, διπαροῖς
 τοῖς χείλεσιν, ἐφ' ὅ· ὅ· ὅ·
 νατόν,

fortunatissime, inquit, deorum,

opacis & obscuris, amœnæ
 quædam cellæ, eorum vsui
 qui intus conuiuia agitare
 vellent, comparatæ: in quas
 urbanorum quidem rari cō-
 meabant vlli, sed populi fre-
 quentes turbæ solenniter cō-
 ueniebant, re ipsa Veneri in-
 dulgentes. Postquam autem
 abundè plantis istis oblecta-
 ti fuimus, intrò in templum
 ingressi sumus. Ipsa igitur
 dea in medio posita est, ex
 Pario marmore, opus sanè
 pulcherrimum atq; præcla-
 rum, & risu quodam simu-
 lato parùm subridens. To-
 ta autem pulchritudo eius
 detecta, nulla veste ipsam te-
 gente, nuda conspicitur, ni-
 si quatenus altera manu pu-
 denda, quasi oblita sui, ab-
 scondit. Tantum verò arti-
 fex illa ars valuit, ut solida
 adeò ac dura marmoris na-
 tura singula etiam membra
 deceret. Charicles igitur
 insanum quiddam & furis-
 bundum exclamans: O for-
 tus fuisti. Et simul accurrens
 plenis labijs, quoad fieri po-
 tuit

πατὸρ, ἱκτάνων τὸν αὐχένα,
 κατὰ φέλα. σιγῇ δ' ἐφισῶς ὁ
 Καλλικρατίδας, κατὰ νοῦν
 ἀπειθαύμαζεν. ἔστι δ' ἀμφι-
 θυρ' αὐτῆς ὁ νῶτος, καὶ τοῖς
 θέλουσι τὴν θεὸν ἰδέσθαι ἀπει-
 θῶς καὶ κατὰ νότον, καὶ ἵνα
 μὴδεν αὐτῆς ἀπαύμασται ἦ.
 δὲ ἀμαρτίας οὐδ' ὄντι, τῇ ἐτέ-
 ρα πύλῃ παρελθῶσι, τὴν ὀπι-
 σθεν ἀμφοτέρων διαθρῆσαι.
 δόξαν οὐδ' ὄλῳ τὴν θεὸν ἰ-
 δῆν, εἰς τὸ κατόπιον τοῦ σῆκος
 περικλυθῶν. ἄτ' ἀνοιγέσης
 τ' ὀφρας ἐπὶ τοῦ λευκοφύ-
 λακ' ὅτι, εἶναι πεπρωμένην
 γυναικός, θαυμάζ' ἀφνιδίον
 ἡμᾶς ἔχει τὴν λευκότητα. ὁ γοῦν
 Ἀθλῶν' ὅτι, ἡσυχῇ πρὸ μικροῦ
 βλέπων, ἐπὶ τὰ παιδικὰ μέρη
 τ' ὅτι κατὰ πλάνην, ἀθρόως,
 πολλὸν τ' Χαερκίους ἱμάνει
 εἰς ῥορ ἀνιδόγην. Ἡρακλῆς,
 ὅση μὲρ τῶν μεταφρεσῶν ἀν-
 ρυθμία, πῶς δ' ἀμφιλαφῆς
 ἀπαλύνει, ἀγκάλισμα χερσὶ
 κλυθῆς. ὥς δ' ἀπαιέγραφοι τ'
 γὰρ

tuit extento collo, deoscula-
 batur illam. Tacite autem
 adstans Callicratides, secum
 in animo admirabatur. Est
 autem biforis ipsius ædes, ut
 possint, qui volunt deam ip-
 sam diligentius inspicere,
 etiam à tergo contemplari,
 et ut nihil ipsius cum admi-
 ratione non spectes. Facile
 itaque licet per alteram por-
 tam accedentibus, posteriori-
 rem quoque formositatem
 contueri. Proinde cum vi-
 sum nobis esset totam ipsam
 deam videre, in posteriorem
 templi partem circumiui-
 mus, ac reclusa ianua ab æ-
 dituo, qui et ipse creditur
 mulier esse, repente obstu-
 puimus ad pulchritudinē il-
 lam. Atheniensis itaque iste,
 qui tacite paulò antè vide-
 bat, postquā eas quæ in puer-
 ris appetuntur partes aspe-
 xit, cōtinuò λόγῃ quàm Cha-
 ricles insaniore modo exclā-
 mauit: Hercules, inquires,
 quanta scapularum concin-

nititas? Ut autem extuberantes nitent lumbi, amplexantis
 manus implentes? Quàm scitè circumductæ clunium pul-

præ, in

γλετῶν αὖ σάρκεσσι πικυρῶν
 ται, μήτ' ἄρα ἰκνωθεῖς, αὖ-
 τὸς ὁσίοις πεσισαλμύραι, μή-
 τε εἰς ὑπεροχὴν ἐκκχυμέ-
 ναι πτότητα. τῶν δὲ τοῖς ἰσχύ-
 οισι ἐνδύφραξι μύρων ἐξ ἑκά-
 τεράων τυπῶν, ὅν ἄρ' ἔπει τις,
 ὥς ἡδύς ὁ γέλας, μὲρ τε καὶ
 λυνύμης ἐπ' οὐθὺν τιταμύνης
 ἄχει ποδὸς, ἡκειωμένοι ῥυ-
 θμοί. τοῦτος ἄρα Γανυμήδης
 ἐνδρανῶ Διὶ τὸ ἕκτερ ἡέλιον
 ἐγχεῖ. παρὰ γὰρ μὲν Ἡβης οὐκ
 ἄρ' ἐγὼ θεγονομύνης ποτὸν
 ἐδεξάμην. ἐνθεασκῶς ταῦτα
 τῷ Καλλικρατίδῃ βοῶντι, ὁ
 Χαεικλῆς, ὑπὸ τ' σφόδρα θάμ-
 βος, ὁλίως δ' ἄρ' ἐπιπύξα, τὰ-
 κρόν τι, καὶ ῥέον ἐν τοῖς ὄμ-
 μασι πρὸς τὸ ἀννυραίνων.
 ἐπεὶ δὲ τῷ θαυμάζοντι ὁ λόγος
 ἡμᾶς ἀπὸ πλάξου, ἐπὶ θατέρου
 μηροῦ σπῆλον ἔειδον, ὡ-
 σπερ ἐν ἰοῦντι κηλὶ δαΐ. ἡλιγ-
 γει δ' αὖτ' ἐπὶ ἀμορφίαν ἡ πε-
 ς τὰ ματ' ἰλίθι λαμπρότης.
 ἐγὼ μὲν δὲρ πιθάνῃ τὰ ληθεῖς ἐκκα-
 σίῃ

ut in peste asperginem luti aliquā. Arguebat autem deformi-
 tatem ipsius, reliquus totius marmoris nitor. Ego itaq; verifi-
 mili cōiectura veritatem colligendo, naturā lapidis, id quod
 appa-

pæ, in se rotundantur, neque
 tenues nimis ipsis ossibus ad-
 strictæ, neque rursus in im-
 mensam effusæ pinguedinē?
 Formarum autē quæ utrin-
 que natibus infrā coëuntibus
 velut impressæ redduntur,
 dici non potest quā suavis
 risus. Femorisq; & tibiæ in
 reclusum ad pedem vsque proz-
 tentæ, accuratè seruata mo-
 dulation. Talis igitur & Ga-
 nymedes in cælo Ioui nec lar-
 dulcius infundit. Nam ab
 Hebe equidem subministrans
 te potum haudquaquam ac-
 ceperim. Cū autem hæc
 quasi quodam numine cor-
 reptus Callicratidas exclam-
 maret, Charicles præ nimio
 ac vehementi stupore parum
 adfuit quin diriguisset, hu-
 mitum quendam & manans
 tem in oculis dolorem colli-
 quans. Cæterum postquam
 ab admiratione satietas nos
 auerit, in altero femore mas-
 culam conspiciamus, perinde

οἷα τοπάζων, φθισιν ὥμιλιν τῷ
 λίθῳ, τὸ βλεπόμενον εἶναι. πά-
 ρ' ὅτ' ἐδὲ βόλτων δὲν ἔξω.
 πομπὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον ἔ-
 σαι δισυαμύνοις λαλοῖς, ἡ τὴν
 χυ παρεμποδίσαι. μέλαιναν
 οὐδ' ἐσπιλῶσαι φυσικῶς τινα
 λεκιδία νομίζων, καὶ κατὰ τὴν
 τῷ Πραξιτέλῳ ἐθαύμαζον,
 ὅτι τῷ λίθῳ τὸ δύσμορφον, ἐν
 τοῖς ἡτῶν ἐλέγχῳ δισυαμί-
 νοις μέρεσιν ἐπὶ κρυψῶν. ἡ δὲ
 παρὰ τῷ πλησίον ἡμῶν ἰα-
 κοβ' ὅτ', ἀπὸ τοῦ λόγου ἐκ τῶν πα-
 ρέδωκ' ἐννοεῖται. ἔφη γὰρ, οὐκ
 ἀσέμνη ἦν νεανία (ἡ δὲ πρῶ-
 ξις ἀνάνυμον αὐτὴ ἐστὶν ἡ)
 πομπὰς ἐπιφοιτῶντα τῷ τε
 μυστῇ, σὺν ἀδελφῷ δαίμονι ἐ-
 ραθελῶα τ' ἐδὲ, καὶ πανύμνον
 αὐτὸν ἐνδοξάζοντα τῷ νῶν,
 κατ' ἀρχὰς ἔχον δισυαμύνο-
 νος ἀγιστίας δόκησιν. ἔκτε γὰρ
 τ' ἐωθινῆς κοίτης, πολὺν πελαμ-
 βάνων τὸν ὄρθρον, ἐπιφοίτα,
 καὶ

apparebat, esse putabam. Nā
 neq; huiusmodi rerum ca-
 sus alieni sunt. Multis autem
 quibus extremè, & velut ad
 vnguem pulchris esse lice-
 bat, fortuna interim aliquid,
 quod in mora sit, obijcit.
 Proinde nigram quandam
 maculam natura aspersam
 marmori esse existimans, e-
 tiam hac parte Praxitelem
 admirabar, quòd eam lapi-
 dis deformitatem in illis po-
 tissimùm partibus abscon-
 disse, quæ minus coargui ac
 deprehendi possent. At ea
 quæ nobis propè stabat tem-
 pli ministra, incredibilis cu-
 iusdam orationis nouam his-
 toriam narrauit. Nam ado-
 lescentē quendā inquit haud-
 quaquā ignobili genere na-
 tum (nomen autem ipsa res
 gesta taceri fecit) crebrò ad
 delubrum hoc ventitantem,
 infelici quodā genio impul-
 sum, deam ipsam amare cœ-

pisse: & quia totos plerunque dies in templo commoraba-
 tur, à principio sanctimonix cuiusdam religiosioris speciem
 de se præbuisse. Nam statim à lecto matutino, multò au-
 roram præuertentem, huc venire solitum fuisse: ac post
 occasum

καὶ μετὰ Διδυρῶν ἄκων ἐδάδι-
 ζεν οἴκαδ' αὖ. τὴν δ' ὅλῳ ἡμέ-
 ραν ἀπαντικρὺ τ' ἐθεῖ καθεζό-
 μενος, ὁρθὰς ἐπ' αὐτὴν διω-
 κὼς τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς
 ἀπὲρ εἰδεν. ἄσημοι δ' αὐτῷ
 ψιθυρισμοί, καὶ λευπομένης
 λαοῦ ἡρώτικα διηπιδανού-
 μεν ψαλμοί. ἐπεὶ δ' αὖρ δὲ καὶ μικρὰ
 τ' πάθος αὐτὸν ἀρεθικοῦσθαι
 θηλήσας, πρὸς σπῆνδον, τῇ δὲ τρα-
 πίζῃ τ' ἐπ' αἰσῶν ἀσπαραγῶν Λι-
 βυκῆς Διοκλῆος ἀπαειδυμένης,
 διηπείλου τὴν ἐλπίδα. καὶ
 βαλὼν μὲν ἐπὶ σκοπῷ, μετὰ
 ταῖς δ' εἴ ποτε τὴν θεῶν αὐτῶν
 ἁνδρόνισσας, μετὰ δὲ τὸν ἀσπαρα-
 γῶν πρὸς τὸν ὅσον τῆς σχήματι, πρὸ
 σκευῶν, τῆς ἐπιθυμίας τὸν ἔξ-
 ὄθεν νομίζων, εἰ δ' ὅποια περ
 φάσκει κατὰ τῆς τραπίζης ῥί-
 ψαζεν, οἱ δ' ἐπὶ τὸ δυσφημό-
 τερον ἀναστῶν, ὅλην Κνίδος
 καταράμεν. ὥς ἐπ' ἀνυμνί-
 σῃ συμφορῇ καὶ λατιφῇ, καὶ
 δὲ ὀλίγου σωαρπῆς, ἐτά-
 ρε

occasum Solis inuitum a-
 grè domum redisse, atque to-
 tum diem ex aduerso deæ
 sedendo, rectos in ipsam
 perpetuò oculorum ictus di-
 rexisse. Obscurè autem, in-
 quit, interim secum ipse ne-
 scio quæ susurrabat, & sus-
 furante quodam sermone a-
 matorias peragebat quere-
 las. Cæterum ubi iam pau-
 lisper affectus illius mole-
 stiam à se remouere volebat,
 affatus deam, in mensam au-
 tē quatuor talis Libycæ ca-
 præ dinumeratis, ludendo
 spem experiebatur. Ac quo-
 ties id quod intendebat, ie-
 cerat, maximeq; siquādo deā
 ipsam iactu feliciore sorti-
 tus erat, nullo videlicet ta-
 lo eādē figura cum alio a-
 liquo cadente, adorabat il-
 lam: sperans se id quod ex-
 petebat, consecuturum es-
 se. Sin autem (quemadmo-
 dum solet) simplicius paulò
 per mensam iecisset, ac talē

id quod abominabilius erat, surgendo reddidissent, toti Gni-
 do malè imprecabatur, velut ob eandem aliquā immedicabi-
 lem, & maxore plenus erat: & paulò post correptis illis, alio
 iactu,

ρο βόλῃ τὴν πρὶν ἀσοχίαν ἐ-
 θράπουγν. ἥδη δὲ πλείον αὐ-
 τῷ τῷ πάθος ἐρεθισμοῦ, ὧ-
 ρ' ἅπας ἰχθαροῦ, καὶ πᾶς
 μαλακοῦ δακτύλου φλοιὸς ἀ-
 φροδίτῳ καλὴν ἐκέρυσσεν.
 ἐτιμᾶτο δ' ἐξίσχ Διὶ Πραξιτέ-
 λης. καὶ πᾶν ὅ, τι λαμψύτερον
 οὐρανὸς οἴκοι φυλάττειτο,
 τῷ τ' αὐτῷ ἀνάθημα τ' ἐθεῖ. πῶς
 ρας, αἱ σφοδρὰ τῶν ἐν αὐτῷ
 πόθων ἐπιτάσας ἀπερὸν ἡ-
 ἔρως. ἐν δὲ τῷ τόλμῃ τ' ἐπιθυ-
 μίας μακροπᾶς. ἥδη γὰρ ἐπὶ
 δούρις ἡλὶς κλίνοντο, ἡρέμα
 παθὼν τὸς παρόντας, ὅπως
 τ' ὅρας παρὰ σφῶν, καὶ εἰς
 ἀφανὲς ἐνδοῦ ἄτῳ, σχεδὸν ὅτι
 ἀναπνέων ἡρέμα. σωφρονιστὴς
 τ' ἰακόνων ἐξέωγν τὴν θύραν
 ἐφελκυόμενον, ἐν δὲ οὐκ αἰ-
 νὸς Ἀγχίσης καθέειρε. καὶ τῷ
 γὰρ ἀρρήτου νυκτὸς ἐν τῷ τόλ-
 μῳ, ἢ ἄλλως ἐπ' ἀκείβης ὕ-
 μιν διηγῶμαι; τ' ἐρωτῶν πε-
 ρωλο-

iactu, quod malè antea ceci-
 derat, emendabat. Iam verò
 ubi affectus atque animus il-
 lius magis accendebatur, om-
 nis paries insculpebatur, ut
 quæque arbor mollis erat,
 ita cortex illius formosam
 Venerem prædicabat. eodè
 autè in precio cū Ioue Pra-
 xitiles erat: & quicquid pre-
 ciosum ac pulchrum illi do-
 mi repositum inter ornamen-
 ta fuerat, id omne donarium
 deæ offerebatur. Postremò
 nimia in eo desideriorum ve-
 hementia, in insaniam versa
 est. Inuenta autem est concu-
 piscentiæ illius mastrupatrix
 quædam audacia. Cū enim
 iam ad occasum Sol incli-
 naret, sensim ac tacitè, ita ut
 qui aderant, non animaduer-
 terent, post ianuam clam ir-
 repsit, & stans ita ut cerni
 non posset, in interiore par-
 te adeò se tacitus contine-
 bat, ut propè ne anhelitum

quidem emitteret. Aedituis autem perinde ut consueuerant,
 foris ianuam attrahentibus, intus nouus iste Anchises con-
 cludebatur. At quid ego arcane noctis audaciam accuratius
 vobis exprimā, aut etiam alius quispiam? Amatoriorum am-
 plexuum

εὐποκῶν ἴχνη ταῦτα μὲν ἡ-
 μέραν ὥφθη, καὶ τὸν σπῆλον
 ἔχεν ἡ θεὸς, ὡς ἔπαθον, ἔ-
 λελχον. αὐτὸν γὰρ μὲν τὸν
 θανίαν, ὡς ὁ Δημόδωρος ἴσο-
 ρεῖ λόγῳ, ἡ κατὰ πειρῶν
 φασιν, ἡ κατὰ πηλαγίᾳ λε-
 ματὶ ἐνελθόντα, παντελῶς
 ἀφανῆ γένεσθαι. ταῦτα πῆς ἰα-
 πόρου διηγεμένης, μεταξὺ τῶ
 λόγου δαδόντος, ἔσπον ὁ Χαι-
 κλῆς ἐκκοῦν τὸ θῆλυ λεῖον λίθι-
 νον ἢ, πελᾶται· τί δ', εἴ τις
 ἐμφυλον ἔδει τοῦτο λεῖον;
 ἄρ' ἐκ ἑνὸς μίαν νύξ' ἔτ' Διὸς
 σκῆπτρων ἐτιμάτω; μαδιδός
 δὲ ὁ Καλλικρατίδας, ὁ δὲ πω,
 φησὶν, ἴσμεν, ὃ Χρῖκλῆς, εἰ
 πομπῶν ἀκροσόμεθα τοιούτων
 διηγήματων, ὅταν ἐν Θεο-
 πιάς γινώμεθα. καὶ νῦν δὲ
 πῆς ὑπὸ τοῦ Σηλομένης Αφρο-
 δίτης ἐνβρίεσθαι τῶν δαί-
 μα, πῶς ἐρομένης τοῦ Χρῖκλέ-
 ους, ἄγαν πιθανῶς μὲν ἔδοξε
 λέγειν ὁ Καλλικρατίδας. ἔ-
 φηκεν, ὡς ὁ ἱρακλῆς νεανίας,
 πάννυ-

plexuum vestigia hæc postri-
 die conspecta sunt, & ma-
 culam hanc habebat dea, in-
 dicem videlicet eorum quæ
 passa fuerat. Ipsum verò as-
 dolescentem, ut vulgo fama
 refert, vel de petris alicubi
 aiunt, vel in fluctus marinos
 præcipitem datum omnino
 euanuisse. Atque hæc cum
 ministra templi ita narraret,
 interea exclamans Charic-
 les : Proinde fæmininum
 genus, inquit, etiam si sa-
 xeam fuerit, amatur. Quid
 autem si quis animatam vi-
 deret huiusmodi formam,
 an non una nox ipsis Iouis
 sceptris æquiparetur? Sub-
 ridens autem Callicratidas:
 Nondum, inquit, scimus
 Charicles, an multas auditus-
 risimus huiusmodi narratio-
 nes, si quando Thespys quo-
 que essemus. Et nunc sanè
 tuæ istius Veneris, cuius tan-
 ta æmulatione teneris, ma-
 nifestum adeò hoc indicium
 est. Hic, quo pacto, inter-

rogante Charicle: admodum verisimiliter dicere Callicra-
 tidas visus mihi est. Dixit enim, quod cùm adolescens
 ille

παννύχῃ σχολῇ λαβόμενῃ, ὥσθ' ὅλῳ τῷ πάθει ἔχαμ' ἐξυ-
σίαν κοροιδίῳ, παιδικῶς
ὥς λίθῳ πεσώμηναι, βε-
ληθῆς, οἷδ' ὅτι, μηδὲ πρό-
ωτον εἶν' τὸ θῆλυ. πομπῶν δ' ἐν
ἀκείτῳ ἀφυλακίστως ὡρλό-
ζων, τὸν συμμιγῆ καταπαύ-
σας ἐγὼ θόρυβον, ἄνδρες (ἃ-
πορ) ἰτῶροι, τῆς κατὰ λό-
μον ἔχεις ζητήσεως, ὡς ὑ-
πὲρ πῆς δὲ νόμῳ παδείας.
ἀπαμαχύντο δ' ἐν τῇ ἀτάκῃ
καὶ πέραις ἐδὲν ἐχέσης φιλο-
νεκίας, ἐν μέρει πέρ τῆς αὐ-
τὸς ἐαυτῷ δόξης, ἐκάτερ
ἀπεινάσει. καὶ γὰρ ἐδέπω
καρὸς ἐπὶ ναῦν ἀπύσαι. τῇ
δὲ σχολῇ καταχρησάμενος ἡ-
εἰα, καὶ μετὰ τέλειως ὡφε-
λῆσαι διωαμύνῳ σπεδῶ.
ὑπεκάντου οὖν τῷ νῦν (πο-
λὺς γὰρ ὁ κατ' ἀνσέθεν ἐπι-
φοιτῶν ὄχλῳ) ἃς ἐν τι τῶν
συμποσίῳ ἀκκλίνωμεν, ὅ-
πως δι' ἡρεμίας ἀκούειν τε καὶ
λέγειν,

ille amator ocium ac spa-
cium totius noctis conse-
cutus fuisset, ut facile to-
tam affectus istius exatian-
di facultatem haberet, qua-
si cum puero tamen, ma-
mori cohaesisset: illud nimis
volens, neq; anteriore
parte facinam valere. Mul-
tis itaq; absq; delectu ac te-
merè vtrinq; verbis effuti-
tis, ego promiscuo eorum tu-
multu ac turba compositis:
Viri, inquam, amici, mode-
stam atq; ordinatam insi-
stite disputationem: quoniam de-
cora ac decens lex eruditio-
nis atq; doctrinae est. Subla-
ta igitur incomposita hac, &
nullum finem habente con-
tentione, vicissim pro sua v-
terq; sententia iustam ac so-
lidam orationem institute.
Neque enim etiamdum tem-
pus est ut ad nauem redeas-
mus. Ac ocio hoc utendum
est ad hilaritatem, & ad
ea studia quae cum delecta-

tione prodesse possint. Proinde abscedentes hinc è templo
(multa enim religionis gratia turba huc ventitat) in unū ali-
quod istorum conuiuiorū accumbamus, ut per ocium & cum

nnnn

silentio

λέγων, ἀπὶ τῷ βυλομήνοισι,
 ἔξῃ, μνησθῆναι δ', ὡς ὁ τέμν-
 ρον ἡ Πηθῆς, ἐπ' ἔτ' αὐθις ἡς
 μῖν περὶ τῶν ἰσῶν Διοχλή-
 σι. καλῶς ἔδοξα ταῦτα λέ-
 γαν, καὶ συγκατανεύσαντων,
 ἔξῃ μὲν ἔγὼ μὲν ἡλόμην, ὅ-
 διμιᾶς με πειρήσεως φροντί-
 δος, οἱ δ' ἐπὶ συνοίῃας, με-
 γάλῳ ἐν ἑαυτοῖς σκέψιν ἄνω-
 καὶ ἀάτω λυκκοῦτόν, ὡς πε-
 ρὶ τῆς πεπομπίας ἀγωνι-
 μῶροι Πλαταῶσιν. ἐπεὶ δὲ ἡ-
 κομῶ ἡς τι συνηριφῆς καὶ πα-
 θίνσκιον, ὥρα θέρπε, ἀνα-
 παυθῆσιον, ἡδὺς, ἡπῶν, ὁ τό-
 πος, ἔγὼ καὶ ἦ οἱ κατὰ λό-
 γον τὸν λυγρὸν ἡπυχῶσι τῇ πῃ-
 γῆς, ἐν μίση πᾶν δικασ-
 τῶς καθεζόμεν, αὐτῶν ἐπ'
 αὐταῖς ὁφρῦσι τὴν Ηλιαῶν
 ἔχων, πεθεῖς δ' ἀμφοτέροις
 ἀλλήρον ἡπὲρ τῷ, τίνα χεὶ πρῶ-
 τον ἡπᾶν, ἐπαδὴ Χαεικλῆς
 ἡλελόγχε πρότερον, ὁνθὺς
 ἐν ἀρχεῖσιν τῷ λόγῳ Δικκί-
 λουσάμην.

considēbam, ipsam illam supercilij prae me ferens Elieam.
 Proposita autem utrisque sorte super eo, utrum priore lo-
 co dicere oporteret, posteaquam Charicles priorem lo-
 cum sortitus est, continuo ut auspicaretur orationem, hor-
 tatus

silentio & audire & dice-
 re quae cuique libet, liceat.
 Illud autem memineritis,
 quod qui hodie victus fue-
 rit, is in posterum nobis de
 ijsdem rebus ampliùs mo-
 lestus futurus non sit. Recte
 visus sum hac dicere. Et eò-
 dem cohortantibus etiam il-
 lis, exiuius, ego quidem
 letus, nulla me premente
 cura: illi verò cogitabundī,
 magnam apud sese in ani-
 mis disputationem sursum
 ac deorsum versantes, per-
 inde ac si de principatu ac
 ductu apud Platæas certatu-
 ri essent. Postquam aut̃ venis-
 mus in densum quoddā atq̃
 umbrosum pro æstatis tēpo-
 re receptaculum, ubi com-
 modè requiescere licebat:
 Suavis hic locus, inquiens
 ego (nam & supra vertic-
 cem canorum quoddam re-
 sonant cicadæ) in medio
 admodum iudiciali more

πουςάμω. ὃ δὲ τῇ Διξιᾷ τὸ πρό-
 σωπον ἀνατίψας, ἡσυχῇ καὶ
 μικρὸν ἐπισχῶν, ἄρχεται τῇ
 Διξι. Σὲ Διοποινα τῶν ὑπὲρ
 σὺ λόγων, Ἀφροδίτη, σὲ βοή-
 θον αἰ ἰμοὶ Διήσας ἑαλοῦ-
 σιν. Ἄπαντι μὲν γὰρ ἔργον,
 ἡδὲν βραχὺ τῆς ἰδίας πα-
 θοῦς ἐπιστάτης, τελευτάτουρ
 εἶναι. οἱ δ' ἐρωτικοὶ λόγοι
 περὶ πᾶν σου Διόνται, σὺ
 γὰρ αὐτῶν γνησιώτατη μή-
 τηρ. ἴθι δὲ γυναιξὶ σωτήριος
 ὦν, ἢ θύλακα χάριτος δὲ καὶ ὧς
 ἀνδράσι μέγαρ ἄρρεσιν, ὡς
 ἡ γυνήθησάν. ἔργον δ' ἐν αὐτῷ
 ἐν ἀρχῇ τῷ λόγῳ, πᾶν περὶ το-
 ρα, καὶ πάσης γυναικὸς πρωτόρ-
 ριστον ὦν ἀξιῶ μάρτυρα ἐπι-
 καλεῖσθαι. λέγω δὲ πᾶν ἰσάμεν τ
 ὅλων φύσιν, ἢ τὰ πρῶτα πε-
 ξαμένη στιχῆα τὴν ἑσέως, γυνή,
 αἶρα, πῦρ, ὑδωρ, τῇ πρὸς ἀν-
 ἡλίας τῶν ἐπικράσει, πᾶν ἐ-
 σωρόνησεν ἡμψυχον. ἐπιστα-
 μένη δὲ ὅτι θνητῆς ἐς μὲν ὕ-
 λης

ratus sum. Ille verò cum
 dextera faciem paulum at-
 triuisset cum silentio, et
 parumper sustinisset sese,
 mox ad hunc fermè mo-
 dum orditur: Te dominam
 orationi meæ, Venus, te au-
 xiliatricem preces meæ vos-
 cant. Nam cum omne opus,
 si vel exiguum propriæ sua-
 dele instillaueris illi abso-
 lutissimum esse solet, tum
 verò amatorij sermones præ-
 ter cætera te indigent. Tu
 enim eorum germana addeò
 mater es. Ades itaque mus-
 lieribus patròna, fæmina ni-
 mirum ipsa. Largire au-
 tem et viris ut maneat
 mares, perinde atque ge-
 nerati sunt. Ego igitur sta-
 tim ab initio orationis pri-
 mam omnium matrem, et
 totius generationis radi-
 cem ac seminarium, eorum
 quæ propono testem aduo-
 co. Dico autem sacram il-

lam vniuersorum naturam, quæ primis illis inter se con-
 glutinatis elementis mundi, terra videlicet, aëre, igne, et
 aqua, mutua illorum et temperata commixtione omne
 procreauit animatum. Sciens deinde, quòd omnes mortas

κης Δημιόργημα, καὶ Βραχὺς
 χρόνος τὸ βλῆ ἰκάσθαι καθέ-
 μαρται, πλὴν ἑτέρω φθορὰν
 ἄπας γένεσιν ἐμμηχανήσατο, καὶ
 τὸ θνήσκοντι τὸ τικτόμενον
 ἀντιμέτρησεν, ἵνα ταῖς παρ'
 ἀπλήτων ἀστρολογαῖς εἰς τὸν
 αἰὶ χρόνον ᾤκηται. ἐπεὶ δ' ἡ
 ἀπορορὴ ἐξ ἑνὸς τι γυνᾶσθαι,
 διπλῶν ἐν ἰκάσθῳ φύσιν ἐμμη-
 χανήσατο, τοῖς μὲν ἄρρεσιν
 ἰδίας καταβολὰς σπερμά-
 των χαλίσσας, τὸ θῆλυ δ'
 ὥσπερ γονῆς τι δοχεῖον ἀπε-
 φῆνασα. κοινὸν ὅν ἀμφοτέ-
 ρω γυναι πόθοις ἐκτερασσάμε-
 νη, σωείρωξεν ἀπλήτοις θεο-
 μὲν ἀνάγκης ὅσιον, κατα-
 γράψασα μένειν ἐπὶ τῆς οἰ-
 κείας φύσεως ἑκάτερον, καὶ
 μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἄρ-
 ρεῖν ὄθαι, μήτε τ' ἄρρεν ἀπρὶ-
 πῶς μαλακίβδαι. ὅθεν τοῦθ'
 αἰ σὺν γυναιξὶν ἀνδρῶν ὁ-
 μιλήσας, μέχρι Διὶ τὸν ἀν-
 θρώπινον βίον ἀθανάτοις

ἔσ-

lis sumus materiae opificium,
 & quoddam breue adeo tem-
 pus viuendi unicuique fato
 praestitutum est: alterius in-
 teritum, ut alterius ortus
 esset, excogitauit: ac mori-
 renti, id quod nascitur, edi-
 uersò appendit, ut mutuis
 successionibus in perpe-
 tuum tempus uiueremus.
 Postquam autem impossi-
 bile propè erat ex singu-
 lis seorsim aliquid pro-
 creari, duplicem in vno-
 quoque genere naturam ef-
 finxit. Nam maribus qui-
 dem propria seminum quasi
 quaedam fundamenta lar-
 gita est, foeminam autem
 perinde ut receptaculum
 quoddam genitalis seminis
 esse fecit. Communi igitur
 virique sexui desiderio in-
 dito, coniunxit inter se
 mutuo illos, lege neces-
 sariis sancta quadam prae-
 scriptos ut manerent pro-
 pria vterque natura contenti,
 & neque foemina praeter nas-
 turam in marem transiret, neque mas indecorè ac turpiter
 emollesceret. Atque hoc pacto virorum cum mulieribus con-
 uersationes, in hoc vsque tempus hominum vitam immorta-
 libus

ἡ δὲ Λοχὰς φυλάττεισιν· ὁ δὲ
 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς αὐτῆς γνέ-
 σθαι. Διοῦν δ' ὀνομάτοισι
 βασιμίοισιν, πᾶσαι τιμὰ μέ-
 νουσιν, ἱεῖς πατρὶ μητέρα
 προσκυνοῦσιν. κατ' ἀρχὰς
 μὲν οὖν, ἔθ' ἡρώϊκὰ φρονῶν ὁ
 βίῳ, καὶ τὴν γέγονα θεῶν
 σέβων ἀρετὴν, οἷς ἰννομοθε-
 τήσιν ἢ φύσις, ἱεραρχία,
 καὶ καθ' ἡλικίας μήτρα γυ-
 ναιξὶ συννόμοιοι, γυναικῶν
 πατέρων ἐγίγοντο τέκνων.
 κατὰ μικρὸν δ', ὁ χρόνος
 ἀπ' ἐκείνου τῷ μεγέθει, ἐς τὰ
 τῆς ἡδονῆς καταβαίνων βά-
 ραθρα, ξένους ὁλοῦς, καὶ πα-
 ρηταχυμένας ἀπὸ λύπης ἐ-
 τιμῶν. ἔθ' ἡ πάντα τολμῶσα
 πρὸς, τὴν φύσιν αὐτῇ πα-
 ρωόμην. καὶ τις ἄρα πρῶτος
 ἐφθαλμοῖς τὸ ἄρρ' ἐίδεν, ὡς
 θῆλυ, διούρ θάτερον, ἢ ὑραν
 νικῶς βιασάμενος, ἢ πέρας πα-
 νέρως. σωῆσθαι δ' εἰς μίαν
 κοίτην μία φύσις αὐτὸς δ' ἐν
 ἀπὸ

libus quibusdam successio-
 nibus conseruant : neque
 quisquam vir ex viro se na-
 tum esse gloriatur. Intra
 duo autem nomina venera-
 bilia omnis honor manet eo-
 rum qui ex æquo matrem
 ac patrem adorant. Ab ini-
 tio igitur cum adhuc He-
 roica saperet vita, & vici-
 nam deorum coleret virs-
 tutem, legibus à natura con-
 stitutis obtemperabat : ac
 secundum ætatis mensuram
 cum mulieribus coniuncti,
 generosorum patres fiebant
 liberorum. Paulò autem
 post tempus à magnitudi-
 ne illa ad voluptatis des-
 cendendo voragine, no-
 uas & commutatas fruen-
 di vias aperuit. Deinde,
 quæ nihil non audet, volu-
 ptas, naturam ipsam cōtem-
 pta lege violauit. Atq; ali-
 quis igitur primus oculis as-
 spexit matrē perinde vt fœ-
 minam, ex alterutra videlis

cet horum causa, aut quòd vi tyrannica eò illum compule-
 rit, aut quòd verbis dolose ac fraudulenter induxit. Conue-
 nit autem in vnum lectum vna eademq; natura : ac seipfos

ἀλλήλοισι ὀρῶντες, ὅθ' ἂν ὀρῶ-
 σιν, ὅθ' ἂν πάσχωσιν, ἡδονῶ-
 ζ. κατὰ πειρῶν δὲ, φασιν, ἀ-
 γόνων σπέραντες, ὀλίγης ἡ-
 δονῆς ἀντικατηλλάξαντο μι-
 γάλλω ἀδοξίαν. ἥτοις γε-
 μιλῶ, ἃς ἑσούδων τυραννικῆς
 βίας ἡ τόλμα πώκοψεν, ὥς
 μέγιστοι δὴρὸ πλὴν φύσιν ἱ-
 ρουλησάσι τῶν δ' ἀρρένων
 τὸ ἀρρὲν ἠκχυνώσαντες, ἐν-
 ρον ἡδονῆς παρέλκοντα μέ-
 τρα. οἱ δ' ἀθλοιοὶ καὶ λυσυ-
 χεῖς, ἢν' ἐπιπλῆον ὥσι παῖδων,
 ὅθ' ἔτι μέγιστον ἄνδρῶν, ἀμα-
 φλόγον ἀνιγμὰ διπλῆς φύ-
 σιος, οὗτ' ἃς ὁ γιγνέσθαι,
 φυλαχθέντες, οὗτ' ἔχοντες,
 ἐφ' ὃ μίτιθυσαν. τὸ δ' ἐν
 νεότητι παραμῆναν ἄνθρ',
 ἃς γῆρας αὐτὸς μαραινέει πρόω-
 ρον. ἅμα γὰρ ἐν παισὶν ἀειθ-
 μοῦται, καὶ γιγνράκασιν, ὅ-
 σιν ἄνδρῶν μετ' αἰχμίον ἔχον-
 τες, οὗτως ἡ μισαρά, καὶ παν-
 τὸς κακὸς διδασκαλὸς πρὸς ἡ,
 ἀλλω

inter se mutuò aspicientes,
 neque eorum quæ faciunt,
 neque quæ patiuntur, pu-
 dore afficiuntur. Per ru-
 pes autem, ut dici solet, ste-
 riles proiecto semine, per
 mutatione facta, pro modis
 ca voluptate magnam acci-
 piunt infamiam. Dixeris ve-
 rò eousque tyrannicæ vios
 lentiae audaciam ipsam pro-
 gressam esse, ut iam & ferro
 naturam sacrilego quodam
 modo deprædentur: ac marū
 virilitate exhausta & exina-
 nita, inuenerunt voluptatis
 superuacaneos & appositio-
 tios modos. Miseri autem il-
 li & infelices, ut eò magis
 pueri sint, iam ne viri quidē
 amplius manent, ambiguum
 naturæ duplicis obscura-
 mentum, cum neq; ad quod
 nati sunt, conseruentur, ne-
 que id ad quod transiēre,
 habeant: flos autem ille qui
 in iuuentute adest ac ma-
 net, in senium prematurum

marcescere ipsos facit. Simul enim inter pueros nume-
 rantur, & iam consenuēre, nullum virilitatis interuallum
 habentes. Ita scelesti illa, & omnis mali magistra, mol-

litia.

ἔκλει ἀπ' ἀλλήλων ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 σχωρῶν ἐπινοῶσα, μή τι δ' ἔσθ'
 ῥηθῶσα διωαμῆν ἀνδρῶν
 πῶς νόσος κατὰ λῆδον, ἵνα μηδ'
 δὴν ἀγνοῇ μὲρ ὅτ' ἀσπλῆγας.
 εἰ δ' ἔφ' ὧν ἡ πρόνοια θούμῳ
 ἔταξεν ἡμᾶς, ἔκαστος ἴδρυτο,
 τοῖς μετὰ γυναικῶν ἄν' ὁμι-
 λήσας ἡρκεῖσθαι, καὶ παντὸς ὁ-
 νείδους ὁ βίῳ ἱκανθάρων, ἀ-
 μέλῃ παρὰ τοῖς ἑσθ' ἐκ ποικί-
 ρας δ' ἀθῆσας παραχαράξαι
 διωαμῆσιν ἰσότης, ἄχραντος
 ἡ δ' ἐφύσως νομοθεσία φυλάτ-
 τεῖται. λείον δ' ἐκ ἐπιμάνοντα
 λήσσειν, ἀπ' ἡ κατὰ καρὸν Α-
 φροδίτη πῶς τὸ θῆλυ τῶν ὁ-
 ρῶν αὐτὴ ἐκκαλεῖται. ταῦρος
 ἐγγελάρχης βροτῶν ἐπιθόρυν-
 ται, καὶ λεῖος ὄνῳ τῶν ποίμ-
 νων ἄρρενος πληροῖ σπέρμα-
 τ' ὅτ' τίς, οὐ συνῶν μὲν ἀνδρῶν
 μετὰ δὲ καὶ σὺν ἡλικίᾳ καὶ
 ῥους δ' ἡμῶν γυναικῶν καὶ
 ὁρῶν δ' ἡμῶν, ὅθ' οἱ ἀνδρῶν ῥοι-
 ζοῦν.

lities, voluptates impudicas
 aliam ex alia excogitando,
 in eum morbum qui ne di-
 ci quidem amplius decorè
 potest, prolapsa est, ut nul-
 lam videlicet partem pe-
 tulantiæ & obscenitatis
 ignoraret. Quòd si verò
 in ijs de quibus ipsa Proui-
 dentia legem sancivit, ve-
 nusquisque nostrum sese fir-
 maret ac persisteret: conuer-
 sationibus ijs quæ cum mu-
 lieribus fiunt, contenti es-
 semus, & ab omni conui-
 cio ac probro vita nos-
 tra pura atque integra fo-
 ret. Certè inter ea animan-
 tia quæ nihil ex mala at-
 que peruersa affectatione
 deprauare possunt, illiba-
 ta naturæ legislatura illa
 custoditur. Leones non in-
 faniunt in leones: sed quæ
 tempore suo accedit venus,
 in fœmineum sexum con-
 cupiscentiam illorum exci-

tat. Taurus armenti dux cum
 bobus miscetur, & aries totum
 gregem masculo implet semine.
 Quid autem? An non suum
 cubilia sectantur apri? lupas
 autem ineunt lupi? Et ut
 in summa dicam, neque quæ
 aërem volatu perstrepena

ζοιῶτον ὄρνεις, ὅθ' ὅσα τὴν ὑ-
 γρὰν λαθ' ὑδάτ' ἔλκευχε λῆ-
 ξιν, ἀλλ' ὅθ' ἐπὶ γῆς τι ζῶον
 ἀρρῶν ὁμιλίας ἐπαρίχθη.
 μέγα δὲ ἀκίνητα τ' πενοίας
 τὰ λόγματα. ὑμεῖς δ' ὦ μά-
 τλω ἐπὶ ᾧ φρονεῖν ἀποδέμι-
 νοι, θεῖον ὡς ἀληθῶς φαῖ-
 λον, ἄνθρωποι, τίνι καὶ νῦν
 νόσῳ παρανομίσαντον, ἐπὶ
 τὴν κατ' ἀκλήων ὕβειν ἡ-
 ρέθιδι; τινὰ τῆς ψυχῆς τυ-
 φλῶν ἀνασθησίαν κατα-
 χιαντῶν, ἀμφοῖν ἡσυχίᾳ,
 φέροντον ἂν διώκεν ἔδρα,
 καὶ διώκοντον ἀφ' ὧν ἔδρα
 φέρεται; καὶ λαθ' ἕνα ζοιῶ-
 τα ζήλοισιν πάντων ἐλομένων,
 ὅθ' εἰς ἕσα. ἀλλὰ ἥρ' ἵνταυθα
 τοῖς Σωκρατικοῖς καὶ ὁ θαν-
 μάσδης ἀναφύεται λόγ' ὅφ'
 οὐ παδικοῦ μὲν ἀποαὶ, τι-
 νέων ἐνδεῖς λογισμῶν φαι-
 νακίζονται. τὸ δ' ἥδη κατὰ
 φρόνησιν εἰς ἄκρον ἔχον, δὲ
 ἂν παχθῶσα διώκῃ ψυχῆς
 ἥρ' ἐρωτᾷ πλάττονται, καὶ τὸ τῷ
 σῶμα=

adhuc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per pru-
 dentiam ad summum euasit, subduci facile nequit. A-
 nimi enim amorem quendam comminiscuntur: & cūm

aues, neque quæ humidam
 aquæ sortita sunt mansio-
 nem, neque etiam aliquod
 in terris animal congressum
 maris appetit, sed manent
 inter ea immota Prouiden-
 tiæ decreta. Vos autem,
 ὁ frustra sapientiæ nomi-
 ne iactati, animal, ut verè
 dicam, vile ac malum, ho-
 mines, quònam nouo mor-
 bo delinquentes, in mutuam
 inter vos contumeliam ac-
 censi estis? Quònam anis-
 mi cæco stupore effuso,
 adeò ab utraque aberratis
 via, fugientes videlicet ea
 quæ sectari vos decebat, &
 contrà sectantes illa à qui-
 bus refugere oportebat? Ac
 singula talia æmulari om-
 nibus volentibus, ne vnus
 quidem postremò reliquus
 erit. Atenim hîc Socraticis
 istis etiam præclara illa o-
 ratio renascitur, quapue-
 rorum quidem auditis, per-
 fecistis ratiocinandi viribus

corporis

σώματος ὁμορφον ἀδύμι-
νοι φιλεῖν, ἀρετῆς καλῶσιν
αὐτὸς ἱρασὰς, ἐφ' οἷς μοι
πολλάκις καυχάσθην ἐπὶρχί-
ται, τί γὰρ παθόντων, ὧς σιμνοὶ
φιλόσοφοι, τὸ μὲν ἤδη μακρῶ
χρόνῳ διδωκὸς ἑαυτῷ πα-
ραν, ὁ ποῖόν ὅστις, ὃ πολλὰ
πεσέκυσσα, καὶ γὰρ ἀρετῶν
μαρτυρεῖ, δι' ὀλιγωρίας πα-
ράπειμι; πᾶς δ' ὁ σοφὸς
ἔρως ἐπὶ τὸ νόμον ἐπύθηται,
μηδέπω τ' νοτισμῶν ἐν αὐτῷ,
πῶς ἀτραπίσονται, λείσιν ἐ-
χόντων ἢ νόμῳ ὅστις, πᾶσαν
μὲν ἀμορφίαν πονηρίας ἐν
κατάκειτον, ὅθι δ' ὡς ἀγα-
θὸν ἵπτανεῖται τ' καλόν; ἀπ' αὐ-
τοῖς κατὰ τὸν μέγαν ἀληθείας
πεφύκτω Ομηρον, Εἶδος τίς
ἀκιδνότις πῆλα ἀνὴρ, Ἀλ-
κὰ θεὸς μορφῶν ἔπεισι σέφα,
οἱ δ' ἐτ' ἐς αὐτὸν Τερπόμφοι
πύσασιν, ὅδ' ἀσφαλῶς ἀγο-
ρεύει, Αἰδοῖ μαλὶ χίη, μετὰ δ'
πρὶν ἀγρομένοισιν, Εὐχόμε-

corporis pulchritudinem ve-
reantur amare, virtutis vo-
cant sese amatores. Ob quæ
sæpenumerò risu diffue-
re, in mentem mihi venit.
Nam quid vobis accidit, ὁ
nimium graues philosophi,
quòd id quod longo iam
tempore sui experimentum
de se quale sit, præbuit, cui
canities accedens & sene-
ctus, virtutis testimonium
dat, per negligentiam adeò
dimittitis: omnis autem ille
præclarus amor in iuuenem
concitatur, cum tamen in eo
ratio & vis colligendi nondū
habeant ad quæ iudiciū con-
uertant? An hæc veluti lex
quædā est, ut omnis quidē de-
formitas malitiæ dānata sit:
pulchrū aut quod est, id recta
via ut bonū & honestū lau-
detur? At verò iuxta ma-
gnum veritatis interpretem
Homerum:

—alius pulchro minus enitet ore,
At formam Deus exornat virtute loquendi,
Quiq; vident illum, verbis mulcentur: at ipse
Intrepidus fatur suaui commixta pudore,
Et medios inter vultu supereminet omnes,

nnnn s

Perq

νορ δ' ἀνὰ ἄστυ, θιδὸν ὧς ἐπὶ
 σορόωσι. καὶ πάλιν ἐπὶ πρὸς
 λίγῳ, Οὐδ' ἄρα σοί γ' ἐπὶ
 ἡδὴ καὶ φρεσὶν ἦσαν. Ἀμεί-
 λη τοῦ καλῆς Νιρέως ὁ σοφὸς
 Οδυσσεύς, πλείον ἐπανέτα,
 πῶς οὐ φρονήσας μὴ ἢ δι-
 καιοσύνης, τὴν λοιπὴν ἀρε-
 τῶν, αἱ τελέοις ἀνδράσι σύγ-
 κληρορ ἐλέησαι τάξις, ὅδ' αἰ-
 ῖρος ἐντρέχει, τὸ δ' ἐν πᾶσι
 ἡδὴ. ὁ δ' ἐντάτας ὁρμᾶς πα-
 θῶν ἰχέει; πάντοθεν ἰχέει
 ἔδρα φάει, ὅδ' Ἀυσίαν, ὅ
 Πλάτων, ὁρμῶν δ' αἰσῶν, ἢ πλὺ
 ἀρετῶν φιλήν Ἀλκιβιάδης ἐ-
 κὸς ἡ, Διότι ἡκοῖται εἰς τὰ
 θιῶν ἀγάλματα, ἢ πλὺ ἐν Ε-
 λυσίῳ τελετῶν αἱ παρὰ πό-
 λιν ἰξορχοῦνται φωναί; τίς ἰ-
 ραὶς ὁμολογᾷ γνέσθαι, περὶ
 Δομνῶν Ἀθλιῶν, καὶ Δικε-
 λείας ἐπιταχίζομένης, καὶ βί-
 τυραννίδα βλέποντος; ἀν' ἄ-
 ρ' ἢ μὴ δ' αἰσῶν, ἡδὴ τὸν ἰχέει

Πλάτ

Perq̄ urbem aspiciūt ve-
 nientem numinis instar.

Et rursū alibi dicens in-
 quit:

At tibi formoso sub cor-
 pore nulla fuit mens.

Certè formoso illo Nireo
 cordatus Vlysses magis lau-
 datur. Quo pacto igitur
 sapientiæ quidem, aut iusti-
 tiæ, ac cæterarum virtus-
 tum, quæ cum perfectis vi-
 ris consortem & quasi hæ-
 reditarium nactæ sunt ordi-
 nem, nullus amor conue-
 niens vobis est, pulchritu-
 do autem in pueris illa, ve-
 hemētissimos affectuum im-
 petus excitat? Prorsus enim
 amari oportebat Phædrum
 propter Lysiam, ὁ Plato,
 quem prodidit? Aut vir-
 tutem Alcibiadis amari pro-
 babile fuit, quando ille deo-
 rum statuas amputando vio-
 labat, & sacris Eleusinijs
 ille inter potandum iacta-

ta voces insultabant? 8 Quis igitur amatorem illius fuisse
 se se perhibet, cū Athenæ proderentur, & Deceliamu-
 nitionibus obfirmaretur, ac tota vita ad tyrannidem spe-
 ctaret? At donec quidem barba nondum (iuxta sacrum
 illum

Πλάτωνα, πάγωνος ἐμπύλα-
 τῶ, πάσιρ ἐπείρας ὁ λῶ, μετα-
 βὰς δ' ἄρ' τοῦ παλῶς αἰς τὸν
 ἄνδρα, λαθ' ἰὼ ἡλικίαν ἡτέως
 ἀτελῆς φρόνησις ὁλόκληρον
 εἶχε τὸν λογισμόν, ἰπὸ πάν-
 των ἐμισθῶ. τί δ' ἢ πᾶσιρ
 ἀσχετοῖς ὀνομάτων ἐπιγρά-
 φοντες αἰδῶ, ψυχῆς ἀρετῶν
 λέγουσι τῶν τοῦ σώματος ὁ-
 πρίων, οἱ φιλόνοιο μάλλον,
 ἢ φιλόσοφοι; καὶ ταῦτα μὲν ἡ-
 μῖν, ἔπειρ' ἢ μὴ δοκῇ ἐπισύ-
 μων ἀνδρῶν φιλαπεχθονό-
 νως μνημονεύειν, ἐπὶ τοσού-
 τῳ. μικρὰ δ' ἄρ' τῆς
 ἄγαν σπουδῆς ἐπὶ τῶν ὑμ-
 νίων, ὅ Καλλικρατίδα, λα-
 ταβὰς ἡδονῶν, ἐπιδέξω πα-
 λικῆς χάριτος πολλὴν τῶν γυ-
 ναικῶν ἀμένω. καὶ τόγ' ἡ
 πρῶτον, ἐξ ὧν πᾶσαν ἀπό-
 λαυσιν ἡγῶμαι τερπνοτέρων
 αἰν', τῶν ἡρωϊνίων. ὁξὺα
 γὰρ ἡδονὴ, παραπλάσσει φθά-
 νει, πρὶν ἢ γνωθῆναι πεπαι-
 μένη. τὸ δ' ὁφθαλμὸν, ἐν τῷ
 παρέλκον-

illum Platonem) obscurus es-
 rat, omnibus amabilis fuit:
 postquam autem transijt à
 puero in virum, quæ ætate
 intellectus (qui tamen im-
 perfectus erat) totam ac ples-
 nam ratiocinandi vim con-
 sequebatur, ab omnibus quo-
 dio habebatur. Quid igitur
 affectibus turpibus verbo-
 rum prætendentes verecun-
 diam, animi virtutem appel-
 lant, corporis elegantiam,
 iuuenum isti amatores ma-
 gis quàm sapientiæ? Atque
 hæc quidem à nobis dicta
 sufficiant, ne videamur cla-
 rorum virorum inuidiosè
 nimis mentionem facere. Pa-
 rumper autem à vehemen-
 tiori studio ad vestram Cal-
 licratida voluptatem descen-
 dendo, ostendam puerorum
 consuetudine muliebri mul-
 tiò potiorem esse. Ac princi-
 piò quidem omnem ego des-
 lectionem censeo iucun-
 diorem esse, quæ diuturnior
 est. Acuta siquidem voluptas, quæ celeriter præteruolat:
 priusquam satis percipiatur cognitione ac sensu, desinit.
 Illud aut quod lætitiā affert, quò magis abundat, eò potius
 est.

παρέλκοντι ἡρεσίων. ὥς ἔθι
καὶ βίς μακρὰς πρῶτον μίας
ἢ μικρολόγῃ ἡμῖν ἐπέκλω-
σε μοῖρα, καὶ τὸ πᾶν ἡμῶν
διελυγνὺς ὑγίεια, μηδελιμῶς
λύπης τὴν διάνοιαν ἐκνεμο-
μένης ἰορτῶν γὰρ ἄν, καὶ πα-
νύγειν, τὸν ὅλον χρόνον ἡ-
γοῦν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν μεγάλων
ἀγαθῶν ὁ βάσκανός τις δαί-
μων ἐνιμίσησεν, ἐν γὰρ τοῖς
παρῶν ἡδίστα τὰ παρέλ-
κοντα. γυνὴ μὲν οὐκ ἄρ' παρ-
θὺς μίχρως ἡλικίας μίσης,
πρὶν ἢ τελείως τὴν ἰσχάτην
ἐντίδαι τῷ γάμῳ ἐπιδραμεῖν,
ἀνδραγαθὸν ἀνδράσιον ὁμί-
λημα. ἡδὲν παρέλθη τὰ τ' ὠ-
ρας, ὅμως ἡ ἐμπειρία ἔχει τι
λίξαι τῷ νέῳ σοφώτερον. εἰ δ'
ἄκοισιν ἐτῶν ἀρ' περὶ πᾶν
ἀλάτεις, αὐτὸς ἐμοὶ γὰρ δὸκῆ πα-
σχητιᾶν, ἀμείβομαι Ἀφρο-
δίτην μετὰ δὲ ἡρώων. σκληροὶ
γὰρ οἱ τ' ἐμῶν ἀπανδρῶν θύγαν-
τοιοι.

est. Quare vitam & vitam
longiores terminos parca ac-
tenax illa nobis præfinisset
Parca, & totum hoc spa-
cium perpetua sanitas gu-
bernaret, nulla mentis per-
turbatione atque molestia
interueniente. Festum e-
nim diem, & quasi quenz-
dam solennem conuentum,
totum hoc tempus perage-
remus. Verum postquam
maioribus bonis malignus
deus inuidit, in præsen-
tibus vique rebus dulcissi-
ma illa sunt, quæ quàm
longissimè extenduntur. Mu-
lier itaque ab eo quando
virgo fuit, vsque ad mez-
diam vitæ ætatem, prius-
quam omnino postrema il-
la senectutis ruga super-
uenit, ad amplexandum a-
pta ac digna viris conuer-
satio est: atque etiam si illa

quæ formæ atque ætatis te-

nerioris sunt, effluxêre, habet tamen aliquid experientia
dictu sapientius ac doctius quàm iuniores. At verò si
quis puerum viginti annorum aggrediatur, ille mihi cer-
tè videtur pathica affectione laborare, ambiguum vides-
licet venerem sectando. Nam & duri sunt membrorum

tori

ἔγκοι. καὶ τραχὺ μὲν, ἀντὶ τῆς
πάλα μαλακῆς, πυκαδίην ἰού-
λοις τὸ γένειον· οἱ δ' ὀφρῦες
μηροὶ θείξιν, ὥσπερ ἐϋπῶν-
του. ἅδ' ὅτι τέτων ἀφανέστα-
ρα, τοῖς πεπαρακόσιον ὑμῖν ἐ-
δύνασθαι παύειν, γυναικὶ δ' αἰ-
πάσῃ τῇ χρώματι ἐπιστά-
βη χάρις, καὶ λαψιπῆς μὲν ὅτι
τῶν βοσφύων τ' ἀφ' αὐτῆς ἐ-
λικοῦ, ὑακίνθοις τὸ λευκὸν
ἀνθῶσιν ὁμοία πορφύρονται.
οἱ μὲν ἐπινάτιοι λείχωνται,
μιταφρύνων λόσμον· οἱ δ',
παρ' ὅτα καὶ λευκάφους, πολλὴν
τῶν ἐν λευκῶνι ὑλότεροι σε-
λίνων. τὸ δ' ἄλλο σῶμα, μήδ'
ἐκκαρῇ τριχὺς αὐτῶς ποφυο-
μήνης, ἡλίκτρε, φασίην, ἢ Σιδω-
νίας ὑέως δ' ἀφ' ἡγετέρου ἀπα-
σράπτεται. τί δ' ὅτι τῶν ἡδονῶν
ἢ τὰς ἀντιπαθεῖς μεταδιδου-
τίον, ἐπαδὰν ἐξ ἴσως τοῖς δ' ἀ-
τιθέσιν οἱ πάσχοντες ὀφραῖ-
κονται· σχεδὸν γὰρ, ὅτι κατὰ

ταυτὰ

tori iam adulti & viriles,
& asperum quidem, pro
eo quod dudum molle ac
tenerum fuit, densatum cre-
bra lanugine mentum: se-
mora autem idonea ac com-
moda illa, setis quasi quo-
dam squalore obducta. Quæ
verò sunt his occultiora,
vobis qui periculum eius
rei fecistis, cognoscenda
relinquo. In muliere au-
tem semper omni & colo-
ris resplendet gratia, &
largæ capillorum capitis
texture, perinde ac sua-
uiter florescentes hyacin-
thi nigricantes, aliæ qui-
dem per tergum effun-
duntur, scapularum nimi-
rum decus, aliæ verò se-
cundum aures & tempo-
ra, multò quàm in pratis as-
piciuntur, crispiores. Reli-
quum verè corpus ne mi-
nimo quidem crinis vesti-

gio ipsis subnascente, electro, ut aiunt, aut vitro Sidonio
perspicuum magis effulget. Cur autem non & volupta-
tum mutuos atque alternos affectus persequar, quando qui-
dem ex æquo cum ijs qui agendo afficiuntur, patientes quo-
que lætitiā capiunt? Propemodum enim non eodem mo-

do ut

ταυτὰ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, τὰς
 μούρεις διατριβὰς ἀσφρί-
 ζομέν, ἀλλὰ πῶς φιλιταίρω
 κοινωνίᾳ συζυγῆτόν, ἡδίσ-
 τὰ τε ἀγαθὰ συν' ἀνθρώποις ἢ
 γυνήθεα, ἢ τὰ δυσχερῆ λευκό-
 τερα μετ' ἀνθρώπων, ὅθεν ἐν-
 ρέθη τράπεζα κοινή. καὶ φι-
 λίας μεσίτην τράπεζαν παρὰ
 θέρμῳι, γαστρὶ τὴν ὀφθαλμομέ-
 νῳ ἀπαιτῶν ἀπόλαυσιν
 ἑμόνοι τὸν Θάσιον, ἢ τὴν
 χοί, πίνοντες οἶνον, ὃς καθ'
 αὐτοῖς τῶν πολυτελῶν πιμα-
 πλάμφοι σιτίων, ἀλλὰ δο-
 κᾷ τερπνὸν ἑκάστω τὸ μετ'
 ἄλλου καὶ τὰς ἡδονὰς κοινῶς
 σάμφοι, μάλλον ὀφραυόμε-
 θα, ἢ μὲν δὲ γυναικεῖοι σὺν
 δόλοι, ἀπλησύνως ἀντίδοσιν
 ὁμοίαν ἔχουσιν. ἀπλήτως γὰρ
 ἐξ ἴσου διαθῆντόν, ἡδίστως ἀπηλ-
 πόγησαν, ἢ γὰρ μὴ δικαστῆ
 Τηρέσιαν περικτίον, ὅτι ἡ θή-
 λεα τέρψις ὅλη μοίρᾳ πλεο-
 νεκτῇ τὴν ἀνδρῆν. καλὸν δ'
 οἶμαι,

do ut bruta animantia, so-
 litarias conuersationes as-
 mamus, sed amica quo-
 dammodo societate con-
 iuncti, et suauiora que
 bona sunt inter nos mu-
 tud, existimamus: et aduer-
 sa iidem inter nos mutuo,
 leuiora. Vnde et inuen-
 ta est mensa communis,
 et amicitie mediatrice il-
 la in medio posita, debi-
 tam ventri adnumeramus
 voluptatem, non soli Tha-
 sium, si id forte contin-
 gat, bibentes vinum: ne-
 que singuli per se precio-
 sis ac charis implentes nos
 obsonijs, sed illud suaue ac
 delectabile putantes, quod
 quisque cum alio capit: ac vo-
 luptates inter nos commu-
 nicantes, maiori letitia as-
 ficimur. Illi igitur cum mu-
 lieribus congressus, delecta-
 tionis permutationem ac vi-
 cissitudinem parem habent.

Nam inter se mutuo virinque
 ex æquo afficientes, cum maiori voluptate dissoluuntur.
 Nisi verò Tiresiæ iudici accedendum fuerit, quod videli-
 cet mulieris delectatio toto gradu virilem præcedit. Hone-

stum

ἡμῶν, μὴ φιλαύτως ἀπλά-
 σαι θέλυσαν]ας, ὅπως ἰδίᾳ τι
 χευσδὸν ἀπίσονται, σκοπεῖν, ὅ-
 ῳ παρὰ τὸς λαμβάνοντας
 ἡδονῶν, ἀπ' ἐκῆνο μειοσαμῆ-
 νος, οὗ τυγχάνουσιν, ἀντιπα-
 ρασχῆν ὁμοία. τὸτο δ' ἐκ ἄν-
 ῳ ἐπὶ πᾶσι δὴν εἴποι τις, ἐχ' ὅτω
 μέμνην. ἀπ' ὅ μὲν δ' ἐθέλεις, ἢ
 νομίζῃ ποτὶ ταῦτα, τὴν ἡδο-
 νὴν ἐξαίρετον λαβὼν ἀπεί-
 χεται, τῷ δ' ὑβεισμένῳ λατ'
 ἀρχὰς μὲν ὁδωῖα καὶ δά-
 κρυα, μικρὸν δ' ἐπὶ χεῖν τῆς
 ἀλγυδόνος χαλασάσης, πλῆ-
 ον, ὡς φασιν, ἐδὲν ἄν ὀχλύ-
 σθας, ἡδονὴ δ' ἐδ' ἡτισιοῦ.
 αἱ δ' αἱ τι καὶ περὶ γότι-
 ρον εἰπῶν (αἱ δ' ἐν Αφρο-
 διτῆς τιμῆς) γυναικὶ μὲν, ὅ
 Καλλικρατίδα, καὶ πᾶσι δικώ-
 τιρῶν χεῖρῶν ἐξίστην ὅ-
 φρανθῶν, διπλασίας ἀπ-
 λᾶστος ὁδὸν ἀνοίξαντα. τὸ
 δ' ἄρ' ὅτι ἐδὲν πρὸ πω χαεῖ-
 ζται θήλασιν ἀπόλαυσιν, ὡς

stum autem esse arbitror,
 non ambitiosè, ac sibi tan-
 tum frui volendo, quo pas-
 seto priuatim aliquid com-
 modi auferant, spectare,
 totam ab aliquo accipien-
 tes voluptatem: sed illo
 quod percipiunt diuiso, pas-
 ria facere, & similiare com-
 pensare. Atqui hoc de pue-
 ris dicere nemo adeò insa-
 nus est qui possit: sed alter
 quidem affectus, quodcun-
 que tandem modo hæc exi-
 stimat, voluptate velut ex-
 emptia, ac propria quadam
 percepta abit: illi verò qui
 cōtumeliam hanc passus est,
 principio quidem dolores
 ac lachrymæ oboriuntur:
 paulò verò post ubi per tem-
 pus dolor aliquid remisit,
 magis, ut aiunt, nihil quic-
 quam molestè feceris, volus-
 ptas autem ne ulla quidem
 aliqua. Quòd si autem &

Quare

εἰ μὲν καὶ ὑμῖν ἀρέσκειν δύ-
 νανται, πρὸς ἀπὸλλους δὲ ἡμῖς
 ἀπταισχόμεθα. εἰ δὲ τοῖς ἄρ-
 ρισιν ἀντιπρῆπῆς αὐμὲν τὰ ἀρ-
 ρίων ὁμιλῶμεν, πρὸς τὸ λοιπὸν
 ἐράτῳσαν ἀπὸλλων καὶ γυν-
 ναῖκον. ἀλλ' ἔτι νῦν, ὅτε νεώτεροι ἡμέ-
 νες, καὶ τῶν ξένων ἡδονῶν νομο-
 θέται, καὶ νῦν ὁ δὲ ἄρρην
 τρυφῆς ἐπινοῦσας, χάεισαι
 πλὴν ἰσὺν ἐξουσίαν καὶ γυναι-
 ξίην. ἀπὸλλους ὁμιλησάτωσαν,
 ὡς ἄνδρες. ἀσκληπὶν δὲ ὀργά-
 νων ὑποβυζασσόμεναι τέχνας
 μα, ἀσπύρων τεράτων αἰ-
 νιγμα, λοιμὰ δάτωσαν γυνή
 μετὰ γυναικός, ὡς ἄνθρωπος. τὸ
 δὲ εἰς ἀκολὺν σπανίως ἔκον
 ὄνομα, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν,
 τὴν τριβακίαν ἀσκληπείας, ἀνὰ
 ἄλλω πομπῶν. πᾶσα δ' ἡ
 μῶν ἡ γυναικωνίτις ἐστὶν φρι-
 λανίς, ἀνδρογυνὴς ἔρωτας ἀ-
 σχημονόσα. καὶ πόσῳ ἡρεῖ-
 τον εἰς ἄρρην τρυφῶν βιάσ-
 ῃ γυναικα, καὶ τὸ γυναικὸν ἀν-
 δρῶν εἰς γυναικα θελήσασθαι
 παρὰ τὸν νόμον ἀποβῆναι : ὅμοιοι
 Philenis sit, seminares quosdam amores turpiter agitant. &
 quanto melius est in masculam libidinem cogi mulierem,
 quam generosum illud virorum in mulierem effœminari?

Quare etiam si vobis qui-
 dem placere potest, nos cer-
 te mutuò inter nos veluti
 quodam septo discludamur.
 Iam verò si maribus hone-
 stum adeò est cum maribus
 consuetudinem habere, a-
 ment sese mutuò de cetero
 etiam mulieres. Age nunc,
 ò iunior ætas, & novarum
 voluptatum inuentrix, po-
 steaquā novas masculæ mol-
 litiei vias excogitasti, lati-
 gire & mulieribus parem
 potestatem. Congrediantur
 & illæ inter se mutuò, quem-
 admodum viri : lasciuo-
 rum autem instrumentorum
 iungentes inter se machi-
 namentum, obscurum at-
 que monstrosum, ex steri-
 libus compositum, concum-
 bat mulier perinde ac vir
 cum muliere : illud autem
 quod rarò auditum est no-
 men, & pudet sanè dicere,
 Tribadū obscœnitatis istius,
 Talia

τοιαῦτα σωτόνως μεταξὺ
 παθανόμῃ, ὁ Χαικλῆς ἐ-
 παύσατο, λανόμ τι καὶ θη-
 ειῶδος ἐν τοῖς ὀμμασιν ὑπο-
 βίπων. ἔθηκε δέ μοι καὶ λα-
 θαρσίῳ χεῖρῳ πρὸς τοὺς πα-
 θικὸν ἔρωτας. ἐγὼ δέ, ἡσυχ-
 ῇ μεθιδάσας, καὶ πρὸς τὸν Α-
 θλωσίον ἡρέμα τὸ ὀφθαλμῶ
 παραβαλὼν, παθιδῆς, ἔφη,
 καὶ γέλωτ, ὦ Καλλικρατί-
 δα, δικάσῃς λαθιδῆδῃ πρὸς
 δουρίσας, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ
 τῆς Χαικλῆους λανότητ',
 ἐπὶ σπευδαίοντι ἦμαι. σχε-
 δὸν γὰρ, ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ,
 περὶ φόνος καὶ πυρκαϊᾶς, ἢ
 νῦν Δία, φαρμάκων ἀγωνί-
 ζόμεν, ὑπερφυῶς ἐπαθῆ-
 ναιτο. λαυρὸς οὐδ' ὀνύχ, ἢ πο-
 τι καὶ πρότερον, ἀπατήν σε
 τὰς Αθλῶας. Πεικλῆ δέ παί-
 θου, καὶ τῶν δέκα ῥητόρων
 τὰς Μακιδόσιν ἀνθωπλισμέ-
 νας γλώσσας, ἐνὶ τῷ σῶ λόγῳ
 διατεῖναι, μίᾳς τῶν ἐν πυνυ-
 κὶ δημηγοριῶν ἀναμνηθεῖν τι.
 μικρὸν

Talia cum magna contem-
 ptione, atque inter dicendum
 grauitus affectus postquam
 Charicles dixisset, conti-
 nuit, vehemens quiddam at-
 que ferinum ex oculis ins-
 tuens. Videbatur autem mi-
 hi & expiatione vti contra
 masculos amores. Ego ve-
 rò tacitè subridens, & ad
 Atheniensem oculos sensim
 conuertens: Lusus, inquam,
 & risus, Callicratida, ius-
 dicem confedissem me arbi-
 tratus, nescio quo pacto,
 Chariclis vehementia ad se-
 rias atque seueras cogita-
 tiones abreptus sum. Prope-
 modum enim quasi in vico
 Martio de cæde atque incen-
 dio, aut per Iouem etiam de
 beneficio certaretur, supra
 modum grauitus affectus
 fuit. Tempus igitur si vn-
 quam antea fuit, nunc maxi-
 me adest, ut Athenas ipse res-
 petas. Pericli autem pare, ac
 decem illorum Rhetorum
 linguas cōtra Macedonas ar-

matas, vnica tua oratione exerceas, actionum earum quæ in
 Pnyce haberi consueuerūt, vnā aliquā ob oculos ponendo.

μικρὸν οὐδ' ἐπισχῶν ὁ Καλ-
 λικρατίδης (ἐφ' ἧς δὲ ἀπὸ τοῦ
 πρῶτου μοι τεκμαιρομένη,
 καὶ λίαν ἀγωνίας μισθὸς ἔ-
 ναι) λόγων ἀμοιβαίων ἐν ἀρ-
 χεται. ἡ γυναιξὶν ἐκκλησία,
 καὶ δικαστήρια, καὶ πολιτι-
 κῶν πραγμάτων ὡς μετρία,
 στρατηγὸς ἂν ἢ πρῶτος ἐκεί-
 νηροτόνῳ, καὶ σὲ χαλκῶν
 ἀνδριάντων ἐν ταῖς ἀγοαῖς,
 ὧς Χαεῖκλεις, ζιτίμων· σχεδὸν
 γὰρ οὐδὲ αὐτὰ περὶ αὐτῶν,
 ὁπόσαι πρῶτον κατὰ σοφίαν
 ἐδόκειν, ἢ τις αὐταῖς τὴν
 τοῦ λίαν ἐξουσίαν ἐφ' ἧς
 ἔτω μετὰ σπουδῆς ἂν ἔπον.
 ἔχ' ἢ Σπαρτιάταις ἀνθωπισ-
 μένῃ Τελείσση, δι' ὧν ἐν
 Ἀργεῖ θείας ἀειθμεῖται γυναι-
 κῶν Ἀρης. οὐχὶ τὸ μελιχρὸν
 αὐχμηρὰ Λουβίων Σαπφῶ, καὶ
 ἡ τῆς Πυθαγορείς σοφίας θυ-
 γάτηρ, Θειανῶ. τάχα δὲ ὅθι
 Περικλῆς ἔτος ἂν Ἀσπασίᾳ
 σωνηδὸς

Postquam igitur paululum
 sustinisset Callicratidas,
 videbatur autem (quantum
 de facie coniecturam mi-
 hi facere licebat) contem-
 tionis atque timoris, minis-
 que plenus esse, orationem
 superiori aduersariam or-
 ditur. Si mulieribus, in-
 quit, concionum & fori, cæ-
 terarumque ciuiliū rerum
 tractandarum facultas ali-
 qua foret, dux nimirum aut
 præses illarum suffragijs
 iampridem creatus esses: ac
 te statuis æreis per foras pas-
 sim positis, Charicles, ve-
 nerarentur. Fæmè enim
 ne ipse quidem de se ipsis,
 quæcunque aliquando sa-
 pientia atque doctrina ex-
 cellere existimatae sunt, si
 quis ipsis dicendi potesta-
 tem permetteret, cum tan-
 to studio tantæque contem-
 tione dicerent: non illa quæ
 contra Spartanos armata

processit^h Telephilla, propter quam Argis inter Deos nu-
 meratur Mars muliebris. Non mellita illa, qua se Les-
 bus iactat, Sappho: & Pythagoricæ doctrinæ filia
 Theano. Fortassis autem neque Pericles itaⁱ Aspasiae suæ
 patrocini-

εὐκλειδὸς ἔφη, ἀπὸ ἱπποδῆμου
 ἀντιπρὸς ἄλλοις ἔφη, ὅτι
 παῖδες ἔφη, ἔφη, καὶ ἄν-
 δρες ἔφη, ἀνδρῶν. σὺ δὲ ἱ-
 λως Ἀφροδίτην ἡγοῦ· καὶ γὰρ
 ἡμεῖς τὸν σὸν ἔρωτα τιμῶ-
 μεν. Εὐὼ μὲν οὖν ἐνόμιζον ἅ-
 ρει παιδίας, ἰλαρὰν τὴν ἑ-
 ειρ ἡμῶν πεκόψα, ἵνα δὲ οἱ
 παρὰ τοῦτου λόγοι καὶ φιλο-
 σοφῆν ἔφη, γυναικῶν ἱπ-
 νοκρίσασιν, ἀσμενῶς τὴν ἁ-
 φροδίτην ἡρπασα· μὲν ὅτι ὁ
 ἄλλος ἔρως, λοιπὸν ἀρετῆς ἢ
 ἡδονῆς ὁδὸν ἔρχοι. ὁ γὰρ αἰμω-
 γὰρ ἄν, ἔφη, ἡμῶν ἐν δυνά-
 τει, τὴν ἐπὶ τοῦ ποτε τῶν
 Σωκρατικῶν λόγων, πλά-
 τανιστον, Ἀκαδημίας καὶ Λυ-
 κίου ἀνδρῶν ἀντιπρὸς, ἡ-
 γῶν ἡμῶν ἐσθλὰ, πειν-
 κῶν ἔφη ἡ Φαίδρου περὶ
 ἀκρίσιν, ὡς περὶ ὁ ἱερὸς
 ἔφη, ἀνδρῶν, πλάτων ἀφελ-
 μεν ὅτι Χαίρων. αὐτὴν τὰ χα-
 ῖν, ὡς περὶ ἡμῶν Δωδώνη φη-
 ρὸς, ἐκ τῶν ὁροδῶνων ἱε-
 ρὰν ἀφελῆξασα φωνῶν, τοῦ
 παιδικοῦς ἀφελῆξασιν ἔρω-
 τας,

patrocinated est. Verum ea-
 nim quando, honestum adeo
 est mares pro mulieribus di-
 cere, dicamus sanè & viri
 pro viris. Tu verò propitia
 nobis sis Venus: nam & nos
 amorem tuum veneramus.
 Ego itaque existimabam nō
 vltra ludum ac iocum hila-
 rem hanc contentionem no-
 bis processuram esse: quia
 verò verba ab hoc profecta,
 etiam philosophari promul-
 lieribus in animum inducere-
 runt, libenter occasionem
 hanc arripui. Solus enim ma-
 sculus amor, commune vir-
 tutis ac voluptatis opus est.
 Optarim autem, si quo pa-
 cto fieri posset, & platanum
 illam, quæ Socraticos olim
 sermones auscultavit, arbo-
 rem Academiæ & Lycæo fe-
 liciozem, propè alicubi no-
 bis adstare, eo loca tamen
 natam, vbi Phædri accubi-
 tus fuit, quemadmodum sa-
 cer ille vir dixit, gratia præ-
 ditus plurima. Fortassis i-
 psa quoq; ut^k fagus illa Do-

donæa, ex ramis sacram erumpens vocem, puerorum amo-

τας, ἔτι τοῦ λαοῦ μεμνημέ-
νη Φαίδρον. πῶς ἐπὶ τοῦτ'
ἀμύχανον· ἢ γὰρ ποτὶ μὲν
τάξιν ἔρειται σκιδόχνητα, θαλά-
σσης τε ἀχέουσιν, ξυνοὶ τὲ
ἐπ' ἀποτείας γῆς ἀπαλήμμε-
θα, καὶ πλεονέκτημα Χαι-
κλίου δὴν ἢ Κνίδου, ὅμως
τὰ ληθεις οὐ πείθομαι, ἔ-
ξαιτον ὅκνον. μόνον ἡμῖν σὺ
δαίμων ἑρᾶναι καλέως πα-
ράσθῃ, Φιλίας ἀνθρώπων, ἐ-
ροφάντα μυστήτων, Εἰως, ὃ
κακὸν νύπτιον, ὅποια λωγρά-
φων παύσουσι χεῖρον, ἀπ' ὅν
ἡ πρωτόσπορος ἐγγήνησεν ἄρ-
χήν, τέλειον οὐδὲ τελεσθέντα.
σὺ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς καὶ λεχ-
μίστης ἀμορφίας τὸ πᾶν ἐμόρ-
φωσας. ὥσπερ οὐδ' ὅλον λόσ-
μος τάφορ τινὰ κοινὸν ἀφ-
λῶν, τὸ πεικνέμενον χάσθαι,
ἐκένον μὲν ἐς ἐσχάτην Τάρτα-
ρον μυχὸν ἐφύλαδεν, ἐν-
θα ὡς ἀληθῶς σιδήρεά τε
πύλαι, καὶ χάλκιναι οὐδὲς,
ὅπως

sepulchro aliquo communi totius mundi sublato; circum-
fuso chao videlicet, illud quidem in ultimi Tartari secessus
fuga præcipitasti, ubi verè stant

Ferrati postes, atque ærea limina portis:

res prædicasset, memor ad-
huc formosi illius Phædri.
Verum quia hoc fieri nullo
pacto potest:

—nam quàm multi
medij inter utrosque

Montes umbrosi, & reso-
nantes æquoris undæ :
hospitesq; in terra aliena res-
lictis sumus, & quasi quædam
prærogatiua Chariclis Gni-
dus est : veritatem tamen
haudquaquâ prodemus. Tu
modò nobis ætherie deus in
tempore assiste, amicitie
fautor, & arcanorum sac-
cerdos Cupido, haudqua-
quam¹ prauus infans, qua-
lem ludendo fingunt picto-
rum manus, sed quem pri-
ma rerum omnium primor-
dia procreârunt, perfectum
& consummatum iam inde
ab initio genitum. Tu enim
ex obscura atque confusa
deformitate vniuersum hoc
effigisti : proinde tanquam

ut ibi

ὅπως ἐπ' ἀρρήκτου διοτρὸς φρε=
 ρᾶς, τῆς ἑμπαλιν ὁδοῦ ἔρ=
 ρηται λαμπρῶ δὲ φωτὶ τὴν ἀ=
 μαυρὰν νύκτα πετάσας, παν=
 τὸς ἀψύχου τε, καὶ ψυχλὴν ἔ=
 ροντος ἐγγὺς διημιονερός. ἐξ=
 αἰρέτορ δὲ ἐγκράσας ὁμό=
 νοιαρ ἀνθρώποις, τὰ σιμνὰ
 φιλίας πάθη σωψας, ἴν' ἐξ
 ἀκάκῃ καὶ ἀπαλῆς ἔτι ψυχῆς
 ἢ οὐνοια σωικτρεφομένη, πῶς
 τὸ τέλειον ἀνδρῶται· γάμοι
 μὲν γὰρ, διαδοχῆς ἀναγκάας
 ἐνρλωται φάρμακα, μὲν δὲ
 ὁ ἀρρῆκτος ἔρως, φιλοσόφου λα=
 πόρ δὲ ψυχῆς ἐπιταγμα. πᾶ=
 σι δὲ τοῖς ἐκ τῆς περὶ οὐτ' εἰς
 ἀνδρῶται ἢ σκημῆμοις ἐπεται
 τιμὴ πλείων, ἢ ὅσα τῆς παρ'
 αὐτὰ χρείας ἐπιδῆται. καὶ πάν=
 τη τοῦ ἀναγκῆς τὸ λαλὸν
 λαρεῖτορ. ἀλλ' ἂν δὲ ὁ βίος ἀ=
 μαθὺς λῶ, ὁ δὲ πῶς ἡ καὶ ἡμῖν
 εἰρ

ut ibi dura atque insupe=

rabili detentum custodia, à

reditu & via ad superos

repetenda prohiberetur.

splendida autem luce obscu=

ra nocti prætenta, omnium

& inanimatorum, & ani=

mam habentium opifex ex=

titiſti. Propriam autem ac

singularem infundendo ho=

minibus concordiam, gra=

ues illos amicitie affectus

conglutinasti : ut videlicet

ex anima adhuc malitie om=

nis experta & tenera, bes=

neuoſentia illa simul enu=

trita, in perfectionem, &

quasi quandam virilem æ=

tatem consummaretur. Nam

nuptiæ quidem, successio=

nis necessaria inuentæ sunt

remedia : solus autem ma=

sculus amor, animi philo=

sophici quasi quoddam im=

peratum est. Omnia verd

ea, quæ ex integro ac liberè ad decorem exercitatione pro=

uehantur, plus honoris consequuntur, quàm illa quæ præ=

senti necessitate opus habent. Et omninò melius est hone=

stum, quàm quod sit necessariò. Proinde quàm diu quidem

vita hæc hominum rudis & indocta fuit, neque adhuc dum

quotidianam rerum experientiam, ad id quod melius est, per

ραν πείρας πρὸς τὸ βέλτιον
 δυσκολῶν, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐ-
 τὰ τὰ ἀναγκῶα συνιστάμε-
 το· τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης, ἐ-
 πέγων ὁ χρόνος ἔπαρσις καὶ
 εὐφροσύνη. ἰπείδ' ὁ αἰὶς μὲν ἐ-
 σπουδαίεται χρόνον πείρας εἶχον,
 οἱ δ' ἔτι ἐπιγιγνομένων αἰὶς λο-
 γισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφιστάν-
 ται ἡνυκάρεσσι, ἱπνοῖσιν τι τῶν
 λιπρόνων ἐκλύττεσσι κατ' ὅλην
 γορῇ ἐπιστήμασι σωφρονέοντο. τῶς
 το δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν ἐντελεσί-
 των τέχων ἐνέστην ἐκείνην.
 αὐτίκα πρῶτον τινὲς ἀνθρώ-
 ποι γινώσκοντες, ὅτι καὶ ἡμῖν
 ραυλὶ μὲν φάρμακον ἐξήμε-
 ῖον· ἀλισκόμενοι τῇ πρὸς τὸ πα-
 ρὸν ἐνδεία, τῆς ἀπείρας οὐκ
 ἐώσης ἐλπίσιν τὸ βέλτιον, τὸν
 ἡνυκάρεν πόσιν ἐσποιοῦντο, καὶ
 μαλθακὰς εἰσάγοντες ὀρυκτοῦσαν,
 καὶ τὰ πλεῖστα θηρῶν καὶ ποικίλων
 ἐσθίουσαν. ἀπὸ δ' ἡμῶν ἀλόγοις ζώ-
 οισις μετὰ χρόνον ἐρρίφθη· σπό-
 ρον

ocium conuertere licebat,
 demissa atque abiecta, prae-
 sentibus tum necessarijs re-
 bus contenta erat : utgens
 autem tempus, melioris vi-
 uendi rationis inuentionem
 non praebebit. At postquam
 necessarij quidem vsus ac
 festinatio illa finem iam ca-
 piebat, ac posteriorum co-
 gitationes à necessitate li-
 beratae, melioribus subin-
 de occasiombus ad inue-
 niendum aliquid potiùs vs-
 tebantur, paulatim scienciae
 accreuerunt. Atque hu-
 ius rei argumenta capere ca-
 tiam ex vulgaribus atque
 inferioribus istis artibus li-
 cet. Nam statim simul at-
 que primi quidam homines
 creati fuere, contra famem
 diurnam remedium quære-
 re coeperunt : atque ita cir-
 cunuenti atque compulsi prae-
 senti necessitate, cum ino-
 pia, eligendi quod melius

esset, facultatem non permetteret, fortuita qualibet her-
 ba victitabant, et radices molliores effodientes, et ut
 plurimum quercuum fructus comedentes. At poste-
 rior aetas, haec brutis animantibus edenda abiecit : sa-
 tionem

θρονῷ πυροῦ καὶ λευθοῦ ἔειδον
αἰ γαρῶν ἐπιμίλῃσαι, ἐν ῥῶ-
μαι κατ' ἔτ' ἐκ νεῶν ὄντα,
καὶ οὐδὲ μανείς ἄν ἔποι τις, ὅ-
τι ὄρες σάχυντο ἀμείνων. τί
δ' οὐκ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀνθ' ὧν
βίου, σκέπῃς διηκόντου ἄν-
θρώποι, νάκη, θηρία λείραν-
του, ἡμφιέσαντο, καὶ σπῆλυ-
ρας ὄρων, ἐρύς καταδύσεως
ἐπὶ νόσσην, ἢ πάλαι ῥιζῶν ἢ
φυτῶν ἀνακοιλώματ' αἰ; πλὴν
δὲ ἀπ' ὧν μίμῃσι ἐπὶ τὸ
ἐρεῖλλον ἀνὰ μέγαρον, ὅ-
θεν μὲν καὶ ἰαυτοῖς χλανίδας,
οἴκους δὲ ὠκίσαντο. καὶ περὶ
θόρας αἰ παρὰ ταῦτα τέχνη, ἢ
χρόνον λαβῆσαι διδάσκαλον,
ἀντὶ μὲν λιτῆς ὑφ' ἧς τὸ καλ-
κίον ἐποίκησαν. ἀντὶ δὲ ὅτι
κῶν δωματίων, ὑψηλὰ τέρε-
μα καὶ λίθων πολυτέλῃαν ἐμ-
χανίσαντο, καὶ γυμνὰ βί-
ων ἀμορβίαν ἀνὰ βί-
βας χρωμάτων κατ' ἰγρῶσαν.

πλὴν

tionem autem frumenti &
hordei, agricolarum dili-
gentia ac studium inueni-
runt, reperta ratione qua il-
la quotannis renascerentur.
Ac nemo adeò insanus fue-
rit, puto, qui dicat, quòd
quercus quàm spicæ melio-
res sint. Quid autem? annon
statim quidē à principio vi-
tæ homines cùm tegumento
corporum indigerent, velle-
ra excoriatīs feris induerūt,
& speluncas montium, quas
contra frigus subirent, ex-
cogitârunt? aut rursus trun-
corum aut arborum aridas
concauitates? Facta autem
deinde ex his imitatione, eâ-
que in melius semper pro-
mota, vestes quidem sibi i-
psīs texere cœperunt, ac do-
mos ædificârunt, atq; ita in-
terim dum non animaduer-
tunt, artes quæ circa hæc
versantur, accepto tempore

quasi quodam magistro, pro tenui ac vili quidem panno ves-
tem meliorem facere ac variegare cœperūt: pro contemptis
autem & humilibus domunculis, alia tectorum fastigia, &
marmorum sumptuosa ædificia excogitârunt, ac nudam pa-
rietum deformitatem floridis colorum tincturis depinxerūt.

πλὴν ἐπάση γὰρ τούτων τῶν
 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἄφω-
 υθ' ὄσα, καὶ βαθῆα ἐπιτε-
 θαμένη λίθῳ, ὡς ἂν μικρὰς
 λύσιως κατὰ μικρὸν εἰς τὰς
 ἰδίας ἀνέτελιν ἀκτῖνας. ἕκα-
 σθ' γὰρ ἄνθρωπε, παριδίδης
 ὧς μετ' αὐτόν, εἶθ' ἢ σφαιδοχὴ
 τῶν λαμβανόντων, οἷς ἕμα-
 θον ἥδη πεσιθῆσα, τὸ ἐνδεον
 ἐπλήρωσι. μὴ δὲ τις ἔρωτας
 ἀρρένων ἀπαυτῶ παρὰ τοῦ
 παλαοῦ χόνης· γυναιξὶ γὰρ
 ὁμιλεῖν ἀναγκαῖον ἴναι,
 μὴ τελίως ἀσπερμον ἡμῶν
 φθορῇ τὸ γυν'· αἱ δὲ ποικί-
 λαι, ὅφρα τῆς φιλοκάλης ταύ-
 τος ἀρετῆς ἐπιθυμία, μόλις
 ἐπὶ τοῦ μηδὲν ἰόντων ἀνί-
 χνόντων αἰῶν' εἰς τοῦ μφανὲς
 ἕμιλλον ἤξουν, ἵνα τῇ θεᾷ φι-
 λοσοφίᾳ καὶ τὸ παιδείας ἔρ-
 σιωακμάσῃ. μὴ δ' ἦτα Χαεί-
 κλης, ὃ μὴ πρότερον ἔνρητο,
 ἔτο' ἐπινοηθῆν αὐθις ὡς φαν-
 λον ὄθωναι, μὴ δ' ὅτι τ' παιδι-
 κῶν ἐρώτων αἱ γυναικεῖαι σύ-
 νοδοι

Nisi quòd singulae istae ar-
 tes atque scientiae, mutae cum
 sint, & profundae obliuioni
 subiectae, tanquam à paruo
 fomite paulatim ad pro-
 prios efflorescendo peruene-
 runt radios. Unusquisque en-
 nim à se aliquid repertum,
 posteriori tradidit: atque ita
 successu ista accipientium,
 semper aliquid ijs quae antea
 didicerat, apponendo, quod
 defuit expleuit. Ne quis i-
 gitur amores masculos ab
 antiquis temporibus depo-
 scat. Nam tum mulieribus
 conuersari necesse erat, ne
 prorsus absque semine nobis
 genus nostrum interiret. Va-
 riae autem doctrinae, & ea-
 legantioris huius virtutis cō-
 cupiscentiae, vix tandem per
 tempus (quod nihil inten-
 tatum aut imperuestigatum
 relinquit) in lucem venturae
 erant, ut cum diuina Philo-
 sophia & puerorum amo-
 res vnà adollescere. Qua-

re Charicles ne quod antea inuentum non fuit, id postea
 excogitatum, iterum tanquam vile ac malum argue, ne-
 ve ob id, quod puerorum amoribus muliebres congressus
 antiquior

νοδοὶ πρὶς πρὸς ἐπιγρᾶς
 φρονταὶ χρόνους, ἰλάσθου θά-
 τιρον, ἀλλὰ τὰ μὲν παλαιὰ
 τῶν ἐπιτηδουμάτων, ἀναγ-
 καῖα νομίζωμεν, ἃ δὲ αὐθις ἐ-
 νοσχολήσας τοῖς λογισμοῖς
 ὁ βίῳ ἐπεξεύρεται, ὡς ἐκάνων
 ἄμενον τιμητέον. ἡμοὶ μὲν γὰρ
 ἐλίου καὶ γελᾶν ἐναγχαῖ
 πῆμα, Χαερκλίου ἀλογαζῶμα,
 καὶ πλὴν Σκυθῶν ἐρημίαν ἐ-
 παυνοῦμεν. ἐλίου δὲ ἐπὶ
 τῆς ἀγαφίονος καὶ με-
 τρητόν, γινώσκω. Εὐκλῶ οὖν
 δὲ γὰρ ὡς ἐναντία φθιγγό-
 μω, οἷς ἐπεχέρεται, ὡς
 περὶ μέγα τῶν τῆς φωνῆς τό-
 νου τὸ ῥηθὲν ἐκκλίπειν, ἀλλ' ἐ-
 περμένει φωνῇ λαρυγγίῳ,
 οὐκ ἐρῶσι, φησὶν, ἀλλ' ἡλῶν
 λείοντος, οὐδ' ἄρτοι καὶ
 σύον, ἀλλ' αὐτῶν ἢ πρὸς τὸ θῆ-
 λον μόνον ὅρμιν κρατᾷ. καὶ
 τί θαυμαστόν; ἃ γὰρ ἐκ λογισ-
 μῶ δικαίως ἂν τις ἐλοιθῇ, ταῦ-
 τα τοῖς μὴ διωαμένοις λογι-
 ζομένη, δι' ἀφροσύνην ἐκ ἐνέσιον
 ἔχον.

antiquioribus inscribuntur
 temporibus, minores alteros
 putes. Sed vetera quidem
 exercitia, necessaria existi-
 mamus: quæ verò postea per
 ocium cogitationibus incū-
 bens vita adinuenit, ea ut
 illis meliora, in precio ha-
 benda atque colenda sunt.
 Nam mihi quidem parum
 absuit, quin etiā ridere pau-
 lō antè in mentem veniret,
 Charicle videlicet bruta a-
 nimantia, & Scytharum so-
 litudinem laudante. Propè
 autem præ nimia conten-
 tione etiam poenitentia du-
 cebatur quòd Græcus esset.
 Neque enim veluti qui con-
 traria loqueretur, quæ dice-
 re aggrediebatur, eorum
 verba submisso ac timido
 vocis tono furtim efferebat,
 sed elata voce proclamans:
 Haud amant, inquit, se mu-
 tuò leones, neque viri, aut
 sues: sed illorū ea concupis-
 centia solūm dominatur,

quæ erga fœminas accenduntur. Et quid hoc adeò mirum?
 Quæ enim ex ratiocinatione meritò aliquis capit, ea illis
 qui ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam cer-

ἔχαρ. ἐπεί τοι Προμηθεὺς, ἢ
 θιωρ τις ἄλλ' ὃ, εἰ νοῦν ἔκα-
 πω σιωῖσιν ἄνθρωπινον,
 οὐκ ἄν ἐρημία, καὶ βί' ὅς
 ρα ὅτ' αὐτοὺς ἐποίμανεν, οὐ-
 δὲ ἀπὸ κήλους τροφῶν ἔχον, ἐξ
 ἔσου δὲ ἡμῖν ἐρὰ δαιμάρι-
 νοι, καὶ μέσσω ἱστὰν τῶν ἰ-
 σίων ἔκασ' οἰκῶν, ὑπὸ τοῖς
 κοινοῖς ἐπολιτύνοντο νόμοις.
 τί δὲ παράδοξον, εἰ ἴσα τῆς
 φύσεως κατ' ἀκρίτα, μηδὲν, ὧν
 λογισμοὶ παρέχονται, παρὰ
 τῆς πενοίας λαβὴν ἔντυχ-
 κότα, περσαφύρηται μετὰ τῶν
 ἄλλων καὶ τὰς ἀρρένας ἐπι-
 θυμίας; οὐκ ἐρῶσι λείοντες.
 οὐδὲ γὰρ φιλοσοφοῦσιν· οὐκ
 ἐρῶσιν ἄρκτοι· τὸ γὰρ ἐκ φι-
 λίας καλὸν οὐκ ἴσασιν. ἀν-
 θρώποις δ' ἢ μετ' ἐπισήμης
 φρόνεσις, ἐκ τοῦ πομπάκ-
 ησασθαι τὸ κάλλιστον ἰλο-
 μένῃ, βιβαιοτάτους ἐρώτων
 ἐνόμισι τοὺς ἀρρένας. μὴ ζί-
 νω, ὧ Χαρίκλεις, ἀκοῦάς
 σου βίου συμφορῶσας ἔταπει-
 κα

tē Prometheus, aut alius
 deorum quispiam, si mentem
 cuilibet humanam indidisset, haudquaquam solitudo
 & vita montana pasceret
 illos, neque mutua atq; promiscua pabula haberent, sed
 ex æquo nobiscum sacra verentes, & medias ædes priuatorum quisque habitans,
 communibus regerentur legibus. Quid igitur mirum
 aut alienum, si animalia naturæ dānata, quæ nihil eorū
 quæ ratio suppeditat, à providentia accipere per fortunam
 nam unquam potuere, cum cæteris rebus etiam concupiscentia in mares, priuata
 sunt? Non amant sese leones: neq; enim philosophantur. Non amant vrsi: non
 enim honestum ac pulchrum illud quod in amicitia est, norunt. At hominum illa cū
 scientia coniuncta prudentia, ex eo quod sapius periculum fecerat, optimum
 quod erat eligens, firmissimorum amorum iudicavit esse masculos. Nequaquam igitur, Charicles, protervæ &
 intemperantis vitæ collectis meretricijs narrationibus grauitatem

καὶ διηγήματα, γυμνῶ ὡς λό-
γῳ τῆς σεμνότητις ὅτι μὴ κα-
ταπόμπου, μηδὲ τὸν οὐρά-
νιον ἔρωτα ὡς νηπίῳ σωα-
εἶθμα, λογίζου δὲ ὁ ψὲς μὴ ἡλι-
κίας τὰ τοιαῦτα μεταμαν-
θάνων, ὅμως δὲ οὐκ ἔστιν
ἐν τῇ, ἐπεδὴ περ οὐ πρότε-
ρον, ὅτι διηποῦς θεὸς ὁ ἔρως,
οὐ κατὰ μίαν ὁδὸν φοιτῶν,
οὐδὲ ἐνὶ πνέματι τὰς ἡμέ-
τερας ψυχὰς ἐρεθίζων, ἀλλ' ὁ
μὲν, ὡς ἀνδροῖμα, κομιδῇ νῆ-
πια φρονῶν, οὐδὲ νὸς αὐτοῦ
πλὴν διάνοιαν ἰσχυρὰ διωα-
μίνου λογισμῷ, πολλὸν ἐν ταῖς
τῶν ἀφρόνων ψυχῶν ἀθροί-
ται, μάστιγα δὲ αὐτῶν γυναι-
κῆσσι πόθοι μέλυσιν. ὅτος δὲ
ὁ τῆς ἐφημέρου ταύτης ὕβριως
ἐταῦρος, ἀκείῳ φορᾷ πρὸς τὸ
βελόμβου ἄγων. ἔτιρ ὅτι ἔ-
ρως, ὡς γυνίῳ πατρὶς χρόνων,
σεμνὸν ὁφθλῶν, καὶ πάντοθεν
ἐιροπρῆπες θίαμα, σωφρο-
νῶντων ταμίης παθῶν, ἥπια
ταῖς ἑκάστω διανοίαις ἐμπνέει.

καὶ

uitatem nostram sermone
nudo infecteris, neve cas-
lestem illum Amorem in-
fanti huic connumeris: sed
vel nunc tandem apud te
considera, quoniam id nun-
quam antea fecisse videris,
quod duplex deus Amor
est, haudquaquam una via
ventitans, neque vno spiri-
tu animos nostros accen-
dens, sed alter quidem (quan-
tum equidem arbitror) vale-
de puerilia ac stulta sa-
piens, nulla ipsius mentem
ratione gubernante, fre-
quens in animis insipien-
tium congregatur. præci-
puè autem ipsi muliebria de-
sideria curæ sunt. Et hic
est quotidianæ istius contu-
meliae socius, absque discri-
mine cuicunque volenti sese
celeriter applicans. Alter
autem

Amor parens veterrimo-
rum temporum,

Speſtaculum viſu graue,
Et prorsus ſacrum,

Custosq; temperatiorum affectuum,
blandum quiddam mentibus vniuscuiusque inspirat: ac
proprie

καὶ λαχόντων ἴλω τοῦδε τοῦ
 δαίμονος, ἡδονὴν ἀρετῇ μι-
 μιζόμενῳ ἀσπαζόμεθα. δις-
 σὰ γὰρ ὄντως, κατὰ τὸν τρα-
 γικόν, πνύματα πνεῖ ὁ ἔρως,
 ἵνδς δὲ ὀνόματι οὐχ ὁμοια-
 τὰ πάθῃ κοινοῦνται. καὶ γὰρ
 αἰδώς, ἀφελείας ὁμοῦ καὶ
 βλάβης ἀμφιβολός ἐστι δαί-
 μων. Αἰδώς, ἥτις ἀνδρας μέ-
 γα σίνεται, ἥδ' ὀνύχισιν. οὐ-
 μὲν οὐδὲ ἐείδων γὰρ ἐστὶν
 ἔρως, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὶ Εἰσὶ δύο,
 πλὴν μὲν κερὶ παῖνίσσας νοή-
 σας, Ἡδ' ἐπιμωμὴν, δὲ δὲ
 ἀνδρὶ αὖθις ἐχέουσιν. οὐδὲρ
 οὐδ' ἀπάσας, ἀλλὰ πᾶσι
 ἀρετῇ κοινὴν προσηγοίαν ἔ-
 χον ἔτυχε, ὥς ἐρωτᾷ καλῶ-
 δῃ, καὶ πλὴν ἀκόλαστον ἡδονὴν,
 καὶ πλὴν σωφρονέσαν ὀνύχισιν.
 γάμος δ' ἐρῶσι, τὸ μὲν οἶδ',
 καὶ τὸ θῆλυ τῷ βίῃς φρυγανίαις,
 ἵνα πᾶς μένων μὲν ἄνθρωποι;
 ἡλωτὸν μὲν ἴω, κατὰ τὸν σο-
 φώτατον Εὐριπίδῳ, ἐπὶ δὲ
 τῆς πρὸς γυναικας συνόδου,
 φοιτῶντων ἐπὶ ἑρὰ καὶ ναῶς,
 ἀργύ-

ne quiddā fuerat, iuxta sapientissimū Euripidem, si absq; illo
 cū mulieribus cōgressu ad sacra & templa Deorū vēitantes,
 argens

propitiū hunc Deum sortiti,
 voluptatē virtute immixtam
 amplectimur. Geminos enim
 reuera iuxta tragicum spiri-
 tus efflat amor. Vñ autē &
 cōmune nomē affectus dissim-
 iles habent. Nam & vere-
 cundia vtilitatis pariter &
 damni ambigua atq; anceps
 dea est, Quæ simul & fru-
 ctus homini, & mala pluri-
 ma confert. Iam verò neque
 contentionum genus vnum
 est, — terræq; per orbem

Versantur geminae: quarū
 hanc cum laude sequuntur
 Prudentes, illam damnāt
 ceu fraudis amantem.

Nihil igitur nouū aut mirū,
 si affectus peior virtuti com-
 munem appellationem for-
 tē nactus sit, ita ut amor vo-
 cetur & intemperās illa vo-
 luptas, & modesta hæc be-
 neuolentia. Nuptias igitur,
 inquit, pro nihilo putas, &
 fæmineū genus è vita expel-
 lis: deinde quo pacto homi-
 nes cōseruabimur? Beatū sa-

ἀργύρου καὶ χρυσοῦ τέκνα
παρὰ τῆς διαδοχῆς ἐωνούμε-
θα. ἀνάγκη γὰρ βαρυὺ κατ'
αὐχρῆα συζῶν ἡμῖν ἐπιθεῖσα,
τοῖς κτενομένοις παθαρχεῖν
βιάζεται· τὸ μὲν δὲ λατὸν
αἰρώμεθα τοῖς λογιμοῖς· ἃ
κίτω δὲ τῇ ἀνάγκῃ τὸ χρᾶ-
δον. ἄλλοι τέκνων, γυναικῶν
ἀειθμὸς ἔσσαν, ἐν δὲ τοῖς
ἄλλοις ἀπαγε, μή μοι γνῶιτο.
τίς γὰρ ἂν θυφρονῶν ἀνέχεται
διδάσκει ἐξ ἑωθινοῦ γυναικὸς
ἑραῖομένης, ἐπικτήτοις σο-
φίσμασιν; ἥς ὁ μὲν ἀληθῶς
χαρακτὴρ ἄμορφος, ἀπό-
τροι δὲ κόσμοι, τὸ τῆς φύ-
σεως ἀπρίπτες βουκολοῦσιν.
εἰ γοῶν ἄρ' ἡ νυκτεῖον κοίτης
πρὸς ὀρθρον ἂν ἴδοι τις ἀνι-
σμένιας γυναικας, ἀσχίῳ νο-
μίσσῃ θεῖαν, τὴν μίαν ὥρας
ὀνομαδιῶν δυσκλυδωνίσων.
ὅθεν ἀνευθῶς οἴκοι καθέρχου-
σιν αὐτὰς, ὅδ' ἐνὶ τῇ ἀρ' ἔχων
βλεπομένης· γράδον δὲ, ἢ θί-
ρα παρὰ

argento atq; auro liberos à
successione mercari posse-
mus. Neceffitas enim graui
cervicibus nostris iugo im-
posito, imperatis parere nos
cogit. Quod pulchrum igitur
est, id ratione eligimus :
neceffitati autem cedat vti-
litas. Quantum igitur ad li-
beros procreandos attinet,
mulieres in numero aliquo
sint : in cæteris verò rebus
apage ne mihi vlla fuerit.

Quis enim sanæ mentis su-
stinere queat, à summo sta-
tim mane mulierem comen-
tem atque exornantem sese,
alienis atq; adscititijs im-
sturis? Cuius vera ac natia
facies, turpis est : peregrina
autem ornamenta, naturæ
deformitatem tegunt, atque
aspiciētibus imponūt. Quod
si igitur ad auroram contē-
pletur aliquis mulieres à no-
cturno lecto surgentes, tur-
piores putabit esse bestijs,
quæ intra vnam horam nominari aut excitari se difficil-
limè patiuntur. Vnde diligenter domi concludunt sese,
vt ne ab vllō viro conspiciantur. Aniculæ autem & an-
cillæ,

ραπαίνιδων ὁ σύμμορφος
 ὄχλος, ἐν κύκλῳ παριστάσι,
 ποικίλοις φαρμάκοις κατα-
 φαρμακόνουσαι τὰ δυσυχῆ
 πρόσωπα. οὐ γὰρ ὕδατος ἀ-
 πράτῳ νόματι τὸν ὑψηλὸν
 ἀπνιψάμεναι κάρρον, οὐθὺς ἀ-
 ππνιψαίμεναι ἰχθυομένον τι-
 νος πράγματι, ἀλλ' αἱ πολλὰ
 λατῶν διαπασμάτων συνθέ-
 σεις τὸν ἀνδρῆ τοῦ πεσέσθου
 ῥεῖν φαίδιμους. ὥς δὲ ἐπὶ
 λιμοτελοῦς πομπῆς, ἀπὸ τῆς
 ἀλλοτρίων ὑπερηφανοῦν ἐγκυ-
 λείπει, περικνήδας ἀργυρᾶς,
 καὶ περόους ἰσοπύργας, καὶ
 καθάπερ ἐς φαρμακοπώλου
 συξίδων ὄχλον, ἀγῆα μὲν αὖ
 πομπῆς λακοδαιμονίας, ἐν
 οἷς ὁ δούτων σμυκτικῇ δύ-
 νάμει, ἢ βλεφαρὰ μετακίνασαι
 τέχνη θισσαεύεται. τὸ δ' ὅτι πλεῖ-
 στον ἀναλίσκει μέρος ἢ πολλὰ
 τῶν τριχῶν, αἱ μὲν γὰρ φαρμά-
 κοις ἐρυθραίνειν διωάμενοις,
 πρὸς ἡλίου μεσημβρίας τοὺς
 πολλοκάμους, ἴσα τῶς τ' ἐείων
 ῥοιᾶς,

cillæ, consimilis formæ tur-
 ba, circumstant, varijs me-
 dicaminibus infelices illas
 facies inficiendo ac medi-
 cando restituentes :

Neque enim latice meri
 Aquæ profundam ubi ab-
 luere crapulam,
 protinus ad serium aliquod
 studiôque dignum accedunt
 negocium, sed crebræ me-
 dicamentorum compositio-
 nes fœdam faciei cutem ex-
 poliunt. Perinde autem ut
 in publicâ pompa, alia sub-
 inde aliæ ancillarum instru-
 menta manibus exhibent,
 pelues videlicet aureas, &
 gutturnia, speculâque, &
 quemadmodum in pharma-
 copolio, pyxidum turbam,
 & vascula plena multæ in-
 felicitatis, in quibus den-
 tium vis abstersiva aut pal-
 pebris denigrandis ars com-
 parata veluti thesaurus quis-
 piam servatur. Plurimam
 autem partem consumit
 textura capillorum. Nam

aliæ quidem medicamentis rubefaciendi vim habenti-
 bus, ad Solis meridiem capillos perinde ut lanarum colo-
 ribus

ῥοιῶς, ξανθῶ μιταβάπτεσιν
 ἄνθεα, πλὴν ἰδίαν κατὰ κρίνει-
 σαι φύσιν, ὁπόσους δὲ ἀρκέει
 ἢ μίλαινα χαίτη νομίζεται,
 τὸν γυγαμικότων, πλοῦτον
 αὖς ταύτῃ ἀναλίσκουσιν, ὅ-
 λῳ Ἀραβίαν σχεδὸν ἐκ τῶν
 πρὶν ἄπνέουσιν, σιδήρεά
 τε ὄργανα, πυρὸς ἀμβλεία
 φλογὶ διανυστά, βίβλιν ἐς
 λίκων οὐλόγητα διαπλέκει.
 καὶ περιέριγοι μὲν αἱ μίχρη τ'
 ὀφρύων ἱφαλκυσμέναι κό-
 μαι, βραχὺ τῷ μετώπῳ μι-
 τάχμιον ἀφίσσιν, σοβαρῶς
 δὲ, ἄχρη τῶν μεταφρένων,
 οἱ ὀπίσθιν ἐπισαλόνον) πλό-
 καμοι. καὶ μετὰ τοῦτο ἄνθος
 βαφῇ πιδίλια, τῆς σαρκὸς ἐν-
 ὁτέρῳ τοὺς πόδας ἐπισφίγ-
 γοντα, καὶ λεπτὸν φῆς ἐς πρό-
 φασιν ἰώδης, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν
 γυγμῶσαι· πάντα δ' ἐν τῇ
 τοῦ αὐτοῦ, γυναικώτερά τοῦ
 πρὸς σῶπον, χωρὶς τῶν ἀμόρ-
 φως πεπληρωκότων μαζῶν,
 οὓς ἀνὰ περιφέρειν δισώ-
 τας.

ribus flauo inficiunt fulgo-
 re, propriam damnantes na-
 turam. Aliae verò quibus
 sufficere ad formam nigra
 coma videtur, omnem mari-
 torum opulentiam in hanc
 expendunt, totam propè A-
 rabiam ex capillis redolen-
 tes, ferreaquæ instrumen-
 ta ignis obtusa ac modica
 flamma calefacta, vi quæ-
 dam cinnorum flexus in se
 implicant. At curiosi
 suus quidem compositæ illæ,
 & ad supercilia vsque at-
 tractæ comæ, breue intersti-
 tium fronti relinquunt. Post
 tergum autem in scapulas
 vsque demissi capilli, in so-
 lenti quodam modo succus-
 tiuntur. Huc accedunt &
 varijs coloribus tincta san-
 dalia, intra carnem pedes in-
 psos adstringētia, & tenuis
 atque pellucida, prætextu
 tantum assumpta, vestis, ne
 corpus ipsum nudatum esse
 videatur. Omnia autem quæ
 intra ipsam sunt, cognitu fa-

ciliora quàm facies, vsque ad turpiter propendentes istas
 mamillas, quas semper circumferunt obligatas ac vine-
 etas.

τας. τί δ' αὖ τὰ τούτων πολυ=
σιώτερα κακὰ διέξισται, λί=
θους ἐρυθράους κατὰ τ' λο=
βῶν, πολυτάλαντον ἢ ῥημέ=
νας βείθ' ὧ, ἢ τὸς περὶ καρ=
ποῖς ἢ βραχίονσι δράκοντας,
ὡς ὠφελον ὄντως ἀντὶ χυσις
δράκοντος εἶναι. καὶ σφάνη
μὲν ἐν λυκῇ τὴν κεφαλὴν
πειθεῖ, λίθοις Ἰνδικῶς διά=
σειρ'. πολυτελεῖς δὲ τῶν
αὐχένων ὄρμοι καθένται. καὶ
ἄχι τῶν πιδῶν ἰσχάτων κα=
ταβέβηκεν ὁ ἄθλι' ἡυσὸς,
ἅπαν, εἴ τι τοῦ σφυροῦ γυμ=
νοῦται, περισφίγγων. ἄξιον
δ' ὧ, σιδῆρ' αὖ τὰ πείσφυρα
σκέλην περιδῆσθαι. καὶ παδ' αὖ
αὐτῶν ὅλον τὸ σῶμα, νόθης
ἀνμορφίας ἐξαπατῶντι καλ=
λῇ σφμαχουθῇ, ἵας ἀνασχώ=
τους παρὰς ἐρυθράωνουσιν
ἐπιχρῖσις φύκισιν ἵνα τὴν ὕ=
περλον κορ αὐτῶν, καὶ πῖονα
χεοῖαν, τὸ πορφυροῦ ἀνθ' ὧ
ἐπιφαινέξῃ. τίς δ' ἢ ὁ μὲν τὴν
τοσαύτῃν παρὰ σκολὴν βίος,
ἐνθὺς ἀπ' τῆς οἰκίας ἐξοδοί,
καὶ

tus rubere faciat. Quæ igitur vita porro tantum appara=

etas. Quid autem opus est
opulentiora istis mala recē=

om=

καὶ πᾶς θιατὴς ἐπιτίθωρ τὰς
 γυγαμηκότας. ὧν ἐνίων οἱ
 παροδαίμονον ἀνδρῶν, οὐδ'
 αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα, μω-
 λιάδας, αἱ τύχοι, καὶ γενετυλ-
 λίδας, ἢ πλὴν Φρυγίαν δαί-
 μονα, καὶ τὸν εὐερέωτα μω-
 μον ἐπὶ τῷ ποίμνι. τελεταὶ δὲ
 ἀπόρρητοι, καὶ χωρὶς ἀνδρῶν,
 ὑποπλά μυστήρια· καὶ γὰρ τί
 δεῖ περιπλῆκεν διαφθορὰν
 ψυχῆς; ἡγεῖται δὲ τούτων
 ἀπαμαγῶσιν, οἵκοι ὅθι τὰ
 μακρὰ λουτρά. καὶ πολυτε-
 λὴς μὲν καὶ ἡδῆα τράπεζα,
 πολὺς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν
 ἀκκισμός. ἡγεῖται γὰρ ὑπὲρ
 πλεῶν γίνονται ταῖς παρ' αὐ-
 τῶν γαστριμαργίαις, οὐκ ἐπ'
 οὐδὲ τῷ φάρυγι· αὐτῶν πα-
 ραδ' ἐχέουσι διωαμύθον τίσι-
 τίον, ἀκροῖς δακτύλοις ἐ-
 πιγράφουσαι, τῶν παρακα-
 μύθων ἕκαστον ἀπράφονται,
 νύκτας ἐπὶ τούτοις δικρυό-
 νου, καὶ τοὺς ἐτερόχρωτας
 ὑπνους, καὶ θηλύτη· ὅντιν'
 γέμουσαν, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἐ-
 κας· ὅθι λυτρεῖ καὶ ὁ δει.

ταυτὶ

refertum, ex quo surgens quisque statim lauacro opus ha-

et omnis spectator atterens
 atq; enecans maritos. Quo-
 rum nonnullorum infelices
 viri, ne ipsa quidem nomina
 norunt, ^m Coliadas, si
 fors ita ferat, et Genetyl-
 lidas, aut Phrygiam illam
 deam, et Comum amore
 perditum in pastore. Sacra-
 ficia autem arcana, et abs-
 que viris suspecta mysteria.
 Quid enim attinet et ani-
 morum corruptelas comple-
 eti? Postquam autem his per-
 actis iterum discesserunt,
 domi statim proluxa bal-
 nea, ac sumptuosa quidem
 et lauta mensa, erga viros
 autem multa ac simulata res-
 cusatio. Postquam enim mi-
 nis quam repletae fuerint
 sua ipsarum gulositate, cum
 amplius neque guttur ipsarum
 cibi quicquam recipere pos-
 test, summis digitis velut in-
 scribes, appositorum ve-
 numquodque degustant, no-
 etes ad haec narrantes, et
 diuersorum corporum soma-

nos, et muliebritate lectum

ἱναθλύσας, ἱπαθὰρ ἢ διὰ-
 νοια τῶν ἱγκυκλίων ἀγαθῶν
 πορεοῦ, τὸ σῶμα τῶς ἱλασθε-
 ρίοις ἀσκήσεσιν ἱκονῆ. Θεο-
 σαλοὶ γὰρ ἵπποι μέλλουσιν αὐ-
 τῶ, καὶ βραχὺ τὴν νεότητά σῶ-
 ποδ' ἀμνήσας, ἐν ἡριῷ μέλλε-
 τὰ τὰ πολέμικα, ἄκοντας ἀ-
 φιάς, καὶ βίλη δι' ἀνέχου δι-
 ξιάς ἀκράτων. ἔθ' αὖ λιπα-
 ρὰ παλαιῶν, καὶ πρὸς ἡλίου
 μεσημβρινὸν θάλλπος, ἱκονί-
 ζεται τὸ σῶμα πυκνέμενον. οἱ
 τῶν ἱναγωνίων πόνων ἀ-
 ποσπάζοντες ἰδρωτός, μεθ'
 ἔς λεπτὰ σιμάτομα, καὶ τράπεζ-
 ζα, τῇ μετὰ μικρὸν ἐπινύφου-
 σα πράξει. πάλιν γὰρ αὐτῶ
 διδασκαλοὶ, καὶ παλαιῶν ἱρ-
 γων ἀνιψιόμηναι, καὶ ἐπιμε-
 λόμεναι μνήμῃ, τίς ἀνδρῶν
 πρῶτος, ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρ-
 τυρέμενος, ἢ οἱοὶ δικαιοσύ-
 νῃ καὶ σωφροσύνῃ ἡσπᾶ-
 σαντο. τοιαύτους ἀριτοῦς ἀπα-
 λὺ ἔτι τὴν ψυχὴν ἐπαρδῶν,
 ὅταν ἐσπέρα τὴν πράξιν ὀρί-
 σῃ, τῆς γαστρός ἀνάγκη τὸν
 ὀφελός

iam mens cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoque
 liberis exercitationibus ex-
 ercet. Nam Thessali equi
 curæ illi sunt: ac breuiter
 iuuentutem domans ac sub-
 iugans, in pace meditatur
 res bellicas, emittendo spi-
 cula, & euibrando iacula,
 perita ac certa ferendi dex-
 tera. Deinde & nitidæ pas-
 lastræ, & ad Solis meridia-
 num calorem oppletur pul-
 uere corpus densatum, de-
 stillantesque contentioso-
 rum laborum sudores, post
 quos lauacra breuia, & men-
 sa sobria, rebus paulò post
 gerendis non aduersa. Rure-
 sum enim ipsi tum præcepto-
 res, & veterum operum ex-
 empla repetentes, atque in his
 cum cura versantes recora-
 dationes, nempe quis heros
 virilis ac fortis fuerit, aut
 quis ob prudentiam publico
 testimonio laudatus, aut quæ
 iustitiam ac temperantiam
 amplexati fuerint. At talibus
 virtutibus tenerum adhuc animum imbuens, quando iam
 vesperta rebus gerendis finem imponit, tributo quod ven-

συχὴς οὗτος, θυμὸς ἄξιον
τοίνω ἀντιθῆναι τοῖς θῆλεσι
κακοῖς, τὼν ἀρρενα τῶν πα-
τρῶν ἀγωγὴν. ὄρθει δ' ἀνα-
στὰς ἐκ τῆς ἀλγυς κοίτης, τὸν
ἐπὶ τῶν ὀμμάτων ἔτι λοιπὸν
ἔπνοον ἀπονοψάμενος, ὕδατι
λειτουργῶν, τὼν ἐν ἑρῶν χλαμύδα
ταῖς ἐπαμίοις περιέναις συρ-
ράσας, ἀπὸ τῆς πατρῴας ἐ-
σίας ἐξέρχεται, κάτω κινυ-
φῶς, καὶ μηδ' ἄν τῶν ἀπάν-
των ἐξ ἑναντίου προσβλέπων.
ἀκολουθοὶ δὲ καὶ παιδαγωγοί,
χορὸς αὐτῷ κόσμιος ἐπινοῖται,
τὰ σιμνὰ τῆς ἀριτύς ἐν χερ-
σὶν ὄργανα κρατοῦντος, οὐ
πεισοῦ κτηνὸς ἐνδομάς, κόμῳ
καταψῆχον διωαμίας, οὐ
δὲ ἔσοπτρα τῶν ἀντιμόρφων
χαρακτήρων ἀγράφους ἐκόσ-
τας, ἀπὸ τῶν πολυπότοι δεικ-
τοὶ κατόπιν ἀκολουθοῦσιν,
ἢ παλαιῶν ἔργων ἀριτῶς φυ-
λάττεσθαι βίβλοι, ἢ ἄν μὴ
θικῶ δέοι φοιτῶν, ὁμιλῶν
φοι. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις
ψυχῆς μαθήμασι λιπαρῶς
ἐναθῆναι.

oporteat, apta atque sonora lyra. Omnibus autem phi-
losophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi

felix ac misera animum de-
mulceat? Aequum igitur
fuerit, mulieribus istis malis
opponere masculam puero-
rum viuendi rationem. Nam
manè surgēs ex lecto haud-
quaquam coniugali, post-
quam residentem in oculis
somnia reliquū aqua sim-
plici abstersit, sacra chla-
myde humeralibus fibulis
adstricta, à paternis ædibus
egreditur, demisso in terram
vultu, ac neminem ex omni-
bus ex aduerso intuens. Co-
mites autem & pædagogi,
turba ipsum decens, sequun-
tur, venerabilia virtutis in-
strumenta manib. tenentes,
non secti pectinis incisuras,
quib. coma demulceri queat,
neque specula, repercuſsas
rum formatum absq. peni-
cillo expressas effigies: sed
vel multiplices pugillares à
tergo sequuntur, vel veterum
virtutes operum custo-
dientes libelli. Quod si etiā
in ludum Musici itare illum

ἱναθλύσας, ἱπαδ' αὖν ἡ διὰ-
 νοια τῶν ἱγκυκλίων ἀγαθῶν
 πορεῶν, τὸ σῶμα τοῦς ἱλυσθε-
 ρίοις ἀσκήσειν ἱκπονεῖ. Θε-
 σαλοὶ γὰρ ἱπποὶ μέλυσιν αὐ-
 τῶν, καὶ βραχὺ πλὴν νεότητος σω-
 λοδαμνήσας, ἐν εἰρήνῃ μέλυσ-
 τὰ τὰ πολιμικά, ἀκοντας ἀ-
 φιάς, καὶ βίλην δι' ἀνέχου δι-
 ξιάς ἀρπάγων. ἔθ' αὖ λιπα-
 ρὰ παλαῖσαι, καὶ πρὸς ἡλίου
 μεσημβρινὸν θάλλπος, ἱκονί-
 ζεται τὸ σῶμα πυκνέμενον. οἱ
 τε τῶν ἱναγωνίων πόγων ἀ-
 ποσταλόντων ἰδρωτόν, μεθ'
 εἰς λουτρὰ σμύτομα, καὶ τράπεζ-
 ῃς, πῇ μετὰ μικρὸν ἐπινέφου-
 σα πράξι. πάλιν γὰρ αὐτῶν
 διδασκαλοὶ, καὶ παλαιῶν ἱρ-
 γων ἀντιφρόνους, καὶ ἐπιμε-
 λύνουσι μνήμην, τίς ἀνδρῶν
 ἥρωες, ἢ τίς ἐπὶ φρονήσει μαρ-
 τυρόμενος, ἢ οἱοὶ δικαιοσύ-
 νῃ καὶ σωφροσύνῃ ἡσώ-
 σαντο. τοιαύτους ἀρετῶν ἀπα-
 λὺν ἔτι πλὴν ψυχλὸν ἐπαρδῶν,
 ὅταν ἐσπείρα πλὴν πράξις ὀρί-
 σκῃ, τῆς γαστρός ἀνάγκη τὸν
 ὀφθαλμόν

virtutibus tenerum adhuc animum imbuens, quando iam
 vespera rebus gerendis finem imponit, tributo quod ven-

iam mens cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoque
 liberis exercitationibus ex-
 ercet. Nam Thessali equi
 curæ illi sunt: ac breuiter
 iuuentutem domans ac sub-
 iugans, in pace meditatur
 res bellicas, emittendo spi-
 cula, & euibrando iacula,
 perita ac certa ferendi dex-
 tera. Deinde & nitidæ pas-
 læstræ, & ad Solis meridia-
 num calorem oppletur pul-
 uere corpus densatum, de-
 stillantesque contentiosorum
 laborum sudores, post
 quos lauacra breuia, & men-
 sa sobria, rebus paulò post
 gerendis non aduersa. Rursum
 enim ipsi tum præcepto-
 res, & veterum operum ex-
 empla repetentes, atque in his
 cum cura versantes recora-
 dationes, nempe quis heros
 virilis ac fortis fuerit, aut
 quis ob prudentiam publico
 testimonio laudatus, aut quæ
 iustitiam ac temperantiam
 amplexati fuerint. At talibus

ὁ φειλόμενον δασμόν ἐπιμα-
 τήσας, ἡ δόλιος ὕπνου καθώ-
 λα, τοῖς μετ' ἡμέραν καμά-
 τοις ἐπικριμῶν ἐπὶ χρόνον. τίς
 οὐκ ἂν ἱρασὺς ἐφύβου ἡρώ-
 το τοιοῦτος; τίνι δ' οὕτω τυ-
 φλαὶ ἢ αἱ τῶν ὀμμάτων βο-
 λαί, σπιροὶ δὲ οἱ τῆς σφανοίας
 λογισμοί; πῶς δ' οὐκ ἂν ἀ-
 γαπήσαι τὸν ἐν παλαίστραις
 μὲν Ερμῆν, Ἀπόλλωνα δὲ ἐν
 λύραις, ἱπαστέον δὲ ὡς Κάστο-
 ρα, θείας δὲ ἀρετὰς ὅλῃ θνη-
 τοῦ διώκοντα σόματος; ἀλλ'
 ἡμοὶ μὲν, δαίμονος οὐράνιοι,
 βίῃ δὲ διωκῆς οὐτ' ὅτι, ἀ-
 παντικρὺ τοῦ φίλου καθέζε-
 σθαι, καὶ πλεονέκτην ἡδὺ λα-
 λουῦντ' ἀκούσαν, ἐξίόντι δὲ
 αὐτῷ συνῆξις, καὶ πάντος
 ἔργου κοινωνίαν ἔχον· οὐ-
 ξαστο μὲν οὐκ ἐρῶν τις, δι' ἀ-
 πείρας καὶ ἀκλινοῦς βίου, τὸν
 σιγρόμενον, ἀλύπως εἰς γῆ-
 ρας ὁδυνῶσαι, μηδ' ἐμὲς τύ-
 χης περράσαντα βάσκανον
 ἐπύρην. εἰ δὲ καὶ οὐτ' ἀνθρω-
 πίνης φύσεως νόμος, νόσος ἐπι-
 ψάουσα

tri ex necessitate debetur de-
 penso, suaviore somnos
 dormit, post diurnos istos la-
 bores ad tempus conquies-
 scens. Quis igitur amator
 ephebi talis non fieret? Aut
 cui ita hebes oculorum quis-
 dem fuerit acies, cæcæ verò
 atque offuscatae mentis ra-
 tiones? Quomodo verò non
 amaret illū in palæstris quis-
 dem Mercurium, inter liras
 autem Apollinem, equitatos
 rem verò Castorem, diuinas
 autem virtutes mortali pro-
 sequentem corpore? At mi-
 hi quidem, ô Diij cælestes,
 utinā vita sit hæc perpetua,
 ex aduerso amici sedere, &
 suaue loquentem propè au-
 dire: cum exeunte autem pa-
 riter exire: & in summa,
 omne cum eo opus commu-
 ne habere? Optarit igitur
 amator quispiā per illæsam
 & inconcussam vitā ama-
 sium suum absq; omni mole-
 stia ad senectutem perueni-
 re posse, nullius fortunæ in-

uida impressione labefactatum. Quod si verò etiam, qua-
 lis humanæ naturæ conditio est, morbus quispiam inua-

ψάσσης αὐτοῦ, κάμνοντι
 σωνοσῆσω, καὶ δὲ χαμνείου
 θαλάττης ἀναγομῆς συμ-
 πλοῦσομαι, καὶ ἄν τυραννικῇ
 βία διασπείρωμαι, τὸν ἴσον
 ἐμαυτῷ πειθήσω σίδερον.
 ἔχθρος ἅπας, ὁ μισῶν ἐκἄ-
 νω, ἐμὸς ἔσται. καὶ φιλήσω
 τοὺς πρὸς αὐτὸν οὐνοῖκως ἔχον-
 τας. εἰ δὲ λησᾶς ἢ πολιμίους
 θιασαίμην, ἢ αὐτὸν ὀρμῶν-
 τας, ὀπλισαίμην καὶ παρὰ δού-
 ραμιν, καὶ ἄνθρωπον, ἥν οὐκ
 ἀνέξομαι· τί λανταίως δὲ ἐν-
 τολὰς τοῖς μὲν ἐκἄνω ἢ
 ἐμοῦ ἐργομῆσις ἐπιθῆσο-
 μαι, κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπι-
 χῶσαι τάφορ· ὅς τοις δὲ ἀνα-
 μίξαντας ὁσεῖα, μηδὲ πλὴν λω-
 φῶν κόνην ἀπ' ἀπὸ ἡλίου δῆ-
 κύναι. ταῦτα δ' ὁ πρῶτος χα-
 ράξοισιν οἱ ἐμοὶ πρὸς τοὺς ἀ-
 ξίους ἔρωτον, ἀλλ' ἢ θεοῖς γά-
 των ἡρώϊκῃ φρόνεσις ἐνομος
 θέτησεν, ἐν οἷς ὁ φιλίας ἔρως
 ἄχει θανάτου σιωξέπνουσιν.
 Φωκὶς ἐκ νηπίων ἔτι χεόνων,
 Ὀρέστω Πυλάδῃ σὺν ἡψι. θεὸν
 δέ,

ferit ipsum, cum laborante
 pariter ægrotabo: & si per
 intempestum mare in altum
 tollatur, cum eo simul nauia-
 gabo. Quòd si etiam tyrannica
 vis vincula illi inne-
 stat, par ferrum mihi ipse
 quoque circumdabo. Et qui-
 cumque illum oderit, idem mihi
 inimicus quoque erit. Si
 verò prædones aut hostes
 videam in ipsum grassantes,
 etiam ultra quàm potero ara-
 mabor: & si moriatur, vi-
 uere neque ipse sustinebo.
 Postrema autem mandata
 his quos proximè post illum
 amavi, ista dabo, ut commu-
 ne ambobus sepulchrum ac-
 cumulent: ossibus autè per-
 miscendo ossa, ne mutui qui-
 dem pulverem à se mutuo
 segregari sinant. Atque hæc
 non primi ita effingunt mei
 erga dignos amores, sed illa
 Dijs proxima heroum pru-
 dentia velut quadam lege
 sancivit, in quibus amicitie
 amor ille ad mortem usque
 duravit, & una cum vita tandem expiravit. Phocis ab in-
 fantilibus adhuc annis Orestem Pyladi coniunxit: Deum
 autem

ἔκ τῶν πρὸς ἀλλήλους παθῶν
 μισήσαντες λαδόντες, ὥς ἐφ' ἑ-
 νὸς σκάφους τοῦ βίου σω-
 πλουσαν. ἀμφοτέρω Κλυ-
 ταμνηστραν ἀνέρω, ὥς Α-
 γαμέμνονος παῖδ' ἔσθ'. ἡ δ' ἄμ-
 φοτέρῃ Αἰγιδίῳ ἐφονεύετο. τὰς
 Ορέστει λαυνούσας ποινὰς
 Πυλάδης ἐνόση μακροῦ, κει-
 νομένην οὐκ ἐκινεῖτο. πλὴν δ'
 ἱρωτικὴν φιλίαν ἔδιδε τῆς
 Εκάβῃ ὅροις ἐμίτρυσαν,
 ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἰσχυροὺς Σκυ-
 θῶν τέρμονας ἔπλουσαν, ὃ
 μὲν νοσῶν, ὃ δὲ θειραπύων. τῆς
 γοῦν Ταυρικῆς γῆς ἐπιβά-
 νοντας ὧν δὲ ἡ μητροκτόν
 αὐτοὺς Βεινύς ἐξῆγοδόχισε.
 καὶ τῶν βαρβάρων ἐν λυ-
 κῶν πεινέσων, ὃ μὲν ἀπὸ τῆς
 σωήθους μανίας πεισῶν, ἔ-
 καστο. Πυλάδης δὲ Αφρόν ἀ-
 πείψα, σώματός τ' ἐπιείλα,
 Πίπλο τε πρὸ κλύπην ἀπύκ-
 τος ὑφᾶς, οὐκ ἐρασῶ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ πατρὸς ἐνδ' ἀπνύμενος
 ἦσθ'.

autem cum mutuorum affe-
 ctuum velut mediatorem
 quendam accepissent, perin-
 de atque in uno eodemq; vi-
 ta nauigio simul nauigârunt.
 Ambo Clytæmnestrâ inter-
 emerunt, uti Agamemno-
 nis filij: ab ambobus Aegi-
 sthus occidebatur: & n̄ fu-
 rijs quibus Orestes exagita-
 batur, Pylades magis quàm
 ille infestabatur: idemq; cū
 illo, cum iudicaretur, peri-
 culum sustinebat. Amato-
 riam autem amicitiam non
 Græciæ modò terminis me-
 tiebantur, sed ad extremos
 Scytharum fines nauigâ-
 runt, alter quidem morbo
 laborans, alter autem cu-
 ram adhibens. Tauricam
 quippe terram ascendentes,
 statim occisæ matris vltrix
 Erinnys perinde atque ho-
 spitio ipsos excepit. Ac bar-
 baris vndique circumstanti-
 bus, alter quidem ex consues-

sa infania collapsus iacebat: Pylades autem

Spumam oris abstergebat, atque corporis

Curam gerens, tegebat illud vestibus.

non amatoris modò, sed & patris affectum præ se ferens.

pppp 4

Quando

ἔσθ'· ἰωὶ καγοῦν ἐκείθεν, θα-
 τήρου μένοντ' ἐπὶ τῷ φο-
 ρωνθῶναι, τὸν ἕτερον εἰς Μυ-
 κῶνας ἀπέρχαι, κομιουῶτα
 γράμματα, μέλειν ὑπὲρ ἀλ-
 λήλων ἀμφοτέροι θείουσι,
 ἑκάτερ' ἐν θατέρῳ ζῶντι
 ζῆν ἐαυτὸν ἡγούμεν'. ἀπὸ
 θέται δὲ τὰς ἐπιστολὰς Ορέ-
 σης, ὡς Πυλάδης λαβὼν ἀξι-
 τήρου, μόνον οὐκ ἐρασῆς ἀν-
 ἱρωμένης γυνόμην'. Τὸ γὰρ
 σφαλίῳα τόνδ', ἡμοὶ βάρ'
 μέγα. Ο ναυτολῶν γὰρ ἡμῶν
 ἐνὸ τὰς συμφοράς. καὶ μὴ
 ὀλίγον φησὶ· Τῷ δὲ μὲν δὲλ-
 τον διδόν, Πέμψω γὰρ Ἀργος,
 ὥς ἐ σοι καλῶς ἔχον, ἡμᾶς δ'
 ὁ χεῖρ' ἔσται κ' ἡνέτω. Καὶ γὰρ ὅ-
 τως ἔχει τὸ πᾶν, ὅταν γὰρ ἐκ
 παίδων ὁ σπουδαῖος ἔρως ἐν-
 γραφῆς, ἐπὶ τῷ ἡδὴ λογίζοντι
 διωαμνήλῳ ἡλικίᾳ ἀνδρω-
 θῆν, τὸ πάλαι φιληθῆν, ἡμοί-
 βάτους ἔρωτας ἀνταποδίδω-
 σι. καὶ δυσχερὲς αἰσθῆναι, ποτὶ-
 ρα ποτέρ' ἐρασῆς δεῖν, ὥς
 πρὸς ἀπ' ἐσόπῃς τῆς τῷ φιλή-

fest, confirmatus fuerit: id quod olim amatum est, mutuos

Quando igitur iudicio lata
 sententia fuerat, ut altero
 ad supplicium & eadem ma-
 nente, alter Mycenae profi-
 cisceretur ad afferendas li-
 teras: ambo manere alter
 pro altero volunt, uterque in
 altero viuento seipsum viue-
 re existimans. Reijcit autem
 & epistolas a se Orestes, tan-
 quam Pylade digniore quam
 illas acciperet, tantum non
 amator pro amato redditus.

Namque hunc perire occisum
 (inquit) onus mihi graue:

Ego enim ille sum, qui
 hoc concilio nobis malum.

Et paulo post ait:

Huic quidem da literas,
 Argos enim mittam, tibi
 ut res bene habeat:

Occidat aut nos, cui opus.
 Nam vniuersum negocium
 ita se habet. Quando enim
 a puero dignus ac serius ille
 amor simul enutritus, in eam
 aetatem quae iam ratione uti,
 aliaque ex alijs colligere po-
 test, confirmatus fuerit: id quod olim amatum est, mutuos
 atque alternos amores vicissim reddit: adeoque difficile est
 sentire vter alterius amator existat, perinde ut e speculo,
 simili

σαν] ὁ ἀννοίας, ἐπὶ τὸν ἑρῶ-
 μωρον ὁμοίως ἀδῶλν. τί δὲ οὐκ
 ἔστι καὶ ἡμᾶς βίῃ ξυλῶν αὐτὸ
 πρὸς τὸν ὀνειδίτας, θεοῖς νό-
 μοις ὁμοίως, ἐκ δὲ δοχῆς ἐφ'
 ἡμᾶς καταβιβηκός; ἀσφύτως
 δὲ αὐτὸ δὲ ξάμφοι, μὴ δ' ἀννῶς
 δὲ νοίας νεωπορῶν. ὁ δὲ βί-
 ος ὡς ἀληθῶς, κατὰ τὴν τῶν
 ὁρῶν ἀπόφασιν, ὡς πᾶσι
 τε νῆοι, καὶ μόνον ὅς ἴπποι.
 Γηράσκει δ' ὁ γέροντες ἡν
 ἱλαφρότατα, κῆροι τὸν πε-
 λῆσιν. αἱ γὰρ μὲν Σωκρατι-
 καὶ διδασκαλίαι, καὶ τὸ λαμ-
 πρὸν ἐκείνου τῆς ἀρετῆς δικά-
 σῃσιν, ὡς Δελφικοῖς τέ-
 ποσις ἐτιμῆν. χρῆσιν δὲ ἄρ
 ἀληθείας ὁ Πύθι' ἐθέσπι-
 σεν, ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκρά-
 τος σοφώτατος, ὅς ἅμα ὡς
 ἄλλοις μαθήμασιν, ἐξ ὧν τὸν
 βίον ὥνυσεν, καὶ τὸ παθεῖν
 εἶναι ὡς μάλιστα ὁφελὲς περὶ
 καὶ. δὲ δὲ τῶν νῆων ἑρῶν,
 ὡς Ἀλκιβιάδου Σωκρατῆς,
 ὅς

simili amantis benevolen-
 tiae, in amatum recidente is-
 magine. Quid igitur ceu pe-
 regrinam voluptatem nobis
 exprobras, id quod vitæ no-
 stræ proprium est, diuinis
 legibus definitum, & per
 successionem ad nos trans-
 missum? Libenter verò i-
 psam recipientes cum pura
 mente, veluti sacram quan-
 dam rem tractamus. Nam
 verè beatus ille est, iuxta sa-
 pientum sententiam,

Cui pueri molles, & equi
 solidam ungulā habentes:

Atq; senectū viro minùs
 intolerabilis illi est.

Si quem adamant pueri.
 Socraticæ verò doctrinæ,
 & splendidum illud virtu-
 tis examinandæ iudicium,
 etiam Delphicis cortinis ap-
 probatum est. Oraculum e-
 nim veritatis Pythius ille ex
 adyto dedit, Virorum om-
 nium Socrates (inquiens) sa-
 pientissimus: qui pariter cum

cæteris disciplinis, quibus vitam hominum promouit, & pue-
 rorum amorem, ceu rem præcipuè vtilem adinuēnit. Conue-
 nit autem iuvenes amare, perinde vt Alcibiadem ° Socrates,

pppp s qui

ὅς ἐσθ' μιᾷ χλαμύδι πατρὸς
 ὕπνους ἐκοιμήθη. καὶ ἔγωγε
 ὦ Καλλιμάχου, ἐπὶ τέλει
 τῶν λόγων, ἥδιον πεθέλω
 ἅρ' ἅπασιν ἐκρυμα. Αἰθερῶ,
 ὃ ἐκροισιν ἐπ' ὀμματὰ λήνα
 φέροντο, Ερχίῳ ὡς ὑμῖν ὤ-
 εις παιδοφίλῳ, ὦδ' νέων
 ἐράοιτε, πόλιν λευάνδρου ἐ-
 χοίτε. Ταῦτ' ἐδότ' ὃν νεα-
 νία, σωφρόνως πασιῶν ἀ-
 ραβοῖς πρόσιτε, μηδ' ὀλίγη
 τέρψινος ἔνκα τὸν μακρὰν
 ἐκχέουσαν ὄνοισιν, ἄρ' ἡ
 ἀκμῆς, πλάσῃ τὰ ὧν φίλῳ
 πάθῃ πεδάμιοι. τὸν δ' ὅ-
 ρανισιν ἔρωτα πρηνέωντο,
 αἷς γῆρας ἀπ' αἰδῶν βέβαια
 τηρεῖται τὰ πάθῃ. τοῖς γὰρ ἄτῳ
 φιλοῦσιν ἥδιστον μὲν ὅτ' ἔρ-
 ρόντων, ὃ δ' αἰεὶ ἀπρὸς συν-
 ἁίστως παροικέσης, αἰοίδι-
 μοι δ' μετὰ θάνατον αἰς πάν-
 τας ἐκφοιτῶσι λεηδόνων. εἰ δ'
 ἄλ' φιλοσόφῳ πασι πρὸς
 εἶναι, αὐτὸν μετὰ γὰρ ἐκδύ-
 χεται

qui sub una atq; eadem chla-
 myde patris somnos dormi-
 uit. Atque equidem Calli-
 machi illud præconium ad
 finem orationis libentissimè
 cunctis apponerem:

Namque, utinam, eu-
 pido sectantes lumine a-
 matos,

Hercius ut pueros iussit
 amare senex,

Sic & ametis eos, fortiq;
 habitetis in urbe.

His cognitis, adolescentes
 modestè pueris bonis con-
 uersamini: neque modicæ
 delectationis gratia, longa
 effusa beneuolentia, usq; ad
 vigorem modò ætatis fictos
 ac simulatos amandi affectus
 protendite: sed cælestem æ-
 morem adorantes, à pueris
 usque ad senectutem stabi-
 les animorum motus conser-
 uate. Nam hoc pacto asian-
 tibus, suauissimum quidem
 vitæ tempus est, nulla inho-
 nesta conscientia cohabi-

eante. Celebris autem & multa post mortem illorum fama
 ad omnes passim promanat. Quòd si verò conuenit philoso-
 phorum pueris fidem adhibere, etiam æther post terram ex-
 cipit

ῥεται τοῦς ταῦτα ἡγλουῦτας.
οἱ δὲ ἄμεινον ἀφθανόντων, ἔ-
χουσι τῆς ἀρετῆς γέρας τὸ ἀ-
φθαρτον. τοιαῦτα τοῦ Καλ-
πικρατίδου σφόδρα νικητικῶς
σεμνοπονησάμενος. Χαικλίας
μὲν ἐκ δαυτέρου λίγαν παρῶ-
ν μόνον, ἐπίσχορον ὥρα γὰρ ἡ
ἐπὶ ναῦν κατιστῆαι. Διομήδων
δ' ὅ, τι φρονοῖεν, ἀφφύνα-
σαι, δι' ὀλίγου τοῦς ἑκατέρου
λόγου ἀειθμυσάμενος, οὐκ ἐξ
ἐποχῆς, φημί, καὶ παρημέ-
νη μὲν ὁρῶν, ὡς ἑταῖροι, τὰ
τῶν λόγων ἔοικεν ἀρσχειδίᾳ.
θαυ: διλωκῆς δὲ, καὶ νῦν Δί',
ἐφ' ὧς μὲν φροντίδ' ἐναρ-
τῆ ταῦτ' ὅτι μ' ἡχνη. σχεδὸν γὰρ
ἐδόν ὅτι, ὅ, τι τ' ἐκτέωρ ἔ-
πειρ' ἐτέρω δαύαδ' ὡς ἡκατε.
καὶ πολλὰ μὲν ἢ τῶν πραγμά-
των ἰμπερία. πλείων δὲ ἢ τῶν
λόγων δφνότης ὥς ἔγωγε ἄν
ἐν δαίμων, ἢ περὶ ἡν δαυα-
τοῦ γνέσθαι Θηραμένης ἐκεί-
νο ὁ λόθορον, ἢ ἄμφω ν-
νικηκότων ἐξ ἴσου βαδίζοιτα.
πλὴν

capit eos qui hæc sectantur.
Illi autem meliori fato mo-
rientes, virtutis præmiū hoc
incorruptibile consequun-
tur. Atque hæc cum Calli-
cratidas valdè iuueniliter
iactando amplificasset, Cha-
riclem quidem denuò dicere
conantem repressi. Tempus
enim erat ut ad nauem de-
scenderemus. Rogantibus
autem, ut de eo quod mihi sa-
pere viderentur, sententiam
ferrem, paulisper utriusque
verbis connumeratis et per-
pensis: Haudquaquam su-
bito, inquam, ac temerè vi-
dentur, amici, orationes istæ
à vobis effutitæ, aut citra
præmeditationem composi-
tæ esse: sed cōtinuæ, longæq̃,
et per Iouem etiā solidæ cu-
iusdam curæ manifesta hæc
vestigia sunt. Propemodum
enim nihil est quod ab utroq̃
dici potuerit, quod præter-
missum sit. Ac multa quidem
rerū experientia, maior autē
orationis gravitas: ut ego

quidē optārim, si modò possibile foret, vel Theramenes ille
cothurnus fieri, ut ambo viciores ex æquo hinc discederetis.

Veruntā-

πλεὺν ἐπαδύνειν ἀνίσταμαι οὐκ
 εἰσίσταμαι, καὶ αὐτὸς ἐν ᾧ μετα-
 ξὺν πλεῶν, περὶ τῶν αὐτῶν ὁ δὲ
 κερκα διοχλεῖσθαι, τὸ μάστιγα
 παραστὰν εἶναι μοι δίκαιον
 ἀφ' αὐτοῦμαι. γὰρ μοι ᾧ ἀνθρώ-
 ποις βιωφιλὲς πρᾶγμα, καὶ
 μακάριον, ὅπόταν ἐντυχῶν-
 ται, παιδικὸς δ' ἔρωτας, ὅσοι
 φιλίας ἀγνὰ δίκαια προ-
 μῶνται, μόνως φιλοσοφίας ἔρ-
 γον ἡγεῖμαι. διὸ δὴ γαμη-
 τήριον μὲν ἅπασιν, παιδερὰς ἔιν
 ἢ ἀφ' αὐτῶν μόνως φιλοσόφοις·
 ἡκιστα γὰρ ἐν γυναιξὶν ὁλόκλη-
 ρον ἀρετὴν φέρεται. καὶ σὺ δ',
 ὦ Χαρίκλεις, μηδὲν ἀχθεῖσθαι,
 εἰ τὰς Αθηνῶν ἢ Κόρινθον
 εἴξῃ. καὶ γὰρ μὲν, ἢ αὐτὸς σω-
 τόμην λόγῳ πλεονέκειν ἐπι-
 σπύσας, ἐξ ἀνέκων ἰσχυρῶν γὰρ
 ὑπερηφανῶν ἢ Χαρίκλεια πα-
 ρὰ μικρὸν ὡς θανάτου κατὰ
 πείλορ. ὅστις Αθηνῶν, ἰλαρῶ
 ᾧ πρόπῳ φαιδρὸς, ἀναπνεύ-
 σας, πῶς σφόδρα σοβαρῶς.
 ἔκαστιν

Veruntamen quoniam ipsi
 nihil remissuri videmini, &
 ego inter nauigandum de
 ijsdem rebus haudquaquam
 admittere turbam aliquam
 iterum cōstitui: id quod mi-
 hi maximè videtur iustum
 esse, pronunciabo. Nuptiæ
 quidem ad vitam hominum
 promouendam res in primis
 utilis & beata, quoties ex sen-
 tentia contingunt: P puerorū
 autem amores quot-
 quot amicitia pura & casta
 iura conciliant, solus philo-
 sophiæ opus existimo. Quas
 re sanè coniugio quidem va-
 candum omnibus est: pueros
 autem amare, solis philo-
 sophis relinquatur. Minimè
 enim mulieribus perfecta ac
 solida virtus innascitur. Tu
 verò Charicles nequaquam
 ægrè feras, si Athenis Corin-
 thus hic cedit. Atq; ego qui-
 dem præ verecundia breuī
 oratione iudicio ita tum ap-
 properato surrexi. Animad-

uertebam enim Chariclem supra q̄ tristem esse, propemodum
 nō aliter ac si morte damnatus esset: Atheniensis aut̄ alter læ-
 to quodam modo alacer exiliens, incedebat valdè insolenter.

Putasset

ἔκαστον ἄν τις αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι Πέρσας καταναγκάσειεν μάχεσθαι. καὶ τοῦτό γε τῆς λείσεως ἀπονάμειν, λαμπρότερον ἡμᾶς ἐστάσαν. αὐτὸν δὲ τὰ πινύκια, καὶ γὰρ ὡς ἄλλως ὥς βίβω μεγαλοφρονέσει. ὅς, ἡσυχῇ δὲ τὸν Χαερμῆα παρηγορησάμενος, ἐπὶ τῇ δευρότῃ τῶν λόγων, σωχεῖς ὕπερ θανάτου, ὅτι δυσχερὲς εἶρω μίαν διωατῶς σωχέμενος. ἀπ' ἡ μὲν ἐν Κνίῳ δὲ διατρίβει, καὶ τὰ παρὰ τῇ θειῷ λαληθέντα, σπουδῶς ἰδὼν ἀπαρῶν ἅμα καὶ παιδιὰν ὄντα μεσοῦν ἐσχηκότα, τῇ δὲ πῃ διεκείβη. οὐ δὲ, ὡς Θεόμνησι, ὁ πλὴν ἔωλον ἡμῶν ἐκκαλεσάμενος μνήμην, ἡ δίκας ἔστι τότ' ἡοδὰ, πῶς ἂν ἀπεφύγῃ; Θεόμ. Μελιτίδην ἢ Κοροίβον εἴαμεν, πῶς θειῶν, ἵνα τοῖς ὑπὸ σὲ δικάως λειθεῖσιν ἐναντία μ' φέρω ψῆφον. ὅς ἀπ' ἀπράς ἡδονῆς τῶν πεπονημένων, διατεί-

Putásses ipsum circa Salaminem navali prælio Persas superasse. Etiam illud ex iudicio hoc consecutus sum, quòd splendidiore conuiuio nos idem accepit, dum viæ floriæ epulum nobis præbet. Erat enim aliàs quoq; quòd ad vitam attinet, magnificientior. Tacitè autem Chariclem consulatus sum ob grauitatem verborum, assiduè admiràdo quòd difficiliori parti tam potente oratione patrociniatus esset. Ceterùm ea tum in Gnido commemoratio, quæq; apud ipsam deam verbis vltro citroq; iactata sunt, habentia pariter et serium hilare, et eruditionem à Musis non alienam, ad hunc ferè modum dirempta sunt. Tu verò Theomneste, qui antiquarià adeò rerum harū memoriā nobis excitāsti, si tum iudex fuisses, quo pacto sententiam tulisses? THEOM. Meliti-

dem aut Coræbum me putas esse, per deos, ut ego ἵς quæ abs te iuste adeò iudicata sunt, contrariam sententiam ferrem? qui quidem præ summa eorum quæ modò dicebantur volu-

ptate,

ἵσταίθην ἐν τῇ Κνίδῳ ὥς
 μὲν, ὁλίζομαι τὸ βραχὺ τοῦτο
 ὁλωμάτιον αὐτὸν ἡγέμεν
 εἶναι τὸν νεὸν ἑκένον. ὅμως
 δ' οὐδ' (ὅθ' ἂν ἴδῃ ἀπρίπτες ἐν
 ἰορτῇ λήγειν· πᾶς δὲ γέλως,
 καὶ περὶ τῆς ἡ, πανηγυρί-
 ζαν Δοκί) τοῦς ἄγαν ἐπὶ τοῦ
 παιδὶ φρασὸν κατὰ φρονέμεν
 λόγους ἰθαύμαστον μὲν, ἐπὶ τῇ
 σιμνότητι, πῶς δὲ πάντ' οὖν
 μῆρδ' ὁμῶς, ἰφύθω παιδὶ
 σιμνότητι, Ταῦτα
 λέους δίκας ἐποφείραν, καὶ
 τοῖς ὁμμασι τοῦ καίματος μο-
 νονουχὶ πεσκέσιν, ἰξὸν
 ἀρύσασθαι, διψῆν ἐποφείραν.
 ὅ γὰρ ἀπόρην τὸ θεωρεῖν ἐ-
 ρώμενον, οὐδ' ἀπαντιερὺ κα-
 θυμῶν καὶ παροῦντος ἁ-
 πούρου, ἀπ' ὅσπερ ἡδονῆς
 καίμακα συμπεξάμεν ἔ-
 ρως, πρῶτον ἔχει βαθμὸν ὅ-
 ψως, ἵνα ἴδῃ, καὶ θείας
 ται, ποθὲν πρὸς ἄγων ἰφάφα-
 σαι.

ptate, in Gnido cōmorari me
 putabam, propemodum par-
 uam hanc domunculam in-
 psū illud templum esse exi-
 stimans. Sed tamen (nihil
 enim, puto, in hac diei fe-
 stiuitate indecorē dicitur
 & omnis risus, etiam si ni-
 mius & affectatus fuerit,
 sollemnis esse, & ad festum
 pertinere videtur) oratio-
 nem illam ab amatore pue-
 rorum cum nimio supercū-
 lio prolatam, admirabar
 quidem ob grauitatem, ve-
 rū non admodum ad de-
 mulcendum animum facere
 arbitrabar, cum puero non-
 dum pubescente consuetu-
 dinem quotidianam habe-
 re, & interim Tantali pœ-
 nas sustinere, ac pulchritu-
 dine in oculis tantum non
 exundante, cū haurire ac
 bibere liceat, sitim malle pa-
 ti. Neque enim satis est aspi-
 cere eum quem amas, neque

ex aduerso sedentem atque loquentem audire, sed perinde ac-
 que scalis quibusdam voluptatis compactis, amor primum
 gradum visus habet, ut aspiciat videlicet amatū: deinde ubi
 aspexerit, cupit adductum ad se propius etiam contingere:

Summis

Ἰα. δι' ἄκρων γοιῶν δακτύ-
λων ἡδ' ἰμόνορον θίγη, τὰ τῆς
ἐρηλεύσεως εἰς ἅπαν θραβῆ
τὸ σῶμα. τυχὸν δ' ὀδυμαρῶς
πέτε, τείτλω παρὰν ἐπάγα
φιλήματ', οὐκ ἀνθ' ὑπείρ-
ρορ, ἀλλ' ἡρέμα χεῖλη πε-
σεγίσας χεῖλιν, ἃ πρὶν ἢ
ψαῦσαι, τελέως ἀπίση, μη-
δὲν ἐπνοίας ἵχν' ἡ καταλι-
πών. εἰτα περὶ τὸ παρῆκορ
ἐρμολόμ' ὅ, ἀεὶ λιπαρὲς
ροῖς μὲν ἀσπάσμασιν ἐντέτη-
κον· ἔσθ' ὅτε καὶ θραύων ἡ
συγχῆ τὸ σῶμα, τῶν δ' ἡερῶν
ἐπ' αὐτῶν παύεισιν ἀργλῶ. αἰ-
τὰρ φανερὰ τῶν αἰδητῶν
συμπεπιλοκή, πλὴν ἡδονῶν
συνάπτοντι. ἢ λαθείως ὑ-
γρῶς ἢ διεξὰ, κατὰ λόλπον
δύσα, μαστὸς βραχὺ πλὴν φύ-
σιν ὑπεροιδῶντας πείσῃ, καὶ
σφειγῶς γαστρός ἀμειλα-
φὲς ὅτ' δακτύλοισι ἐπιβράτ-
τεται ὀμαλῶς. μετὰ τούτο, καὶ
πρωτόχροα ἀνθ' ἡδ' ἡδ' καὶ
σὶ ἄρ' ἔκ' ἀναμνήσασθαι με-
δῆ;

Summis itaque digitis tam-
etsi solum attigerit, frui-
tionis istius delectatio totū
mox corpus percurrit. Post-
quam autem etiam hoc po-
tuit facile est, tertium ex-
perimentum addit, nempe
basiationis, non statim cu-
riosum illud & affectatum,
sed paulatim labia admo-
uendo labijs: quæ priusquam
planè contingat, rursus ab-
sistit, nullo suspitionis vesti-
gio relicto. Deinde verò ad
id quod porrigitur, appli-
cando sese, exquisitoribus
semper quidem amplexibus
illiquescit, interdum etiam
ipsum os tacitè diducens:
manuum autem nullam ad-
mittit segnitiam. Nam mani-
feste ac mutue eorum quæ
sensu percipiuntur ample-
xationes, voluptatem con-
glutinant. Aut clàm dextra
molliter per sinū subingres-
sa, mamillas pro sua natura
modicè extantes premit, &

astrikti solidiq; ventris plenum atque exuberans, illud digi-
tis contrectat æqualiter. Post hæc & primam succrescentis
pubis lanuginem. Ac quid attinet me osculiora ista lon-
giā

δ' αἱ ἑσώτης τυχῶν ἱξοσίας
 ὁ ἔρως, θερμότερον τινὸς ἀπλῆ-
 ται πράγματι. ἔτ' ἀπὸ μη-
 ρῶν προημασάμεν, κατὰ
 τὸν κομικόν, αὐτὸ ἐπάταξεν.
 ἡμοὶ μὲν ὅτω παιδείας ἔργον
 νοίτο. μετεωρολόσσαι δὲ, καὶ
 ὅσοι τὴν φιλοσοφίας ὀφρυν
 ὑπὲρ αὐτοῦς τοῦ κοροσφονος
 ὑπερέκκασιν, σιμνῶν ὀνομά-
 των κομψόμασι τοῦς ἀμα-
 θῆς πορμαινέσθωσαν ἱρωτι-
 κὸς γὰρ ἡ, εἴ τις περ, καὶ ὁ Σω-
 κράτης. καὶ ὑπὸ μίαν Ἀλκι-
 βιάδης αὐτῷ χλανίδα κοπι-
 θῆς, οὐκ ἀπλήξ ἀνέστη. καὶ μὴ
 θαυμάσης, ὅθι γὰρ ὁ Πάτρο-
 κλος ὑπὸ Ἀχιλλεύου ἡγαπᾶτο
 μίχτι τοῦ κατὰ ἀπαντικρὺ
 κοπιθῆσαι, Διὲ γὰρ Ἀϊακί-
 δῳ, ὅποτε κήραρον ἀάθωρον.
 ἀπὸ τοῦ καὶ ἱκέτων φιλάς
 μεσίτης ἡδονῇ. Σίνων γὰρ Ἀ-
 χιλλεύου Πάτροκλος θάνατον,
 ἀταμιώτῳ πάθει πρὸς τὴν
 ἀλήθειαν ἀπερρέαρον, Μυρῶν
 τὴ τῶν σῶν ὀνσιβῆς ὀμιλία

Καλ=

gius persequi? Tantam igitur
 nactus potestatem amor,
 calidioris cuiusdam rei opus
 attingit: atque ita à femori-
 bus, quasi quodam exordio
 facto, iuxta Comicum, i-
 psam percutit. Mihi quidem
 ita amare pueros contingat.
 Illi verò de sublimibus dispu-
 tantes, & quicumque philo-
 sophiæ supercilium ultra i-
 psa tempora adductum ha-
 bent, tumidorum verborum
 insolentia rudes & imperi-
 tos pascant. Amori enim de-
 ditus fuit, ut quisquam alius,
 Socrates: & sub vno eodém-
 que cum ipso pallio accum-
 bens Alcibiades, haudqua-
 quam intactus inde surrexit.
 Ac ne mireris. non enim ne-
 que Patroclus ab Achille a-
 mabatur eousque modò, ut
 ex aduerso illi sederet,

Aeacidem expectans, diu
 cantus finiat ille:

sed erat & illorum amicitiae
 mediatrix voluptas. Cum igitur

gemeret Achilles Patrocli mortem, parùm custodito affectu in veritatem erupit:
 Femorum & tuorum sancta conuersatio Melior, inquit.

Illos

Καμίωρ. τὸς γὰρ οὐνομαστοί
 μέγας παρ' Ἑλλήσι λιμασάς,
 ἰδὲν ἄν' ἢ δὴλυς ἱρασάς νοσ-
 μίτω. τάχα φύσει τις αἰσχρὰ
 ταῦτ' εἶνα λέγεσθαι, πλὴν ἀ-
 νὴθ' ἔτι, καὶ τὴν Κνιδίαν Ἀφρο-
 δίτην. Λυ. ἔτ' ἀνέφομαί σου,
 θέλει Οἰόμνησε, ἄλλω ἀρχὴν
 καταβάτω μενόν τριτῶν λό-
 γων, ἧς ἀνέβη ἐν ἰορτῇ μόνον
 εἰκός ἐστι. τὰ δὲ τῶν ἐμῶν
 ὧτων πόρρω ἀπικιῖν. ἀφ' ἐ-
 μῶν δὲ τῶ παρὲν κερ πλείω
 χρόνον, ἅς ἀγορὰν ἐξίωμ'·
 ἥδη γὰρ εἰκός ἐστιν, ὑποπτε-
 ροῦν τῶ θεῷ τὴν πυράν. ἔστι
 δ' ἔκ ἀτερωῆς ἡ θεία, τῶν ἐν
 οἷσι παθῶν πομπιμύηκεσσι
 τὸς παρόντας.

mus. Iam enim probabile est, accendi deo rogam. Est au-
 tem non iniucundum spectaculum, eorum quæ ille in Oeta
 passus est, memoriam in animum reuocans presentibus &
 spectantibus.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a TAVRIVORVS.] Sunt qui Herculem bis integrum de-
 morasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem, & iterum
 apud Oriopas Thyodamantis bouem. Callimachus hymno ἅς
 ἀπλῆμιν, fabulatur Herculem iam in Deos relatum, nihilominus
 inexplēbilis edacitatis esse, & gurgitem insignem. & γὰρ inquit,

9999

Πῶς αὖτ'

Πάσαι ἂν φησὶς ἐπὶ οἱ πύρρ' αὐτὸς ἐκείνῃ
τῇ ποτ' ἀρσενίου σπυρίτῳ θοδάμην.

Tanta erat ingluvie, quanta, cū scinderet aruū
Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde mansit apud Lindios ritus & consuetudo, ut bos ara-
tor Herculi cognomento βεθόλα immoletur cum multa dira-
rum imprecatione. Istud legas apud Philostratum in Imagi-
num lib. 2. apud Lactantium lib. 1. cap. 21. & apud Nazian-
zenum ἐπὶ ἁγίας prima. cuius ista sunt verba: ὁ βεθόλας ἔ-
μελλεν τρεφέναι, καὶ τὸν ἀρότῳ βοῦν λαφύρας, καὶ τὴν κλῆ-
σιν λαβὼν ἐκ τῆς περὶ αὐτοῦ: hoc est, Bouimanduco ille, qui op-
presso vi agricola, bouem aratorem abligurijt, è re ipsa nomen
adeptus. & paulo post: λινδίοις δοτέες τὸ καλεῖσθαι τὸν βεθό-
λα: id est, Pium opus habebatur apud Lindios, diras impreca-
ri Bouimanduconi Herculi, illique conuicia facere, cultus loco
erat. Huc spectat illud ab eodem ad Nemesium obscurius di-
ctum: καὶ λινδίοις ἐφύδαζεν ἱεροῖσι. Lindus quæ sacris conui-
ciatur. b Myrtus.] Myrtus Veneri sacra, olea Minervæ,
quercus Ionis, populus alba Herculi. c Hædera.] sacra Bac-
cho, Phæbo laurus. d Parum subridens.] Veneris Gnidiæ
templum, & lucum, & statuam, Lucianus hic egregiè est exe-
cutus. Sed si quis plura requirat, ex nostri Plinij libro 36. pe-
tenda sunt, ne ego longior sim. e Mars.] De adulterio Ve-
neris, quæ cum Vulcano nupta fuit, cum Marte, vide lepidis-
simam fabulam apud Homerum lib. 11. Odys. & dialogum
Apollinis & Mercurij inter deorum dialogos, similiter incun-
dum. Ovid. quoque lib. 4. Metamor. f Nullo talo.] Quo-
ties tali quatuor ita excidebant, ut diuersa esset omnibus fa-
cies, Venerius iactus appellabatur, idemque felicissimus erat.
Martialis:

Cū steterit nullus vultu tibi talus eodem,
Munera me dicēs magna dedisse tibi.

g Quis igitur amatorem.] Vide Plutarchum in vita Al-
cibiadis, & Thucydidem, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.
h Telephila.] De hac vide Pausaniam in Argolicis. i Aspa-
sia.] Idem Lucianus in dialogo, cui nomen Gallus, testatur Py-
thagoram Aspasiā Periclis Atheniensis scortum aliquando
fuisse.

fuisse. Vbi Micyllus miratur nouum illud & insolens transformationis genus, quod ex scorto prodierit philosophus. k Fagus illa Dodonea.] Vide prouerbiū Dodoneū: & Cælium Rhodig. lib. 29. ca. 15. lib. 13. ca. 3. Sophoclē in Trachinijs de geminis columnis. l Prauus infans, qualem.] Moschus in amore fugitiuo dicit illi malam mentē inesse & tectam: id est, multis dolis inuolutam, ac velut cataphractā. Non idem sentire: quod sonat labra sua venena, & dona fallacia esse. m Colias.] Genetyllis Veneris cognomina sunt apud Aristophanem: de quibus hæc ferē à Pausania in Atticis: Colias, inquit, promontorium Atticæ, 20. stadijs ab vrbe distans, quo Medorū distictam classē maris æstus detulit, vbi Coliados Veneris templū, & dearum, quæ Genetyllides vocabantur, fuit. Arpocratiō quoque dearū à promontorio denominatam scribit, quod sit ex metaphora χύλας, id est, membri nuncupatum. Aristophanis verò interpretes Venerem Coliada nominauit, ab adolescēte quodam Attico. Colus autem, saltationis species pastoralis, & uenæ Phrygia, quibus etiā inter conuiuia viebantur. Apparet ergo mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus, spectaculis & saltationibus notari. n Furijs Orestes.] Delphus obsessus furijs, Apollinis consilio venit Athenas in Minervæ delubrum, cuius consilio vincens, reuersus est Argos. Has verò furias placans vocauit Eumenidas apud Æschylum. o Alcibiadem Socrates.] Huius tamen eximiam formam, vt Laërtius prodit, aspernatus est: & cum Carmides domesticos illi pueros dedisset, vt ab eis domum deduceretur, suscipere noluit. Quin perinde ad formosos se habere dicebat, vt est in albo lapide linea alba. p Puerorum autem amores.] Amare puerorum indolem, qui probo ingenio videbantur, permisissimum Lacedæmonijs erat: ceterū abuti illis turpissimum habebatur, quasi corpus adamaretur potius quàm animus. Quod si quis accusatus esset, quod parū honestam cum illis habuisset consuetudinē, is per omnem vitam infamis erat, & à publicis honoribus submouebatur. Hoc non solum in pueris, quorum ætati consilens lex permisit grandioribus amare, sed citra turpitudinem, locum habet, verū etiā in coniugibus: non enim rectē amat uxorem, qui corpus amat potius quàm

animum. q Comastæ.] Vox est Eidylliorum scriptoribus
 vstatiſſima, pro his qui cantu puellis blandiuntur, & earum a-
 morem captant. Introduciuntur à Theocrito Eidyllio 3. amator
 quidam Amaryllidis puellæ amore incensus, quem Comastæ
 vocat.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΙΥΠΙΤΕΡ CON-
 μὲν. futatus.

Vincentio Obsopœo interprete.

ΚΥΝΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΚΥΝΙΣΚΟΣ ΕΤ
 Ζεύς. Iupiter.

ARGVMENTVM.

SYmma dialogi huius est. Quando fato ac necessitate
 quadam omnia in hoc mundo geruntur, eiq; etiam
 Dij obnoxij sunt, superuacaneam esse omnem religio-
 nem, ac cultum diuinum: ideoq; neq; dijs sacrificandū
 esse, neq; ab illis quicquam sperandum: imò ipsos illos
 non meliores aut etiā feliciores hominibus esse, sed so-
 lum fati ac necessitudinis istius sempiternæ ministros,
 qui per se neque prodesse nobis, neque nocere possint.
 Nam si vlla illorum prouidentia, aut rerum humanarū
 administratio foret, neque malos ac sceleratos inultos
 manere, & pios bonosq; beneficijs ac munere illorum
 prouehi debere. Nam quæ de supplicijs inferorum ac
 pœnis nocentum feruntur, ea si quæ sint, eiusmodi cer-
 tē esse, vt immeritō & iniustē illis eueniant qui ea pa-
 tiuntur, cū nemo sua voluntate, sed ex prædestinato
 fatoq; impellente peccet. Fingitur autem Cyniscus, vt
 intrepidus atq; impudentior paulō quispiam cum Ioue
 disputare. Estq; hic dialogus ex illis vnus, ob quos Lu-
 cianus propriē blasphemus atque ἑρῶ vocatus est.
 Quid enim in rebus mortalium sanctum aut inuiolatū
 vsquam erit, si religione ac metu Deorū è medio subla-
 to, hominibus perluaferis, siue benē siue malē agant, id
 necessitate quadam fatorum fieri, eoq; ipsos a cri-
 mine solutos atq; innoxios esse?

CYNI-

Γὰρ δέ, ὦ Ζεῦ, τὰ
μὴ ζῆαυτα οὐκ
ἐνοχλήσωσι, πλὴν
ζῶν ἢ χερσὶν, ἢ

βασιλείᾳ αὐτῶν, ἅπας δὲ
κτατότατα τοῖς πομποῖς, σοὶ
δ' οὐ πάλιν ῥέεισθαι παρα-
σχῆν. ὅρῳ γοῶν σε τὰ πολ-
λὰ παρακλόντα, ἐνχομέ-
νων αὐτῶν. ἐν δὲ καὶ τοῦ-
το ῥᾶσιν ἐβουλόμην παρὰ
τοῦ μοι γνέσθαι. Ζεῦ. τί
τοῦτό ἐστιν, ὦ Κυνίσκη. οὐ
γὰρ ἀτυχέσεις, καὶ μάλιστα
μετρίων, ὡς ἔφης, δειόμε-
νός. Κν. ἀπόκειναι δὲ
μοι πρὸς τινὰ οὐ χαλεπὸν
ἔρωτησιν. Ζεῦ. μικρὰ
γε ὡς ἀληθῶς ἢ ἐνὶ καὶ πρό-
χαρός, ὡς ἐρώτα, ὁπότ'
ἂν ἐθέλῃς. Κν. ἰδὸν ταῦτα,
ὦ Ζεῦ· ἀνέγνως γὰρ Ἀλκίονος
καὶ σὺ τὰ Ομήρου καὶ Ἡσιόδου
ποιήματα. ἀπὲρ οὐ μοι, ἀλλ' ἄλκ-

θῆ

Go verò te,
Iupiter, taliū
rerum gratia
nunquam mo-

lestius conturbabo, extru-
ctas diuitias, aut multum
auri pondus, aut imperij
dignitatem à te postulans:
quæ quidem vulgò non par-
rùm multis maximè in vo-
tis sunt, tibi verò largi-
tu haudquaquam facilia. Ita-
que permulta eiusmodi il-
lis sollicitè expetentibus, sur-
dis auribus video te negli-
gere. Cæterum vnum il-
lud facillimum à te mihi
velim contingere. IVPIT.
Quid hoc verò rei est, Cyni-
sce? neque enim indi-
gentia diutius discrucia-
bis: maximè si rerum me-
diocrium, ut ais, inopia
conflictaris. CYNIS. Re-
sponde mihi ad quæstionem
quandam non difficilem.

IVPIT. Exiguū profectò votum, & præstatu facile.
Proinde quære quæcunque fert animus. CYNIS. Vi-
de Iupiter: etenim verisimile est & tibi videlicet Home-
ri atque Hesiodi lecta esse poemata. Dic ergo mihi, num

θῆ δειν, ἃ περὶ τῆς εἰμαρμένης
 κῆς, καὶ τῶν μοιρῶν ἱκέτιοι
 ἑρραψοδῆκασιν, ἄφωκτα
 εἶναι, ὅπου ἂν αὐταὶ ἐπιμή-
 σωσι γινόμενῳ ἑκάστῳ. Ζῶς.
 καὶ πάντῃ ἀληθῆς ταῦτα. οὐ-
 δὲν γὰρ δειν ὅ, τι μὴ ἂν μοί-
 ραι διατάσσουσιν, ἀλλὰ πάν-
 τα, ὅποσα γίνονται, ἐπὶ τῷ
 σέτῳ ἀφαικτῷ σφερόμενα,
 οὐδὲν ἐξ ἀρχῆς ἑκαστὸν ἰσικε-
 κλωσμένῳ ἔχει τὴν ἀπόφα-
 σιν, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γνέ-
 ωαι. Κν. ἔκου, ὅποταρ ὁ
 αὐτὸς Ομηρὸς ἐν ἑτέρῳ μέρει
 ὁ ποιήσεως λέγει, Μὴ καὶ ὅ-
 περ μοῖραν δόμον Αἴδου εἰ-
 θέκηαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, λαρεῖν
 ἀγλαδὴν φέδμην τότε αὐτόν;
 Ζῶς. καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ
 οὕτω γήνοιτ' ἂν, ἔξω τῷ νόμῳ
 τῶν μοιρῶν, οὐδὲν περ τὸ νῆ-
 νορ. οἱ ποιηταὶ δὲ, ὅπου μὲν
 ἂν ἐκ τῆ Μεσσηνίας ἀντιχρόμφοι
 ἄδουσιν, ἀληθῆς ταῦτά δειν.
 ὅποταρ δὲ ἀφῶσιν αὐτὸς αἰ-
 θεὸς, καὶ λαθ' αὐτοὺς ποιῶσι,
 τότε

vera credenda sunt ista quæ
 de Fato & Parcis illi con-
 sarcinatis cecinerunt versi-
 culis: & an nullo modo ea
 vitari queant, quæcunq; illæ
 cuique nascentium fatali de-
 creto adneuerint. IVP. Et
 valde quidem vera sunt ista.
 Etenim in rebus humanis ni-
 hil est quod Parcarum dis-
 pensatione & cōsilio non or-
 dinetur: verum omnia quæ-
 cunque fiunt, dum sub illa-
 rum colo circumferuntur,
 statim ab initio vnumquodq;
 illorum certum & infalli-
 bilem fortitur euentum, nec
 fas est aliter fieri. C X N.
 Proinde quoties Homerus
 alia in parte suæ poëseos di-
 xerit:

Infera ne Parcis inuitis
 regna subintret,
 ac id genus alia, nugari vi-
 delicet iunc illum dicemus?
 IVP. Et maximè: nihil e-
 nim extra Parcarum legem
 fieri credendum est, atque

adeò a præter linum. Caterum Poëtæ quæcunque ex Mus-
 sis suggesta cecinerint, illa vera habenda sunt. Porro quo-
 ties à Deabus deferuntur, ac per se aliquid literis ac me-
 moriæ

τότε δὲ καὶ σφάλλοντα, καὶ
 ὑπερβαντῶς τοῖς πρότερον διεξ-
 ἔρχοντα, καὶ συγγνώμη, ἢ ἄν-
 θρωποι οὐδὲν, ἀγνοοῦσι τὰ λη-
 θεῖα, ἀπὸ λθόντων ἑκένους, ὁ τίως
 παρὲν ἑρραψώδεια δι' αὐτῶν.
 ΚΥ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἔγωγε φημι
 μὲν. ἔτι δὲ ἡ ἀκένος μοι ἀπό-
 κειναι, ὅπως αἱ Μοῖραι εἰσι,
 Κλωθώ, Λαχεῖσις, οἶμαι, καὶ
 Ἀτροπός; Ζεὺς, πάντων μὲν
 οὐκ. ΚΥ. ἡ εἰς μὲν Ζεῖν
 καὶ ἡ τύχη (πολυθροῦν καὶ ὅ
 καὶ αὐτοῖς) τίνος εἰσίν; ἢ τί
 δυνάται αὐτῶν ἑκάτερα, πό-
 τιον τὰ ἰσὺς τοῖς μοῖραις, ἢ
 τί περὶ κένους; ἀκένος γὰρ αἱ
 πάντων ληρόντων, μηδὲν εἰ-
 ναί τυχης καὶ εἰς μαρμύνης δυ-
 νατώτερον. Ζεὺς, οὐ θέμις,
 ἅπαντά σε εἰδέναι, ὅ Κωί-
 σκετίν. ὁ οὐδὲν ἐνικαῖ ἡρώ-
 τησας ποτε περὶ τῶν μοι-
 ρῶν; ΚΥ. ὡς πρότερόν μοι,
 ὅ Ζεὺς, ἡ ἀκένος εἴπω, ἢ καὶ
 ὑμῶν

moræ prodiū protulerint,
 tunc à vero tota via aber-
 rant, neque non cum priori-
 bus pugnantia atque contras-
 ria commemorant. Et igno-
 scendum quidem facinus, si,
 cum homines sint, veritatem
 ignorent, præsertim illo di-
 gressu numine, quod præ-
 sens per illos canere sole-
 bat. CYNIS. Atqui hoc
 sanè ita se habere dicemus.
 Ad hæc verò ὅ illud mihi
 responde: Nōne tres sunt
 Parcæ, nempe Clotho, La-
 chesis, ὁ Atropos? IUPIT.
 Rectè putas. CYN. Fatum
 ergo ὁ Fortuna, cum ὁ
 ipsæ Deæ sint, multum vulgò
 celebratæ, cuiusmodi sunt,
 aut quænam unicuique illa-
 rum est potentia? An verò
 æqualem cum Parcis sortem
 obinent, aut maiore quàm
 illæ in rebus humanis guber-
 nandis potetia præditæ sunt?

Passim enim omnes affir-
 mantes audio, Fortuna ὁ Fato nihil vspiam esse po-
 tentius. IUPIT. Haud fas est omnia tibi comperta es-
 se, ὁ Cynisce. Cuius ergo gratia hæc de Parcis me inter-
 rogasti? CYN. Si prius mihi, Iupiter, ὁ illud exposue-

ὑμῶν αὐτὰ ἄρχουσι, καὶ ἀνάγκη ὑμῖν, ἡρῶδα ἀπὸ τῆς λίνου αὐτῶν. Ζῶς, ἀνάγκη, ὦ Κυνίσκει. τί δ' οὐκ ἐμεδιάσας; Κυν. ἀνεμνήσθω ἐκείνων τῶν Ομήρου ἐπῶν, ἐν οἷς πεποιῦσαι αὐτῷ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν διμυροῦσιν, ὅποτε ἡ πέλας αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ σφαῖρας τι νῦν χερσὶς ἀναρτησάμεν τὰ πάντα. ἔφησ' ὅτι αὐτὸς, πλὴν μὲν σφαῖραν καθύπευθε ἐξ ἔραν, τὰς θεὸς δὲ ἅπαντας, εἰδὼσιν, ἐκκριμαννυμένους, κατασπάσσει βιάσθω, οὐ μὲν κατασπάσσει γὰρ, σὺ δὲ ὅπως τὰ θελήσεις, ῥαδίως ἅπαντας αὐτῇ λην γαίῃ ἐρῶσας, αὐτῇ τε θαλάσῃ· τότε μὲν ἔνθα θαυμάσιον ἐδόκει μοι πλὴν βίαν, καὶ ὑπερβείον μεταξὺ ἀκέρων τῶν ἐπῶν, νυνὶ δὲ αὐτὸν σιγῇ ὁρῶ μετὰ τῶν σφαῖρας, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν, ἀπὸ κατὰ νύκτα ὡς φῆς, λευκάμενον. Δοκεῖ δὲ ἔνθα μοι δικαιότατον ἂν ἢ Κλω-

θῶ

ris, num & in vos illa imperium obtinent, & necessum sit ex illarum^b lino vos pendere. I V P. Necessarium omnino, ὦ Cynisce. quid ergo risisti? C Y N. Commodum Homeri illi versiculi in mentem mihi venerunt, quibus te in Deorum concilio concionantem introduxit, & dignanter comminante te catena quadam aurea omnia sursum subduciurum. Etenim dixeras, catenam cælitus te demissurum, ac tunc si velint omnes Dii ex illa pendentes, quamvis certatim summo studio te conarentur detrahere, nullo tamen modo te loco essent moturi. Te verò, si lubium foret, nullo negotio omnes una cum terra & vasto gurgite ponti velle subducere. Tunc equidem inusitato & admirando membrorum robore pollere mihi videbare; ac mirifice inhorrescebam

animo, audiendo versiculos. Nunc autem te ipsum video una cum catena & verbis tuis minacissimis, à tenui filo, ut ais, pendente. Videtur itaque mihi multò iustius Clo-

tho

θὼ μεγαλαυχήσῃσαι, ὥς καὶ
 αὐτόρ σι ἀνάσπασον θεῶν ὅτι
 ἐκ τῆ ἀπράκτου, λαθάρῃ οἱ ἄ-
 λιῆς ἐκ τῆ λαλάμου τὰ ἰχθυ-
 σθαι. Ζεὺς. οὐκ οἶδ' ὅ, τι σοι
 ταυτὶ βέλῃσαι τὰ ἱρωτύματ' α.
 Κν. ἰκένο, ὦ Ζεῦ, καὶ πῶς τῶν
 μοιρῶν, καὶ τῆς εἰμαρμένης,
 μὴ πράχῃς, μηδὲ πῶς ὁρ-
 γῶν ἀκούσης μου, τὰ δηθῆ με-
 τὰ παρρησίας λήγουντ' α. εἰ γὰρ
 οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ πάλιν
 τῶν αἰμοῖρα ἱερატῶσι, καὶ ὅ-
 θιν' ἂν ἔπ' ὁδὸν ἔτι ἀπα-
 γείτωρ ἀπαξ δολέωντων αὐ-
 τῶν, τινὲς ἔνικα ὑμῖν οἱ ἄν-
 θρωποι θύομεν, ἐκατόμβας
 πρὸς ἀγορῶν, ὀρχομήνοι γνέ-
 σθαι ὑμῖν παρ' ὑμῶν τὰ ἀγα-
 θά, ὅθ' ὁρῶ γὰρ ὅ, τι ἂν ἀφελού-
 σαιμεν τ' ἐπιμελείας ταύτης,
 εἰ μὴτε τῶν φανῶν ἀπ' ἑρ-
 πῆς ἐν ῥέει διωαῖδ' ὑμῖν ἐκ
 τ' ὀχῶν, μὴτε ἀγαθὴ τιν' α.
 θεοσδότ' ἐπιτυχεῖν. Ζεὺς. οἶ-
 δα,

tho arroganter gloriari pos-
 se, quod & teipsum in sub-
 lime tractatum, & ex co-
 lo pendulum videat, quem
 admodum pisces ex ca-
 lamo subductos contuentur
 pisciculos. IUPIT. Haud
 compertum habeo, quid i-
 stæ tuæ sibi velint quæstiu-
 culæ. CYN. Illud nimis
 rum Jupiter: & per Parcas
 ac Fatum te obsecro, ne a-
 cerbè atque grauius acci-
 pere velis, si veritatem ore
 liberius protulero. Si e-
 nim ista, ut tu dicis, ita se
 habent, & Parca omnium
 rerum potestatem & guber-
 nationem obtinent, & ni-
 hil à quoquam eorum quod
 illis decretum est, immuta-
 ri potest: cuius ergo gra-
 tia vobis nos homines sacri-
 ficamus? quamobrem he-
 catombas vobis ad aras ad-
 ducimus, votis expetentes
 bona nobis vestra largitio-

ne contingere? Neque enim video quem fructum ex tan-
 ta cura, & sacrificandi studio capimus, si neque malorum
 auersiones ipsis precibus inuenire possumus, neque aliud
 bonum diuinitus datum consequimur. IUPIT. Noui vn-

διαδοῦν ὅτι τὰ κομψὰ ταῦτα
 ἐρωτήματα ἔστι, πρὶν τῶν λα-
 ταρᾶτων ὁριζῶν, οἳ μὴ
 πενοῦν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων
 φασίμ. καὶ νοιοῦσι τὰ τοιαῦ-
 τα ἐρωτῶσιν ἢ πρὸς ἀσεβείας,
 ἀπειποντοῦ καὶ ἢ πρὸς ἀκούς
 θέναι καὶ ὀφείδαι, ὥς ἐκαστοῦ
 ἑνὸς ἡμᾶς ἥ ὅτι ἐπιμελεῖται τῶν
 σπουδαίων παρ' ἡμῶν, οὐδ'
 ὅπως τι συμβαίνει πρὸς τὰ ἐν
 τῇ γῇ πράγματα. πλὴν δ' ἡ κα-
 ρίσις ἐστίν, τὰ λοιπὰ διεξιόν-
 τος. ΚΥ. οὐ μὰ τὸν Κλωθὺς
 ἀνὰ τὸν, ὃ Ζεῦ, ἔχ' ἢ ἐκεί-
 νων ἀναπαύσας, ταῦτά σ' ἡ-
 ρώτη. ὃ δ' ὁ λόγος αὐτὸς, ἐκ
 οἷον ὅπως ἡμῶν περὶ τῶν ἡμῶν,
 εἰς τὸ ἐπείγει, πρὸς τὰς εἰνά-
 τας θυσίας φησὶν. αὐτὸς δ', ὃ
 Διὸς, ὃς βραχέων ἐπέμει-
 σεν. σὺ δ' ἐμὴ ὀκνήσας ἀρκεί-
 νασθαι, καὶ ὅπως ἀσφαλίσ-
 ρον ἀρκείνῃ. Ζεὺς. ἐρώτα,
 εἰ δὲ σχολὴ τὰ λοιπὰ λη-
 ρῇ.

de tibi istæ suppetant argu-
 tiæ, & immodestæ interro-
 gatiunculæ, nempe ab exe-
 crandis & maledictis istis
 Sophistis, quæ nulla proui-
 dentia res humanas admini-
 strari garriunt. Itaque illi
 eiusmodi crebris questionibus
 impietatis ductu perqui-
 runt in hoc, ut à sacrificando
 & votis nuncupandis auer-
 tant homines, tanquam vul-
 gare quiddam esset. Nobis
 tamen earum quæ apud vos
 aguntur rerum, nullam cur-
 ram esse, neque quicquam
 omnino posse in his quæ in
 terris sunt negocijs, impu-
 denter mentiuntur. Verum
 enimverò nequaquam tali-
 bus disputationibus impli-
 cati gaudebunt. CYN. Non
 per colum Parcarum, ὃ Iu-
 piter, ab illis persuasus hæc
 interrogavi. Disputatio ve-
 rò nostra nescio quo modo
 eò progressa, in hoc ipsum

incidit, ac superuacanea hominum sacrificia esse confirmat.
 Rursus verò, si videtur, paucis te interrogabo. tu porrò ne
 graueris, precor, ad quæsita respondere : & vide ut maximè
 prouidenter respondeas. IVP. Roga, si tibi ocium est talia
 nugandi.

φῆρ. Κν. πάντα φῆς ἐκ τῶν
μοιρῶν γίνεσθαι; Ζῶς. φημί
γῆρ. Κν. ὑμῖν δὲ διωατῶν,
ἀπαλλάττω ταῦτα καὶ ἀνα-
κλώσθην; Ζῶς. ὁδωμῶς. Κν.
βέλει γοῦν, ἐπαγάγω καὶ τὸ
μετὰ τῷτο, ἢ δῆλον, καὶ μὴ
ἔπω αὐτό; Ζῶς. δῆλον μὲν.
οἱ δὲ γὰρ θύουσις ὁ τῆς χρείας
ἐνέκα θύουσιν, ἀντίδοσιν δὲ
τινα ποιεῖσθαι, καὶ ὡς πρὸ νόου-
μῶν τὰ ἀγαθὰ πᾶρ ἡμῶν, ἢ
τιμῶντες ἅπας τὸ βέλτιον.
Κν. ἱκανὸν καὶ τῷτο, ἢ καὶ σὺ
φῆς ἐπὶ μηδενὶ χησίμῳ γί-
νεσθαι τὰς θυσίας, χευστότητι
δὲ τινι τῷ ἀνθρώπῳ, τιμῶν-
των τὸ βέλτιον. καὶ τοι ἔτις τῷ
ἑφιστῶν ἐκείνων παρῶν, ἢ γ-
ῶ ἄρ σι, καθ' ὅτι βελτίους φῆς
τὴς θεῶς, καὶ ταῦτα, ὁμοδόλως
τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ παρὸ
ταῦς αὐταῖς δισποίνους, τοῖς
μοίραις ταπομένους; ὁ γὰρ ἀ-
ποχρεῖται αὐτοῖς τὸ ἀθανά-
τες

nugandi. CYN. Alisne
omnia Parcarum nutu &
decreto agi & fieri? IVP.
Aio sanè. CYN. Vobis
verò relictam esse facultatem
commutandi & reglo-
merandi? IVP. Nullo mo-
do. CYN. Vis ergo, ut
quod sequitur, inducam, siue
clarum ac planum illud di-
xero, seu secus? IVP. Cla-
rum utique est. Nam qui Dija
sacra faciunt, nulla neces-
sitate adducti sacrificant, sed
alternæ retributioni serui-
unt, perinde ac si bona à no-
bis mercarentur, aut alio-
qui honesto dediti colunt
quod viderint esse præstan-
tius. CYN. Et hoc abun-
dè satis esse ducis, potissi-
mum cum affirmes nullius
utilitatis respectu fieri sa-
crificia, verum bonitate qua-
dam hominum præstantio-
ra colentium. At si quis ex
Sophistis illis præstò esset,

haud dubiè ex te quæreret, quo nomine Deos homini-
bus potiores esse pronunciaras, præsertim conseruos ho-
minum existentes, eidemque Parcarum imperio, quæ re-
rum sunt dominæ, subiectos. Neque enim, nisi me fallit
opinio,

τὸς εἶναι, ὥς δὲ αὐτὸ ἀμείνους
 διοκῆρ· ἐπεὶ τὸ γὰρ μακρῷ
 χεῖρόν· ὅστις, εἴ γε τὸς μὲν, εἰ
 μινδρὸν ἄλλο, θανάτος γε εἰς ἐ-
 λυθρία ἀφείλετο. ὑμῖν δὲ
 εἰς ἀπειρον ἐκίπλη τὸ πρᾶ-
 γμα, καὶ αἰδίο· ἢ δὲ αἰὶν γίγνε-
 ται, ἐπὶ μακρῷ ὥλινω σπιν-
 φωμῶν. Ζῶς, ἀλλ', ὦ Κυ-
 σκε, τὸ αἰδίου τῷ, καὶ ἀπει-
 ρον, ὅθ' ἄλλοι μὲν ὅστις, καὶ ἐν
 ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς βιῶμεν.
 Κυ. ὅχ' ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, ἀλ-
 λὰ δίδεσθαι καὶ παρ' ὑμῖν
 τὸ πρᾶγμα, καὶ πολλὰ ταρα-
 χὴν ἐνείησι. σὺ μὲν γὰρ ὁ δολαίμων,
 βασιλεὺς γὰρ, καὶ δυνάσται
 ἀνασπῶν πλὴν γλῶ, καὶ πλὴν
 θαλάσσης, ὥσπερ ἰμονιᾶν
 ἐαθέεις· ὁ δὲ Ἡφαιστος, χω-
 λός· ὅστις, βελανύσος τις, καὶ
 πυρίτης πλὴν τέχνῳ, ὁ Προ-
 μυθεὺς δὲ, καὶ ἀνυποκοπί-
 ον ποτὶ. τὸν γὰρ πατέρα

οὐ

opinio, illi respondebis, Deo-
 rum sortem hoc esse potio-
 rem habendam, quod im-
 mortales sint. Nam hoc in
 ipso nomine infeliciores dis-
 cendi sunt. Homines enim
 et si aliud nihil, certè mors
 in libertatem vendicat: cæ-
 terum vobis in immensum
 huius rei incommoditas pro-
 tenditur, perpetuæ servituti
 mancipatis, quæ vario
 multipliciq; tractu sub lino
 subinde circumvoluitur. IV-
 PIT. Atqui, ô Cynisce, hæc
 perpetuitas, et immensa
 temporum series, nostra
 est felicitas: ac vitam om-
 nibus bonis affluentem a-
 gimus. CYN. Non om-
 nes pari felicitate fruimini,
 ô Iupiter: verum apud vos
 quoque præfinita est quæ-
 dam dispar rerum fructio,
 multis coniuncta perturba-
 tionibus. Tu quidem felix

citer et beatè agis per omnia, cum Deorum summus im-
 perator sies, possisq; et terram et mare subducere quasi fu-
 ne demisso: cæterum Vulcanus claudus est, unus ex mecha-
 nicis camino et igne artem fabrilem exercens: Prometheus
 verò quondam etiam in crucem actus est. Quid autem patrem

tuum

οὐ τί ἄν λήγοιμι, πειδύτῳ ἔτι
 ἐν ᾧ Ταρτάρῳ ὄντα; καὶ ἐ-
 ρᾶν δὲ φασιν ὑμᾶς, καὶ τι-
 πρῶσκεισθαι, καὶ δουλεύειν ἐ-
 νίοτε παρὰ τοῖς ἀνθρώποις,
 ὥσπερ ἁμέλα, τὸν σὸν ἀδελ-
 φὸν παρὰ τοῦ Λαομέδοντι,
 καὶ παρὰ τοῦ Αἰλμύτῳ, τὸν
 Αἰόλῳ. ταῦτα δὲ μοι οὐ
 πάννυ ὀδυρόμενα εἶναι δοκῶ,
 ἅμ' ἰοίκασιν ὑμῶν οἱ μὲν
 τινῶν, αὐτυχῆς τε καὶ ὁμοί-
 ροι εἶναι, οἱ δὲ ἔμπαλιν ἐν
 γῆ λήγειν ὅτι καὶ λησύνεσθαι,
 ὥσπερ ἡμᾶς, καὶ πεισυνά-
 σθαι ὑπὸ τῶν ἱεροσύνων, καὶ
 ἐν πλουσιωτάτων πένεσσι
 τοῖς ἐν ἀκαρεῖ χθόνου γίγνε-
 σθαι πομπῶν δὲ καὶ λατρίων ὡς
 θεῶν ἥδ' ἡ, χρυσοῖ ἢ ἀργυ-
 ροῖ ὄντων, οἷς τῶν ἑμάρτο Λη-
 λαδί. Ζεῦς, ὁρᾷς; ταῦτ' ἥδ' ἡ
 ὑβριστὰ, ὧ Κωνισκίφης, καὶ
 τοῖς τέχαις μὴ αἰνέουσιν αὐ-
 τῶν.

tuum commemorem, quem
 etiamnum vinculis constring-
 eum tartareis sub umbris
 agere constat? Quinetiam
 nefandis amoribus vos ca-
 pi perhibent, ac vulneribus
 indignè violari: præterea
 aliquando seruili conditio-
 ne hominibus esse deuin-
 ctos, quemadmodum fratrem
 tuum Laomedonti dicto au-
 dientem fuisse, Apollinem
 verò apud ^c Admetum egis-
 se in seruitio inficiari non
 potes. Hac quum ita sint,
 non videtur mihi solida esse
 & sincera vestra felicitas:
 sed sunt quidem vestrum
 nonnulli felices & egregiè
 beati, sunt rursus qui non
 item. Mitto enim ut latro-
 cinio non secus atque nos
 dispoliamini, neque non à
 sacrilegis compilemini, atq;
 ex ditissimis ad extremam
 rerum angustiam in puncto

temporis redigamini. Non pauci verò ex vobis etiam cons-
 flati sunt, aurei aut argentei existentes, quibus videlicet hoc
 fataliter decretum fuerat. IUP. Vide, ut verba contumeliæ
 plena in nos euomas, Cynisce: ac se fortasse illorum aliquan-
 do pœnitebit, intemperantis linguæ pœnas sufferentem.

CYN.

τῶν. Κυ. φέδρε, ὦ Ζεῦ, τῶν
ἀπαλῶν, εἰδὼς ἐδύναι πα-
σόμενον, ὅ, τι μὴ καὶ πᾶ μοῖρα
πρὸ σὺ ἐδοξεν. ἐπεὶ ἐδὴ αὐτὸς
ἐκένους ὁρῶ τὸς ἐρροσύνας λο-
πασομένους, ἀπὸ οἷ γε πλείους
ἐξαφύγασιν ὑμᾶς· οὐ γὰρ εἰ-
μαρζοίμαι, ἀλῶναι αὐτοὺς.
Ζεὺς. οὐκ ἐλίζοι, ὡς ἄρ' ἐκέν-
ου τῆς ἑταυροῦ τῶν ἀναρροῦτων
τῶν πρόνοιαν ὧς λόγῳ; Κυ.
πάννυ, ὦ Ζεῦ, δέιδιαις αὐτὸς, ἐκ
οἷ δ' ὅτι ἐνέκα, πάντα γοιῶ,
ἐπὶ ἄρ' ἔπω, οἷα ἐκένου
παιδούματ' αἶψ'. ἐγὼ δὲ πα-
ρὰ τίν' ἄρ' ἀπλουτᾷς θεῖς,
ὁ παρὰ σὺ μάθοιμι; ἡδέως δ'
ἄρ' καὶ τῷ ἐροίμην σε, τίς ἢ
πρόνοια ὑμῶν αὐτῇ δέξεται, μοῖρα
τίς, ἢ καὶ ὑπὲρ ταύτας θεὸς,
ὥσπερ ἄρχε καὶ αὐτῶν ἐ-
κένου; Ζεὺς. ἡδὴ σοὶ καὶ
πρόττον ἐφελ, οὐ θεμιτὸν ἔ-
ναι, πάντα σε εἰδέναι. σὺ δ'
ἐν τῇ ἀρχῇ ἐρωτήσῃ φέ-
ς,

CYN. Tolle minas, ὁ Iu-
piter. certò enim persuasum
habeo, nihil me mali passu-
rum, quod ante te mihi Par-
ca sufferendum non desti-
nauerit: quoniam neque il-
los ipsos sacrilegos suppli-
cio per te affectos video, sed
plurimi manus vestras in-
demnes effugiunt. Opinor
verò in fatis non esse ut ca-
pti scelerum pœnas expen-
dant. IVP. Nonne dicebant
aliquem esse illorum qui dis-
putationibus suis deorū pro-
videntiam tollerent? CYN.
Nimiùm pertimescis illos, Iu-
piter, nec scire possum cuius
gratia. Proinde omnia quæ-
cunq; dixerò, illorum doctri-
nam esse existimas. Ego verò
ab alio quovis potius quàm
à te veritatem peruestigare.
Ceterum & hoc perlibenter
ex te quærerem, quænam im-
psa vobis esset Providentiæ
nunquid vna ex Parcarum

numero, an Dea quæpiam his longè potentior, tanquam
illarum regina? IVPIT. Iam & antè tibi dictum est, nula
lo modo fas esse te harum rerum nihil non nosse. Tu ve-
rò sub initium cùm dixisses te vnum quiddam quæsiturum,
nullum

Ἐγώ, οὐ πάντῃ πρὸς με ζοιῶντα
 διπλολογέμεν. Ὁ. καὶ ὁρῶ, ὅτι
 ὡς τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦ λό-
 γου, ἐπιδεδεῖται οὐδὲν ἡμᾶς
 πενοῦντας τῶν ἀνθρωπίν-
 ων. Κυ. ἐν ἐμὸν τὸ ζῶ, ἀλλὰ
 σὺ μικρὸν ἐμπροσθεν ἐφηθά,
 τὰς μοῖρας εἶναι τὰς πάντα
 ἐπιτελέσας· εἰ μὴ μεταμένη
 τοῖς κείνων, καὶ μετατίθεται
 αὐτὴς τὰ ἐρημνῆα, καὶ ἀμ-
 φισβητῇ τῆς ἐπιμελείας, πα-
 ραστάμενοι πλὴν ἐμαρμερέων.
 Ζεύς. οὐδαμῶς, ἀλλ' ἡ μοῖρα
 αἰ ἐμῶν ἔκαστα ἐπιτελεῖ. Κυ.
 μανθάνω, ἡγέρετο καὶ διὰ
 θεοὶ τινὲς τῶν μοιρῶν εἶναι
 φατέ. πλὴν ἀλλὰ καὶ ἔτις ἐ-
 κείνων ἂν εἴην αἱ πενοῦσαι·
 ὑμᾶς δὲ, ὥσπερ σκόνην τινὰ καὶ
 ἐργαλῆα ἐστὶ αὐτῶν. Ζεύς.
 πῶς λέγεις; Κυ. ὥσπερ, οἶμαι,
 καὶ τὸ σκίωμανον ὧς τέκνονι, καὶ
 τὸ πρῶτον σιμυρῆ μέν
 σι πῶς πλὴν τέκνον, ἐδὲ δὲ
 ἂν

nullum finem facis apud me
 de rebus eiusmodi friuolis,
 ac scitu parum necessarijs
 nugandi. Et iam quidem
 disputationis tuæ summam,
 quò tendat, perspicio, nem-
 pe ut planum facias in re-
 bus humanis nihil fieri no-
 stra providentia. C Y N.
 Non meum hoc quidem est,
 sed tu paulò ante constan-
 ter affirmasti Parcas esse,
 quarum dispensatione gu-
 bernarentur & efficerentur
 omnia: nisi iam horum ver-
 borum te pæniteat, ac quæ
 dicta sunt, reuocanda puz-
 tes, propulsoq; fato de ha-
 benda cura deliberâris. I V-
 P I T. Nequaquam, sed Pars-
 ca nostra ope effecta red-
 dit singula. C Y N. Intel-
 ligo, ergo Parcarum fa-
 mulos atque ministros vos es-
 se perhibetis. Verùm & sic
 illæ sunt, quas cuncta provis-
 dere certum esse: vos autem

non secus atque fabrilia quædam illarum instrumenta ha-
 bendi estis. I V P I T. Qua ratione isthuc dicis? C Y N.
 N I S. Ea nempe, quemadmodum & ascia fabro lignas-
 rio, & terebrum cooperando nonnihil affert ad artem
 perha-

ἄν' ἔπειτα, ὡς ταῦτα τεχνίτης
 ἐστίν· ὅδ' ἡ ναὺς ἔργον τὸ σκε-
 πάρυς, ἢ τὸ πρυφάνου, ἀλλὰ
 τὸ ναυπηγῆς. οὕτως ἀνάλογον,
 ἢ μὲν ναυπηγόν μόνον ἔκαστα,
 ἢ ἑμαρμόνη ἐστίν· ὑμεῖς δὲ
 ἄρα πρὸς πάντα καὶ σκέπαρα
 ἐστὶ τῶν μοιρῶν. καὶ ὡς οἰκόν,
 οἱ ἀνθρώποι δέον τῇ εἰσπρα-
 νῇ θύειν, καὶ παρ' ἐκείνης αἰ-
 τῆμα τὰ γὰρ θὰ, οἱ δὲ ἐφ' ὑμᾶς
 ἴασι, πλοσόδοις καὶ τιμῶν γί-
 νουσι. οἱ δὲ ὅδ' ἡ πλὴν εἰσπ-
 ράνου τιμῶν τῶν ἄν', εἰς δέον
 αὐτὸ ἐπράττειν· οὐ γὰρ οἶμαι
 σωατὸν εἶναι ὅδ' αὐτοῖς ἐτι-
 μοῖς μοίρας, ἀλλά καὶ καὶ με-
 ταρτίστ' ἐστὶ τῆς ἀρχῆς δοξάν-
 των περὶ ἐκείνου. ἡ γοῦν Ἀπο-
 πτ' ἐκ ἀνάσχοιτο ἄν', εἴ τις
 αἰς τὸναντίον πρέψει τὸν ἄ-
 νθρωπον, ἀναλιδὸν τὸ Κλωθὸς
 τὸ ἔργον. Ζῶς. σὺν ἡδὴ, ὧ Κυ-
 νίσκῃ, ὅδ' αἰ τὰς μοίρας τιμᾶ-
 νται πρὸς τὸν ἀνθρώπων ἀξιοῖς,
 ἀπ'

perficiendam adminiculi. Nes-
 mo tamen, qui quidem com-
 pos sit rationis, dixerit hæc
 ipsa esse artificem: neque na-
 uis ascie aut terebri opus dis-
 cenda est, sed eius qui nauem
 fabricauit. Non dispari ra-
 tione singula fabricans fa-
 tum putandum est: cæterum
 vos sororum fatalium ascie
 & terebra estis tantummo-
 dō. Et, quemadmodum non
 iniquum videtur, homines
 multo iustius Fato sacra fa-
 cere debebant, ac ab illo bo-
 norum largiitionem postu-
 lare: cum illi interim ad vos
 cursitent, prece ac muneribus
 deuenerantes. At neque
 si fatum sacrificijs & votis
 colerent, rectè mihi facere
 viderentur. Neque enim o-
 pinor vllō modo fieri posse,
 vt Parcís quoque hoc immu-
 tare liceat, neq; non aliquid
 eorum subuertere, quæ initio
 illarum decreto immobili de

singulis irreuocabiliter statuta sunt. Proinde nequaquam æ-
 quo animo sufferet Atropos, si quis in contrarium stamen
 coli torserit, laborem Clothus dissoluens. I V P. Tu iam,
 Cynisce, neque Parcas quidem ipsas ab hominibus colendas
 esse

ἀλλ' ἔοικας ἅπαντα συγχᾶν
 περαιῖναι. ἡμεῖς δὲ, εἰ καὶ
 μηδενὸς ἄλλο ἐνέκα, ἢ γέ μιν
 τούτου, καὶ περὶ τοῦτο ἔ-
 κασα τῶν ὑπὸ τῆς μοίρας λε-
 κυρωμένων, δίκαιας τιμοίμε-
 θα ἄρ. Κυ, τὸ μὲν ὅλον ἄ-
 ρησον, ὦ Ζεῦ, περὶ δὲ τὰ
 μέγιστα, οἷς γὰρ τὸ φυλάξαι
 αὐτὰ, παντὶν ἁδυνά-
 τωρ· εἰ μὴ παρὰ τοῦτο φῆς, ὡς
 περὶ αὐτῶν, ὡς ἂν ἀχμῆς σι-
 δηρᾶς τεθνήσκειται δυνάου' ἄρ
 ἐκφυγῆν τὸ θάνατον, καθάρ-
 ξας αὐτόν. ἀλλ' ἀδυνάτου
 ἐξάγει ἡρώτων ἡ μοῖρα λευη-
 γιτήντα, καὶ παραδῶσθαι τῇ
 ἀχμῇ. καὶ ὁ Ἀδρας ὅ, ἐπὶ τὸν
 σιωπᾶν ἀφ' οὗ τὸ λόγῳ, ἐκείνους
 ἢ ἀμαρτήσιν, φονάσει δὲ τὸ
 Κροῖστος πᾶσι, ὡς ἄρ' ἂν
 σχυρὸς περὶ ἀνθρώπων μοιρῶν
 φερομένης ἢ ἀκούσης ἐπὶ τὴν
 νίκην. τὸ δὲ ἢ ἢ Λαῖος καὶ γέλοι-
 ον, τὸ Μὴ σπῆρι τέκνων ἄλλο-
 κα, δαυμόνων βίᾳ. Εἰ ἢ ἢ
 νόσος, φησὶ, πᾶσι, ἀπὸ τῆς
 σ

esse contendis, sed videre mi-
 hi omnia non illibenter vel-
 le confundere. Nos verò, ut
 maximè aliam ob causam
 nullam, certè ob diuinationem
 et oracula, neque non
 eorum prædictionem, quæ
 singula de quouis rato con-
 filio decreta sunt, iure opti-
 mo colimus. CYN. In sum-
 ma, nihil utilitatis affert, ὅ
 Iupiter, eorum præscientia,
 quibus ea observatione de-
 uitare nullo modo conces-
 sum est: nisi in hoc dicas, ut
 is qui certus sit, hasta ferrea
 se moriturum, mortem queat
 effugere, ipsa videlicet in-
 cistam conclusa. Atqui fie-
 ri non potest. siquidem edu-
 cet illum Parca ad venan-
 dum, et hastæ obijciat. Ac
 Adrastus emissæ in suam
 cuspide, ab illa quidem aber-
 rabit: porrò Cræsi filium
 perempturus est, quasi vio-
 lento quopiam Parcarum de-
 creto feratur in iuvenē. Sed
 neque illud quod Laio da-

tum est, risu caret, nempe illud: Caue sis dijs nolentibus pro-
 lem seras. ait enim: Nam sobole suscepta, occidet te filius.

rrrr

Etenim

σε ὁ φῦς. περὶ δὲ γὰρ οἶμαι,
 ἢ παρ' αὐνοῖς πρὸς τὰ παλιν-
 τως οὕτω γνησόμενα. Ζεῖ γὰρ
 Ζεῖ μετὰ τὸν χεισμὸν, καὶ ἔ-
 σπασε, καὶ ὁ φῦς ἀπέκτανεν
 αὐτόν. ὥς οὐχ ὁρῶ ἀνθ' ὅτου
 ἀπαιτῆτε τὸν μισθὸν ἐπὶ τῇ
 μαντικῇ. ἔω γὰρ λήγειν, ὡς λο-
 ξᾶ, καὶ ἐπαμφοτρίζοντα τοῖς
 πολλοῖς χεῖρ ἐάθετε, ἢ πάνυ
 ἀπεφροῦντο ἢ ὁ τὸν Ἀλκυ-
 ονίδας, πλὴν αὐτὸς ἀρχὴν ἡγή-
 σατο, καὶ πλὴν τῆς Κέρκυρας ἄμφω γὰρ
 διώταται ὁ χεισμὸς. Ζῶς. ἔω
 τις, ὦ Κυνίσκι, ὦ Ἀπόλλωνι
 ὀργῆς αἰτία ἡγήσασθαι τὸν Κροῖον,
 διότι ἐπερὶ αὐτὸν ἐκείνῳ αὐτὸν
 ἄρνεα λεία, καὶ χελώνης ἐς τὸ
 αὐτὸ ἔψωρ. Κυ. ἐχέτω μὲν
 μηδὲ ὀργίζεσθαι θεὸν ὄντα.
 πλὴν ἀλλὰ τὸ ἐξαπατηθῆναι
 τὸν Ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ χεισμῷ, ἐ-
 πέπρωτο, οἶμαι, καὶ ἄλλως,
 τὸ μὴ ὡς ἀκρόαται τὰ μέλ-
 λοντα,

Etenim superuacaneam at-
 que adeò infrugiferam opi-
 nor esse admonitionem ea-
 rum rerum quæ non possunt
 non fieri. Quippe post acce-
 ptum oraculum, et prolem
 suscepit, ac deinceps à filio
 peremptus est. Quare non
 video quamobrem et mera-
 cedem exigatis propter va-
 ticinium. Ut interim silen-
 tio præteream, quòd obli-
 qua et ambigua, et quæ
 in utramque partem referri
 possunt, non paucis respon-
 dere soleatis, non admodum
 clarè explicantes, num ille
 irasceretur? Hale suum ipsius
 imperium euersurus esset, an
 Cyri. utrumque enim potest
 oraculum. IVRIT. Erat,
 ô Cynisce, Apollini quæ-
 dam aduersus Cræsum cau-
 sa simultatis et iracundiæ,
 propterea quòd illum per-
 tentauerat, carnes ouillas

ac testudinem vnâ elixando. CYNIS. At enim uerò
 conueniens atque adeò æquum et bonum fuerat, ut cum
 deus esset, ab omni iracundia foret alienissimus. Ve-
 rum, ut mea fert opinio, fortasse ita in Fatis fuit, ut Ly-
 dus ille oraculo deciperetur, ac iam olim ne perspicua fu-

tura

ὄντα, ἢ εἰμαρμένη ἐπέκλω-
 σεν. ὥς καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν,
 ἡ κένυς μέρος ἐστὶν. Ζεὺς. ἡμῖν
 ὃ δὲν ἀρλεψὲς, ἀλλὰ μάτῳ
 θεοὶ ἰσμεν, οὔτε πρόνοιάν τινα
 εἰσφρόνῃσι εἰς τὰ πράγματα,
 ἔτι τῶν θυσίῳν ἄξιοι, καθ' ἅπ-
 ραν πρὸς ἀληθῆς, ἢ σκέπαρ-
 να. καὶ μοι δοκεῖς ἀκότως με
 καταφρονεῖν, ὅτι λεραυνὸν, ὥς
 ὄρας, διηγκυλημῆς, ἀνέχο-
 μαί σε ὥσαυτά καὶ ἡμῶν δι-
 ἰξιόντα. Κν. βάπτει, ὦ Ζεῦ, εἰ
 μοι κεραιῶν πληγῶν εἰμάρ-
 ται, καὶ σὲ δὲν αἰτιάσμαι ὅ
 πληγῆς, ἀλλὰ τὸν Κλωθῶ,
 τὸν δὲ σὲ τιτρώσκειν. οὐ-
 δὲ γὰρ τὸν λεραυνὸν αὐτὸν
 φαίω ἄν αἰτιόμην μοι γνῶσθαι
 τοῦ πρῶματ'· πολλὸν ἐκένό-
 γει ὑμᾶς ἐρήσομαι, καὶ σὲ, καὶ
 τὸν εἰμαρμένῳ σὺ δὲ μοι καὶ
 ὑπὲρ κένυς ἀπὸ κενῶν. ἀνέμ-
 υσας γὰρ με, ἀπελήσας, τί
 εἴ

tura inaudiret, illius stamis
 ni Parca adneuerat. Vnde
 liquet vaticinium quoq; ves-
 strum, illius maximam esse
 partem. IVPIT. Nobis ve-
 rò nihil facis reliquum, sed
 (ut video) nequicquam dei
 sumus, qui neque proui-
 dentia aliqua res huma-
 nas dispensare soleamus, ne-
 que sacrificijs digni esse vi-
 deamur, sed reuera ascia-
 rum terebrorumque instar
 sumus. Ac sanè videris me
 iure optimo ad hunc mo-
 dum superbè contemnere,
 quòd cùm & fulmine arma-
 tus sim, sustineam te impu-
 nè talia aduersus nos con-
 tumeliosè differentem. CY-
 NIS. Feri, ô Iupiter, si
 mihi fatale est fulmine per-
 cussus interire: neque te ob-
 iectum quicquam in ius vo-
 cabo, sed potius ipsam Clo-
 tho, per te vulnus mihi in-

cutientem. Neque fulmen quidem ipsum accusabo, qua-
 si tam infelicitis ruinæ causa mihi extitisset. Veruntamen
 hoc quoque vos interrogabo, nempe te & Fatum, cæ-
 terum tu mihi illius loco respondeas velim, etenim mi-
 nis tuis hoc in memoriam mihi reuocasti. Quis sit tan-

Δὴ ποτε τὸς ἰσοσούλους ἢ λη-
 σὰς ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοσούτους ὑ-
 βείσας, καὶ βιάσας, καὶ ἐπιόρ-
 κας, σφιν τινα πομπάκεις λι-
 ραυνῶτε, ἢ λίθοιο, ἢ νῆος ἰσίου,
 ἐδὲν ἀδικήσας, ἐνίοτε δὲ χερ-
 σὶν τινα, ἢ ὄσιοιο ὁδοιπόροιο.
 τί σιωπᾶς, ὦ Ζεῦ; ἢ ἐδὲ τὸ τό-
 με θέμις ἐδιδύρα; Ζόνς. οὐ
 γάρ, ὦ Κωϊσκι, σὺ δὲ πολλὰς
 πράγμων τις εἶ, καὶ οὐκ οἶδ'
 ὅθεν ταῦτα ἤκας μοι συμπε-
 φορηκῶς. ΚΥ. οὐκοῦν μηδὲ
 ἐκάνο ὑμᾶς ἔρωμας, σέ τε, καὶ
 πλὴν πρόνοιας, καὶ πλὴν εἰμαρ-
 μού, τί Δὴ ποτε Φωκίων ἦ
 ὁ χηρὸς, ἐν τοσαύτῃ πνίγῃ, ἢ
 σπάνῃ τῶν ἀναγκαίων ἀπέ-
 θανε, καὶ Αἰσιδέλης πρὸ αὐ-
 τῶ. Κακίας δ' ἢ Ἀλκιβιάδης,
 ἀκόλαστα μαρμάκεια, ὑπερ-
 πλουτοῦ, καὶ Μελίας ὁ ὑ-
 βείσας, καὶ Χαλροψ ὁ Αἰγι-
 νίτης, λίναν δ' ἄνθρωπον,

πλὴν

dem ut omisissis tot sacris le-
 legis, præterea tot crimino-
 sis & violentis & periu-
 ris hominibus dissimulanter
 posthabitis, unam aliquam
 ilicem aut lapidem, aut
 navis velum nihil mali un-
 quam per iniustitiam meris-
 te, fulmine feriat? Non
 raro quoque hominem fru-
 gi, & viatorem spectatae
 sanctimoniae? Quid verò
 compressis labijs obticuis-
 ti Iupiter? An fortasse ne hoc
 quidem me nosse fas est?
 IVPIT. Sanè nefas est te
 ista inquirere. Tu verò ex-
 tremè curiosus es, adeò ut
 me fugiat, quinquam tibi vo-
 luptati sit istis me obtin-
 dere. CYN. Proinde ne-
 que hoc à vobis perquiren-
 dum mihi video, nempe à
 te & Fato & Prouiden-
 tia, quamobrem Phocion

vir sanctus & iustus, in tan-
 ta omnium rerum inopia atque angustia diem suum obie-
 rit, tum etiam ante ipsum Aristides: Callias autem &
 Alcibiades nepotes intemperantissimi, omnium afflu-
 entia exuberabant, neque non Medias multis sceleribus co-
 opertus, ac Charops Aeginetes homo mascula venere

extre-

πλὴν μητέρα λιμῷ ἀπικλύνας.
καὶ πάλην, Σωκράτης μὲν
παρεδόθη τοῖς ἑνδικα, Μέν-
δυτος δ' οὐ παρεδόθη. καὶ
Σαρδανάπαλος μὲν ἰθασι-
λῶσι, θῆλυς ὦρ, Περσῶν δὲ
βούτοιοι, λαοὶ καὶ ἄγαθοὶ ἄν-
θρωποι, ἀνδραποδίσοντο πρὸς
αὐτοῦ, διότι μὴ ἠρέσκοντο
τοῖς γιγνομένοις· ἵνα δὲ ὑ-
μῖν μὴ τὰ νῦν λέγω, καθ' ἕ-
καστον ἐπεξιδῶν, τὸς μὲν πο-
νηροὺς ἐνδραμονοῦντας, καὶ
τοὺς πλειονέκτας, ἀγαμέμνης δὲ
καὶ φερόμενης τὸς χεῖρους ἐν
πρώτῃ, καὶ νόβοις καὶ μυέοις
λακοῖς περιφορέους. Ζεὺς. οὐ
ἔρ οἶδα, ὦ Κυνίσκη, ἡλικας
μετὰ τῷ βίῳ οἱ πονηροὶ τὰς
κοιλάδας ἀπομύθουσιν, ἢ ἐν ὅσῃ
οἱ χεῖροὶ ἐνδραμονίᾳ ἀγριῶν
σιγ. ΚΥ. Ἀλλὰ μοι λέγεις, καὶ
Τιτυοὺς καὶ Τανταλῶν· ἐγὼ
δὲ, ἂ μὲν τι καὶ βελτόν ὄσιν,
ἄλλο.

extremè infamis, à quo ma-
trem suam fame necatam
pro certo constat. Contrà
Socrates undecimviris tra-
ditus est, Meletus verò non
item. ^k At hæc cur Sarda-
napalus mollis atque effæ-
minatus, delicijsq; totus fra-
ctus, regnauerit, Persarum
verò tot ac tanti viri vir-
tute longè optimi atque clas-
sissimi eius iussu in crucem
subacti sunt, propterea quòd
factis illius parùm deleta-
bantur : ut taceam quæ in
præsens sunt. longum e-
nim esset singulis percen-
sendis immorari, quemad-
modum mali & facinoro-
si per omnem vitam facia-
lè agant, & feliciter omni-
bus rebus affluentes, cate-
rùm boni ducantur & fe-
rantur paupertate, morbis,
& cæteris infinitis malis
impliciti, ærumnosè confli-

ctantes. IUPIT. An ignoras, Cynisce, quanta sup-
plicia & cruciatus post hanc vitam prauos & scelera-
tos homines manere soleant, aut in quanta felicitate vi-
cturi sint boni? CYN. ^l Orcum mihi narras, & Ti-
tyos, & Tantalos. Ego verò si quid talium rerum est,

ἥδ' ἔμαυ τὸ θ' φῆς, ἰπαιδὰν ἀποθάνω. τὸ δ' ἐνὶ ἔχον, ἐδολόμην· ὃ ποδονοῦν τέτορ' ἡδ' ἔνορ ὀδυμῶνως διαβίβεις, ὅτ' πρὸ ἐκκατάδικα γυπῶν κέρει· θάψαι τὸ ἥπαρ, ἀφθανῶν, ἀλλὰ μὴ ἐνταῦθα διψήσας, ὥσπερ ὁ Τάνταλός, ἐν Μακάρων νήδῳ πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων, ἐν ὧ Ἡλυσίφ λαμῶσι κατὰ κέλευθον. Ζῶς. τί φῆς; ἀπιστῆς εἶναι τινὰς κοινάσας καὶ τιμὰς, καὶ δίκαια σήμερον, ἐνθα δὲ καὶ ἐξελθῆται ὁ ἐκάστων βίος; Κν. ἀκούειν τινὰ Μίνω Κρήτα δικάσαντα καὶ τὰ βωαῖα· καὶ μοι ἀποκρινάμεναι τι καὶ περὶ ἐκείνου, σὸς γὰρ υἱὸς εἶναι λέγεται. Ζῶς. τί δ' καὶ δι' αὐτὸν ἐρωτᾷς, ὦ Κνωσίη; Κν. τίνας κοινάσας; Ζῶς. τοὺς πολυήρως ἀνδράδην, οἷον ἀνδροφόνους καὶ ἱεροσόλους. Κν. τίνας δὲ παρὰ τοῖς ἥρωας ἀπώμιπες; Ζῶς.

ut fertur, filius? IVP. Quamobrem verò ista de illo quaeris, Cynisce? CYN. Quos maximè afficit supplicio? IVP. Prauos videlicet, cuius generis sunt parricidae & sacrilegi.

CYN. Quos autè ad heroum contuberniū amandare solet?

IVPIT.

haud obscurè cognoscam ubi fato functus fuero. Quantum autem ad praesens attinet, velim ut quantumcunque hoc temporis in viuis mihi exigendum est, ego interea omni felicitate perfunctus, tandem mortuus à sedecim vulturibus iecur meum depasceretur: verum non ut hic in vita siti pressus, quem admodum fertur Tantalus, in beatorum insulis cum heroibus biberem, in Elysio prato constitutus. IVPIT. Quid ais? An non credis esse quaedam parata supplicia, & poenas malis destinatas, & honores ac forum iudiciale, ubi singulorū vita habita ratione cognoscendi expenditur? CYN. m Audio Minoa quendam Cretensem infra talibus rebus cognoscendis atq; dijudicandis dare operā: ac mihi super illo quoque responde, estne tuus,

Ζῶς. τὸς ἀγαθὸς τε καὶ ὁσίος,
καὶ κατ' ἀρετὴν βιβιωκότας.
Κυ. τίς ἐννεκα, ὦ Ζεῦ; Ζῶς.
Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ λο-
λάσεως ἄξιοι. Κυ. ἂν δὲ τις
ἀκρίβειαν τι λαὸν ἐργάσαι-
το, λολάσθαι καὶ τοῦτον δι-
καιοί; Ζῶς. οὐδαμῶς. Κυ.
ὅλ' ἄρα, ἂν τις ἀκωρ τι ἀγ-
θὸν ἔδρασεν, ὅλ' τῶτον τιμᾶν
ἄξιόν εἰναι ἄν; Ζῶς. οὐ γὰρ
οὐδ'. Κυ. οὐδέ τίνα γαροῦν,
ὦ Ζεῦ, ὅτι τιμᾶν, οὐτε λολά-
σειν αὐτῷ πέσκει. Ζῶς.
πῶς οὐδέ τίνα; Κυ. ὅτι οὐ-
δέ μιν κύντων οἱ ἄνθρωποι ποι-
οῦν, ἀλλὰ τινι ἀνάγκῃ ἀ-
φύκτῳ λικηλοσμενοί, εἴ γε
ἀληθεῖ ἐκείνῳ ὅτι τὰ ἐμπε-
δον ὁμολογημένα, ὥς ἡ
μοῖρα, πάλιν αἰτία. καὶ
ἢν φονέσῃ τις, ἐκείνη ἐ-
στὶν ἡ φονέσασα. καὶ ἢν ἐ-
ροσυνῇ, προσηγάμενον αὐ-

IUPIT. Nempe bonos, &
sanctitate vitæ præcellen-
tes, quique semet virtute ex-
coluerunt. CYN. Cuius
verò gratia hoc facit, ô Iu-
piter? IUPIT. Propte-
rea quòd illi supplicio, ἢ
verò honore remunerandæ
sunt. CYNIS. Cæterum
si quis nolens & invito ani-
mo mali aliquid designa-
uerit, num & hunc suppli-
cio afficiendum condem-
nat? IVP. Nequaquam.
CYN. Proinde neque si
quis inuitus boni aliquid fe-
cerit, eum honore digna-
bitur? IUPIT. Nequa-
quam. CYN. Itaque haud
conuenit illi, ô Iupiter, ullâ
neque honore ornare, neque
supplicio afficere. IUPIT.
Quî verò nullum? CYN.
Quoniam nihil nos homi-
nes animo voluntario faci-
mus, sed necessitate quadam

ineffugibili ad hoc compulsi: si tamen vera sunt illa quæ
antè confessus es, nempe Parcam esse omnium rerum caus-
sam. Iam si quis alterum peremerit, Parca in culpa est.
quæ admisit parricidium. Si quis sacrilegio deorum fana
compilauerit, facinus à Parca sibi iniunctum admisit.

τῷ δρᾷ. ὥς αἱ γὰρ τὰ δίκαια ὁ
 Μίνως δικάσαν μὲνοι, τὴν
 ἡμαρμύην ἀντὶ τῆς Σισυφου
 λοπάσεται, καὶ τὴν μοῖραν ἀν-
 τὶ τῆς Ταυτάλης. τί γὰρ ἡκάνοι
 ἡ δίκη, πρὸς τὸν ὅτις ἐπι-
 τάγμασιν; Ζῶς. οὐκ ἔτι δὲ
 ἀπρεῖναι δαίμονι ἄξιον, τοιαῦ-
 τα ἱρωτῶντι. θρασὺς γὰρ αἶ, καὶ
 ὀφειλὴς, καὶ σὺ ἀπὸ μὴ ἡδύα
 ταλιπάρ. ΚΥ. ἐδιδόμην μὲν
 ἡδὺν ἔτι τῷ ἔριδι, πῶς αἱ μοῖ-
 ραι διατρίβουσιν, ἢ πῶς ἐπι-
 κνουῦνται, καὶ ἐπιμελεῖται τοῦ
 τῶν ἐς τὸ ληϊότατον. καὶ ταῦ-
 τα, πρὸς ὅσα. ἐπίπονον γάρ τι
 να, καὶ ἐκ ὁμοιότητος μοι δοκεῖ
 σι βιοῦν τὸν βίον, τοιαῦτα ἔ-
 χουσαι πράγματα, καὶ ὥς ἔοι-
 κων, ὅτι πάντων αὐτὰ ἀπὸ χει-
 ρῶν ἡμαρμύης ἐγγυῆται. ἐ-
 γὼ γοῦν, εἴ μοι αἰετὶς δοθείη,
 ἐκ αὐτῆς ἀμαξάμην πρὸς αὐ-
 τὰς τὸν ἐμαυτοῦ βίον, ἀλλ' ἐ-
 λοίμην ἂν ἔτι πρὸς τὴν δια-
 βίωσιν, ἢ πρὸς καὶ θῆοι καλῶ-
 θωρ

Quocirca si Minos recte
 uti velit iudicio, multò æ-
 quius Fatum pro Sisypho
 puniet, & Parcam pro Tan-
 talo. Quid enim illi iniuste
 egerunt, quando iussis dicto
 audientes fuerint? IVPIT.
 Amplius quidem vel respon-
 dere tibi indignum facinus
 existimo, talia præsertim in-
 terroganti. Audax enim es,
 & Sophista: ac iam qui-
 dem te relicto abeo. CYN.
 Debebam equidem adhuc
 & hoc ex te quæsisse, ubi
 nam locorum Parca dege-
 rent, aut quomodo res tan-
 tas tam exacta cura & co-
 gitatione queant assequi,
 præsertim illis tantum tris-
 bus existentibus. Etenim la-
 boriosam & minimè felici-
 tem atque iucundam vitam
 mihi videntur agere, tantis
 implicite negocijs. Et quem-
 admodum verisimile est, ipse
 quoque fato parum propi-
 titio & fauente in lucem

sunt editæ. Itaque ego, si mihi daretur optio, nequa-
 quam cum illarum vita meam commutauerim, verum eli-
 gerem potius ut adhuc egentiùs agerem, quam ut colo

Parcæ

Θωρ ἄτρακτον, ἑσέτων πραγ-
μάτων μετὰν ἐπιήρῳν ἕκα-
στα. εἰ δὲ μὴ ῥέδιόν σοι ὀφ-
κέναι οὐδὲ πῶς ταῦτα, ὦ Ζεῦ,
καὶ τοῖς ἀγαπῶσιν, οἷς
ἀπὸ κείνων ἱκανὰ ῥ' ἐμφανί-
σαι τὸν περὶ τῆς ἑμαρμένης
καὶ θενοίας λόγον, τὰ λοιπὰ δ'
ἴσως ἔχ' ἑμαρῶ ἀκούσά μοι.

laueris. *Reliqua fortasse in fatis non est ut audiam.*

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a *Praeterlinum.*] Dixit pro eo, quod est extra decre-
tum fatale. Allusum est autem ad filatrum Parcarum, quas
Hesiodus in Theogonia noctem finxit peperisse. Has Eumenidas
Athenienses vocant, & coluerunt à tempore quo Orestes eò ve-
nit, qui illis struxit templū: in quo si quis sanguine pollutus in-
grediatur, statim ad insaniam præ metu redigitur. b *Lino.*] Id
est, filo. c *Admetum.*] Apollo inter pastorum numina nume-
ratur. nam & ipse greges Admeti Thessaliae regis pascuisse dici-
tur. Quare Virg. & ipsum inter numina pastorum inuocat:

—& te memorande canemus

Pastor ab Amphryso, &c.

d *Adraustus.*] Arginorum rex, vnus è septem ducibus, qui
profecti sunt Thebas, ut restituerent in regnum Polynicem.

e *Laio.*] Laius, Labdaci filius, regis Thebarum, ex Iocasta
Creontis Thebani filia suscepit Oedipum: qui grandior natus fa-
ctus, Laium patrem in tumultu quodam inter ciues suos exorto,
interfecit, matremq; imprudens duxit uxorem. f *Hale.*] Ha-
lys Paphlagoniae fluius maximus, ex Tauri montis radicibus
profluens per Cappadociam, & à Meridie Syros ac Paphla-
gonas interfluens: contra Aquilonem in Euxinum mare euolui-
tur. Lucan. lib. 3. & Ouid. 4. de Ponto:

—crebro vortice tortus Halys. g *Fulmine arma-
tus.*] Poëta Ioui, deorum & hominum monarchæ, fulmen triful-

cum, & nutum illum ac supercilium, quo totum Olympum tremefacit, tribuunt. *h* Alcibiadis nepotes.] Perditissimus nepos Alcibiadis apud Platonem in Symposio, ebrius loqui introducitur. *i* Socrates undecim viris traditus est.] Undecim viris capitalibus, & in carcerem coniectus, tandem veneno sublatus est: ut videre licet in *Bis* accusato. Meletum Socratis accusatorem damnatum capitis, ex Laërtij Platone scimus. *k* Ad hæc Sardanapalus.] Primi mortalium Assyrij, rege Nino duce, ausi in exteras gentes arma ferre narratur, quarum multas sibi subdiderunt. Orbis imperium diu retentum, eorum rex ultimus Sardanapalus, à Medis in bellum provocatus & viæ etus, amisit. *l* Orcum mihi narras.] Salust. in Catilinæ bello: Credo falsa existimans ea, quæ de inferis memoratur, diverso itinere malos à bonis loca tetra, inculta, fœda atq; formidulosa habere. *i. habitare.* *m* Audio Minoa.] Socrates in Gorgia Platonis refert Iouem hæc dixisse Plutoni: Ego igitur constitui meos filios iudices, duos quidem ex Asia. Minoem scilicet & Rhadamanthum: unum verò ex Europa, Aeacum. Hi ergo postquam mortui fuerint, iudicabunt in prato quodam, ibiq; in trivio ex quo gemina pateant viæ, altera quidem ad tartarum, altera verò ad insulas beatorum. Asiaticos Rhadamanthus, eos verò qui ab Europa venient, Aeacus iudicabit. Minoi autem id munus iniungam, ut ipse diiudicet, si quid ambiguum fuerit, ut iustissimè procedat iudicium, recteq; fiat transmissio animarum. Ibi etiam legitur, quodam uterq; ipsorum virgam tenet dum iudicat. Minos autem considerans sedet, aureum habens sceptrum, de qua re meminit & Homerus. *n* Sisypho punit.] De Sisypho ob latrocinia à Theseo Atheniensium rege interfecto, quomodo saxum voluendo prematur apud inferos, est apud Ouid. 13. Metaph. Virgil. quoq; lib. 6. Aeneid. Vide etiam proverbium, Saxum voluere.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕ-

DE MORTE

2918 τελευτης.

Peregrini.

Vincentio Obsopæo interprete.

A R G U M E N T U M.

Insectatur hic Lucianus id quod aliàs quoque libenter facit, arrogantiam & insanam gloriæ cupiditatem, præci-

præcipuè Philosophorum, vt cuius gratia plerique omnia audeant, neq; quicquam intentatum relinquant. Atque eius rei exemplum, Peregrini huius mortem describit, qui vt famam aliquam sui relinqueret, in Olympijs constructo rogo, seipsum in ignem vltro coniecerit, atque ita extinxerit. Quanquam autem potissimum ea commemorat, quæ circa mortem illius acta sunt, id quod etiam inscriptio ac titulus pollicentur: interim tamen & vitam eiusdem & facinora persequitur, à quibus progressus ille, ad hoc genus studiorum postremo sese contulerit, & hoc sub aliena persona, à qua ipsam etiam modum & causam mortis, in qua præcipuè nitebantur sectatores illius, refelli ac refutari facit, nimirum vt eam inuidiam à se ipso remoueret. Apparet enim illis tum temporibus Peregrini nomen non ita leue aut vile apud multos fuisse, præsertim imperitiores, quibus facti huiusce nouitas admirationem incusserat, quemadmodum & ex A. Gellio animaduertere licet, qui ipse quoque honorificam illius mentionem facit lib. 12. cap. 11. Videturq; omnino Stoica quadam animi pertinacia, vitæq; tædio mortem vltro sibi consciuisse, quemadmodum & alios quosdā eiusdē professionis viros fecisse aliquando legimus. Sed quod idem hoc in Olympijs potissimum, & frequentissimo hominum conuentu fecit, ambitionis argumentū præ se fert, ac reprehensioni locum dedit. Et est sanè eiusmodi res ambitio, vt multos eò dementiæ adigat, vt dum gloriam nimis auidè captant, in summam interim temeritatem & infamiam præcipitentur, nihil neq; pensi neq; moderati habentes, dummodo famam tantopere ambitam post se relinquant: cuiusmodi Proteos utinā nec nostra ætas quosdam tulisset, ἀλλὰ ταύτην καυχέσθην μὴ κινήσειν, Φασί. Cæterum fuit hic Peregrinus, philosophus quispiam ex seuerioribus illis Stoicæ disciplinæ professoribus (Lucianus Cynicum videri vult) patria Parianus, ex Ponto, temporibus Traiani viuens, æqualis Epicteto, Dioni, Musonio, &c. quem se Gellius

lius vidisse quoque ait Athenis extra urbem in tugurio quodam habitantem. A principio Christianorū quoq; religionem aliquandiu secutus fuit, sed mox ad philosophiam relapsus, ab illis, ut Luciano placet, propter ritus ipsorum neglectos atq; præteritos repudiat.

L V C I A N U S C R O N I O

Salutem.

Δουκιανὸς Κρονίου εὖ πρότερον. Ο ἱεροδράμων Περικλῆς, ἢ ὡς αὐτὸς ἔχαιρε ὀνομαζόμενος αὐτὸν, Προτεὺς, αὐτὸς δὲ ἐκάνο τὸ τοῦ Ομηγεῖου Πρωτεύς ἔπαθον. ἅπαντα γὰρ λόγους ἐνικα γένόμενος, καὶ μυρίας προπᾶς πρᾶξις, τὰ τελευτάα ταῦτα καὶ πῦρ ἐξήντη. ὧς ἔτι ἄρα ὧς ἔρωτι τῆς δόξης ἔχετο. καὶ νυνὶ ἐκάνο ἀπλωθράκιαι οἱ βέλτιστοι, κατὰ τὸν Εμπεδοκλήα, παρ' ὧν ὁ μὲν ἑὸν διαλαθὼν ἐπαράθη, ἐμβάλων αὐτὸν εἰς τὴν ἱερὰν, ὃ δὲ Ἰωνάδας οὗτος πλὴν πολυανθρωποπώλῃ τῶν Ἑλληνικῶν πανκρυβίων τηρήσας, πυρὰν ὅτι

μυρίαι

Nefelix ille Pergrinus, aut (quo nomine potissimum delectari visus est se ipse nominando) Proteus, illud ipsum Homericæ Protei passus est: nihil enim non gloria gratia fieri sustinuit: cumque infinitis mutationibus transformatus esset, postremum ignis quoque factus est. Usqueadè gloriae cupiditate tenebatur. Et nunc optimus ille in carbonem & fauillas redactus est post Empedoclem, nisi quòd hic temerarium facinus celare conatus, clanculum in crateras se dedit precipitem: porro generosus ille populosissimo Graecorum conuentu obseruato, ingentiss

μυρίσιν νύκτας, ἐν πώλεισιν
ἐπὶ τούτων μαρτύρων, καὶ λό-
γους τινὰς, ἐπὶ τούτοις ἀπὸν
πρὸς τοὺς Ἑλλήνας, οὐ πρὸς πόλιν
ἢ μὲν τοῦ τῶν ἡμετέρων.
πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν
σε γελῶντα ἐπὶ τῇ κορύμβῃ τῷ
γέροντι. μάλλον δὲ καὶ ἀ-
κῶ βοῶντι, οἷά σε ἐκὸς
βοᾶν, ὃ πρὸς ἀβελτηρίας, ὃ πρὸς
δοξοκοπίας, ὃ τῶν ἀλλῶν, ἀ-
λίαν ἐβόθαι πρὸς αὐτῶν.
σὺ μὲν οὖν πόρρω ταῦτα, καὶ
μακρῶ ἀσφαλίσσον, ἐγὼ δὲ
παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἐπὶ πρό-
τερον, ἐν πολλῇ πλήθει τῶν
ἀκροατῶν ἔσπον αὐτὰ, ἐν ἴσῳ
μὲν ἀχθομένων, ὅτε ἐθαύμα-
ζον πλὴν ἀπόνοιαν ἢ γέροντος.
ἢ ἔμεινεν, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐ-
γέλωρ ἐπὶ αὐτῷ, ἀπὸ ὀλίγου
δείν, ἐπὶ τῶν λιγυρῶν ἐγὼ
δοξασαμένῳ, ὡς περὶ ὁ Ακ-
ταῶν ἐπὶ τῶν λιγυρῶν, ἢ ὁ ἀντι-
ψιὸς αὐτῷ, ὁ Πενθεὺς ἐπὶ τῇ Μαι-
νιάδῳ. ἢ πᾶσι ἢ πράγματι
ἐλθόντων τῶν ἀπὸ τῶν ποιη-
τῶν οἷον, οἷος γὰρ τῶν ἡμετέρων
ἔταον ἀ καμβίς, αὐτὸς σοβρίνους ἐκείνου ἀ Πενθεὺς ἀ Βακχίς.
Ceterum totius rei apparatus talis erat. etenim Poëtam haud
dubiè qualis fuerit nosti, tum quantas per omnem vitam

ingentissimâq; pyra constru-
cta, tot ac tantis testibus con-
scijs insiluit, ac orationes nō
nullas super hac re ad Græ-
cos habuit aliquanto antè
quàm hoc ausus est. Videor
itaq; mihi videre te nimium
huius senis deridentem arro-
gantiam, aut potiùs exclā-
mantem, qualia par est te
exclamare: O insipientem
insipientiam, ὁ ἀρμυνοσάμ
gloriam: aliaq; quæ de illis
ferè dicere consuevimus. At
tibi quidem hæc eminùs &
longè tutiùs dicta sunt: ego
verò iuxta rogum ipsum, in-
super antè quoque in copio-
sa auditorū multitudine eas
dem dicere non reformida-
ui, nonnullis equidem graui-
ter ferentibus, quotquot senis
arrogans consilium admira-
tionem incusserat. Erant au-
tem aliquot alij, qui & ipsi
huius gratia ridebant. At e-
go propemodum à Cynicis
discerptus essem, velut A-
tragæ-

ἱπράγῳ διαπαρ' ὅλον τ' βίον,
 ὑπὲρ τ' Σοφοκλέα καὶ τ' Αἰσχυ-
 λον· ἐγὼ δ', ἐπὶ τ' ἄχιστα ἄς τὴν
 Ἥλιν ἀπεκόμην, σὺ δ' ἔγυμνα-
 σίς αὐτῶν, ἐπὶ κούρῳ ἅμα λιυ-
 κῷ τινι, μεγάλη καὶ τραχέα
 τῇ φωνῇ τὰ σωυῖν ταῦτα,
 καὶ ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν ἐ-
 πιβοάμενός, καὶ ἅπανσιν ἀπαξα-
 πλῶς λοιδορούμενός, ἔτα κα-
 τέλιξεν αὐτῷ ἡ βοή ἐς τὸν
 Πρωτίαν· καὶ ὡς ἄν οἶός τε ᾧ,
 περ ἄβουαι τοῖς αὐτὰ ἐκείνα ἀ-
 πομνημονεύσας, ὡς ἐλέγετο·
 σὺ δὲ γνωεῖς, ἀηλαδὴ ποη-
 λάκεις αὐτοῖς παραστὰς βοῶ-
 σι· Πρωτία γάρ τις, ἔφη, λιγρό-
 δοξον ὧν μὲν λέγειν, ᾧ γῆ καὶ ἡ-
 λίς, καὶ ποταμοὶ καὶ θάλασσα, καὶ
 παρῶν Ἡρώκλεις, Πρωτία·
 τὸν ἐν Συείᾳ διεθνήτα, τὸν τῇ
 πατρίδι ἀνστήτα ποντανί-
 σχίλια τολαντα, τὸν ἀπ' ἧς
 Ρωμαίων πόλεως ἐκβεβή-
 τα, τὸν τῇ ἡλίδι ἐπισυμότητον,
 τὸν ἀνταγωνισσάσθαι καὶ αὐ-
 τῷ ᾧ Οὐλυπῖῳ ἀντάμφορ;
 ἀν'

tragædias in lucem dederit,
 supra Sophoclem & Aes-
 chylum. Ego verò ubi pri-
 mum in Elin venissem, illo-
 rum certamine eò illectus
 atque perductus, statim Cy-
 nicum quendam inaudiui,
 magna & aspera voce con-
 sueta illa ac virtutem ex tria-
 uio intonantem, omnesq; in-
 discriminatim dicterijs &
 conuicijs inuadentem: tan-
 dem verò in Proteo eius vo-
 ciferatio desit. Hæc quem-
 admodum dicebantur, pro
 mea virili cuncta tibi ex or-
 dine percensere conabor.
 Tu verò hæc planè ita se
 habere cognosces, quippe
 qui ipsis vociferantibus non
 semel adstitisti. Proteum,
 inquit, audet quispiam am-
 bitiosum dicere, ô terra, ô
 Sol, & flumina, & mare,
 & patriâ, Hercules? Pros-
 teum, qui in Syria vinculis
 colligatus fuit, qui in patria
 quinque millia talentorum
 ultro reliquit, qui ex vrbe

Roma eiectus est, quem Sole longè illustriorem esse con-
 stat, qui cum ipso Olympio commissus decertare possit.

At quia

ἀπ' ὅτι οἱ πυρὸς ἐξάγειν τὸ
βίον διέγνωκεν ἑαυτὸν, ἔς
λεγομένην τινὲς τῶν ἀναφί-
ρυσιν· ὃ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτος, ὃ γὰρ
Ἀσκληπιδὸς καὶ Διόνυσος· ὡς
ραυνῶ; ὃ γὰρ τὰ τελευτῶσα Εὐ-
πεδοκλῆς ἔς τοὺς ἑρατῆρας;
ὡς δὲ ταῦτα ἔπειν ὁ Θεαγένης
(τῷτο γὰρ ὁ λεκράς) ὡς ἰκάν·
ἰκαλεῖτο· ἡρόμω τινὰ τὴν παρ-
ισώτων, τί βέλτεται τὸ πρὶ
τῷ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Εὐ-
πεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτίαν; ὁ
δὲ, ἐν ἑς μακρὰν, ἔφη, καὶ σφ
ἑαυτὸν ὁ Πρωτίαν Οὐλυμπία-
σι. πῶς, ἔφη, ἢ τίνος ἔνικα; ἔ-
τα ὁ μὲν παρὰ τὸν λέγειν, ἰδὸα
δὲ ὁ λευκός, ὥστε ἀμήχανον
τὸ ἄνθρωπος ἀκέραιον. ἰπύκκορον οὐκ
τὰ λοιπὰ ἰπαντοιοῦντ' αὐ-
τῷ, καὶ θαυμασάς τινας ἰπερ-
βολὰς διέξιοντ' ὑπὲρ τοῦ
Πρωτίαν. τὸν γὰρ γὰρ Σινωπία, ἢ
τὸν διδάσκαλον αὐτῷ Ἀντι-
σθένης, ὃς δὲ πρῶτονθεν ἡξίου
αὐτῷ, ἀπ' ὃς δὲ τὸ Σωκράτη αὐ-
τόν. ἰκάνη δὲ τὸ Δία ἰπὶ γλῶ-
σσιν, ἔτα μὲν τοι ἰδοξῶν
Εἰτενὶν Σινοπέα, αὐτὸν πρῶτονθεν
quidē cum illo dignatus est, sed neq. ipsum Socrate. Prouoca-
bat autem et ipsum Iouem in certamen, deinde cum visum
esset

At quia ignis adminiculo ē
vivi se subducere statuit,
hoc ambitioni eius et vanae
gloriae quidam imputant.
Nonne verò ad hunc modū
ē terris discessit et Hercu-
les? nonne ita Aesculapius et
Dionysius fulmine? Nonne
postremū et Empedocles in
cratēras semet immisit precipi-
tē? Hæc vbi dixisset Theage-
nes (hoc enim nomine vocif-
erator ille vocabatur) ro-
gabā quendā ex assistētibus,
qd hoc de igne aut Hercule
aut Empedocle ad Proteum
attineret. Atqui, inquit ille, bre-
ui semet ipse flāmis absum-
pturus est Proteus. Quomo-
do, inquā ego, aut cuius grā-
tia? Deinde cū ille omnem
rem mihi exponere insisteret,
Cynicus in tātū vociferaba-
tur, ut nullo pacto eius audis-
endi copia mihi relinqueret-
tur. Audiebam itaq. reliqua
ipsum effundentē, ac laudib.
mirificis Proteū extollētem.

αὐτῷ, ἴσως πως φυλάξῃ αὐ-
 τὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν
 λόγον. Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὅ
 βίῳ ἄετι διμυρρίματ' ἀ-
 θιάσῃ, τὸν Δία τὸν Οὐλύμ-
 πιον, καὶ Πρωτῖα, πλάσαι δὲ
 καὶ τεχνίται, τῷ μὲν Φιδίᾳς,
 τῷ δὲ ἡ φύσις. ἀλλὰ νυνὶ ἐξ ἂν-
 θρώπων εἰς θεὸς τὸ ἄγαλμα τῷ
 οἰκόμεται, ὅχ' ἔμφορον ἐπὶ τοῦ
 πυρὸς, ὁρῶντες ἡμᾶς λαλᾶσι
 πόρ. ταῦτα ξυνὸν πομπῇ ἰσθῶτι
 διεξιθῶν, ἐδάκρυε μαλαγῆ-
 νοίως, καὶ τὰς τρίχας ἰτίμει-
 ῶ, ὑποφειδόμεν' ὅ μὴ πάνυ
 ἔλκεν. καὶ τίλ' ὅ, ἀπῆγον
 αὐτὸν λίσοντα μεταξὺ τῶν
 λιωικῶν τινος παραμυθοῦ-
 μένοι. μετὰ δὲ τῶν ἄλλ' ὅ
 ἀνθὺς ἀναβαίνει, οὐ πειριμέ-
 νας σπλνθλῶναι τὸ πλῆθ' ὅ,
 ἀλλὰ ἐπὶ αἰθομένοισι τοῖς πῶ-
 τέροισι ἱερείοισι ὑπέχεα τῶν
 σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἐπὶ πολλῷ ἐγέλα, καὶ δὴ λῶ
 ντόθ' ἂν αὐτὸ δρῶν, ἔτα ἤρξα-
 ῶ ὡς ὡς ὡς ὁ λατάρ' αὐ-
 θία.

esset illi similes eos quodam-
 modo inter seipfos seruare,
 eiusmodi finem orationi im-
 posuit. Duo hæc, inquit, præ-
 stantissima opificia ætas no-
 stra vidit, nimirum Iouem
 Olympium, & Proteum :
 quorum quidem illius archi-
 tectus fuit Phidias, huius ve-
 rò opifex natura. At tunc ex
 hominum commercio ad su-
 peros hæc statua migratura
 est : cæterum per ignem abi-
 ens, nos orphanos in terris
 destituet. Hæc ubi cū mul-
 to sudore differuisset, lachry-
 matus est satis ridiculè, ca-
 pillōsque vellebat è capite,
 subparcens tamen, ne radi-
 citus extraheret. At postre-
 mū abductus est à quibusdam
 Cynicis, tristè ac lachrymā-
 tem cōsolantibus. Hoc abdu-
 cto alius illic cōcionaturus
 ascendit, non cunctatus do-
 nec multitudo dilaberetur,
 sed ardentibus adhuc sacris
 turbam continebat. Ac sub
 initium quidē effusissimè ri-

debat, videbaturq; illud ex intimis præcordijs facere : deinde
 ad hūc modū orationē suā exorsus est; Posteaquā maledictus

Theas

Θεαγένης τελευτῶν τῶν μιαιφόνων
 τῶν αὐτῶν λόγων, τὰ Ἡρακλείτου
 δάμνα ἰπομένετο, ἐν ᾧ κατὰ τὸ ἐναντίον, ὅτε τῷ
 Δημοκρίτῳ γέλωτος ἄρξεται. καὶ αὐθις ἐγέλατο ἐπὶ πολλοῖς,
 ὥστε καὶ ἡμῶν τὸς πολλοὺς ἐπὶ
 τὸ ὁμοίον ἐπισπάσασθαι ἔτα
 ἐπιστρέψας ἐαυτὸν ἢ τί γὰρ ἄλλο,
 ἔφη, ὃ ἄνθρωπος, καὶ ποιῆναι
 ἀκούοντας πρὶν ἢ τὸν γελοῖον
 εἶναι, ὁρῶντας δὲ ἄνδρας
 γέροντας δοξαίῃ καταπύ-
 σαι ἔνικα μονοῦσι λιθιστῶ-
 νας ἐν ᾧ μέσῳ, ὡς δὲ ἀδελφε-
 οῖς, οἷόν τι τὸ ἀγαθὸν ὅτι τὸ
 καυθιστόμενον, ἀκούσατέ με,
 ἐξαρχῆς παραφυλάξαντες
 τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ τὸν
 βίον ἐπιτηρέσαντες. ἔνια δὲ
 παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐν
 πτωχότητι, καὶ οἷς ἀνάγκη
 ἦν ἀκείῳ εἰδέναι αὐτόν.
 τὸ γὰρ τῆς φύσεως τῆτο πλάσμα
 καὶ ἀμειβόμενον, ὃ τὸ Πολυ-
 κλείτου κανὼν, ἐπὶ εἰς ἄν-
 θρωπον τελεῖται ἡρξάμενος, ἐν Ἀρμε-
 νίᾳ, μοιχείων ἀλόνος, μάλα

πολλοῖς

καὶ cognitum esse. Etenim hoc naturæ figmentum et opific-
 cium, Polycleti canon, ubi firmata iam ætate in virum
 sssss adole-

Theagenes scelestissimis or-
 rationibus suis lachryman-
 do finem imposuit, ego di-
 uersa ratione à risu Demo-
 criti exordiar. Ac iterum
 sublatis cachinnis, in ri-
 sum vberem solutus est, adeò
 ut nostrum plerosque ad
 communem risum pertra-
 heret. Deinde sedato risu,
 cōuertens seipsum: Et quid-
 nam aliud, inquit, o viri, no-
 bis peræquè faciendum est,
 adeò ridiculas orationes au-
 dientibus, videntibusque vi-
 ros ætate decrepita vilis-
 simæ gloriolæ gratia tan-
 tum non saltantes in me-
 dio? Vt autem rectius in-
 telligatis cuiusmodi nam il-
 la sit statua quæ flammis ab-
 olebitur, audite me, qui ab
 initio eius mentem calli-
 dè animaduerterim, omni
 eius vita diligenter obser-
 uata. Nonnulla verò à ciui-
 bus quoque suis memorata
 percepi, quibus non potuit
 non exactissimè perspectus

πομπὰς πληγὰς ἔλαβει, ἢ τινα
 ἦτο, κατὰ σοῦ τίγρης ἀλόμει-
 ντο, διέφυγε, ῥαφανίδι πλὺν
 πυλὸν βιβυσμὸν. ἔταμα-
 ράκιόν τι ὥρῳον εὐφθείρας,
 πρισχιδίαν ἱξωνύσατο παρὰ
 τῶν γονέων τοῦ πατρὸς, πε-
 νύτων ὄντων, μὴ ἐπὶ τῶν ἀρ-
 μοςκὸν ἀπαχθῶναι τῆς Ἀσίας.
 ταῦτα καὶ τὰ λοιπὰ ἰάσαν
 μοι Διοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄ-
 πλος. ὧν, καὶ ὅδε παρὲν τε-
 ρεῖς ἀγαλμα ἡμῖν ἰδιδυ-
 μίστηντο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔ-
 θρασ, καὶ πάντων ἀκούσαι ἄ-
 ξιον. καὶ τοὶ πάντες ἴσιν, ἢ ἄ-
 πηκόσιν, ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέ-
 ροντα, δὲ ἀνασχόμεντον αὐ-
 τὸν ὑπὲρ ἱξήκοντα ἔτη ἡδὴ
 γηρῶνα. ἔταμα παρὰ τὸ πρᾶγ-
 μα διελθὼντο, πυλὸν ἰαν-
 τὸν κατὰδικάσας, ἱππανῶτο,
 πᾶσι δὲ ἀποτὶ ἀμείβων, ὅτι περ
 καὶ

adolescere incepisset, multa
 tis in Armenia vitiiatis per
 adulterium mulierculis, non
 parum multa suscepit ver-
 bera. Denique verò per
 tectum exiliens et elapsus,
 fuga salutem redemit, ras-
 phano oppletas nates au-
 ferens. Exin puerο quos-
 piam formoso per vim con-
 stuprato, tribus nummos
 rum millibus à pueri paren-
 tibus, cum tenuis essent for-
 tuna, foeditatis impunita-
 tem mercatus est, ne ad
 praefectum Asiae duceretur.
 Hac atque eiusmodi mis-
 samhi facienda esse viden-
 tur, etenim lutum adhuc in-
 forme erat, ac nondum
 perfecta statua nobis for-
 mata. Caterum quibus in-
 iurijs confectum etate pa-
 rentem affecerit, admodum
 auditu dignum esse opinor,

et memoratu necessarium. Et sanè omnibus vobis com-
 pertum atque auditum esse reor, quomodo senem praefoca-
 verit, nequaquam sustinens eum ultra sexaginta annos
 iam senescētem. Postea verò quàm tanti sceleris fama diuul-
 gata est, arreptaq; fuga se ipse condemnasset, incertis va-
 gans sedibus oberrabat, terram terra cōmutando. Quam in pe-
 regrinas

καὶ τὸν θαυμαστὸν σοφίαν
τῶν Χεισανῶν ἐξέμαθε, περὶ
τὸν Παλαιστίνην ὧς ἐρεῖται
ὑπεραμνηστῶν αὐτῶν ξυ-
γγρόμῳ. καὶ τί ᾤοντο βρα-
χεὶ παύσας αὐτοὺς ἀπέφηνε,
πρόφητης καὶ διασάργης καὶ
ξωαγωγὸς, καὶ πάντα μύ-
νον αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βί-
βλων τὰς μὲν ἐξηγήτο, καὶ
Διασάργας, πομπὰς δὲ αὐτὸς
καὶ ξωαγῶν, καὶ ὡς θεὸς
αὐτῶν ἐκάνοι ἰδιουαυτῶς,
καὶ νομοθέτης ἔχωντο, καὶ πρὸς
πάντων ἐπεγράφον. τὸν μί-
σαν γοῶν ἐκάνον ἔτι σέβον-
τες ἀνθρώπων, τὸν ἐν τῇ Πα-
λαιστίνῃ ἀνασκοποῦντα, ὅ-
τι ἐκάνον πάντων τε καὶ τὸν
ἀσέβωντα τὸν βίον. τότε
δὲ καὶ συνηφθίς ἐπὶ τούτῳ
ὁ Πρωτὺς, ἐνέπισεν εἰς τὸ
Διωματικόν, ὅπου καὶ αὐτὸς
ὁ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα πέποι-
ποίησε πρὸς τὸν ἐξῆς βίον,
καὶ τὸν τερατείαν καὶ Δοξο-
ποτείαν, ἣν ἐρῶν ἐτύχων.

ἐπὶ

cerem illapsus est. Quæ quidem res ipsi non medio-
crem dignitatem cum ad insequentem vitam, tum ineptias
et gloriam, quam erat amantissimus, conciliauit. Itaque

regrinatione et mirificam
illam Christianorum sa-
pientiam perdidicit, cir-
ca Palæstinam sacerdoti-
bus et scribis illorum con-
uersans. Ac sanè non mul-
to in tempore pueros om-
nes illos præ se esse ostens-
dit, propheta, ac sacrificio-
rum princeps, et Synago-
gæ socius, breuiter, omnia
solus existens. Præterea li-
brorum nonnullos exposuit,
nonnulli verò et sua in-
dustria conscripti sunt. Ac
veluti deum hūc ipsum per-
hibebant: nam eo et legum
auctore utebantur, et præ-
fectum illum declarabant.
Itaque etiamnum magnum
illum hominem reuerenter
colunt, nempe illum qui
in Palæstina crucifixus est:
quoniam primus nouum il-
lud mysterium in hominum
vitam inuexerat. Tunc ve-
rò comprehensus etiam ob

hoc ipsum Proteus in cars-

ἐπὶ δ' οὐκ ἐδέσμετο, οἱ Χρι-
 στιανοὶ συμφορὰν ποιεῖν τοῦ
 πρᾶγμα, πάντᾳ ἐκίνου, ἵνα
 πᾶσα περὶ αὐτοῦ. ἔτ'
 ἐπὶ τοῦτο ὡς ἀδυνατοῦν, ἢ
 ἀπὸ θεραπείας πᾶσα οὐ πά-
 ρως, ἀλλὰ ξυὺ σπεύδειν
 γινώσκοντες. καὶ ἔωθον μὲν οὐκ ὡς
 ἄλλοι παρὰ τὸν δεισμοντικόν
 πειρασμόντα γράψαι, ἡρᾶς
 τινος, καὶ παιδείας ὁρᾶν. οἱ
 δὲ ἐν τέλει αὐτὴ καὶ συνεικάζον-
 τες ἐνδοξον μὲν αὐτῇ, σεφεί-
 ροντος τὸς δεισμονόφλους.
 ἔτα δὲ πάντα ποικίλα ἐσκε-
 μνίζοντες, καὶ λόγοι ἐν αὐτῇ ἐλ-
 θόντες. καὶ ὁ βέλτιστος Περικλῆ-
 ς (ἔτι γὰρ τὸ ἐκαλεῖτο) ἡσ-
 τὸς Σωκράτης ἐπὶ αὐτῶν ὡ-
 νομάζοντες. καὶ μὲν καὶ τῶν ἐν
 Ἀσίᾳ πόλεων ὄντων, ὧν ἡ πό-
 λιν, τῶν Χερσιανῶν ἐκ-
 λόντων ἅπασαν τὴν κοινὴν, βοηθί-
 σοντες καὶ ξυναγορεύοντες, καὶ
 παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα
 ἁμύχα-

postquam in carcerem con-
 iectus est, Christiani hanc
 rem grauitur & indignè fe-
 rentes, nullam non impen-
 debant operam, & planè
 mouebant omnia, tentan-
 tes si quo modo illum fur-
 tim possint eripere. Deinde
 animaduertentes hunc co-
 natum frustra esse, nihil ta-
 men ex altero quo captiuus
 egebat obsequio intermitte-
 bant, verum omnia cum ma-
 gna fide & diligentia præ-
 stabant. Ac manè quidem
 illicò videre erat iuxta car-
 cerem præstolantes anus vi-
 duas quaspiam, & orbos
 puerulos. Illorum verò pars
 etiam vnά intus cum illo
 somnum capiebant, corru-
 ptis pecunia custodibus. Ex-
 it omnis generis cœnæ in-
 ferebantur variæ, ac sacri
 inter sese sermones diceban-
 tur. Atqui optimus ille Pere-
 grinus (adhuc enim hoc no-

minis obtinebat) nouus quoque Socrates ab illis nominaba-
 tur. Quin etiam in Asia plerasque vrbes fuisse constat, à
 quibus venerunt quidam laturi auxilium, Christianis mit-
 tentibus ex publico, neque nō collocaturi, & virū consolaturi.

Incre-

ἐμύχανον δὲ τι τὸ τάχ' ὅτι
 πλεονεξία, ἐπεὶ δὲ τὸ
 ἔργον ἡμεῖς ἐν βρα-
 χείῃ ἀφαιδῶσι πάντων. καὶ
 οὐ καὶ ὅτι Περιγίενω ποτὶ αὐ-
 τὸν ἔκε χεῖματα παρ' αὐ-
 τῶν, ἐπὶ πλεονεξίᾳ τῶν δι-
 μῶν, καὶ πρόσδορον ὅτι μικρὰν
 ταύτην ἐποίησαντο. πεπείκασιν
 ὅτι αὐτὸς οἱ λακοδαίμονες, τὸ
 μὲν ὅλον ἀθάνατον ἐσιῶσαι, καὶ
 βιάσασθαι τὸν αὐτὸν χρόνον, παρ'
 ὃ καὶ καταφρονῶσι τῷ θανάτῳ,
 καὶ κύντες αὐτὸς ἐπιδιδό-
 σιν οἱ ποταμοί. ἔπατα δὲ ὁ νο-
 μοθέτης ὁ πρῶτος ἐπισυν-
 αὐτοῦς, ὡς ἀδελφοὶ πάντων
 ἦν ἀμήλων, ἐπεὶ δὲ ἅπαντες
 παραβάντες, θιὲς μὲν τὸς Ελ-
 ληνικοὺς ἀπαρνήσονται, τὸν
 δὲ ἀνδοκοπιτισμὸν ἐκείνον
 σοφιστὰς αὐτῶν πεσχυῶσι
 καὶ κατὰ τοὺς ἐκείνου νόμους
 βιώσι. καταφρονῶσιν οὖν
 ἅπαντων ἐξίσης, καὶ λοιπὰ
 ὑποῖται, ἄνθρωπος ἀπει-
 βῶς

*Incredibile verò est, quan-
 tum studium & celerita-
 tem in hoc ostendant, si quid
 tale vulgo innotuerit. Illi-
 cò enim nulli rei parcunt.
 Proinde Peregrino quos-
 que multæ tunc opes ab il-
 lis mittebantur, sub vincu-
 lorum pretextu, nec vul-
 garem rerum proventum
 lucrifaciebat. Etenim
 haud dubitanter sibi pers-
 suaserunt infelices illi, se
 omnino immortalitate frui-
 turos, perpetuoque victu-
 ros esse. Quam ob rem &
 mortem magno contem-
 nunt animo, ac non pauci
 sua sponte semet occiden-
 dos offerunt. Deinde pri-
 mus quoque illorum legis-
 lator eorum persuasit ani-
 mos, quemadmodum om-
 nes inter se fratres essent.
 Postea verò quàm semel à
 nobis desciverunt, Græco-
 rum deos constanter abne-
 gant, solum autem Crucifi-*

*xum illum impostorem adorantes, secundum illius leges vi-
 uendi rationem instituint. Proinde apud illos omnia ex
 æquo habentur contemptui, existimanturq; esse communia.*

βῆς πίστεως τὰ τοιαῦτα παρα-
 δειξάμενοι. ἢ τὸν αὐτὸν παρὰ
 θεοῦ τις εἰς αὐτοὺς, γόνιμος καὶ τε-
 χνίτης ἀνθρώπων, καὶ πράγ-
 μασι χρῆσθαι διδάμενος, αὐ-
 τήκα μάλα πλεονέκτημα ἐν βρα-
 χεί ἐγγύς, ἰδιώταις ἀνθρώ-
 ποις ἐγγυτέρω. πλεονέκτημα δὲ
 Περικλῆν ἀφ᾽ ἐθὺς ἀπὸ τοῦ
 τότε τῆς Συρίας ἀρχόντος,
 ἀνδρὸς φιλοσοφίας χαίρον-
 τος, ὃς συνῆκε τὴν ἀπόνοιαν
 αὐτοῦ, καὶ ὅτι δίδουσι ἄνθρωποι
 θανάτου, ὡς δόξαν ἐπὶ τῷ
 ἀρχαίοις, ἀφ᾽ ἧκεν αὐτὸν, ὃς
 τῆς κολασίως ὑπολάβων ἀ-
 ξίον. ὃς εἰς τὴν οἰκίαν ἵπα-
 νελθὼν, καταλαμβάνει τὸ
 περὶ τοῦ πατρὸς φόνου ἔτι
 φλημιστὸν, καὶ πολλὰς τὰς
 ἱππονατομίας τὴν κατὰ
 γένειαν διήρπασεν ἃ τὰ πλεονέ-
 κτη τῶν λιτημάτων παρὰ τὴν
 ἀφ᾽ ἡμῶν αὐτοῦ, καὶ μόνοι
 ὑπελείποντο οἱ ἄλλοι, ὅσον
 εἰς πεντηκόντα τέλαντα.

domum regressus, comperit paternæ cædis memoriam non-
 dum fuisse sopitam, sed multos superesse, qui mira per-
 uicacitate accusationem aduersus illum adornarent. Dissipa-
 rat itaque maiorem possessionum suarum partem in peregri-
 nationem, ac tantum relictæ erant agri fermè quindecim tas

lentorum.

quæ citra fidem exactè ex-
 ploratam in communem ve-
 sum à quoquam deferente
 suscipiunt. Quòd si quis
 præstigiator, aut alioqui ho-
 mo promptus et versutus,
 et rei faciendæ appositæ
 eos accesserit, breui ad-
 modum opulentus effici-
 tur, quippe qui hominum
 idiotarum simplicitate cal-
 lidè queat abuti. Cæterum
 Peregrinus tandem liber di-
 missus est ab eo qui id tem-
 poris præsidem agebat in
 Syria, viro non mediocri-
 ter Philosophiæ commera-
 cio gaudente. Qui cum il-
 lius subolfecisset arrogan-
 tiam, quòd iam statuisset
 mortem oppetere, ut per
 hoc præclaræ famæ glo-
 riam apud posteros relin-
 queret, dimisit illum, ne di-
 gnum quidem ratus eundem
 esse supplicio. Ille verò exin

ἡ δὲ ἡ πᾶσα ὁσία, τρίακον-
 τὰ πρὸς ταλάντων ἀξία, ἡ δὲ
 γέροντος κατελίπητο, ἔχον, ὥστε
 οἱ παγγέλοι Θεαγένης ἐλε-
 γει, πρὸς τακισχιλίων. ὥστε ἡ
 δὲ ἡ πᾶσα τῶν Παριανῶν
 πόλις, πρὸς τὴν αὐτὴν τὰς
 γαυριώσας παραλαβοῦσα,
 πρῶτον αὖ, αὐτοῖς ἀνθρώ-
 ποις καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ
 λοιπῇ παρασκευῇ. ἀλλ' ἔτι
 καὶ ἡ κατηγορία, καὶ τὸ ἔγκλη-
 μα θιρόμενον ἡ, καὶ ἡ ἰσχυρὰ
 αἰς μακρὰν ἱπανασήσια αἰ-
 τις αὐτῶν. καὶ μάλιστα ὁ Δῆμος
 αὐτὸς ἀγανάκτησεν, καὶ ἡ δὲ
 ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέ-
 ρουσα πρὸς τοῦτον, οὕτως ἀ-
 σκεδὼς ἀπληρότα. ὁ δὲ σοφὸς
 οὗτος Πρωτεύς, πρὸς ἅπαντα
 ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι
 ἐξεῖρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον
 διέφυγε. παρελθὼν γὰρ αἰ-
 νῶν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν
 ὤντων, ἡκόμα δὲ ἦδεν, καὶ τρέφον-
 τας πινάρους ἡμπαχίον, καὶ
 πῦρα

lentorum. Nam tota sub-
 stantia quam pater reliquerat,
 triginta talentorum sum-
 mam non excessit, non, ut
 omnibus modis ridiculus
 Theagenes illam tribus mil-
 libus dignam falso confir-
 mavit. Tanti enim neque tota
 Parianorum urbs, tamen si
 quinque ciuitates sibi vicinae
 adiungeret, venderetur, una
 cum ipsis hominibus et iu-
 mentis, et reliqua supelle-
 ctile. Vigeat itaque eius es-
 tiam dum flagitium et ac-
 cusatio in recenti hominum
 memoria. Nec ita diu ha-
 bitauit in patria, sed sta-
 tim aduersus eum quispiam
 insurrexerat. Potissimum
 verò ipse populus indignas-
 batur, senem frugi, ut illi
 quibus visus erat, perhi-
 bent, familiariter lugentes,
 qui tam crudeliter et impie
 fuerat occisus. Sedenim sa-
 piens ille Proteus ad hæc
 omnia non oscitanter inten-

sus erat, quinam aliquid inuentum comminisceretur, unde
 vim et periculum à se declinaret. Progressus ergo in me-
 diam Parianorum multitudinē, nutriebat verò iam comam,

πῆραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύ-
 λον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὅπως
 μάλα τραγικῶς ἐσκάνασθ. 1018.
 τὸ δ' ἐν ἐπιφανείᾳ αὐτοῖς, ὅ-
 τ' αὖν αἰφ' ἑφ' αὐτὸν ἔβριση, αὐ-
 τὸν ὁ μακαρίτης πατήρ αὐτοῦ λα-
 τήλιπε, Δημοσίαν δ' ἔν' ἑαυτῇ.
 τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ Δῆμος,
 πένθητον ἄνθρωποι, καὶ πᾶς
 Λιανομάς Λαχυνότου, ἀνέ-
 κρασον ὁπθὺς ἕνα φιλόσο-
 φον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα
 Διογένην καὶ Κράτητ' ἱερ-
 λωτῶ. οἱ δ' ἐχθροὶ ἐπιφί-
 μωντο, καὶ ἔτις ἐπιχερή-
 σαι μεμνηθῆσαι τῷ φόνου, λί-
 θοις ὁπθὺς ἐδάπαντο. ἐξήγαγον
 τὸ δούτερον Πλανησόμην,
 ἱκανὰ ἐφόσθη, τοὺς Χειριανὺς
 ἔχων, ὅφ' ὧν Δορυφορέμπος,
 ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις αὐτοῖς, καὶ
 χρόνον μὲν τινα ὅπως ἐδόσκε-
 το. εἴτα παρανομίας τὴν καὶ
 ἐς ἐκείνης (ὥφθη γάρ τι, ὡς
 οἶμα, ἐδῶκεν, τῶν ἀπ' ἑρῶν
 αὐτοῖς) οὐκ ἔτι πᾶσι μὲν ὧν
 Christianis repositū esse existimans, à quibus quaqua-
 uersum incedebat, stipatus, in omni agebat rerum abundantia. Atque
 ad hunc modum aliquantum temporis alebatur. Tandem ad-
 missa nescio quo aduersus illos flagitio (siquidem visus erat,

sordido amictus pallio, pes-
 ra ex humeris suspensa, et
 baculum manu tenebat: erat
 autē omnino instructus mo-
 re tragico. Talis itaque cum
 ciuibus suis apparuisset: uni-
 uersam, inquit, substantiam
 quam sibi beatæ memoriæ
 pater reliquisset, se velle il-
 lis publicam dimittere. His
 auditis, homines egerunt et in-
 opes, neque non ad distribu-
 tionem auidè inhiantes, pro-
 tinus exclamauerunt, illum
 vnicum esse Philosophum,
 vnicum amantem patriæ, v-
 num qui verè Diogenis et
 Cratetis esset æmulus. Porro
 τὸ autem inimici necessariò
 quiescebant. Etenim si quis
 conatus esset mentionem pa-
 ternæ cædis facere, illicò
 petebatur lapidibus. Se-
 cunda itaque suscepta pere-
 grinatione egreditur vaga-
 turus, satis sibi viatici in
 amplius

αὐτῶν, ἀπρὸ μὲν ὧν, ἐν παλι-
 νωδίας αὐτοῦ διὲν ἀπαυτῆρ
 παρὰ τῆς πόλεως τὰ λιτήμα-
 τα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὸς,
 ἡξίς ταῦτα κομίσασθαι, λιπὸν
 σαντὶ βασιλείῳ, ἔτα τῆς
 πόλεως ἀντιπροσβουσαμένης,
 εἰδὲν ἐπράχθη, ἀπ' ἑμυμένην ἐ-
 κελούσθαι, οἷς ἀπαξ δ' ἰγνωμὴ
 φρονὸς καὶ ἀναγκάσαντος, τρί-
 τη ἐπὶ τοῦτο ἀπλημία εἰς
 Αἰγυπτον, παρὰ τὴν Αἰγαθόβου-
 λον, ἵνα περ τὴν θαυμαστὴν
 ἀσκησιν διήσκῃ, ξυρόμεν
 ὅς τ' ἐκεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χιό-
 μεν ὅς τ' ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἐν
 ποικίλῃ τῶν σκευῶν δὴ
 μὴ ἀναφθῶν τὸ αὐτοῖον, καὶ
 τὸ ἀδιάφορον δὴ τὸ τοῦ κα-
 λῶν ἐπιδακνύμεν, ἔτα
 πάλιν, καὶ παύμεν ὅς τ' ἐν ἄρθηκι
 εἰς τὰς σκῆτας, καὶ ἄλλα πολ-
 λὰ νεανικώτερα θαυματο-
 ποιῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἔτα παρι-
 σκουσμένη, ἐπὶ Ἰταλίαν
 ἐπλουσε, καὶ ἀπὸ τῆς νεῶς
 ἐνθὺς ἰλοιορῆσεν πᾶσι, καὶ μά-
 λιστα

amplius illis, magna rerum
 difficultate perplexus, per
 recantationem opinabatur
 opes suas iterum à ciuitate
 repetendas esse : missisq; li-
 teris, voluit iussu regis des-
 nuò cuncta auferre. Con-
 trà deinceps missa legatio-
 ne etiam à ciuibus, nihil as-
 etum est, sed iussus est sta-
 re rebus semel ab ipso con-
 stitutis, præsertim à nemi-
 ne ad hoc per vim compul-
 sus. Post id tertiam in Aegy-
 ptum peregrinationem in-
 stituit ad Agathobulum iter
 faciens, ut admirando stu-
 dio semet exerceret, tondens
 capitis dimidium, ac vul-
 tum limo oblinens. Postea
 in magna circumstantis po-
 puli corona, tractans in ma-
 nibus virilia, hoc tanquam
 medium & indifferens esse
 demonstrabat. Exin ver-
 berabat, & verberabatur
 ferula circa nates. multaq;
 alia iuuenilia more miri-

fico ac præstigioso designabat. Cæterum ad hunc modum in-
 structus & exercitatus hinc soluit in Italiā: egressusq; è naui,
 st atim omnes homines infectatus est linguæ petulantia, cum

λιστα ὡς βασιλεῖ, πρότατον
 αὐτὸν καὶ ὑμειώτατον εἰδὼς,
 ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκένω
 γὰρ ὡς ἀκὸς, ὀλίγον ἔμελλε τῶν
 βλασφημιῶν, καὶ ἔκ ἡξίε φη-
 ποσοφίαν ἐπολυμένον τινα
 λολάξεν ἐπὶ ῥήμασι, καὶ μά-
 λιστα, τέχνῃ τινα τὸ λοιδο-
 ρῆσαι πεποιημένον. τέτθ
 αὖ καὶ ἀπ' ἐστῶν τὰ τῆς δό-
 ξης ἀνέαντο. παρὰ γοῦν
 τοῖς ἰδιώταις καὶ περὶ βλαπ-
 λὴν ἐπὶ τῇ ἀρνούει, μέχρι δὲ
 ὁ πλεὺς πόλιν ἐπιτιτραμμέ-
 νον, ἀνὴρ σοφός, ἀπέπεμ-
 ψεν αὐτὸν ἀμείψας ἐντυ-
 φῶντα ὡς πράγματι, ἀπὸν
 μὴ εἰδῶναι πλεὺς πόλιν τοιοῦ-
 τον φιλοσόφον. πάλιν ἀπὸ
 καὶ τοῦδε λαοῦ αὐτοῦ, καὶ
 ὅσα σώματ' ὡς ἅπασιν, ὁ
 φιλόσοφ' ὅσα πλεὺς παρρη-
 σίαν καὶ πλεὺς ἄγαν ἐλευθε-
 ρίαν ἐξέλαθες, καὶ πρὸς ἁλυν-
 λιατὰ τοῦτο ὡς Μουσωνίῳ καὶ
 Δίωνι καὶ Βηκτιάτῳ, καὶ ἑ-
 τισι

urbi nihil opus esse tali philosopho. Quare hoc quoque de illo
 memorabile est, dum in ore erat omnibus philosophis propter
 dicendi libertatem, ac immodicam linguæ licentiam eiectus.
 At enim iam exactus oppido, cum Musonio ac Dione ὁ δ' Epi-
 cletus

primis verò regem, quem no-
 uerat natura placidissimum
 & mansuetissimum: qua re
 impulsus, tutiori debaccha-
 batur in omnes audacia.
 Etenim regi, ut par erat, pa-
 rum curæ erant conuitia &
 blasphemæ, neque ullum
 ex his qui philosophiæ se tra-
 diderant, propter verba sup-
 plicio afficere dignabatur,
 cū primis verò eos qui ratio-
 nem cōiitijs impetendi alios
 artem sibi peculiatem fecis-
 sent. Porro autem Peregri-
 nus tanta dicendi licentia
 non mediocrem sibi glo-
 riam comparabat. Itaque a-
 pud homines idiotas in ma-
 gna erat admiratione & re-
 uerentia propter arrogan-
 tiam, donec is qui Reipub.
 procuracionem obibat, vir
 sapiens, eiectum eum ables-
 gasset, cū præter modum
 hac libertate nimisque petu-
 lanter abuteretur, dicens,

τις ἄλλ' ὅτι περὶ αἰσάσει ζωὴν
 τῇ ἐγγύτῳ. ὅτω δὲ ἐπὶ τῷ
 Εὐάδῃ ἰλθὼν, ἄρτι μὲν Ἡ-
 λείοις ἰλοιδόρῃτο, ἄρτι δὲ
 τοῖς Εὐκίωσις ἱππῶν ἀντὶ
 ραοῦσα ὅπλα Ρωμαίοις. ἄρτι
 δὲ ἄνδρα ποσειδά και ἀξιό-
 ματι πρὸς ὄντα, διότι και ἐν
 τοῖς ἄλλοις ἐν ἱπποῖσι τῷ
 Εὐάδῃ και ὕδωρ ἱππῶν
 γὰ τῇ Ολυμπίᾳ, και ἱπποῖσι
 διψᾷ ἀποκινῶντες τοὺς πα-
 νηγυρεῖς, κακῶς ἠγόρευον,
 ὡς καταβηλῶντα τοὺς Εὐ-
 κίωσις, διὸν τοὺς θιατὰς
 τῶν Ολυμπίων διακαρτε-
 ρεῖν διψῶντας, και νῦν Δία
 γὰ και ἀποκινῶν ποτινῶν
 αὐτῶν, ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νό-
 σων, αἰτίας δὲ τὸ ξηρὸν τοῦ
 χωρίου, ἐν ποτῶ ὡς πλῆθει
 ἐπιπόλασον. και ταῦτα ἐλ-
 γὰ πίνων τῶν αὐτοῦ ὕδατος,
 ὡς

et eo consuetudinem habuit,
 cumque alijs quotquot non
 dissimili infortunio mul-
 tatos esse nouerat. Ad ex-
 tremū ita regressus in Græ-
 ciam, modò probrosis di-
 citis Elienses impetebat, mo-
 dò Græcos ut aduersus Ro-
 manos arma sumerent, so-
 licitabat, modò virum in-
 dustrium, et multa digni-
 tate præditum turpiter in-
 uadebat, propterea quòd il-
 le præter alia quibus de
 Græcis erat optimè meri-
 tus, etiam hac in re non
 vulgarem præstitisset Græ-
 ciæ et opem et operam,
 quòd aquam in Olympiam
 deduxisset, ac primus po-
 pulum ad festiuitatem con-
 fluere solitum, siti pereun-
 tem subleuasset. In hunc er-
 go Peregrinus linguæ pro-
 cacitate adductus, turpia
 verba euomere non cessabat, quasi Græcos hac mollitie
 effæminaret: Oportet spectatores Olympiorum sitim forti-
 ter tolerantes perdurare. Ac per Iouem non pauci illorum
 mortem oppetebant, vehementibus morbis impliciti, interea
 propter loci siccitatem in magna et promiscua multitudine
 emergentibus. His ita dictis, de eadem aqua potare solebat,
 adeò

ὅς δ' μικρὸν κατέλαυσαν αὐ-
 τὸν ἐπιδραμόντων ἅπαντων,
 τότε μὲν ἐπὶ τὸν Δία κατα-
 φυγὼν ὁ γυμναστής, ἔδρε τὸ
 μὴ ἀρθναῖν. ἐς δ' πλὴν ἐξῆς
 Ολυμπιάδα, λόγον τινὰ δεῖ
 τιφίάρων ἐτῶν σωθεῖς, τῶν
 δεῖ μίσην, ἐξελύκει περὶ τῶν
 Ελλήων ἔπαινον, ὑπὲρ τῶτο
 ὑδωρ ἐπαγαγόντων, καὶ ἀρ-
 νογίαν ὑπὲρ τῆς τότε φυγῆς.
 ἥδη δ' ἀμειλυνόμενος ὑφ' ἁ-
 πάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως
 πεινῶντων ὢν (ἔωλα γὰρ ἴω
 ἅπαντα) καὶ ὁδὸν ἔτι κα-
 νεργῆν ἐδιώατο, ἔφ' ὅτῳ
 ἐκπλήξατο τὸν ἐντυγχάνοντα,
 καὶ θαυμάζειν, καὶ περὶ αὐτὸν
 ἀρβλίπαι ποιεῖσαι, οὐκ ἐπὶ
 ἐξ ἀρχῆς θριμώτινα ἔρω-
 τα ἔρῳν ἐτήγγαν. τὸ τιλ-
 ταῖον τῶν τόλμημα ἐβελού-
 σα δὲ περὶ τῆς πυρᾶς, καὶ δι-
 δωκεν λόγον ἐς τὸν Ελλήων,
 οὐδὲν

adeò ut propemodum ab
 omnibus accurrentibus la-
 pidibus fuisset obrutus, nisi
 tunc commodum ad Iouis
 simulachrum arrepta fuga
 generosus ille se contulisset,
 ac ita præsenti discrimini
 vitata morte se subtraxisset.
 Ceterum in proxima Olympiade
 orationem per quadriennium quod in-
 terfluxerat, multa cura me-
 ditatam atque compositam,
 ad Græcos habuit, laudes
 eius qui aquam deduxerat,
 ac fugæ suæ tunc factæ de-
 fensionem complectentem.
 Iam verò ab omnibus cer-
 tatim contemptus negligebatur,
 nec erat amplius perinde in
 precio et admiratione. Siquidem
 friuola et exoleta erant quæ
 moliebatur omnia, nec quicquam
 poterat amplius nouiter com-
 mentum aut excogitatum

producere, quod stuporem et admirationem incussisset ac-
 cedentibus, et quo ille sibi dignitatem atque auctoritatem
 conciliasset, cuius sub initium amore non dicendo extremè
 ambitiosus flagrabat. Ad extremum hoc temerarium et au-
 dax de pyra facinus commentus est, eaq̃ de re in Græcorum
 multum

αὐτὸς ἀπ' Ολυμπίων τῶν ἑμ-
 πεδον, ὡς ἐς τὸ πῶς καὶ σὺν
 αὐτόν. καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα
 θαυματοποιεῖ, ὡς φασί, βό-
 θρον ὀρύσσων, καὶ ξύλα συγ-
 κομίζων, καὶ θανόντι τινι
 πλὴν ἀαρτείας ὑποσχεσθὲν
 ὁ Θεὸς ἰκελὼ δέ, οἶμαι, μάστιγι
 καὶ πεινῶν τὸν θάνα-
 τον, καὶ μὴ δραπιδόειν ἐκ
 τῆ βίης, εἰ δὲ καὶ πάντως δι-
 γνωσθὲ οἱ ἀπακτάλλεσθαι, μὴ
 πυρὶ, μηδὲ βίῃ ἀπὸ τῆ τραγ-
 ῥίας τῶνδε χεῖρθε, ἀλλ' ἔτι
 ῥόντι τινι θανάτῳ πρόπον, μυ-
 εῖων ὄντων ἰσόμνητον ἀπὸ
 θεῶν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῶς, ὡς Ἡρά-
 κλειός τι ἀσπάζεται, τί δὲ
 ποτε ἔχῃ κατὰ σιγὴν ἰδόμε-
 νος ὁρῶν ὁ δὲ γυνόσκων, ἐν ἡμέ-
 ρῃ αὐτὸν ἐνέπρησε μόνος,
 ἵνα τινὰ, οἷον Θεαγένην ἢ
 Φιλοκτενίαν παραλαβὼν; ὃ
 δὲ ἐν Ολυμπίᾳ, τῆς πάντων
 ῥεως πληθύνουσης, μόνον ἐκ ἐπι-
 σκη-

multitudinem sermonem iam
 sparsit quod statim à prio-
 ribus Olympijs veluti in
 diem posterum flammis se-
 met ipse traditurus esset.
 Et nunc hæc ipsa multis
 adornat præstigijs, ut fa-
 ma est, eruenda fossa, li-
 gnisque comportandis, ac
 miram & inusitatam tole-
 rantiam promittendo. Er-
 rat verò illi, ut mea fert
 sententia, omnino mors ex-
 pectanda, nulloque modo
 è vita profugiendum. At
 si immobili proposito prorsus
 constitutum habet mor-
 tem cum vita commuta-
 re, consentaneum mihi vi-
 debatur, ne hoc igne fie-
 ret, neque his quæ sunt
 in tragædijs, uteretur, sed
 alia aliqua mortis permu-
 tatione, quum infinitæ
 sint, electa, è viuis discede-
 ret. Quod si tamen igne,
 tanquam re quapiam Her-

culea, tantopere delectatur, cur non potius per silentium
 electo quopiam monte multis arboribus consito, in eo se ip-
 se concremauit solus, vno aliquo, cuiusmodi est Theagenes,
 Philoctete assumpto? Ille autem in Olympia præsentem magna
 homi-

σκληρῆς ὑπὸ πύσσει αὐτὸν, ἐκ ἀ-
νάξιδ' αὖν, μὰ τὸν Ἡρα-
κλέα, ἔργε γὰρ καὶ τὸς Πατρα-
λοίας, καὶ τὸς ἀθῆναις δίκας δι-
δόντα τῶν τοιμημάτων. καὶ
κατὰ τοῦτο πάντες ὅσοι δὲ αὖν
αὐτὸ οἰκνῶν, ὁμῶς γὰρ πάλα
ἐς τὸν Ἰὺ Φαλαρίδ' αὖν ταῦ-
ρον ἐμπιπτόντα, πῶς ἀξίαν
ἀπεικονίζουσα, ἀπὸ μὴ ἀπαξ
χάνοντα πρὸς πῶς φλόγα, ἐν
ἀναρῇ τιθάνουσα. καὶ ἥρ' αὖν
καὶ τόδε οἱ πολλοὶ μοι λέγου-
σιν, ὡς ἐπὶ δὲ οὐδ' ἔστιν αὖν ἄλ-
λ' αὖν θανάτου πρόπ' αὖν τοῦ δὲ
πυρός· ἀνοῖξαι ἥρ' αὖν δὲ μόνον
τὸ σῶμα, καὶ αὐτίκα τιθάν-
ουσα. ἴδ' ἔστιν τοι θεάματα ἐπιπρό-
στα, οἶμαι, ὡς σιμυδὸν, ἐν ἱερῷ
χωρίῳ καὶ οὐκ αὖν ἀνθρώπῳ,
ἐνθα μὴ δὲ θάπτεται ὅσιον τὸς
ἐκείνους ἀπὸ θνήσκοντας. ἀπὸ
τι δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλα
θίλω τὴν ἐνδοξῇ γὰρ ἔστιν
ἐπὶ

hominum frequentia, non
in tabernaculis se solum vi-
debit, alioqui haud indi-
gnus existens per Herculem,
sicut par est homines par-
ricidas ac impios malefa-
ctorum pœnas dare. Quin
etiam nimium cunctanter
ac serò illud facere videretur,
quem iam dudum os-
portebat in Phalaridis tau-
rum illapsum, dignum ne-
farijs factis exhausisse sup-
plicium, nec tantum ses-
mel in flamma hiscentem
subito expirare. Etenim
à multis hoc pro certo con-
firmari audio, nullam mor-
tem esse velociorem aut
properantiorē, quàm eam
quæ per ignem illata fue-
rit. Solum enim os ape-
riendum est; & statim ef-
flatur anima. Atqui & il-
le, ut opinor, eam quoquē
spectaculi dignitatem secum

volutat in animo, rem videlicet grauem & præclaram esse,
sacro in loco comburi, ubi ne sepelire quidem alios mo-
rientes religiosum dicitur. Audiuiſtis enim, nisi fallor, quem-
admodum iam olim quidam cupiens gloriosum & celebre
apud posteros nominis sui monumentum relinquare, cum
nullam

ἐπὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἢ κ' ἔ-
χον ἐπιτυχῆν τούτων, ἐνέπρη-
σε τῆς Εφυσίας Ἀρτίμιδι
τὸν νόμον. τοιοῦτόν τι καὶ αὐ-
τὸς ἐπινοῶ, ὡς ἔστι ἔρως τῆς
διδύμης ἐντέτηκον αὐτῷ. καὶ
ὡι φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀν-
θρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδύ-
μης αὐτὸς θανάτῳ κατὰ φρο-
νῆν, καὶ ἐκκαρτερῆν ὡς δι-
νοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδίως ἄν' ἰροί-
μιω, ἢ κ' ἔκονοι, ἀπ' ὑμᾶς, ἢ
καὶ τοὺς κακίους βούλοισθε
ἄν' μαθητὰς αὐτοῦ γινώσκειν
τῆς καρτείας ταύτης, καὶ
κατὰ φρονῆν θανάτῳ, καὶ κα-
κίαις, καὶ τῶν τοιούτων λα-
μάτων. ἀπ' ἢ ἄν' οὐ οἶδ' ὅ-
τι, βοληθεήτι. πῶς ἔγωγε Πρω-
τίους τὸν δακύνει, καὶ τὸς μὲν
ῥησὶς ὠφελύσει, τὸς δὲ πονη-
ρὸς δὲ φιλοκινδυνωτὴρ καὶ
ὀλημροτὴρ ἀφραγῆ; καὶ ὡι
διωγτὸν ἔστω, ἐς τὸ μόνος ἄν'
πανήπισθαι τὸς πρὸς τὸ ὠφέ-
λιμον ὁφειλόμενος τὸ πρᾶγμα.

ὑμᾶς

nullam aliam videret sibi
relictam esse innotescendi
rationem, Ephesiae Dianae
templum absumpsit incen-
dio. Tale quippiam & hic
secum molitur in animo:
tanta gloriae cupiditate tan-
tum non miser ille conta-
bescit. Sedenim aiunt il-
lum haec ipsa hominum gra-
tia facere, ut eosdem mor-
tis contemptum doceat, ac
in rebus arduis toleran-
tiam. Ego verò perliben-
ter interrogarem, non il-
lum, sed vos, nunquid etiam
maleficos & facinorosos e-
ius discipulos fieri cupiatis
in eiusmodi tolerantia per-
discenda, ac morte contem-
nenda, tum afflictionibus &
cæteris terroribus fortiter
perferendis? Atqui certè
compertum habeo, ista vos
minimè velle aut cupere.

Quo igitur pacto hoc Pro-
teus discernit, ut bonis tan-
tum hac in re sit profuturus, nec malis & nefarijs homi-
nibus maiorem ad contemnenda pericula, & sceleratiora
audendi animū additurus? Esto sanè ad hoc tantum cōcursu-
ros esse, qui in optimā partē hanc rem saltem spectaturi sint.
proins

ὑμᾶς δ' οὐκ αὖθις ἐρίσωμα,
 διεξαίει' ἄν ὑμῶν τοὺς πα-
 θας ζηλωτὰς τῷ τοιούτῳ γένε-
 σθαι; οὐκ ἄν ἐποίτε. καὶ τὶ τὸ το-
 ῦτό μοι, ὅπερ μίθ' αὐτῶν τις τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειν ἄν;
 τὸν οὐκ Θεαγένει τῷ μάλα
 ἀτιμῶντι ἄν τις, ὅτι τὰ κα-
 ζηλωτῶν τῶνδ' ὅς, ἐχέπεται τῷ
 διδασκάλῳ, καὶ σωδοῦν ἐπα-
 ρὰ τὸν Ηρακλῆα, ὡς φησιν,
 ἀπὸντι, διωκόμεν' ἐν βρα-
 χεῖ πάντων δαίμων γένεσθαι, καὶ
 συμπεσόντων ἐπὶ λεφαλῆς ἐς τὸ
 πῦρ. οὐ γὰρ ἐν πυρὶ καὶ βάκ-
 τρῳ καὶ τριδῶνι ὁ ζῆλ' ἔσται, ἀλ-
 λὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥά-
 σια, καὶ πάντος ἄν εἴη. τὸ τέ-
 λ' δὲ καὶ τὸ λεφάλαιον καὶ
 ζηλωτῶν, πῶς πυρὶ ἄν σωθῆν-
 τα κορμῶν σικίντων, ὡς ἐνι
 μάλα, χαλκῶν, ἐναποπνιγῆ-
 ναι τῷ λαπνῶν τὸ πῦρ γὰρ αὐ-
 τὸ, ὃ μόνον Ηρακλέους καὶ Α-
 σκληπιῶ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰε-
 ρῶν

proinde ego vos iterum ro-
 gabo: Cupitisne liberos ves-
 tros illius æmulos fieri?
 Haudquaquam dicetis. At-
 qui hoc ipsum quærebam,
 num quis ex discipulis eius
 eundem imitaretur? Thea-
 genem itaq; in hoc quispiam
 iure optimo accusare possit,
 quod cū in alijs per om-
 nia viri æmulus esse studeat,
 hac in parte tamen præce-
 dentem præceptorem minis
 sequatur, iterq; cum eo fa-
 ciat, ad Herculem, velu-
 ti perhibent, abeunte, præ-
 fertim cū in breui possit
 summè ac omnibus nume-
 ris felix euadere, per præ-
 ceptum saltem in ignem illa-
 psus. Neque enim in pera,
 aut baculo, aut sordido
 pallio circumferendo, æ-
 mulationis summa sita est,
 sed hæc extra periculum
 posita sunt, & imitatu fa-
 cilia, & cuiusvis homi-

nis. Ipsum finem & caput æmulari conuenit, ingenti
 videlicet pyra ex truncis ficulneis & maxime viridibus
 congesta, fumo semet præfocari. Siquidem ignis non
 tantum Herculis & Aesculapij proprium æstimandum est, sed
 sacri-

σύλων καὶ ἀνδροφόνων, ὅς ἐστι
 ῥᾶν ὅστις ἐν καταδίκῃς αὐ-
 τὸ πάσχει. ὥς αἰμαίνον
 τὸ δὲ τοῦ λαοῦ ἰδιότρον γὰρ
 καὶ ὑμῶν μόνων ἀνὴρ γινώ-
 σκει, ὡς τὸ δὲ Ἡρακλῆς,
 ἔπειτα ἄρα καὶ ἐτόλμησεν τι
 τοιοῦτον ὑπὸ νόσῳ αὐτὸν ἔδρα-
 σθαι, ὑπὸ τοῦ Κενταυρείου αἵ-
 ματος, ὥς φησὶν ἡ τραγω-
 δία, κατεδιόμην. οὗτος
 δὲ τινος αἰτίας ἐνεκὸν ἐμ-
 βάσθη, φέρον ἑαυτὸν εἰς τὸ
 πῦρ; καὶ Διὶ, ὅπως τὴν καρτε-
 ρίαν ἐπιδείξειται, καθάπερ οἱ
 Βραχμῶν. ἐκείνοις γὰρ ἑαυ-
 τὸν ἡξίους Θεαγένης ἐκάλει, ὡς
 περὶ ἐκ ἑνὸς καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἴ-
 ναι τινὰς μωροὺς καὶ λευκοδό-
 ξους ἀνθρώπους. ὁμοῦς δὲ οὖν,
 καὶ ἐκείνους μιμνῶμεθα. ἐκείνοι
 γὰρ ἐκ ἐμπροσθεν εἰς τὸ πῦρ,
 ὡς Οἰνοκλείης, ὁ Ἀλεξάν-
 δρου ὑπερνήτης, ἰδὼν Καλ-
 λανον λεόμηνον, φησὶν. ἄν-
 ῥωπιδάμ

sacrilegorum quoque & par-
 ricidarum, quos iudicio con-
 demnatos, hoc ipso suppli-
 cio affici videmus: ita ut lon-
 ge præstabilius esse putem,
 vobis fumo præfocatis op-
 petere. Hoc enim vobis tan-
 dem ut peculiare & pro-
 prium adscribi potest. Alio-
 qui etsi Hercules tale quip-
 piam ausus est, doloris &
 morbi impatientia impulsus
 hoc fecit, dum è sanguine
 Centaurico, veluti testis est
 tragœdia, infectus absume-
 retur. Caterum ille qua cau-
 sa incitatus se ipsum in i-
 gnem ferens præcipit: Per
 Iouem scilicet ut animi to-
 lerantiam hoc argumento
 notam faciat, non secus at-
 que Brachmanes. Illis enim
 Theagenes præceptorem
 suum assimilare contendit.
 Quasi verò non etiam apud
 Indos inueniantur homines
 recordes & stolidi, vanaque

gloriæ extimè dediti. Attamen quando ita fert animus,
 imitetur illos. Attamen illi ignem insiliendi morem non ha-
 bent, veluti Onesicritus classis Alexandrinæ gubernator ait,
 cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset. Verum
 tttt postea

ἐπειδ' ἂν νύσωσι πλεῖστον πα-
 ρασάντων, ἀκίνητοι ἀνέχου-
 ται παροπλισμένοι· ἔτ' ἐπι-
 βάντων κατὰ σχῆμα, καίου-
 ται, ὅδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρέ-
 ψαντων τῆς κατακλίσεως· οὐ-
 τ' οὐδέ τί μέγα, εἰ ἐμπισθὸν
 τιθνήσκει, σιωπαπαθείς ἀπὸ
 τοῦ πυρός, οὐκ ἀπ' ἐλπίδ' οὐ,
 μὴ ἀναπιδέσσεσθαι αὐτὸν καὶ
 ἡμίφλεκτον; εἰ μὴ· ὅπερ φα-
 σί, μηχανήσεται βαθεῖαν γί-
 νεσθαι καὶ ἐν βόθρῳ πλὴν πυ-
 ράν. εἰσί δ' οἱ, οἱ καὶ μετα-
 βάλλεσθαι φασὶν αὐτὸν, καὶ
 τινα ὀνέρεα λικνέσθαι, ὥς
 τοῦ Διὸς οὐκ ἰδὼν τ' αἰνῶν
 ἐν ῥὸν χεῖρον. ἀλλὰ θαρρύν-
 τω τότε γένεκα· ἐγὼ γὰρ διο-
 μοσαίμην ἄν, ἢ μὴ μὴδ' ἄλ-
 τῶν θεῶν ἀνακλίσσειν, εἰ Πι-
 ρεργὶν οὐ κακῶς ἀφ' ἄντοι. οὐ
 μὴν ὅδ' ῥέδιον αὐτῷ ἔρ' ἀνα-
 δῶναι· οἱ γὰρ σωόντων λεῶν

παρορ-

posteaquam congesta atque
 incensa pyra conuenerint,
 propè assistentes immobiles
 lenitè assari fortiter susti-
 nent. Deinde ingressi iuxta
 habitum, ardent, ne tantu-
 lum quidem post accubitu-
 tum se auertentes. Caterum
 ille quid adeò magni aut
 præclari designat facinoris,
 si illapsus suffocatur, à flam-
 mis subito & violenter dis-
 cerptus? Neque enim eam,
 ut opinor, spem concepit in
 animo, ut semiuustus ab igne
 resiliat, nisi hoc, quod à nō
 nullis audio, insidiosè struat,
 ut infra quoque in fossa py-
 ra profunda sit. Sunt præ-
 terea qui illum transforma-
 tum iri confirmant: eiq; rei
 comprobandæ iam percen-
 sent somnia, tanquam Iupi-
 ter concessurus non sit ut sa-
 cer locus cæde contamine-
 tur. Atqui eam ob rem planè

securus sit animi. Ego enim iurare nō dubito, nullum profe-
 cto deorum grauitè & indignè laturum, si Peregrinus malo
 & infelici fato pessimè interierit. Sedenim neq; facile neque
 promptū iam illi est à proposito regredi. Siquidem qui cum
 illo habet consuetudinem, miserum omnibus modis incitant,

παρορμῶσι, καὶ σωωθῶσιν ἐς
τὸ πῦρ, καὶ ἠπικαίουσι τὴν
γνώμην, οὐκ ἔωντες ἀπ' αὐ-
τῶν, ὥρ' εἰ δύο συγκατα-
σπάσας ἑμπέσοι ἐς τὴν πυ-
ρὰν, τοῦτο μόνον χάριν ἔρ-
γάσασθαι ἤκουον δέ, ὡς εἶπε Πρω-
τιὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῦ, ἀλλ'
τὰ φοίνικα μετ' ἀνόμασιν ἰαυ-
τὸν, ὅτι καὶ φοίνιξ τὸ Ἰνδι-
κὸν ὄνυχον ἐπιβάλλειν πυρὸς
ἀξίον, πορρωτάτω γέρως
πεδιδυκός. ἀλλὰ καὶ λογι-
σθε, καὶ χρηστέ τις διέ-
ξασι παλαιὰς δι', ὡς χεῖρον
εἶναι λαίμονα νυκτοφύλα-
κα γυνέσθαι αὐτόν. καὶ ἀληθὲς ἐ-
στὶ βωμῶν ἡδὴ ἐπιθυμῶν, καὶ
χευθὺς ἀναστήσασθαι ἐκ πίπτον.
καὶ μὰ Δία εἶπεν ἀπακός, ἐν
τοῖς πολλοῖς ἀνοήτοις ἐνρι-
θίσθαι τινάς, τοὺς καὶ τι-
ταρταύων ἀπικαλῆσθαι δι' αὐ-
τοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐν-
τιτυχηκέναι τοῖς λαίμονι τοῖς
νυκτοφύλακι. οἱ κατάρρατοι δέ
οὔτοι μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ χρε-
στάτων, οἵμαι καὶ αὐτοὺς
ἐπὶ

in ignem compellunt, non
sinentes eundem timore con-
sternari aut trepidare : quo-
niam si duobus discerptis in
ignem incideret, solum hoc
præclarè & cum multorum
gratia faceret. Quinetiam
hoc inaudiui, se ampliùs Pro-
teum nominare nolle, sed
Phœnicem, quod & Phœ-
nix avis Indica iam summo
confecta senio, pyram dica-
tur inscendere. Sedenim vana
comminiscitur mendacia, &
racula quædam vetera per-
censens, ac si deū quempiam
noctis custodem illum fieri
oporteat. Ac iam non obscu-
rè aras quoq; desiderare vi-
detur, aureisq; donarijs se ho-
noratum iri planè sperat. Et
per Iouem haudquaquā ab-
surdum factu æstimandum
est, si in tanta stultorum ho-
minum multitudine inue-
niantur etiam qui prædica-
re non vereantur, quod per
ipsum quartana sint liberati,
quodq; noctu in dæmonē no-
cturnum inciderint. Porro

autem execrandi illius discipuli oraculum quoq; , ut opinor,

ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται.
 Διότι καὶ Πρωτεύς ἐκένθη ὁ
 Διὸς, ὁ πᾶσι τῶν ὀνόμα=
 τῶν, μαντικὸς ὢν, μαρτύρο=
 μαίει, ἢ μὲν καὶ ἱερείας αὐτῶν
 ἀπαχθῆναι, καὶ τῶν ἢ
 καυτηρίων, ἢ πινῶν τοιαύτης
 τερατοργίας, ἢ καὶ νῦν Δία τε=
 λιτῶν τινα ἐπ' αὐτῶν σήσθαι
 νυκτείου, καὶ λαθροχίαν ἐπὶ
 τῇ πυρᾷ. Θεαγένης δ' ἐναγχοῦς,
 ὡς μοι τις τῶν ἱταίων ἀπήγ=
 γαγε, καὶ Σιβύλλαν ἐφη πᾶσι
 κινεῖται περὶ τούτων, καὶ τὰ ἐ=
 πιγὰ ἀπὸ μνημόσυνης.

Αλλ' ὁπόταν Πρωτεύς, ἐν
 νυκτὶ ὅχ' ἄλλος ἀπάντων,
 Ζηνὸς ἐειδόμενος τῶν
 κατὰ πῶρ ἀνακαύσας,

Ες φλόγα πηδύσας, ἔλθῃ
 ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,

Δὲ τότε πάντας ὁμῶς, οἱ
 ἄλλοις καρπὸν ἔδωσι,

Νυκτιπόδον τιμᾶν ἑλθόν=
 μα ἥρωα μέγιστον,

Συῶθρονος Ἡφαίστου καὶ Ἡ=
 ρακλῆϊ ἀνακτὶ.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης
 Σιβύλλης ἀκούσας φησί, καὶ
 ἐγὼ

Hæc quidem Theagenes ex Sibylla se audisse falsò præ=
 dicat,

et adytum iuxta pyram mas=
 chinabuntur, propterea quòd
 et Proteus ille Ioue natus,
 huius nominis propater, va=
 ticio celebris habitus est.
 Neque testari dubito certò
 futurum confirmans, ut sa=
 cerdotes quoque illi consti=
 tuantur flagellorum, aut in=
 cendiorum, aut alicuius al=
 terius rei monstifica. Aut p=
 Iouem festiuitas illi noctur=
 na sacrificabitur, aut festum
 facibus iuxta pyrā celebran=
 dum. Cæterum Theagenes
 nuper, ut quidam mihi ex fa=
 miliaribus retulit, ait Sibyl=
 lam quoque ea de re ista præ=
 dixisse. Et cur non ipsos per=
 censeamus versiculos?

Ast ubi iam Proteus Cy=
 nicos longè optimus inter,
 Per loca sacra Ioui ruti=
 lum succenderit ignem:

Tunc oēs quotquot fru=
 ctu vescuntur agrorum,

Noctiuagum, ut iubeo,
 placate heroa colentes

Concessa Alcidae ac Vul=
 cano sede propinquum.

ἐν ᾧ ὁ Βάκιδος αὐτῷ χρησμὸν
ὑπὲρ τούτων ἔρω. φησὶ δὲ ὁ Βά-
κιδος ὅτω, σφόδρα ἐν ἐπαπῶν.

Αλλ' ὁ πόταρ λιανικὸς πο-
λυώνυμος ἔς φλόγα πολλῶν
ἡλῶ

Πηδῆσθ, δόξης ἢ Βεν-
νυί θυμὸν δεινθῆς,

Δὴ τότε τὸς ἄλλους λιπα-
λῶπικας, οἳ οἱ ἐποῦσαι,

Μιμῆσθαι καὶ πότμον ἄ-
ποιοχρῆμοι λόκοιο.

Ὅς δὲ λιδαλὸς ἰδῶν, φῶν δ'
μυῖ ἢ Ηφαιστίο,

Λάτσει βακίαν ζῦτον
τάχα πάντας Αχαιῶς.

Ὅς μὲν ψυχρὸς ἰδῶν θειρμῆ-
γορεῖν ἐπιχαρῆ,

Χρυσῶ ὁ ξάμπος πῦρ λῶ,
μάλα πολλὰ δαυέζων,

Εν λιανῶς πάτραισιν ἔ-
χωρ πρὸς πύργῳ τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ, ἄνδρες, ἄρα
φανλότερ ἢ χρησμοδόχῳ ὁ

Βάκιδος ἢ Σιδύνης εἶναι; ὥς ὡ-
ρα τοῖς θαυμαστοῖς τῶ τοῖς ὁμι-

ληταῖς τοῦ Πρωτίως περικο-
πῆν ἐνθαῖαυτὸς ἐξαερῶσσι.

τῷτο

dicat. Cæterum ego illi Ba-
cidis oraculum contrà me-
morabo. Ait autem ad hunc
modum Bacis, nimium verè
vaticinatus:

Postquam multiplici Cy-
nicus cognomine Proteus

Inflammas sese p præ-
ceps iecerit acrem,

À furijs vanum propter
compulsus honorem,

Protinùs occisi, viuum
quicunque sequuntur.

Vulpicanes alios imitas
vī fata decebit.

At quicunque metu tre-
pidus vitauerit ignem,

Quàm primùm saxi po-
pulo lapidetur Achiuo:

Ne dum friget iners, nus-
gas producat acutas,

Vsuram exercens, & ple-
na & diuite pera;

In patria nummosus ha-
bens ter quinque talenta.

Quid vobis videtur viri?
nunquid Bacis deterior vi-

sus est vates esse quàm Sibyl-
la? Sed iam tempus est admi-

randis illis discipulis Protei
circumspiciendi, ubi potissimùm semetipsos purgēt in aërem.

τῷτο γὰρ πλὴν καῦσιν καλῶ-
 σι. ταῦτ' ἀπόντ' , ἀνιόχου-
 σαρ οἱ πεισιπτόντων ἀπαντῶν,
 ἦδ' ἡ καὶ ἰσχυρῶς, ἄξιοι τ' πυ-
 ρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν.
 Νέστορα δ' ἐκ ἑλθεον ἰαχὴν τὸ
 Θιαγῆν, ἀπ' ὧς ἤκουσε τῆς
 βοῆς, ἤκεν ἄνθος, καὶ ἀναβάς
 ἐκικράθη, καὶ μυεῖα κακὰ
 σιγῆς περὶ τοῦ καταβιβνέ-
 οντος. ὃς οἶδ' αὖ, ὅστις ὁ βέλτι-
 στος ἐκείν' ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ
 ἀφ' αὐτὸν δακρύων ἔκρυψε, καὶ
 ἀπῆκεν ὁ ψόμῳ τοὺς ἀθλη-
 τὰς. ἦδ' ἡ γὰρ οἱ Ἐκανοδίκαι
 ἐλίζοντο εἶναι ἐν τῷ πλῆθει.
 ταῦτα μὲν οἱ τὰ ἐν Ἠλιδι.
 ἐπεὶ δὲ αὖς πλὴν Ολυμπίαν ἀ-
 ναμόμεθα, μετὰ δὲ τὸ ὅπως
 ὁδοῖται τῶν κατηγοροῦ-
 των Πρωτίως, ἢ ἐπαινουῦ-
 των πλὴν περὶ αὐτοῦ, ὧς
 ἐκείν' ἔχειας αὐτῶν ἤλθοι
 οἱ ποικίλοι, ἄλλοι δὲ παρελθόντων
 αὐτὸς ὁ Πρωτίως, μυεῖν τὸ
 πλῆθος παραπεμπόμῳ, κα-
 τόπῳ τῶν ἐκείνων ἀγῶ-
 νος,

Hoc enim ipsi combustionē
 vocant. Hæc cum dixisset,
 certatim ab omnibus circū-
 stantibus succlamatum est:
 Comburatur iam illicò flam-
 mis dignissimi. Ac ille qui-
 dem descendit vbertim ri-
 dens: porrò Nestorem, nem-
 pe Theagenem non latebat
 vociferatio, verùm exaudi-
 to clamore venit illicò. Cūq;
 dicturus ascendiisset, magna
 voce exclamavit, innumera
 mala de eo percensens, quī
 descenderat. Minimè verò
 compertum habeo quòdnam
 illi optimo nomē fuerit. Cæ-
 terùm ego relicto illo, vo-
 ciferatione se rumpēte, abi-
 bam visurus athletas. Iam e-
 nim certaminum iudices &
 arbitri in circo esse dicebāt.
 Et hæc quidem acta sunt in
 Elide. Cū autem venisse-
 mus in Olympiam, maior is-
 bi multitudo aderat, Proteū
 accusantium, quàm eius in-
 ceptum laudantium, adeò ut
 non pauci illorum conrixan-

tes ad manus deuenierint: donec progressus ipse Proteus infi-
 nita hominum frequentia deduceretur, relicto à tergo præ-
 conum

ὁ λόγους τινὰς διέξῃλθε
 περὶ αὐτοῦ, τὸν βίον τε, ὡς
 εἶδω, καὶ τοὺς λινδῶνους, ὅς ἐ=
 κινδύνουσι διηγήσῃ, καὶ
 ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἐ=
 σκευάσκει, τὰ μὲν οὖν ἐ=
 ριμμένα πομπῇ ἐγὼ δὲ
 λόγον ἡκούε' ἀπὸ πλείους τῶν
 περιεστώτων, ἔτα φοβηθεὶς
 μὴ σωτεῖσθαι ἐν τοσαύτῃ
 τύρβῃ· ἐπεὶ καὶ πομπῆς τοῦ=
 το πάσχοντος ἴδωρ, ἀπῆλ=
 θον, μακρὰν χάριν φρά=
 σας θανατιῶντι σοφιστῇ, τὸν
 ἐπιτάφιον αὐτοῦ πρὸ τελευτῆς
 διέξῃλντι. πλείω τότε σοφιστῶν
 ἐπύκουσ', ἔφη γὰρ βέλτεσθαι
 χυρῶν βίῃ χυρῶν κορώνων
 ἐπιθῆναι· χελῶν γὰρ τὸν Η=
 ρακλέως βελωνότα, Ηρα=
 κλέως ἀφθανῆν, καὶ ἀναμι=
 χθῆναι τοῖς αἵματι, καὶ ὠφελῆ=
 σαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀν=
 θρώπους, δέξας αὐτοῖς, ὅμυχον
 τρόπον θανάτου καὶ ἀφρονεῖν.

πάντας

exegisset, Herculeam quoque mortem oppetēs è viuis discederet, ac etiam misceretur. Ac eam quidem utilitatē, inquit, statui præstandam esse hominibus, ut commonstrem illis, quæ ratione et mentis constantia mortis acerbitas respuenda sit.

conum certamine: ubi orationes quaspiam de se ipse habuit, nimirum quibus exercitijs vitam suam transegiisset, quibusque in periculis versatus fuisset, tum quantas et quam duras difficultates philosophiæ gratia per omnem ætatem pertulisset. Itaque multa eius generis erant, quæ ille differuerat. Ego vero saltem pauca quedam præcircumstantium multitudinem audiebam. Deinde metuens ne in tanta turba compresserem, posteaquam multos idem patientes cernerem, abij, longum valere iubens sophistam semet perimentem, sui que funeris epitaphiū ante mortem recitantem. Sedenim tunc etiam hoc inaudieram. Dixerat enim, aureæ vitæ auream quoque se velle imponere coronam: consentaneum autē esse, ut qui Herculeam vitam

πάντας οὕτω δὲ μοι τὸν ἀν-
θρώπου Φιλοκρίτας γινώσκει.
οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν
ἀνθρώπων ἰδόντες, καὶ ἐ-
βόων, σόφους ἔμενοι· οἱ δὲ
ἀνθρώποις ἐκείνοις ἐκινεῖσθαι.
τίλθα τὰ διδογμένα. ὅφ' ὅν
ὁ προσβύτης ὁ μετρίως ἐθορυ-
βήθη, ἐλπίσων πάντας ἐξιδαι-
σύνῃ, καὶ μὴ πεισίσθαι τῷ
πυρὶ, ἀλλὰ ἀκούειν αὐτὸν ἐ-
ξαιρῆν τῷ βίῳ. τὸ δὲ τίλθα τὰ
διδογμένα, ἀλόγητον αὐτῷ
πρὸς τὸν ὀργιστὴν μάχην ἐ-
ποίησε, καὶ τοὶ ἥδη νικηκῶς
τῶν χειρῶν ἔχοντι, καὶ νῦν Δία
καὶ ἑσπερίαν, ὥστε λατρεῖν
σε τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ, ἡμέτερος,
οἶμαι, πῶς ἐγέλων· ὅτε γὰρ
ἐλθεῖν ἄξιον ἔγωγε δύσε-
ραι τῆς δόξης ἀνθρώπων
ὑπὲρ ἁπάντας, ὅσοι τῇ αὐ-
τῇ ποινῇ ἰλαύνονται. παρ-
πέμπω

Itaque oportet omnes ho-
mines mihi morienti Phi-
loctetas praestò esse. Iam
qui imprudentiores erant
ex illis, lachrymas profun-
debant, exclamantes : Ser-
ua te Græciæ saluum atque
superstitem. Cordatiores ve-
rò vociferabantur : Persi-
ce quæ facienda decreui-
sti. Horum itaque diuerso
studio senex non mediocri-
ter perturbatus est, sperans
omninò se ab omnibus re-
tentum iri quò minus in-
gnem se mitteret præcipi-
tem, sed inuitum & nolen-
tem illis resistentibus in vi-
ta se mansurum. Ac sanè
cùm præter spem atque sen-
tentiam accidisset, ut illi
quæ arrogantia inductus fa-
cienda decreuerat, ea quo-
que opere comprobanda fo-
rent, maiorem in modum

expalluit. Cumq; iam mortuū cadaueris speciem vultu ac co-
lore præ se ferret, per Iouem timore impendiò magis percul-
sus, subtrepidauit etiam. Ego verò, ut opinor, iam quæris
quantum riserim. Neque enim commiseratione mihi dignus
videbatur, homo ita miserè ambitiosus, ita anxie gloriæ cu-
pidus supra omnes quotquot vnquam hoc vitio laborauerūt.

Nihilo

πῆμιτο δὲ ὁ μὲν ἐπὶ πωλῆ
 λῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δό-
 ξης, ἀρβλήτων ἰς τὸ πλεῖστον
 τῶν θαυμαζόντων, οὐκ ἔδωκε
 ὁ ἄθλοισι, ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν
 σάουρον ἀπαγομένοις, ἢ ἐπὶ
 τοῦ διημήϊου ἐχομένοις πωλῆ
 λῶν πλείους ἔπονται. καὶ δὲ τὰ
 μὲν Ολυμπία τέλος ἔχει, καὶ ἡ
 λισα Ολυμπίων γυμνασία, ὧν
 ἐγὼ ἔειπον, τετράκις ἡδὲ ὁ-
 ρῶν· ἐγὼ δὲ (οὐ γὰρ ἴσως
 ἀνπορῆσαι ὀχύματα, ἅμα
 πωλῶν ἐξιδόντων) ἄκων ὕ-
 πελιπόμην. ὁ δὲ ἀνὰ ἀναβαλ-
 λόμην, νύκτα τὸ τελευτᾶσθαι
 περὶ ἡμέρας ἐπιδέξασθαι πλὴν
 λαῶσιν. καὶ μὲν τῶν ἱταίων
 τινὸς παραλαβόντων, περὶ
 μίσσας νύκτας ἐξαναστὰς, ἀ-
 πῆκε δὲ τὴν Ἀρπίνην, ἐνθα ἡ
 πυρὰ, σάδριοι πάντων οὗτοι
 ἔκειοντο, ἀπὸ τῆς Ολυμπίας,
 κατὰ τὸν ἱππόδρομον, ἀπὸ τῶν
 τῶν πρὸς ἑω. καὶ ἐπὶ τὰ χίλια
 ἀφικόμεθα, καὶ ἀλαμδάνομεν
 πυρὰν

Nihilo secus tamen à multis
 stipatus deducebatur, ac glo-
 riæ amenti desiderio in præ-
 ceptis rapiebatur, subinde o-
 culos in multitudinē admi-
 rantium reiiciens, ignarus
 miser quòd eos quoque quæ
 ad crucem ducerentur, aut
 in carnificis manibus tene-
 rentur iam occidendi, mul-
 tō plures subsequerentur.

Finitis autem certaminibus
 Olympicis, quæ omnium
 pulcherrima fuisse cognos-
 ui (iam enim quater præ-
 sens interfui) cū currus
 inopia laborarem, multis
 discedentibus inuitis relin-
 quebar. Cæterum Proteus
 exitiosum sibi spectaculum
 subinde protrahens, noctem
 denum postremum tempus
 ei rei destinavit, quando se
 ipsum esset concrematurus.
 Sub noctem itaque mediam
 assumptus à quodam fami-
 liari, cū è strato surrexis-

sem, concessi rectè in Arpinam, ubi pyra erat. Ad id loci vi-
 ginti erant stadia ab Olympia per Hippodromū ad auro-
 ram euntibus. Quum primū verò eò ventum est, offendimus

πυρὰν νηχομένην ἐν βάθει,
 ὅσον ἐς ὀργάνον τὸ βάθος.
 δαδὸν ἔσαν τὰ ποταῖα, καὶ
 παρθένοιο τῶν φρυγῶν,
 ὡς ἀναφθίνει τάχιστα. καὶ ἐπε-
 δὴ ἡ σελήνη ἀνέτελλεν (ἔδει
 γὰρ ἐκκένωτο θιάσασθαι τὸ
 χάμισον τοῦτο ἔργον) πρό-
 ειπεν ἑκὼν ἰσχυρασμένη
 ἐς τὸν αἰὲ πρόσωπον, καὶ ξυὺ
 αὐτῶν τὰ τέκνα τῶν λιυῶν, καὶ
 μάλιστα ὁ γυνάδας ὁ ἐκ πα-
 τῶν δαδῶν ἔχων, οὐ φαῦλόν
 δαυτὶ τραυνοῖσιν· ἰδὲ δολφός
 φαιδὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· ἢ πεσ-
 ελθόντων, ἅκοντες ἀπαχό-
 θεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον,
 ἅτε ἄρ' δαδῶν καὶ φρυγῶ-
 νων· ὁ δὲ (καὶ μοι πάν-
 ῃσι πρόσσιχεν τὸν νοῦν) ἄπ-
 θιμὸν πλὴν πύραρον, καὶ τὸ
 σπιδάνιον, καὶ τὸν Ἡράκλειον
 ἐκείνο ῥόπαλον, ἔστη ἰν' ὀδόν·
 ῥυπώσκει ἀκριβῶς, ἔτακτε λι-
 βανωτὸν, ὡς ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ
 πῦρ, ἢ ἀναδόντος τινός, ἐπὶ-
 βαλέ

pyram altè congestam, in
 profundum verò ad magni
 cubiti altitudinem egestam.
 Crebræ faces præsto erant,
 aridis insuper sarmentis
 stipulis pyra erat intexta,
 ut quàm primùm igne susce-
 pto in flammam erumperet.
 Postea verò quàm luna ex-
 orta est (oportebat enim
 hanc huius pulcherrimi fa-
 cinoris spectatricem adesse)
 prodijt ille eo quo semper
 more solebat exornatus,
 ac cum illo reliqua Cy-
 nicorum multitudo. Hic ge-
 nerosus quisque ex patribus
 facem in manu tenens, non
 segniter subministrabat: in-
 super ipse quoque Proteus
 face armatus incedebat.
 Mox aggressi alius aliunde
 admotis facibus maximum
 ignem succenderunt, nempe
 facibus & sarmentis co-
 pioso igni suppeditantibus.
 Ille autem (nunc verò fac
 maximè attento sis animo)

depositis perâ & pallio, ac baculo illo Herculeo, in ex-
 tremè sordido adstitit amiculo. Deinde postulato thure,
 ut in ignem spargeret, quidam illi porrexìt: quo in ignem
 con-

λινίσσης ἀναπιμπλαμένους
 πονηρὰς . ἢ παρμύνητι, ἔς
 ἄν γραφὸς τις ἐπιλθῶν, ἀ-
 πακάσῃ ὑμᾶς, οἷους τοὺς ἐν
 τῷ Διςμωτηρίῳ ἑταῖρους τῷ
 Σωκράτῃ παραγράφουσιν;
 ἐκάνοι μὲν οὖν ἡγανάκτω,
 καὶ ἰλοιδوروῦτό μοι. ἔνιοι δὲ
 καὶ ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἤσαν.
 εἴτα ἐπὶ δὴ ὑπέλησα ξίωας
 πάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ
 πῦρ, ὡς ἄν ἵποιντο τῷ Διδῷ
 σκάδῃ, ἐπαύσαντο, καὶ ἀρῶμαι
 ἦτορ. ἐγὼ δὲ ἵπανθῶν, ποικί-
 λως, ἑταῖροι, πρὸς ἑμαυτὸν ἐν-
 νόημι τὸ φιλόδοξον, οἷον τί
 ὄστιν, ἀναλογισθῶμεν ὅς μὲν
 οὐτὶ οὐτὶ ὁ ἔρως ἄφυκτος καὶ
 τοῖς πάντι βαρμασσοῖς ἐν δό-
 κῃσιν, ἐχθρῶς ἐκένει τὰνδρῖ,
 καὶ τὰ καὶ ἐμπλήκῃς καὶ ἀρνι-
 νοημῆρας βεβιωκότι, καὶ ἐκ ἀ-
 ναξίως τῷ πυρὸς. εἴτα ἐν ἑνὶ
 χανορῷ πομπῇς ἀποῦσιν, ὡς
 θιάσαντο καὶ αὐτοῖ· ὥντο γὰρ ἑ-
 τι καὶ ἀκλήψαδι σῶντα αὐτόν.
 καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ περὶ τράφῃ
 Διδῷ

videre, præsertim cū ita
 malo odore omnium nares
 impleantur. An expectatis
 dum pictor quispiam acce-
 dens vos depingat, quemad-
 modum in carcere iuxta So-
 cratem socij depicti sunt? His
 auditis illi indignabantur,
 et me cōiicijs proscin-
 debant. A nonnullis quoq;
 illorum ad fustes cōcursum
 est. Deinde verò cū essem
 illis comminatus, me corre-
 ptos per vim quospiam in
 ignem præcipitaturum, ut
 præceptoris sequantur ve-
 stigia, à cœpio destiterunt,
 et pacem egerunt. Ego au-
 tem à pyra regressus, equi-
 dem varia meo cum animo,
 ô amice, voluebam, identi-
 dem mecum reputans cus-
 iusmodinam res esset gloriæ
 sitis et cupiditas, quippe qua
 sola quoque magni alioquī
 viri et admirandi omnes ex
 æquo caperentur, nedum hic
 Proteus, cuius omnis vita

parū prudenter instituta, eò tantū tendebat, ut alijs admira-
 zioni esset, et stupori, prorsus flāmis nō indigni. Exinde mul-
 tis occurrebā, et ipsis spectatū euntibus. Etenim existimabāt
 adhuc

Διεδίδου, ὡς πρὸς ἀνίσχον-
τα τὸν ἥλιον ἀσπασάμεν, ὥ-
σπερ ἀμείλι καὶ τοὺς Βραχ-
μᾶνας φασὶ ποιεῖν, ἐπιβήσε-
σθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέσπερον
δ' οὐδ' τοὺς ποταμούς αὐτῶν,
λέγων ἥδη τιτελείσθαι τὸ ἔρε-
ρον, οἷς μὲν καὶ τοῦτ' αὐτὸ
περισπούδασον ὡς, καὶ αὐ-
τὸν ἰδῆν τὸν τόπον, καὶ τι
λάψανον καταλαμβάνειν τῷ
πυρός. ἔνθα δὲ, ὡς ἰταῦρε, μυ-
εῖα πράγματα ἔχον, ἀπασι
διηγούμεν καὶ ἀνακείνου-
σι, καὶ ἀκείβωσ ἐκπιωθανομέ-
νοισι. ἢ μὲν οὐδ' ἴδοιμι τίνα
χαρίζετα, ψιλὰ ἄν, ὥσπερ
σοι, τὰ πραχθέντα διηγού-
μιω, πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ
πρὸς τὴν ἀκρόασιν λεχυνότας
ἐπ' αὐτῶν τί παρ' ἑμαυτῶ.
ὡς ἐπειδὴ ἀνέφθι μὲν ἡ πυρὰ,
ἐνέβαλε δὲ φέρον ἐαυτὸν ὁ
Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον
μεγάλου γνομέου, σὺν μν
κινῶ τῆς γῆς, γύψ ἀναπλά-
μεν

adhuc ipsum viuum relictū
iri. Siquidem & hoc prio-
ri die fama sparserat, tan-
quam ad solem orientem sa-
lutaturus, quemadmodum
aiūt factitare Brachmanas,
quando pyram sint inscen-
suri. Itaque multos illorum
ab incepto itinere absterrui,
dicens omnem rem iam esse
se confectam: quibus ne hoc
ipsum quidem dignum erat
diligentia, & si ipsum vidis-
sent locum, ac nonnihil ab
igne reliquarum inuenissent.
Hic mihi, ὁ amice, infinita
erant negotia, dum omni-
bus percenseo quærentibus,
& singula exactè indagantibus.
Quoties ergo vide-
ram eminentis auctoritatis
& gratiæ virum, illi omnem
rem nudè & simpliciter ut
acta erat, quemadmodum
tibi, commemorabam. Cæ-
terum erga homines bardos
& stupidos, & ad audien-
dum suspēso animo inbian-
tes, magnificis & tragicis verbis efferebar, quòd posteaquam
pyra fuisset incensa, & semet Proteus iniecisset, factò sub
initium ingenti motu, cum horrendo concussisse terræ mu-
giti,

μῦϑ' ἐκ μίσης τῆς φλογός,
 οἷχοιζ' ἐς τὸν οὐρανὸν, ἀν-
 θρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λεί-
 γων' ἑλιπον γᾶν, βῶνω δ' ἐς
 Ολυμπον. ἐκῆνοι μὲν οὖν ἐ-
 τιθήπισταρ, καὶ περικλυτοὺς
 ὑποφρίσσοντες, καὶ ἀνέκρινόν
 με λέγοντες, πότιον, πῶς
 εἶω, ἢ πῶς δυσμᾶς ἐνιχθείη
 ὁ γυψ'. ἐγὼ δὲ τὸ ἐπιλθὼν ἄ-
 πικεινάμην αὐτοῖς. ἀπὸ λῶν
 δὲ ἐς τὴν πανήγυριν, ἐπίστω-
 τινὶ πολλῷ ἀνδρὶ, καὶ νῦν τὸν
 Δι', ἀξιέπιστον τὸ πρόσωπον,
 ἐπὶ τῷ πῶγονι, καὶ τῇ λοιπῇ
 σιμνότητι, τὰτε ἅπα ἀληθε-
 μύθῳ περὶ τῆς πρώτης, καὶ ὥς
 μετὰ τὸ καυθῆναι θιάσατο
 αὐτὸν ἐν λαοῦ καὶ ἰδοῦναι μικρὸν
 ἔμπροσθεν, καὶ νῦν ἀπολίποι πε-
 ριπαυῶντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐς
 Πλατῶνα σοᾶ, κολῖνῳ τὲ ἐς ἐμ-
 μένον, εἴτ' ἐπὶ πᾶσι πεσέθη-
 κε, τὸν γύψα διομνύμην
 ἢ μὲν αὐτὸς ἰωρακῆσαι, ἀνα-
 πλάμφορ ἐκ τῆς πυρᾶς, ὅν

ἐγὼ

gitu, vultur è flamma sub-
 uolans, rectà in cælum iuise-
 set, magna voce humana di-
 cens : Reliqui terram, in O-
 lympum commigro. Illi his
 auditis obstupescabant anis-
 mis, ac adorabant perhor-
 rescentes : meq; interroga-
 bant, vitronam, ad auroram,
 an ad occasum versus sub-
 ductus esset vultur. Ego ve-
 rò quodcunque fortè suc-
 currebat, respondebam il-
 lis. Porro ubi ad frequen-
 tem hominum celebritatem
 venissem, in virum canum
 incidi, & per Iouem, quan-
 tum ad vultum & barbam,
 & reliquam grauitatem at-
 tinebat, quantiuis precij :
 qui cùm alia de Proteo cir-
 cumstantibus percenseret, e-
 tiam hoc adiecit, quòd eum
 posteaquā combustus esset,
 aliquanto antè in veste can-
 dida vidisset, ac nunc eūdem
 hilarum in porticu Hepta-
 phono, hoc est, septem vo-

eibus perstrepen-
 te, obambulante reliquisset,
 oleaginis
 fertis coronatum. Ad extremum
 super omnia addidit
 etiam vulturem, persanctè deie-
 rans, quòd ipsi ex pyra
 sub-

ἰγὼ μικρὸν ἔμπεδον ἀφ᾽-
 κα πέντεθαι, κατὰ γελῶντα
 τῶν ἀνοήτων, καὶ βλακικῶν
 τῶν τρόπων, ἐννοῶ τὸ λοιπὸν,
 οἷα ἀπὸς ἐπ' αὐτῷ γνῶσθαι,
 ποίας μὲν οὐ μελίπας ἐπισκῆ-
 σθαι ἐπὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ
 τίπτερας οὐκ ἐπαγαγῆθαι, τί-
 νας δὲ κορώνας οὐκ ἐπιπλήσει-
 θαι, καθάπερ ἐπὶ τὸν Ησιό-
 δον τάφον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἄ-
 κούνας μὲν γὰρ παρὰ τὴν Ηλείων
 αὐτῶν, παρὰ τὴν τῶν ἄλλων
 Εὐελύων, οἷς καὶ ἐπιστακῆσαι
 ἔλκεν, αὐτίκα μάλα οἶδα
 ποτὶς ἀνασησομένης. φασὶ
 δὲ πάσας σχεδὸν τοῖς ἐνδόν-
 ξοις πόλεσιν ἐπιστλὰς ὄψα-
 πέμψαι αὐτῶν, ὄψθῆκας τινὰς
 καὶ παρανέσας καὶ νόμους.
 καὶ τινὰς ἐπὶ τότων πρὶς θου-
 τὰς τῶν ἐταίρων ἐχαροτόνη-
 σαι. νεκρὰ γὰρ καὶ νεκρο-
 σφόδρας πρὸς αὐτοὺς. τοῦ-
 το τέλει τοῦ κακοδαίμονος
 Πρωτίως ἐγγίνω, ἀνδρὸς ὡς
 βραχὺ λόγῳ περιλαβῆναι, πρὸς
 ἀλλῶν

subuolans fuisset conspec-
 ctus, quem ego paulò an-
 tè volantem dimiseram, in
 hoc, ut hominum stolido-
 rum & stupidorum men-
 tem dementaret atque delu-
 deret. Considera verò reli-
 qua, quæ propter ipsum (ut
 verisimile est) breui euen-
 tura sint. Qualésnam apes
 locum non sunt frequenta-
 turæ? quæ verò cicadæ non
 accessuræ? quæ cornices
 non aduolaturæ, quemad-
 modum ad sepulchrum He-
 siodi, & similia? Sedes
 nim imagines quoque ab i-
 psis Eliensibus reliquisquæ
 Græcis missas esse confir-
 mabat. hoc profectò sat
 scio, breui non paucas ere-
 ctum iri. Aiunt præterea
 omnibus fermè ciuitatibus
 celebrioribus ipsum scriptis
 epistolis misisse testamenta
 quædam, & exhortationes
 ac leges: ac quospiam pro-
 pter hæc ipsa legatos ex fa-
 miliaribus elegisse, funeris

sui nuncijs & cursoribus declaratis. Hic finis vitæ fuit
 infelicis illius Protei, viri breui oratione cuncta per-
 stringam,

ἀλήθειαν μὴ οὐδ' ἐπώποτε ἀ-
ποβλέψαντες, ἐπὶ δόξῃ δέ,
καὶ ὧ παρὰ τῶν πολλῶν ἐ-
παίνω, ἅπαντα ἐπόντες ἀ-
νὴ πράξαντες, ὥς καὶ αἱ πό-
λεις οἶδαι, ὅτε μὴ δ' ἀπλάουν
τῶν ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναί-
σθητες αὐτῶν γνόμενοι. ἐν ἑ-
ῖσι τοι πεσδίην ἡσάμενος παύ-
σομαι, ὥς ἔχῃς ἐπιπολὺν γέ-
λασθαι. ἐκείνα μὴ γὰρ πάσαι
οἶδα, οὐθὺς ἀκούσας μου,
ὅτι ἦκων ἀπὸ Συρίας διηγού-
μενον, ὥς ἀπὸ Τρωάδος συμ-
πολῶσαι με αὐτῷ, καὶ τὴν τε
ἄκλινον τὴν ἐν ὧ πολλῶν πρυ-
φίην, καὶ τὸ μαράκιον τὸ ὡ-
ραῖον, ὃ ἔπασσε λιμίσαι, ὥς
ἔχοι καὶ αὐτὸς τινὰ Ἀλκιβιά-
δην. καὶ ὥς ἐπιταραχθεὶς μὴ
δ' ὑπὸ τοῦ ἐν μέσῳ ὧ Ἀιγαίῳ,
γνόφου κατὰ δάαντες, καὶ κῦ-
μα παμμίγεθ' ἐγείραντες,
ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ
θαυμαστός, καὶ θανάτου κρείτ-
των ἐν δολῶν. ἀλλὰ μικρὸν

stringam, qui ad veritatem
nunquam respexit: propter
gloriam verò & hominum
laudem aucupandam, om-
nia semper & dixerit & fe-
cerit, adeò ut in ignem quo-
que se per præceptum saltu mi-
serit, quando laudum titu-
latione haudquaquam am-
plius perfunditurus erat,
quippe quas mortuus senti-
re non poterat. Vnum ad-
huc si addidero, verborum
finem faciam, ut abundè
habeas quod rideas. Siqui-
dem illa iam olim nosti,
quippe quæ statim ut ex Sy-
ria domum veni, ex me de-
narrante audisti, ut à Troas
de vnâ cum illo nauigârim,
præter alias quas exercebat
inter nauigandum delicias,
etiam puerum formosum per-
suasit in Cynicæ sectæ se ad-
dicere, videlicet ut esset e-
tiam illi Alcibiades. Et
quemadmodum conterritus
fit sub noctem in medio Ae-

gæo, oborta caligine, magnisq; fluctibus insurgentibus, vix
cū mulierib. turpiter ciularit admirandus ille, visus sibi potior
esse, quàm ut mortem oppetere debeat. Atqui aliquanto ante
quam

πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννία
 σχεδὸν πονήμιρων, πλεόν,
 οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἰμφραζῶν,
 ἢ μισέ τε τῆς νυκτός, καὶ ἰά-
 λω πρὸς μάλα σφοδρῶ.
 ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ' ὁ
 ἱατρὸς διηγήσατό, μετακλή-
 θείς, ὡς ἐπισκοπήσας αὐτόν.
 ἔφη οὖν κατὰ λαβὴν αὐτόν
 χαμαὶ λυγρόμενον, καὶ τὸ
 φλογμὸν οὐ φέροντα, καὶ ψυ-
 χερὸν αὐτοῦτα πάνν' ἱρωτι-
 κῶς, ἰαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι.
 καὶ τοὶ ἄπ' ἔφη πρὸς αὐτόν,
 ὡς εἰ πάντως θανάτου δίοι-
 το, ἦ καὶ αὐτόν ἐπὶ τὰς θύ-
 ρας αὐτόματον, ὥς καλῶς ἔ-
 χαρ' ἔπιδαι, μηδὲν τοῦ πνε-
 ρὸς διδόμενον· τὸν δ' αὖ φά-
 ναι, ἀπ' οὐχ ὁμοίως ἐνδο-
 ξ' ὁ πρόπ' ἤνοιτ' ἄρ, πα-
 σι κοινὸς ὢν. ταῦτα δ' ὁ Ἀλέ-
 ξανδρ'· ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς
 πρὸ πικρῶν ἡμιρῶν εἶδον αὐ-
 τὸν ἐκ χειρὸς μόνον, ὡς ἀπ' ἀ-
 κρύβει τῷ φριμῇ φαρμάκῳ.

ὁρᾷς,

ἢ gloriosa oppetendæ mortis futura est ratio, cum om-
 nibus communis sit. Hæc quidem Alexander. Cæterum
 ego quoque illum non ita multos ante dies vinctum conspe-
 xi, quemadmodum præ pharmaci amarulentia fleuerit.

quàm diem suum obiit, ante
 nouem fermè dies plus quàm
 sat erat, ut opinor, cum aua-
 riter deuorasset, sub no-
 ctem vomuit, ac febricula
 valde vehementi subito cor-
 reptus est. Hæc mihi Ale-
 xander medicus denarra-
 uit, accersitus in hoc, ut eum
 inspiceret. Ait ergo se il-
 lum semet humi voluentem
 deprehendisse, æstuantem
 morbum perferre non va-
 lentem, ac frigidam valde
 desideranter postulantem:
 se verò non dedisse. Dice-
 bat quoque ita ad illum di-
 xisse sese: quòd si prorsus
 mortis amore & cupiditas
 te teneretur, ipsam vltro
 breui ad ianuam esse ventu-
 ram, ita ut ignis sibi super-
 uacaneus ad hanc maturan-
 dam esse videretur. Ad

quæ ita respondisse Pro-
 teum aiebat: Atqui haud-

uuuu

Vides

ὁρᾷς, οὐ πάντ' τοὺς ἀμνησ=
 ποιῶτας ὁ Αἰακὸς παραδίδ=
 χεται. ὁμοίον ὡς ἢ τις ἐπὶ στυ=
 γῇ ἀναβήσεται μίτῳ, τὸ
 ἐν τῷ λακτύλῳ πρόπλοισμα
 θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δε=
 μόκριε; ἢ ταῦτα εἶδ' ; καὶ
 ἀξίαν γελᾶσαι ἄν' ἐπὶ τῷ ἀν=
 δρί. καὶ τοι πόθ' ἐχέρηκ' ἔ=
 ν' τοσοῦτον γέλωτα; σὺ δ'
 ἔν' ᾧ φιλότης, γέλωτ' καὶ αὐτὸς,
 καὶ μάστιξ, ὁ πόταρ τῶν ἄλλων
 ἀκρότης θαυμάζοντων αὐτόν.

Videsne ut nō omnino Aea=
 cus cæcutientes suscipiat? Non
 absimile si quis iam iam
 in crucem ascensurus, digiti
 vulnuscule medeatur. Quid
 tibi faciurus fuisse videtur
 Democritus, si horum spe=

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

IN Peregrino simulatæ tantum sapientiæ imaginem
 Lucianus haud dubiè ostendere voluit. Quid enim il=

lo insolentius, aut popularis admirationis (quam vnā
 omnes sua prodigiosa viuendi ratione cōstat venatos
 esse philosophos) cupientius? Quem in tantum gloriæ
 sitis excæcauerat, vt omnibus absumptis admiratio=

nis captandæ præstigijs, quibus vulgi oculos demen=

tare solitus est: demum etiam semet flammis absumen=

dum sacrârit, non ob aliam causam, quàm vt mortuus
 quoque admirationi esset populo. Nec mihi dubium
 est, in hoc Peregrino Lucianum, summæ virum pru=

dentia, indicium facere voluisse, cuiusmodi res esset
 ambitiosæ gloriæ cupiditas, quàm inconsulta, quàm
 præceps, & quàm ferè semper temeritatem comitem
 secum habeat, & φιλαυτίαν sociam. Nec verò vsq; ad cō=

popula=

populariū animis facessit negocium, quā excelsos
 animos ferè occupat: & quò altiori magnitudine mēs
 prædita fuerit, hoc facilius hac siti cogitur, tantoq; im-
 pēsius gloriæ desiderio infestatur: ita vt præclare scri-
 pserit Lucianus: τὸ φιλόδοξον μόνον ἄφυστον, καὶ τοῖς πανυ-
 θαυμαστοῖς εἴνευ δοκοῦσι: Animi abiecti & sordidi reb. ca-
 piuntur humilibus, at sublimes & excelsi illā internam
 in aliorum animis repositam opinionem affectant. Ec
 huius consequendæ gratia nihil non faciunt, parum
 nonnunquam reputantes, quā prudenti consilio in-
 uidiosam caprent gloriam. Videmus nostro seculo in-
 numerabiles peregrinos semet, vt Protheus, in omnia
 vertentes, tantum in hoc, vt sint aliquid: hoc est, vt He-
 siodus loquitur, ῥήτοίτε, φατοίτε, ne desit mundo quod
 de illis loquatur, vt habeant præclarum apud omnes
 & eruditionis & ingenij testimonium: non animadu-
 uertentes interim, se quadam animi cæcitate & præci-
 pitantia, qua illis imposuit φιλαυτία & ambitio, dum
 omnia miscent, in summam ruere infamiam. Usquea-
 deò miserè nonnulla sitiunt, & sedulò venantur τὸ δό-
 σινον ἐκείνο δόξαρον, vt patiantur citiùs veritati iniuriam
 fieri, quā illorum periclitetur existimatio. Est quidē
 omnibus commune laudis & gloriæ certamen propo-
 situm, sed ad hanc vt non nisi per sudorem & laborem
 patet aditus, ita non alia quā virtutis, hoc est, legiti-
 ma via penetrandum est. Iam quisque peculiarē viam
 ad laudem consequendam sternit & aperit, quæ an
 laudis appellatione digna sit, viderint ij qui tantopē-
 re ad hanc & multorum exitio & offendiculo aspirāt.
 Sed nimium multa philosophati sumus. Cæterum in
 Peregrino præter cætera illud quoq; videre est, quā
 nihil in rebus diuinis sapiat humana ratio, etiam pru-
 dentia philosophica excultissima. Quis enim nega-
 bit, Lucianum summi virum fuisse ingenij: at quā
 nasutē subsannet Christianismum, palām est: conui-
 tia eructans in ipsum quoque Christum, quem αὐτο-
 κολοπιζόμενον σφισιν, hoc est, de palo suspensum

Sophistam cognominat, vel alia cōmemorat, confingens quæ à teneris & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire videtur Gellius, author satis eminens.

a PENTHEVS.] Vide quæ de eo annotauimus in Saturnalibus. b Nōne verò.] Igne mori multi gloriosum putarūt, inter quos etiam fuit Colanus: qui se vltro incendio obiulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & historicus, scribit à se visum Zarmanochegam Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremauit, quod abundè vixisset. in cuius tumulto ita inscriptum fuit: Ζαρμανοχέγας Ἰνδὸς ἀπὸ βαρβαρίας, κατὰ τὴν πατρίδα Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀποθανάτισας, κατέταυ: hoc est, Zarmanochegas Indus ex Bargoa, iuxta patrios Indorum mores, seipsum immortalem faciens, hic iacet. c Et enim haud dubitanter.] Imò qui animæ immortalitatem credunt, feliciores sunt ijs qui animum interire cum corpore, & vt corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur: de quorum numero sunt, C. Iulius Cesar, in ea oratione quam contra Catilinam habuit, & Cicero pro Cluentio: cum aliter in Lelio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quamuis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigit, ea repetere non sum veritus. d Epictetus.] Hic ex Hierapoli Phrygiæ vrbe fuit oriundus, Romæ Epaphrodito cuidam, Neronis familiari seruiuit. e Hercules.] Cum se ipsum magnitudine dolorum victus, in rogam coniecisset, viuus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.] Vide Plutarchum in eius vita, & Erasimum in Alcibiadis Sileno.

ΔΡΑΠΕΤΑΙ. FUGITIVI.

Bilibaldo Birckheimero interprete.

ARGVMENTVM.

Rursum inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos, quos sub fugitiuorum nomine non solum ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerosque ostendit, verumetiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solum vtrius

tris & ocij gratia, quòd cum maiori ignauia ac securitate, libidini atque alijs vitijs inferuire possint, ad hanc professionem prorumpere docet. Fingitur autem Iupiter cū Mercurio de eo quod nuper in Olympijs circa Proteum acciderit, sermonem habere (quæ occasio dialogo est) atque ibi inter narrandum Philosophiam aduenire, multa querentem ac detestantem de moribus & vitijs recentiorum ac nuper natorum Philosophorum, vt qui non ipsi modò nihil dignum hac professione agant aut tractent, verùm etiam iniuriam ac fraudes, quibus alios circumueniant, sub hoc specioso titulo tegant: exposita interim prima origine, qua de causa Philosophia primùm in terras à Ioue demissa fuerit, qui homines philosophari primùm cœperint, & quale postremū hoc hominum genus sub hac professione sese venditare soleat. Qua querela Iupiter, pro eo ac par erat, commotus, Mercurium & Herculem vna cū Philosophia ad puniendos huiusmodi impostores demittit, qui, ducēte Philosophia, in Thraciam deueniunt, atq; ibi fugitiuos quosdam seruos, philosophorum nomine sese tuentes, & quandam Laconici cuiusdam vxorem, libidinis causa secum circumferentes, indicante & adiuvante ad hoc etiam Orpheo pœta, comprehendunt, & malè multatos dominis suis in seruitutem restituant. Vtrum autem ex vero aliquo facto occasionem argumenti huius Lucianus traxerit, incertum est: loci certè ac nominis mentio, quam ille subobscurè facit, tale aliquid innuere videntur. Et fuere illis tum temporibus præter Epictetum & Menippum, de quibus notum est, & Macrobius quoque libro Saturnalium primo meminit, etiam alij quidam, qui à seruis ad philosophiam progressi sunt, quorum haud dubiè nonnulli non tam virtutis studio, quàm ignauiae & securitatis gratia, quemadmodum & nostra ætate non paucos vidimus, ad hoc vitæ genus excitati fuere.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΖΗ-
νός, Φιλοσοφίας, Ηρακλείους,
Ερμού, Ανδρῶν, Δεσπότης, Ορ-
φέου, Δραπέτου καὶ
Υποδίκου.

APOLLO, IUPITER,
Philosophia, Hercules,
Mercurius, Viri, Dominus,
Orpheus, Fugitivus,
Marius.

Ληθὴ ταῦτά
φασι, πᾶτες ὡς
ἐμβάλοι τις αὐ-
τὸν φέρων εἰς
τὸ πῦρ, κατέναντι Οὐλυμπί-
ων, ἥδη πρεσβύτης ἀνθρώ-
πος, οὐκ ἀγνῆς θαύματος
ποιοὺς τὰ τοιαῦτα, ἢ σιλήνῃ
γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο, αὐτὴ ἔως
ρακύναι καὶ ὀφθαλμοὺς λέγουσα.
Ζεὺς. καὶ πᾶν ἀληθὴ, ὃ ἄ-
πομον, ὡς μὲ ποτε ἤνιθα
ᾤφιλιν. Αἰ. οὕτω χηρὸς ὁ
γέρων λῶ, καὶ ἀνάξιος ἐν πνε-
φί ἀπολωλῆναι; Ζεὺς. καὶ τῶ-
σο μῶ ἴσως, ἅμ' ἐγὼ πομπὴν
μῶ πλὴν ἀκρίαν μίμνημαι ἀ-
νασχόμεν. Τότε πρὸ κνίσσης
πουνήας, οἵαν ἀκὸς ἀποφί-
ρειναι ὀπλομένων ἀνθρωπί-
νων σωμάτων, ἢ γοῦν μὴ εἰς
πλὴν Αραβίαν, ὡς ἔχον, ἀνθὺς
ἀπὸν ὠρόμην, ἀπολῆναι
αὐρ, ἐν ἴδι, ἀτοπίαν τῶ καπνῶ.
καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ ἀρωδίᾳ,
καὶ

Erane quæ di-
cunt, Pater
quod in ignem
quidā se ipsum
coram Olympijs iniecerit,
homo iam senex, nec inge-
nerosus ad talia præstigiator?
Siquidem ita nobis Lu-
na retulit, se illum ardentem
vidisse dicens. IUP. Et
admodum vera, ὁ Apollo,
atque vtinam nunquam fas-
ta fuissent. APOL. Num
adeò bonus senex erat, & in-
dignus qui in igne periret?
IUP. Et illud forsitan.
Cæterum multam me eum
memini insuauitatem, ob ni-
doris, qualem ab hostis hu-
manis corporibus exhalare
par est, factorem pertulisse.
etenim ni confestim in Ara-
biam, ut habebam, discedens
abijsem, ob sumi, certè sci-
as, fœdritatem perijsem: &
tamen in fragrantia tanta,
aroma=

καὶ ἀφθονία τῶν ἀρωμάτων,
καὶ ἐν λιβανωτῷ παμπόνη,
μόλις αἰρῖνδρ' ἐπιλαβέσθαι μοι,
καὶ ἄφραμαθῆν ἡθελον τὴν κυ-
νήϊδα κείνῳ τῆς ὁσμῆς, ἀλλὰ
καὶ νῦν ὀλίγου δέω ναυτιᾶν,
ἐπορμηθεὶς αὐτῆς. ΑΠ. τί δὲ
βρολόμῃς, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα
ἐργασαίαι αὐτόν; ἢ τί τὸ ἀγα-
θόν, ἀπανθρακωθῆναι ἐμπι-
σθόν εἰς τὴν πυράν; Ζεὺς. τῷ
ὧ μὲν ἔκ' αὐτοῦ, ὦ πάϊ, φθάνοις,
καὶ Εμπεδοκλῆς περὶ αὐτοῦ ἐγ-
καλῶν, ὃς εἰς τὸς κρατῆρας ἦ-
λατο, καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ.
ΑΠ. μεγαλοχολίαν τινὰ δει-
νὴν λέγεις. αὐτὰρ οὗτός γε
τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αὐτίαν ἐ-
σχέ τῆς ἐπιθυμίας; Ζεὺς. αὐ-
τοῦ σοι λόγον ἱρῶ, ὃν ἔλεξι
πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολο-
γούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ
τῆς τιλιντῆς. ἔφη γὰρ, ἢ γε
μείννῃμαι. ἀλλὰ τίς αὕτη
σπεδὴ πρόσσει τιταραγμέ-
νη καὶ διακρύσσα, πάντ' ἀδρι-
καμένη ἰοικυῖα; μακρόν δὲ φι-
λοσοφία ἐστὶ, καὶ τοῦ νομά γε
τοῦ μὲν ἐπιδοῦναι σχετλιάζε-
σα. τί, ὦ θυγάτηρ διακρύβεις,
plorans ærumnis plena, inuocat. Cur filia lachrymaris?

aromatumq; copia, nec non
thuris abundantia, vix mi-
hi nares odoris obliuisci, &
grauaeolentiam illam dedi-
scere volebant: sed & nunc
cum tantum recordor, quasi
nauseo. APOL. Quidnam
ô Iupiter, volebat cum ita se
ipso abuteretur? aut quodnam
inde bonum, si in rogi in-
cideret, ac carbonatum de-
flagraret? IVP. Atqui, fi-
li, nonne in hoc Empedo-
clem ante ipsum criminari
videris, qui in Sicilia & ipse
in crateras insiluit? APOL.
Melancholiam quandâ mo-
lestam dicis. Cæterum iste
quâmmam tandem desiderij
causam habebat? IVPIT.
Ipsius tibi sermonem refe-
ram, quem coram Panegy-
ri, cum mortis genus defen-
deret, habuit. dicebat enim,
si memini. Sed quænam est
ista quæ accelerans aduētat,
perturbata, lachrymās? ma-
gna videtur iniuria affecta.
Atqui Philosophia est, ac
nomen meum, se ipsam des-

ἢ τί ἀρχιπῶσα τὸν βίον ἐκ-
 λυθας; ἄρα μὴ οἱ ἰδιῶν αὐ-
 θις ἐπιβεβηλόκασί σοι, ὥς τὸ
 πρόωρον, ὅτε τὸν Σωκράτην
 ἀπὲκ[ταναρ,] ὑπὸ Ἀνύτη λατρε-
 γομένην, ἔτα φάγας ὁ[ὐ]
 τοῦτο αὐτὸς; Φι. ἔδειν τοις
 τοῖς, ὃ πάτερ, ἀπ' ἐκείνοι μὲν
 ὁ πολὺς λῆδς, ἐπὶ ἡνίω, καὶ ὁ[ὐ]
 τιμῆς ἡγορ ἁδ' ἄλλοι, καὶ θεω-
 μάζοντες με, καὶ μονονοῦ[ν]
 πλοσυροῦντος, ἢ καὶ μὴ σφό-
 δρα ξυνίσταται ὧν λέγοιμι. οἱ
 εἰ, πῶς ἄν ἐποιμι, οἱ ξυν-
 θας, καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι,
 καὶ τὸ νομα τὸ μὲν ποδὺς με-
 νοι, ἐκείνοι μετὰ δαυτότατα
 ἐργάσαντο. Ζῶς. οἱ φιλόσο-
 φοι ἐπιβεβηλότινα ἐπιβεβου-
 λόκασί σοι; Φι. οὐδ' αὖτως,
 ὃ πάτερ, οἱ γε ξυνιδίκλιω ταί-
 μοι καὶ αὐτοί. Ζῶς. πῶς τίνων
 ἔρῃ δίκησαι, ἢ μήτε τὸς ἰδιώ-
 τας, μήτε τὸς φιλοσόφους αἰ-
 τιᾷ; Φι. εἰσὶ τινες, ὃ Ζεῦ, ἐν
 μεταξὺ τῶν τε πολλῶν καὶ
 τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν
 σχῆμα καὶ βλῆμα καὶ βάδις-
 μα ἡμῖν ὅμοιοι. καὶ κατὰ
 ταυτὰ ἐπαμφοί, ἀξιῶσι γὰρ
 ὑπὲρ ἐμοὶ τάπεισθαι, καὶ τοῦ νομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται,

aut cur uitā relinquēs adue-
 nisti? num tibi rursus Idio-
 ta, ut olim, struxêre insidias,
 cum^a Socratē ab Anyto ac-
 cusatum interfecêre? ideône
 illos fugis? P H. Nil tale, ὁ
 pater, verum turba illa ingēs
 me laudat, honorēq; dignam
 censens veneratur, & tantū
 non adorat, tametsi non ad-
 modum quæ dico intelligat.
 Eri verò, quonā modo dicā?
 familiares, & qui se amicos
 esse asserunt, ac nomen meū
 induere, illi me grauissimè
 læserūt. I V P. Philosophi-
 ne tibi insidias quasdā strux-
 xêre? P H I. Minimè, pater:
 nam & illi pariter mihi ini-
 iuria sunt affecti. I V P. A-
 quibus igitur iniuriam per-
 pressa es, si nec Idiotas, neq;
 Philosophos incusas? P H I.
 Sunt nonnulli, ὁ Iupiter, in-
 ter multitudinem & philo-
 sophantes medij, forma, a-
 spectu & incessu nobis si-
 miles, hisq; ornati, hi mihi
 subesse gloriantur, ac nos
 men nostrum præ se ferunt,

μαθηταί

μαθηταὶ καὶ ὁμιληταὶ καὶ θια-
σῶται ἡμῶν εἶναι λέγουσιν, ὁ
βίος δ' αὐτῶν παμμίαιος, ἀμα-
θίας καὶ θράσος καὶ ἀσελγείας
ἀνάπλεως ὕβρις δ' μικρά καὶ
ἡμῶν. ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἡδὲ
κηρυχὴν πέφωγα. Ζῶς. δὲν ἀ-
ταῦτα, ὦ θυγάτηρ, ἀλλὰ τί μά-
λιστα ἡδίκηκάσιν σε. Φιλ., σκό-
πη, ὦ πάτερ, ἡ μικρά σου γῆ καὶ
τιδῶν ἢ βίον ἀδικίας καὶ πα-
ρανομίας μετέδωκε, ἅτε ἀμαθίαν
καὶ ὑβρίαν ξυώνῃ, καὶ ταραχὴν
μῶρον ὑπ' αὐτῇ, κατελέσας τὸ
ἀνθρώπινον ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ ἐ-
λαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμ-
ψας, ἐν ἡλιόμῳ ἔπιμεινῆ-
σαι, ὡς παύσαιτο μὲ ἀδικῶν-
των ἀκρίδες, καὶ βιαζόμενοι, καὶ
ἑμοιωτοῖς θεοῖς βιβνῆσαι, ἀ-
ναδελφάν σου δὲ πέδω πλὴν ἀλή-
θειας, ἡρλικώτερον ξυμπολι-
τούμενον. ἔφη δ' γὰρ πρὸς με καὶ
ταπείνων, ἃ μὲν πράττεισιν
ἄνθρωποι, καὶ ὡς διακέναι ὑ-
πὸ τῇ ἀμαθίᾳ, ὦ θυγάτηρ, καὶ
αὐτὴ ὁρᾷ, ἐν δ' ἡ (ἡλιῶν γὰρ αὐ-
τὴς) σὲ, καὶ μόνω ἰάσασθαι ἄρ-
τὰ γινώμεθα οἶμαι, πενεύας
αffecti, tute quoq; cernis. Ego verò, quoniam eorum me mi-

discipulos, sectatores ac con-
tubernales se nostros esse di-
centes: at vita eorū sceleratissi-
ma, ignorantia, temeritate
et petulantia penitus est re-
ferta: nobis iniuria haud par-
ua. ab illis, ô pater, iniuria
affecta profugi. IVP. Mole-
sta hæc, filia: verum quare
potissimum te læsere? PHI.
Considera, pater, nū parua.
etenim cū vidisses humanā
vitam iniquitate et iniustitia
plenam, tanquam ignorantia
et violentia agitātā et per-
turbatam, tu rerū humanarū,
quod tanta caligine cō-
flectarentur, miseratus, me in
terram demisisti, iniungēs ut
omnem adhiberem diligen-
tiam, quò homines à violen-
tia et mutuis desinerēt iniu-
rijs, ac nō beluarum ritu vi-
uerent, ad veritatemq; respi-
cientes, pacatiūs inter se de-
gerent. Dicebas etenim cū
me demitteres, quæ nam ho-
mines agunt, qualiterq; ô
filia, ob ignorantiam sint
affecti, te, quam solam tantis erroribus mederi posse arbitror,

ἐξ ἀπάντων ἡμῶν, πῶς ἔγωγε
 σομῶμαι. Ζῶς. οἶδα ποτὶ
 καὶ τοιαῦτα εἶπὼν τότε, σὺ δὲ
 τὰ μετὰ ταῦτα ἦδη λέγε, ὅ-
 πως μὲν ὑπεδέξαυτό σε κατα-
 σταμένην τὸ πρῶτον, ἅτινα
 δὲ νυνὶ ὑπ' αὐτῶν πέπονθας;
 Φιλ. ἥξα μὲν, ὦ πάτερ, ἐκ ἐπὶ
 τοῦ Εὐκλείους ἀνδρός, ἀπ' οὗ
 περ ἐδύκαί μοι χαλεπότερον
 τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβαρὸς
 πειθεῖσθαι καὶ διδάσκειν, τοῦ-
 το πρῶτον ἡξίου ἀγασσάσθαι.
 τὸ Εὐκλείου δὲ εἶπὼν, ὥς ῥα-
 εὖν ἐπαπαύσθαι καὶ τάχιστα,
 ὥς γὰρ ἔμεινεν ἐνδεξιόμορον τὸν
 χαλινδρὸν οἶόν τε, καὶ ὑπαχθῆ-
 σόμορον ὡς ζυγῷ, ὁρμήσασα
 εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθυσ-
 μένιστον τῶν ἐν ὧ βίῳ, ὃ χα-
 λειπὼς ἐπαῖε καταβάνας ἀπὸ
 τῶν ἐλεφάντων ἑμοὶ σιωπῆ-
 ναι. ὥς καὶ γὰρ ὁ ὀλβιον, οἱ
 Βραχμᾶναι, τοῖς Νιχράοις
 καὶ Οξυδράκταις ὁμοιοί, οὗτοι
 πάντες ὑπ' ἑμοὶ τάσσονται,
 καὶ βιοῦν. οἱ γὰρ κατὰ τὰ ἡμῶν
 δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς
 τῶν πειθεινῶν ἀπάντων, καὶ
 ἀρεθύν-

ex omnibus nobis elegi, ac te
 illos cures, demitto. IVP.
 Noui, multa talia tum di-
 cebam: at tu iam dicere per-
 ge, quomodo sub initium te
 deuolantem homines susce-
 perint, & quæ nunc ab ipsis
 pertuleris. PHIL. Perre-
 xi igitur, pater, non con-
 festim ad Græcos, sed quod
 longè mihi difficilius opus
 esse videbatur, Barbaros vi-
 delicet instituere & doce-
 re, hoc primum aggredien-
 dum esse censebam. Inter-
 missis igitur Græcis, tan-
 quam qui facillè subigi pos-
 sent, ac celeriter, ut putas-
 bam, frenū suscepturi, iugō-
 que collum subdiuri forent,
 ad Indos primò moui, gen-
 tem omnium quæ viuunt, ma-
 ximam: illisq; haud graua-
 tè persuasi, ut ab elephantis
 descendentes, mecum con-
 uersarentur, quemadmodum
 Brachmanes, felix hominū
 genus, Nechræis & Oxy-
 dracis finitimi, qui omnes
 mihi subduntur, ac nostris
 moriisq;

ἐκ θνήσκουσι παράδοξόν τι
 να τοῦ θανάτου πρόπορ. Ζῶς.
 τὸς γυμνοσοφιστὰς λέγας; ἀ-
 πώ γουὺ τάτε ἄλλα περὶ αὐ-
 τῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγι-
 στω ἀναβάντων, ἀνέχονται
 καὶ ὀφθαλμοί, ἔθρυν τοῦ σχήματος
 ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέπονται.
 ἀπὸ μέγα ὧτο. ἔναγχος
 γουὺ καὶ Ολυμπιάσι τὸ ὅς
 μοιοῦν ἐν ᾧ ἔδορ γυμνοφρον, ἀ-
 κὸς δὲ καὶ σὲ παρᾶναι, καὶ
 μέγας τότε τοῦ γέροντος. Φιλ.
 ἔθρυν ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ο-
 λυμπίαν, δεῖ τῶν καταρά-
 των ἐκένωσιν, ὅς ἐφω, ὅτι πο-
 λὺς αὐτῶν ἐκένωσιν ἀπιδύνας,
 ὅς λοιδοροῦσιν αὐτοῖς ξυ-
 ληλυθόσι, καὶ βῶς τὸν ὀπιό-
 δομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτῶν-
 τος, ὥς ἔθρυν ἔδορ ἐκένωσιν,
 ὅπως ἀπέθανε. μετὰ γὰρ τὸς
 Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν
 αὐθὺς, ἔτα εἰς Αἰγυπτίον κα-
 τέβην, καὶ ξυγγρομνὴ τοῖς
 ἱερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις αὐτῶν
 καὶ τὰ θεῖα παιδάσασα, εἰς
 Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους
 καὶ μάγους μνήσας, ἔτα εἰς Σκυ-
 θίαν ἐκένωσιν, ἔτα εἰς Θράκην.
 ὦ Magos initians. Inde in Scythiam, postea in Thraciam,

mortisq; genere moriuntur
 admirando. IVP. Gymno-
 sophistas dicis : de quibus
 inter cetera & hoc audio,
 quod in rogam ingentem a-
 scedentes, sponte comburi-
 tur, minimè vel forma aut ca-
 thedra excidenties : sed nihil
 magni hoc . nam & ego nu-
 per in Olympiacis simile
 quiddam fieri conspexi : quin
 & te cum senex conflagra-
 ret , adesse decuisset. PHI.
 Haud ad Olympia, pater, a-
 scendi, execrandorum illo-
 rum, quos dicebam, metu,
 quoniam multos eorum abi-
 re vidi , tanquam concilio
 maledicerent , latrantisque
 domus posteriora clamore
 implerent : ita ut nec illum
 quemadmodum occubuerit
 viderim . Post Brachma-
 nes igitur confestim in Ae-
 thiopiam , inde in Aegy-
 ptum descendi , & cum sa-
 cerdotibus & prophetis il-
 lorum congressa sum. Quos
 cum diuina docuisset , in Ba-
 bylonem perrexi, Chaldaeos
 ubi

ἔνθα μοι Εὐμολπὸς τε καὶ Ὀρ=
 φεὺς συναγνέοντο. ὅς καὶ πρὸς
 ποσέλασθαι τὴν Εὐμολπῆν τὸν
 μὲν, ὡς τὴν ἑσθὴν αὐτὸς, τὴν Εὐ=
 μολπὸν (ἑμὴ μαθήκη γὰρ τὰ
 θεῖα παρ' ἡμῶν ἅπαντα) τὴν δὲ,
 ὡς ἐπιδόμων πρὸς δαίμονι τῇ μου=
 σικῇ, κατὰ πόδας αὐτὸς ἐπό=
 μιν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς
 ἔλθοντα, ὅτε πάντες ἡσπασαν=
 το οἱ Εὐμολπον, ὅτι ὁλως ἀπὸ
 κλησάν. κατ' ὀλίγον δὲ πρὸς
 Κορινθίαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ἀπύρην
 ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσήγα=
 γόμενον, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ
 ἄλλον ἐκ Εφέου, καὶ Ἀβδηρό=
 θην ἄλλον, ὀλίγους πάντας πα=
 σι μὲν ὅς τὸ ὁριζῶν φύλον
 ἐκ οἷοι ὅπως μοι παρρηφύ=
 λω. ὅτε ἡλθον τὰ μάλιστα βάλοντες,
 οὔτε Κορινθίαν ἀπὸ δόμων, ἀλλ'
 οἷον τὸ ἱπποκρητῶν γένος,
 πρῶτον τὸν τε καὶ μικρόν, ἐν μέ=
 σω ἀλαστονείας καὶ φιλοσοφίας
 πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ
 τέλειον προσεχόμενον, ὅτι ἡμᾶς
 ἀτηνέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς λαθον=
 τας δυνάμενον, ἀλλ' οἷον ἡ=
 μῶν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀμυδρῶτος
 ἀσφαίς τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν
 quā hebetudine cæcutientes, obscurū quid, & dubiam nostri

ubi^b Eumolpus & Orpheus
 mecum congressi sunt, quos et
 tiam in Græciā pramisi, Eu=
 molpum quidem ut Græcos
 initiaret (etenim cuncta di=
 uina à nobis didicerat) Or=
 pheum autem ut in cantado
 musica eos cogeret: quorum
 vestigia confestim infsecuta
 sum, ac sub initium cum ve=
 nissem, nō admodum Græci
 me amplectebātur, nec tamē
 penitus excludebant. Paulatim
 verò cum eis conuersata,
 septem ex omnibus amicos et
 discipulos collegi, & alium
 ex Samo, alium verò ex E=
 pheso, ex Abdera quoq; aliū,
 omnino paucos. Quibus cum
 & Sophistarum genus, nescio
 quo pacto, mihi subpullula=
 uit, neq; mea absolute amu=
 lans, nec tamen penitus dis=
 crepans, sed tanquam Hippo=
 centaurorū genus, composi=
 tum quid, & mixtū, in medio
 superbiæ & philosophiæ er=
 rans, neq; ignorantiae finem
 imponens, neque fixis oculis
 nos intueri valens, sed tan=
 imaginem

ἰδὼλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόν-
 τος ἄν, οἱ δὲ ῥόνῳ ἀκείβῳς
 πάντα καταναγκάζουσι. ὁ θῦν
 παρ' αὐτοῖς ὁ ἀρεῖς ἔκείνη,
 καὶ περὶ τὴν σοφίαν, καὶ ὡς αὐ-
 τοῖς ῥόνῳ, ἀπρόσμαχ' ἄν-
 φέρεται; αἱ κορυφαὶ καὶ ἀπο-
 ροὶ καὶ ἀτοποὶ ἀρκείσεις, καὶ
 λυσέξοδοι καὶ λαθρευθώδεις
 ἱρωτίσεις. ἔτα κορυφαῖοι,
 καὶ ἐλκυσθῆναι πρὸς τῶν ἐταί-
 ρων τῶν ἱμῶν, ἢ γὰρ ἀκείβῳς,
 καὶ σωίσαντο ἐπ' αὐτοῦς, καὶ τέ-
 λ' ὁ, δικασθεῖσις ἡγήσονται, καὶ
 παρὰ δίδοθ' ἐπισημνέας τῶν
 κορυφῶν. ἐλκυσθῆναι οὐκ ἴσως
 τότε φερέται ὁ ῥόνῳ, καὶ μηκέ-
 τι ἀνέχεσθαι τὴν συνοουσίαν
 αὐτῶν, νῦν δ' Ἀντιοχέως με-
 καὶ Διογένης, καὶ μετὰ μι-
 κρόν, Κράτης καὶ Μένιπ' ὁ,
 οὗτοι ἐπῆσαν ὁλίγον ἐπιμε-
 νῆσαι τῆς μονῆς, ὡς μήποτε
 ὀφείλοιν ὅτ' ἄν ὁ ῥόνῳ ταῖς
 πεπόνθειν, ὕδατον. Ζεὺς. ὁ δὲ
 πῶ μοι λέγεις, ὅ φημι σοφία,
 τίνα ἡδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανα-
 κτῆς μόνον. Φι. καὶ μὲν ἄρα,
 nim tanta postea fuisset perpeffa. IV P. Sed nondum mihi,
 ὁ Philosophia, enarras quemadmodum iniuria sis affecta,
 verum tantummodò indignaris. PHIL. At qualiter nunc,
 ὁ Iupi=

imaginem umbramve quan-
 doque cernens, nihilominus
 tamen exactè cuncta se nos-
 se existimat. Hunc illa inuti-
 lis et superuacanea apud eos
 sapientia, & ut ipsi arbitran-
 tur, inexpugnabilis, accen-
 ditur: arrogantes quoque
 & dubiæ, nec non absurdæ
 responsiones: inextricabiles
 præterea & labyrinthæ in-
 terrogationes. Quod si ab
 amicis meis prohibentur &
 redarguantur, indignan-
 tur, ac contra illos conspi-
 rant, tandemque in ius ra-
 piunt, & ad cicutam bibena-
 dam tradunt. Et quamvis
 fortassè cùm confestim su-
 gere, nec amplius eorum con-
 uersationem tolerare oport-
 tuisset: ^d Antisthenes tamen,
 & Diogenes, ac paulò post
 e Crates, Memippus quo-
 que, mihi, ut parumper dis-
 cessum meum differrem, per-
 suasere: quod vimam nun-
 quam factum esset: non e-

ὦ Ζεῦ, ἡλίκαι ἐστὶ μιὰρὸν γάρ τι
 φύλον ἀνθρώπων, καὶ ὥς τὸ πο-
 λὺν δολικὸν καὶ θυτικὸν, ὃ ξυγ-
 γνήσιον ἡμῖν ἐκ παίδων ἐπὶ
 ἀσχολίας· ἐδίδου γὰρ, καὶ ἐθύ-
 θουσιν, καὶ ἅπας τέχνας, οἷας ἂν
 κὺς τὸς τοῖς τοῖς, ἐμάνθανε, σκυ-
 τήν καὶ τεκταίνον, καὶ περὶ πλυ-
 νὸς ἔχειν, καὶ ἔειξάνειν, ὥς
 οὐδ' ἂν ἦν ταῖς γυναιξί, καὶ οὐ-
 μύρτυα, καὶ καταγάρτοις οὐ-
 μαρῶς, ὅποτε καὶ ἐρόκλιν ἐκ-
 να σπείροισιν, καὶ μίτον κλέ-
 θοισιν, τοιαῦτα τοίνυν ἐκ πα-
 σὶ μελετῶντων, ὃ δ' ὄνομα τὸ
 ἡμίτερον ἡμῶν, ἐπεὶ δὲ εἰς
 ἀνδρας τελευτῇ ἤρξαντο, καὶ κα-
 τὰ δὸν πλὴν αὐτῶν, ὅσην παρὰ τ'
 πομπῶν δεῖ τοῖς ἑταίροις τοῖς
 ἡμῶν, καὶ ὥς ἀνέχονται οἱ ἄν-
 θρωποι πλὴν παρρησίαν πλὴν
 αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θειραποδό-
 μοι, καὶ συμβεβλότεσι πείθον-
 ται, καὶ ἐπιτιμῶντων ὑποπί-
 λουσι, ταῦτα πάντα τυραννί-
 δα ὁ μικρὰν ἡγνόντο εἶναι· τὸ
 μὲν δὲ μανθάνειν, ὅσα τῇ
 τοιαύτῃ περαιτέρω πρόσφορα,

μακρὸν

que formidant: hæc omnia tyrannidem haud paruum esse ar-
 bitrabantur. Verū addiscere quæ professioni huic cōueniunt,
 longum

ô Jupiter, audi: Scelestum
 quoddam hominū genus est,
 & ut plurimum seruale ac
 mercenarium, haud nobis-
 cum ob negotiorum multi-
 tudinem à pueris conuersas-
 tum. seruitutem enim serui-
 uit, aut sub mercede operam
 locauit, aut alias artes exer-
 cuit, quales par est homines
 tales addiscere, coriariam,
 fabrilē, fullonicam, aut la-
 nam excutere, ut mulieribus
 sit accommoda, & ad filan-
 dum apta ductilisq; , cum
 illæ iramam vertunt, vel li-
 cium circumuoluunt: talia
 igitur in puerili exercentes
 ætate, nec nomen cognouē-
 re nostrum. Postquam ve-
 rò annos viriles ingredi cœ-
 pēre, ac reuerentiam quæ à
 quamplurimis amicis exhi-
 betur meis, conspexerunt,
 quemadmodumq; homines
 loquendi eorum liberatens
 tolerant, & correpti gau-
 dent, ac consulentibus ob-
 temperant, increpantes deni-

μακρόν ἰδὼν, μάλλον δὲ ἡσυχίαν
 διὰ δυνάμεως, αἱ τέχναι δὲ γλῆ-
 σσαι, καὶ οὐκ ὄντως, καὶ μὲν ἰ-
 κανὰ παρέχον ἐδυνάμυντο· ἐ-
 νίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺν, καὶ
 ὥσθ' οὐκ ὄντως, ἀφόρητον ἐφάπα-
 ρον. ἔδοξε γὰρ σκοπευμένοις,
 πλὴν ὑστέρῳ ἄκοντα, ἰδὼν ἰ-
 ρὰν οἱ ναυτιλόμενοι φασί,
 ἡσυχίαν, καὶ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ
 ἀπόνοιαν ὀρμήσαντων. ἔτι τὲ
 καὶ τόλμαν καὶ ἀμαθίαν καὶ
 ἀναισχυρίαν πεσκαλίσαν-
 τες, ἀπὸ αὐτοῖς μάλα σωμα-
 τωνίσοντα, καὶ λοιδορίας ἡσυχί-
 ας ἐκμελήσαντων, ὡς πρό-
 χειροι εἶναι, καὶ ἀνὰ σῶμα τὰς
 τὰς μόνας ξυμβολὰς ἔχον-
 τες. ὅρας, ὅποια πρὸς φιλο-
 σοφίαν ἐφόδια· σχηματίσ-
 σιν, καὶ μετακομοῦσιν αὐ-
 τούς· ἐν μάλα ἀκότως, καὶ
 πρὸς ἐμὲ, οἷόν τι ἀμείλει ὁ Αἴ-
 σωπὸς φησὶ ποιῆσαι τὸν ἐν
 τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λικοντῶ
 πειθαυγόμενος, καὶ πρᾶξον
 ὀγκώμενος, ἡξίς λείων καὶ αὐ-
 τὸς εἶναι, ἡμῶς τινὲς καὶ ἡ-
 ἔρ' ἴσως οἱ πρὸς ὄντως αὐτῷ.

τά δ'

longū erat, seu potius impos-
 sibile valde : artificia verò
 tenuia, & quæ vix cum sum-
 mo etiam labore necessaria
 suppeditare possent: nonnul-
 lis etiam seruitus molesta, et
 quomocumq; erat, intolera-
 anda videbatur. Re igitur
 diligenter perpensa, et antea
 ram nouissimā, quam nauis
 gantes sacram appellant, vi-
 sum est demittere. ad optimā
 itaq; socordiam declinantes,
 audaciam quoq; & ignoran-
 tiam ac impudentiam in au-
 xilium aduocârunt, quæ po-
 tissimum cum eis in certamē
 irent. Conuiticia præterea no-
 ua excogitârunt, vt prompta
 essent, ac solas decertationes
 has in ore haberēt. Qualiā-
 nam ad philosophiam cernis
 viatica? proinde & formæ
 studet, ac oppidò q̄ eleganter
 se exornant, planeq; ita mecū
 agūt, quemadmodum Aesop-
 us Cumanum illum asinum
 fecisse refert, qui cū leoninā
 induisset pellē, & asperè de-
 rudisset, se quoq; leonem esse

videri cupiebat, & erant fortassis nonnulli qui ei crederent.

Nostra

τὰ δ' ἡμέτερα πάντα ῥᾶπ, ὥς
οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχαρα,
τὰ πεφραγῆ λέγω, καὶ ὁ πομπῆς
τὴν πραγματείαν δ' αἶ, τριβώνιον
πειθαλίῃ, καὶ πύραυρον ἐξαρ-
τίσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χαρὶ
ἔχειν, καὶ βοᾶν, μάκρον δ' ὄγ-
καῖα δ' ἡ ὑλακτῆρ, καὶ λοιδορεῖ-
σθαι ἅπασιν. τὴν ἀσφάλειαν γὰρ
αὐτοῖς τὴν μηδὲν ἐπὶ τῷ πα-
θεῖν, ἢ πῶς τὸ σχῆμα αὐτῶς
παρέξιν ἐμικτῶν ἢ ἰλουθεία
δὲ πρόχαρ, ἀκούει τὴν δὲ σ-
πότῃ, καὶ εἰ βέλοισι ἀπάγειν,
παλᾶ καὶ θυμῶν τῶν ξύλων. καὶ ἂν
ἀλφίτα ἐκ ἐτ' ὀλίγα, ὅθεν, ὥς
πῶς, μέγα ψιγῇ. τὸ δ' ὅψω-
νιον, ὅθεν αἶμα, ἢ θυμῶν, ἀπὸ
ἡρῆα παντοδαπὰ, καὶ οἶνον,
οἶος ἡδιστος, καὶ χυσιόρ, παρ'
ὅτε αὐτὸν ἐβίλωσι· διασποροῦ-
σι γὰρ ἐπιφοιτῶντων, ἢ ὥς αὐτοῖς
φασιν, ἀπὸ κέρει τὰ πρόβα-
τα. δῶς δ' ἐν τῇ πομπῇ οἶονται, ἢ
αὐτοῖς τὴν σχῆμα, ἢ δὲ τὴν μὴ
ἀκῶσαι κακῶς. καὶ γὰρ αὐτὰ
κῆνο ἰώρων, οἶμαι, ὥς ἐξί-
ον κατασπῶνται τοῖς ὀρθῶς
φίλο-

eneratione, aut metu ne male audire cogantur. Siquidem et
hoc quoque, ut arbitror, praevidere, quod ex aequo inter recte
philos

Nostra verò admodum, ut no-
sti, sunt facilia, et ad imitan-
dum leuia (de externis lo-
quor) haud enim magni est
negotij, vel vestem sibi trita
circundare, aut peram collo
suspendere, seu lignum in ma-
nibus gestare, vel vociferari,
aut potius rudere, siue latra-
re, ac omnibus maledicere.
Equidem securitatem, quod
nihil ob talia passuri essent,
formae reuerentia praestare te-
nebatur. Libertas verò etiā
inuito domino prompta, quae se
comprehensos abducere co-
nabatur, baculi experieba-
tur violentiam. Caeterum fa-
rina non amplius pauca, neque
placenta ut antea tenuis, ob-
sonia verò nequaquam solita,
cepereve agreste, sed carnes
omnifariam, et vinum quod
suauissimum: quin et aurum
cum volunt, paratum. etenim
circumerrantes tributum col-
ligunt, vel ut ipsi dicunt, pe-
cora detondent, multosque da-
re existimant, vel habitus

φιλοφῶσι, ἔδιδε τις ὁ δικά-
 σων καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦ-
 τα ἔσαι, ἢ μόνον τὰ ἔξω ἢ ὁ-
 μοια ἀρχὴν ᾗ ὅτι τὸν ἔλε-
 γον διέχοντα, ἢ ἔρητά τις
 οὐτοσί μοσμίως, καὶ κατὰ βρα-
 χύ, ἀπ' οὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ
 πλὴν ἀκρόπολιν πλὴν ἑαυτῶν
 ἀναφύγουσι, πλὴν λοιδορίας, καὶ
 πρόσθετον τὸ ξύλον. καὶ ἢ τὰ
 ἔργα ζητῶσι, οἱ πόροι ποιοί.
 ἢ ὁ δὲ τῶν λόγων λείπει
 ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῖ σκο-
 πᾶν. τοιαύτων ἐμώπλησαι
 πᾶσι ἢ πόλιν ἢ τοιαύτης ῥα-
 διουργίας, καὶ μάστιγα τὸν Διο-
 γῆν καὶ Ἀντισθένη καὶ Κρα-
 τητὰ ἐπιγραφόμενους, καὶ τὸ
 ἐπὶ λιμὶ ταφόμενους, ἢ τὸ μὲν
 χέσιμον, ὁ πόσον ἐνέσι τῆ φλ-
 σσῆ τῶν λιμῶν, οἱ τὸ φυλακτι-
 κὸν ἢ τὸ οἰκτικόν, ἢ τὸ φιλο-
 σέποτον ἢ μνημονικὸν ὁ δὲ α-
 μῶς ἐξηλάττωσι, ὑλακλὺ δὲ
 καὶ λιχνία καὶ ἀρπαγλὺ, καὶ
 Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ κολα-
 κείαν, καὶ τὸ σάιναν τὸν δι-
 δόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἐ-
 χερν, ταῦτα ἀκείδως ἐκπεπο-
 νη-

philosophantes collocaren-
 tur, nec esset qui talia discer-
 neret & dijudicaret, si tan-
 tum exteriora essent simi-
 lia, quandoquidem nec prin-
 cipium redargutionis susti-
 nent: veluti si dicatur, quis
 ille sic ornatus, & tam res-
 pentè? sed confestim clami-
 tant, & ad eorum arcem,
 maledicentiam scilicet, con-
 fugiunt, lignumque prome-
 ptum est. Proinde si opera
 quaris, sermones multi: quòd
 si à sermonibus iudicare ves-
 lis, vitam considerandam
 esse censent. Tali igitur im-
 postura ciuitas repleta est
 vniuersa, & maximè sub
 Diogenis, Antisthenis, &
 Cratetis titulo, nec non
 canum prætextu. Ceter-
 rum quod natura optimum
 est in canibus, veluti cus-
 todia, vel domus tutela,
 aut herilis amor, siue me-
 moria, minimè imitantur:
 verum latratu, gulositate,
 rapina, venereis, crebris
 adulationibus dantium blā-

ditijs, mensarū deniq; frequentatione, his perquam diligenter

xxxx

elaborant.

ὑπὸ κασίτρῳ· ὁ δὲ δὴν μὲν τὰ μι-
 κρὰ, οἷα ἔσται· οἱ γὰρ ἐν τῶν ἱερ-
 γαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδή-
 σαι θέλουν, ἱεράμους τὰς τέχνας ἰά-
 σασιν, ὅταν ὁρῶσι σφᾶς ἢ πο-
 νοῦντας καὶ ἡράκλειον, ἡ δὲ
 θύνη δὲ ἐσπέρην ἐπικεινυφότας
 τοῖς ἑσπερίοις, καὶ μόγῳ ἀπὸ τῶν
 τὰς ἐν τῇ τοιαύτης μισθῶν ἰσχύ-
 ας, ἡ δὲ καὶ γόητας ἀνθρώ-
 πους, ἐν ἅπασιν ἀφθόρως βί-
 οῦντας, ἀδελφῶν μὲν τυραν-
 νικῶς, λαμβάνοντας δὲ πᾶ-
 ρους ἀναγκάζοντας, ἡ δὲ
 μὴ λάβοιεν, ἐκ παινοῦντας δὲ
 ἐπὶ τὰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ
 Κρόνῳ βίβει δὴ αὐτοῖς, καὶ
 ἀτιχῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ
 πόματα ἐσπέρην ἐκ τῆς ἑσπέρης καὶ
 ἡ πόρῳ ἅν δὴν τὸ πρᾶγμα
 ἡ, ἡ τοῖς τοῖς ὄντων, μηδὲν ἐς ἡ-
 μάς ἀποξενώθει· οἱ δὲ μά-
 λα σεμνοὶ, καὶ σκυθρωποὶ τὰ
 ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμε-
 νοι, ἡν παιδὸς ὥρα ἡ, ἡ γυναι-
 κὸς ἀδελφῶν καλῶς, ἡ ἐλπί-
 σι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιεῖ-
 σιν; ἐνιοὶ δὲ καὶ ξένων τῶν
 σφίτι=

elaborant. Atqui paulò pòssē
 quónam hæc euadant, vi-
 debis. omnes enim ex offi-
 cinis exilientes, artes relin-
 quent desertas, cū cernunt
 se laborantes, & operibus
 desudantes, ab aurora ad
 vespereum vsque defatiga-
 tos, vix tamen mercede tas-
 li vitam sustentare posse: se-
 gnes verò & subdolos ho-
 mines, abundè in omnibus
 viuētes, tyrannicè quidem
 postulantes, ac promptò ac-
 cipientes, & cū non acces-
 perint, indignantes, neque se
 acceperunt, laudantes. hoc
 Saturnium eis videbitur se-
 culum, spontèque mel ipsum
 ex cælo in ora influere Pro-
 inde res minùs esset mole-
 sta, si cū tales sint, nulla
 alia nos afficerent iniuria.
 Nunc verò cū admodum
 casti & seueri abextrà
 & in publicis appareant,
 si puerum nacti fuerint
 formosum, vel mulierem
 speciosam, aut quid silen-
 tium dignum sperant, qua-
 liānam faciunt? Nonnulli verò & hospitium suorum
 adulter=

ἑφ' ἑτέρῳ γυναικάς ἀπάγῃσι
μοιχεύοντων, κατὰ τὸν ἰδίαν
ἐκείνου νεανίσκου, ὡς φιλο-
φῶν δὲ καὶ αὐταί. ἔτα λοι-
πὰς ταύτας ἄπασιν ὅις ξυν-
σι πεθέμφοι, Πλάτωνός τι
λόγμα' οἶοντά ποιεῖν, οὐκ
ἐδότῃ, ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεί-
νῳ ἡμίονοι κοινὰς ἡγήσθαι τὰς
γυναικάς. ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς
συμποσίοις ὄρωσι, καὶ ἃ με-
θύσκονται, μακρὸν ἂν ἦν
λίγα· καὶ ταῦτα ποιοῦσι,
πῶς οἷα, κατηγοροῦντων αὐ-
τοῖς μίθης καὶ μοιχείας, καὶ
δολιχείας καὶ φιλαργυρίας; ὁ-
δὲν γοῦν οὕτως ἔντροις ἄλλοις
ἄπο ἐναντίον, ὡς τὸς λόγους
αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα· οἷον, μοιχα-
κείαν μισῆν φασί, μοιχακείας
ἐνέκα, τὸν Γραθονίδην καὶ τὸν
Σπρῆδιαν ὑπερβαλῆσαι διωά-
μφοι, ἀληθῶς τὸν αἶνον
πετρίποντον, ἐν ᾧ ὁ κινῆ-
σαι πλὴν γλῶσσαν μὴ μετὰ καὶ
τὸ ψῆφισθαι δυνάμεντο. ἡ δὲ
ἐν, πᾶσιν ἐχθρὸν ὡς λόγῳ, καὶ
ἃ Ἐπίκουρος πολέμιος, ἔργῳ
δὲ

adulterantes uxores abdu-
cunt, Iliensis illius iuuenis
instar, tanquam & ipsæ
quoque philosophaturæ es-
sent. Inde communiter illas
vniuersis cōiuntibus prosti-
tuentes, Platonis se legem
implere arbitrantur, haud
intelligentes quo pacto fa-
cer ille mulieres communes
esse debere censuit. Quæ ve-
rò in conuiujs agunt, quem-
admodum inebriantur, longè
esset recensere: & hæc
faciunt, quomodo putas,
dum ipsi ebrietatem, adu-
teria, luxuriam, & auaritia
reprehendunt. Nil im-
gitur magis inter se inue-
nies contrarium, quàm il-
lorum sermones & opera:
quemadmodum cùm adu-
lationem odio habendam
asserunt, & tamen adulan-
di gratia gnathonicam vel
assentationem ipsam exu-
perent. Alios vera loquū-
hortantur, cùm ipsi nec lin-
guam nisi mentiendo mo-
uere possint. Voluptates om-

nibus sermone inimicæ, Epicurusque hostis: opera verò

δὲ δὲ τὰν τῶν ἅπαντα πρῶτ-
 τος. τὸ δὲ ὁ ξύχολον καὶ μικρά-
 τιον, καὶ πῶς ὁρῶν ῥάδιον
 ὑπὲρ τὰ βρεφύμια τὰ νεογνά.
 γέλωτα γοῶν οὐ μικρὸν παρ-
 ἔχουσι τοῖς θεωμένοις, ὅπως
 τὰν ὑπὸ πῆς τυχεύσης αἰτίας
 ἐπιτίσῃ μὲν αὐτοῖς ἡ χολή,
 πικρὸν δὲ τὴν χροιάν βλίσ-
 πονται, ἰταμόντι καὶ παρὰ-
 φορον διειροκτότου, καὶ ἀ-
 φροῦ μάλλον δὲ τοῦ μισοῦ
 αὐτοῖς ἢ τὸ σῶμα, καὶ σὺ γὰρ
 καὶ τὴν τοῖς, ὅτι ὁ μιὰρὸς
 ἔκιν' ὅτι ἐκκῆται βόρβορ' ὅτι.
 χρυσίου μὲν ἢ ἀργυρίου, Ἡ-
 ρακλῆς, οὐδὲ λικτῶσαι ἀ-
 ξιώ, ὁβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμυς
 πριάμω ποτὸν γὰρ ἢ λευκῶν
 ἢ ποταμὸς παρέξῃ. μετ' ὅλ-
 γον αὐτοῖσιν οὐκ ὁβολὸς, ἐδὲ
 δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πῶς
 τὰς ὁλὰς ὡς τὸ ἐμπορ' ὅτι
 τοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλῆ-
 σαγν' ἄν, ὅσον τοῖς πελο-
 ποῖα ἐς χρηματισμὸν σωτῆ-
 ρα. ἔτ' ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς συλ-
 λήξονται, καὶ ἐπισιτίσονται,
 ἀπὸ ῥῆ-

omnia propter illas patras
 re audent. Iræ præterea ve-
 hementia, leuissimarumque
 rerum perturbatione, nec-
 non indignationis facilita-
 te, etiam nuper genitos in-
 fantulos superant. Non par-
 uum igitur risum spectatos
 ribus mouent, cum quouis
 etiam fortuito casu adeo il-
 lis ira ebullit. Colore au-
 tem liuidi videntur, impu-
 dens quid & abominabile
 præ se ferentes. Os verò
 spuma vel potius veneno est
 refertum: ne tu illic cum
 fæda illa euomitur illuies,
 deprehendaris, caue. Pro-
 in aurum vel argëum, Her-
 cules, neque possidere dis-
 gnantur. obolus sufficit ut
 lupinos emant: nam potum
 fons seu riuus suppeditabit.
 At paulò post non obolos
 vel drachmas paucas, sed
 totas postulant diuitias, ad-
 eò ut mercator quispiam
 tanto impleri onere posset,
 quantum illis ad quæstum
 Philosophia confert. Inde

postquam ad satietatem vsque corrascere, ac frumentati sunt,
 infelix

ἐπ' ῥέϊψαντες ἱκῆνο τὸ δὴ-
 σλωρ τριβώνιον, ἀγρὸς ἐνίο-
 τι, καὶ ἰδῆτας τῶν μαλακῶν
 ἐπρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας,
 καὶ σιωοικίας ὅσας, μακρὰ
 χαίρας φράσσοντες τῇ ψήρᾳ
 τῇ Κρατῆτι, καὶ ὧ τριβώνι-
 ῳ Ἀντιόχῳ, καὶ ὧ πίδα τῇ
 Διογέει. οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα
 ὀρῶντες, καταπλοῦσι καὶ ἡδὴ
 φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας ἑ-
 ναι τοῖς τοῖς οἶοντα, καὶ μὴ τῆς
 διδασκαλίας αὐτῶν. ὥστε
 πολλοὶ ἡδὴ τὸ χόρον, ἀδύνα-
 τόν μοι γινώσκεται, καὶ ἔνθα τι-
 νὰ περὶ γράσσεια αὐτῶν, ἀλ-
 λὰ τὸ τῆς Πλωτόπης ἱκῆνο
 πύσχω ὁ πόρος γὰρ δὴ ἐν ἡμέ-
 ρῳ, τὸ τοῖς ἀπαρῆαυθις ἀ-
 ναλύεται, καὶ ἀμαθία καὶ ἡ ἀδι-
 κία ἐπιγινώσκουσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέρ-
 γαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνύ-
 νητον πόρον. Ζεὺς. οἶα, ὦ θεοί,
 πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία
 πρὸς τῶν καταρῶν ἱκῆ-
 νος; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ
 πρακτικόν, καὶ ὅπως αὐτὸς με-
 τιώσκειν. ὁ μὲν γὰρ λεύανος
 ἀπά-

infelicem illam abijcientes
 lacernam, agros nomun-
 quam, ac vestes molles, pue-
 ros quoque cincinnatos, nec
 non instructas domus totas
 emunt, Cratetis peræ, An-
 tisthenis lacernæ, ac Dio-
 genis dolio, longum vales-
 re dicentes. Talia cum idio-
 ta cernunt, Philosophiam
 iam conspuunt, omnesq; ta-
 les esse arbitrantur, ac do-
 ctrinam meam reprehende-
 re non desinunt, adeo ut lon-
 go iam tempore impossi-
 bile mihi fuerit vel unum ex
 eis conciliare: sed planè Pe-
 nelopes illud patior. ete-
 nim quantum ego texo, tan-
 tum rursus euestigiò dissol-
 uitur. Ignorantia verò ὧ
 Iniustitia, cum opus no-
 strum inextricabile, labo-
 remq; cernunt inanem, mi-
 nimè à risu temperant. IV-
 PIT. Proh, ô dei, qualia
 nobis Philosophia ab exen-
 crandis illis perpeffa est?
 quapropter considerandi tē-
 pus adest, quid faciundum,

vel quo pacto è medio sint tollendi. Ceterum fulmen eos

ἀπάγαμι ἄπολην, καὶ ὁ θάνατος
 τῷ ταχύς. ΑΠ. ἐγὼ δὲ, ὃ
 πᾶτερ ἐποθύμω· μισῶ γὰρ
 καὶ αὐτὸς ἡδὴ τὰς ἀλασδόνας,
 ἀμύσους ὄντας, καὶ τῶν Μυ-
 σῶν ἀγανακτῶν, ἡβαννὲς μὲν
 γὰρ ἡ πῆς οὗς δι-ξιάς οὐδ' αὖ μὴ
 ἐκῆνοι ἄξιοι τὸν Ερμῆ θεῖον, ἢ
 Διοκῆ, αὐτοκράτορα πῆς κολο-
 σίως καταπέμψω μὲν ἐπ' αὐ-
 τοῖς· ὃς ἄτι δὴ περὶ λόγους ἔ-
 χων καὶ αὐτὸς, τάχιστα ἔσει-
 ται τοῖς τε ὀρθῶς φιλοσοφούν-
 τας, καὶ τὰς μὴ· ἔτα τὰς μὲν
 ἐπαινίσεται, ὡς τὸ ἄκός, οἱ δὲ
 κολοσιστῶνται, ὅπως ἂν ἐκεί-
 νῳ παρά τ' ἡμῶν Διοκῆ. Ζῶς.
 ἔν λεγας, ὃ Απολλοῦ· ἀλλὰ καὶ
 σὺν Ἡράκλει, ἅμα καὶ τῶν φι-
 λοσοφῶν αὐτῶν ἔχοντων ἀπί-
 ῶς τάχιστα εἰς τὸν βίον· πρὶς καὶ
 δικάζον γοῦν ἄθλον οἷς τῶ-
 τον οὐ μικρόν ἐκτελέσειν, ἢ
 ἐκκόψης μιὰρὰ ἔτα, καὶ ἀνά-
 σχωτα θεία. ΗΡΑ. καὶ
 μὴ ἀμεινον ἔω, ὃ πάτερ, τῶν
 λόγων ἐκκαθάραι αὐτοῖς τοῦ
 Αὐγέου, ἢ τέτοις συμπλέκε-
 σθαι·

iaculatione unica, morsque
 auferet cita. ΑΡΟ. Ego
 tibi pater aurem vellam :
 nam et ipse iam arrogan-
 tes, et à Musis alienos, Mus-
 farum gratia indignatus,
 odi : fulmine siquidem aut
 tua dextra minimè illi dis-
 gni sunt. Mercurium au-
 tem, si videtur, pœnæ exas-
 ctorem ad illos demitemus.
 is, tanquam qui et ipse in-
 ter disciplinas versatur, ce-
 lerrimè eos qui rectè philo-
 sophantur, et qui minùs, co-
 gnoscet : dein hi quidem,
 ut par est, laudabuntur,
 illi verò quemadmodum ex
 tempore videbitur, plecten-
 tur. I V Ρ Ε Τ. Rectè dicis,
 Apollo : sed et tu Hercu-
 les, unà Philosophiam is-
 psam pariter ducentes, pro-
 periter in vitam abite : cer-
 tamenq; decimumtertium is-
 stud, nec paruum, te absol-
 uere putato, si tam scelesti
 et impudentissima extirpa-
 ueris animalia. ΗΕΡ. Atz
 qui pater & Augiæ finum
 repurgare præstaret, quàm cum talibus manus conferre.
 camus

Θαυ. ἀπώμων δ' ὄμως. Φι.
 ἄκκα μὲν, ἀκολυθητίον δὲ
 κατὰ τὰ δόξαντα ὡπαρτί.
 Ερ. κατίωμων, ὡς καὶ ὁλίγης
 αὐτῶν ἐπιτείνωμων σήμερον.
 σοίαν δὲ καὶ τραπέζαν, ὧ Φι-
 λοσοφία; σὺ γὰρ οἶδα, ὅπως ἀ-
 σίτη. ἢ πρόδηλον ὅτι τὸ τῆς Βελ-
 λης; Φι. οὐλαμῶς, ἢ πάνυ ὀλί-
 γοι, ὅσοι ὁρθῶς φιλοσοφῶσιν, ὧ
 Ερμῆ. οὐτοὶ δὲ οὐδὲν Ἀφικῆς
 περὶας δέονται, ἀλλ' ἐνθα πο-
 νὺς χυσοὺς ἢ ἄργυρον ὁρῶσι
 ται, ἐκείνως ζητητοὶ αἰσὶν ἡ-
 μῖν. Ερ. οὐκοῦν ὅθεν τῆς
 Θρακῆς ἀπείτην. Ηρ. ἐν λεί-
 γης, καὶ ἡγέσμαι γὰρ ἡμῖν τῆς
 ὁδοῦ. οἶδα γὰρ τὰ Θρακῶν ἅ-
 παντα, συχναῖς ἐπιλήθων.
 καί μοι τινὲς ἔδωκεν τραπέζαν
 θα. Ερ. σοίαν λέγεις; Ηρ. αἰ-
 ῥᾶτι, ὧ Ερμῆ καὶ Φιλοσοφία,
 ἄλλο μὲν ὅρη μέγιστα, καὶ ἑλ-
 λιστα ἄρῶν ἀπάντων; Αἰμός
 ἔστι, τὸ μέσον, ἢ κατανατικρὺ
 δὲ Ροδίω, πεδίον δὲ ἑποπι-
 σσάμνον, παμφορον, ἀπὸ
 τῶν

eamustamen. PHILO. Ina-
 uita quidem : ex patris ta-
 men sententia subsequendum
 est. MER C. Descenda-
 mus, quandoquidem haud
 paucos ex illis hodie con-
 teremus. Caterum, ὦ Philo-
 sophia, quonam tendere or-
 poriet? tu enim ubi versan-
 tur, nosti : an perspicuum
 est quod in Graecia? PHI.
 Minimè, nisi admodum pau-
 ci, qui rectè, ὦ Mercuri, phi-
 losophantur. Illi verò At-
 tica haud indigent paupers-
 tate, sed ubi auri & argen-
 ti eruitur copia, ibi nobis
 sunt querendi. MER. Nun-
 quid igitur confestim in
 Thraciam abeundū? HER.
 Bene dicis. ego vos in viā
 deducam: nam cuncta Thra-
 cum, utpote qui sæpius il-
 luc accesserim, cognoui. &
 nunc huc mihi flectatis.
 MER C. Quonam dicis?
 HER. Videtisne, Mer-
 curi & Philosophia, mon-
 tes duos maximos, omnium-

que pulcherrimos? maior Hæmus est, oppositus verò
 Rhodope; at campus interiectus, perquam fertilis, ab

τῶν πεπόδων ἐκατέρων ἀν-
 θὺς ἀρξάμενον· καὶ τινὰς λό-
 φος τῆς πάλυ καλὸς ἀνι-
 σηκώτας, ἐν ἀμύρφῳ τὴν τρα-
 χυτήτα, οἷον ἀκροπόλεως πολ-
 λὰς τῆς ἀποκειμένης πόλεως·
 καὶ ἡ πόλις ἥδ' ἡδὴ φαίνε-
 ται. Εἰρμ. νῦν Δί', ὦ Ἡρώ-
 κλεις, μέγιστη καὶ λαμπρὴ ἀ-
 πασῶν πόρεσθαι οὐκ ἀπλάμ-
 πετὸν ἔστι, καὶ τίς ποτα-
 μὸς μέγιστος παρὰ μέγιστα,
 πάλυ ἐν ἧς ψάλλων ἀντὶς.
 Ηρα. Εὖρ' ὅ μιν οὐτ' ὅ, ἡ
 πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκεί-
 νου καὶ ἡμεῖς ἡδὴ πρόσχαροι καὶ
 ἑπόμενοι, ὥς ἐπιθαίνωμεν
 ἀγαθῇ τύχῃ. Εἰρ. οὕτω γινέ-
 σθω. τί δ' οὐ καὶ ποιεῖν, ὅ-
 πως τὰ θεῖα ἐξίχνυσται;
 Ηρα. τοῦτο μὲν σὸν ἡδὴ ἔρ-
 γον, ὦ Εἰρμῆ· ἡ ἥρως ἥδ' ἔτι, ὥ-
 στε οὐκ ἀρ' ἐθένοισι λεγέσθαι.
 Εἰρ. οὐδὲν τότ' ἡλπίσας, ἀλ-
 λὰ τάλ' ἐν ὀνόματι ἐν ἐπίστα-
 μαι αὐτ'· σὺ οὐκ, ὦ Φιλοθεῖα,
 λέγει, οὗς τινὰς ὀνομασίου,
 καὶ τὰ σημεῖα πέσειν. Φι-
 λος. οὐδὲν αὐτὴν μὲν οἶδα τὸ

ἔστι,

profer. PHILOS. Sed neque ipsa manifestè quānam
 vocen-

viriusque confestim radice
 se pandens: & colles quos-
 dam tres perpulchros assur-
 gentes, minimè asperitate
 deformes, tanquam subie-
 ctæ ciuitatis arces varias: &
 iam vobis ipsa apparet. ME.
 Ita per Iouem, ô Hercules,
 maxima, & omnium for-
 mosissima: etenim à longè
 illius resplendet pulchri-
 tudo. quin & fluuius qui-
 dam maximus præterlabi-
 tur, opportunè illam alluens.
 HE. Hebrus est, ciuitas
 verò Philippi illius opus:
 proin nos iam contege, ne-
 bulâq; inuolue, vt bona de-
 scendamus fortuna. MER.
 Ita fiet. Cæterùm quid fa-
 cere oportet vt animalia in-
 dagentur? HE. Hoc qui-
 dem tuum iam, Mercuri, o-
 pus: nam præco es, ne igitur
 præconium enunciare cum-
 eteris. MER. Haud diffi-
 cile hoc, verùm illorum no-
 mina ignoro: tu igitur Phi-
 losophia, quo nomine sint
 appellandi, insuper & signa

Θεῖς, οἱ τινος ὀνομάζονται,
 εἴτε τὸ μὴ ξυγγνώσθαι αὐτοῖς.
 ἀπὸ δὲ οὐκ τῆς ἐπιθυμίας, λὺ
 ἔχουσιν εἰς τὰ λεγόμενα, ἔκ ἄν
 ἀμάρτοις πεσοκλῶν λεγόμε-
 νας, ἢ λεγόμενους, ἢ λεγόμε-
 νας, ἢ ἀντιθέμενους, ἢ πολλὰ
 κτήματα. Ερ. εἰ λίγας. ἀπὸ
 τίνος οὐκ εἰς αὐτὸν, ἢ τί καὶ πε-
 ρισκοῦσι καὶ αὐτοῖς; μετὰ πο-
 ῦ καὶ περὶ αὐτοῖς, καὶ τί καὶ
 ἐρεῖσθαι θέλουσιν. Αἰ. ἄρ' ἄν
 ἔχοιτε ἡμῖν, ὃ ἀνδρῶν, ἐπεὶ
 ἢ σὺ, ὃ βελτίστη, ἢ τινος τῆς
 γόητας ἅμα εἰδότες, καὶ τινος
 γυναικῶν καὶ καὶ λεγόμενους
 εἰς τὸ Λακωνικόν, ἀρρενω-
 πῶν, καὶ λεγόμενους ἀνδρῶν;
 Φι. παρὰ, τὰ ἡμέτερα οὐ-
 τοῖς ἡμέτεροι. Αἰ. πῶς τὰ ἡμέ-
 τερα; ἀρρενωπὸν ἢ ἐκείνοι ἄ-
 παντὸν ἡμεῖς δὲ, τὸν γυναι-
 κα μάλιστα μέτερον, λὺ ἀρρε-
 νωπὸν καὶ αὐτῶν. εἰσὶ δὲ
 δὲ, καθότι καὶ ἡμέτερον αὐτῶν.
 Ερ. τὸ νῦν δὲ ἅμα λεγόμε-
 νων, εἴ τις ἀνδράποδον Περ-
 σικόν, τῶν ἀπὸ Σινώ-
 πης βιβλίων, ὀνομαζόμενον,
 οἶον

vocentur noui, quoniam
 nullum mihi cum his con-
 sortium. Caterum non ab-
 errabis, si eos à possidendi
 desiderio, vel Possidonios,
 aut Possidipos, seu Possi-
 cleos, vel Possifundos, aut
 Possidoros nominaueris.
 MER. Bene dicis: sed
 quoniam hi sunt, qui & ipsi
 circumspectant? atqui ac-
 cedunt, & quid loqui vel-
 le videntur. VIR. Potes-
 sine, o viri, vel tu optima,
 nobis indicare, num ternos
 pariter videritis praestigia-
 tores, ac mulierem quandam
 Laconicè corpus ornatam,
 aspectu masculo, ac penè vi-
 rili? PHIL. Papæ, hi no-
 stra quaerunt. VIR. Quo-
 modo vestra? etenim Fugi-
 tiui illi omnes: nos verò præ-
 cipuè mulierem pro mancipio
 ab eis abductam deside-
 ramus. Intelligetis autem,
 curnam ipsos quaeramus.
 MER. Igitur pariter es-
 nunciemus praconium. Nū-
 quis mancipium Paphlago-
 nicum, ex Sinopensibus barbaris, nomine tale, quale à
 xxx x s possessio-

οἶον ἀπ' ἐπιτημάτων, ὑπώχρον,
 ἐμὲ δ' ὑπερίαν, ἐν γυναικὶ βα-
 ρεῖ πύραν ἐξημυρόν, καὶ τει-
 βάνιον ἀμπεχόμρον, ὀργί-
 λον, ἄμυδρον, τραχύφωνον, λοῖ-
 στρον μινύειν ἐπὶ ῥητὶ αὐτοῦ.
 νόμω. Δι. νοῶ, ὃ οὐτ' ὅ, ὃ λη-
 ρύπτης, ὡς ἐκείνο γινόμενα λῶ-
 παρ' ἐμοὶ Κάνθαρον, καὶ ἐκ-
 μαζ, καὶ τὸ γυναικὸν ἐτίμιζο, καὶ
 τέχνῳ τῶν μινύειν πῖσιζο. ἀπέ-
 κειρε γὰρ ἐν τῷ γυναικὶ λαθύν-
 ρον, ὅπου πρὶν τὸν τῶν ἰμα-
 τῶν τῶν ἐροκίδων ἐπανθῆ.
 Φι. ἐκείν' αὐτὸς ὅτιν ὁ οἶ-
 κέτης ὁ σὸς ἀπὸ νιῶν ἐλοσό-
 φ' ἰοικν, ἀκείως ἐαυτὸν ἐπι-
 γνάψας. Δι. ὡς τῆς τολμης, ὃ
 Κάνθαρον ἐλοφῆ, φασιν.
 Αν. ἡμῶν δ' οὐδὲν λόγ' ὅ.
 Ερ. ἀμείλει ἅπαντας ἀνδρά-
 σομας ξυνίησι γὰρ, ὡς φησιν,
 αὐτῇ. Φιλ. τίς δ' οὐτ' ὅ
 ἀπ' ὅ πεσιζον ὅτιν, ὃ Ἡρα-
 κλῆς, ὃ λαός, ὃ τῶν λιθα-
 ραν; Ἡρα. Ορφέως ὅτι, σὺ μ-
 πλους ἐπὶ τῆς Ἀργούς ἐμὸς,
 ἥδι-

possessionibus imponitur,
 perpallidum, corpore hir-
 sutum, barba horridum, pe-
 ra instructum, lacerna indu-
 tum, iracundum, inerudiz-
 tum, voce asperum, male-
 dicum, sub imaginaria li-
 bertate viuens, indicare po-
 test? DOM. Noui, heus tu,
 quod prædicas mancipium.
 Illi enim apud me Scara-
 beus nomen erat, caluasium
 barbamq; vellebat, & artem
 meam nouerat: in fullonia
 enim sedens officina, floccu-
 los abradebat, qui ex vestia-
 mentis superflui pullulabāt,
 PHIL. Ille ipse seruus tuus
 est: ac nunc philosopho si-
 milis videtur, ac perbellè se-
 ipsum fullonia expoliuit.
 DOMIN. Proh audaciam,
 Scarabeus philosophari di-
 citur? VI. De nobis verò
 nullus sermo, MER. Atqui
 omnes inueniemus: quoniam,
 ut aiunt, indifferenter cum
 muliere concumbunt. PHI.

Sed quisnam, ὁ Hercules, il-
 le alter est, qui contrà tendit, pulcher, & citharam ge-
 stans? HER. Orpheus, qui mecum Argos nauigauit,
 omnium

ἦδ' ἰς ὅσον ἀπὸ νῆος
 πρὸς γαῖαν τὴν ἐπὶ δὴν αὐτῶν ἦκ' ἵ-
 π' ἐκ ἀμνομένη ἐρέποντος. χα-
 ρὲς, ὧς αἶψα, καὶ μουσικώτατε
 Ὀρφεῦ, ἐκ ἐπιδήσασα γὰρ πρὸς
 Ἡρακλῆους. Ὀρ. νῦν καὶ ὑ-
 μῖς γε, ὧς φιλοσοφία καὶ Ἡρα-
 κλῆος καὶ Εὐμή. ἀπὸ δὲ λαορὸς
 ἀπὸ δὲ δόνας τὰ μὲν ὑπάρ, ὡς
 ἔγωγε πάλιν σαφῶς, ὅρ' ἵπτε-
 τε, οἶδα. Ερ. οὐκοῦν δῆξορ,
 ὧς πᾶσι κακίῳσι, ἔνθα ἵπ-
 τεύουσιν ἥρ' ἔδην, οἶμα, δῆξ,
 ἑρὸς ὧρ. Ὀρ. εἰ ἔφης, ἔ-
 γὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δῆξας
 μὲν ἄρ' ὑμῖν, ἔνθα οἰκῶ, αὐ-
 τῶν δὲ ἄρ', ὡς μὴ λακῶς ἀκού-
 ραι πρὸς αὐτῶν. μιὰρὸς ἥρ' ἄρ'
 ὑπερβολῶν, καὶ μόνον τοῦτο
 ἐκ μὲν μετέτληκε. Ερ. δῆξορ μὲν
 νορ. Ὀρ. αὐτὴ πικρίορ' ἔγωγε
 δὲ ἄπαμι ὑμῖν ἐκποδῶν, ὡς
 μὴ δὲ ἴδοιμι αὐτόρ. Ερ. ἐπί-
 σκευδ', ἐγὼ σακός δὲ φωνῶν, ῥα-
 ψωδέας τὶ τῶν Ὀμήρου. Φι.
 νῦν Δία, ἀπὸ ἀκρόφωρ' ὅ, τι καὶ
 ῥίξαι.

Δρα.

omnium nautarum iucun-
 dissimus. Nam ad cantum
 suum remigantes, nullates-
 nus laborabamus. Salve os-
 ptime & perquam canore
 Orpheu, qui nullibi vnquam
 Herculis oblitus es. O R-
 P H E. Nequaquam: sed &
 Philosophia, Hercules, &
 Mercuri saluete: sed tem-
 pus est vt mihi præmium in-
 dicij persoluat: ego enim
 planè quæmnam quærat, is,
 noui. M E R. Nonne igitur,
 Calliopes fili, vbi nam
 sit, monstrabis? cùm enim
 sapiens existas, minimè vt
 arbiuror, auro indiges. O R-
 P H E. Rectè dicis: proin es
 go vobis domum quam in-
 habitat, ostendero, ipsum
 verò minimè, ne malè ab eo
 audire cogar. summè enim
 scelestus est, ac vni huic rei
 studet. M E R C. Osten-
 de solùm. O R P H E. En
 proxima hæc: ego verò,
 ne ipsum videam, è pedibus
 vobis abeo. M E R C. At-

tende, an non mulieris vox est, Homeri quid connecten-
 sis? P H I L. Ita per Iouem: sed quidnam dicat, audiamus.

FUG.

Δρα. Εχθρὸς γάρ μοι κἄνος
ὁμῶς Αἰδαιο πόλησιν,

Ὅς χυτὸν Πηλεΐδῃ ἐνὶ φρεσὶ
σῖν, ἄλλο δ' ἄποι.

Ερ. ἐκοιῶ τὸν Κάνθρορ βιμι
σῖτον, ὅς

Ξεινολόκορ λακὰ ῥέξω, δ'
ἔσθω Πηλότῃ παρῖσχα.

Υπο. πρὶ ἐμὸ ῥέ τὸ ἐπ' ὅ, οὐ
τὴν γυναικα

ῥήξω ἀπ' αὐτῶν, διότι αὐτὸν
ἔκλεψε ἄλκιω. Δρα.

Οἶνοδρῆς, λυγρὸς ὄμματ' ἔ-
χωρ λαράδιω δ' ἐλάφοιο,

οὐτ' ἐνὶ πλοῖ μὲν ἰβήμιος,
ἔτ' ἐνὶ βελῇ.

Θρσίτ' ἀκροτόμυθε, λακῶν
πανάεισι λοιοῖσιν,

Μάψ, ἅτ' ἀρ' ἔλατ' ἀκόσμορ
ἐκλεΐμενα βασιλῆυσιν.

Δε. ἀνότως τοῦ λατράτε τὰ
ἔσθω.

Δρα. Πρόθε λυγρῶν, ὅπιθε δ'
λέων, μέσση δ' χίμαρα,

Δένδρ' ἀρπνέσθω, τεῖτε λυγ-
ρὸς ἀγροὶς ὀρμύ.

Υπο. οἱ μοι γυνῶν, ὅθ' ἐπὶ πον-
θας ἐπὶ λυγρῶν τοσούτων, φασ

οἱ δ' αὐτὴν καὶ λυγρῶν ἀπ' αὐ-
τῶν. Ερ. θάρρα, Κέρβερόν

ipsis concepisse ferunt. M E R. Confide, Cerberum
tibi

F V G. Non minus ille mihi
est hostis, quā ianua Ditis,
Aurum mente colēs, vera
bis contraria sentit.

M E R C. Nonne igitur
Cantharus tibi odio ha-
bendus, qui

Praua gerēs hospes, quā-
uis simularet amicum?

M A R. De me carmen hoc,
cuius uxorem

Abduxit fugiens, fuerat
qui acceptus amicē.

F V G. Ebrius, atque canis
facie, sed pectore ceruus,

Consilio ignauus, sed lō-
gē ignauior armis,

Thersites vecors, praua-
rumq; optima pica,

Regibus illicite & frus-
tra contendere suetus.

D O M. Iure execrandi car-
mina hæc.

F V G. Antè canis, retroq;
leo, medioq; chimæra,

Impetum exhalans gra-
uiter trinicanis acris.

M A R I T. Hei mihi v-
xor, qualia à tot perpeffa

es canibus? quin ipsam ex

τινα τίξεται; οἱ δὲ Γερνόντων,
 ὡς ἔχουσι ὁ Ηρακλῆς οὐτ' αὖ-
 θις πόνορον· ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰ-
 σίαν, ὡς ἐδὲν δὲ κόπῃαν τὴν
 θύραν. Δε. ἔχουσι, ὦ Κάνθα-
 ρι, νῦν σιωπᾶς; φέρ', ἰδὼμεν ἂν
 τινὰ τοῖς ἡμέτεροις ἔχουσι, θέρμους
 ἴσως, ἢ ἄρτις πρὸς. Ερ. οὐ
 μὰ Δία, ἀλλὰ σάντων χερσίου.
 Ηρ. μὴ θαυμάσῃς· κυνικὸς
 γὰρ ἔφασκον εἶναι τὸ πρόσωπον
 ἐπὶ τῆς Εὐκαλῆς, ἵνα αὐτὰ δὲ
 Χρυσίππῳ ἀκείῳς δεῖ. τοι
 γὰρ οὐκ ἐκείνῳ ἐκ αἰσμάτων
 κρᾶν αὐτὸν ὅψα· ἐρεμίσσεται
 γὰρ ἀπὸ τῶν πόνων, ὅτε μὴ
 ὦν. Δε. σὺ δὲ, ὦ κακὲ, ὁ Λη-
 κυθίων, οὐ μὲν δὲραπείτης τυγ-
 χάνεις ὦν; ἐμφοῦν ἀλλ' ὅτι,
 τὸ γέλωτ' ἔτατι ἐκ αὐτοῦ γέ-
 ροις; καὶ Ληκυθίων φιλοῦ-
 φῆ; Ερ. ὁ τείτ' δὲ οὐτ' ἂν
 ἀδίσποτος ὕμῃν δεῖ; Δε.
 ἔλαμψας, ἀλλ' ὁ δισπότης ἐγὼ
 ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπληγῆ-
 ναι. Ερ. ὅτι τί; Δε. ὅτι λαμψας
 τ' ἀποσάθρων δεῖ, τὸ δὲ ὄνομα
 Μυρό-

tibi quendam aut Geryo-
 nem pariet, ut Hercules il-
 le rursus alium habeat la-
 borem. Sed obuiam per-
 gunt, ita ut fores pulsare
 necesse non sit. DOMI.
 Teneo te Scarabee? siles
 iam, age videamus quid ti-
 bi pera contineat, lupinos
 forsitan, vel panis frustra.
 MER. Minimè per Iouem,
 verùm xoná auream. HER.
 Ne mireris. nam sub initium
 in Græcia se Cynicum es-
 se dicebat, hic autem pla-
 nè Chrysippeus est: igitur
 non diu posthac Cleanthem
 ipsum videbit. à barba ete-
 nim, cùm tam scelestus sit,
 suspendetur. DOMI. Tu
 però, ô scelerate, nōne Do-
 liolum fugitiuus meus exis-
 stis? certè, non alius. proh
 risu digna res. quid dehinc
 haud fiet? & Doliolum
 quoque philosophatur? ME.
 Nunquid tertius ille domi-
 no caret? DOMI. Min-
 imè: verùm ego dominus
 sponte in rem malam ipsum dimisi. MER. Quamob-
 rem? DOMI. Quoniam teterrimè fætet, nomine verò
 Odori

Μυρόπνοιω αὐτὸν ἱκαλῶμην.
 Ερ. Ηρακλὸν ἀλεξίκακον, ἀ-
 κέας; ἔπατα πύρα καὶ βέκ-
 τρον; καὶ αὐτὸς ἀπόλαβε τῶν
 γυναικῶν σου. Υπο. μηδ' α-
 μῶς, οὐκ ἂν ἀπλάθοιμι βι-
 βλίον μοι τῶν παλαιῶν ἡδυσ-
 τερ. Ερ. πῶς βιβλίον; Υπο. ἔστι
 τὸ, ὃ γὰρ ἐκ τῆς τρικάραντος βι-
 βλίου. Ερ. ὅθεν ἄλσπον, ἐπεὶ καὶ
 τριφάκης τῶν ἡμιμῶν ἐστίν.
 Δρα. σὸν, ὦ Ερμῆ, δικάσαν
 τὸ μετὰ τοῦτο. Ερ. οὕτω μοι
 δοκεῖ, ταύτῃ μὲν, ἵνα μηδὲν
 τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέ-
 πη, οἷχθῃαι παρὰ τὸν ἄνδρα,
 ὅπισθ' ἐς τὴν Εκάδα, τὸ δὲ οὐ-
 δὲ τάτω τὸ φρασιτίσκω, πα-
 ραδοθέντι τῷ Διὶ σπώταιν
 μανθάνειν, ὃ πρὸ τῶν ἡμε-
 ρῶν πλῆθ' ἔνθα τῶν ὀ-
 θυνῶν, τὸν Ληκυθίωνα, τὸν Μυ-
 ρόπνον ὃ αὐτὸς ἀκῆσθαι τῆς
 τῶν τὰ Διὶ ῥέω γότα, μαλαχῆ
 καὶ πρότερον μαστιγωθέντα, ἐπὶ
 ταῖς καὶ τῶν παραδοθέντων τοῖς
 πεπρωμένοις, ὡς ἀπόλοιτο παρα-
 τιμώμενος τὰ πρῶτα, ἔνθα ὁ-
 σῆ πρὸς ἐστί, καὶ γυναικεία τῇ
 σίτῃ, ἔτα ἔς τὴν Αἴμον ἀνα-
 ῥέσθαι

Odorispirum appellabamur.
 M E R. Hercules malorum
 depulso, audisne? dein pera-
 cū baculum. Atqui tu vxo-
 rem recipe. M A R. Minime,
 quandoquidem nec sc
 mihi libellum ex veteribus
 in utero gestaret, reciperem.
 M E R. Quomodo libellu-
 lum? M A R. Aliquid est,
 vir optime, triceps libellus.
 M E R. Haud absurdē. quā-
 doquidem ex Comīcis tri-
 galeatus quidam. H E R.
 Ad dehinc tuum est iudica-
 re. M E R. Ita mihi viden-
 tur, mulierem hanc, ne mon-
 strum aut multicaput pariat,
 retrō in Græciam ad virum
 reueri debere, cū fugitiu-
 los hos duos dominis reddi,
 ut discant quæ antea: Dolio-
 lum quidem sordidos ablue-
 re panniculos, Odorispirum
 autem rursus vestimenta re-
 sarcire lacera, malua tamen
 prius flagellatum. Inde cū
 hunc picatoribus tradi, ut
 pereat, vulsus primò: insu-
 per pudenda pice inquinari,
 postea in Flammam sublatum
 nudum.

ἄδρτα γυνὸν, ἐπὶ τ' χιόν
 μέγαν συμπεπλημύρον τὸ
 πόδι. Δρα. φῦτ' ἑκαῶν ὁπλο-
 ζῶ, παπαῖ παπαῖ. Δι. τί τὸ
 πρὸντίθης τῶν παριῶν σὺ
 εἰρηλόγων; ἀπ' ἀκοῦσθα παρὰ
 τὸς πικρὰς ἡδύ, ἀρδυσσά-
 μιν. ὁ πρότερόν γε τὴν λειον-
 τὴν, ὡς γυνώσκῃς ὅν τ' ὦν.

nudum, pedibusque colli-
 gatum, in mœ destitui.
 SCA. Heu malorum, ah, ah,
 papæ, eheu. DOM. Quid
 hoc est? tragicas interferis
 voces? sed ad picatores
 iam sequere, prius tamen
 leoninam exue pelle, ut plas-
 nè asinus esse cognoscaris.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SOCRATEM ab Anyto.] Socrates Atheniensis phi-
 losophus, Sophronici marmorarū & Phanaretæ obfetricis fi-
 lius, ab Atheniensibus in carcerem coniectus est, Anyto accu-
 sante, quod de diis malè sentiret, cicutam porrectam hausit in-
 trepidè, neglecta quam ad patrociniū suæ salutis obtulerat
 Lyfias, oratione. Horatius lib. 2:

Pythagoran: Anytiq; reum doctumq; Platona.

Plura annotauimus in Bis accusato, in Parasito, & in Ionè cō-
 fusato. b Eumolpus quidem.] Vir fuit Atheniensis, quem
 Suidas Musæi poeta filiū fuisse scribit, & Pythiorum victorē:
 alij Orphei vatis filium fuisse credant, qui etiā ipso Homero
 versificator fuit antiquior. Ab hoc, Eumolpidas, sacrorum quo-
 rundam præsides dictos volunt, quorum Aeschines in oratione
 cōtra Ctesiphontem meminit. Diodorus verò Eumolpum Aegy-
 pti generis regē fuisse tradit, ab eoq; sacerdotes siue magistra-
 tus Athenienses dictos. c Sophistarum genus.] Isocrates in
 oratione contra Sophistas, in eos inuehitur, ut qui præter quæ-
 stum nihil propositum habeant, & inanium pollicitationū ma-
 gnificentiæ, non tantū impossutam faciant, sed & semet ipsas,
 & omnes eruditos in summum odium & inuidiam adducant.
 Idē in definitionibus Platonicis quæ Xenocrati tribuuntur, sa-
 tis odiosè describuntur atq; perstringuntur. d Antisthenes.]
 Hic quotidie quadraginta stadijs emensis, audiebat Socratem,
 a quo tolerantiam addiscens, tranquillitatisq; illius imitator
 effectus,

effectus, Cynicam prior sectam inchoauit, princepsq; in ea fuit, author Laërtius. e Crates.] Thebanus, Diogenis Cynici discipulus fuit, ὁ ἀπὸ τοῦ θεῶν appellatus, quod in omnem ingrederetur domum, & hominum vitia corripere. Laërtius, Plutarch. & Erasmus in Apophtheg. f Ancoram nouissimā.] Id est, extremam soluere. Adagium est apud Græcos celebratum, cū significant rem eo redactam esse, vt extremo conatus, summisq; viribus sit enitendum, & ad suprema confugiendum consilia, quibus si nihil proficiatur, iam nihil reliquum esse videatur, vnde subsidium sperare possis. translatum à nautis, qui maximam & validissimam ancoram sacram vocant, eamque tum demum mittunt, cū extremo laborant discrimine. Eo vsus est Lucianus rursus in Ioue Tragædo, & in Apologia.

g Augiæ.] Augeias cū immensa multitudine bouum abundaret, simo bubulo Elidis partem ita compleuit, vt illi bona pars regni iaceret inculta. Cum Hercule igitur pactus est, promissa mercede, vt egesto simo terram purgaret, ratus id fore infiniti laboris opus. Hercules verò arte vsus, Minyei fluminis cursum auertit, & in loca simo oppressa deriuauit. Ita breui temporis spacio, absque maiori labore à flumine simus ablutus, & terra repurgata est. Augeias verò Herculi poscenti mercedem, denegauit, disētans eum Eristei mandato id fecisse, neq; magno labore, sed arte effecisse. Phileus filiorum Augeie natus maximus arbiter acceptus, intra patrem & Herculem, pronunciauit pro Hercule contra patrem. Lucianus quoq; hac prouerbiali allegoria vsus est in Pseudomante.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ Η a SYMPOSIUM

Λαπίθα.

vel b Lapithæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

ERASMVVS ROTERODAMVVS

Ioanni Eutychio suo S. D.

Q Vanquam hic Luciani Dialogus, Eutychi doctissime, plurimum habeat artis, ob decorum mirè seruatum in personis tam multis, tamq;

tamq; diuersis: tamen aliquot reperi, qui dicerent
 esse premendum, quòd liberiùs ac velut *ἡ ἀμάξις*
 philosophorū omne genus laceret. At mihi vide-
 tur iustius esse stomachandū in huius seculi mo-
 res, quo videmus Philosophorum scholas multò
 pueriliùs etiam inter se dissidere, nec minùs atro-
 citer digladiari: tum inter sectarum professores
 nihilominus cruentam esse pugnam, quàm in eo
 conuiuio fuisse Lucianus vel finxit, vel retulit.
 Hunc igitur libellum, quoniam fortè *ἡ δέσποτος* res-
 peri, & tamen patrono videbatur egere, Eutychio
 dicaui. Bene vale, καὶ εὐτύχῃ, vt planè sis quod dice-
 ris. Antuerpiæ. An. M. D. XVII.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a SYMPOSIUM.] Conuiuium. *b* Lapithæ.] *Thes-*
salia populi, sic fortasse dicti à Deucalionis & Pyrrhæ iactis la-
 pidibus. Vnde versiculus:

Ex δὲ λίθων ἐγγύοντο βροτοὶ, λαοὶ δὲ καλεῶνται. *lās*, idem
 quod λίθ. hinc *lās*, & fortasse *λαπίθης*. Virg. I. Georg.

Deucalion vacuum lapides iactauit in orbem,

Vnde homines nati, durum genus, &c.

Narratur ab Ouid. lib. 12. *Metamorph.* quomodo à Lapithis
 Centauri in nuptiis Pirrhoi & Hippodames profligati fuerunt,
 cum vino & libidine iam æstuantibus, sponsæ & reliquis scæniis
 vim inferre aggressi essent.

ARGUMENTVM.

Rursus depingit hoc loco philosophorum mores
 & vitam Lucianus, atq; illa quæ fictionibus ac fa-
 bulis alibi de illis prodidit, hic nunc exemplo ac vero
 facto comprobatur. Est autem historica quædā rei ge-
 stæ cōmemoratio, qua exponit quo pacto diuersarum

yyyy

profes-

professionū Philosophi aliquot ab Aristæneto ad cœnam & nuptiarū celebritatem vocati, posteaquā vino incaluère, pro secta quisq; sua inter se verbis primò cōtenderint, mox ad manus quoque & ad vulnera venerint, adeò vt saucij nonnulli ac mutilati è conuiuio asportati fuerint. Rursum autē ex alijs qui vocati nō fuerant, quidā, Cynicus videlicet, vltro veniens, cœnantibus sese obtruserit, magna præsentia & impudētia suæ importunitate. Alius autem per literas cum Aristæneto expostulārit, tragicè propè in eum debacchatus, quòd præteritus, & cæteris postpositus fuisset. Ex quo apparet, istud hominū genus quod foris virtutē prædicat, & specie religionis in se vulgi ora cōuertit, non hac ætate modò (quod tamen grauissimū est, quādo & Christianos esse pleriq; se, & alijs vitæ morumq; honestate præire profitētur) verū olim quoq; eadem simulatione, iisdemq; præstigijs vfos esse, nimirum vt verbis quidem multa de pietate, de officijs, de vera viuendi ratione iactarent: cæterū ipsa re à virtute ac honestate omnī quā lōgissimè abessent, libidini & gulæ & cæteris vitijs turpissimè interim seruiantes. Et accidere sanè etiam nostra memoria huiusmodi quædā exempla, conuiuio huic nō admodum dissimilia, vbi isti in speciem grauissimi sanctissimiq; viri, vel pro leuibus ac puerilibus rebus acerbissimas sæpenuerò contentiones incepēre: vel quia alicubi præteriti atq; neglecti viderentur, grauissima odia exercuere: vt non immeritò quispiā crediderit, philosophos illos veteres (quanquā indignū adeò est, tam venerabile nomen in tam turpibus personis hære) in nostræ ætatis homines quosdā immigrasse. Vsque adeò nostri isti à veteribus nō alia re, quā solo titulo ac nomine differūt. Cæterū tametsi hæc omnia cum summa festiuitate pro ingenio atq; facundia sua tractet Lucianus: interim tamen seriò quoq; ac verè idem monet, nullum esse precium operæ, si quis disciplinas omnes perdiscat, nisi simul & vitæ rationes ad id quod optimum est, accommodet, eosq; illos qui solos

libros

libros spectant, quidq; solitudine ac curâ quam illi as-
ferunt, perpetuò tenentur, à recta ratione, bonisq; insti-
tutis fermè abduci, &c. Inscribitur autem dialogus hic
CONVIVIUM, vel LAPITHÆ, quorum prior titu-
lus ab argumento & re ipsa sumptus est: alter à colla-
tione, quòd ut hic Philosophi, ita à Poëtis Lapithæ &
Centauri in nuptijs Pirithoi inter se funesto certamine
congressi quoque feruntur.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ

Λυκίνου.

Οικίλω,
ὦ Λυκίνε,
ἀγαθείλω
φασί γε
γυνῶδι ὅτι
μῆν' ἔθεις,

ἐν Λεϊσαινίῳ, παρὰ τὸ δῆ-
μων, καὶ τινὰς φιλοσόφους
λόγους ἐρῶντα, καὶ εἰμὸς σμι-
κρὰν συνελῶσα ἐπ' αὐτοῖς, εἰ δὲ
μὴ ἐψάθει Χρῖν, καὶ ἄλλοι
πρῶτων πρὸς ἡμῶν τὸ
πρῶμα, καὶ τίλ, αἰμασί, ἀγα-
λυθῶσι τῶν συνεσίων. Λυ.
καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο
Χρῖν ταῦτα; οὐ γὰρ συνε-
λεῖναι μὲθ' ἡμῶν. Φί. Διο-
νίκος ἔφη ἴατρὸς ἀκῶσαι. Διό-
τι καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν
συνελεῶνων ἦν. Λυ. καὶ μάλ-
λα, ὅ

è conuiuatum numero fuit opinor. L V C. Fuit maxis

PHILON, L V C.

cianus.

Οὐδ' αὖ quā-
dam & va-
riā dispu-
tationem,
Luciane,

vobis fuisse narrat super cæ-
nam apud Aristænetum: tum
philosophicos quosdam ser-
mones dictos, ac super his
summam cōtentionem exor-
tam fuisse: quod si mentis
fuit Charinus, etiam ad
vulnera usq; rem processisse:
deniq; sanguine conflictum
fuisse diremptū. L V C. Atquē
vndenam, Philon, ista re-
sciuit Charinus? neque enim
is nobiscum aderat in con-
uiuio. PHIL. E' Dionico
medico aiebat audisse sese.
porrò Dionicus etiam ipse

γγγγ 2

mēs

λὰ, οὐ μὲν ἐξ ἀρχῆς γε εἰδ' αὖ-
 τὸς ἅπασιν ὑπερβύτο, ἀπ' αὖ ὁ-
 ψι, μεσότης σχεδὸν ἥδην τῆς
 μάχης, ἐπέσθι ὀλίγον πρὸ τῶν
 τραυματιῶν. ὥς θυμαίω, εἴ
 τι θεὸς εἰπὴν ἐδωάτο, μὴ
 παρακολυθῆς ἱεάνοις, ἀφ'
 ἧν ἀρξάμεν ἰς τὸ αἵματι-
 λώτησθαι αὐτοῖς ἢ φιλονεικίᾳ.
 Φί. τοι γάρ, ὦ Λυκίην, καὶ ὁ
 Χαρίν' αὐτὸς, εἰ βουλοίμηνθα
 ἰαλῆσθαι ἀκρόασι, ὡς ὅπως ἐπράχ-
 θη ἔκαστα, πρὶν σὲ ἡμᾶς ἔκην
 ἐκείλῳ· καὶ τὸν Διόνικον γὰρ
 αὐτὸν εἰπὴν, ὥς αὐτὸς μὲν οὐ
 παραγύνωδε ἅπασιν, σὲ δὲ ἀ-
 κειδῶς ἐπιδόξαι τὰ γεγενημέ-
 να, καὶ τὸς λόγους αὐτὸς ἀπ-
 μνημονεύσας, ἄτι μὴ πρὶν ὥς
 τ' τοιούτων, ἀπ' ἐν σπεσθῆ ἀ-
 λυρόφωτον. ὥς ἐκ αὐτῶν φθάνοις
 ἰσθῶν ἡμᾶς ἡδίστως ταύτῃ
 ἰστίᾳσιν, ἥς ἐκ οἷδ' ἄν τις ἡ-
 δίστων ἔμοιγε, καὶ μάστιγι, ὅσῳ
 νήφοντο, ἐν ἀρλώγῃ καὶ ἀναμω-
 τί,

mē: verum ne is quidem ab
 initio rebus omnibus fuit
 præsens, sed seriùs aduene-
 rat, media fermè pugna,
 pauloq; ante vulnera. Pro-
 inde demiror si quid cōpera-
 ti certive referre potuit, qui
 non ordine spectārit illa vn-
 de inter illos nata lis, postea
 ad sanguinem usque deducta
 est. PHIL. Proinde, Lu-
 ciane, Charinus etiam ipse,
 si rem compertius vellem
 cognoscere, et quo singula
 modo sint gesta, doceri, te
 adirem iussit. nam Dionis-
 cum etiam ipsum fassum fu-
 isse, ne se quidem toti nego-
 cio præsentem adfuisse: te
 verò, quicquid esset actum,
 id omne cōpertò certòque
 scire: tum etiam quæ dicta
 inter illos fuerint, memi-
 nisse: quippe qui eiusmodi
 non obiter neque neglectim
 audire, sed per ocium atque
 attentè auscultare sis soli-

tus. ^b Proinde nunquam effugies, quin nos hoc suavis-
 simo accipias epulo: quo mihi quidem haud scio an ullum pos-
 sit accidere iucundius: præsertim quod sobrii per ocium
 eundè ac citra sanguinem, ^c extraq; teli, quod aiunt, iactum
 constia-

τὶ, ἔξω βέλους ἰστιασόμινθα, ἢ τε
 γέροντος ἐπαρώνησάν τι παρ
 ρὰ τὸ δῆπνον, ἢ τε νέοι, ἀπ᾽ ἑν
 τε, ὅτε ἡκιστα ἐχέω, ἔπο τοῦ
 ἀκράτης περὶ αὐτοῦ, καὶ πρᾶ-
 ξαι. Λν. νιανικώτερά ἡμᾶς,
 ὦ φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦ-
 τα πρὸς τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπι-
 ξιναί διηγεμένους πράγματα
 ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ γυρόμενα,
 ἄλλοις λήθην ποιεῖν αὐτῶν,
 καὶ νομίζην ἐκῆνα πάντα θεοῦ
 ἔργα τῷ Διονύσῳ εἶναι, ὃς οὐκ
 οἶδεν ἢ τίνα τῶν αὐτῶν ὀργίων
 ἀτίθεσθαι, καὶ ἀβελήχουτον πι-
 εῖναι, ὅρα ἔν, μὴ κακοῦθωρ
 σινῶν ἀνθρώπων ἦ, τὸ ἀκε-
 βῶς τὰ τοιαῦτα ἐξιστάμεν, ἀ
 λαλῶς ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ
 καταλιπόντας ἀπαμειβι-
 σθαι. μισῶ γὰρ, φησι καὶ ὁ
 ποιητικὸς λόγος, μνάμονα
 συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διονύσιος
 ὁρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸ Χαρίνορ
 αὐτὰ ἐξαγορεύει, καὶ πομπὴν
 πλὴν ἐποικρασίαν κατασκε-
 λασσας ἀνδρῶν ἐποσώφωρ.

constituti, sumus epulaturi,
 Siue senes aliquid
 Super cœnam sunt de-
 bacchati,

Siue etiam iuvenes
 d' à mero compulsi sunt, quæ
 neuitquam fas erat, tum di-
 cere, tum facere. L v c.
 Iuuenilius tu quidem Phi-
 lon, atque inconsultius hæc
 nos iubes in vulgus efferre,
 eaque referre quæ inter po-
 cula ab ebrijs sunt acta,
 quum hæc magis oporteat
 obliuioni tradere, eaque o-
 mnia Baccho deo, velut
 auctori imputare, qui quis-
 dem haud scio an quenquam
 suis non afflatum Orgijs,
 & Bacchanalium exper-
 tem praterierit. Proinde
 vide ne hominis sit parum
 benè morati, eiusmodi ad
 amussim exquirere, quæ re-
 etius erat in conuiuio reli-
 quisse, atque ita discedere.
 Siquidem e' odi (sicut in-
 quit versus Poëticus) me-

morem comptorem. Ne à Dionico quidem rectè factum,
 qui hæc apud Carinum effutiuerit, immodicamque &
 pridianam dissiparit temulentiam hominum philosophos

ἰγὼ δὲ, ἀπαγε, ὅκ' ἄρτι τοιοῦ-
 τόν εἵπωμι. Φί. θρῆνη ταῦ-
 τα, ὦ Λυκίνη, ἀπ' ἑτιγέ-
 ῖμιν ὅτω ποιῆν ἰχθῦν, ἀκεβῶς
 ζιγνώσκοντα παλὺ πλῆθος
 θυμῶν ἅσι εἴπῃ, ἢ ἰμὶ ἀκῶ-
 σαι· ἡ δέ μοι δοκῆς, ἢ ἀπρῆ-
 στας τῶν ἀκεβωμένων, ἡ δὲ
 πῶς λείονα τινὰ ἢ πῶς ἀν-
 θρώπινον ἡ δέως ἄρ' πεσελθόν,
 ἰκχῆαι πάλιν, σωείρων ἄμυν-
 εῖ. εἰ γὰρ ἐθελήσω ἀπακτά-
 σθαι νῦν, ὅκ' ἰάσῃς με ἀνέκτορ
 ἀπὸ θανάτου, ἀπ' ἡξίας, καὶ παρὰ
 πολλοῦ θύσης, καὶ δέσσης. ἡ δὲ
 θρῆνη μοι πῶς σὶ ἐν τῷ μέρε-
 καὶ ἔτι δοκῇ, ἀπὸ μὲν ἄλλου
 οὕτως πωσόμενοι, οὐ δὲ μὴ λεί-
 γῃ. Λυ. μηδὲν πῶς ὀργλῶς
 διηγέσθαι γὰρ, ἐπὶ πῶς οὕτως
 πῶς θυμῷ, ἀπ' ὅπως μὴ πῶς
 πωσόμενοι ἴρῃς. Φί. ἢ μὴ πέντα
 πασιρ ἰγὼ ἐπιλέλησμαι Λυ-
 κίνῃ, αὐτὸς σὺν ἄμεινον ποίη-
 σης αὐτὸ, καὶ φθάσης ἀπὸν
 ἡ πασιρ, ὥς ἐθελ' ἰμὶ δέσσης.
 ἀπ'

rum. Ceterum ego, absit, ut
 istiusmodi quippiam sim di-
 citurus. PHIL. Nugas a-
 gis, Luciane, cum ista dicis.
 Quin haudquaquam oportet
 te ad istum modum apud
 me praesertim agere: ut qui
 certo sciam te multo cupidius
 rem esse narrandi, quam ego
 sim audiendi: adeo ut mihi
 videaris, si desint qui te audi-
 ant, vel ad columnam aliquam
 aut statuam libenter accessu-
 surus, quo cuncta pariter enu-
 momas. Quod si nunc coner
 discedere, non sines, ni te
 prius audiero, abire: verum
 ultro aderis, consecretabere,
 rogabis. At tum ego te vi-
 cissim lusero. Iamque adeo, si
 ita vis, abimus, ex alio quo-
 quam haec eadem audituri.
 Tu vero ne dicito. LVC.
 Age ne quid succenseas. ex
 quidem dicam, quandoqui-
 dem usque adeo cupidus es
 audiendi: verum heus ea les-
 ge, ne passim in vulgus effe-

ras. PHIL. Ni prorsus ignoro Lucianum, tute isthuc po-
 tius feceris. Nam prior ipse denarrabis omnibus, ut me
 quidem ad id nihil futurum sit opus. Sed illud mihi primo re-
 sponde

ἀπὸ ἐκείνῳ μοι πρότερον ἄνω,
 ὡς πατὴρ ὦ Ζεῦ ὦνι, ὁ Αἰεταί-
 υς τὸ ἀγρόφυτον γινώσκων ἐ-
 σταύμας; Λυ. ἔκ, ἀπὸ τῶν
 θυγατέρων ἐξιδίως αὐτὸς τῶν
 Κλεανθίδων ὡς Εὐκλείτης ἢ Λα-
 ρακῆς, ὡς φιλοσοφῶντι. Φί.
 παγκάλως νὺ Δία μαρκαίω,
 ἀπαλῶ γε μὲν ἔτι, καὶ ὁ πάντων
 ἡσυχία ὡς ἄμωρον. Λυ. ἀπὸ
 ἐν ἡμέρᾳ ἄλλοι ἐπιτηδεύοντες,
 οἱ μὲν τῶν ὅρων ὅσον ἡσυχία ὡς
 ἀποκρίνεται, καὶ πῶς φιλοσοφίαν
 ὁρμήσιν, ἔτι δὲ μόνον ὄντα
 πλεονάζει ὡς Εὐκλείτης, πῶς ἡ
 συντροφία ἐξ ἀπάντων. Φί. οὐ
 μικρὰν λείπει αἰτία, τὸ πᾶν
 τῶν ἡμετέρων Εὐκλείτης. ἀτὰρ, ὡς Λυκί-
 υς, τίνων οἱ λαμπρότεροι ἔσονται;
 Λυ. τὸς ὅς ἄλλους τί ἄν τοι λέ-
 γοιμι; οἱ δὲ φιλοσοφίας καὶ
 λόγων, οὐσπερ ἰδίαις, οἱ μὲν
 ἀκρόασι μάστιγι, Ζεῦ ὁδοῖς μὲν
 ὁ πρὸς ἐπὶ τῆς, ὁ δὲ τὸ πᾶν, καὶ
 ξυνὸν αὐτῶν Διὶ καὶ τῶν, ὁ Λαδύ-
 ρος τῶν ἐπὶ κληλῶ, διὰ δὲ σκοπὸς
 ὧν

sponde loco: Aristanetus nū
 filio Zenoni dabat uxorem,
 atque ita in nuptijs eius vos
 accepit? LV C. Non, imò
 filiam suam elocavit Clean-
 thidem, idē Eucriti num-
 mularij filio, qui philoso-
 phia dat operam. PHIL.
 Formoso admodum per Io-
 uem adolescentulo: tamēse
 tenero adhuc, & uxorie
 rei non admodum maturo.
 LV C. Verum: at non in-
 ueniebat, opinor, alterū ge-
 nerum magis idoneum. Hūc
 igitur, qui tum modestus vi-
 deretur, tum ad philosophiæ
 studium propensus, præte-
 rea autem vnicus Eucriti
 diuitis, ex omnibus delegit
 filia suæ maritum. PHIL.
 Causam neutiquam leuem
 dixisti, nempe quia diues sit
 Eucritus. Verum heus, Lu-
 ciane, quānam erant conui-
 uæ? LV C. Reliquos illos
 quorsum attinuerit tibi re-
 censere? Verum ē Philoso-

phorum numero, ac literatorum, quos potissimum opi-
 nor audire cupis, Zenothemis erat, senex ille Stoicus, &
 nāque cum hoc Diphilus, cui cognomen Labyrinthus: &

ἄν οὐτ' ὅτ' Ἀεισαίνετ' ἤϊ' ὅτ'
 τῷ Ζώων ὅτ' τῶν δ' ἀπ' τοῦ
 περὶ πάντας Κλειόδημον ὅτ' οἶδα
 τὸν σωμυλον, τὸν ἱλιν, κηλικόν·
 ξίφ' ὅτ' αὐτ' οἱ μαθητὰς ἢ ἡ-
 πίδα καλῶσιν· ἀλλὰ ἢ ὁ Ἐπι-
 κέρης ὅτ' Ἐρμῶν παρῶν. ἢ εἰ
 σιλοῦντα γὰρ αὐτὸν ἄνθρ' ἔπει-
 βλέποντες οἱ Στωϊκοί, ἢ ἀπιστε-
 φοντες, καὶ δῆλοι ἦσαν, ὥσπερ
 τινα παρὰ τοὺς ἰατροὺς καὶ ἐν ἀγῶ-
 νι μὲν ἰσχυροί. οὐτοὶ μὲν Ἀει-
 σαίνετ' αὐτῷ φίλοι, καὶ σιωπῶ-
 ντες ὄντες, παρακείμενοι ἐπὶ
 δῆνον, ἢ ξένω αὐτοῖς ὁ γραμ-
 ματικὸς Ἰστιάς, καὶ ὁ ῥήτωρ
 Διονυσόδωρος. ὅτ' ἢ τ' ἡ νύμφη
 φίλον τὸν Χαρίαν, ἢ ὁ Πλα-
 τωνικὸς σιωπῶν, διδάσκα-
 λ' ὅτ' αὐτ' ἄνρ' σιμνός τις ἰδῆν,
 καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ
 ἡδύσμιον ἐπιφανῶν τῶν περὶ
 σώφ' ἡλιόνομα γοιῶν οἱ πολλοί
 ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὁρ-
 θότητα τ' ἡρώμης ἀπεβλέπον-
 τες. καὶ ἐπὶ πρῶτον, ἢ ἐξ ἑ-
 νίστων

hic quidem quod esset Ze-
 noni Aristaneti filio præcep-
 tor. Deinde Peripateticæ
 factionis Cleodemus : nosti
 hominem, nempe dicacem
 illum & argutum, atque ad
 refellendum instructum. Di-
 scipuli gladium ac bipennē
 nominant. Quin & Hermon
 aderat Epicureus. Verum
 hunc, quum ingrederetur,
 Stoici torvis obtuebantur o-
 culis, & auersabantur, pa-
 lamq; perinde quasi patri-
 cidam quempiam atque im-
 pium ac funestum detesta-
 bantur. Et hi quidem tan-
 quam Aristaneti ipsius ami-
 ci familiaresque fuerant ad
 cenam vocati, quos comi-
 tabatur & Istias gramma-
 ticus, & Dionysidorus rhe-
 thor. Iam verò propter spon-
 sum Chaream unà cum illo
 ad cōuiuium accesserat Ion
 ille Platonicus, quod is iuue-
 ni præceptor esset, vir vene-
 randus aspectu, ac maiestatis

quiddā præ se ferens, multumq; dignitatis ipso ostendens ore:
 unde nonnulli propter animi constantiam ac rectitudinem,
 regulam illum appellant. Huic simul ut ingrediebatur, as-
 surgebant

νίσαντο πάντες αὐτοῖς, καὶ ἐδιδ-
 ξιοῦντο, ὥς τινα τῶν λεηλό-
 των. καὶ ὅπως, θεὸς ἐπιδημία τὸ
 πρᾶγμα ἔω, Ἴων δὲ θαυμαστὸς
 συμπαρόν. διὸν δὲ ἦδη κατὰ
 κλίνεσθαι, ἀπαντων σχεδὸν
 παρόντων. ἐν δὲ ξίφει ἡ εἰσιόν-
 των, αἱ γυναικὸν ὅλον τὸν ἑλιν-
 τῆρα ἐκῆνον ἐπὶ λαβὸν, ἐκ ὅς
 λίγαι ἔσσαν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἡ νύμ-
 φη, πάντῃ ἀκείβωτος ἐγκυκαλυ-
 μμένη, ἐπὶ τῇ γυναικῶν περι-
 χομμένη. ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον ἡ
 ἄλλη πλεθὺς, ὡς ἑκάς ὁ Ἀ-
 ξίας ἔειπε. καὶ ἀντικρὺ δὲ τῶν
 γυναικῶν, πρῶτ' ὁ Εὐκεί-
 τος, ἔτα ὁ Αἰεσαίνης. ἔτα
 ἐνδοιμάς τε, πότμον καὶ πρό-
 τρον Ζηρόθεμιον τὸν Στωϊκόν,
 αἱ τε γέροντες, καὶ Ερμῶνα τὸν
 Επικούρεον. ἐκείνους γὰρ ἔω
 τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ
 πρώτου ἐν τῇ πόλει. ἀλλὰ ὁ
 Ζηρόθεμις πλεῖον ἀρεῖαν ἔλυσ-
 σεν. ἡ γάρ μιν, φησὶν, ὁ Αἰ-
 εσαίνης δαύτινον ἄξας Ερ-

μωνος,

surgebant omnes, ac veluti
 præcipuum quendam ac pri-
 marium hominem comiter
 atque officiosè exceperunt:
 adeò ut planè numen ali-
 quod aduenire videretur,
 cum adesset Ion admiran-
 dus ille. Tandem verò cum
 iam omnes fermè conuiuæ
 præsentessent, tempus erat
 ut discumberetur. Itaque
 ad dextram ingressus, tot
 tam illam spondam mu-
 lieres (erant autem com-
 plures) occupabant. Inter
 quas erat et sponsa summo
 studio culta, hinc atq; hinc
 stipata fæminis. Porro ex
 aduerso ostij altera turba,
 pro cuiusque dignitate lo-
 cis distribuitis. Porro eregio-
 nè mulierum primo loco ac-
 cumbebat Eucritus, secundo
 Aristænetus. Sub hæc ambi-
 gi cæptum, utrū altero prio-
 rem oporteret accumbere,
 Zenothemimne Stoicum,

quippe senem: an Hermonem Epicureum: nam hic erat Cas-
 storis ac Pollucis sacerdos: tum autem nobilissimæ inter ci-
 ues familiæ. Verùm eam hæsitacionem sustulit Zenothemis:
 Sime, inquit, Aristænete, minoris ducis Hermone, viro

γγγγ γ

videz

μων^Θ, τὰ τε τῷ ἀνδρὶ, ἵνα
 μηδὲν ἄλλο λακὸν ἔπω, Επὶ-
 κυρεῖς, ἄπαιμι, ὅλον βιτὸν συμ-
 πόσιον καταλιπὼν· καὶ ἅμα
 τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξίοντι
 ἰδὲ καὶ ὁ Ερμων, ἔχει μὲν, ὦ
 Ζῆνός με, τὰ πρῶτα, ἔφη. ἅ-
 τὰρ εἰ μὴ μηδὲν τι ἔτσοι, ἰδὲ
 γὰρ οὐκ ἐπὶ ξίσι παθεῖν λαλῶς ἄ-
 ρην, εἰ μὴ τὸν Ἐπικύρεον πάνυ λα-
 ταπεφρόνηκας. ἐγγέλαι, ἦ δὲ
 ὁ δὲ Ζῆνός με, Ἐπικύρεον ἰε-
 ρέα, καὶ ἅμα ἡγῶν, καὶ κλή-
 ρος, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ερ-
 μων, ἔτα Κλειόδημος ὁ πρίστω-
 τήϊκος, ἔτα ὁ Ἴων, καὶ ὁ πρὸ ἐ-
 κείνου ὁ νυμφί^Θ, ἔτ' ἐγὼ καὶ
 παρ' ἐμὲ ὁ Δίφελος, καὶ πρὸ αὐτοῦ
 Ζῆνων ὁ μαθητὴς, ἔτα ὁ ῥή-
 τωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμ-
 ματικὸς Ἰστιά^Θ. Φί. βαβῶ, ὦ
 Λυκίνε, μεσσηὶόν τι τὸ συμπό-
 σιον διηγῇ ὁ φῶν τ' ὡς πλείων
 ἀνδρῶν καὶ ἐλαττωτέρων Αἰσά-
 ρος, ἵππων, ὅτι πᾶν ἀνέλα-
 τὰ πᾶν ἰορτῶν ἄγων, τὸς β-
 ρωτῆ-

videlicet isto, ut ne quid al-
 liud mali dicam, Epicureo,
 discedo, totumq; conuiuium
 vobis relinquo. Et puerum
 protinus aduocat, discedes
 re parans. Tum Hermon:
 Imò habeto, inquit, tibi
 priores partes, Zenothemi.
 Quanquam etiam si nihil
 aliud, vel hoc nomine par-
 erat mihi concedi, quod
 sacerdos sim, ut planè con-
 temnas Epicurum. Rideo,
 inquit Zenothemis, sacer-
 dotem Epicureum. Simul-
 que cum dicto accumbe-
 bat. Post hunc Hermon.
 Deinde Cleodemus Peri-
 pateticus: ponè hunc Ion,
 proximè hunc sponsus, post
 eum ego, iuxta me Diphi-
 lus, huic assidebat Zenon
 discipulus, postremò rhe-
 tor Dionysidorus cū Istiaeo
 grammatico. PHIL. Pa-
 ρε, Luciane, Musarum con-
 uentum quendam mihi nar-
 ras fuisse istud conuiuium,

quippe plurimis sapientibus ac doctis viris refertum. E-
 go verò laudo Aristanetum, qui quum optatissimam
 illam ac splendidissimam solennitatem celebraret, præ
 ceteris

φωτάτης ἐστὶν καὶ τῶν ἄλλων
 ἡδονῶν, ὅτι περὶ τὴν ἐκείνης
 παρρησίαν, οὐχὶ τοὺς μὲν,
 τὸς δὲ ἄλλους ἀναμίξῃ παρρη-
 τας. Λυ. ἐστὶν γὰρ, ὡς ἐπεί, οὐχὶ
 τῶν πολλῶν τῶν πλεονέκτων,
 ἀλλὰ καὶ παρρησίας μέλει αὐτῶν,
 καὶ τὸ πλεονέκτην τῷ βίῳ τοῖς τοιού-
 τοις ξυνοίεται. ἐπὶ δὲ μετὰ τὸν ἐν
 αὐτοῖς τὸ πρῶτον, καὶ παρρη-
 σίας τὴν ποικίλην. πλεονέκτην,
 οἶμαι, καὶ καὶ ταῦτα ματα-
 σκεῖσθαι, καὶ μετὰ τὴν πείραν,
 καὶ ἐκείνης ἀπαντᾷ γὰρ ἀφ' ὅ-
 να. ἐν τῷ δὲ Κλεόδημος ἐπι-
 κύψας ἐς τὴν ἰωνοῦ ὁρᾷ, ἔφη, τὸ
 εἶροντα (Ζωόθεμιον λέγων,
 ἐπὶ κροῖον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται
 τὸ ὄψων, καὶ ἀναπληρῶσαι ζωμῶν
 τὸ ἰμάτιον, καὶ ὅτε τῶν παιδῶν
 τῶν ἐστὶν ὁρᾷ, καὶ ἀναπληρῶσαι
 οἰόμενος τὸς ἄλλους, ὁ μεμνη-
 μένος τῶν μετ' αὐτόν, δειξέον
 ὅτι καὶ Ἀρκίον ταῦτα, ὡς μέγα
 πρὸς ἐκείνους ὅτι ἐν ἐκείνῳ δει-
 ξοντός

ceteris sapientissimos viros
 adhibere voluerit: idq̄ adeò
 delectis ex vnaquaque phi-
 losophiæ secta præcipuis,
 non hos aduocans, illos præ-
 teriēs, verùm promiscuè vo-
 cans omneis. LV C. Is ve-
 rò nequaquam est è vulga-
 rium istorum diuitum nu-
 mero, verùm ὁ literarum
 est studiosus, ac maximam
 vitæ partem in his rebus ver-
 satur. Canabamus igitur ini-
 tiò quidem taciti ὁ quieti,
 variusq̄ erat apparatus, ὁ
 omnihugus. Neque enim ar-
 bitror operæ precium vi nus-
 mero recenseam etiam illa
 condimenta, cupedias, aro-
 mata, atque id genus ille etiam
 menta. Cuncta siquidem af-
 fatim suppetebant. Inter
 hæc Cleodemus admoto ad
 Ionis aurem ore: Non vi-
 des, inquit, senem illum, Ze-
 nothemum dicebat (sub-
 auscultabam enim) ut sese

opsonijs ingurgitat, utq̄ iure vestem applevit: tū quàm mul-
 ta puero à tergo stanti porrigit, putans interim se aliorum o-
 culos fallere: neq̄ meminit post sese accumbētium? Hæc igitur
 fac ὁ Luciano commonstres, quò testis esse possit. Mihi
 verò

ξοντός μοι Ἰώνος, πολὺν πρό-
τιρον αὐτὰ ἐκ περὶ πῶς ἐπα-
ρακώς. ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεό-
δυμος ἑρρίκη, καὶ ἱπασίππος
σὺν ὁ Λωυπὸς Ἀλκιδάμας ἅ-
κλητος, ἐκείνο τὸ Λοινὸν ἐπιχά-
ειν τισάμβρος, τὸν Μενέλαον
αὐτόματον ἵκοντα. τοῖς δὲ
πομπῶν ἀνασχυντα ἰδόμενα
πεποιημένους, καὶ ὑπερβολὴν τὰ
πεχέροτα ἅα ὁ μὲν τὸ, ἀφραύ-
νεις Μενέλαον ὁ δὲ,

Ἀπ' ἐκ Ἀτρείδης Ἀγαμέμ-
νονι λῦδαν θυμῶ.

καὶ ἅπαντες δὲ Λαερτιάδης
χαλὶ χαίρειν ἅα πολεμοῦν
τοῦ. ἐς μὲν τοῖς τὸ φανερόν ἐ-
σὺν ἐτόλμα λέγειν ἰδέσθαι
ἐν τῷ Ἀλκιδάμαντα, Βόλιον
ἀτιχυνὸς ὄντα, καὶ ἱρακλικώ-
τατον Λωυπὸν ἀπάντων, παρ'
ὃ καὶ ἀμείνων ἰδόμενα, καὶ φο-
βώτα ἅα λῦ ἀπασιν. ὃ δὲ Ἀ-
εισάνειν ἱπασίππος αὐτόν,
ἐκείνου θρόνον τινα λαβόντα,
καθί-

verò nihil Ione monstratore
opus erat : quippe qui hæc
multò antè limis iam oculis
præuideram. Hæc simulatæ
que dixisset Cleodemus, ir-
ruit in conuiuium ὁ Ἀλ-
cidas Cynicus : atque is
quidem inuocatus, vulga-
tum illud festiuitatis gra-
tia præfatus de Menelao,
qui vltro ad fratris conui-
uium accessisset. Itaque ple-
risq; turpiter atq; impuden-
ter visus est fecisse : quod
cuiq; tum forè in mentem
veniebat, in eum torquebant :
alius illud :

Insanus Menelaë—,

Alius rursus,

Verùm Agamemnoniæ
menti non ista placebant.
Ad hæc alia quæ pro tem-
pore falsè lepideq; dici po-
terant, in eum obmurmura-
bant. Nam palàm nullus
audebat quicquam dicere,
propterea quòd metuerent

Alcidamantē, utpote conuiciatorem egregium, vnumq; è Cy-
nicis omnibus clamosissimum : qua quidem re adeò visus est
reliquis antecellere, ut nulli non esset formidandus. At Ari-
stænetus collaudatum illum quòd inuocatus aduenisset, iussit
accepta

λαβίσειθα παρὰ Ἰσιῶδον τε καὶ
 Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε,
 φησι, γυναικῆον λήγεις καὶ μαλ-
 θακόν, ἐπιθρόνους λαβίσειθι καὶ
 σκίμποδι, ὥσπερ ὑμεῖς, ἐπὶ
 μαλακῆς ταύτης ὀνῆς μικρῆς
 αἴνον ὑπῆλοι λατὰ κέμενοι ἐστῆ-
 σθε, πορφυρίδας ἐποβέλημε-
 νοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὁρθοσάδλω
 διαπνύσασμαι, ἐμπεριπατῶν
 ἅμα τῷ συμποσίῳ, εἰ δὲ καὶ
 λάμοιμι, χαμαὶ καὶ τὸν τρί-
 βωνα ἐποβακλόμην, λέισο-
 μαί ἐπ' ἀγκῶν, οἷον Ἡρα-
 κλῆα γράφουσιν. ὅτως, ἐφη, γί-
 γνέσθω, ὁ Αἰεσίαντες, εἰ τοῖς
 δλιορ. καὶ τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ, ἐν λύν-
 κῳ περιῶν ὁ Αλκιδῶμας
 ἐδέσωνε, ὥς περ οἱ Σκύθαι,
 πῶς τὴν ἀφθονοτέραν νομὴν
 μεταξὺ ἀνισάμενος, καὶ τοῖς περὶ
 φέρουσι τὰ ὄψα συμπεεινόςων.
 καὶ μὲν τοι καὶ σιτῶμεν, ἐνερ-
 γὸς ὢν, ἀρετῆς πέει καὶ λακίας
 μετὰ ξυλῶν, καὶ ἐς τὸν χρυ-
 σὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀπασκῶ-
 πων. ἡρώτα γοῦν τὸν Αἰε-
 σιάντην, τί βέλονται αὐτῷ αἱ
 ὧσαυ-

accepta sella iuxta Istium
 ac Dionysidorum accumbe-
 re. At ille: Apage, inquit, mu-
 liebre quiddam ac molle di-
 cis, vii in scamno aut sella
 sedeam, quemadmodum fa-
 ciis vos, mollibus in stratis
 penè supini recumbētes, pur-
 pura suffulti. Quin ego tibi
 vel stans cenauero, in ipso
 interim cōuiuio etiam obam-
 bulans. Quòd si defatigatus
 fuero, tum humi substrato
 pallio, cubito innixus cubue-
 ro: qualem videlicet Hercu-
 lem pingunt. Ita fiat, inquit
 Aristænetus, siquidem isihuc
 mauis. Sub hæc Alcidas
 mas in orbem conuiuium lu-
 strans, cenabat, Scytharum
 ritu ad vberiora pascua sub-
 inde sese transferens, vnaq̃
 cum his qui inferebant edu-
 lia, circumiens atque obam-
 bulans. Atq; interim tamen
 dum cibum caperet, haud-
 quaquā negotio vacabat, de
 virtute obiter, de vitio disse-
 rens, tum in aurum atque ar-
 gentum diēteria iaculans:

iamque Aristænetum percontabatur, quidnam sibi vellent
 tam

ὧσαυτὰ καὶ τηλικαῦτα λε-
 λικον, τῶν λεβαμινῶν ἴσα δυ-
 ναμίνων. ἀπ' ἐκείνων μὲν ἡ-
 δὴ διγνοχλοῦντα ἔπαυσεν ἰς
 τὸ παρὸν Αἰσαίνετ'· ὧ-
 σάδ' ἡ νόσας, ὅμυζιθι σκν-
 φον δουῶσαι αὐτῷ, ἰσρόττον
 ἰγχεάντα. καὶ ἐδόκει αἰεὶ ἐπι-
 νοηκέναι, ὅτι εἰδὼς ὅσων λε-
 κῶν ἀρχὴν ὁ σκνφ' ἐκείνους
 ἰνιδιδόκει. λαβὼν δ' ἅμα ὁ
 Ἀλκιδάμας, ἰσίγῃσι μικρόν,
 καὶ ἰς τοῦταφ' καταβαλὼν
 ἑαυτὸν, ἔκαστο ἡμίγυμν', ὥς
 πρὶν ἡσπλῆκε, πῆξας τ' ἀγκῶ-
 να ὀρθόν, ἔχωρ ἅμα τ' σκνφον
 ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷ' ὁ παρὰ τῷ
 Φόλῳ Ηρακλῆς ἐπὶ τ' γρα-
 φῶν δακνύσαι. ἡ δὲ καὶ ἰς
 τὸς ἄλλους σιωχῶς πειρώ-
 βῃτο ἢ λεληξί, καὶ φιλοτικίαι
 καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα εἰσενε-
 κόμιστο. ἐν ὧσέτ' ἂν ἰδὼν τὸν
 πρὸς τῷ Κλειδῆμῳ πῶ-
 δα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰ-
 δὼν ἑπομειδῶντα (καὶ γὰρ, οἰ-
 μαί,

tam multa, tam magna pos-
 cula, quum non minus vsui
 possent esse fictilia. Verum
 Aristanetus iam obturbans
 tem, molestumq; esse pera-
 gentem, in praesens quidem
 compescuit, ministro in-
 nuens, ut ingentem calicent,
 infuso meracissimo vino, ile-
 li porrigeret. Atque id qui-
 dem visus est optimè exco-
 gitasse, nondum etiam in-
 telligens quantorum malo-
 rum is calix esset auctor fu-
 turus. Hunc igitur ut ace-
 cepisset Alcidas, aliquan-
 tisper silentium agebat, ac
 solo sternens sese cubabat
 seminudus, quemadmodum
 facturum sese fuerat pola-
 licitus, cubito humi fixo in-
 nitens, simulque dextra scy-
 phum sustinens, qualem Her-
 culem apud Pholum picto-
 res effingunt. Iam verò
 inter alios calix assidue cir-
 cumagebatur: tum inuitas
 tiunculae ad bibendum, et

confabulationes orae, demum et lucernae illatae. Interim e-
 go cum puerum qui iuxta Cleodemum adstabat (erat autem
 is pocillator egregie formosus) subridentem vidissem (nam,
 arbitror,

μοι, καὶ ὅσα πλεονεξία τῆς
 ἐπιστροφῆς, ἐπέμειν, καὶ μολισα,
 εἰ τι πρὸς τὸ γλαφυρώτατον
 ἐπράχθη) μάλα ἥδη παριφύ-
 λατον ὃ, τι καὶ μεδιώσαι,
 καὶ μετὰ μικρόν, ὃ μὲν πρὸς ἡλ-
 θυν, ὡς ἀπληγόμενον παρὰ
 τῷ Κλειόδημον τὴν Διάλῃ, ὃ
 δὲ τότε δι' ἀκτυλον ἀπέθλι-
 ψεν αὐτῷ, καὶ δραχμάς δύο, οἷ-
 μοι, σωανέδωκε μετὰ τῆς
 Διάλῃς. ὃ πᾶσι δὲ πρὸς μὲν τὸν
 ἀκτυλον θλιβόμενον αὐτῷ
 ἐμεδίασεν, ὃ μὲν σωοῖσιν,
 εἰμοι, τὸ νόμισμα, ὡς τε μὴ
 διεξαμύνου, φόρον αὖ δύο
 δραχμάς παρίσχοι ἐκπεσού-
 σαι. καὶ ἡρυνθεία ἐν ἄμφω μά-
 λα ὥσπερ ἡ πόρεν δὲ οἱ πλε-
 σίον, οὗ τινος εἴη τὰ νομίσμα-
 τα, ἢ μὲν παλὸς ἀρνεμύνου
 μὴ ἀπρόβληκός, τῷ δὲ Κλει-
 ὅδη, καὶ ὃν ὃ φόρος ἐγγί-
 μῳ πρὸς ποιεμύνου τὴν ἀπόρρι-
 ψιν. ἡμελίθη δὲ ὅρ, καὶ πρῶ-
 ρον τοῦτο, οὐ πᾶν ποικῶν
 ἰδόν-

arbitror, quicquid obiter in-
 ter cœnandum obtigit, com-
 memorari oportere, maxis-
 me si quid sit elegantius ac
 scitè factum) iam admodum
 attētus observare cœpi quid-
 nam rei rideret. Ac paulò
 post accedebat puer tanquā
 calicem à Cleodemo rece-
 pturus. At ille simul & di-
 gitum illius substringebat,
 & drachmas puto duas v-
 nà cum calice tradebat. Por-
 rò puer ad substrictum di-
 gitum rursus arridebat, cæ-
 terum de pecunia, quum non
 sensisset opinor, eoque non
 reciperet, in terram dela-
 psis drachmis strepitus est
 concitatus, moxque ambo
 pariter rubore suffundeban-
 tur, idquæ ita palàm, ut
 nemo non animadverteret.
 Ambigebatur igitur inter
 eos qui proximè sedebant,
 cuiusnam essent illi nummi,
 cum & puer negaret à se
 proiectos, & Cleodemus

item, iuxta quem strepitus acciderat, sibi excidisse dissi-
 mularet. Verum ea res tum neglecta est, ac connuenter
 ommissa, propterea quod id quod acciderat, non ita multi vi-
 dissent,

Ἡσιόδῳ καὶ Ἀνακρέοντι, ὡς
 ἐξ ὅλων μίαν ὠδὴν παρ-
 γιλοῖον ἀποτρίβειν, μάστιγι
 δ' ἐκείνῃ, ὥς περ περμαντοῦ-
 ρον τὰ μένοντα.

Συὺ δ' ἔβαλον ῥινέες. καὶ

Εὐθα δ' ἄρ' οἰμωγὴ τε, καὶ
 ὀδυρομένη πάλιν ἀνδρῶν.

Ὁ Ζηνοθέμις δ' ἀντιγίνωσκε,
 παρὰ τῷ ποιητῇ λαβὼν λε-
 πτογράμμον τι βιβλίον ὁφθα-
 λμοῦντων δὲ ὀλίγον, ὡς περ
 εἰσάγει, τῶν παρανομιούν-
 των τὰ ὄψα, μηχανώμενος
 Λυσάνει, μηδ' ἐκείνῳ
 ἀντιπῆν τὸν λαβὼν ἔν, μη-
 δὲ ἑνὸς, ἐκείνῳ τὸν γε-
 λωποῖον, εἰσὶν ὄντα γε εἰ-
 πέρι τι ἢ πρᾶξα γελοῖον, ὡς
 ἐστὶ μάλλον οἱ συμποταὶ ὁφθα-
 λμοῦν. καὶ παρῆλθεν ἄμορ-
 φός τις ἐξυρμηγὸς πλὴν λε-
 φαλῶν, ὀλίγας ἐπὶ τῇ λεφαλῇ
 τριχὰς ὀρθὰς ἔχων, οὗτος ὁρ-
 χήσατό τε, κατακλῶν ἑαυτὸν
 καὶ ὁφθαλμῶν, ὡς γελοῖο-
 τος.

Moxq; ingressus deformis quidam, deraſo capite, pauculos
 capillos in vertice gestans, eosq; cristæ in morem erectos, hic
 saltabat, atque inter saltandum, quò maiorem concitaret ri-
 sum, rotatu sese circumagebat, distorquebatq;. Tum cymbalo
 concusso,

Hesiodi, & Anacreontis car-
 mina simul contexens atque
 consarcinans: ita ut ex omni-
 bus unicam redderet canti-
 lenam, oppidoq; ridiculam,
 in primis autem illa, perin-
 de quasi vaticinans de his
 quæ postea acciderunt:

Commisère simul clypeos.
 Tum illud quoq;:

Tum verò clamorq; vi-
 rum luctusq; coortus.

At verò Zenothemis libel-
 lulum quempiam minutis
 conscriptum literulis, à pue-
 ro acceptum legebat. Verùm
 quum ij quorum partes erant
 edulia inferre, aliquantisper,
 ita ut solent, cessarent mora-
 renturq;: 8 Aristænetus se-
 dulò curans ne vel id interea
 temporis aut ociosum esset,
 aut voluptatis expers, accer-
 situm intrò morionem iussit
 ridiculum aliquid vel dice-
 re, vel facere, quò magis e-
 tiam exhilararetur conuiuae.

τιρ^ς φανείη, καὶ ἀνὰ πᾶσα
 συγκροτῶν διεξῆλθον, Αἰγυ-
 πτιάζων τῇ φωνῇ· καὶ τέλ^ς,
 ἐπισκωπῆν ἐς τὰς παρόντας.
 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγγέλων, ὁ πό-
 τε σκωφθεῖν, ἐπὶ δὲ καὶ ἄς
 τὸν Ἀλκιδάμαντα ὁμοίον
 τι ἀπὲρρίψι, Μελιταῶν λυ-
 νίδιον πρῶτον αὐτὸν, ἀ-
 γανактὸς ἐκείν^ς (καὶ πά-
 λαι δὲ δῶλ^ς λῷ φθονῶν αὐ-
 τῷ ἀνδοκιμῶντι, καὶ κατέχον-
 τι τὸ συμπόσιον) ἀπὲρρίψας
 τὸν τρίθωνα, πρὸς καλῆτο οἱ
 παγκρατίας, ἡ δὲ μὴ, κα-
 τίστην αὐτὸ ἐφῇ τῷ βακ^τη-
 εἶαν. ἔτω δὲ ὁ ἱακοδάμων
 Σατυρείων (τῷ γὰρ ὁ γελωτο-
 ποιοὺς ἐκαλεῖτο) συστὰς ἐπαγ-
 κρατῖας· καὶ τὸ πρᾶγμα ἐπὶ ῥί-
 σισιν λῷ, φιλόσοφ^ς ἀνὴρ,
 γελωτοποιῶν ἀνταρόμεν^ς, καὶ
 πᾶσι, καὶ πᾶσιν ἐν τῷ
 μέρει. οἱ παρόντες δὲ, οἱ
 μὲν ἡδυντο, οἱ δὲ ἐγγέλων, ἄρ-
 ἀπηγόρευσε πᾶσιν ὁ Ἀλ-
 κιδάμας, ὅτι συγκροτημέ-
 νου ἀνδρὸς πῖσκον καταγωνι-
 σθῆς.

concusso, sonabat interim
 quiddam, linguam imitans
 Aegyptiorum. Postremò dis-
 cteria quædam iaculabatur
 in eos qui aderant. Ac reli-
 qui scommate tacti ride-
 bant: verùm ubi^ς in Alcī-
 damantem simile quiddam
 torsisset, catulum illū^h Mes-
 litæum appellans, indigna-
 tus ille (iamdudum autem
 præ se ferebat quòd inui-
 deret illi, dum probaretur,
 ac conuiuarium oculos re-
 tineret) abiecto pallio, ut
 secum luctaretur prouoca-
 uit. Quod ni faceret, hunc,
 inquit, baculum tibi impin-
 gam. Atque ita miser il-
 le Satyrion (nam id erat
 morioni nomen) congressus
 cum eo, pancratio decerta-
 tabat. Erat id spectaculi
 multò iucundissimum, quip-
 pe cū videret hominē phi-
 losophum cū morione com-
 positum, cū ferire, tum vi-
 cissim feriri. Proinde qui
 aderant, partim pudore tan-

gebantur, partim ridebant: donec iam ictus Alcidas, pu-
 gnam deirectaret, ac homuncione omnium plausu cōprobato

θάς. γέλως δ' ἄν πολὺς ἐξέχυθη
 ἐπ' αὐτοῖς. ἔνταυθα Διονίκε^ς
 ἐπασσάμενος ὁ ἰατρός, οὐ πολὺν
 λατόπιν τ' ἄγων^{ος}. ἰβήρα-
 δύκει δέ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι
 ἑαλωκότα θειραπῶν Πολυ-
 πρέποντα τὸν αὐλητὴν, καί τι
 γυλοῖον διηγέσατο. ἔφη μὲν
 γὰρ ἄσπετον παρ' αὐτὸν, ὃν ἔ-
 δως ἐχόμενον ἦδ' ὡς πάθει
 τὸ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπι-
 κλῆσαι τε τὴν θύραν, καὶ ξιφί-
 σιον σπασάμενον, ἀναδόντα
 αὐτῷ τὸς αὐλὸς, λιλούμενον αὐ-
 λῆν. ἔτα, ἐπὶ μὴ διαύξει,
 πᾶσαν, σκῦτ^{ος} ἔχοντα ἐς ὅ-
 πλίας τὰς χεῖρας. τέλ^{ος} δ' ἔν, ἐν
 τοσούτῳ λινδύω ἐπινοῆσαι
 τοῖον διέξω ἀγῶνα γὰρ προκα-
 λίσσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥήτῃ
 πηλῶν ἀειμῶν. καὶ πρῶ-
 τον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονή-
 ρως, μετὰ δὲ παραδόντα τὸς
 αὐλὸς ἐκείνῳ, διέξασθαι παρ'
 αὐτοῦ τὸ σκῦτ^{ος}, καὶ τὸ
 ξιφίσιον ἐπιρρίψαι τάχι-
 στα δὲ τῆς φωταγωγῆς ἐς τὸ

certamine superatus. Hæc
 igitur cū essent non me-
 diocri risu excepta: ibi tan-
 dem ingressus est Dionicus
 medicus, haud multò post
 peractam concertationem.
 Aiebat autem in mora fuisse
 Polyprepontem tibici-
 nem, dum hūc phrenesi cor-
 reptum curandi gratia vi-
 feret. Ac planè quiddam ri-
 su dignum commemorabat.
 Dicebat enim, in ædes illius
 venisse sese, ignarum etiam,
 hominem iam eo morbo te-
 neri. At illum protinus sur-
 rexisse: foribusque ocllus-
 sis, ac nudato gladio, tibias
 ipsas sibi tradidisse, ijsque
 uti caneret iussisse. Dein-
 de ubi id non posset, illum
 percussisse scuticam subla-
 ta manu gestantem. Sese
 porrò in tanto periculo ta-
 le quiddam fuisse commen-
 tum, nempe ad canendi cer-
 tamen prouocasse homi-
 nem: idque ea lege, ut victus præscriptum certumque plaga-
 rum numerum acciperet. Ac sese priorem cecinisse, præue
 atque imperitè: deinde traditis illi tibijs, scuticam ab illo
 recepiſſe: gladium autem extemplò per fenestras in aream
 abiecit

ὑπαθρορ τῆς ἀνλῆς, καὶ τὸ ἀφ' ἑκείνου, ἀσφαλέστερον ἢ διηπεσ= παλάων ἀντὶ, ἐπικαλεῖσθαι τὸς γατριῶντας. ὕφ' ὧν ἀνα= σπασάντων τὸ θεῖον, σωθῆ= ναι αὐτόν. Ἐλέκνυε δὲ καὶ ση= μεῖα τῶν πλεονῶν, καὶ ἀμυ= χᾶς τινὰς ἐπὶ τῷ πεσώπον. καὶ ὁ μὲν Διονικὸς δ' αὖ μείον ὀνό= κιμήσας τῷ γλωττοποῖς ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἰσάκου παραδύσας ἑαυτὸν, ἔλε= νηα ὅσα λοιπὰ, ἐκ ἄνω θεοῦ τιν' ὕμῃν ἐπιπαρῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶν χρησίμ' τοῖς με= τὰ ταῦτα γέγραμμένος. παρ= ελθὼν γὰρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκίτης, παρ' Εἰσιμοκλέους ἦεν λέγων ἑ Στωικῷ, γραμ= ματίδιόν τι ἔχων, λελεῦσά= οἱ ἔφη τὸν Δισπότῳ ἐν τῷ λουτρῷ ἀναγνόντα, εἰς ἐπὶ= ποον ἄπασι, ὁπίσω αὐτῷ ἀπακάλεσθαι. ἐφ' ἧς δ' ὁ τῷ Αἰσακῖντι, πεσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, ἀνεγίνωσκεν. Φί. ἢ πρὸς Λυκῖν, τῆς σύμφης ἐγ= κώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα

πολλὰ

cernam legebat. PHI. Num orationem, Luciane, in spon=

sæ laudem compositam, aut carmen nuptiale, quod genus

~~~~~ 3

permul=

abiecisse. Dein cum minore iam discrimine cum illo lu= ctaretur, auxilio aduocasse vicinos. Eos reuulsisse bel= luam, atque ita illorum ope= ra seruatum sese. Ostende= bat autem & plagarum ve= stigia quædam, nonnullaque in facie tubera liuentia. Er= go cum Dionicus ob huius= modi fabulam non minus placuisset, quam morio ipse= proximè Istium reclinans sese, de reliquijs cœnabat. Atq; hic quidem haud absq; numine quodam nobis ad= uenerat, imò prorsum vsu= futurus ad ea quæ postea contigerunt. Nam prodians in medium conuiuium puer quidam, qui se ab Etæmo= cle Stoico venire diceret, epistolium quoddam adse= rens, aiebat ab hero sibi mā= datum: ut eò palàm omni= bus audientibus perlecto, rursus domum sese recipe= ret. Hic igitur permittente Aristæneto, admotus ad lu=

πολλὰ ποιεῖς; Λυ. ἀμέλεια,
 καὶ ἡμᾶς ὁδὸν τι φέσθαι μῦθον,
 ἀλλ' ὅστις ἰγνύς ἔω τέττα· ἐν γὰρ
 γραπτοῦ γάρ· Εἰ τοιμοκλῆς φι-
 λόσοφος Λεισαυνέτω. Οὔτως ἢ
 ἔχω πρὸς Δάπνωνα, ὁ παρὶ ληλυ-
 θῶς με βίβει· ἅπας μαρτυρεῖται
 ἂν γυνοῖτο, ὅς γε ὁσημέραι
 πολλῶν ἐνοχλουώτων, παρὰ
 πολὺν σὺ πλεονάζεις· ὁμοῦς δ'
 ἀπὸ ποτὶ φέρων ἑμαυτὸν ἐπὶ
 πείσῳκα, ἑδῶς τοὺς ἐπὶ τοῖς
 συμποσίοις θορύβους καὶ παροι-
 νίας· ἐπὶ σὺ δ' ἰόντος ἐκτόως ἀ-
 γαν ἀντὶ τῆς αἰδοῦμαι, ὅς το-
 σὺ δὲν χόνον ἐπὶ ἐμῇ λιπαρῶς
 τιθιραπνομῆτος, ἐκ ἡξίως
 ἐναειθμῆσαι λέγει τοῖς ἀπὸ τοῖς
 φίλοις· ἀλλὰ μόνον· ἐγὼ σοὶ
 ἀμοιβή, καὶ ταῦτα, ἐν γὰρ τό-
 νων οἰκῶν· ἀντιῶμαι δ' ἐπὶ σοὶ
 τὸ πλεον, ὅπως ἀχαιεῖς φασ-
 νύτι· ἐμοὶ γὰρ ἡ ἀνταμονία
 ἐκ ἐνδὸς ἀγείν μοίρα, ἢ λα-
 γῶς, ἢ πλεονέκτων, ἀπὸ ἄλλοις
 τοῖς

permulta faciunt? LVC.
 Videlicet nos quoque tale
 quippiam existimabamus.
 Verum ne accedebat quidem
 ad id, ut aiunt. Caterum in
 literis ita scriptum erat: Es-
 taimocles philosophus Aris-
 taeneto: Quam non mouear
 cōuiuijs, omnis anteacla vis-
 ita mea fuerit testis, qui qui-
 dem quā quotidie mihi com-
 plures ea causa molesti sint,
 te multò ditiores, tamē haud
 vnquam illi morem gessi:
 perpendens nimirum, quan-
 tum sit in eiusmodi compo-
 sitionibus tumultus, quantū
 licentiæ, petulantiæq: verum
 aduersus vnum te mihi vis-
 deor meo iure stomachatus,
 qui tantum temporis à me
 officiosissimè cultus & ob-
 seruatus, tamen indignum
 habueris, quem vel inter res
 liquos amicos tuos numeras
 res, sed solum ex omnibus
 præterieris, idq: quum vis-

cinus essem. Proinde tua causa magis discrucior, qui qui-
 dem te tam ingratum præbueris. Nam ipse felicitatem
 nequaquam in hoc statuo, si quis mihi impareiat vel suam
 syluestrem, vel leporem, vel placentam: quæ mihi affatim
 contin-

λοις ἀφθόνως ἀπλάυνω, τὰ
καθήκοντα ἐδίδου. ἐπεὶ καὶ
τίμιρον παρὰ τοῦ μαθητῆ
Παμμηνεῖα διαπνῆσαι πολυ-
τηλῆς, ὥς φασι, δειπνον δι-
νάμηνος, ἐκ ἐπὶ νόσου ἐκείνου
τι, σοὶ δ' ἀνόητος ἐμαυτὸν
φυλάττω. σὺ δ' ἡμᾶς παρα-
λιπὼν, ἄλλους ἀναχῆς, ἐκόντως
ἔπω γὰρ δυνάσσαι σε κείναι τὸ
βέλτιον, ἐδὲ πλὴν καὶ ἀληθι-
νὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ
οἱ δ' αὖθις μοι ταῦτα, πα-
ρὰ τῶν θαυμασίων σου φι-
λοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ
Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δ' καὶ ἡ
Αδράστεια) συνηγορισμῶ ἐνὶ ἀ-
ποφράξεσιν ἄν μοι τάχιστα δο-
κῶ τὰ δόματα. ἢ ἐπ' αὐτῶν τίς αὖ-
τε, τί οὐ φιλοσοφία, ἢ τὰ περὶ
ταῦτα, τί σε φέρει σχέσις
ἐξέως, ἵνα μὴ τ' ἀπόρων ἔπω,
τί λερατίναν ἢ σωρείτην, ἢ
θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν
ἔναι αὐτῶν. ἐγὼ δ' ἐπεὶ ὡς ἄν
μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγέ-
μην

etur, quid habitio differat ab habitu: ut ne quid interim de
perplexis illis rogationibus proponam, quid sit ^k syllogis-
mus cornutus, quid acervialis, quid metens. Verum tu
quidem istis fruaris licet. Nam ego qui solum in bonis ducam

contingunt apud alios, qui
officia norunt: quandoqui-
dem etiam hodie, quum apud
discipulum Pammenem cæ-
nare mihi licuerit ⁱ opiparâ
(ut vocant) cœnam, non an-
nui tamen vehementer ob-
secranti, tibi scilicet demens
ego memetipsum reseruans.
At tu nobis præteritis, alios
accipis conuiuio. Idq; meri-
tò facis: neq; enim ullo mo-
do potes quid sit rectius di-
gnoscere, nec apprehensi-
uam illam phantasiâ ha-
bes. Cæterum haudsum ne-
scius unde mihi ista sint pro-
fecta: nempe ab egregijs istis
philosophis tuis, Zenothe-
mide ac Labyrintho: quibus
equidem (absit inuidia di-
cto) vel unico syllogismo
mihi videor os protinus obs-
turare posse. Alioqui res-
spondeat istorum aliquis,
quid sit philosophia, aut hæc
quæ inter elementa tradun-

μῦθ' ἔν', οἷσ' ῥαδίως τὴν
 ἀτιμίαν. καὶ τοι ὅπως μὴ ἐς
 ἐκένωι ἔλγῃς καταφύγειν
 τὴν ἀπλογίαν ὕπερον, ἐπιλα-
 θείσθαι λέγων ἐν τοσούτῳ θεο-
 ρύθῳ καὶ πράγματι, δὴς σε
 τήμερον πεσηγόρσκα· καὶ
 ἔσθῃς ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ ἐν
 ᾧ ἀνακείῳ θύοντα ὕπερον.
 ταῦτα ἐγὼ τοῖς παρῶσιν ἀπ-
 λυόγημα, εἰ δὲ δειπνῇς ἐνέκα
 ὀργισθεῖσά σοι Διοκῶ, τὸ κα-
 τὰ τὸν Οἶν' ἐν νόησον· ὅψῃ
 γὰρ καὶ τὴν Ἀρτιμιρ ἀγανακ-
 τῶσαρ, ὅτι μόνῳ αὐτὴν ὅπα-
 ρέλασθ' ἐκένω' ἐπὶ τὴν θυ-
 σίαν, τὸς ἄλλους θεοὺς ἐσιῶν.
 φησὶ δὲ περὶ αὐτῶν Ομηρ' ὅς
 ἔστι πῶς·

Ἡ λάθει', ἢ δ' ἐκ ἐνόησον, ἀ-
 ἔσατο δὲ μέγα θυμῶ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδῶν ἢ ἢ δὲ γαῖα πε-
 λοπίης χθονός,

Ἐν ἀντιπόρθμοις πεδί' ἐν
 χυσα ἀνδράμονα.

Acrius est offensa tamen.

Item Euripides:

Calydon quidem hæc Pelopeij regio soli:

Qua parte sæuum spectat aduersa fretum,

Agros habens tum diuites, tum fertiles.

Rursum

quod sit honestum, facile tu-
 lero contumeliam. Atqui ne
 possis posthac ad istam ex-
 cusationem confugere, ut
 dicas te mei oblitum fuisse,
 nimirum in tanto rerum stre-
 pitu, tantisq; occupationi-
 bus: bis te hodie sum allo-
 cutus, primum manè domi-
 tue: deinde rursum in Ca-
 storis ac Pollucis tēplo rem
 diuinam facientem. Ac his
 quidem de rebus hæc res-
 ponderim. Quod si tibi vi-
 deor cœnæ gratia succense-
 re, quid Oeneo acciderit co-
 gitato. Videbis nimirum
 ipsam etiam Dianam indig-
 nantem, quod ille se solam
 non adhibuerit ad sacrifi-
 cium, cum reliquos deos om-
 nis acciperet conuiuio. Nā
 hac de re sic alicubi meminit
 Homerus:

Seu quia non norat, seu
 non succurrerat illi,

καὶ Σοφοκλῆς·

Συὸς μέγιστον χρεὶμ' ἐπ'
Οἰνέως γούας

Ἀνῆκε Λητῆς πόας, ἐκ ηὐτόων
ἡ ὁ θεῖα.

Ταῦτά σοι ὅτ' ἐποικῶν ὀλίγα
παρεθέμεν, ὅπως μάθῃ, οἶον
ἄνδρα παλαιῶν, Δίφιλον
ἐστῆς, καὶ τὸν ἦδ' αὐτὸν παρα-
δέδωκας, ἀκότως· ἡ δὲ γὰρ
ὄντι μὲν ἀκίω, καὶ πρὸς χά-
ριν αὐτῷ σώεσθαι. εἰς δὲ μὴ αἰ-
σχρὸν ἴναι μὲν λέγειν τὰ τοιαῦ-
τά καὶ ἄν τι περὶ θηκά, ὅτι
σὺν, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου
τῷ παλαιῷ μάθοις ἂν ἀ-
πυθῆς ὅρ'· ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ ἄλλα
ἐν γάμοις, οὐδὲ ἀσβάλλειν
ἀποῖν, καὶ μάστιγι φ' οὕτως
αἰσχρῶς αὐτίως. καὶ γὰρ εἰ
Δίφιλον ἄξιον, δύο ἥδη
μαθητὰς μετ' ἀρσάσας· ἀλλ'
ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἐ-
νικα σιωπῆσομαι. περὶ τα-
ξά δὲ ὅτ' οἰκίτη τέτω, ἢν δι-
δῶς αὐτῷ μοῖραν τινὰ ἢ
συνὸς ἢ ἰλάφῃ, ἢ σῆμα μὲν, ἢ
Diphilus dignus in quem facerem, quippe qui duos iam
discipulos à me retraxerit: ego tamen ipsius philosophiæ
causa reticebo. Porro famulo huic mandavi, uti si quam
partem dare velles vel apri, vel cerui, vel placentiæ, mihi

Rursum Sophocles:

Immanis apri triste mon-
strum in Oenei

Immisit agros gnata La-
tonæ dea,

Docta eminus missis feri-
re spiculis.

Hæc tibi è plurimis pauca
citaui, ut intelligeres cu-
iusmodi præterito viro, Di-
philum ad cœnam adhibeas,
cui & ipsi filium commise-
ristuum. Idquæ rectè. Est
enim iucundus adolescen-
ti, & ita cum eo vivit, ut
placeat, atque obsequa-
tur: atque adeò ni mihi tur-
pe dictu fuerat, addidissẽm
& aliud quiddam: quod
quidem tu, si libebit, è Zo-
pyro eius pædagogo ve-
rum esse cognoscēs. Ve-
rùm non convenit obtur-
bare in nuptiis, neque accu-
sare quenquam: præsertim
criminibus usque adeò fæ-
dis ac pudendis. Tametsi
depor-

ὥς ἰμοὶ δειχομένη, καὶ ἀντί
 τῷ δαίπνῳ ἀπλογία γένοιτο,
 μὴ παθεῖν, μὴ καὶ δόξω μὲν ἐπὶ
 τῷ τῷ συμπομφύσαι. Τῶ τῶ, ὃ
 ἰταῖρε, ἀναγιγνωσκόμενον,
 μεταξὺ ἰδὼς τέ μοι περιε-
 χέτο ἥπ' αἰδέσθαι καὶ τῷ δὲ τὸ
 τῷ λόγῳ, χανέον μοι τὴν γλῶ-
 ὤν χόμῳ, ὁρῶν τὸς παρόντας
 γλῶντας ἐφ' ἑκάστω, καὶ μά-
 λιστα, ὅσοι ἤδιστα τὸν Εἰσο-
 μοκλῆα, πολλὸν ἀνθρώπων,
 καὶ σιμὸν ἐν δόκῳ ἰθαύ-
 μαζον ἔν οἱ ὅν δειλάθοι
 αὐτὸς, ἑξαπατωμένους ὡς πῶ-
 γωνι, καὶ τῇ τῷ πῶς ὥς ἐν τῷ
 σε. ὃ γὰρ Αἰεταῖρετ' ἰδὼ-
 κα μοι δὲ ἀμελέα παρὰ δὲ
 αὐτὸν, ἀπ' ὅπου ἄρ' ἐλπί-
 στας ἐληθῆντα ἐπινεύσας, ἐδὲ
 ἄρ' ἐμπαρὰσχῆν ἰαυτὸν
 τοῖς τῷ τινί, ὥς τε ἐδὲ τὴν ἀρ-
 χὴν παρὰ δὲ αὐτῶν ἡξίου. ἐπὶ
 δὲ ἔν ἐπαύσατό ποτε ὁ οἰκί-
 της ἀναγιγνωσκῶν, τὸ μὲν
 συμποσίον ἄπαρ ἕως τὸς ἀμ-
 φι τὸν Ζῶωνα καὶ Δίφιλον
 ἀπὲ-

deportandam, ut isthoc pa-
 cto te mihi de cœna purga-
 res, ne reciperet, ne ad hoc
 ipsum à nobis missus fuisse
 videatur. Hæc, amice, quum
 legerentur, sudor interim
 utiq; mihi manabat præ pu-
 dore, simulq; iam illud quod
 vulgò dici solitum est, ¹ o-
 ptabam, ut terram mihi dehi-
 sceret, quum viderem eos qui
 præsentes aderant, ad sin-
 gulas epistolæ partes inter
 se ridentes: potissimum au-
 tem hos qui nouerant Etæ-
 moclem, virum canum, tan-
 tumq; seueritatis præ se fe-
 rentem. Admirabantur igitur,
 quòd eiusmodi vir esset,
 hætenus fugisse sese, barba
 videlicet ac vultus austerita-
 te deceptos. Cæterum Ariz-
 stenetus mihi quidem haud
 videbatur hominem cōtem-
 ptu negligentiāve præte-
 rijsse, verum quòd desperāse-
 set, si fuisset inuitatus, unquā
 adduci posse ut annueret,

utq; ad eiusmodi res se morigerum præberet: eoq; ne tentan-
 dum quidem esse putasse. Ergo posteaquam puer iam legere
 desisset, vniuersum conuiuū in Diphilū ac Zenonē torque-
 bant

ἀπιδέπει, διδοικότας καὶ
ὀρχιῶντας, καὶ τῇ ἀρεῇ τῶν
πεσόντων ἐπαληθεύοντες τὰ
ὑπὸ τῷ Εὐτοιμοκλῆς λατηγού-
ρηθῆντα. ὁ Αἰσαίνετ' δὲ
ἐτιτάραιτο, καὶ θορύβῳ με-
σὸς ᾤοντο, ἐκείνῳ δ' ὅμως πεί-
νην ἡμᾶς, καὶ ἐπερᾶτο εἶ-
δῆσθαι τὸ γεγονός, ἵνα
μαθῶν ἄμα, καὶ τὸν οἰκί-
την ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐ-
πιμελήσεται τούτων. μετ' ὁλί-
γον δ', καὶ ὁ Ζῴων ἐπεξάνεσθαι
ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ νό-
σαντο ἀπαμείβεσθαι, ὡς λε-
λούσαντο ἑσπέρως. ὁ Κλεό-
δημος δ' ἐκείνῳ τινὸς ἀ-
φορμῆς διόμηντο (ἐβόλετο
γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊ-
κοῖς, καὶ διερρέγγυντο, ὅτε ἐ-
χωρῶν ἀρχὴν εὐλογον) τότε δ' ἐν
τῷ ἐνδόσιμον παρασχέσης ἡ
ἐπιστολὴς, ὡς αὐτὰ, ἐφη, ἐξέρ-
χασθαι ὁ Κλεόδημος Χρύσιππος,
καὶ Ζῴων ὁ θαυμαστὸς, καὶ
Κλεάνθης, ῥημάτων δόξασα,
ἢ ἐρωτήσεως μόνον, ἢ σχήμα-
τα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα,

bant oculos, quòd hi iam
metu trepidi sederet, ac pal-
lidi, ipsaq; vultus inconstan-
tia ac perplexitate crimen
agnoscentes ab Etæmocle
intentum. Porro Aristane-
tus quanquam esset sanè per-
turbatus, vehementerq; cons-
ternatus animo, tamen nos
iubebat bibere, conans ni-
mirum id quod euenerat,
commode vertere, subri-
dens interim: ac puerum re-
dire iussit, respondens ea si-
bi curæ fore. Paulò autem
post surgens, & Zeno clan-
culum sese abduxit è conui-
uio, submonitus à pædago-
go, ut discederet, innuente,
idq; tanquã patris iussu. Ibi
verò Cleodemus, qui iamdu-
dum occasionem quæritabat
(nam gestiebat omnino cū
Stoicis cōflietari, verum di-
rumpebatur quòd non repe-
raret causam ad id satis ido-
neā) tum igitur ansam præ-
bente epistola: Huiusmodi
Etæmo-

Ετοιμοκλῆς οἱ πλεῖστοι. καὶ αἱ
ἐπιστολαί, ὅρᾳτι ὅπως πρὶς βυ-
τικαί. καὶ τὸ τελευτᾶον, οἷ-
νός μ᾽, Αἰσαίνι[ς]· Εὖμο-
κλῆς δὲ, Ἀρτεμῖς, Ἡράκλεις,
εὐφημα πάν[τα], καὶ ἰορτῇ πρὶ-
που[τα]. νῦν Δί', ἔπην ὁ Εὐρωῶν
ὑπερκατακέμψ[θ]. ἡκηκόσθ
ῥῶοίμασι, αὐτὰ τινα ἰσχυρότατα
Αἰσαίνι[ς] τῶις τὸ δαῖπνον, ὥς
τι ἐν ἄκουρον ὦντο μινυῖ-
θαι τῷ Καλυδωνίῳ· ἀλλὰ πρὸς
Εἰσίας, ὃ Αἰσαίνι[ς]τι, πῶς μιν
ὥς τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ
καὶ φθάσῃ ὁ πρὶς βύτης ὑπὸ
λιμῶ, ὥσπερ ὁ Μελίαγρ[ος] ἀ-
πομαρανθεῖς. καὶ τοι οὐδὲν
ἄν πάθοι δαίνον· ἀδιάφο-
ρα ῥῶ ὁ Χρυσίππ[ος] τὰ τοῖς
αὐτὰ ἡγᾶτο ἔν. Χρυσίππου
ῥῶ μινυῖθαι ὑμῖν (ἔφη ὁ
Ζωόθιμις, ἐπιγέρας ἑαυ-
τῶν, καὶ φθιγγάων[τος] παμ-
μύγισθ[ος]) ἢ ἄφ' ἐνὸς ἀνδρὸς,
ἐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦν[τος],
Εὖμοκλῆς τ' γόη[τος] μετρεῖ-
ται τὸν Κλεάνθω καὶ Ζωῶνᾳ,
σοφὸς

Etæmocles sunt pleriq[ue] om-
nes. Videtis quàm & ipsæ
epistolæ graues sint ac se-
niles. Postremò Aristæne-
tus hic Oeneuse est, Etæmo-
cles Diana. Dii boni, quàm
bene auspicata omnia, quâq[ue]
congrua celebrandæ festi-
uitati. Ita per Iouem, inquit
Hermon, supra hunc ac-
cumbens: inaudierat autem,
vt opinor, aprum quendam
Aristæneto paratum, vt in
conuiuio proponeretur, eoq[ue]
putabat non intempestiue
factam mentionem apri il-
lius Calydonij: at per Lares
Aristænete, fac quamprimū
sacri partem mittas, ne se-
nex interim ille fame pe-
reat, tanquam Meleager ta-
befactus. Tameisi nihil
queat acerbum accidere,
quandoquidem Chrysippus
hæc indifferentia censet es-
se. Itâne vos Chrysippum
nominatis? inquit Zeno-
themis, erigens sese, maxi-
mâq[ue] voce intonans: An ex

vno homine, qui non legitimè philosophiam exerceat,
nempe præstigiatore isto Etæmocle, Cleanthem ac Zenonem
meti-

σοφὸς ἄνθρωπος; οἱ τινὲς δὲ καὶ
 ὄντες ὑμεῖς, ἱερεῖς ταῦτα; οὐ
 οὐ μὲν τῶν Διοσκόρων ἦδη,
 ὧ Ἑρμῶν, τὸς πολέμας πε-
 εικὴ καρκίας, χρυσὸς ὄντας, καὶ
 δώσας δίκην, παραδοθεὶς
 ὧ Διμήφῃ· σὺ δὲ πλὴν Σωσρά-
 τος γυναικᾶ τῇ μαθητῇ ἰμοί-
 χου, ὧ Κλειόδημι, καὶ κατὰ
 ληφθεὶς τὰ ἄσχητα ἔπαθον. ὃ
 σιωπήσας δὲν, ὧ αὐτὰ σιω-
 πισάμην οἱ αὐτοῖς; ἀλλ' ὃ μα-
 στωπὸς ἐξὼ τῆς ἱμαυτοῦ γυ-
 ναικὸς, ἦ δὲ ὃς ὃ Κλειόδημι,
 ὥσπερ σὺ. ὃ δὲ τοῦ ξένου μαθη-
 τῇ λαῶν τὸ φόνον παρα-
 κατὰθήκας, ἔπατα ὥμοσα
 κατὰ τῆς πολιάδου μὴ εἰλη-
 φρένα. ὃ δὲ ἐπὶ τῇ Πάρι θραχ-
 μῶς δαυείω, ὃ δὲ ἄρχω τοῦς
 μαθητὰς, ἦν μὴ κατὰ λαοὶν
 ἀπὸ δῶσι τὸς μισθὸς· ἀλλ' ἐκεί-
 νο, ἔφη ὃ Ζηνοθέμις, ἐκ ἄν
 ἑξαρντο γένοιο, μὴ ἐχὶ φάρ-
 μακον ἀπὸ δόδα Κεῖτονι
 ἐπὶ τῇ πατέρᾳ, καὶ ἅμα ἔτυχε
 πίνων, καὶ ὅποσον ἔτι λοιπὸν
 ἐν

metimini, viros sapientes?
 At qui tandem estis ipsi vos,
 qui hæc dicitis? annon tu
 Hermon Castoris & Pollu-
 cis casariam, quam habes-
 bant auream, circumtondi-
 sti? Cuius quidem facti pœ-
 nam dabis, carnifici tradi-
 tus. Tu porro Cleodeme,
 nōnne Softrati discipuli tuī
 uxorem stuprasti? Nōnne in
 adulterio eo deprehensus,
 nefandissima passuses? An
 non igitur silebitis, cūm hu-
 iusmodi dedecorum vobis
 sitis conscij? Atqui non
 sum meæ ipsius uxoris le-
 no, Cleodemus inquit, quem
 admodum tu: neque disci-
 puli diuersantis apud me
 viaticum sustuli, quod is de-
 posuerat, eoq; facto rapuif-
 se me per Palladem deierans
 abnegavi: neque quaternis
 drachmis fœnero, neque di-
 scipulos obtorto collo in
 vincula duco nisi in tem-
 pore mercedem persolue-

runt. Verū illud, inquit Zenothemis, haudquaquam pos-
 sis inficias ire, te Critoni venenum, quo patrem necaret,
 ministrasse. Atque interea fortè bibebat: quicquid autem

erat

ἐν τῇ λύλικι, περὶ ἡμῶν σχι-
 δόν, κατισκέδασεν αὐτοῖν
 ἀπέλαυνε δὲ καὶ ὁ ἰωνὸς γατο-
 νύσιως, ὃν ἀνάξιϑος ὤν. ὁ μὲν
 ἔν Ἑρμῶν ἀπεξέτετο ἐν τῇ
 φαλῆς τὸν ἄκρατον, περὶ γυναι-
 κῶς, καὶ τὸς παρόντας ἱμαρτῆ-
 ρας, οἳ ἐπιπόνθη. ὁ Κλεόδη-
 μος δὲ (οὗ γὰρ ἔστι λυλικά)
 ἐπιστραφὴς περὶ πλυσί τε τὸν
 Ζηνοθέμιον, καὶ τῇ ἀειστῇ τῇ
 πόλῳ ὁ λαδόνος, ἡμετέ-
 ρη πάσειν κατὰ λόγον καὶ
 ἀπικτανῶν ἄν τὸν γέρον-
 τα, ἡ μὲν Αἰσαίνετος ἐπίσχε-
 τὼν χάρα. καὶ ὑπερβὰς τὴν
 νόθεμιον, ἐς τὸ μέσον αὐτοῖν
 κατικλήθη, ὡς εἰσεῖναι, ἐπὶ
 εἰσπραχίσματι αὐτῶν ἐρῶν
 αἰγούτων. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα
 ἐγίνετο, ποικίλα, ὃ Φίλων,
 ἐγὼ κατ' ἑμαυτὸν ἐν γούρῳ,
 τὸ πρόχαρον ἐκῆνο, ὡς ὅτε
 ὕφειλτο ἄρα ἐπίσπασαι τὰ
 μαθήματα, ἡ μὲν τις ἄρα καὶ
 βίον ἐνθίμει περὶ τὸ βέλ-
 τιον. ἐκείνους γὰρ περὶ τὸς ὄν-
 τας

erat in calice reliquum (erat
 autem ferme semiplenus) in
 duos illos profundeabat. Por-
 rò conspersus est pariter et
 Ion, idque præmij tulit, quòd
 illis vicinus accumberet, as-
 lioquì eo malo nō indignus.
 Hermon igitur demisso ver-
 tice merum è capite abster-
 gebat, eos interim qui præ-
 sentes erant, attestans, quòd
 id genus contumelijs esset
 affectus. Cleodemus autem
 cū non haberet calicem,
 inuadens primū conspu-
 bat Zenothemin: deinde læ-
 ua comprehensum à barba,
 plagam in tempus erat illi-
 surus: ac senem fortasse ne-
 casset, ni Aristænetus dex-
 tram sublatam retinuisset.
 Is mox transceso Zenothe-
 mide, inter utrunque medius
 affedit, ut eo veluti muro di-
 rempti, pacem inter ipsos a-
 gerent. Hæc igitur dum ge-
 rebantur, Philon, equidē va-
 ria meo cū animo voluebam.

Primū illud statim occurrebat, nullum esse operæ precium,
 si quis disciplinas perdiscat, ni simul et vitæ rationes ad id
 quod est optimū, accommodet atque componat; cū viderē illos
 qui

τας ἐν τοῖς λόγοις ἰσχυρῶν γί=
 λωτα ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὁ=
 φησκάνοντας. ἔπειτα δὲ ἄ=
 σία μὲν, μὴ ἄρα τὸ ἄπο τῆ πολ=
 λῶν λιγύμωρον ἀληθὲς ἦ, καὶ
 τὸ πιπασθῆναι ἀπάγῃ τῶν
 ὁρθῶν λογισμῶν τὸς ἐς μόνον
 τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἑκάστοις
 φροντίδας σιωχῆς ἀφορῶν=
 τας. τοσούτων γὰρ φιλοσόφων
 παρόντων, ὅτε κατὰ τύχην ἔ=
 ναίοντο ἕξω ἀμαρτήματος λῶ=
 ἰδῆν, ἀπὸ οἱ ἡγεῖσθαι αἰσχρὰ,
 οἷον ἔλκυσθαι αἰσχρίῳ· ὅτε γὰρ αἱ
 τῶν οἶνον ἔτι ἀναφέρειν ἔ=
 χον τὰ γιγνόμενα, λογιζόμε=
 ν· οἱ αὖτοιοι μοκλῆς ἀσπλῆ=
 ἔτι καὶ ἀποδὸς ἐγγράφει. ἀνέ=
 στραπὺ δὲ ὅν τὸ πρᾶγμα, καὶ
 οἱ μὲν ἰδιώται κοσμίως πάντες
 ἰδιώται, ὅτε παροινῶν, ὅτε
 ἀσχημονῶν, ὅτε φαίνοντο· ἀπὸ
 ἐγγύων μόνον, καὶ κατιγίνω=
 σκορ αὐτῶν οἶμα, ὅς γε ἰθαυ=
 μαζον, οἱ δὲ μὲν οἱ τινες αἱρεῖται
 τῶν σχημάτων. οἱ σοφοὶ δὲ
 ἡστέλ=

qui verbis alios antecelle=
 rent, quàm factis ipsis sese ri=
 diculos exhiberent. Deinde
 illud veniebat in men=
 tem, ne fortè verum esset
 quod vulgò pleriq; dictita=
 rent, videlicet eruditionem à
 recta ratione bonisq; insti=
 tutis abducere istos, qui so=
 los libros spectarent, quiq;
 solitudine curaq; quam il=
 li afferrent, perpetuò tene=
 rentur: quādoquidem quum
 ibi tam multi præsentes es=
 sent philosophi, ne casu qui=
 dem ullū erat cernere à pec=
 cando immunem: verum aliq;
 faciebāt turpia, aliq; dicebant
 turpiora. Neq; enim iam po=
 teram eorū quæ fiebant cul=
 pam vino auctori imputare,
 mecū reputans cuiusmodi es=
 sent quæ Etæmocles neque
 cibo neque potu etiamdum
 gustato scripserat. Ita rerum
 vices præpostera atq; inuer=
 sa videbantur. siquidē vidis=

illi,

ἡσέλιανον, καὶ ἡλοιδορεῦντο, καὶ
 ἐπιρνεῖν ἐπὶ πλαντοῖ, καὶ ἐκκρά-
 γισαν, καὶ εἰς χεῖρας ἤσαν. ὁ
 θαυμάσιος ὁ Ἀλκιδάμας, καὶ
 ἐνδραῖον ὡς μέσθω, ἐκ αὐτῶν μέ-
 νον τὰς γυναικάς, καὶ ἰμοὶ ἐ-
 δόκα, ὡς ἂν αἰεὶ αἰεὶ τις ἐκ-
 σασθῇ, ὁμοιότατα ἔν τὰ ἐν
 συμποσίῳ, οἷς περὶ τῶν Βειδῶν
 οἱ ποιηταὶ λέγουσιν· ὅτι καὶ
 θῆκεν αὐτῶν εἰς τὴν Πηλῆος τὸν
 γάμον, εἰς τὸ μῆλον εἰς τὸ
 σῶμα πνον, ἀφ' οὗ ὡς ὅσον
 πόλεμον ἐπ' Ἰλίου γυναικῶν.
 καὶ ὁ Εἰδοκλῆς τοίνυν ἐδὲ
 καί μοι, τὴν ἐπιστολὴν ἐμβα-
 λῶν εἰς τὸ μέσον, ὡς περ τι
 μῆλον, ὅτι μέν τῆς Ἰλιάδος
 ἑκατὰ ἐξ ἑξαγάσσατο. οὐ γὰρ
 παύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνο-
 θεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονει-
 κῶντων, ἐπεὶ μέν τ' αὐτῶν ὁ
 Αἰσάωνος ἐγχεῖτο, ἀλλὰ
 ναὶ μὲν ἔφη ὁ Κλεόδημος
 ἰκανὸν, εἰ ἐλγυθῆναι ἀμα-
 θῆς ὄντων, αὐτοὺς δὲ ἀμυν-
 μαὶ ἡμᾶς, ὅτι τινα καὶ καὶ
 τῶν ἐπιρνεῖν ἐπὶ πλαντοῖ, καὶ ἐκκρά-
 γισαν, καὶ εἰς χεῖρας ἤσαν. ὁ
 θαυμάσιος ὁ Ἀλκιδάμας, καὶ
 ἐνδραῖον ὡς μέσθω, ἐκ αὐτῶν μέ-
 νον τὰς γυναικάς, καὶ ἰμοὶ ἐ-
 δόκα, ὡς ἂν αἰεὶ αἰεὶ τις ἐκ-
 σασθῇ, ὁμοιότατα ἔν τὰ ἐν
 συμποσίῳ, οἷς περὶ τῶν Βειδῶν
 οἱ ποιηταὶ λέγουσιν· ὅτι καὶ
 θῆκεν αὐτῶν εἰς τὴν Πηλῆος τὸν
 γάμον, εἰς τὸ μῆλον εἰς τὸ
 σῶμα πνον, ἀφ' οὗ ὡς ὅσον
 πόλεμον ἐπ' Ἰλίου γυναικῶν.
 καὶ ὁ Εἰδοκλῆς τοίνυν ἐδὲ
 καί μοι, τὴν ἐπιστολὴν ἐμβα-
 λῶν εἰς τὸ μέσον, ὡς περ τι
 μῆλον, ὅτι μέν τῆς Ἰλιάδος
 ἑκατὰ ἐξ ἑξαγάσσατο. οὐ γὰρ
 παύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνο-
 θεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονει-
 κῶντων, ἐπεὶ μέν τ' αὐτῶν ὁ
 Αἰσάωνος ἐγχεῖτο, ἀλλὰ
 ναὶ μὲν ἔφη ὁ Κλεόδημος
 ἰκανὸν, εἰ ἐλγυθῆναι ἀμα-
 θῆς ὄντων, αὐτοὺς δὲ ἀμυν-
 μαὶ ἡμᾶς, ὅτι τινα καὶ καὶ

illi, & in libidinem fereban-
 tur, & conuiuijs certabant,
 & supra modum sese potu
 cibisq; explebant: postremo
 vociferabantur, & ad ma-
 nus vsq; conferendas rapies-
 bantur.^m Ceterum admirā-
 dus ille Alcidas, etiam
 meiebat sub oculis omnium;
 nihil reueritus fœminas. Ac
 mihi quidem, si quis hæc quæ
 in eo conuiuiο gerebantur,
 rectissimè voluisset confer-
 re, simillima videbantur ijs
 quæ de Eride dea poëtæ fa-
 bulantur: nempe hanc, quod
 non esset ad Pelei nuptias
 aduocata, malum in me-
 dium conuiuium abiecisse,
 ex quo tam ingens apud
 Troiam bellum fuerit ortū.
 Itidem Eteocles mihi vi-
 sus est epistola illa quasi ma-
 lo quopiam in medium pro-
 iecta, non minùs malorum,
 quàm Ilias habebat, excitas-
 se. Neque enim finem cōten-
 tionis faciebant Zenothemis ac Cleodemus: quanquam me-
 dius inter utrūq; intercesserat Aristænetus. Age, inquit Cleo-
 demus, impræsentiarum quidem sat est si literas nescire con-
 uincamini: sed crastino die vos vlciscar quibus conueniet
 modis.

πρόπον· ἀπόκειναι μοι, ὦ Ζη-
 νόθειμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ ἁλοσιώτατος
 Δίφιλος, καθ' ὅ, τι ἀδιάφο-
 ρον εἴη λέγοντες τὰ χρημάτων
 πλὴν λιγιστὸν, ὅθεν ἅπαν' ἢ τὸ ἐξ
 πάντων σκοπεῖτε, ὥς πλείω
 λιτήσῃτε, καὶ δὲ τοῦτο ἀμφὶ
 τὸς πλεονεξίας ἀεὶ ἔχετε, καὶ δια-
 γνέσκετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ
 ἐπὶ μισθῷ παιδεύετε· πάντες
 αὖ πλὴν ἡδονῶν μισοῦσιν, καὶ
 τῶν επικυρέων καταγορεύ-
 οντες, αὐτοὶ τὰ ἄσχετα ἡδονῆς
 ἔντοκα ποιεῖτε καὶ πάσχετε, ἀ-
 γανακτοῦντες ἢ τις μὴ καλέ-
 σασιν ἐπὶ δῆπνον· εἰ δὲ καὶ καλε-
 σήντε, τοσαῦτα μὲν ἐοδόντες
 φρυσίδετε· τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰ-
 κέταις ἐπιδιδόντες, καὶ ἅμα
 λέγων πλὴν ὁ θόνην πεισπᾶν
 ἐπιχέρετε, ὡς ὁ πᾶς ἔχει τὸ Ζη-
 νόθειμι δὲ, μιστὸν ὅσον παν-
 τοδᾶπων λιγιστὸν· καὶ ἔμελλε,
 λύσας αὐτὸν μὲν, ἀπὸρρί-
 πειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἅπαν'
 ὁ πᾶς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς
 ἀντεχόμενος· καὶ ὁ Ερμων,

εἶπε,

planéque futurum erat, ut apertum illud ac solutum me-
 dium in solum abijceret, nisi quia puer non omittebat è ma-
 nibus, grauitèr aduersus trahentem retinens. Hic Hermon:

A a a a

Euge,

modis. Respōde mihi Zeno-
 themi, vel tu, vel elegantissi-
 mus iste Diphilus: qua tandē
 gratia pecuniæ possessionem
 inter indifferentia ponendam
 esse censetis, cū ex omnibus
 nil aliud spectetis, quā ut
 ipsi quamplurimū pecuniæ
 possideatis, atque ob id cau-
 sæ semper apud diuites hære-
 tis, fœneratis, atque vsuris in-
 cumbitis, neq; non mercede
 docetis? Rursum cur volu-
 ptatem detestemini, atq; hac
 de causa Epicureos in ius vo-
 cetis: cū ipsi voluptatis gra-
 tia turpissima tum facitis,
 tum patimini: indignè fe-
 rentes si quis vos non vocā-
 rit ad cœnam. rursum si vo-
 cemini, non sat est tantum
 vorare ut cibo turgeatis, ni-
 si & famulis tantum done-
 tis. Atque hæc cū diceret,
 pariter & linteum reuelle-
 re conatus est, quod Zeno-
 themidis puer tenebat, omni
 carniū genere refertum:

εὐχε, εἴφη, ὦ Κλεόδημι, εἰπά-
 τωσαν οὐ τιν' ἔνικα ἡδονῆς
 καταγορεῖσιν, αὐτοὶ ἡδ' ὀδαι
 ὑπὲρ τοῦς ἄλλους ἀξιοῦντων. ἔκ,
 ἀλλὰ σὺ, ἦ δ' ὅς ὁ Ζωόθι-
 μισ, εἰπέ, ὦ Κλεόδημι, λαθ'-
 ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἢ ἢ τὸν
 πλοῦτον. ἔμμοιω, ἀλλὰ σὺ.
 καὶ ἐπὶ πολὺν τὸ βιοῦντον λῶ,
 ἄχρ' ἂν ὁ Ἴων πεκύνψας εἰς τὸ
 ἐμφανίσσιν, πᾶν σαοδε, εἴ-
 φη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λό-
 γων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τ'
 παρόσης ἰορτῆς καταθέσω
 εἰς τὸ μέσον. ὑμεῖς δ' ἀφιλο-
 νέως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσαδε, ὥς-
 περ ἀμείλει καὶ παρὰ τοῖς ἡμετέ-
 ρω Πλάτωνι ἐν λόγοις ἢ πλεί-
 σι διατριβῇ ἐγγύς. πάντ' ὅτε
 πέντεσαν οἱ παρόντες, καὶ μά-
 λιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Αἰεσαίνετον
 τε καὶ Εὐκείδην, ἀπαπᾶξα-
 δαι τῆς ἀκρίας ὅτω γοιῶν ἰλ-
 πίσαντες. καὶ μετ' ἡλθέ τε ὁ Αἰ-
 εσαίνετος ἐπὶ τὸν αὐτὸν τό-
 πον, ἐρλώλιν γεγενῆσθαι ἐλπί-
 σας. καὶ ἅμα εἰσὶν ἐκόμενον ἡ-
 μῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον

λαπνὸν

rem in locum sese recepit, iam partam esse pacem ratus.
 Iamq; nobis inferebatur ea conuiuij pars, absolutam cenam

Euge, Cleodeme, respon-
 deant, qua gratia damnenē
 voluptatem, cū ipsi supra
 ceteros omnes studeant vo-
 luptati. Quin magis, inquit
 Zenothemis, tu Cleodeme,
 responde, quamobrem di-
 uitias inter indifferentia nu-
 meres. Imò tu potiùs. Atque
 hunc ad modum diuius est
 altercatum, donec Ion capi-
 te tandem in apertum pro-
 lato: Desistite, inquit. Ego, si
 libet, sermonum argumenta
 proponam in medium, con-
 uiuiο nuptijsq; digna. Vos
 porrò citra contentionem
 vicissim et dicite, et auscul-
 tate: quemadmodum et as-
 pud Platonem nostrum ala-
 ternis dicendi vicibus res
 ut plurimum agitur. Id di-
 ctum probabant cū omnes
 qui aderant, tum in primis
 Aristænetus atq; Eucrius,
 nimirum in spem erecti fo-
 re ut eo pacto ab odiosis il-
 lis contentionibus discedi
 posset. Et Aristænetus prio-

rocant,

Λαπνὸν μία ὄρνις ἐκάσῃ, καὶ
 κρέας ὕδρ, καὶ λαγῶα, καὶ ἰ-
 χθὺς ἐκ ταγλίου, καὶ σισα-
 μοῦτον, καὶ ὅσα ἐντραγῆν,
 καὶ ἱχθὺ ἀφ' ἐρεῶαι ταῦτα.
 πρὸ κελῷ δ' οὐχ' ἐν ἐκάσῳ πι-
 νάκιον, ἀλλ' Ἀεῖσαινέτω μὲν
 καὶ Εὐκείτῳ ἐπὶ μιᾷς τραπέ-
 ζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' αὐ-
 τῷ ἐκότερον ἱχθὺ λαβῆν.
 Ζήνοθέμιδι δ' ὡς Στωϊκῷ,
 καὶ Εὐμωνιτῷ Ἐπικουρείῳ, ὅ-
 μοίως κοινὸν καὶ τότεῖς· ἔ-
 τα ἔξῃς Κλειοθήμῳ καὶ Ἴωνι,
 μεθ' ὧς ὡς νυμφίῳ καὶ ἱμοί,
 ὡς Διφίλῳ δ' τὰ ἀμφοῖν· ὁ
 γὰρ Ζήνων ἀπὸ ληγῶα, καὶ
 μέμνησός μοι ζύτων, ὧς Φί-
 λων, Διότι δὴ ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς
 χρεῖσι μοι εἰς τὸν λόγον. Φιλ.
 μέμνησόμεαι δὲ. Λυκ. ὁ τοί-
 νυν Ἴων· πρῶτ' ὅν ἄρχομαι,
 ἔφη, ἂ δὲ καὶ. καὶ μικρὸν ἐπι-
 σχῶν, ἱχθὺ ἢ ἴσως, ἔφη, τοῖς
 τῶν ἀνδρῶν παρόντων περὶ
 ἱδῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰ-
 πᾶν,

vocant, singulæ singulis a-
 ues, carnes aprugna, pul-
 pa leporina, piscis Tageni-
 cus, placenta: breuiter, il-
 la, quæcunque liberum est,
 seu velis in aluum condere,
 seu domum asportare malis.
 Apponebatur igitur non sua
 cuique quadrula, verum A-
 ristæneto atque Eucrito ea-
 dem in parte mensæ una am-
 bobus communis, ita ut de
 sua utrique parte quæ se spe-
 ctaret, esset edendum, aut
 tollendum. Deinde altera
 Zenothemidi Stoico & He-
 moni Epicureo, & his item
 inter ipsos communis. Dein-
 cept Cleodemo atque Ioni.
 Post hos sponso ac mihi.
 Porro Diphilo duorum pars
 apposita, propterea quod
 Zeno iam discefferat. Hæc
 facito, Philon, vti memo-
 ria teneas. nam paulò post
 ad intellectum narrationis
 erunt vsui. PHIL. Memis-
 nero sanè. LVC. Tum Ion:

Primus igitur exordiar, inquit, si quidem videtur. Dein-
 de ubi paulisper intersiluisse: Conueniebat, inquit, fortas-
 sis, ut apud eiusmodi viros de ideis, atque incorporeis sub-

πᾶν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας,
 ἵνα δὲ μὴ ἀντιλήγῃ μοι,
 ὅποσοι μὴ κατὰ ταυτὰ φιλο-
 σοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ
 εἰκότα. τὸ μὲν οὖν αἶψον ἴδω,
 μὴ λῆσθαι γάμων, ἀλλὰ πᾶ-
 νομοφύους Πλάτωνι καὶ Σω-
 κράτει, παρὰ τὴν ἑμὴν· μόνοι
 γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀπειρημένοι
 ἄν περ ἀρετῶν. ἃ δὲ λῆ καὶ
 γυναικείον γάμον κατὰ τὰ
 Πλάτωνι δοκοῦντα, λοιπὸν
 εἶναι ἐκείνων τὰς γυναικας,
 ὥς ἔξω ζῆλον ἔκω. γέλωτος
 πρὸς τοῖς ἐχθροῖς, ὥς οὐκ ἐν
 καρπῷ λεγομένοισι. Διονυσό-
 δωρ ὁ δὲ, ὅς παύσῃ, ἔφη· βαρ-
 βαρικά ἡμῖν ἄδων; ποῦ γὰρ
 ἄν ἐνείσομεν τὸν ζῆλον ἐπὶ
 τότε, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ
 φθέγγῃ καθαρμα; εἴπερ οἶμαι
 καὶ ὁ Διονυσόδωρ ὁ ἀντι-
 ποιδορεῖτο τὰ εἰκότα, ἀλλ' ὁ
 γραμματικὸς Ἰσιᾶς ὁ βέλ-
 τις ὁ, παύσαο, ἔφη· ἐγὼ
 γὰρ

stantijs, deq; animi immor-
 talitate sermo haberetur: ve-
 rum ne mihi contradicant
 ij, qui diuersam philosophiæ
 sectam sequuntur, de nuptijs
 dicam. ea quæ congruunt.
 Atq; illud quidem optimum
 fuerat futurum, si nuptijs o-
 pus non haberemus, sed Pla-
 tonis ac Socratis dogma se-
 cuti, à fœminarum commer-
 cio nos penitus abdicare-
 mus. Etenim qui ita fecis-
 sent, ij demum ad absolutam
 illam virtutem pertingere
 potuissent. Quòd si viris om-
 ninò ducendæ sint vxores,
 vt eas iuxta Platonicam sen-
 tentiam inter se communes
 habeant, videlicet quò ze-
 lotypia vacemus. Hæc quum
 essent risu excepta, vt quæ
 nimis intempestiuè diceren-
 tur, tum Dionysodorus: Non
 tu defines, inquit, barbarica
 ista nobis occinere? Nam v-
 bi zelotypiam istam repe-

rias, aut apud quem? At tu etiam hiscere audes, inquit,
 sterquilinum? Ad hæc Dionysodorus, opinor, iam erat
 conuitia quæ conueniebat, regesturus, verum Gramma-
 ticus Istiæus vir optimus ille: Desinite, inquit, ego vo-
 bis

ἥρ' ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀνα-
γνώσομαι, καὶ ἀρξάμεν' ἀνι-
γίνωσκον. ὡς ἥρ' ταῦτα, εἴγε,
μῆμνημαι, τὰ ἐλπίσιν·

Ὡς οἶν πότε ἄρ' ἤγει Αἰεταί-
νιτος ἐν μυζάρσις,

Δῖα Κλειανθίς, ἀνασσ' ἐ-
πρίφειτ' ἐνδυκίως,

Πρόχου & πασάων ἀλ-
λάων παρθενικάων,

Κρείσσωρ & Κυθίρης, καὶ δ'
αὐτὴς σιληώης,

Νυμφίη καὶ σὺν δὲ χαίρει,
καρτερῶν ἱεράτις ἐφύδων,

Κρείσσωρ Νηρηΐα, καὶ Θί-
τις & Παιδός.

Ἀμύσθ' δ' αὐτὸν ὑμῖν ὅν-
τορ θαλαμῆϊον ὕμνον

Ξυλὸν ἐπ' ἄμφοτέροις
πομπάκισ ἀσώμαθα.

ἔλπωρ & οὐκ ἐπὶ τούτοις, ὥς τὸ
εἶκος, γνόμενης, αἰρεῖσθαι ἔ-
στιν τὰ παρακάμψα ἔδνα. καὶ

ἀνέλκοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Αἰε-
ταίνετον καὶ Εὐκλείτην τὰ πρὸ

αὐτοῦ ἐκάτερον, καὶ γὰρ τὰ μὲν,

καὶ ὁ Χαίρειας, ὅσα ἐκένει-
κατο, καὶ Ἰωρ ὁμοίως, καὶ ὁ

Κλειόδηρ. ὃν Δίφωλ' ἤξις
καὶ τὰ ὧς Ζεῶνι καὶ ἀπὸντι

Cleodemus. Porro Diphilus

bis epithalamion recitabo.
simulq; cepit legere. erant
autem Elegiaci versus hi, si
satis memini:

Nuper Aristaneti in æ-
dibus vnica summo

Nutrita est studio diua
Cleonthis hera,

Virginibus cunctis relin-
quis præstantior vna,

Vel potior Phœbe, vel
potior Venere:

Salve & tu iuuenū valin-
dissime sponse valentum,

Nereo prior, ac fortior
Acacida.

At rursus vobis hoc car-
men sæpius olim

Commune ambobus cō-
iugiale canam.

Hæc, ita vt est consentaneū,
rifus est consecutus. Reliquū

erat, vt cibi tolleretur. Iam

que tollebant Aristanetus

atque Eucritus ex his quæ

sibi fuerant proposita, suam

uterque partem. Tum ego
quæ mihi & Chæreas item
quæ sibi erant proposita.
Eundem ad modum Ion &

παρατιθέντα φέρονται, καὶ ἔ-
 λγει μόνον παρατιθῆναι οἱ
 αὐτὰ, καὶ πρὸς τοὺς δακνόνους
 ἑμάχον, καὶ ἀντίσπον, τῆς
 ὄρνιθ' ἀντιπαλημύχοι, ὡς
 περὶ τὸ Πατρόκλου νεκρὸν ἀν-
 θέλκοντων. καὶ τέλ' ἐνίκηθη,
 καὶ ἀφῆκε, πολλὰ γέλωτα πα-
 ρασχῶν τοῖς συμπόταις, καὶ
 μάλιστα, ἐπεὶ ἠγανάκτησεν μετὰ
 τῷτο, ὡς ἂν τὰ μέγιστα ἰδὲ κη-
 μύθ'. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ερμω-
 να καὶ Ζωόθεμιον ἅμα κατα-
 κένον, ὡς περὶ ἄρην, ὃ μὲν ἡ-
 ράνω, ὃ Ζωόθεμις ὃ δὲ ἡ αὐ-
 τὸν, παρέχετο δὲ αὐτοῖς τὰ ἥ-
 ῤα πάντα ἴσα, καὶ ἀνέκοντο
 ἀρλινκῶς· ἡ δὲ ὄρνις ἡ πρὸς τοῦ
 Ερμων' ἐπιμεινέρα, ἕως,
 οἶμαι, τυχόν, ἔδει δὲ καὶ ταύ-
 ται ἀναρῆσαι, πλὴν αὐτῶ ἐ-
 κείρου. ἐν τῷτο οἶνιν ὃ Ζη-
 νόθεμις, καὶ μοι, ὃ Φίλων,
 πάντων πρόσχε' ἔνδον, ὃ μὲν γάρ
 ἐσθλὸν ἦδ' ἡ τῷ κεφαλαίῳ τῶν
 πραχθέντων. ὃ δὲ Ζωόθε-
 μισ, φημί, πλὴν παρ' αὐτὸν ἀ-
 φείς,

laturus erat, ibi Zenothemis (sed tu mihi nunc quammaximè
 fac animum aduertat: iam enim ad ipsum negotij caput per-
 uenimus) Zenothemis, inquam, omiſſa ea quæ sese spectabat,
 eam

tollere parabat, affirmans
 uni sibi ea fuisse proposita:
 atque hac de causa cum mi-
 nistris dimicabat, ac vicif-
 sim inter sese trahebant, ma-
 nibus utrinque in auem in-
 iectis, non aliter quàm Pa-
 trocli cadauer hinc atque il-
 linc attrahere conantes. Po-
 stemò vicit ille, atque abs-
 tulit, plurimum interim ri-
 sum præbens conuiujs: ma-
 ximè cùm eam ob rem postea
 grauiter stomacharetur, pe-
 rimde quasi atroci affectus
 iniuria. Iam verò Zenothe-
 mis atque Hermon, qui pa-
 riter, ut dictum est, accu-
 bebant, alter superius, pu-
 ta Zenothemis, alter infra
 hunc, reliqua quidem, quo-
 niam æqualia fuerant appo-
 sita, circa pugnam sustule-
 rant: cæterùm auis quæ iac-
 cebat ad Hermonis partem,
 erat altera paulò pinguior,
 idq; ita casu euenerat, opi-
 nor. Iamq; suam uterq; sub-

φῆς, τὴν περὶ Ἑρμῶν ἀνέ-
 λυτο. ποτιέραν, ὡς ἔφω, δὲ
 ὁ δ' αὐτε πλάθει, καὶ ἐκ ἧα
 πλεονεκτεῖν· βοὴν τὸ ἐπὶ τοῦ-
 τοις, καὶ συμπεσόντων ἑπαρ-
 ἀνάλυτος τοῖς ὄρνισιν αὐτοῖς
 αἶς τὰ πρόσωπα. καὶ τὴν παρ-
 ὠν ἐπαλημμένοι, ἐπικαλῶ-
 ζο βοηθεῖν. ὁ δ' ἔκλειο δῆμον,
 ὁ Ἑρμῶν, ὁ δ' Ἰλίουθις Αἰ-
 κιδάμαντα καὶ Δίφιλον, καὶ
 στωῖσιν, οἱ μὲν ὡς τῶτον, οἱ
 δ' ὡς ἐκείνον, πλεονεκτεῖν
 Ἰων. ἑκείνῳ δ' ἐμίσον ἑαυ-
 τὸν ἐφύλαττον, οἱ δ' ἐμάχον-
 το συμπλακνύτον. καὶ ὁ μὲν
 Ἰλίουθις, σκύφον ἀράμει-
 νον ἀπὸ τῆς τραπέζης, κείμε-
 νον περὶ τοῦ Αἰσωνίου, ῥί-
 πτεν ἐπὶ τὸν Ἑρμῶνα, Κῆκε-
 νον μὲν ἡμαρτι, παρ' οἱ ἐ-
 τραπέζῃ ἄλλῃ. Διὸς δ' ἔν-
 θυμῶν τὸ κρανίον ἐς δύο,
 ῥηκτῶ μάλα, καὶ βαθεῖ τραύ-
 ματι. βοὴν οὖν παρὰ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐγένετο, καὶ λατρεῖν
 ἔχουσιν τὸ μεταίχμιον αἰσωνί-
 ον, καὶ μάστιγι ἡ μήτηρ τοῦ
 μαρτα

eam quæ ante Hermonē ia-
 cebat, tollere est aggressus:
 quæ quidē (vñ iam diximus)
 erat pinguiuscula. At ille cō-
 trā nitens retinebat, haud si-
 nens ut ea in re potiores fer-
 ret. Inter hæc clamore coor-
 to, utriq; in alterū irruentes,
 ipsis auib; facies mutuò cæ-
 debant, ac barbīs inuicē præ-
 hensis auxilio aduocabant,
 hic quidem Cleodemum, pu-
 ta Hermon: ille verò, nempe
 Zenothemis, Alcidadantem
 ac Diphilum. Ac cæteri quis
 dē ad partes accesserūt, par-
 tim huius, partim illius, præ-
 ter vnū Ionem, qui sese neu-
 trum atque ancipitem serua-
 bat. Cæterū illi inuicem
 conferti pugnabant, ac Ze-
 nothemis quidem scyphū ē
 mensa sublatum, eum qui co-
 ram Aristaneto stabat, abie-
 cit in Hermonem,

Atq; hunc haud tetigit,
 aliò sed flexus aberrat:
 verū sponsi caput dissecuit
 alto grauiissimòque vulnere.

Itaque mulierum coorta vociferatio, quæ medium in præ-
 lium insiliebant: cum primis autem adolescentuli mater, cum

μερακίς, ἐπὶ τὸ αἶμα ἔειδ', καὶ
 ἡ νύμφη δὲ ἀνέπνιπεν, φοβη-
 θῆσα περὶ αὐτῆς. ἐν τοσούτῳ δὲ
 ὁ Ἀλκιδάμας ἤϊσαν, ὡς Ζη-
 νοθέμιδι συμμαχῶν, καὶ πα-
 τάξας τῇ βακηγείᾳ, τοῦ Κλει-
 δάμου μὲν τὸ κρανίον, ὡς Ερ-
 μων δὲ πλὴν σιαγόνα ἐπέ-
 τριψε, καὶ τῶν οἰκιστῶν ἐνὶ οὐ-
 βουθέῳ αὐτοῖς ἐπιχαρῶντας
 ἑατέσπρωσεν· ὃ μὲν ἀπέτρα-
 ποντο ἑκάνοι, ἀπ' ὃ μὲν Κλει-
 δήμιος, ὁρθῶν ὡς δακτύλῳ τὸν
 ὀφθαλμὸν τοῦ Ζηνοθέμιδος
 ἐξώρυσεν, καὶ πλὴν ῥίνα πεσφύς
 ἀπέτραπεν, ὃ δὲ Ερμων τὸν
 Δίφιλον, ἐπὶ ξυμμαχίαν ἥ-
 κοντα τοῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆ-
 κεν ἐπὶ λεφαλὴν ἀπὸ τοῦ λιν-
 τῆρος. ἐπρώθη δὲ καὶ Ἰστιάς
 ὁ γραμματικὸς, δακρύων αὖ-
 τος ἐπιχαρῶν, λαξ, οἶμαι,
 εἰς τοὺς ὀδόντας, ἐπὶ τῇ Κλει-
 δάμῳ, Δίφιλον εἶναι οἰκιστῆ-
 ρα. ἔκαστος οὖν ὁ ἀθλιὸς ἑα-
 τὰ τ' αὐτοῦ Ομηρον, Αἰμί-
 ριον. πηλὸν τραχὺς γὰρ καὶ λα-
 πρύων μέγα λῶν ὄντα. καὶ αἱ
 ἡ γυναικὸς ἐκόντορ, ὡς Χα-
 ρίᾳ

iam sanguinem eius aspexis-
 set: præterea & sponsa metu
 territa prosiliit. Inter hæc
 Alcidas strenuum virum
 præstitit, cum Zenothemidi
 ferret opem, & illiso suo ba-
 culo, Cleodemi quidem cal-
 uariam, Hermonis verò ma-
 xillam cōminuit: adhæc è fa-
 mulis aliquot opitulari parā-
 tes vulneravit: quanquā illi ni-
 hil his rebus territi cesserūt:
 verum Cleodemus intentato
 digito Zenothemidi oculum
 effodit: tum admotus narē
 mordicū auulsit. Porro Her-
 mon Diphilū Zenothemidi
 suppetias ferre conatū, è spō-
 da in terram præcipitem de-
 dit. Sauciatus est & Istiæus
 grammaticus, dum interuen-
 tu suo studet eos dirimere:
 calice videlicet in dentes il-
 lius illiso, idque à Cleodemo,
 cum hunc Diphilum esse cre-
 didisset, non Istiæū. Iacebat
 igitur miser ille iuxta suum
 ipsius Homerum, sanguinem
 ab ore vomens. Præterea tu-
 multus atque lachrymarū ple-

na undique erant omnia: dum & mulieres eiularent Chæ-

ρίαν πειχυνθῆσαι, οἱ δ' ἄλλοι
 κατέπαυον. μέγιστον δὲ τῶν ἄ-
 πάντων βακῶν ὁ Ἀλκιδά-
 mas, ἐπεὶ ἄπαξ τὸ καθ' ἑαυ-
 τὸν ἐτρέψατο, παύων τὸν
 πεσεχόντα, καὶ πολλοὶ ἄνδρες
 ἰδοὶ, ἐπίσσαν, εἰ μὴ κατ' ἰαξίαν
 βακτινείαν. ἰδὼ δὲ παρὰ τὸν
 ζῆλον ὀρθὸς ἐφίσως, ἰώρων
 ἑκαστα, οὐκ ἀναμειγνύς ἑμιαυ-
 τὸν, ἀπὸ τοῦ ἰστιάς διδασθῆς
 ὥς ἔειπεν ἐπισφαλὲς διαγνῆναι
 τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας οὖν καὶ
 Κενταύρους εἶδον ἄνδρες, τραπέ-
 ζας ἀνατρέπομεντας, καὶ ἅμα
 ἰκκεχυμένους, καὶ σκύφους ῥι-
 πτεμένους. τέλος δὲ ὁ Ἀλκιδά-
 mas ἀνατρέψας τὸ λυχνίον,
 σκότος μέγα ἐποίησεν, καὶ τὸ
 πᾶν, ὥς τὸ εἶδος, μακρῶ
 χαλεπώτερον ἐγγεγνήντο. καὶ
 γὰρ ὁ ῥαδίως ἀπόρρισαν φα-
 τὸς ἄλλον, ἀπὸ πολλὰ ἐπρά-
 χθη καὶ θανάτῳ τῷ σκότῳ. καὶ
 ἐπεὶ παρὶ τῆς λυχνίου ποτὶ
 κομίσων, κατελίφθη Ἀλκι-
 δάmas μόνος, τὴν αὐλητείαν
 ἀργυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν
 σιωπῇ

reā spōsae circūfusae, dumq̃
 alij has student compescere.
 Porro maxima malorum o-
 mnium pars erat Alcida-
 mas, posteaquam semel ad
 suū redisset ingenium, ferēt
 quicunq̃ forte in ipsum in-
 cidisset. Neque verò pauci in
 eo praelio cecidissent, scito,
 ni baculum is fregisset. Ego
 porro iuxta parietem erectus
 assistens, spectabam omnia,
 neque me ei negotio admis-
 scebam, nimirum Istiae iam
 doctus exemplo, quā esset
 periculosum eiusmodi con-
 flictus velle dirimere. Lapi-
 thas itaque Centaurosq̃ vi-
 didisses, euerti mensas, effundi
 sanguinem, projici scyphos.
 Demum Alcidas subuer-
 sa lucerna magnas induxit
 tenebras. Iamq̃ res, ut est
 coniectu facile, atrocior es-
 tiam multò esse coepit, prae-
 sertim cū haud esset pro-
 cliue luminis copiā alicunde
 recuperare: sed multa inter-
 rim ac seua patrata sunt in

tenebris. Post ubi accederet nescio q̃s, lucernā tandē appor-
 tans, Alcidas qd̃e repertus est tibicinā vestē sustollēs, vix

σων γιγνόμεναι αὐτῇ σπονδὰς
 ἔχον· Διονυσόδωρ δὲ, ἀπό-
 τι γελῶτον ἐφωράθει ποιῶν·
 πῶς σκύφος γὰρ ἐξέπτερον ἐκ τῆς
 πόλεως, ἐξ ἀνασάντος αὐτοῦ, εἴτ'
 ἀπολογεῖσθαι, ἰὼνα ἔφη ἀνεί-
 κτόμερον ἰσθμῇ παραχῇ, δένει
 αὐτῷ, ὥπως μὴ ἀποθνήσκῃ· καὶ ὁ
 ἰὼν κηδεμονικῶς ἔλγει τὸ το-
 ποιῶν κῆρα, ἐπὶ τῆς δὲ δεινύ-
 θηκῇ συμπόσιον, τελευτήσαν-
 ῃ ἐκ τῶν δακρύων αὐτοῦ εἰς γέλω-
 τα, ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι καὶ τῷ
 Διονυσόδωρ καὶ ἰωνι. καὶ οὔτε
 τραυματίαι φορέειν ἐξέκο-
 μίσοντο, πονήρως ἔχοντες, καὶ
 μάλιστα ὁ πρὸς δούτης Ζωόθε-
 μης ἀμφοτέρως τῇ μὲν τῆς ῥί-
 νος, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπι-
 ακμυγῇ, βοῶν ἀπόπνυθαι
 ὡς ἀληθὲς ὄντων, ὥς τε καὶ Ἐρ-
 μῶνα, καὶ πρὸς ἐκ κακῶς ὄντα
 (δύο γὰρ ὁ δούτης ἐξ ἐκκοπῆς)
 ἀντιμαρτύρειν αὐτῶν λέγοντα,
 μνησθῆναι τοῦ, ὃ Ζωόθεμι,
 ὥς ἐκ ἀδιόφορον ἦν τὸν πό-
 νον, καὶ ὁ νομφίος ὅ, ἀκισαμῆ-
 νος τὸ τραῦμα τῷ Διονίκῃ, ἀπὸ
 γέλωτος ἐκ τῶν οἰκίαν, ταινίας
 κατὰ κηδεμόνος τῶν κηδεμόνων,
 ἀ Dionico curato, domū reuectus est fascijs reuincto capite,

cum illa congregi pugnans.
 Dionysodorus autem in alio
 quodā ridiculo facinore de-
 prehensus est. Nam ut surre-
 xerat, scyphus ē sinu illius e-
 lapsus in solū decidit: postea
 excusans aiebat Ionem in tu-
 multu calicem sublatū sibi
 tradidisse, ne periret. Id ita
 factū, Ion admodū sollicitē
 quasi patronū agens assene-
 rabat. His rebus dimissū est
 cōuiuiū, ἀ lachrymis denuō
 in ridiculū exitū conuersum,
 idē Alcidadamētis, Dionyso-
 dori, atq; Ionis gratia. Por-
 ρὸ qui erat saucij, sublati sar-
 cinæ ritu forās deportaban-
 tur miseris affecti modis, ma-
 ximē senex ille Zenothemis,
 pariter tū oculo tū nare mu-
 tilatus, enecari se p̄ crucia-
 tu clamitans: adeo ut Her-
 mon, quanquā ne ipse quidē
 expers malorū (nā huic duo-
 dentes fuerāt excusfi) palām
 attestaretur: Memineris, in-
 gens, ὁ Zenothemis, ne post
 hac dolorē in medijs habedū
 ducas. At sponsus iā vulnere
 eidem

ἐπὶ τὸ ζεῦξ· ὁ ἀνατιθέας, ἐφ' ὃ
πλὴν νύμφῃ ἀπάξεν ἑμὲ λυ-
λον, πικρὸς ἄθλιος τὸς γάμους
ἰορτάσας. καὶ τῶν ἄγων δὲ ὁ
Διώνηξ· ἐπιμελεῖτο δὲ τὰ
δωατὰ, καὶ καθυδύσονται
ἀπύροντο, ἐμοιῶντο οἱ ποιοῖ
ἐν τοῖς ὁδοῖς. ὁ μὲν ζι Αλκι-
δάμας αὐτῷ ἑμάνην· ὃ γὰρ ἐ-
δωκέναι σαρκευαλῆν τὸν ἄν-
δρα, ἐπεὶ ἄπαξ καταβαλὼν ἐ-
σπύ· ἐπὶ τὴ κλίνῃς, πλεονέως ἐ-
κάθουσε. Τὸ σοι τέλος, ὃ κα-
λὴ Φίλων, ἐγὼ γὰρ τῷ συμπο-
σίῳ, ἥ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐ-
κείνο ἀπὲρ τὸ, Πτομαῖ μορφὰ
τὴ Λαμνίων. ποικίλ' ἀέλη-
πλος ἱερῶν νοσίου· καὶ τὰ δο-
κῆσθαι· ἐκ ἐτελέσθη· ἀπεσδό-
κῆται γὰρ ὡς ἀληθὲς ἀπὲρ καὶ
ταῦτα. ἐκείνῳ τὴ μιμάθικα
ἦδ' αὖ, ὡς ἐκ ἀσφαλὲς, ἀπράγ-
μονα ὄντα σιωπᾶσθαι

ζιούτοις φίλο-

σόφοις.

Rursum quæ certò sperâris,

Ea frustratò non contingunt.

Siquidem & hæc planè præter expectationem atq; inopinatò
exierunt. Præterea & illud iam didici, non esse tutum,

cui non sit opus, cum eiusmodi philosophis
agitare conuiuium.

eidem impositus vehiculo,
quo sponsam fuerat abdu-
cturus. Atque ita miser ille
nuptias acerbas celebrârat.
Deinde & alijs item Dionis-
cus pro sua virili remedium
adhibuerat. Postremò post-
quâ iam dormierant, aspor-
tati sunt plerique medijs in-
vijs vomentes. Caterùm Al-
cidamas inibi remanebat.

Neq; enim valebât hominem
extrudere, posteaquâ semel
se in spondâ abiecerat, atq;
ibi transuersus accubisset.
Hic erat, ô bone Philon, eius
exitus cōuiuij, de quo rectis-
simè illud dici possit, quod
in fine Tragædiarum non-
nunquam acciniur:

Sunt fortunæ varij casus.

Plurima quæ haud spes-
raueris vnquam,

Ea conficiunt numina di-
uûm.

a NOVAM quandam.] Exordium ab admiratione & rei nouitate. b Proinde nunquam.] Petitio. c Extraq; teli.] Hoc est, in tuto, citraq; periculum. d A' mero.] Excusatio. e Odi memorem.] Innuit poëta, non oportere meminisse eorum quæ in conuiuijs vel fiunt vel dicuntur. Ex institutione autem Lycurgi, qui natus maximus erat, stabat ad ostium, & ad publica conuiuia ingredientibus ostendebat fores, dicens: Per has nullus egreditur sermo: admonens, nihil effutendum si quid liberius dictum esset in conuiuijs. Horatius hoc quoque inter iucundi conuiuij commoditates commemorat:

—ne fidos inter amicos

Sit, qui dicta foras eliminet.

Huc pertinet ille Græcorum Senarius:

Τὸν γὰρ γυναικὸς ὀρεγὼν εἰς οἶνον γράφω:

Inscribo vino, si quæ iurat fœmina:

Innuens, irrita esse solere quæcunque in compotationibus effutuntur. Huc ascribendum, maiores Baccho simul & ferulam & obliuionem consecrassè: nimirum hoc innuentes, non oportere meminisse quid in conuiuijs peccatum sit, aut certè leuem admodum ac puerilem reprehensionem sufficere. Nam ferula pueros cædi solitos, vel luuenalis indicat:

Et nos ergo manum ferulæ subduximus—

f Verùm Agamemnoniæ.] Αἶψ' ἔκ ἀτρεΐδῃ, id est,

At non Atridæ sic est Agamemnoni visum.

Carmen est ex Iliados Homericæ libro primo sumptum: quod ceu proverbialiter vsurpatur, cum quis tyrannico more, sequitur non quod dicet æquitas, sed quod animo collubitum sit. g Aristænetus.] γελᾶποιός. h Melitæum.] Melitæus catellus dicitur is qui habetur in delicijs, ac lautius in ocio alitur ad voluptatem, non ad usum. i Opiparam.] Olim cœnam summo apparatu & omnigenis lauticijs affatim instructam, opiparam vocabant. k Syllogismus cornutus.] Dialecticis cornutum appellant Syllogismum, dilemma, velut inexpugnabilem. l Optabam vt terra.] παγοποιία, sumpta ex hoc hemisti-

hemiſtichio Homericæ Iliad. 4. τό τε μῆχανοι δ' ἔειχ' ἄλ' ἔθ' ἄν, id est, Tellus ipsa mihi tunc ampla dehiscat. m. Cæterum admirandus.] Hoc fortasse turpe & inuerecundum, petulans & obscœnum tunc etiam, sicut & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut presentium, aut prætereuntium fieret.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑ-
λογοί.

DIALOGI ME-
reticij:

Iacobo Micyllo interprete.

ΑΡΓΥΜΕΝΤΟΝ.

VT in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cum superiorum tum inferiorum res irridet, sumpta, ut videtur, occasione partim ex Homero, & cæteris epicis, partim ex Tragœdiarum quoq; scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierum quoque vitia, amores, variamque lasciuiam persequitur, idque accepta eius rei occasione atque materia ex Menandro, & eius ætatis comœdis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus cōiecturam facere licet. Quod si autem in re non vsque adeò graui aut periculosa etiam diuinare licet, videtur Lucianus exercitandi quoque gratia huiusmodi lusitasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoq; professus est, huiusmodi quasi exempla quædam proposita voluerit. Ita enim accuratè hic vbique Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, ut prorsus ad imitationem hæc composuisse videatur. Neque verò hoc loco crimini nobis verterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, Latina facta iuuentuti legenda proponamus. Nam præterquàm quod suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quod ex sapientioribus quoq; dixisse quidam fertur: Mala cognoscenda esse, non ut faciamus, sed ut faciliùs euitemus.

ΓΑΥ-

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ G L Y C E R A E T
Θαίς. Thais.

G L Y C E R A.

Ον στρατιώτῳ
Θαί, ἡ Αἰακὴ
νᾶνα, ὅς πάλαι
μὲν Αβρότονον
ἔχει, μετὰ ταῦτα δὲ ἡράδην ἐ-
μοῦ, τὸν ἀνάρυφον λέγω, ἡ
ἐν τῇ χλαμύδι, οἶδα αὐτὸν,
ἡ ἐπιλήθισαι τὸν ἄνθρωπον;
Θα. οὐκ, ἀλλὰ οἶδα, ὦ Γλυ-
κίειον, ἡ σωίπικι μεθ' ὑμῶν
πέρυσιν ἐν τοῖς ἀλώοις. τί δὲ
τὸτο; ἔσκες γάρ τι περὶ αὐ-
τῷ διηγεῖσθαι. Γλυ. Γοργόνα
αὐτὸν, ἡ παμπόνηρ ὅφειλε
λοκοῦσα εἶναι, ἀπὸ σπασίης ἀπ'
ἡμῶν παγαλῆσα. Θα. καὶ νυν
σοι μὲν ἐκένος ὑπὸ σίτι, Γορ-
γόναν δὲ ἐταῦραν ποιῶνται;
Γλυ. ναὶ ὦ Θαί, ἡ τὸ πᾶγμα
οὐ μετρίως μου ἡψατο. Θα.
πονηρὸν μὲν, ὦ Γλυκίειον, ἐκ
ἐδόκητον δὲ, ἀλλὰ ἔωθός γιν-
γνέσθαι ὑφ' ἡμῶν τῶν ἑταί-
ρων. ἔκωσι καὶ ὅτι ἀνιᾶσθαι
Τ Η Α. Malum quidem hoc est, Glycerium : haudqua-
quam novum aut mirum tamen, sed consuetum adeo, ac
fieri à nobis meretricibus solitum. Proinde neque mœrore

Ilitem istum,
Thais, Acar-
nanē, qui du-
dum quidem
Abrotanum habebat, post
autem me amavit, purpura-
tū istum dico, noscine ipsum,
an oblita es hominis? Τ Η.
Quid ni nossem, Glyceriū?
nam ὅ potavit nobiscū su-
periori anno in festis Arua-
libus. Sed quid istud? vidē-
ris enim nescio quid de illo
narratura esse. G L. Gorgo-
na ipsum, scelestissima i-
sta, quæ se amicā esse meam
simulabat, subductum ver-
bis à me abstraxit. Τ Η Α.
Et nūc tibi quidem ille am-
plius non conuersatur, Gorgo-
nam autem amicam sibi
paravit? G L Y. Ita est, ὁ
Thais : atq; hæc res non me-
diocriter dolore me afficit.
affici

ἔλαρ, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ· ὅδ' ἔρ' σὶ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότρεον ἐμίμψατο, καὶ τοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκῆνο θαυμάζω, τί καὶ ἐπήνεσθ' αὐτῆς ὁ στρατιώτης οὗτος, ἐκ τὸς εἰ μὴ παντάπασιν τυφλὸς ἐστίν, ὃς ἔχ' ἰωράκει τὰς μὲν τεύχεας αὐτῷ ἀραιὰς ἔχουσαν καὶ ἵππου δὲ τὸ μετώπῳ ἀπηνυμέναι· τὰ χεῖλη δὲ, περὶ δὲ καὶ νηκρικὰ καὶ πρᾶχλ' ὀλίπῳ, καὶ ἐπισσημοὶ ἐν αὐτῷ αἰ φλέβου, καὶ εἰς μακρὰ ἐν μόνον, ἀμύκητος ἐστὶ καὶ ὀρθὴ, καὶ μεθ' ἧς πάσσου ἐπαγωγόν. Γλυ. οἷα γὰρ, ὦ Θαι, τῷ κάμῃ ἐρῶσθαι τὸν Ἀκαρνᾶνα; ἐκ οἷθα, ὅς φαρμακὸς ἢ Χρυσάειον, ἢ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλὸς τινὰς ὠδὰς ἐπισαμένῃ, καὶ πλὴν σελῶσιν κατὰρσας; φασὶ δὲ αὐτῷ καὶ πείθεσθαι τὸν νυκτός. ἐκὼν ἐξέμηνε τὸν ἀνθρώπον, πῶς τῶν φαρμάκων ἐγχείσας, καὶ πῶς τρυγῶσιν αὐτόν. Θα. καὶ σὺ, ὦ Γλυκείον, ἄπορ τρυγῶσας, τοῦτον δὲ χάρεν ἔα. vertit hominem, pharmaco quodam ei temperato, ac bibere dato: & nunc vindemiant ipsum. THA. Tu quoque, Glyce-

affici nimium decet, neque accusare Gorgonam. Neque enim tibi Abrotanum ob hoc prius succensuit, quanquam amicae inter vos eratis. Ceterum illud miror, quidnam adeo laudet in ea miles iste, nisi si omnino caecus est, qui non viderit capillitium illam rarum habere, & in multam usque frontem deductum: deinde & labia livida, atque emortua, cololum autem exile, & extantes in eo venas, longumque nasum. Unum solum habet, quod procera est, & recta, & ridet admodum illecebrosus quiddam. GL. An tu putas, o Thais, propter pulchritudinem amasse illam Acarnanem? an nescis quod venefica est Chrysarium, mater illius, a Thessalas nescio quas incantationes sciens, ac lunam deducens? Asiunt autem ipsam volare quoque noctu. Illa igitur in insaniam

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAS incantationes.] *Theſſala* gens præter ceteras veneficij nomine notata eſt: id quod ex innumeris ſcriptoribus liquet. *Theſſala* quoque veneficam & præſtigiatricem ſignificat plerunque. vnde *Menander* *Theſſalam* cognominavit fabulam complexam, ambages ſexinarum, lunam detrahentiũ. Eidem *Luciano* Θεσσαλὴ φάρμακον, & *Horatio* vox *Theſſala*, & *Theſſala* portenta, magicum murmur & cantiones ſunt. Eam ſuperſtitionem in *Theſſalos* à *Medea* proſectam exiſtimant, quæ illac cùm fugeret, ſcriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaq; ſperſa ſuppullulaſſe, *Suidas* in vocabulo Θεſſαλὴ γυνὴ annotat. *Lucanus* in *Theſſaliæ* ſolum, venenorum ſerax, herbasq; nocentes procreans, id confert.

MYRTION, ΠΑΜ-
φίλον & Δωρίς.

MYRTIVM, ΠΑΜ-
philus, & Doris.

MYRTIVM.

Γ Αμῆς, ὦ Πάμφιλε, τὴν
Φίλων & τοῦ ναυκλή-
ρου θυγατέρα; καὶ ἢ
ἐν σὲ γεγαμηκῆναι φασί. οἱ
τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμο-
σας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκα-
ρεῖ πάντα οἷχεται, καὶ ἐπιδὲ
λκσαι Μυρτίου νύ, καὶ ταῦ-
τα, ὦ Πάμφιλε, ὅποτε κυ-
μῶα ὄγδοον ἦδ' ἔτι. τοῦτο
γοῦν καὶ μόνον ἐπιδάμω ὧ
σὲ ἴρωτο, ὅτι μου τεκνικαύ-
την πεποιχκας τὴν γαστέρα,
καὶ

D Vcísne, Pamphile,
Philonis naucleri i-
stius filiam? Iam e-
nim uxorem duxiſſe te aiūt.
Tot autem iuramenta quæ
iuráſti, & lachrymæ iſtæ,
breui ad eò momento omnia
euanuerunt? & nunc Myrtij
obliuſ prorſum eſt: idq; etiá
Pamphile, cùm octauū iam
menſem ex te prægnans ſim?
Quippe hoc vel ſolūm ex
tuo amore conſecuta ſum, q
mihi tantū impleuiſti vterū,

καὶ μὲν τὰ μικρὸν παιδοτρο-
 φῆν δίκησιν, πρᾶγμα ἰταύρῳ
 βαρύτατον· οὐ γὰρ ἐκθήσω τὸ
 τιχθεῖν, καὶ μάστιγα, εἰ ἄρρην
 γήνοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὄνομα
 μάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρα-
 μύθιον τῷ ἔρωτι, σοὶ δὲ ὄνομα
 Διᾶ ποτὶ περὶ λυθὼν ἐκένῳ,
 ὡς ἄπιος γιγνήσκει περὶ τῶν
 ἀθλίων αὐτῷ μητέρα. γαμήεις
 δ' οὐ καλῶ παρθένον· εἴδομαι
 γὰρ αὐτῶν ἱναγχοῦς ἐν τοῖς θεῖς
 μοφοείοις μὲν τὰ τῆς μητρὸς,
 οὐδ' ἐπεὶ εἰδὴ, ὅτι Διᾶ αὐτῶν
 οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. καὶ
 σύ δ' οὐκ ἐπὶ πρότερον ἴδου αὐ-
 τῶν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς ἴδου, μή σε ἀνιά-
 τω, εἰ πάνυ γλαυκὸν ἔχει αὐ-
 τὸς, μηδὲ ὅτι Διάστροφος εἶσι,
 καὶ ἐς ἀκμήνους ὁρῶσι· μάλλον
 ἢ τὸν Φίλωνά ἐώρακας· τί πα-
 τίρας· τὴν νύμφης, τὸ πρόσωπον
 αὐτῆς οἶδα, ὥς οὐδὲν ἔτι δίκη-
 σθαι τῶν θυγατέρων ἴδ' ἄν. Πάμ.
 ἔτι σου ληρόσης, ὦ Μύρτιον,
 ἀκούσομαι, παρθένος καὶ γά-
 μους ναυκληρικὸς διεξιούσης.

Et me non ita multo post li-
 beros alere oportebit, rem
 meretrici grauissimam. Ne-
 que enim exponam infantē,
 Et maximè si masculus na-
 scatur, sed Pamphilo ei no-
 mine imposito, ego quidem
 solamen quoddā amoris ha-
 bebo: tibi verò exprobrabit
 aliquando accedens ad te il-
 le, quòd perfidus fueris in
 miseram ipsius matrem. Cæ-
 terum Pamphile, haudqua-
 quam formosam virginem
 ducis. Vidi enim nuper ipsā
 in Theſmophorijs vnā cum
 matre, nondum etiam sciens
 quòd propter ipsam Pam-
 philum visura ampliùs non
 essem. Proin tu quoq; antea
 ipsam cōtemplare, faciemq;
 Et oculos ipsius vide, ne te
 postea disrueat, quòd cæ-
 sios eos admodum habet: ne-
 que etiam quòd distorti sunt
 Et se mutuo aspiciunt. Imò
 verò Philonem vidisti, pa-
 trem puellæ. faciem igitur
 illius nosti: quare nihil ampliùs opus erit filiam quoque vide-
 re. P A M. Adhuc, Myrtium, nugantem te audio, vir-
 gines, ac nuptias nescio quas nauticas commemorantem?

ἐγὼ δὲ ἢ σιμμεύ τινά ἢ καὶ
 ἢ λὺν νύμφην οἶδα, ἢ ὅτι Φί-
 λων ὁ Αλωπεκῦθον, οἶμαι γὰρ
 ἱκανὸν λέγειν σέ, θυγατέρα
 ὅπως ἔχον ὥραϊαν ἢ δὴ γάμος;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλῳ ἐστὶν οὗτ' ὅ-
 ῳ πατρί. μὲν μνημαὶ γὰρ ὡς
 πρόωλον ἐδικάσατο περὶ συμ-
 βολαίου ναυτικοῦ. τάλαζον
 γὰρ οἶμαι, ὃ φείλων ὅσῳ πατρί
 οὐκ ἠθέλην ἐκτίναρ, ὃ δὲ πα-
 ρὰ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγα-
 γεν αὐτόν, καὶ μόλις ἐξέτισεν
 αὐτόν, ὅδ' ὅλον, ὡς ὁ πατήρ ἐ-
 φασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμῶν ἰδέ-
 δοκτο μοι, πῶ τῷ Δημίῳ θυ-
 γατέρα, πῶ τῷ Πέρυσιν ἱστρα-
 Τηγκόζος ἀφῆς, καὶ ταῦτα πῶς
 μνητὸς ἀνψιάρ οὔσαν, πῶ
 Φίλωνος ἐγάμεν ἄν; σὺ δὲ πό-
 θον ταῦτα ἠκουσας, ἢ σωτὴρ
 θηκας αὐτῇ, ὃ Μύρτιον, καί-
 νας τινὰς ζηλοτυπίας σχιά-
 μαχοῦσα; Μύρ. οὐκ ἔρ' ἐγα-
 μέης, ὃ Πάμφιλῳ; Πάμ. μίμη-
 νας, ὃ Μύρτιον, ἢ Λραπαλῶς.

καί

Egón' autem simam aliā
 quam, aut formosam spon-
 sam noui? aut omnino quòd
 Philon Alopecensis (illum
 enim opinor te dicere) fi-
 liam habet nubilem? At ne-
 que patri amicus ille est.
 Memini enim de pacto nau-
 tico non multo antè iudicio
 illum cum illo contendere.
 Nam talentum, opinor, de-
 bens patri, exoluere nolebat.
 Pater autem apud eos quī
 controuersias nauticas dis-
 ceptant, accusauit illum: a-
 deoq; ægrè tum exoluit il-
 lud, imò neque totum, ut pa-
 ter dicebat. Quòd si autem
 uxorem ducere etiam decre-
 tum mihi esset, Demeæ scili-
 cet filia relicta, eius qui sus-
 periore anno exercitum du-
 xit, idq; etiam cum conso-
 brina ea mihi sit, Philonis
 istam nescio quam uxorem
 ducerem? Tu verò vnde
 ista audisti? an fortè ipsa
 hoc effinxisti, nouas quas-

dam zelotypias meditando, & cum ijs perinde ut cum umbris
 nequicquam digladiando? MYR. Proinde uxorem, Pam-
 phile, non ducēs? PA. Infanis, Myrtiū, aut certè temulēta es.

Atquē

καὶ τοι χθὲς οὐ πάννυμι θύ-
 αμιν. ΜΥΡ. ἢ Δωρὶς αὐτὴ ἐ-
 λύπησέ με· περιφθέσσα ὅτ' ὡς
 ἔρια ὠνύσαιτό μοι ἐπὶ τῶν γα-
 στέρα, καὶ ὀξυαὶ τῇ λοχέᾳ ὡς
 ὑπὲρ ἐμῶν, Λισβίαν, ἔφη, ἐντυ-
 χῶσαρ αὐτῇ. μάκρον δ' οὐδ' αὖτε
 ἔσθ', ὃ Δωρὶ, λέγει, ἅπρ' ἀκύνκο-
 ας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά. Δω.
 ἀλλ' ἐπιτριβέτω, ὃ δισποῖνα,
 εἴ τι ἐψούσῃ μιν· ἐπὶ γὰρ κα-
 τὰ τὸ πρυτανεῖον ἐξῆνέ μιν,
 ἐνέτνχέ μοι ἡ Λισβία μεθ' ἡμῶ-
 να, καὶ φησὶν, ὃ ἔρασῃς, ὑμῶν
 ὃ Πάμφιλ' ὅ γαμῇ τῶν Φί-
 λων' ὅ θυγατέρα. εἰ δὲ ἀπὶ
 σοί μιν, καὶ ξίου με παρὰ κύνψας
 φανῇς τὸν στυγερὸν ὑμῶν,
 εἴδῃν πάντα κατὰ σκεμνύρα, καὶ
 αὐλητεῖδας, καὶ θόρυβον, καὶ ὑ-
 μνήσας ἄδοντας τινάς. Πά.
 τί δ' ἔρ, παρὲκ νύφας, ὃ Δωρὶ.
 Δω. καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαν-
 τας, ὡς ἔφη. Πά. μανθάνω τῶν
 ἀπάτων, ὅτι πάντα ἡ Λισβία,
 Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψούσατο, καὶ σὺ
 τῶν ἁλῶν ἀπώγνηκας Μυρτίῳ.

Atqui heri non ita multum
 inebriati fuimus. MYRT.
 Doris hæc mærore isto affe-
 cit me. Nam cum fortè mis-
 sa esset ut lanas coëmeret
 mihi ad vêtrem, & vota pro
 me faceret, Lesbîa ait fortè
 conuenisse se. Quin potiùs
 ipsa huic, Dori narra quæ
 audieris, nisi tuta finxisti ea.
 DOR. At malè dispeream,
 hera, si quicquã mentita fui.
 Nam postquam eò loci vbi
 curia est, veneram, obuiam
 fit mihi fortè Lesbia, subris-
 dens, atq; ait: Amator vester
 Pamphilus uxorem ducit,
 Philonis filiam. Ac si crede-
 re nollem, iussit ut in angu-
 portum vestrũ intrò aspice-
 rem, vbi omnia corollis &
 fertis ornata essent: præterea
 & tibicinæ, & tumultus, &
 qui Hymenæũ canerent, nō
 nulli. PAM. Quid igitur?
 aspexisti intrò? DOR. At
 que admodum, vidiq; omnia
 quæ illa dixit. PAM. Intel-
 ligo errorem, neque omnia

oὐτε
 tibi Dori, mentita Lesbia est, & tu vera Myrtio quoque
 renunciasti: nisi quòd metu frustra ambæ territæ estis.

οὐτε γὰρ παρ' ἡμῶν οἱ γάμοι.
ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθω ἀκέσας
τῆς μητρὸς, ὅποτε χθὲς ἀνέ-
στρεψα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ,
ὦ Πάμφιλι, ὁ μὲν ἡλικιώτης
σοι Χαρμίδης, ὁ δὲ γέγονε
Ἀεισανίτης υἱὸς, γαμέει ἥδη, καὶ
σφροναί, σὺ δὲ μέλει τινος
ἑταίρα σώσει τοιαῦτα παρα-
κέρω αὐτῷ, ὡς ὑπὸν κατέρχ-
θῶ, εἴτα ἰωθῶν περὶ ἡλθοῦν ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ὥς οὐδὲν εἶδον,
ἔρην δὲ Δωρὶς ὑστέρου εἶδον. εἰ δὲ
ἀπιστῆς, αὐθις ἀπὸ λῆθῶς, ὦ
Δωρὶ ἀκείδῳς ἰδὲ, μὴ τὸν σε
πρὸς πόρ, ἀλλὰ τὴν θύραν, πο-
τίειαι σὶν κατεσμιμένην· ὡς
ρήσας γὰρ τὴν τῶν γατόνων.
Μύρ. ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλι·
ἀπηγάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοῦ
τοῦ γένεω. Πάμ. ἀλλ' οὐκ ἄν
ἰγνέω, μήδ' ἔτι μανέλω, ὡς
ἐκλαθῶμαι Μυρτίς, καὶ ταῦ-
τα, ἥδη μοι κνούσης
παιδίον.

non esse. MY. Servāsti me, Pamphile. Strangulāsssem equidē
me, si quicquam tale factum fuisset. PA. At factum non est,
neque ita insaniero ego, ut Myrtij oblitus esse videar,
præsertim iam vterum ex me
ferentis.

Neque enim nuptiæ illæ apud
nos sunt. sed in mentem nūc
venit mihi quod ex matre
audiui quando à vobis heri
domum reuersus fui. Nam
illa mihi, Pamphile, inquit
tū, æqualis hic quidem tuus
Charmides, vicini huius As-
ristæneti filius, uxorem iam
ducit, et respiscit. Tu verò
quousq; tandem cum amica
cōsuetudinem habebis? Tas-
lia ego tum audiens, per ne-
gligentiam trans mittebam,
atq; in somnum prolabebar.
Deinde manē exurgens, do-
mo statim exiui, ut nihil eo-
rū sciam quæ Doris postea
vidit. Quòd si autem mihi
non credis, denuò abiēs hinc
Dori diligenter inspicere, non
porticū, sed ianuam ipsam,
vtra coronis ac fertis exora
nata sit. deprehendes enim
non nostram illam, sed vicin-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

α IN Thesmophorijs.] Thesmophoria, sacra Cereris, Cerealia à Latinis dicta. Cererem enim Græci θεσμοφόρον appellant, quasi legiferam : quo etiam epitheto à poetis insignitur. Virg. 4. Aen.

—maſtant lectas de more bidentes

Legiferæ Cereri—. Ouid. 5. Metam.

Prima dedit leges : Cereris sunt omnia munus.
eo die captiui ſoluebantur vinculis. Hermog.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ

Φίλινα.

MATER ET

Philinna.

MATER.

Ε Μανης, ὦ Φίλινα, ἢ τί ἐπαθόν
ἐν τῷ ξυμποσίῳ
χθές ; ἦ καὶ γὰρ
παρ' ἐμὲ Δίφιλῳ ἔωθε λα-
κρύων, καὶ δινυήσατό μοι, ὃ
ἐπαθον ὑπὸ σοῦ. μεμνηθῶσα
γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀνα-
παύσασθ' ὀρχήσασθαι, αὐτὴ δα-
κρυόουσα, καὶ μετὰ ταῦτα,
φιλήσας Λαμπρίαν τὸν ἱταῖ-
ρον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἰχαλὲν
ἐξέειπες, καταλιποῦσάν αὐτὸν,
ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Λαμπρί-
αν, καὶ περιβαλεῖν ἐκένον·
ἐαυτὸν δὲ ἀρπνίξασθαι, τοῦ-
των γιγνομένων. ἀπ' ὅθι τῆς
συνῆθης, οἶμαι, σωκράτους,
hæc fierent. Sed neque noctu opinor concubuiſti cum eo,

Nſanâne fuiſti,
Philinna, aut
quid tibi acci-
dit tandem in
conuiuio heri ? Venit enim
ad me Diphilus manè lac-
chrumans, & narrauit mihi
ea quæ indignè à te paſſus
fuerit. Ebriam enim fuiſſe
te, & in medium progres-
ſam ſaltaſſe ait, ipſo prohi-
bente, poſtea autem etiam
oſculatam fuiſſe Lampriam
ſodalem ſuum: ac poſtquam
ſuccenſuerit tibi, relicto ip-
ſo ad Lampriam tranſiſ-
ſe, illumq; amplexatam eſſe.
Seſe verò diſperſiſſe cum
relicto

Bbbb

3

relicto

καταλιπῶσα δὲ δακρύνοντα,
 μόνῃ, ἐπὶ τῷ πλησίον σκίμπος
 εἶδος κατέκειτο ἄδυσσα, καὶ λυ-
 πῶσα κέκοντο. Φί. τὰ γὰρ αὐτῆς
 σοι, ὦ μήτηρ, ἐδίκησά τοι οὐ
 γὰρ ἄρ' σιωπήσῃς αὐτῶς, ὅς
 βεῖν γέονται, ὅς ἐμὲ γὰρ ἀφεί-
 μως, ἰκοινοποιοῦνταί τοι, τῇ
 Λαμπρίᾳ ἐτάραξε, μηδ' ἐπώϊε
 κένε παρόντος. ἐπεὶ δὲ χαλε-
 πῶνυσσεν ἡ δέ με, καὶ δεινῶ-
 σα αὐτῶς, οἷα ποιεῖ, τῷ ὧτ' ὅς
 ἔκρετο ἐφ' ἑαυτῇ, ἀνακλῶ-
 σας τὴν αὐχένα τὸν Θαιδίον, ἐφί-
 ηκον δὲ τὸν πεσφυνῶς, ὥς μοι
 αἰς ἀπίσπασε τὰ χεῖλη. ἔτ' ἐ-
 γὼ μὲν δ' ἀκρύνον, ὃ δὲ ἐγὼ
 καὶ πρὸς τῷ Θαιδίᾳ ποτὶ πρὸς
 τὸ δὲ ἐλγε, κατ' ἐμὲ δ' ἡγαδὴ.
 καὶ ἡ Θαις ἐμαθ' ἵα, βλέπυσσα
 πρὸς ἐμὲ. ὥς δὲ πεϊόντα ἦ
 θοντο τὴν Λαμπρίαν, καὶ ἰκορ-
 ῶντες ποτὶ φιλεῖν τὸν ἀκν-
 ης. ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν
 κατεκλίθην, ὥς μὴ καὶ τῷ πε-
 φασίστοιο ὑπεροχῇ. ἡ Θαις δὲ
 ἀναστῆσα, ὠρχύσατο πρῶτον,
 ἀπ' οὐ μὲν uenire Lampriam animad-
 uertebant, ac tandem mutuis osculationibus explerant sese:
 ego quidem cum ipso tamē accubui, vt ne in posterum etiam
 hoc caussari posset. Thais autem exurgens, saltauit prima,
 nudatis

relicto autem lachrumante
 sola in proximo grabatulo
 iacuiſti, cantillans, atq; agrē
 faciens illi. PHIL. At ea
 quæ ipse fecit, mater, haud-
 quaquam narrauit tibi: neq;
 enim patrocinareris ipsi, con-
 tumelioſo aded̄ exiſtenti, qui
 me quidem dimiſſa, ſermo-
 nes ſubinde conferrebat cum
 Thaidē Lāpriæ amica, cūq;
 ille nondū adēſſet. Poſtquā
 autem videbat indignē ferre
 me, atq; ego nutu admo-
 nebam hominem eorum quæ
 faciebat, ille ſumma auricu-
 la apprehenſam, & ceruice
 ad ſe reclinatā Thaidem
 etiam oſculatus eſt, ita im-
 preſſo ore, vt vix inde labia
 retraheret. Proinde ego
 quidem lachrumabar, ille
 verò ridebat, ac Thaidē
 multa in aurem clam̄ ſuſur-
 rabat, de me videlicet. Et
 Thais quoq; ad me aſpiciēs,
 ſubridebat. Vbi autem ad-
 uenire Lampriam animad-
 uertebant, ac tandem mutuis oſcu-
 lationibus explerant ſeſe:
 ego quidem cum ipſo tamē accu-
 bui, vt ne in poſterum etiam
 hoc cauſſari poſſet. Thais au-
 tem exurgens, ſaltauit prima,
 nudatis

ἔργων μὲν δὲ σὰν ἐπιπολὺν τὰ σφύ-
 ρα, ὥς μόνη λαλᾷ ἔχουσα καὶ ἐ-
 παύσατο, ὁ Λαμπρίας
 μὲν εἰς ἵστα, καὶ ἔπειτα εἰς ἄλ-
 λους δὲ ἐπεριπῆν τὸ δόρυ θύμον
 καὶ τὸ λεχορήγησόν, καὶ ὅτι
 εἰς πᾶσι τὴν κισσάραν ὁπότε, καὶ
 τὸ σφύρον, ὥς καλὸν, καὶ ἄλλα
 μινεῖα, λαθάρην τὴν Καλὰ-
 μιδος Σωάνδραν ἐπαυνῶν,
 ἃ καὶ ἐχὶ Θαιδα, καὶ καὶ σὺ οἶ-
 θα συννομήσω ἡμῖν, οἷά ἐ-
 σι. Θαῖς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν ὁ
 θυς εἰς ἐμὴν; εἰ γὰρ τις, ἔφη, μὴ
 ἀσχεῖται καὶ ἔχουσα τὰ
 σκέλη, ὁρμήσεται καὶ αὐτὴ ἐξ-
 υαῖα. τί ἄν λέγοιμι, ὦ μή-
 ρερ; ἀνέειπε γὰρ, καὶ ὥρμησά-
 μιν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἀνα-
 σκεῖσθαι, καὶ ἐπακινθούμεν τὸ σκῆμ
 μα, καὶ τὴν Θαιδα ἐκ τῆς ὑπερ-
 βῆν τὸ συμπόσιον; Μὴ. φη-
 σὶ μοι ὁ δόρυ καὶ, ὦ θυγαῖρ. ἔδει
 προσηύδειν γὰρ ἐχέτω, λέγει δὲ ὁ
 μὴ τὰ μετὰ ταῦτα. Φί. οἱ καὶ
 ἔρ ἄλλοι ἐπῆνεν, ὁ Δίφίλος δὲ
 silentio scommata illud tacite confiteri? ac Thaidem per-
 mittere ita in conuiuio regnare? MAT. Aemulatio hæc qui-
 dem, filia, grauior paulò fuit. Nam ne curare quidem ista
 oportebat: sed tamen dic quæ post hæc consecuta sunt.
 PHIL. Cæteri quidem igitur laudabant, Diphilus autem

nudatis in multum usque talis,
 perinde ac si sola pulchros
 eos haberet: ac postquam
 desijt, Lamprias quidem ta-
 cebat, neque quicquam ver-
 bis addidit: Diphilus autem
 supra modum laudabat con-
 cinnitatem, ac gestus æqua-
 bilitatem, eò quòd in nullo
 adeò defecisset, quodque apertè
 ad citharā & motus & plā-
 ta respondissent, & alia infi-
 nita, perinde ac si Calamidis
 Sossandram laudaret, & nō
 Thaidem, quam tu quoque sa-
 tis nosti, cum nobiscū lau-
 ret nuper, qualis sit. Ipsa au-
 tem Thais qualia in me sta-
 tim probrosè dixit? Si quam
 enim, inquit, non pudet gra-
 cilium crurum quæ habet,
 exurgens saltet etiam ipsa.
 Hic tibi quid dicam, mater?
 surrexi equidem, atque salta-
 ui. Quid enim facere cōue-
 niebat? perferre scilicet, &

μόν. Ὁ ὑπὸν κατὰ βαλὼν ἐς
αὐτῶν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀνέβη
πρὶν, ἄχρι δὲ καμῦσαι παύ-
σαι μὲν. Μὲν. τὸ φιλήσαι ἢ τὸν
Λαμπρίαν ἀληθεὲς λέω, καὶ τὸ
μεταβάσαι περὶ πλεονεξίας αὐ-
τῶν; τί σιγᾷς; οὐκ ἔστι γὰρ ταῦ-
τα συγγνώμης ἄξια. Φί. ἀν-
τιλυπεῖν ἐδελόμην αὐτόν.
Μέ. ἔτα οὐδὲ σωκράτους οὐδὲ
ἀπὸ καὶ ἡδονῶν, ἐκείνου λακρύ-
ουτος, οὐκ αὐθάνη, ὃ θύγατρ,
ὅτι πτωχὰ ἴσμεν, οὐδὲ μέμνη-
σαι, ὅσα παρ' αὐτῷ ἐλάβομεν,
ἢ οἶον δὲ τὸν πέρυσιν χαμῶ-
θα δολιχάγομεν ἄν, εἰ μὴ τῶν
ἡμῶν ἢ Ἀφροδίτῃ ἐπιμψι.
Φί. τί οὖν, ἀνέχομαι δὲ τοῦ-
το, ὑβρίζομεν ἢ αὐτῶν; Μέ.
ἑργίζον μὲν, μὴ ἀνθύβριζε δὲ
ἐκ οἴσθα, ὅτι ὑβρίζομεν παύ-
ονται οἱ ἐρωτῶντες, καὶ ἐπιτιμῶ-
σιν αὐτοῖς, σὺ δὲ πάννυχον χαλῶ-
ν καὶ αὐτὸν ἀνθρώπων γυγνί-
σαι. καὶ ὅρα, μὴ κατὰ τὴν πα-
ροιμίαν, ἀπὸ ῥύσων πάννυχον
τάνοσαι τὸ λαλῶν.

Διογ.

obiurgant? Tu verò omnino difficilis semper erga hominem
fuiſti. Ac vide, ne iuxta prouerbiū, funiculum nimis inten-
dendo, abruppamus aliquando.

solus, supinus in tergū iacēs,
ad lacunar sursum aspicie-
bat scilicet, donec saltando
defessa ego quieui. MAT.
Quid aut quod Lampriam
osculata esse diceris, verum-
ne istud fuit? qd taces? Non
enim hoc quoq; venia dignū
est. PH. Atqui vicissim illi
aggre facere volebam. MA.
Deinde neq; cōcubuiſti vnā
cum illo, sed etiam cantillā-
ſti lachrumante illo. Annōn
intelligis, filia, quod mendiz-
ca atq; inopes sumus? neque
meminiſti quā multa ab il-
lo accepimus, aut quo pacto
superiore hyeme viuendum
nobis fuisset, nisi hunc nobis
ipsa adeo Venus obtulisset?
PHI. Quid tum igitur? an
ob id tolerarem hæc, & con-
tumelia ab ipso afficerer?
MAT. Irascere quidem, ne
autem vicissim contumelio-
sa fueris. An nescis quod cō-
tumelia affecti amatores, a
mare desinunt, & se ipsos

MEΛΙΤΣ

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ

Βακχίς.

MELISSA ET

Bacchis.

ΕΙ τινα οἶδα, Βακχί,
 γραῦν οἷα πολλαὶ Θῆ-
 ταλαὶ λέγονται ἐπέδυσ-
 σαι, καὶ ἱρασμίς ποιεῖσαι, αἱ
 καὶ πάνυ μισομένη γυναικὲς
 ἄνθρωποι, ὅπως ὄναο, παραλα-
 βῶσα ἤκέ μοι. θοιμάτια γὰρ
 ὄλα, καὶ τὰ χερσὶα ταυτὶ πέθε-
 μιν ἠδ' ἔως, ἑμόνον ἰδοίμι
 ἐπ' ἐμὲ αὐθις ἀνασρέψαντα
 Χαρίνορ, μισήσαντα Σιμί-
 χλιν, ὡς νυνὶ ἐμὲ. Βακ. τί φέ-
 ρει ἔτι σωέσιν, ἀλλὰ παρὰ
 τὴν Σιμμίχλιν, ὦ Μελίττα,
 οἴχεται Χαρίν; ἀλλὰ το-
 σάυτας ὅργας τῶν γυναικῶν
 ἐνέσχει, ὅς βροχθεὶς τὴν πλου-
 σίαν ἐκένει γῆμαι, πρὸς
 περικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον,
 ἐπιφροσύνη; μέμνημαι γὰρ
 ταῦτά σου ἀκούσασα. Μελ. ἅ-
 παντα ἐκῆνα οἴχεται, ὦ Βακ-
 χί, καὶ ἐμὲ πᾶσι ταῦτ' ἐμὲ
 φέρει δ' ἰώρα καὶ ὅπως αὐτόν;
 ἀλλὰ πίνεσι παρὰ τῷ σι-
 φῶτι

SI quam fortè nosti, Bac-
 chi, anum, quales mul-
 tæ Thessalæ perhiben-
 tur esse incantatrices, & a-
 mabiles videri facientes, e-
 tiam si qua prorsum odio di-
 gna mulier existat, eam ac-
 ceptam ad me adducas qua-
 so. ita tibi rebus tuis opta-
 tò frui liceat. Nam ego ve-
 stes omnes, atque omne au-
 rum hoc libenter amiserim,
 si solùm videam iterum ad
 me reuerti Charinum, odio
 Simmichen perinde habena-
 tem, atque me nunc habet.
 BAC. Quid ais, Melissa? nò
 amplius tecum consuetudi-
 nem habet, sed ad Simmichē
 diuertit Charinus, cuius gra-
 tia tantas iras parentum su-
 sinuit, cū diuitem illam v-
 xorem ducere negaret, quæ
 quinque in dotem talenta,
 ut dicebatur, illi allatu-
 ra erat? memini enim me i-
 sta ex te audire. MELIS.

Cuncta hæc euauuerunt, Bacchi, & iam quintus dies est,
 ex quo illum prorsus ne vidi quidem: sed potant apud æqua-

Bbbb 5 lem

φύθω Παμμένης αὐτός τε καὶ
 Σιμμίχη. Βακ. δεινὰ, ὦ Μί-
 ρηϊα σίπονθας, ἀλλὰ τί καὶ
 ὑμᾶς διέσκησεν; ἔαικε γὰρ οὐ
 μικρὸν τὸτ' εἶναι. Μέλ. τὸ
 μὲν ὅλον ἔθ' ἀπ' ἐν ἔχω, πρὶν
 δ' ἀνελθὼν ἐκ Παραιῶς· κα-
 τεκλήθη γὰρ, οἶμαι, χεῖρ
 αὐτῆς, ὥς μ' ἐπαύσατο, ὡς
 πατὴρ, ὅτι με προσέειπε.
 ἔπειτα ἐλθὼν, ὅτι πρὸς καλὸν,
 ὡς ἔθ' ὅ, πρὸς ἀμύσατο. ἀπ-
 σασάμεν δ' ἐπειπλῆκται
 εἰλοντο. ἀπὸ, φησὶ, πρὸς
 τὸν ναύκληρον Ερμότιμον,
 ἢ τὰ ἐπὶ τῶν ὁρίων γέγραμ-
 μένα ἐν τῇ λιραμακῇ ἀνά-
 γνῶθι, ὅπως καταστηλῶται ὑ-
 μῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ερμό-
 τιμον, τίνα ἔφην, ἢ ποῖαν σή-
 κην λέγεις; ὃ δ' ἐλὼν ἀπεκρί-
 νησθε, ὅτι δεινὸς, ἐκείνους
 ἔχον ἀσφαλείς. πόσα οἶε ἐκ
 τοῦτο μνηστῆρα καὶ με
 περιέβαλοντο, ἐπιστρέφον-
 τας, φησὶ ἀπὸ σφραγίδος
 τὸ

lem Pammenem ipse & Sim-
 miche. B A C. Acerba sanè
 hæc, Melissa, tibi accidunt.
 Sed quid adeò diffidiū hoc
 inter vos conciliauit? Vide-
 tur enim haudquaquam exi-
 guū istud esse. M E L. Quod
 ad summam rei attinet, pror-
 sum ne dicere quidem pos-
 sum. Paulò autem antè, cum
 ex Piræo rediret (descende-
 rat enim opinor eò, vt debi-
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus videlicet) neque
 me aspicere volebat ingres-
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, vti consue-
 tum inter nos erat, sed re-
 pellens à se, amplexari vo-
 lentem: Abi, inquit, ad nau-
 clerum Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in^b Ce-
 ramico scripta sunt, lege, vt
 bi nomina vestra columnis
 incisa sunt. Tū ego: Quém-
 nam, inquam, quem mihi
 Hermotimum narras? aut
 quas columnas dicis? Ille au-

tem nihil respondens, atq; etiam incœnatus dormiebat, auer-
 sus à me iacens. Quàm multa hîc me putas machinatâ fuisse,
 amplectendo, conuertêdo, atq; etiam osculando auersi illius
 cetericene

τὸ μεταφρῆσθαι; ὁ δ' ἔδ' ὅ-
πως τοιοῦτο ὑπερμαλάχθῃ. ἀλλ'
εἴ μοι, φησὶν, ἐπὶ πολλοῖς ὅ-
χλήσεις, ἀπαμὶ ἡδὴ, εἰ καὶ
μείσαι νύκτωρ ἀσίμ. Βακ. ὅ-
μως ἡδὲς τὸν Ερμότιμον;
Μελ. ἀλλὰ μεῖ ἰδοίς, ὦ Βακ-
χί! ἀθλιώτερον διαγύσσαι, ἢ
εὐὺ ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκλη-
ρον Ερμότιμον οἶδα. πολλὸν
ἀλλ' ὁ μὲν ἔωθ' ἀπεληλύθει,
ὧν ἀνικητόν ἐστιν αὐτὸς ἄσαν-
τ' ἀνιγρόμεν'· ἐγὼ δ' εἰ με-
μνήμιω, ὅτι κατὰ τοίχου τι-
νὸς ἐλθὲν καταγεγράφθαι τῶ-
νομα ἐν κεραμικῷ, ἐπιμύ-
σθην Ἀκίδα κατασκευομένην.
ἡ δ' ἀπομύσθῃ ἐν ἔνθῃ, ὧν το-
δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐ-
σίουτων ἐπὶ τὰ θεῖα, πρὸς τῷ
Διπύλῳ, Μελισσᾷ φιλεῖ Ερμό-
τιμον· καὶ μικρὸν αὐτὸς ὑπο-
κάτω, ὁ ναύκληρ' Ερμό-
τιμ' ἐφίλει Μελισσαν. Βακ.
ὦ τῶν περὶ τῶν νηανίσκων,
σωτήριμι γάρ. ληπτῆσά τις θέ-
λων τὸν Χαρίνον, ἐπεγρά-
ψεν, σιλότυπον ὅντα εἰδώς. ὁ
ἰαυτῶν

cervicem? At ille ne villo
quidem pacto se deliniri passus
est: sed si mihi, inquit,
plus satis molesta fueris, abi-
bo hinc, etiam si nox intem-
pesta sit. BAC. Attamē nō-
ras Hermotimum? MEL.
At me videas, ὦ Bacchi, mi-
seriorem multò quàm nunc
sum, degere, si vllum ego nau-
clerum Hermotimū vsquam
nouī: nisi quòd ille quidem
summo mane à me abiit, sta-
tim ad galli cantum expe-
rectus, ego verò memine-
ram, quòd in pariete quodā
in Ceramico scriptum aie-
bat nomen istud esse, atque
ob id nisi statim Acidem,
quæ illud videret. Illa ve-
rò aliud quidem nihil re-
perit, nisi hoc solum inscri-
ptū ad dexteram ab ingres-
su supra Dipylum: Melissa
amat Hermotimum. Et rur-
sum inferiùs paulò: Naucle-
rus Hermotimus amat Mes-
sissam. BAC. O' adole-
scentes curiosos ac petulanz

tes. Intelligo enim. Aegrè facere quispiam Charino volens,
inscripsit hæc, zelotypum videlicet ipsum esse sciens. Ille
autem

ἢ αὐτίκα ἐπίσθεν. ἢ δὲ πρὶς
 δοίμι αὐτῷ, ὁστέξομαι, ἄπει-
 ρός ἐστι καὶ πᾶς ἔστι. Μέλ. πῶς δὲ
 ἄρ' ἰδοίς ἐκένου, ὅς ἐγκλησά-
 μην ὅτι αὐτῷ, σωῖσι τῇ Σιμμί-
 χῃ. οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἡμοί
 ἔχουσιν αὐτόν. ἀλλ' ἔτινα ἔν-
 ροιμι, ὃ βακχί, γράων, ὥς ἔ-
 φη, ὁπρὸς σοί γὰρ ἄρ' ἀφ' ἑᾶς.
 Βακ. ἔστιν, ὃ φησὶ τῇ, ὅτι χε-
 σίμη φαρμακίς, Σύρα τὸ γέν-
 ῃ, ὡμὴ ἔτι, καὶ συμπεπληγῆς,
 ἡ μοι ποτὶ Φανίαν χαλινά-
 νουσα ἀφ' ἐκένου ἐκῆ, ὃσπερ
 Χαρίν, διήλαξεν μετὰ μί-
 νας ὅλως τίσσας, ὅτι ἐγὼ ἤ
 ἦδ' ἀπὸ γυναικῶν, ὃ δὲ πρὸ τῶν
 ἐπιδῶν ἦκεν αὐτῇς ἐπ' ἡμέ-
 ρῃ. Μέλ. τίς ἔπραξεν ἢ γράως, ἔ-
 περ ἔτι μνήμηνσαι; Βακ. λαμ-
 βάνα ἢ ὅδ' ὡπαυ, ὃ Μελί-
 τα, τ' μιθόρ. ἀλλὰ δραχμὴν
 καὶ ἄρτον, καὶ ἐπιπᾶσαι δὲ
 αἶμα μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὅδ' οὐ
 λὸς ἐπὶ δ', καὶ θύον καὶ δῖα δα-
 ταῦτα δὲ ἢ γράως λαμβάνα,
 καὶ κρατῆρα λεκέρᾶσαι δ' ἢ,
 καὶ

lissa, sed drachmam, & panem: & impositos præterea op-
 portet cum sale obolos septem, & thyum, & facem. Ista
 uerò anus accipit, & craterem quoque misceri illi oportet,
 bibere &

autem statim ut legit, credis-
 dit. Quòd sicubi igitur im-
 psum viderem, dicerem: Im-
 peritus rerum est, ac puer ad-
 huc. MEL. Vbi verò videas
 illum, qui cum Simmiche con-
 uersatur, se ipsum cum illa
 concludens? Parentes autem
 etiamnum apud me querunt
 ipsum. Sed si quam anum ha-
 bere, Bacchi, ut dixi, possim,
 ea apparēs fors seruaret me.

BAC. Est quædam venesi-
 ca, meatu ad hanc rem ma-
 ximè idonea, Syra natione,
 cruda adhuc, & benè com-
 pacta, quæ mihi aliquando
 Phaniam, cum & ille mihi
 temerè ita succenseret, re-
 conciliauit, idq; post totos
 menses quatuor, cum ego iam
 planè desperāsssem. Ille au-
 tem incantationibus com-
 pulsus, rursus ad merediit.

MEL. Quid igitur posce-
 bat anus ea, si modò adhuc
 meministi? BAC. Non ma-
 gnā accepit mercedem, Mez-

καὶ πίνειν ἐκένω μόνω. δὴ
 σα τίς τίς αὐτῷ ἄνδρὸς εἶναι,
 οἷον ἱμάτια, ἢ λευπιδας, ἢ ὅ-
 λγας τριχῶν, ἢ τὶ τῶν τοιῶ-
 των. Μελ. ἔχω τὰς λευπιδας
 πού. Βακ. ταύτας λευμά-
 σασα ἐκ παλαιᾶς, ὑποθυμίζ-
 ῶ δὲ, πάσης καὶ τῶν ἀλῶν
 ἐπὶ τὸ πύρ, ἐπιλέξῃ ἄμφω
 τὰ ὀνόμα' α, καὶ τὸ ἐκένω καὶ
 τὸ σόρ. ἔτα ἐκ τῶν λόγων πρὸς
 κομίσασα ῥόμβον, ἐπισφί-
 στω τινὰ, λέγῃ ἐπιτρώ-
 χῳ τῇ γλώσῃ βαρβαρικῶς καὶ
 φεικῶς ὀνόμα' α. ταῦτα ἐ-
 ποίησι τότε, καὶ μὴ οὐ πο-
 λὺ Φανίας ἄμα, καὶ τῶν σω-
 φιδῶν ἐπιτιμησάντων αὐ-
 τῷ, καὶ τῆς Φοιδίδος, ἢ συ-
 νῶ, ποτὶ αὐτόν, ἢ καὶ μοι,
 τὸ πλεον ἐπὶ τῆς ἐπιδῆς ἀ-
 γόμεν. ἔτι δὲ καὶ τὸ μὴ
 σφιδῶ κατὰ τῆς Φοιδίδος
 τὸ μίσθον ἐδιδάξατο, τῆς
 εἰσάσαν τὸ ἔχον, ἐπὶ ἄρ-
 λίποι, ἀμαυρώσασα ἐπὶ ἄρ-
 ται καὶ ἄλλοις ἐκένω τὴν
 μὲν δὲ ξιδῶν καὶ ξιδῶ δὲ τὸν
 αὐτῶν

et vestigium ab illa impressum obseruarem, & in sinistrū il-
 lius, pede meo dextero insisterē, cōtrā autem in dexterū illius,
 sinistro

bibereq; illam inde solam.
 Oportebit autem & ipsius
 viri aliquid adesse, uti vestē,
 aut crepidas, aut pauculos
 crines, aut id genus aliud
 quippiam. MEL. Habeo
 crepidas illius. BAC. His-
 ce igitur ex palo suspensis,
 infra suffitum thyo facit, &
 spergens igni salem quoque.
 Pronunciat autem amborū
 nomina ad hæc, & illius vis
 delictet, & tuum. Deinde è sis-
 nu proferens rhombum, huc
 illuc conuerit, incantationē
 quandā dicens volubili lin-
 gua, barbara videlicet atque
 horrenda nomina. Hæc illa
 tum fecit, ac non multò post
 Phantias, cum illum pariter
 & æquales ob hoc reprehen-
 derent, & ipsa Phæbis, quæ
 cum rem habebat tum, mul-
 tum postularet, venit mihī
 incantatione ista prorsum
 attractus. Præterea autem
 etiam odij conciliandi medi-
 camentum hoc contra Phæ-
 bide docuit me, ut videlis

ἀεισέδῃς ἑμπαλιν, καὶ λέγαν,
ἐπιβιβνυκὼς εἰ, καὶ ὑπεράνω ἀ-
μί. καὶ ἰποῖνσα, ὥς περ ἰταξέ.
Μέμ. μὴ μέμει, μὴ μέμει, ὦ
Βακχί, ἀάλα ἥδ' ἡ πλὴν Σύρα,ν,
οὐδ', ὦ Ακί, τὸν Ἀρτορ καὶ τὸ
θύον, καὶ τὰ ἅμα πάντα πρὸς
πλὴν ἰπῶδ' ὅν τ' ἐπιφέ.
incantationem quæ pertinent, appara.

sinistro meo, atque ita dis-
cerem: Conscendi te, ac su-
perior sum. feci q; ita ut illa
tum præcepit. MEL. Ne
morare, Bacchi, ne morare,
sed voca iam Syriam illam.
Tu verò, Aci, panem & ver-
benas, & cætera omnia ad

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a THESSALAE incantatrices.] Suprà in Glycera &
Thaide iam annotauimus, Thessalam gentem præter ceteras
veneficij nomine notatâ esse. Strepsiades apud Aristophanem
in Nubibus consultit Socratem, an adhibenda sit Thessala in-
cantatrix, quæ Lunam cælo detrahat, quò minus in Neomenia
cogatur æs alienum reddere. Horatius Carminum libro primo,
Ode vigesima septima:

Quæ saga, quis te soluere Theffälis
Magus venenis: quis poterit Deus?

b Ceramico.] Locus fuit Athenis, ubi meretrices habita-
bant: & alter, ubi bello cæsi sepeliebantur. Suidas & idem Lu-
cianus in Scythia & Piscatore.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ CLONARIUM ET
Λαυρία. Leana.

ΚΑινὰ περὶ τοῦ ἀκούο-
μεν, ὦ Λέαννα, πλὴν Λε-
σβίαν Μεγίλλαν, πλὴν
πολλῶν ἑρῶν σὺ, ὥσπερ ἄν-
δρα, καὶ σωθῆναι, ὑμᾶς, οὐκ
οἶσ'.

N Oua quædam de te
audimus, Leana, Le-
sbiam videlicet Me-
gillam diuitem illam ama-
re te perinde ut virum: &
coire vos, nescio quid mutuo
vobis

οἷον, ὅ, τι ποιεῖσας μετ' ἀλ-
λῶν. τι βούτο, ἡρθείαςας;
ἐπ' εἶπε, εἰ ἀληθῆ ταῦτα ἐ-
στιν. Λέει. ἀληθῆ, ὦ Κλωνά-
ειον· ἀσχωῶμαι δέ, ἀπόκο-
βον γὰρ τίθει. Κλων. πῶς δ'
κροτοφῶς, τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
βέλεται ἡ γυνή; τί δὲ ἢ πρᾶτ-
τιτε, ὅταν συνῇτε; ὁρᾷς, ὦ
Πλῆς με· ὃ γὰρ ἀπὸ κρύπτου
τὰ βιαιῶτα. Λέει. φίλῳ μὲν, εἰ
καὶ τίνα ἀλλῶ. ἡ γυνὴ δέ
λευνῶς ἀνδρική θειν. Κλων. ὦ
μανθάνω, ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ
μή τις ἐταίρειά τυγχάνη δέ-
σα· βιαιῶτα γὰρ ἐν Λέσβῳ
λέγασιν γυναῖκας, ἵπτο ἀνδρῶν
μὲν οὐκ ἐθιλούσας αὐτὸ πω-
σθαι, γυναῖξί δὲ αὐτὰς πω-
σιλεύουσας, ὥσπερ ἄνδρας.
Λέει. βιαιῶτό τι. Κλων. ἐκοιῶ,
ὦ Λέαινα, βούτο αὐτὸ ἢ δὴ
γῆσαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶ-
τον, ὅπως δὲ καὶ συνεπέθης,
καὶ τὰ μετὰ ταῦτα. Λέει. πό-
τον τίνα συγροβύσα αὐτῇ,
καὶ

vobis facientes. Quid istud
erubuiſti? Sed dic mihi, ve-
rāne iſta ſunt? LEÆN.
Vera, Clonarium: pudet au-
tem dicere. Alienum enim
quiddam eſt. CLON. At
per Cererem, quid hoc ne-
gotij? aut quid ſibi vult
mulier? Quid autem etiam
agitis, quando coitis? Vi-
des, haudquaquam amas me:
neque enim celares me ta-
lia. LEÆN. Amo equi-
dem te, quantum vllam a-
liam. Mulier autem illa, viri-
lis ſupra modū eſt. CLON.
Non intelligo quidnam e-
tiā dicas, niſi ſi Tribas quæ-
piam eſt. Tales enim in^a Le-
ſbo perhibent mulieres eſſe,
quæ à viris quidem pati il-
lud nolint, cum mulieribus
autem ipſæ perinde ac vi-
ri ſolent, cogrediantur.
LEÆN. Tale quippiam
eſt. CLON. Proin me Leæ-
na, iſtud ipſum etiam expo-
ne, quo pacto videlicet ab

initio ſolicitauerit te, quōq; modo etiam adduci te ut illi mo-
rem gereres, paſſa fueris, & quæ deinceps conſecuta ſunt.
LEÆN. Compotatiunculam quandam inſtituerant ipſa &
Demonafſa

καὶ Δημόνασσε ἡ Κορινθία,
 πλοσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμό-
 τιχον τῇ Μεγίλλῃ, παρελθέ-
 φασί με λιθαρίζων αὐτῶς. ἰ-
 πὰ δὲ κιθάρεῖσα, καὶ ἀωρὶ λῶ,
 καὶ ἴδα λαβούδην, καὶ ἱμέ-
 θυον, ἄλλο δὲ, ἔφη, ὦ Λέαι-
 να, ἡ Μεγίλλα, κοιμᾶσθαι ἤρ-
 ᾷ δὲ λαλῶν ἐν ταῦθα λάβουδ-
 μιν ἡμῶν, μέση ἀμφοτέρω-
 ρων. Κλων ἐκάθουδ' οὐ, τὸ μέ-
 τα ταῦτα τί ἰγγύζω; Λέ. ἰθί-
 λην με τὸ πρῶτον, ὥσπερ οἱ
 ἄνδρες, ἐκ αὐτὰ μόνον πλο-
 ῤεμόσουσιν τὰ χεῖλη, ἀπ' ὧν
 πανοίγισται τὸ σῶμα, καὶ πρὸς
 εὐέλπτον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἰ-
 θλιβόν. ἡ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἴδακνε μεταξὺ λαταφι-
 λούσα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχον εἰ-
 πᾶσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα ἔην.
 χεῖρον δὲ ἡ Μεγίλλα ὑποθι-
 μῶν ἥδη ἔσα, πλὴν μὲν πλυν-
 κλῶ ἀφείλετο τῆς λεφαλῆς· ἰ-
 πικαῶ δὲ πάννυ ὁμοία καὶ
 προσφυῖς, καὶ ἐν χεῶν ὥ-
 ρθῃ αὐτὴ, λαθάπερ οἱ σφό-

δρα

Demonassa Corinthia ista,
 diues ipsa quoque, & in ea-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq; me, ut
 cithara ipsis canerem. Post-
 quam autē satis cecineram,
 & iam intempesta nox erat,
 cubitumq; ire conveniebat,
 ipsæ autem iam ebriæ erant:
 tum Megilla: Age, inquit,
 Leana, iam enim dormire
 æquum est, hic nobiscum ve-
 nâ cuba, media inter utram-
 que. CLON. Concubuiști-
 ne? Quid tū postea factum
 est? LEAN. Osculabantur
 me primò, perinde atque viri
 solent, non ipsa modò labia
 applicantes, sed os subape-
 rientes quoque. Deinde &
 amplexabantur, & papillas
 atterebant mihi. Demonas-
 sa autem etiam mordebat
 inter deosculandum. Ego ve-
 rò quidnam rei esset, haud-
 quaquam etiam coniectura
 consequi poteram. Cæterùm
 parua iniecta mora, Me-
 gilla cū iam incaluisset, comam, ut illam quidem ficti-
 am habebat, à capite reiecit, ipsa autem iacebat omni-
 nò similis atque æquiparanda^b gladiatori alicui vehementer
 virili

θρα ἀνδρῶδες τῶν ἀθλητῶν,
 ἀπικαρμύνη. καὶ ἐγὼ ἰτα-
 ράχθω ἰδὼν ἡ δέ, ὦ Λέαι-
 να, φησιν, ἰδὼν ἄλλο οὕτω
 λεπτόν νεανίσκον; ἀπὸ ἐξ ὁ-
 ρῶ, ἔφην, ἰνταῦθα νεανίσκον,
 ὦ Μήγίλλα, μὴ καταθέλω
 με, ἔφη. Μήγίλλα ὦ ἔγὼ λέ-
 γομαι, καὶ γιγάμηκα πρόπαλαι
 ταῦτόν Δημόναστον, καὶ ἔστιν
 ἡμὴ γυνή. ἰδέσθαι, ὦ Κλωνά-
 εϊον, ἐπὶ τότῳ, καὶ ἔφην, οὐκοῦν
 σὺ, ὦ Μήγίλλα, ἀνὴρ τις ὢν ἰδέ-
 σθαι ἡμᾶς, καθεύδοντες τὸν Α-
 χιλῆα φασὶ λυσιόμηνον ἐν
 ταῖς παρθέναις, καὶ τὸ ἀν-
 δρῶδες ἡμῶν ἔχεις, καὶ ποιεῖς
 τὸν Δημόναστον, ὅπως οἱ ἄν-
 δρες; ἰδέσθω μὲν, ἔφη, ὦ Λέαι-
 να, ἐκ ἔχῳ, δέ μοι οὐδὲ πᾶ-
 ν αὐτοῦ ἰδίον δέ τινα πρόσ-
 πον ἡ δέ ἰδὼν πρῶτον ὁμοιοῦ-
 τα ὅψεσθαι. ἀπὸ μὴ Ερμαφρό-
 διτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι
 λέγονται, ἀμφότερα ἔχοντες; ἔ-
 τι ἔγὼ γινώσκω, ὦ Κλωνάεϊον, τὸ
 πρῶτον. ἔφησιν, ἀπὸ τῶν πάντων
 ἀνδρῶν

Hermaphroditus es, inquam ego, quales multi perhibentur es-
 se utrunq; membrum habentes? (Adhuc enim, Clonarium, id
 ipsam rem ignorabam) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

virili atque robusto, ad vi-
 uum usque cute detonsa, Ac
 ego quidem ubi aspexi, pers-
 territa sum. Illa verò, Leæ-
 na, inquit, ecquem adolescé-
 tem unquam vidisti ita pul-
 chrum? At non video, in-
 quam ego, ullum hîc ados-
 lescentem, Megilla. Tum il-
 la, Ne me, inquit, effæmines,
 aut mulierem facias: Megil-
 lus enim vocor ego, & iam
 olim Demonassam hanc vx-
 xorem duxi, estq; ea vxor
 mea. Risi equidem ad hæc,
 Clonarium, atque, proinde
 Megilla, latuisti, inquam, tu
 nos, vir existens, & quemad-
 modum Achillem aiunt in-
 ter virgines absconditum la-
 tuisse: habesq; virile illud,
 ac Demonassæ facis idem
 quod viri solent? Idem ego
 Leæna, inquit, non habeo,
 sed neque opus eo admodum
 habeo. Peculiari autem mo-
 do suavius aliquanto con-
 uersari me videbis. At num

ἄνθρωποι. ἡμεῖς, ἔφη, ἐγὼ, ὁ
 Βοιωτίας ἀνληγρίδος Ἰσμελίο
 δώρας, διηγεμῆνης τὰ ἐφε-
 ρια παρ' αὐτοῖς, ὥς ἡνοῖτό
 τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀ-
 νήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μολυτὶς ἄ-
 εις· οἶμαι, Τέρεισις τὸν νο-
 μα. μὴ δὲν τι καὶ σὺ τοιοῦτό τι
 πονθας; ἔκρου, ὦ Λέαινα, ἔφη,
 ἀπὸ ἀγνῆθλου ὁμοία ταῖς ἄλ-
 λαις ὑμῶν, ἢ γινώμι δέ, καὶ ἢ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰ καὶ ποντα,
 ἀνδρὸς ἐστὶ μοι. καὶ ἰκανὴ γοιῶ
 τοι, ἔφη, ἐπιθυμία; πᾶρεχε
 γοιῶ, ὦ Λέαινα, ἢ ἀπιστῆς, ἔ-
 φη, καὶ γνώσῃ ἐδὲν ἐνδεδυσάμ-
 ει τὸν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀν-
 τὶ τῷ ἀνδρείῳ. ἀπὸ πᾶρεχε,
 ὅψο γάρ. πρὶς χορ, ὦ Κλωνά-
 εϊον, ἰκτενέσης ποτὶά, καὶ
 ὄρμόν τινά μοι δέσης τῶν πο-
 λυτελῶν, καὶ ὁ θόνας τῶν λε-
 πτῶν. ἔτα ἐγὼ μὲν ὥσπερ ἄν-
 δρα περιελαμβανον. ἢ δὲ ἐ-
 ποιδεῖς, καὶ ἐλίσσει, καὶ ἡδύμα-
 νι, καὶ ἐλόκη μοι ἐς ὑπερβο-
 λῶν ἡδύομαι. Κλω. τί ἐποιδεῖς,
 ὦ Λέαι-

vir sum. Tum ego: Audiui,
 inquam, ex Βαογία tibicina
 quadam Ismenodora nomi-
 ne, cum illa quæ Ephestria
 apud ipsos dicuntur, enarra-
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere virum factū, qui
 idem et vates optimus fue-
 rit. Num igitur et tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua-
 quam Leæna, inquit, sed na-
 ta equidem sum similis vo-
 bis alijs: sententia autem et
 libido, ceteraq; omnia viri-
 lilia mihi sunt. Proinde suf-
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa: Præbe igitur,
 Leæna, inquit, et cognosces
 me nihilo inferiorem viris
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro virili illo. Sed præ-
 be: videbis enim. Præbui itaq;
 que, Clonarium, cum illa diu
 muliumq; supplicaret, atque
 etiā monile daret ex precio-
 sioribus illis quoddā, et ve-
 lamina aliquot tenuiora. At-
 que exinde ego quidē illā p-
 inde ac virū cōplectēbar. Illa

autem et faciebat, et osculabatur, et anhelabat, videbaturq;
 mihi supra modū adeo voluptate affici. C L. Quid faciebat,
 Leænai

ὦ Λέαινα, ἢ τίνα πρόσωπον; τὸ-
το γὰρ μάστιγι ἔπει. Λέ. μὴ
ἀνάγκη αἰετῶς ἀσχετὰ γὰρ
ὦσε μὰ τὴν Οὐρανίαν ὃν ἄρ
ἔποιμι.

per Vraniam, haud facile dixero.

Leæna? aut quo modo? hoc
enim quaeso ut maximè di-
cas. LEÆN. Ne qua-
re accuratiùs omnia, turpia
enim sunt, quare equidem,

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a IN Lesbo.] Lesbos in mari Aegæo insula, in qua My-
silena: vnde postea tota insula denominata. Strabo libro 13.

b Gladiatori.] Lucianus hic ostendit, inter Athletas (qui
in promouenda corporis firmitudine studium omne ponebant)
qui viriliores erant, ad cutem vsque totondisse capillos. Viseba-
tur inquit Leæna, cute tenus attonso capite, more athletarum,
qui ceteros robore antecunt. c Quemadmodum Achil-
lem aiunt.] Quum Thetis mater Achillis ab oraculis au-
disset, periturum filium in expeditione Troiana, si eò cum cæ-
teris Græcis proficisceretur: iam adultum illum inter filias Li-
comedis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occu-
lavit. & ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutum
in puellam transformavit. Vbi cum aliquandiu delitisset i-
gnotus, vnam earum quibus cum virguncula more versabatur,
puellam, Deianiram nomine, Regis filiam, clam inter sacra Bac-
chi corruptit, fecitque gravidam: ex qua postea Pyrrhum susce-
pit. Qui, quod non rarò solet vsu venire, imitator patriæ virtu-
tis euasit admodum bellicosus. Græcis demùm vehementi desi-
derio, vbinam esset Achilles requirentibus, negotium Ulyssæ
& Diomedæ datum est, ut quàm maxima possent diligentia, de
absente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non
posse, nisi ipse adesset. Itaque Achilles ab Ulyssæ astu comper-
tus est, in Scyro, muliebriter indutus: atque aded ab eodem
persuasus, ut reiectis mollibus & viro indecoris vestibus, vna
cum ceteris Græcis in bellum iret. Ceterùm cum ipsi necesse es-
set muliebrem cultum exuere, & se virum fateri, volens inte-
rim consultum Deianira (quæ iam ex se conceperat) Lyco-

medi rem omnem aperuit. Primum ille granatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Ulyssis victus, coniugium firmavit, & Achilli Deianiram letissimo hymenaeo collocavit. Sub hac in bellum profectus est, data tandem prius fide, firmoq; iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ
Κόριννα.

CROBYLE ET
Corinna.

Κόριννα, ὥς μὲν οὐ
πάνν θανόντων, δ
ινόμις, τὸ ζωῶ
κα γνῶσαι ἐκ παρθένου. με
μάθηκας ἤδη, μετὰ μαρ
κίου μὲν ἑρᾶν γνομῆν
μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίθω
μα κομισαμένη, ἐξ ἧς ὅρ
μον αὐτίκα ἀνήσομαι σοι.
Κό. ναὶ μανναλειον, ἐχέτω
δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυρρα
γῆς, οἷον ὁ Φιλαίνιδος ἐ
ειν. Κρω. ἔστω τοιοῦτον.
ἄκουε δὲ καὶ τὰ πᾶσα παρ' ἐ
μοῦ, ἃ σε χεῖ ποιᾶν, καὶ ὅ
πως πρὸς φέρωμαι τοῖς ἀνδρά
σιν. ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀφ
εροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ἃ
θύγατερ, ἀλλὰ διδοίτη ταῦ
τα, ἐξ οὗ τίθνηκεν ὁ μακα
ρίτης σου πατήρ, οὐκ οἶδα,
ὅπως

QVod igitur, Corin
na mea, haudqua
quam ita graue fu
erit, ceu tu putabas, ex vir
gine mulierem fieri. id iam
didicisti videlicet, quippe
quæ cum adolescente qui
dem formoso fueris: mi
nam autem pro prima met
cede abstuleris, pro qua
statim monile comparabo
tibi. C O R I N. Ita ama
bo. Habeat autem & la
pillos aliquos pellucidos,
quale Philænidis est. C R O.
Erit sanè tale. Sed audi
etiam cætera ex me, quæ
te oportet facere, & quo
pacio accommodare te vi
ris. Nam alia nobis victus
ratio nulla est, filia, sed per
duos hosce annos, ex quo pa
ter

ὅπως ἀπεξέμεν; ὅτι δὲ ἰκῶ-
ν ὅτι, πάντα ὡς ἡμῖν ἰκα-
νὰ ἔχοντες ἔχοντες, καὶ μέγα ὡς ὄνο-
μα αὐτῶν Περαιῆ. καὶ πάν-
των ὅτι ἀκούσαι διόμνυμι-
νων, ἡ μὲν μετὰ Φιλίνου με-
κίτι ἔσονται ἀπὸν χαλκία. με-
τὰ δὲ τὴν τελευτῶν, τὸ δὲ πρῶ-
τον ἀπὸ δολοφύνης τὰς πυράρας,
καὶ τὸ ὅπλον καὶ σφύρα δι-
μῶν, καὶ τὰ τῶν διὰ τὰς ἀφῆ-
κτα νιῶν μὲν ὑφαινοῦν, νιῶν
δὲ ἑρὸν κατὰ γὰρ, ἡ δὲ ἡμο-
να ἡλῶθον, ἡ ποιεῖσθαι τὰ
σιτία μόλις. ἔδοσκον δὲ σι, ὡς
θυγατερ, τὴν ἡλπίδα πει-
σέμεν. Κό. τὴν μὲν λεί-
γας; Κρῶ. ἔκ, ἀπὸ ἐπορί-
μῳ, ὡς τηλικαῦτη γνομῆν,
θρέψας δὲ ἡμῖν, σιῶν τὴν δὲ κα-
τακοσμήσας ῥαδίως, καὶ πλε-
τίσας, καὶ ἰοῦσας ἔξας ἀ-
ποργῆς, καὶ θεραπεύσας.
Κό. πῶς ἔφης μῆτερ, ἡ τί λεί-
γας; Κρῶ. σωούσα μὲν τοῖς

υἱανί-

ter tuus, piæ memoriæ, des-
functus est, an nescis quo pa-
cto vitam egerimus? At quā-
do ille adhuc vivebat, abun-
dè nobis omnia suppetebant.
Artem enim ferrariam ex-
ercebat, magnūque adeo
nomen eius erat in Pyræo:
ac plerosque audire licet de-
ierantes, quòd post Phil-
num ferrarius talis opifex
alius ampliùs non sit futu-
rus. Post mortem autem ei-
us, principio quidem diuen-
ditis forcipibus, & incude,
& malleo, duabus minis, ex
illis tum vitam sustentavi-
mus. Postea autem, aliàs qui-
dem texendo, aliàs autem
tramam deducendo, inter-
dum etiam stamina nendo,
ægrè victum parabam. Te
verò, filia, enutriebam,
spem expectans. COR. Mi-
nam istam dicis? CRO.

Non, verum ita rationem
inibam, quòd cum ad istam

ætatem peruenisses, & me facile alere postea, & te ipsam
exornare posses, diues videlicet ipsa futura, & vestes ha-
bitura purpureas, & ancillas pedisequas. CORIN.
Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO. Si cum

Cccc 3

adoles-

θανίσκοις, καὶ συμπίνουσα
 μὲτ' αὐτῶν, καὶ συγκαθούδης
 ἐπὶ μισθῷ. Κό. καθάπερ
 ἡ Δάφνις ὁ θυγάτηρ, Λύρα;
 Κρω. ναι. Κό. ἀλλὰ ἐκένη
 ἱταῖρά ὄσιν. Κρω. ἔθελον τοῦ-
 νο δανόμην καὶ σὺ γὰρ πλουτῆς
 σης, ὡς ἐκένη, καὶ πολλὰς ἐ-
 ρασὰς ἔξῃς. τί ἐλάρυσας, ὦ
 Κόειννα; ἐχ' ὀρέῃς, ὁ πόσσαι, καὶ
 ὥς πεισπέλασσι ἄσιν αἱ ἱταῖ-
 ραι, καὶ ὅσα χήματα λαμβά-
 νουσι, τὴν Δάφνιδα γοῶν ἐγὼ
 οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστω, ῥάκη,
 πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι τὴν ὥ-
 ραν, πειθεῖσθαι μὲν ἄλλῃ
 νῶ ὀρέῃς, οἷα πρόσι, χρυσὸς,
 καὶ ἰωδῆτον θανάτῃς, καὶ θιρά-
 σαινα τίς ἔσθῃ. Κό. πῶς
 δὲ ταῦτα ἐκτίσθαι ἡ Λύρα;
 Κρω. τὸ μὲν πρῶτον, κατα-
 κοσμοῦσα αὐτὴν ὀπρωτός,
 καὶ ὀπρωτός δὲ, καὶ φοιδρὰ
 πῶς ἅπαντας, οὐκ ἄρτι τοῦ
 διαχέσθαι ῥαδίως, καθάπερ
 σὺ ἔωθας, ἀλλὰ μεδιῶσα
 ἐλὼν καὶ ἱπαγωγόν, ἔτα πῶς
 ὁμι.

adolescentibus rem habes-
 res, & una potaras cum ipsis,
 & pro mercede concumberes.
 C O R. Quemadmo-
 dum Daphnidis filia Lyra?
 C R O. Ita. C O R I N.
 At illa meretrix est. C R O.
 Nihil graue hoc. Nam & tu
 perinde ut illa opulenta eris,
 multosq; amatores habebis.
 Quid lachrumaris, Corinna?
 An non vides quam
 multæ sint, & ut ab omni-
 bus magno studio ambian-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecuniæ accipiat?
 Daphnidem igitur, ô chara
 Adrastia, noui ego, cum pæ-
 nosa ac lacera incederet, pri-
 usquam videlicet illa ad ad-
 ultam ætatem peruenisset.
 At nunc vides qualis prodes-
 at, ut illi aurum, & vestes
 florida, & ancille quatuor.
 C O R. Quo pacto autem
 hæc acquisiuit Lyra? C R O.
 Principiò quidem exornans
 do seipsam eleganter, deinde
 facilem atque hilarem ge-
 rendo se erga cunctos, non eò quidem vsque ut in cachin-
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed arriden-
 do suaue

Ἐμμελοῦσα διξιῶς. καὶ μή=
 τε φωνακίβουσα, ἢ τις περὶ ἡ-
 θοι, ἢ περὶ ἐμψυγῆς, μήτε αὐτὴ
 ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢ
 θεῖ ποτε καὶ ἀπὲλθῃ ἐπὶ δῆπνον,
 λαμβοῦσα μίσθωμα, οὔτε με-
 θυσκῆται· ἡ καταγέλαστον γὰρ, καὶ
 μισῶσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύ-
 τας, ὅτε ὑπερμεφροῦται τῷ ὄ-
 ψῳ ἀπειροκάλως, ἀλλὰ περὶ
 πῖται μὴ ἄκροισ τοῖς λακτι-
 οῖς, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις ἐκ-
 ῖπῳ ἀμποτήρας παραδύεται
 τὰς γυναῖκες. πῖνδ δὲ ἡρέμα, οὐ
 χανδρῶν, ἀλλὰ ἀναπαυομένη.
 Κό. ἢ δὲν εἰ διψῶσιν, ὧς μήτε,
 τύχοι· Κρω. τότε μόλις, ὧς
 Κόριννα, καὶ οὔτε πλεόν του
 δεικνύει φθιγγεται, ὅτε ἀπὸ
 σκώπῃς ἐς τινὰ τῶν παρόντων,
 ἐς μόνον δὲ τὸν μιᾶς σάμφορ
 βλέπει· καὶ οὗ τοῦτο ἐκάνοι
 πελοῦσιν αὐτῇ. καὶ ἰπὸ δὲ
 λοιμᾶσαι δέοι, ἀσπληγὲς ὅδε,
 ὅδε ἀμυλὲς ἐκάνη ἄν τι ἐργά-
 σαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἀπαντῶν τῶν
 ὅδε θηράται, ὅς ἐπαγαγοίτο,
 καὶ

do suave ac blandum quida-
 dam. Postea autem et con-
 uersando sapiēter ac dextrē,
 neque decipiens si quis eam ac-
 cedit, aut accersit, neque etiam
 obiurgans atque increpans vi-
 ros. Ac si quando ad cœnam
 quoque abijt accepta mercede,
 neque inebriat (ridiculū enim
 hoc, et oderunt viri tales)
 neque ineptē ac rusticē opple-
 tur obsonio, sed attingit qui-
 dem summis digitis: tacitē
 autem edendo non obturat
 utranque maxillam ingestis
 buccellis. Præterea autem
 et bibit modestē, non affa-
 tum, et velut ore dehiscen-
 te, sed remisē ac placidē,
 C O R. Etiam si fortē siti af-
 ficiatur, mater? C R O. I-
 mō præcipuē tum, Corinna:
 et neque plus æquo loqui-
 tur, neque acerbē ullum ex
 ijs qui vnā adsunt, perstrin-
 git. Ad solum autem eum a
 quo conductā est, aspicit.
 Et ob hoc illi amant ipsam.

Ac postquam cubitum eundum est, nihil neque petulans ni-
 mis, neque ineptum et incompositum facillē admittit, sed ex
 cunctis vnum hoc maxime obseruat, ut illum alliciat ad sese,

καὶ ἱρασλὺ ποίησεν ἱκάνον·
 ταῦτα γὰρ αὐτὸν ἅπαντες ἐ-
 παυνῶσιν. εἰ δὲ καὶ σὺ ταῦτα
 ἱκμάθοις, μακάριον καὶ ἡμεῖς
 ἐσόμεθα. ἐπὶ τὰς ἄλλας πα-
 ραπολὺ αὐτῆς ἄπο δόλου, ὃ φέ-
 ρει Ἀδράστια, φημι, ζῶντος μό-
 ρου. Κό. εἰπέ μοι, ὦ μήτηρ, οἱ
 μισοδόμοι πᾶντες τοιοῦτοί
 εἰσιν, οἱ ὅτι Εὐκείτῳ, μὲθ' οὗ
 ἔθεις ἐκάθουδον. Κρω. ὁ πᾶν-
 τες, ἄλλ' ἐνιοὶ μὲν ἀμέντες, οἱ
 δὲ καὶ ἡδὴ ἀνδρώδεις, οἱ δὲ καὶ
 σὺ πάντες μορφῆς ὁμοῦ ἔχον-
 τες. Κό. καὶ τοῖς συγκα-
 θύουσι δεινῶς; Κρω. μάλι-
 στα, ὦ θυγατῆρ. οὐδὲ μὲν τοι καὶ
 πλείονα διδύοισιν· οἱ καλοὶ γάρ,
 αὐτὸ μόνον, λαοὶ θέουσιν ἄ-
 νει. καὶ οἱ δὲ μάλιστα ἀπὸ τοῦ
 πλείονος, εἰ θέας ἐν βραχὺ
 λέγαν ἀπάσας, ἐν δὲ ξάσας σε
 ὡς δακτύλῳ, ὃ ὁρᾷς τὸν Κό-
 ρυννον, τὸν τῆς Κρωδύλης θυ-
 γατέρα, ὡς ὑπερωδῆ, καὶ
 τρισυδάρμονα πεποίηκε τὸν
 μητέρα; τί φῆς; ποιήσεις
 ταῦτα

et amatorem sui faciat. Hoc
 enim nomine cuncti ipsam
 laudant. Quod si igitur et
 tu eadem hæc didiceris, bea-
 ta nos quoque erimus. Nam
 cetera quidem multò ipsa.
 Sed nihil, ô chara Adrastia,
 addam amplius: viuas mo-
 dô. COR. At dic mihi
 mater, ij qui mercede nos
 conducunt, omnēsne tales
 sunt, qualis est hic Eucritus,
 cum quo heri concubui?
 CRO. Non omnes, sed alij
 quidem meliores, alij autem
 etiam duriores, magisque vi-
 riles: nonnulli verò nō adeò
 liberali forma quoque præ-
 diti. COR. Et cum hisce
 igitur concumbere oportea-
 bit? CRO. Maximè verò,
 filia. Nam hi quidem plura
 quoque dant: formosi autem,
 hoc ipsum solùm formosi vi-
 deri volunt. Tu verò eius
 quod plus est, rationem sem-
 per habeas, si breui cupis
 cunctas demonstrare digito
 te, ac dicere: An non vi-

des Corinnam Crobyla filiam, ut excellenter diues est, et
 terque quaterque beatam matrem suam reddidit? Quid ais?
 faciesne

ταῦτα, ποιήσεις, οἶδ' αὖ ἐγώ,
καὶ πείξεις ἅπασιν ῥαδίως.
νῦν δ' ἀπιθὶ λεωμενῆ, εἰ ἀέ-
κωτο καὶ τίμιον τὸ μερῶ-
κιον ὃ Εὐκείτῳ ὑπισχνέτο
ζῶει.

faciesne ista? Facies, noui en-
go, facileq; adeò cunctis an-
teibis. Nunc autem abi ut la-
ues, si fortè veniat etiam ho-
die adolescens ille Eucritus.
ita enim pollicitus est.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
Μυσώριον.

MATER ET
Mufarium.

AΝΕΤΙ τοιοῦτον ἔρα-
σις ἐν ἡρώδῃ, ὃ Μου-
σάειον, οἶτ' ὁ Χα-
ρίας ἐστὶ. θύσαι μὲν τῇ πανδύ-
μῳ δνῆσαι λακλὺν μηκέδ' α,
τῇ ἑρανίᾳ δὲ καὶ τῇ ἐν κήποις,
δωμάκιον ἑκατέρῃ, σιφανῶ-
σαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότα-
ραν, καὶ ὅλως, μακάριαι καὶ
πρὶς ἀδελφὰς μου ἐσόμεθα. νῦν
ὁρᾷς γοῦν, παρὰ τὸ νειανίσκω
ἡλικίᾳ λαμβανόμενος ὁ θεὸς δὲ
μὲν οὐδὲ πῶποτε σοι δέδω-
κεν, οὐκ ἐδῆται, οὐχ ὑποδύ-
ματα οὐ μῦρον, ἀλλὰ πεφά-
σαι αἰ καὶ ὑποσχέσεις, καὶ
μακρὰ ἐλπίδων, καὶ πολὺν τὸ
ἰὰν

ERGO si talem amato-
rem posthac inuenias
mus, Mufarium, quas
lis Charea hic est. immola-
re oportebit nos, ^a Publica
ca quidem Veneri capram
candidam, Cœlesti auem,
et ei quæ in hortis est, iu-
uencam utrique: fertis præ-
tereà coronare etiam opum
largitricem: et in summa,
beatæ ac ter felices erimus.
Quippe vides nunc ab ado-
lescente isto quàm multa ac-
cipiamus, qui obolum quis-
dem nunquam ullum tibi de-
dit, neque vestem, neque so-
leas, neq; unguentum, sed ex-
cusationes apud illum sem-
per, et pollicitationes, et spes longæ, et illud crebrum

Cccs 5 Si

ἰὰρ ὁ πατήρ, καὶ εἰ ἡδεῖ
 ἡνώματα τῶν πατρῴων, καὶ πάν-
 τα σά. σὺ δὲ καὶ ὁ μωμοκέραι
 αὐτὸν φῆς, ὅτι νόμος σε γαμέ-
 ῃν ποίησινται. Μῆ. ὦ μοσε ἦρ,
 ὦ μητέρα, καὶ ἅ τῶν θεῶν καὶ τῶν
 Πωλιάδων. Μῆ. καὶ πισόνδε
 δηλαδὴ, καὶ δὲ τῶν, πρῶτον
 οὐκ ἔχοντι αὐτῶν καταθῆναι
 συμβολὴν, τὴν Δακτύλιον δὲ
 δώκας, ἀγνούσης ἑμοῦ. ὁ δὲ
 ἀπὸ δόρυ, καὶ ἑπὶ. καὶ πάλιν
 τὰ δύο περιδέραια τὰ ἰωνικά,
 ἔλκοντα ἑκάτερον δύο
 Δαρεκὲς, ἃ σοι ὁ Χίος Πρα-
 ξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε,
 ποιησάμενος ἐν Εὐφείᾳ. ἰδὲ δὲ
 ἦρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἱφί-
 βοις ἀπεργιῆται. ὁ θάνατος ἦρ
 καὶ χιτωνίσκος τί ἄρ' ἔργοις
 μοι; καὶ ὅπως. Εὐμαιὸν τι ἡ-
 μῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπί-
 πτωκεν οὗτος. Μου. ἀλλὰ
 ἡαλὸς καὶ ἀγῶν, καὶ φα-
 σὶν ἑρῶν, καὶ Δακρυῆ, καὶ Δε-
 νομαχίης καὶ Δάχτυλος ἡός
 ἐστὶ τῷ Ἀριωπαγίτῃ. καὶ φησὶν
 ἡμᾶς

Si pater, & si dominus fiam
 paternarum possessionum,
 & omnia tua. Tu autem e-
 tiam iusiurandum dedisse i-
 psū ais, quod legibus exo-
 rem te sibi facturū sit. M V.
 Iuravit enim, mater, per Ce-
 rerem & Proserpinam, &
 Minervam. M A T. Et cres-
 dis illi scilicet? & ob hoc
 paulō antē, cū non habea-
 ret vnde daret symbolum,
 annulū dedisti illi, me igno-
 rante: ille verō vendito eo,
 potando absorbuit. Et rura-
 sum duo monilia ista Ionica,
 quorum utrunque pendebat
 duos Daricos, quæ tibi Chius
 ille nauclerus Praxia attu-
 lerat, Effesi commercatus.
 Debebat enim tum Chærea
 cœnam collatitiā vñā cum
 adolescētibus æqualibus de-
 pendere. Nam vela & iu-
 nicas quid attinet dicere?
 Et in summa, lucrum adeo
 quoddam nobis, & magna
 vtilitas iste obueni scilicet.

M V S A R. At pulcher est

& imberbis, & amare se ait, & lachrymatur. Præte-
 rea & Dinomaches, Lachetisque filius est Arcopagite
 illius,

ἡμᾶς γαμήσαι· καὶ μεγάλας
ἐλπίδας ἔχοντες παρ' αὐτῷ, ἢ
ὁ γέρον μόνον καταμύσει.
Μὴ ὀκνοῦ, ὦ Μοσάειον, ἵα
ἐπολιέσθαι δίκην, καὶ ὁ σκυλὶ
μὲν αὐτῇ τὸ διδραχμον, ἐρῶ
μὲν πρὸς αὐτὸν, ἀργυρίου δὲ ἐκ
ἔχοντες, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων
ἐλπίδας παρ' ἡμῶν λάβε· καὶ
πρὸς τὸν ἀλωεὶς πῶλλον τὰ αὐ-
τῷ, καὶ ἢ τὸ νοίκιον αὐτῷ με-
θεῖ, περὶ μνημον, φέροντες, ἵε-
ται Λάχης ὁ Κολυβίτης ἀπὸ θά-
νης· ἀπὸ δὲ τῶν γὰρ σοι μετὰ
τὸς γάμους. ἐκ ἀσχυῆς, μόνῃ
τῶν ἑταίρων ἐκ ἐκδορίου, οὐχ
ἔρμον, ἀτὰρ ἀντινίδιον ἔχου-
σιν; Μοῦ. τί οὖν, ὦ μήτηρ, ἐκ ἡ-
ναι ὀτυχέσθαι με, καὶ κακ-
λίους εἶσιν; Μὴ. οὐκ, ἀλλὰ
σιωπώτεροι, καὶ ἴσιν ἑταί-
ρισιν· οὐδὲ πωσάουσι ῥήμα-
τίοις, καὶ νεανίσκοις, ἐπ' ἀκρῶ
σὺ χεῖρας τὸς ὄρκους ἔχουσι. σὺ
δὲ εἴ πωσὴ καὶ ἐλάνοις, οὐδὲ
περὶ ἀπορ τινὰ, ὅτι

μὴ

illius, dicitq; uxorem me ducere velle se: denique magnæ spes ab ipso nobis factæ sunt, si senex ille solum oculos clausisset. M A T. Proinde Musarium, ubi fores aut crepidis opus erit, et sutor didrachmam posposcerit, dicemus et nos illi: Argentum quidem non habemus, tu autem spes quasdam modicas à nobis accipe. Et rursus ad pensionem domus deposcemur: expecta dicemus, videlicet dum Laches Colytensis moriatur. Exolucemus enim tibi tum post nuptias. An non pudet te, quod sola meretricum neque in aureis habes, neque monile aliquod, neque vestem Tarentinam? M V S. Quid igitur mater, fortunatioresne illæ me, et pulchriores sunt? M A T. Non, sed prouidentiores, noruntq; me-

ritricari, neque credunt verbis modò, et adolescentulis, in summis labris iusiurandum gerentibus. Tu verò fidelis es, et amans viri, neque admittis alium quenquam, præterquam

μὴ μόνον Χαρίαν, καὶ πρόσω,
ὅτι ὁ γεωργὸς ὁ Ἀκαρνανεύς
ἦκε, ἄλλο μὲν ἄς κομίσω, ἀγέ-
νησ' καὶ αὐτὸς, οἷν δὲ τιμὴν
ἀπαλήφει, τοῦ πατρὸς πεί-
ψαντος. σὺ δ' ἐκείνον μὲν ἀ-
πεμύκτισ, καθόδ' ἄς δὲ με-
τὰ τῷ Ἀδωνίδῃ, Χαρίαν. Μν.
τί οὖν, ἐγὼ Χαρίαν κατα-
λάσασσα, πρὸς Ἀδωνίδα τὸν
ἐργάτην ἐκείνον, λιναῖρας ἀ-
πόσους; λέγεις μοι, φασί, Χαρί-
ας, καὶ χοιρίσκος Ἀκαρνανίος.
Μν. ἔγωγε ἐκείνῃ ἀγροῖκῃ, καὶ
πουνήρῳ ἀπηνέτῃ καὶ Ἀντι-
φῶντῃ τῷ Μενεκράτους, μὲν
ἐπισχυρῆσθαι, ὅς δὲ τῷ ἄλλῳ
ἔω; οὐ καθὼς ἔω καὶ ἄς ἔσθῃ,
ἡλικιώτης Χαρίου; Μον.
ἀλλ' ἐπέλησε Χαρίας ἀφ-
σφάξιν ἀμφοτέρους, ἐλθέτω
μὴ ποτὲ μετ' αὐτῷ. Μν. πόθεν
δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπαλῶσιν;
ἐκοιμῶν ἄνδρας σὺ μὲν δὲ δὴ
τῷ, καὶ σφρονήσης. καθό-
πρ' ἐχέτωρα, τῆς δὲ Θούρας
φόρος ἐρεάτης οὗ. ἔγωγε τὰ κ-
λα,

quam solūm hūc Cheream.
Ac nuper quando agricola
ille Acarnēsis veniebat duas
minas ad te afferens, imber-
bis ipse quoq; (vini autē pre-
cium hoc retulerat, à patre
ad id missus) tu verò etiam
subsannāsti hominem: dor-
mis autem cum Adonide sci-
licet isto tuo Cherea. Μν.
s A. Quid igitur? An des-
cebat relicto Cherea reci-
pere me operarium istū sa-
tidum, atq; hircum olentem?
Leuis mihi, ut aiunt, Chæ-
rea, σ porcellus Acarna-
nius. ΜΑΤ. At ego sanè il-
le agrestis, σ malè oleat,
quid autem? Cur neq; Anti-
phontem Menecratis filium,
minam tibi pollicentem, re-
cipere voluisti? An non for-
mosus erat σ urbanus, æqua-
lis Chereæ? Μν s. At in-
terminatus fuerat Cherea,
ambos nos iugulaturum esse
se, si me cū illo vnquā depre-
henderet. ΜΑ. Quàm multi
autem σ alij eadem hæc mis-

natur. An tu igitur sine amatorib. ob hoc manebis? σ pudicè
ages, perinde ac si non meretrix, sed Cereris sacerdos quæpiā
foret

πα, σήμερον ἀλῶα δὲ, τί σε
 σοι δίδωκ' ἐς τὴν ἰορτὴν;
 Μ. ἐκ ἔχθ' ὧ μαννάειοι. Μ. μόνον οὐτ' οὐτ' ἐτίχην ἐν ῥη-
 πρῶν ἐπὶ τὸν πατέρα, οὐκ οἶκί
 τὴν λαθῆκ' ἐξαπατήσονται,
 ἐκ ἀπ' ἡ μητρὸς ἤτησεν, ὅπως
 λήθεις ἀπ' αὐτοῦ ὅπως στρα-
 τὸν σὸς μόνον, εἰ μὴ λάβοι ἀλα-
 λὰ λαθῆται, ἡμᾶς ἐπιτίθων,
 μήτι αὐτὸς διδὼς, μήτι παρὰ
 τῶν διδόντων ἐν λαμβά-
 νειν. σὺ δ' οἶα, ὧ Μυσαέιοι, ὅπως
 τῶν καὶ δικαίων ἐν αὐτοῖς, ἡ
 τὰ αὐτὰ φρονέειν Χαίρειαν,
 ὅταν πλεῖν μὲν αὐτὸς, ἡ δ' ἐν μή-
 τη γάμοι πολυτάλαντον ἐξώ-
 ρη αὐτῶν; μνησθῆσαι, οἶδ', ὅτι
 τὸ λακρῶν ἡ τὸ πηλμάτων, ἡ
 τῶν ὀρκῶν, πρὸς τὴν ἰσως τάλαν-
 τα πρὸς βλίστων. Μ. μνη-
 σθῆσαι ἐκέν' ὧ δᾶμα δ', ὡς
 ἐπὶ νῦν γὰρ ἡμῶν, ἀπὸ λα-
 ταν καὶ γάμοι ὧ βιασόμε-
 ν'

fores? Ac cetera omitto, hoc
 die verò Aloa sunt: quid tibi
 bi igitur dedit, quin celebra-
 tatem hanc perageres? M V-
 S A. Ah. non habet, mater
 mea. M A T. Quid? an so-
 lus iste artem nullam aduer-
 sus patrem inuenire potest?
 non seruum immittere, qui
 illum decipiat? non à matre
 ipse postulare, minitando
 se in militiam hinc nauiga-
 turum esse, nisi accipiat?
 Verùm sedet nos atterens,
 ac vana spe producens, ne-
 que ipse quicquam dans, ne-
 que à dantibus accipere si-
 nens. Tu verò, ô Musa-
 rium, an putas te octode-
 cim annorum semper fore,
 aut eodem animo futurum
 Chaream? Quando ipse
 quidem diues erit, mater
 autem opimas aliquas ac bes-
 ne dotatas nuptias ipsi in-
 ueniet, an ille tum, putas,

meminerit lachrymarum istarum? aut suauiorum, aut et-
 tiam iurisiurandi alicuius, cùm dotem quinque fortassis
 talentorum aspiciet? M V S. Meminerit ille: cuius rei ar-
 gumentum illud utique, quòd neque nunc uxorem duxit,
 sed cùm à patre cogeretur, ac vim propè pateretur, tamen
 negauit

υἱὸν ἡρώατο. Μά. ἡρώα
μὴ ψάλλομαι, ἀναμνήσω δὲ
σε, ὦ Μυσαίου,
τότε.

negavit ducere. ΜΑΤ.
Vtinam non decipiaris: sed
tamen admonebo te, Musa-
rium, aliquando horum.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a P V B L I C A E quidem.] τῇ πανδήμῳ, ἢ τῇ ἑρηνίᾳ, ἢ
τῇ ἐν κήποις. Cognomenta autem Veneris sunt, Pandemus, V-
rania, & Hortensis. priorum eiymon reddit Pausanias cum ali-
bi, tum præcipuè in Boeoticis & Atticis. Apollodorus in lib. de
Deis, Athenis ait πανδήμῳ vocatῇ, quod ad forum antiquum
posita esset, in quo soleret πᾶσι δῆμῳ, hoc est, vniuersus popu-
lus ad cōciones confluere, quas ἀγορὰς vocant. Nicander in ter-
tio Colophoniacōn apud Athenæum ait, Solonem πανδήμῳ ἰσ-
τῶν, id est, ad eam deæ Veneris constituisse ex prostitutiarum pe-
cunia. qua de re leguntur carmina cornici Philemonis. ἑρηνία
quidam sic appellari autumant, ab ἑρηνίᾳ, id est, calo, quod de
calo semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam è spumis
Venerem, coniunctione ignis & humoris. Alij potiùs ex puri &
sinceri amoris, quasi celestis, & à corporis illecebris alieni si-
gnificatione dictam volunt. Theocritus in epigrammate simul
meminit huius Pandemi & Vranix, de Chrysogonæ oblatione:
ἡ κόπρις ἐκ πανδήμῳ, ἰδὼς τε τὴν ἑρηνίαν ἑρηνίῳ, ἀγνῶσ
αὐτὴν καὶ χρυσόγονας: id est, Hæc Venus haud Pandemus di-
nam ducit placans Vraniam, castæ oblatio Chrysogonæ. Pau-
sanias in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hor-
tensem cognominatam: hoc est (vt ipse loquitur) ἐν κήποις ἀ-
φροδιτῶν: eius quæ apud scriptores frequentem mentionem fieri,
sed sibi huius nominis causam nō constare. Ego putauerim ideo
Venerem eam habuisse cognominis rationem, quod (vt ait in
primo de Re rustica Varro) Venus sit hortis præposita, propter
generationem. Quin & Næuius, vt est apud Festum, Venerem
pro oleribus posuit, vt Cererem pro pane, Neptunum pro pisci-
bus, dicens coquus, Edi Neptunum, Cererem, Venerem. b In
summis

summis labris iusiurandum gerentibus.] De amatoribus loquitur, qui Venerem iurant iusiurandum, nō ex animo. Idem in Rhetorum præceptore: καὶ ὅτε ἐπ' ἀκροῖς ἀπὸ τοῖς χείλεσι: id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ
Χρυσίς.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΕΤ
Chrysis.

ΕΙΤΙΣ δὲ, ὦ Χρυσί, μήτε
ζηλοτυπῆ, μήτε ὀργίζε-
ται, μήτε ἐρράπισε, πο-
τε, ἢ περὶ κερῶν, ἢ τὰ ἱμάτια
ὀρίσχειν, ἔτι ἱρασὺς ἐκεί-
νός ἐστι; Χρυσ. οὐκοῦν ταῦ-
τά μόνον ἱρῶνται, ὦ Αμπε-
λί, δαίματα; Αμ. ναί, ταῦτ'
ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τὰ καὶ, ἐλ-
πίματα καὶ δούκρυα καὶ ὀρ-
κοί, καὶ τὸ ποικίλιν ἡκέρ, ἀρ-
χομένους ἔρωτα σημεῖον, καὶ
φυσικὸν ἔστι. τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ
τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε, εἰ καὶ
σε, ὥς φης, ὁ Γοργίας ῥαψίδ,
καὶ ζηλοτυπῆ, καὶ ἔλπιζε,
καὶ ὄχον ἀπὸ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.
Χρυσ. τὰ αὐτά; τί λέγας;
εἰ ῥαψίδην με; Αμ. οὐχί,
ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μό-
νον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ
ἐρᾷ

ΣI quis, ὦ Chrysi, neque
zelotypus est, neque
irascitur, neque ala-
pas inflixit aliquando, aut
capillos conscidit, aut vestes
laceravit, pro amatorēne ad-
huc habendus videtur? CH.
Proinde ista sola amantis,
Ampeli, indicia? AMPB.
Maximè: siquidem hæc viri
feruentis sunt. Nam cætera
illa, oscula, & lachrymæ,
& iusiurandum, & crebrò
ventitare, incipientis & ad-
huc crescentis amoris signa.
Cæterum totus hic ignis ze-
lotypia constat. Quare si te,
quemadmodum dicis, Gorgi-
as alapis cædit, & zelotypus
est, bene speres licet, op-
tesq; vt eadē semper faciat.

CHR. Eadem autem? quid
ais? vt ille me semper percuat alapis? AM. Non, sed vt sem-
per illi ægrè sit si non ad solum ipsum aspicias: quoniā certè
nisi

ἴρῃ γε, τί ἄρ' ἔτι ὀργίσοιτο, εἰ
 εἴ τινα ἑτέρον ἱραστέον ἔχοις;
 Χρυ. ἀπ' ὅδ' ἔγωγε, ὁ δὲ
 μάτῳ ὑπέλαβε τὸν πλεσίον
 με ἴρῃ, διότι ἄκως ἐμνημό-
 νουσα ποτε αὐτοῦ. Αμ. καὶ
 τὸ δὲ ἡδύ, τὸ ἐπὶ πλεσίων οἴ-
 ναι σπελάζομαι σι: ἔγωγε γὰρ
 ἀνιάσινται μάλλον, καὶ ἐπιτι-
 μίσινται, ὥς μὴ ὑπερβῶλιν
 το αὐτόν οἱ ἀντιρᾶσαι. Χρυ.
 καὶ μὲν οὗτός γε μόνον ὀργί-
 ζεται, καὶ ῥαπίδι διδῶσι δὲ οὐ-
 δυν. Αμ. ἀλλὰ δάσκει ζηλός
 τυποὶ γὰρ καὶ μάστιγι λυπηθῆ-
 νται. Χρυ. οὐκ οἶδ', ὅπως
 θαύσματα λαμβανόμεν βέλδ-
 μι, ὃ Ἀμπελίδιον. Αμ. οὐκ,
 ἀπ', ὥς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες
 γίνονται, καὶ εἰ πύθοιτο ἀμα-
 λῶσαι· εἰ δὲ πιστεύσαι μόνον
 ἔχῃ, ἀρμαράνεται πως ἢ
 ἐπιθυμία. [αὐτὰ λέγω πρὸς σέ,
 ἄλλοις ὅλοις ἔτι σιγῇ ταιεί-
 &, σὺ δ' ὀκτωκαιδικαέτης οἶ-
 μα,

nisi amaret te, cur queso
 irasceretur etiam si quem
 alium amatorem habeastu?

CH R. At equidem non
 habeo, ille verò nequice
 quam suspicatus est diuiz
 tem istum me amare, ex eo
 quòd mentionem eius for-
 tè aliquando feci. A M P.
 Atque hoc suaue sanè est,
 putare illum à diuitibus ob-
 seruari ac coli te. Ita enim
 maiori dolore afficietur,
 magisq; æmulabitur & con-
 tendet, ne potiores ipso az
 pud te sint riuales. CH R.
 At verò ille quidem solùm
 irascitur, & alapis cædit,
 nihil autem dat. A M P. At
 dabit postea. Nam zelo-
 typi vel maximè dolore, af-
 ficiuntur. CH R. Nescio
 quo pacto alapas accipere
 me vis, ὦ mea Ampeli. A M.
 Haudquaquam ego: sed, ut
 arbitror, maximi amores in-
 de nascuntur, etiam si aus-

diat se negligi. Quòd si autem persuasum illi fuerit, se so-
 lùm habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. At-
 que hæc tibi dico, quæ iam annos viginti totos mere-
 triciũ quæstum exercui. Tu verò annos, ut arbitror,
 decem

μαι, ἢ ἑλαπὼν δὲ τυγχάνεις.
 εἰ βέλαι δέ, καὶ διηγύνομαι, ἃ
 ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλοῦ
 ᾤωμαι. ἦρά μιν Δημόφαντος
 τὸ δὲ Δανεικὸς, ὁ κατόπιρ οἷς
 κῶμ' ἢ Ποικίλης, οὗτ' ἔδ' ἔπαυ-
 σότε παῖον πρὸντι δραχμῶν
 δίδωκε, καὶ ἡξίου δισωό-
 της εἶναι. ἦρά δέ, ὦ Χρυ-
 σί, ἐπιπόλοισιν τινὰ ἔρωτα, ἔ-
 τι ἔπος ἔρω οὗτε διακρύων,
 ἔτι ἄωρ' ἢ πρᾶξι γνόμῳ τὸ ἔω-
 τὰς θύρας, ἀπ' αὐτὸ μόνον,
 σιωπᾷ θύου δέ μοι ἐνίοτε, καὶ τῶ-
 τ' ἔσθ' μακρῶ. ἐπὶ δὲ δὲ ἐλθόν-
 τα ποτὶ ἀπ' ἐκείνου, Καλλιὰ-
 δης ἦρ' ὁ γραφεὺς ἐνδορὺν ᾤ-
 δέκα δραχμὰς πιπομφῶς, τὸ
 ἦ πρῶτον ἀπ' ἐλθὲ μοι ποιδόρη
 σάμῳ τ'· ἔπειτα δέ ποτ' αὖ μὲν
 δι' ἑλθόν ἡμέρας, ἐγὼ δέ οὐ πρὸ-
 σέπτεμπον, ὁ Καλλιὰδης ἦ ἐν-
 δορὺν ᾤ αὖθις, ἔποθερμαίνόμε-
 ν' ἦ δὲ τότε ὁ Δημόφαντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλέγειν εἰς τὸ
 πρᾶγμα, καὶ ἔπειτα ποτὶ, ἀν-
 τιστάντων τῶν θύρων,
 ἔκλειψεν, ἔτυπεν, ἠπείλ' φονεύ-
 σεν, πρὶν ἔρ' ἔννευ τὴν ἐσθῆτα,
 ἅπαν-

decem & octo nata es, aut
 pauciores etiam. Quod si
 autem vis, narrabo etiam
 quæ mihi acciderunt aliquā-
 do, non adeò multos ante
 annos. Amabat me Demo-
 phantus, scenerator ille, mo-
 mentaneo ac leui quodam
 amore, neq; ingemiscens, ne-
 que lachrumans, neq; etiam
 intempestiuè ac sera nocte
 ad fores veniitans, sed illud
 solum, interdum dormiens
 mecum, idq; etiam post lon-
 gum interuallum. Postea-
 quam autem venientem ali-
 quando exclusi (nam tum
 Calliades pictor intus erat,
 datis decem drachmis) prin-
 cipio quidem abiit, verbis
 me insectatus. Postquam au-
 tem multæ dies iam transi-
 issent, neque ego ad illum
 mitterem (rursus autem tum
 Calliades intus erat) incale-
 scens tum tandè Demophan-
 tus, etiam ipse ad rem in-
 flammatur. Atq; adstans ali-
 quando, cùm ianuam obser-
 uasset apertam, flebat, per-

D d d d

omniaq;

ἅπαντα ἰσοίᾳ καὶ τέλει, τὰ
 πάντων δούς, μόνος ἔχων ὁκ-
 τὸ ὅλης μιῶς. ἡ γὰρ δὲ αὖ-
 τὸ πρὸς ἅπαντας ἔλεγον, ὡς ὑ-
 πό φαρμάκων ἐκμήναμι αὖ-
 τὸν τὸ δὲ λῶν ἄρα ζηλοτυπία,
 τὸ φάρμακον. ὡς, ὦ Χρυσί, καὶ
 σὺ καὶ ἐπὶ τῇ Γοργίᾳ τῷ αὖ-
 τῷ φαρμάκῳ. πῶς οὖν δὲ ὁ
 νεανίσκος ἔσται, λῶν τι ὁ πατήρ
 αὐτῷ πῶς θῆ.

tulus hic erit, si quando patrem ipsius mori contingeret.

omniaq; faciebat. Et postre-
 mum talento dato habebat
 me solus totos octo menses.
 Uxor autem ipsius cunctis
 dicebat, medicamentis à me
 ipsum ad insaniam redigi. At
 hoc igitur medicamentum
 zelotypia erat. Quare, ὦ
 Chrysi, & tu vtere contra
 Gorgiam eodem medicamē-
 to. Porro diues adolescens
 ipsius mori contingeret.

Δ Ο Ρ Κ Λ Σ, Π Α Ν-
 νυχίς, Φιλόστρατος καὶ
 Πολέμων,

D O R C A S, P A N-
 nychis, Philostratus,
 Polemon.

Α Πολύλαμψ, ὦ λεκ-
 τημένη, ἀπλώλα-
 μψ. ὁ Πολέμων ἀ-
 πό τῆς στρατίας ἀνέστρεψε πλὴν
 τῶν, ὡς φασιν. ἰώρακα δὲ ἡ
 καὶ αὐτὸν, ἐφισείδα πρὸς ὀρ-
 φυρον ἐμπειροπηνέρον, καὶ
 ἀκορόθης ἄμα ποτιθῆς, καὶ οἱ φί-
 λοι, ὡς ἔδον, σωθέντων ἐπὶ
 αὐτὸν, ἀσπασόμενοι. ἐν το-
 τούτῳ δὲ τὸν θιρόποντα ἰ-
 δοῦσα, λατόπιν ἐπόμε-
 νον, ὃς συναποδημήκει
 μιν.

P Erijmus, ὦ hera, pe-
 rijmus. Polemon ex
 militia reuersus est,
 diuitijs onustus, ut aiunt.
 Vidi autem & ego ipsum
 sago purpura prætecto &
 fibulato indutum, & seruos
 pedisequos vnά cum eo mul-
 tos. Ac amici ut aspexerunt,
 concurrebant ad ipsum, sa-
 lutaturi videlicet. Inte-
 rea autem seruum con-
 spicata à tergo sequentem,
 cum qui cum ipso profectus
 fuerat,

ἦν αὐτῷ, ἡρόμην, καὶ ἐπὶ μοι,
 ἔφην, ὦ Παρμενίων, ἀσπα-
 μύνη πρότερον αὐτόν, πῶς ἡ-
 μῖν ἐπράξατε, καὶ εἰ τι ἄξιον
 τῶν πολλῶν ἔχοντος ἵπανι-
 δηλῆσθαι. Παν. οὐκ ἔστι τῷ-
 ὦ δούτῳ, ἀλλ' ἰκάνει, ὅτι μὴ
 ἰσάσθητε, πολλὰ χρεῖς τοῖς
 θεοῖς, καὶ μέγιστον ὧς ξυρίφω
 Διὶ, καὶ Ἀθλῶν σπατάει. ἡ δὲ
 σποινα δὲ ἵππων θάνειτο ἀνὰ τὴν
 πρῶτον, καὶ ἔνθα ἔστη. εἰ δὲ
 καὶ τὸτο πείσθηκας, ὥς καὶ
 ἐδάκρυε, καὶ ἀνὰ ἐμὴν μνηστὴρ
 δέμων, ὅ, ἄμεινον ὡς παρὰ
 πολλῶν. Δόρ. πῶς ἔπορ δούτῳ
 ἐν ἀρχῇ ἅπαντα, πῶς δὲ σὶ
 ἐν ἄρ' ἔπορ, ἀλλὰ ἀνὰ ἡμέρας, ἐ-
 βολόμην ἑσπέρην. ἐπὶ πρὸς γε
 Παρμενίονα ὅπως ἡρώμην, ἡ
 πρὸς, ὦ Παρμενίων, ἐβόμβη τὰ
 ὅσα ὑμῖν· ἀνὰ γὰρ ἐμὴν μνηστὴρ
 περὶ ἡμῶν μετὰ δακρυῶν, καὶ
 μέγιστον, εἰ τις ἐληλυθεῖ ἐκ τῆς
 μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνήσκουσιν
 ἐλέγοντο, ἰσπαράντων τότε τὰς
 κόμας, καὶ τὰ σῖννα ἐτυπνίτο,
 καὶ

fuerat, interrogabam, ac, Dic
 mihi Parmeno, inquebam,
 salutato prius ipse, quo pax
 esto nobis egestis? & nūquod
 operæ precium bellorum cō-
 secui, huc reuersi estis?
 P. A. Non decebat hoc sta-
 tim, sed illa primū, Quod
 quidem seruati estis, multa
 dijs gratia, & in primis Io-
 ui hospitali, & Mineræ mi-
 litari. Cæterū hera sem-
 per rogare solebat quidnā
 agerētis, & ubi essetis. Quod
 si autem etiam hoc addidif-
 ses, quod & lachrumaretur,
 & mentionem Polemonis
 faceret semper, satius id fue-
 rat multo. D. O. R. Præfa-
 ta equidē sum statim à prin-
 cipio cuncta hæc: ad te au-
 tem non putavi opus esse, ve-
 rū illa dicere volui, quæ
 audiui. Nam ad Parmeno-
 nem certē ita incepti: Ecce
 ubi, Parmeno, innierunt vo-
 bis aures? Semper enim remi-
 niscebatur vestri hera cū la-
 chrymis, & maximè si quan-

do ex pugna venerat quispiam, multiq; mortui esse diceban-
 tur, euellēbat tum crines, & pectus percutiebat, & lugebat

ΦΙ. τί οὐ πίνουσιν, ὦ Παννυχί;
 Παν. ἀνθρώποι, ἀφ' ὧν ἡμεῖς
 μετ' οὐδ' ἁρῶν Πολέμων, χρο-
 νιστὸς φανείας. Πο. οὐτ' οὐκ
 τίς δεινὸς περὶ τῶν ὕμνων; σιω-
 πᾶς; εὐγε σὺ γὰρ, ὦ Παννυχί, ἐ-
 γὼ δὲ περιπλάττομαι ἐν Πυλῶν
 δειπλώ, ἐπειρόμενος ἐπὶ τοι-
 αύτῳ γυναικὶ καὶ δίκῃ αἰσχύ-
 νῃ πίπτονθα, καὶ τοὶ χεῖρες
 χαλκῶν ἐν ἔτι ἤδη ἀρπαδνόμεναι
 ἐκ σοῦ. ΦΙ. σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ
 βέλτιστε; Πο. ὅτι Πολέμων ὁ
 Στρεψίτης, Πανδίωνος φυλῆς,
 ἀκούας; χιλιάρχης τὸ πρῶ-
 τόν, νυνὶ δὲ ἐξανασησας πρυ-
 τακισχινίαν ἀσπίδα, ἐρασὺς
 Παννυχίδος, ὅτι ὥμιλῳ ἔτι
 ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτῷ.
 ΦΙ. ἀλλὰ τὰ νυνὶ, ὦ ξυγαλὶ,
 Παννυχίς ἐμὴ δὲ καὶ τάλαν-
 τόν ἐστιν. λύψεται δὲ ἡδὺ
 καὶ ἔτιον, ἐπεὶ δὲ τὰ φορ-
 τία διαβώμεθα. καὶ νυνὶ ἀκο-
 λούη μοι, ὦ Παννυχί, τῶν δὲ
 παρ' Οδρύσας χιλιάρχῃς ἔα.

Δορ.

PHIL. Quid? cur non po-
 tamus, Pannychi? PAN.
 Perdidisti me, ô homo. Tu
 verò salve Polemon, post
 longum adeò oculis oblatum
 iterum meis. POL. Hic-
 ce igitur quisnam est, qui
 huc ad nos accedit? taces?
 Euge abi, ô Pannychi. Ego
 verò ex Pylis intra quintum
 diem huc aduolavi, appro-
 perans videlicet ad talem
 mulierem. Ac meritò sanè
 hæc mihi accidunt, tibi que
 adeò gratiam habeo: nequus
 enim posthac ampliùs abs te
 diripiar. PHIL. Tu verò
 quisnames, bone vir? POL-
 EM. Nimirum audis, quòd
 Polemon ego, Steriensis il-
 le, ex tribu Pandionis, qui
 Tribunus militum à princi-
 pio fui, nunc autem totius
 dux legionis, amator Pan-
 nychidis, cum eam adhuc
 humana sapere putarem.
 PHIL. At nunc, Tribune, Pan-
 nychis hæc mea est, talens

sumq; à me accepit. Accipiet autem & alterum iam, ubi o-
 nera seu merces distraxerimus. Ac nunc, Pannychi, seques-
 te me, istum autem apud Odrysas Tribunatum gerere sine.

DOR.

Δορ. ἰκανθίρα μὲν ὄναι, καὶ
ἀκολουθήσῃ, ἢ ἐν θύλῃ, Παν. τί
ποιοῦ Δορκάς; Δορ. ἰσιγύσα
ἄμανον, ὀργισμένον δὲ οἶόν
τε πρῆναι Πολέμωνι, καὶ μάλ-
λον ἐπιταθήσεται ἰγλοῦ πῶρ.
Παν. εἰ θέλεις, εἰσώμην. Πο.
ἀλλὰ πῶς ἔχω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕ-
περ πᾶσι θεῶν τίμειον, ἢ μάλ-
λῳ ἐγὼ τοῖς θεοῖς φόνους ἰγ-
γυμνασμένη ὦ πάρεμι. τὸς
Θράκας, ὃ Παρμένων. Παν.
ὀπλισμένοι ἡκον, ἐμφράξαν-
τες τὸν τὸν σὺν πόρῳ πῆ φάλαγγι.
Πο. ἐπὶ μετέπειτα μὲν τὸ ὅπλι-
στικόν, παρ' ἐκείθεν δὲ οἱ σφιν-
δονῆται καὶ ζεῖόται, οἱ δὲ ἄλ-
λοι κατόπιρ. Φι. ὡς βριφύλ-
λοις ταῦτα, ὃ μισοφόροι ἡμῖν
λέγεις, καὶ μορμολύπεις. σὺ γὰρ
ἀλκίπυρόνα πᾶσι πᾶσι ἀπέκτε-
νας, καὶ πόλεμον εἶδον; ἐρυμά-
τιον ἐφ' ἑρῆς, τάχα διμοιεί-
της ὦν, ἵνα καὶ τὸ πᾶσι πᾶσι
σώμαί σοι. Πο. καὶ μὲν εἴσῃ μετ'
ἐλπίον ἐπαδὰρ πᾶσιόντας
ἡμᾶς

DOR. Libera hæc quidem
est, sequeturq; non, nisi volet.
PAN. Quid faciam Dor-
cas? DOR. Intrò ire mes-
lius. Nam Polemoni adesse
irato, haudquaquam facile
aut tutum est, & magis in-
cendetur emulando. PAN.
Si placet, eamus intrò. PO.
At prædico vobis, quòd ho-
die postremum potabitis, aut
ego frustra adsum, tantis cæ-
dibus exercitatus. Thracas
huc Parmeno. PAR. Ars
mati adsunt, cingentes an-
giportum phalange. Ac in
fronte quidè, qui grauis ars
maturæ sunt, in utroque au-
tem latere funditores & sa-
gittarij, cæteri à tergo loca-
ti. PHIL. Tanquam infan-
tibus nobis hæc, ὃ stipendia-
rie, minitaris, ac laruis ne-
quicquam nos territas. An
tu verò vnquam gallum ali-
quem gallinaceum occidisti?
aut etià bellum vidisti? Ca-
stellū, ut multū, præsidio te-
nuisti, fortasse dux manipularis quispiam, ut tibi hoc interim
gratificando concedam. POL. At verò scies paulò post,
ubi nos acie in dextrum conuersa aduentare spectabis, armis
Dddd 4 resplen-

ἡμᾶς ἐπὶ λόγῳ θιάσῃ, σίλβου=
 τας τοῖς ὀπλοῖς. Φι. ἤκτι μό=
 νορ συσκευασάμενοι· ἐγὼ δέ,
 καὶ Τίβυς οὗτ'·, μόν'· ἦρ
 οὗτ'· ἐπιταί μοι, βάλλοντό
 ἡμᾶς λίθοις τὲ καὶ ὀστέοις,
 οὕτω διασκηδάμεν, ὥς μὴ
 ᾗ, ὅποι σήχοιθε, ἔχοιτε ἀδύνα.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

καὶ Δροσὴ.

resplendentes. PHIL. Ad-
 uentate modò conferti atque
 instructi. Ego verò & Ti-
 bys iste (nam hic solus me
 sequitur) iaciendo cū sa-
 xis, tum testis ostraceis, ita
 dispergemus vos, ut neq; quò
 vertamini, scire tum possitis.

CHELIDONIUM

& Drose.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ
 σέ, ὦ Δροσὴ, τὸ μα-
 ράκιον ὁ Κλινίας; ἔ
 ἦρ ἰδώρακα πολλὺς ἦδη χρό-
 ν'· αὐτὸν παρ' ὑμῖν. Δρο.
 ἔκ' ἔτι, ὦ Χελιδόνιον· ὃ ἦρ δι-
 δάσκαλος αὐτὸν ἄρξαι μακίτι
 μοι περὶ σφῶνα. Χι. τίς οὗτ'·;
 μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότι-
 μον λέγας, ἐπεὶ ἐκείνός γε φί-
 λ'· μοι. Δρο. ἔκ, ἀπ' ὃ λέ-
 κισα φιλοσόφων ἀπλόμων
 Αἰσαίνετ'. Χι. τ' σκυθρα-
 πὸν λέγας, τὸν Δασυὲν, τὸν
 βαθυπώγωνά, ὃς ἔσθι μετὰ τ
 μαρκαίων περὶ πατῆν ἐν τῇ
 ποικίλῃ. Δρο. ἐκείνός φημι
 τὸν

NOn ampliùs ventis
 tat ad te, Drose,
 adolescentulus ille
 Clinias? Non enim vidi lon-
 go iam tempore apud vos i-
 psium. DRO. Non am-
 pliùs, Chelidonium. Nam
 praeceptor prohibuit ipsum
 ampliùs ad me accedere.
 CHE. Quinam iste? num
 exercitorem istum puerorum
 Diotimum dicis? Nam is cer-
 te amicus mihi est. DRO.
 Non, sed perditissimus iste
 philosophorum Aristanetus.
 CHELID. Tetricum i-
 stum dicis & hirsutum, pro-
 funda barba, qui cum ado-
 lescentibus cōsuevit deambulare in porticu picta? DRO. Il-
 lum

τὸν ἀλαφρόνα, ὃν ἡμίση ἐπί-
 λαιμι ἀπὸ λυγρόν, ἐλκρόν
 ἢ πῶρονος ἐπὶ λυγρῶν. Χε. τί
 παθὼν δὲ ἔκῃν; Διοῦτα ἔ-
 πασεν τὸν Κληνίαν; Δρο. οὐκ
 οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μιν
 εἰποτε ἀπόκοιτός με γνῶμι-
 νος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλῶν ἦρ
 ξατο, πρῶτον δὲ ὁμιλῶν μοι,
 τριῶν τέττων ἐξῆς ἡμερῶν, ὅ-
 τε περὶ ἡλθε ὡς στυγερῶ. ἔπει-
 δὲ ὡμιλῶν, ἐκ οἶδα δὲ, ὅπως
 τί ἐπαθὼν ἐπ' αὐτῶ, ἐπεμψα
 πλὴν Νουεῖδα, περὶ στυγερῶν
 ἐλκρόν αὐτόν, ἢ ἐν ἀγορᾷ ἀπὸ
 βοντα, ἢ ἐν παρὰ δὲ. ἢ δὲ περὶ
 παρὰ δὲ, ἐφ' ἡλδοῦ, μετὰ
 ἢ Αἰεταίνης, νύσσα πόρρω,
 ἐκῃν δὲ ἐρνεύατα, μετὰ
 τῶν ὁρῶν, καὶ μετὰ παρὰ
 κῃν ἢ ὁφθαλμῶν. ἔτ' ἐδᾷ
 ἔσθ' ἡμίση πλὴν πόρρω. ἢ δὲ ἄ-
 ρει τῶ Διπύλου ἀπολεθῆσα,
 ἐπὶ μὲν ὅπως ἐπερῶν, ἐ-
 πανῆκα, οὐδὲν σαφὲς ἀ-
 παγῆ-

lum equidem, vanum iacta-
 torem, quem utinam pessimè
 perire videam, barba tractū
 à carnifice. C H E. Quid
 autem accidit illi, cur talia
 persuaderet Clinia? D R O.
 Nescio, Chelidonium. Sed
 cū antea nunquam ullam
 noctem intermiserit quin me-
 cum dormiret, ex quo rem-
 cum muliere habere cœpit
 (primū autem mecum has
 bere cœpit) tribus istis die-
 bus proximis ad angipor-
 tum hoc ne unquam acce-
 sit quidem. Postquam aus-
 tem ex eo contristari cœpi
 (nam nescio quo pacto mi-
 hi ægrè quiddam ob illum
 accidit) Neuridem misi, quæ
 illum circumspiceret, aut
 in foro commorantem ali-
 cubi, aut in palæstra. Ea
 autem rediens, deambulā-
 tem vidisse se ait eum Ari-
 steneto, atque innuisse illi à
 longè. Illum autem erubu-

isse, deiectis in terram oculis, neque aspicere ampliùs ad i-
 psam voluisse. Atque exinde ambo ad urbem iisse. Ipsa
 verò ad Dipylum usque secuta, cū ille prorsus neq. conuer-
 teret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

παρῆλαι ἔχουσα. πῶς με οἷα
 διάγειν τὸ μετὰ ταῦτα οὐκ
 ἔχουσα ἀκούσαι, ὅ, τι μοι πέ-
 πονθεν ὁ μαρκαίσκος; ἀλλὰ
 μὴ ἐλπίσῃς τι αὐτόν, ἔλε-
 γον· ἢ τινὸς ἄλλης ἡρώδης,
 μισήσας ἐμὴ, ἀπ' ὁ πατὴρ
 διεκώλυσεν αὐτόν. πομπὰ
 τοιαῦτα ἐσπερον. ἦδη δὲ
 περὶ δειλῶν ὀψίαρ ἦκεν ὁ
 Δρόμων, τὸ γραμματίον
 τουτὶ παρ' αὐτοῦ κομίσων. ἄ-
 γνων λαβοῦσα, ὧς Χελιδό-
 νιον οἶδα γὰρ ἄπ' οὗ γραμ-
 ματα. Χε. φέρ' ἰδῶμεν τὰ
 γράμματα, οὐ πῶν ὅφῃ,
 ἀπ' ἐπιστομῶν, ἀλλ' οὐκ
 τὰ παρὰ τινος τῶ γεγραφέ-
 τῳ. λέγει δὲ, πῶς μὲν ἐλπί-
 σάσε, ὧς Δροσὸν, τὸς θεὸς ποιῶ-
 μαι μάρτυρας. Δρο. ὦ, ὦ,
 τάλαρ, ὅθι τὸ χαίρειν πρὸς
 γραψί. Χε. καὶ νῦν δὲ ὁ κατὰ
 μῖσος, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην
 ἀφίσταμαι γὰρ ὁ πατὴρ γὰρ Δρο-
 σάν τε παρ' ἐλπίδι με ἐλπο-
 φῆν

quod renunciaret. Quo me
 igitur pacto post illa tum
 affectam putas? quæ conie-
 cturam facere nusquam po-
 teram, quidnam esset quod
 adolescenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebam:
 Numnam ægrè illi aliquid
 feci? aut num quam aliam
 amat, me perosus? aut num
 pater vetuit ipsum? Mul-
 ta aded huiusmodi mecum
 ipsa volebam. Porro au-
 tem circa multam vespere-
 ram venit Dromio, literas
 has ab alio afferens. Ac-
 cipe Chelidonium, ac lege.
 Scis enim literas videlicet.
 CHE. Age videamus. Ac
 literæ quidem ipsæ non ad-
 modum planè scriptæ, sed
 incompositæ, & malè co-
 agmentatæ, properantiam
 quandam scribentis indis-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amārim te,
 mea Drose, testes facio
 deos. D R O. Væ væ mi-

sera mihi, neque salutationem à principio adscripsit. CHE.
 Et nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 deferro te. Nam me pater Aristaneto tradidit, ut philo-
 sophiæ

Φῆρ αὐτῷ, ἡ ἀκύνος, ἱμαθὶ γῆρ
τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα, πάνυ
πολλὰ ἐπιτίμησέ μοι, ἀπρεπὲς
εἶναι λέγων ἑταίρᾳ σωεῖναι,
Ἀρχιτέλους καὶ Εὐρασικλείας
ἦδ' ὄντα· πολλὸν γὰρ ἄμεινον
εἶναι, τὴν ἀρετὴν πετιμᾶν ἢ
ἡδονῆς. Δρo. μὴ ὤρασιν ἱ-
ποκρίσιν ὁ λῆρ ὅτι κεν ὅ, τοιαῦ-
τα παιδύων τὸ μεράκιον.
Χε. ὥς ἀνάγκη πάθει αὐτῷ
παρὰ κοινῇ γῆρ ἀκύνος
παρὰ φυλάσσω. καὶ ὅπως, εἴ
πεσθὲν περ ἀπὸ εὐδυνί' ἐξεί-
σι, ὅτι μὴ κεν φ. εἰ δὲ σωφρο-
νοίμῃ, καὶ πάντα παθεῖν
αὐτῷ, ἐπισχύνεται πάνυ ἀνδρά-
μονα ἐσιδοῦμαι, καὶ ἐν ἀρετῇ
καταστῆσθαι, τοῖς πόνοις πε-
ρ γυμνασμοῦ. ταῦτά μοι
εἰς ἔγγραφά, ἀποκρίψας ἱμα-
τόν. σὺ δὲ μοι εὐτυχέ, καὶ μέ-
νησο Κλενίου. Δρo. τί σοι
δοκεῖ ἐπιστῆναι, ὃ Χελιδόνιον;
Χελιδ. τὰ μὲν ἄλλα, καὶ ὅτι

Σκν.

sophiæ dem apud illum o-
peram. Atque ille (cogno-
uit enim cuncta quæ ad nos
pertinent) multis admodum
obiurgavit me, inhonestum
esse dicentem, cum mere-
trice rem habere me, Archi-
telis ὃ Εὐρασικλεᾶ filium,
Longè enim melius esse,
virtutem antepone re volu-
ptati. DR O. Ut nunquam
ad maturitatem perveniat
nugator ille, qui talibus a-
dolescentem instituit. CHE.
Quamobrem necesse mihi
est parère illi. Assequitur e-
nim me, diligenter ubique
observans: ὃ in summa, ne
aspicere quidè alium quen-
quam præter ipsum solum
mihi licet. Quod si verò
temperanter ὃ pudicè vi-
uam, ipsiq; per omnia ob-
temperem, pollicetur pro-
sus beatum fore, præclarum-
que ac fortem me redditur-
um esse, laboribus ad hoc

antè præexercitatum. Hæc tibi vix adeò scripsi, me ipsum
suffuratus paululum. Tu verò feliciter mihi vale, ὃ me-
minis Clinia. DR O. Quid igitur videtur tibi epistola
hæc, Chelidonium? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,

a Scythi-

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μὲνιν
 Κλανίῳ, ἔχα τινὰ ὑπόλοιπον
 ἐπιπλάσσει. Δρο. ἡμῶι οὕτως
 ἔδοξε· ἀπόκνυμα δ' οὐκ ἔστι
 τῷ ἔρωτι. ὁ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφασκε παθῆσθαι ὑμῖν. ἔ-
 νου τὸν Αἰσάνειον, καὶ ἐπὶ
 πεφάσσει τῶν μαθημάτων,
 σωθεῖναι τοῖς ὁρατοτάτοις τῶν
 νῶν, καὶ ἰδίᾳ λογοποιοῦν
 πρὸς τὸν Κλανίαν, ὑποσχίσε-
 τινὰς ὑποχύνειν, ὡς ἰσό-
 θιον ἀφ' αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ
 ἀναγινώσκει μετ' αὐτῷ ἔρω-
 τικὰς τινὰς λόγους τῶν πα-
 λαιῶν φιλοσόφων πρὸς τὴν
 θητὰς, καὶ ὅλως, περὶ τὸ μα-
 ρακρόν ὄν, ἡπάλα δὲ καὶ τῷ
 πατρὶ τοῦ Κλανίου κατερεῖν
 ταῦτα. Χι. ἔχελω, ὃ Δρο-
 σὺν, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἐγὰρ σίγῃ, καὶ ἄνω δὲ
 τὸς ἐμὸς δὲ· κίενισα ἦ
 ἡμῶν τῆς Νουείδου. Χι.
 θάρρεα, πάντα ἔσται καλῶς. ἐ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψω μοι Δροῶ
 ἐπὶ

^a Scythica, ut aiunt, oratio:
 illud autem, memineris Cli-
 niæ, spem quandam adhuc
 reliquam præ se fert. D R.
 Etiā mihi ita videtur. Pro-
 inde pereō amore. Cates-
 rum Dromo dicebat etiā
 pæderastem quendam esse
 Aristanetum, & prætextu
 doctrinæ consuetudinem ha-
 bere cum pueris venustis-
 simis, & priuatim oratio-
 nem habere cum Clinia, pol-
 licitationes quasdam facis-
 endo, quod videlicet dijs
 similem illum redditurus
 sit. Quin & amatorios
 quosdam sermones philo-
 sophorum veterum ad dis-
 cipulos suos idem, inquit,
 cum illo legit, & in sum-
 ma, totus circa adolescen-
 tem est. Interminatus au-
 tem etiā est, patri Cli-
 niæ ista se dicturum esse.
 C H B. Oportebat, Drose,
 Dromonem ipsum inescare,
 ac lautius paulò accipere.

D R O. Inescavi hominem, & præter hoc autem etiā
 meus est. Nam & ille gustavit Neuridem. C H. Bonum ani-
 mum habet: omnia rectè fient. Ego verò etiā inscribere in
 pariete

ἐπὶ τοῖς ἐν Κεραμαῖς,
 ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης ἔωθε πει-
 πατεῖν, Λεισαίνετο δὲ φθά-
 ρα Κλενίαν, ὥς κὼι ἐκ τού-
 τι σωδραμῆν τῇ παρὰ τοῦ
 Δρόμωνος δὲ βολῇ. Δρο-
 μῶς δ' ἄρ' ἀποδοὶς ἐπιγράψα-
 σαι; Χε. τῆς νυκτός, ὦ Δρο-
 μῶν, ἀνθρακὰ πωθεῖν λαβοῦν.
 Δρο. ἔγωγε, συσπασταὶ μόνον,
 ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τὴν ἄλ-
 γον δὲ Αἰσωνίτη.

pariete volo in Ceramico,
 ubi Architeles deambulare
 solet: Aristanetus corrup-
 pit Cliniam, ut ex hoc quo-
 que aliquid concurrat ac fa-
 ciat ad delationem Dromo-
 nis. DRO. At quomodo
 id clam facies, ne deprehen-
 daris? CHE. Noctui, Drom-
 se, carbone alicunde sumpto.
 DRO. Rectè sanè. Com-
 milita modò, atq; auxiliare,
 mea Chelidonium, aduersus

arrogantem ac vanum istum Aristanetum.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a SCYTHICA vt aiunt.] ἡ δὲ ἐν Σκυθαῖς ῥῆσις, id est,
 Scytharum oratio. eo autem prouerbiū vice vititur Lucianus,
 tum hic tum alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Gra-
 ci autem quicquid agreffe, quicquid barbarum ac sauum in-
 telligi volunt, id Scythicum appellant. Diogenes Laërtius in Vi-
 tis philosophorum, putat hoc prouerbiū natum esse ab Ana-
 charsidis asperitate. Nam is Scytha natus, inter celebres phi-
 losophos habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in
 calce literarum, fuisse quiddam mitius dictum,
 reliqua nihil præ se ferre hu-
 manitatis.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ
Χαρμίδης.

ΤΡΥΦΗΛΕΝΑ,
& Charmides.

ΕΤαῦρα μὲν τις παρα-
λαβὼν, πύγῃ δραχ-
μὰς τὸ μίσθωμα δὸς,
λαθούδαι ἀπὸ σφαγῆς, δια-
κρύων καὶ πύγων; ἀπὸ οὐ-
τε πύγων καὶ ἰδίων, οἶμαι,
οὔτε διαπνῆσαι μόνον ἢ θῆ-
ληας. Ἐκλεῖδον δὲ καὶ παρὰ
τὸ διαπνόν, ἰσχυρὸν γὰρ καὶ
νῦν δὲ οὐ διακρίνοισας ἀπο-
κρίων, ὥσπερ βρέφους ταῦ-
τα οὐκ, ὦ Χαρμίδη, τί-
νον ἔνεκα ποιεῖς; μὴ ἀπ-
ερύφῃ με, ὥς ἂν τοῦτο ἀ-
πολαύσω τῆς νυκτὸς, ἀγρυ-
πνήσασα μετὰ σοῦ. Χαρ-
μίδης μὲν ἀποκρίσας, ὦ Τρυ-
φαινα, καὶ οὐκ ἐπὶ ἀντίχω-
πὸς τὸ διηνόον. Τρυφ. ἀπὸ
ὅτι μὲν οὐκ ἔμοῦ ἔρως, δι-
ανοῶν οὐ γὰρ ἂν ἔχωρ μὲν ἡ-
μίλει, καὶ ἀπώσθου με, πει-
σώμεθα δὲ θελοῦμεν. καὶ τῆ-
ν, διὰ τῆς αἰτίας τὸ μεταξὺ ἡ-
μῶν

AMica autem quisi-
piam accepta, &
quinque drachma-
rum mercede data; auer-
sus dormit, lachrumans ae-
gemens? Sed neque pos-
tasti lubenti animo, opia-
nor neque cœnare solus vo-
luisti. Flebas autem etiam
inter cœnandum. aspicie-
bam enim. & nunc autem
non desinis vlulare, per-
inde atque infans aliquis.
Ista igitur, ô Charmide,
cuius gratia facis? Ne qua-
so me celes, ut vel hac
parte consequar aliquid ex
nocte hac, quam totam
hucusque tecum vigilavi.
CHARMID. Amor me
perdit, Tryphæna, neque
malum hoc amplius susti-
nere possum. TRYPH.
At quod me quidem non as-
mes, manifestum est: neque
enim ita negligeres me, cum

problè habeas, atque abs te repelleres, quoties amplexari
te volo: denique etiam quasi quodam septo interposita veste
inter-

ἔστιν ὡς ἱματίῳ, διελθὼς μὴ
ψάουσαιμί σου. τίς δὲ ὅ-
μως ἐκένυ ὅτι, ἔπει. τά-
χα ᾧ ἄν τι καὶ συντελέσαι-
μι πρὸς τὸν ἔρωτα· οἶδα γὰρ
ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα διακονῶ-
νται. Χαρ. καὶ μὴ οἶδα
καὶ πᾶσι ἀνευθὺς αὐτῷ, καὶ
κένυ ὅτι· οὐ γὰρ ἀφανὺς ἐ-
στὶν ὁ δαίμων. Τρυ. ἔπει τοῦ-
το, ὦ Χαρμίδη. Χα. Φι-
ληματίου, ὦ Τρυφᾶνα.
Τρυ. ὁπωτέρως λέγεις; εἰδο-
γάρ εἰσι, τὴν ἐκ Πειραιῶς, τὴν
ἄρτι διακονοῦμεν, ἥς ἐ-
στὶ Δάμνη, ὅς τ' οὐδ' ἔτι
ροῦτ' ὅς ἦς· ἢ τὴν ἐταῖραν,
ἣν Παγίδα ἐπικαλεῖται; Χαρ.
ἐκένυ, καὶ ἰάκωκα ὁ διακονοῦ-
μεν, καὶ σωέλημμοι πρὸς
αὐτῆς. Τρυ. οὐκοῦν δὲ ἐκεί-
νῳ ἐκλεῖσθαι; Χαρ. καὶ μά-
λα. Τρυ. ποῦν δὲ χρόνος ἐ-
στὶ ἐρῶντι, ἢ νεοτελὴς τις ἐ-
στὶ; Χαρ. ὁ νεοτελής, ἀπὸ μὲν
ἐπὶ τὰ σχολὰ ἀπὸ Διονυσίου,
ὅτι

intercluderes, metuens vide-
licet ne te tangam. Sed ta-
men quāenam illa est, dic
mihi. Fortassis enim etiam
ipsa nonnihil ad amorem
istum tibi contulero. Scio
enim quo pacto conveniat
huiusmodi res administra-
re. CHAR. At verò nosti
atque admodum probè in-
psam, & rursus illa te quō-
que: neq; enim obscura adeò
meretrix est. TRYPH.
At nomen mihi cede, Char-
mide. CHARMID. Phi-
lematium, ὦ Tryphana.
TRYPH. Viram dicis?
duæ siquidem sunt. Illamne
ex Piræo, quæ nuper adeò
mulier facta est, quam Da-
myllus amat, eius qui nunc
exercitum ducit, filius: an
alteram, quam cognomento
decipulam vocant? CHA.
Illam equidem, atque adeò
captus ab ea & compre-
hensus miser sum. TRYPH.

Ob illam itaque plorabas?

CHAR. Atque admodum. TRYPH. Multum autem
temporis amasti illam, an nuper adeò cœpisti? CHA. Haud
nuper adeò, sed menses propè septem sunt, à Dionysio
vsque

ὅτι πρῶτον ἴδλον αὐτῷ. Τρ. ἴδον δὲ ὅλῳ ἀκείῳς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅτε τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ ἴδον Φιλεματίς, καὶ ὡς ἐχλὺ γυνῶκα πρὸς καὶ τι παρὰ κούτα ἔτι γιγνόμενον ἦδεν. Χαρ. καὶ μὲν ἐπὶ μυντα, ἴδον καὶ ἔκοσιν εἰς τὸν ἐσόμενον ἐλαφροῦς αἰῶνα τῆς αἰῶν. Τρ. σὺ δὲ ποτέ τοις πρὸς αὐτὸν αἰῶνα, τοῖς ἐκείνοις ὁρκοῖς, ἢ τοῖς σιαντὶ ὁφθαλμοῖς; ἐπισκεψάμενος ἀκείῳς, ἐποβήσας ποτὶ τὸν ἑρπύδα αὐτῶν, ἐνθα μόνον τὰς αὐτῶν τεύχεα ἔχον, τὰ δὲ ἄλλα, φρονέει βαλῆαι. πρὸς δὲ τοὺς ἑρπύδας, ὅπως αὐτὸν ἀδυνάτου τὸ φάρμακον, ὃ βαλῆται, ἐποβήσας αὐτὸν τὰ ποικίλα, καὶ τοι τί τοῦτο, καὶ σὺ ποτὶ καὶ γυνὴν ἴδεν. Χαρ. οὐδὲ πώποτε μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. Τρ. ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν μὲν ἑρπύδα αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν λῶν καὶ,

usque videlicet, ex quo primum illam vidi. T R Y P. Vidisti ne autem totam ipsam diligenter, an faciem solum, easque corporis partes quæ in aperto sunt? & quæ vidisti, Philematij ne erant, atque ita uti conueniebat esse mulierem quinque & quadraginta annos iam natam? C H A R. At verò deierat illa, secundum supra vigesimum modò ad proximum Decembrem completurā esse se. T R Y P. Tu verò utrum credis iurijurando illius, an proprijs oculis? Constat enim diligenter, suspiciens aliquando ad tempora illius, quo loco solo suos crines habet: nam cæterà, impostura mera. Circa tempora autem quoties medicamentum quo infici solet, languescit, ac vim suam remittit, albescit plerumque. Quanquam quid hoc attinet? Coge aliquando ut mu-

dam quoque spectandam se tibi exhibeat. C H A R M I D. At nunquam mihi in hoc consentire voluit. T R Y P. Meministi sanè. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius capillos.

κὰς, ὅλη δὲ ἀπὸ τῆς αὐχρῆς ἴς
τὰ γόνατα παρδάλα ἔοικεν,
ἀπὸ δὲ σὺν ἰδία ἄρυσιν, ζιεύτη μὴ
σιωῶν, ἢ περὶ τάχα καὶ ἰλὺς περὶ
καὶ ὑπεριώρα; Χα. νὰ, ὦ Τρύ-
φωνα, καὶ ζιεύσαστα παρ' ἐ-
μὲ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἰπὲρ δὴ
χιλίας αὐτὸς ἐκ ἔχον διδόν-
ναι ῥαδίως, ἅτε ὑπὸ πατρὶ φέ-
δομεν ἢ τριφύμῳ, ὦ Μοσχίω-
να ἰσδιξαμένη, ἀπέκλεισέ με,
ἀνθ' ὧν λυπῆσαι καὶ αὐτὸς θί-
λῳρ αὐτῶν, σὲ παρέληφα.
Τρύ. μὰ τὴν Αφροδίτῳ ἐκ
ἄρ' ἔχον, ἔμοι περὶ τίς, ὡς
ἐπὶ τέλει παραλαμβάνοί μιν
λυπῆσαι ἄλλῳ, καὶ ταῦτα, Φι-
ληματίον τὴν σορόν. ἀπὸ ἅ-
πειμι καὶ γὰρ ἡδὴ τρίτον τῶν
ἔχον ἀπεκτύνω. Χαρ. μὴ
σύ γε ἔτα παχίως, ὦ Τρύ-
φωνα; εἰ γὰρ ἀληθὴς εἶμι, ἃ
φῆς περὶ Φιληματίου, τὴν
φανάκω, καὶ ὅτι βάντεται,
καὶ τὸ τῶν ἀλφῶν, ὅδε περὶ δὴ-
πειν ἄρ' ἐτι διωάμιν αὐτῇ.

Τρύ.

capillos. Cæterum tota à
collo ad genua usque Para-
dali similis est. At tu lachrus-
mabaris, quòd cum tali non
coires? Fortassis autem etiā
agrè tibi faciebat, & su-
perbā gerebat sese. CHAR.
Sanè verò, Tryphæna: &
hoc quamuis tam multa à
me acciperet. Ac nunc quis
dem postquam mille peten-
ti, facile ac statim dare non
potui, vipote qui patrem
habeam parcum & tena-
cem; Moschione intrò ad se
recepto, me exclusit. Ob-
quæ, dum illi vicissim agrè
facere volo, te assumpsi.
TRYP. Ate γο, per Vene-
rem, haudquāquā venissem,
si quis prædixisset mihi, ob
id solum assumptam esse me,
ut alteri agrè facerem, præ-
sertim Philematio huic, cas-
pulo videlicet. Verum ab eo.
Iam enim tertium hoc cecia-
nit gallus. CHAR. Ne tu va-
tique tam statim, mea Try-

phæna. Nam si vera ista sunt quæ de Philematio dicis,
coma videlicet supposititia, & quòd tingitur, & vi-
tiligines illæ, ne aspicere quidem ampliùs illam potuero.

Esse

TRYP.

Τρύ. ἔρδ τὴν μητέρα, ἣ πορ-
τε λήνεται μετ' αὐτῆς· περὶ
γὰρ τῶν ἐτῶν ἕξ· ὃ πάππ' ὅ-
μινησέ σοι, εἴ γέ ῃ ἔτι.
Χαρ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ζωάντη
ἐκείνη, ἀφ' ἧς ὁδῶ μὲν ἦδη τὸ
ἐλατὲρισμα, πεινῶντων δὲ
ἀπὸ πένους, καὶ φιλῶντων, καὶ ἀ-
ληθῶς συνῶντων, Φιλημάτιον
δὲ πομπὰ χαρὲ' ἵτω.

ἢ coëamus, Philematium autem longè valeat.

TRYP. Interrogam matrem
si quando cum illa lauit for-
tè. Nam de annis etiam anus
narrare tibi poterit, si modò
viuit etiamnum. CHAR.
Proinde postquam talis illa
est, auferatur quidem iam è
medio septum hoc, amplexa-
mur autem mutuò, atque os-
sculemur nos, ac tandem ve-

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
καὶ Λυσίας.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥ-
thias, & Lysias.

ΘΡΥΠΗ, ὦ Λυσία,
πῶς ἐμὲ; καὶ ἡ-
λῶς, ὅτι μὴτε ἀρ-
γύριον πώποτε ἤτησά σοι,
μήτ', ἀπὸ κλησάμενοντα, ἐν-
δορ' ἔτιρ' ὅ, ἢ πῶσα μήτε πα-
ραλοχισάμενον τὸν πατρί-
ρα, ἢ ὑπελόμενον τῆς μητρὸς,
λύαγκασσα ἐμοί τι λομίσσα,
ὅποια αἰ ἀπαιτοῦσιν·
ἀλλ' ἀνθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀμωδον,
ἀξύμωδον ἐσιδέξάμεν. οἷ-
θα, ὅσους ἑρασάς παρ' ἐμὲ
ψάμεν; Ἠθοκλέα τὸν πρῶτον·
Nostine quàm multos amatores reiecerim?

INsolefcis igitur, ô Ly-
sia, aduersum me? Et re-
cè sanè, quando quidem
neque argenti vnquam
abs te poposci: neque ve-
nientem exclusi, alterum in-
tus esse diclitans, neq; dece-
pto patre, aut ex matris re-
bus aliquo subtraçto, coëgi
te mihi asferre quippiam·
perinde atq; aliæ facere so-
lent: sed statim ab initio in-
de, nulla data mercede, atq;
asymbolum recepi te intrò.
licet,

θούοντα ναῦ, καὶ Παυλίωνα
 ἑταῖρον, καὶ Ἰδρὸν σωτήρη θόρυ-
 σος Μελισσοῦ, καὶ Ζεῖναρχον
 ἄρχοντος αὐτοῦ τῆς πατρὸς, καὶ
 εὐειοῦ αὐτὸν ὄντα τῆς ὑσίας.
 ἰχθὺς δὲ σὲ, τὸν Φάωνα μόνον
 εἶχον, ὅτι τινὰ πρὸς δέξασα
 ἔτρεπον, ὅτι πρὸς ἐμὴν, ὅτι μὴ
 σὲ. ὥμω γὰρ ἡ ἀνύτης ἀληθὴς
 εἶναι, ἢ ὡμνόν, καὶ οὐδὲ τὸ τό σοι
 πρὸς ἔχουσα, ὥσπερ ἡ Πλευρό-
 πι, ἰσοφρόνῳ ἐπιβουλεύει
 τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς φί-
 λας ἐγκαλῶσης. σὺ δὲ, ἐπείπερ
 ἔμαθον, ἰσχυρίειν ἔχωμε,
 τιτηκῆσαν ἐπὶ σοί, ἄρτι μὲν
 Λυκαίην πρὸς ἐπαύου, ἑμοῦ
 ὁράσης, ὡς λυποίης ἐμὲ ἄρ-
 τι δὲ σὺ ἐμοὶ κατακείμε-
 νῃ, ἐπὶ νύκτι Μαγίδιον τὴν
 ψάλτριαν. ἰχθὺς δὲ ἐπὶ τοῖς
 λακρύοις, καὶ σωίηναι ὑβρι-
 σμένην. πρότερον δὲ, ὅποτε
 σωκρίνεις, ὁράσαν καὶ σὺ
 καὶ Δίφιλον, παρῆσαν καὶ
 ἡ ἀνύτης Κυμβάλιον, καὶ

Πυρρα

licet, eum qui nunc inter se-
 natores est, Passionem nau-
 clerum, & coæqualem tuum
 Melissum: quanquam etiam
 nuper adeò pater eius mor-
 tuus esset, ac dominus ipse
 factus bonorum omnium.
 Ego verò te, Phaonem scilicet
 meum, solum habebam,
 neq; aspiciens neque admit-
 tens alium quenquam præ-
 ter te. Arbitrabar enim stul-
 ta ac demens, vera illa esse
 quæ iurabas: & ob hoc ani-
 mum tibi aduertens, perin-
 de ac Penelope illa, pudicè
 ac castè agebam, clamante
 atq; increpante ob hoc ma-
 tre, & apud amicas accu-
 sante me. Tu verò posteaquā
 intellexisti me obnoxiam ha-
 bere te, uti quæ iam ex te pe-
 perissem, nunc quidem ad
 Lycenam alludebas intuen-
 te me, nimirum ut ægrè mi-
 hi faceres: nunc autem iux-
 ta me accumbens, Magi-
 dium laudabas, psaltriam

istam videlicet. Ego verò ob hæc lachrymor, & sentio con-
 sumeliam. Paulò autem antè, quando computabatis Thraso
 & tu & Diphilus, aderant & tibicina Cymbalium, &

Ecce 2 Pyralis,

Πυρακίς, ἰχθρὰ ὅσα ἐμοί. σὺ
 δὲ τῷ εἰδῶς, πλὴν Κυμβάλιον
 μὲν, ὃ μοι πάντῃ ἐμίλησεν, ὅτι
 πρὸς τὰς ἐφίλησας· σὺ αὐτὸν
 ἦ ὕβρις, Ζεῦ πάτερ, φιλῶν.
 Πυρακίδα δ' ὅσον ἐννοεῖς, καὶ
 πιδὼν ἄν, ἐκείνη μὲν ὑπὲρ δαξας
 τὸ ποτίειον, ἀπ' αὐτῆς δὲ τῷ
 παιδί, πρὸς τὸ ὅς ἐκείλινον, εἰ
 μὴ Πυρακίς ἀτίσσει, μὴ ἄν
 ἄλλο ἐγγίαι. τίλ' ὅ, τὸ μήτε
 ἀπ' αὐτῶν, ὅπου τ' Δίφιλον
 εἶδον ἀσχολεῖν μὲν, ἐλάλει ἦ
 Θράσωνι, πεκύψας πῶς, ὅν
 σὺ πρὸς πεσηκύντισας ἐς τὸν
 λόγον αὐτῆς, ὅδ' ἀπαθῆν γε
 παρ' ὧν ὅ, ἐμὲ ἢ φιλῶσα.
 σα, μετὰ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ
 ἀπ' αὐτῆς παρ' ἐνύσας ταῦτα
 οὐκ ἐν τῷ ἐννοεῖς; τί σε
 δὲ μίγα ἢ μικρὸν ἢ δίκην σα,
 ἢ ἡλὺπηκα ἐγώ; τίνα ἐτι-
 ρον εἶδον, οὐ πρὸς μόνον σὲ
 ἦ; μίγα, ὦ Λυσία, τὸ πο-
 τίς, γυναικὸν ἀθλιὸν λυπῶν,
 μεμνηδὲς

igitur cuius gratia facis? Quae te autem siue magna siue
 parua iniuria affeci, aut etiam offendi ego? quem alium
 cunque intuita sum? annon ad vnius ingenium & morem
 tuum viuo? Haud sanè præclarum aut magnum hoc, Lysia,
 facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, mærore
 implis

Pyrallis, eā quæ inimica mi-
 hi est. Tu verò cum hoc
 scires, Cymbalium quidem
 quinquies osculatus es: id
 quod non admodum curæ
 mihi erat, (teipsum enim
 afficiebas contumelia, ta-
 lem osculando) Pyrallidi
 autem quàm multa innues-
 bas, ac bibens illi quidem
 poculum commōstrabas,
 puero autem reddens, in au-
 rem iubebas, ut nihil Py-
 rallis id postularet, alte-
 ri nemini infunderet. Po-
 stremo autem etiam demor-
 so malo, quando Diphiz-
 lum alias res agere vide-
 bas (loquebatur enim cum
 Thrasone tum) inclinans te
 quodammodo, collimatè a-
 deò iaculabaris illud in sinu
 ipsius, ne latere quidem me
 cupiens. Illa autem exoscu-
 lata, inter mamillas sub fa-
 scia insertabat illud. ista

μεμυῖος ἐπὶ σοί. ἔστι τις θιός, ἢ
 Ἀδράστειά, καὶ τὰ ζῖαυτα ὀρέξῃ.
 σὺ δὲ πολλὰ λυπήσῃ, τάχα ἄν
 ἀκούσῃς τι περὶ ἐμοῦ, ἡδυνήσω
 με, ἥτοι βρόχῳ ἐμυρτῶν ἄρῃ
 πνίξασα, ἢ ἐς τὸ φρεῖα ἐπι
 λεφάλλῳ ἐμπισθῶσα, ἢ ἔνα
 γὲ τινα τρόπον ἐνρήσω θανάτῃ,
 ὥς μὴ κέτ' ἐνοχλοῖω βλεψομένη,
 πομπῶδες τότε, ὥς μέγα,
 καὶ λαμπρὸν ἔργον ἱργασάμεν.
 τί με ὑποβλήσῃς, καὶ πρὶν τὸς ὀδόντας; ἢ
 γάρ τι ἐγκαλέῃς, εἴπῃ. Πυθιάς
 ἡμῖν αὐτῇ δικάσάτω. τί τῷδ',
 εἰδὲ ἄρκυν ἀμύρος ἀπέρχῃ ἡσυχαστῶν
 με; ὀρέξῃ, ὦ Πυθιάς, οἷα
 πάσχω ὑπὸ Λυσίῃ; Πυ. ὦ τῆς
 ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ἐπικλαδῶναι
 λακρυρῶσης, λίθῃ, ὅτι ἄνθρωπος ὅστις
 πολλὴν ἀπὸ ἡγῆ καὶ τάλυθῃς εἰπῶν,
 σὺ ὦ λείδου, διέφθαρῃς αὐτὸν
 ὑπεράγαπῶσα, καὶ τῷτο ἐμψύχῃ
 σου αὐτὸν ὑγλοῖν ὑπερόπῃα
 γὰρ αὐθιγὰν ὁμοῖοι γίνονται.

implicans. Est dea utique aliqua
 Adrastia, ac talia videt. Tu verò aliquando morore
 afficeris, ubi fortasse audieris de me aliquid, quòd
 iaceam videlicet aut laqueo à me ipsa suffocata,
 aut in puteum præcipitata, aut quemcunque tan-
 dem mortis modum inuen-
 ro, dum ne amplius ita coram
 et ob aliorum oculos molestijs afficiar. Actum
 pompam utique duces tu, perinde ac re magna splen-
 dida peracta. Quid me
 toruè aspectas, ac dentibus infrendis?
 Nam si quicquam est cur me accuses,
 dicas licet. Pythias hæc inter nos
 iudicet. Quid hoc? ne respon-
 so quidem dato abis hinc,
 me relicta? Vides, mea Pythias,
 qualia patiar à Lysia. P Y T. O feritatem.
 Nā quòd nullis neque lachrymis
 flectitur, lapis sanè, non

πᾶς ὃ τάλαινα λακρύουσα,
 καὶ λυμοὶ πᾶσι, ἅπας ἢ δις
 ἀποκλῆσον ἰθύνοντα· ὄψα
 γὰρ ἀνακαυόμενον αὐτὸν πᾶ-
 νυ, καὶ ἀντιμεμνηνότες ἀλη-
 θῆς. Ιό. ἀλλὰ μὴ δ' εἴπῃς, ἄ-
 παρ, ἀρκλέσω Λυσίαν; εἴ-
 θε μὴ αὐτὸς ἀρσηκεθῶ-
 σας. Πυ. ἀλλ' ἐπ' ἀνέρχεται
 αὐτῆς. Ιό. ἀρκλέσας ἡμᾶς,
 ὦ Πυθιάς, ἡρώατά σοι ἴσως,
 ἀποκλῆσον ληρούσης. Λυ.
 ἐχέτω τῆς ἑνὸς, ὦ Πυθιάς,
 ἐπαρκεῖν, λυ οὐδὲ πῶς
 βλίσσεται· τί τοιαῦτα οὐ-
 σαρ, ἀλλὰ εἰς σὶ, ὥς μὴ κα-
 ταγινώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λῆ-
 γῃς ἄρ, ἐγχοῦ ὁ Λυσίας
 εἶναι. Πυ. ἀμείλῃ καὶ ἐλθόν, ὦ
 Λυσία. Λυ. φέρειν οὐδ' ἐ-
 θέλῃς, ὦ Πυθιάς, ἰοῦσαρ
 πλὴν νῦν λακρύουσαρ, αὐτὸν
 ἐπιστάντα αὐτῇ, ποτὶ μετὰ
 νῆαν ἐκβαλόντα, ἐμοῦ ἀρ-
 σάσῃ; Πυ. Λυσία, τὸ μὲν ὁ-
 λον, ἐταῦρά δ' εἰ. ποτὶ δ' οὐδ'
 κατέλαβον αὐτὸς συγκαθήμε-
 νοντας; Λυ. ἐκτὼ σχι-
 λῶν

Ab desine lacrymari mise-
 ra : & si me audies, semel
 atque iterum exclude ve-
 nientem. Videbis enim in-
 flammari ipsum denuò pror-
 sus, & vicissim insanire
 vero pacto. IOES. At ne
 dixeris quidem, apage. Ut
 ego excludam Lysiam? V-
 tinam ne ipse à me desis-
 ciat modò PYT. At rur-
 sus huc reuertitur. IOES.
 Perdidisti nos, Pythias: for-
 tassis audijte te de exclu-
 sione verba facientem. LY.
 Non huius causa, Pythias,
 huc reuersus sum, ut quam
 ne aspexero quidem am-
 pliùs, talis cùm sit : sed tua
 gratia, ut ne damnares me, ac
 diceres fortè, Irrecòciliabi-
 lis hic Lysias est. PYT. Atq̃
 equidè dixissem, Lysia. LY.
 Ferre igitur me vis Pythias
 Ioëssam hanc, quæ nunc la-
 chrymatur, cùm ipse super-
 uenerim ei aliquando cum
 adolescente concumbenti,
 & à me desciscenti? PYTH.

Lysia, in vniuersum quidem meretrix est. Cæterùm quan-
 do veròprehendisti ipsos concumbentes? LYS. Sex-
 tus,

ἄνδρ' ταύτην ἡμίραν, νῦν Δ',
 ἔκτιλ' γε δουτὶρα ἰσαμύου, τὸ
 τίμιον ὃ ἐβλόμην ἐστίν. ὁ πα-
 τὴρ ἐδῶς, ὡς πάλαι ἐβόλω
 ταυτησί τῆς χρεσῆς, ἐν κλειστέ-
 μι, παραγέλας ὡς θυρωρῶ
 μὴ ἀνοίξαι· ἐγὼ δέ, ὃ ᾧ ἔφε-
 ρον μὴ ἔχ' ὀνομάσαι αὐτῇ, τὸν
 Δρόμονα ἐκλόνσα παρακύ-
 ψαντα ὡς θεικῶς τῆς αὐλῆς, ἣ
 ταπινότατον ἦν, ἀναδέξα-
 σθαι μὲν ἐπὶ τῶν νότων· ἔφ' οὖν
 ᾧ ὅπως ἀναδέσθαι ἔμελλον.
 τί ἄρ' μακρὰ λέγοιμι; ἑπεί-
 βην, ἥκορ, πλὴν αὐλοῖον ἐν-
 ρον ἀρκεκλασμούλου ἐπιμύ-
 ηως. μύσαι ᾧ νύκτω ἥσαν·
 οὐκ ἔκοψα δ' αὖ, ἀλλ' ἐπέ-
 ρας ἡρέμα πλὴν θύραν, ἥδη
 δὲ καὶ ἄποτι ἐπιποιήσαν αὐ-
 τὸν, παραγαγὼν τὸν σποφίαν,
 παρῆλθον ἀποφῆτι, ἐκείθεν
 δὲ πάντες. ἦτα ἰπαφώ-
 ρον τοῦ ζείχου, ἐφίσταμαι τῇ
 κλίνῃ. λό. τί ἔρῃς, ὦ Δάματρι;
 ἀγωνιῶ γάρ. Λυ. ἰπαδὴ δὲ
 οὐχ ἰδὼν τὸ ἄσθμα ἔρ'.

τὸ

etque ego exinde contrecta-
 to pariete (ut fit in tenebris) super lectum adstiti. IOB.
 Quid narras, ὦ Ceres? prope enim deficio. Lys. Post-
 quam autem animaduvertebam non unum esse anhelitum:

tus, ni fallor, dies hic est, per
 Iouem, sextus utique. fuit e-
 nim secunda mensis inci-
 pientis, hodie verò eiusdem
 septima est. Pater igitur cum
 sciret me iam olim amare,
 probam hanc scilicet, con-
 clusit me domi, dato ianitori
 mandato, ne aperiret. Ego
 verò (non enim ferebam ab
 huius congressu prohiberi
 me) Dromonem iussi, acclima-
 ntem muro atrij, qua para-
 te humillimus erat, in tergum
 recipere me. Nam hoc pa-
 tio minore negotio ascen-
 surus eram. quid multis opus
 est? transcendendi, veni, atrium
 offendi occlusum diligenter.
 Iam enim nox erat media.
 Itaque neq; pulsaui tum, sed
 attollēs sensim ianuam (iam
 autem & antea idem ali-
 quoties feceram) transuera-
 sum aceto cardine, tacite ac
 sine tumultu ingressus sum.
 Dormiebant autem omnes,

Eccc 4

princi.

τὸ μὲν πρῶτον ὥμῳ τὴν Ἀν-
 δρῶν ἀντὶ συγκραθῶσαν, τόδ'
 ἐκ τῶν, ὧν Πυθιάς, ἀλλ' ἐφαψά-
 μῃς. ἔβρον ἀγνώστου τινα,
 πάνυ ἀπαλόν, ἐν ᾧ ἑκαρ-
 μύον, μύρων καὶ αὐτόν ἀπ-
 πνέοντα. ἦ δὲ ἰδὼν, ἐν ᾧ ἡ ξί-
 φος ἔχων ἡλθοῖν, ἐκ ἧς ὠκυ-
 σα, ἐν ᾧ, τί γὰρ αἶτις, ὧν Πυθιάς;
 γίλωτ' ἄξια δοκῶ σοι διη-
 γῆσθαι; ἰό. τῷτό σε, ὧν Ἀνσία,
 ἀνύπηκτος; ἡ Πυθιάς αὐτῇ
 μοι συγκαθῶσαν. Πρ. μὴ λέγε
 ἰόσθαι, πρὸς αὐτόν. ἰό. τί μὴ
 λέγῃ; Πυθιάς τῶν, ὧν λατρεῖ, με-
 τακλήθῃσα ἡμῶν, ὧς ἔμα-
 θασθῶσιν ἡμῶν. ἐνυπνίον ἦν,
 σὲ μὴ ἔχουσα. Ἀν. Πυθιάς, ὅ
 ἐν ᾧ ἑκαρμύον, ἔτα δὲ
 ἡ κτῆς ἡμέρας ἀνιόνουσι τῶ-
 σάντων ὡς ὡς; ἰό. ἀπὸ τῆς νόσου
 ἐξυρῆσατο, ὧν Ἀνσία. ἡμῶν ἔβρον
 ἦν αὐτῇ αἰ τῆς, νύκτ'
 καὶ τὴν πλὴν ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν. δέ-
 ξον, ὧν Πυθιάς, δέξον ἔτῳ
 ὅν, πᾶσαν αὐτόν. ἰδὲ, τὸ με-
 τῇ ὡς ὡς; ἀπὸ τῆς νόσου
 ἐξυρῆσατο, ὧν Ἀνσία. ἡμῶν ἔβρον
 ἦν αὐτῇ αἰ τῆς, νύκτ'
 καὶ τὴν πλὴν ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν. δέ-
 ξον, ὧν Πυθιάς, δέξον ἔτῳ
 ὅν, πᾶσαν αὐτόν. ἰδὲ, τὸ με-

principiò quidem putabam
 Lyden cum ipsa una dormi-
 re, cæterum aliter multò res
 erat, Pythias. Nam ubi con-
 trectare cœpi, deprehen-
 di imberbem quendam, ad-
 modum tenerum, ad cu-
 tem usque detonsum, una
 guenta etiam ipsum olens
 tem. Hoc ubi sensi, si qui-
 dem et gladium veniens
 mecum attulisset, non ita
 quiessem tum, sat scitote.
 Quid ridetis Pythias? an ve-
 rò risu digna dicere vobis
 videor? IOES. Hòccine
 igitur, Lysia, acerbum addò
 tibi fuit? Pythias hæc mecum
 dormiebat. PYT. Ne di-
 cas illi, Ioëssa. IOES. Cur
 non dicam? Pythias erat, ò
 charissime, à me accersita
 tum, ut una mecum dormi-
 ret. Aegrè enim erat mihi,
 quòd te non habebam. LY.
 Pythias autem? ille ad cu-
 tem

ράκιον, ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύ-
 πας. Λυ. ἐκ ἐχλῶ οὐκ, ὦ Ιόε-
 σα, καὶ ταῦτα, ἐρῶντα, ἐφα-
 ψάμεθ' οὐκ αὐτόν; Ιό. ἐκοιῶ σὺ
 μὲν ἥδη πίπῃσαι. βῆλαι δ', ἀν-
 τιλυπῆσω σε καὶ αὐτὴ, ὁργίζου-
 μένη δικάως ἐν τῷ μίρει;
 Λυ. μηδ' αὖτως, ἀλλὰ πίνωμεν
 ἥδη, καὶ Πυθιάς μεθ' ἡμῶν.
 ἄξιον γὰρ αὐτῶν παρῆναι ταῖς
 σπονδαῖς. Ιό. παρίσαι. οἷα πῶς
 πονθα δῆσιν, ὦ γυναιότατε
 φανίσκωρ, Πυθιάς; Πυ. ἀλλὰ
 καὶ διήμαξα ὑμᾶς ὁ αὐτὸς,
 ὥς μή μοι χαλῆπαινε, πηλὸν
 τὸ δῆνα ὄρα, ὦ Λυσία, μή τι νι-
 ῆπης τὸ περὶ τῆς λόμης.

istum mæchum, quem zeloty-
 tyia prosequeris. L Y. Quid igitur? annon conue-
 niebat hoc? præsertim amā-
 tem, & qui ipse contrectauerat? I O. Proinde tu quidem
 iam persuasus es ut credas.
 Vis autem & ipsa vicissim
 tibi ægrè faciam, ut quæ me-
 ritò vicissim irascar tibi? L Y. Nequaquam, sed biba-
 mus iam, Pythiasq; hæc vnà
 nobiscum. Aequum enim est
 adesse ipsam reconciliationi
 faciundæ. I O. Aderit. Qua-
 lia autem propter te passa
 sum, ὁ generosissime adule-
 scentum Pythias? P Y T. At

idem ipse reconciliaui quoq; vos: quare non est cur mihi suc-
 censeas, nisi istud quæso vide, Lysia, ne cui de coma quicquam
 dixeris.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-
 νιδας καὶ Ὑμνίς.

LEONTICHVS,
 Chenidas, & Hymnis.

Εἰν δὲ τῇ πρὸς τὰς Γαλά-
 τας μάχῃ, ἠπὲρ, ὦ Χη-
 νιδά, ὅπως μὲν περὶ ξύ-
 λασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ
 τοῦ ἵππου τοῦ λαυκοῦ, ὅπως
 δὲ οἱ Γαλάται, καὶ τοὶ ἄλλοι
 κίμοι ὄντες, ἐπὶ σταυρὸν ἄνθους,
 ὅς

IN pugna autem contra
 Galatas, dic Chenida,
 quo pacto ipse quidē ante
 cæteros equites cursu p̄uectus
 fuerim, equo insidēs cādido:
 Galatæ autē, tametsi fortes
 alioqui bellatores, trepidā-
 rint cōtinuò ὅ ubi aspiciēbāt

Eccc 5 me,

ὡς εἰδὼν με, καὶ ὑδὶς ἔτι ὑπέ-
 σι, τότε ζῶντων ἐγὼ, τὴν ἡ λόγ-
 χην ἀκοντίσας, διέπερα τὸν
 ἵππαρχον αὐτῶν, καὶ τὸν ἵπ-
 πον. ἐπὶ δὲ τὸ σωσικὸς ἔτι
 αὐτῶν (ἡσάρχαρ τινοῦ, οἱ
 ἔμμερον, σφαιροσάντου μὲν τὴν
 φάλαγγα, ἐς πηλείσιον δὲ συ-
 ναγαγόντων αὐτὸς) ἐπὶ τότε
 ἐγὼ σπασάμενος τὴν σπά-
 θην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπιλά-
 σας, ἀνατρέπων μὲν, ὅσον ἐπὶ
 τοὺς πεσόντας αὐτῶν τῇ ἐμ-
 βολῇ τοῦ ἵππου. τῷ ξίφει δὲ
 καταρριπνῶν, διέτεμον τῶν
 ποταμῶν ἐνδὲς ἐς δύο τὴν
 λιφαντὴν αὐτῷ ἑρᾶν. ὑμεῖς
 δὲ, ὦ Χλωίδα, μετ' ὀλίγον ἐ-
 πίσητε, ἡδὴ φονέωντων. Χη.
 ὅτι γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Πα-
 φλαγονίαν ἱμονομάχησας
 τῷ σατράπῃ, οὐ μεγάλην ἐπι-
 λάξω καὶ τότε, Λι. καλῶς
 ἐπίμνησας, ἐκ ἀγρονόου οὐδ'
 ἐκ ἐνός τῆς πράξεως. ὁ γὰρ
 σατράπης μέγας ὦν, ὁ-
 κλομάχων ἄνδρες ὁκλᾶν ἔ-
 ναι,

chre commonuisti facinoris, haudquaquam etiam illius inge-
 nerosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,
 inter

me, neque quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissa transfixi praefectum
 acie ipsorum, una cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erat
 enim nonnulli qui persiste-
 bant, phalange quidem so-
 lida, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ip-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis facto in
 illos impetu, in fugam quidem
 conuerto circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incursum: gla-
 dio autem impacto, manipula-
 rij unius ducis caput in duas
 partes diffeco, una cum ipsa
 galea. Vos autem, Chenida,
 paulo post superuenistis, fu-
 gientibus iam illis. C H E.
 Nam cum, Leontiche, circa
 Paphlagonia singulari prae-
 lio cum satrapa illo con-
 gressuses, annon tum quoque
 praeclarum facinus ac ma-
 gnum edidisti? L E O. Pul-

ναι, καὶ ἀφρονήσας ἔειπεν·
 καὶ πεπηδήσας εἰς τὸ μέσον,
 πρὸ καλῆς, εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ
 μονομαχεῖν, οἱ μὲν δὲ ἄλλοι
 καὶ περιπλήρουσαν, οἱ λοχαγοὶ
 καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν
 αὐτὸς, καὶ τοὶ οὐκ ἀγνῆς
 ἀνθρώπων ὅν. Αἰεταρχὸς γὰρ
 ἡγεμὼν ἦν ἔτι, Αἰτωλὸς, ἀκου-
 τιστὴς αἰετῶν. ἐγὼ δὲ ἰχθυό-
 χου ἐτι· τερμῆσας δὲ ὁμως,
 καὶ τὰς ἱταίρας ἐπιλαμβάνο-
 μένους ἀποσάμην· ἰδιόδοις
 κισσῶν γὰρ ὑπὲρ ἐμῶν, ὁρῶντων
 ἀπὸ σιλβόντων μὲν τὸν βάρβα-
 ρον ἐπιχρύσοις ὄντων ὅπλοις, μέ-
 γαν τε, καὶ φοβερόν ὄντα τὸν
 λόφον, καὶ κραδαίνοντα πλὺν
 λόγχην. Χη. καὶ γὰρ ἔδρασα
 τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα
 ὅς ἐχάρην σου, δειρόν·
 μὴ πεκινδιώσῃς. ἀδίων
 τα γὰρ ἡμῶν μοι, σοῦ ἀπὸ θά-
 νοντος. Λη. ἀπ' ἐγὼ τοῦ
 μῆσας,

inter grauis autem armatu-
 ræ milites pugnator habes-
 retur optimus, contemptis
 videlicet Græcis, in medium
 prosiliebat, ac prouocabat
 siquis cū ipso singulari præ-
 lio decertare vellet. Ibi igitur
 tum cæteri quidem per-
 culsi atque perterriti erant,
 Manipularij videlicet, Præ-
 fecli, & Centuriones, &
 ipse etiam Imperator, quan-
 quam homo esset minimè as-
 lioquī ingenerosus aut igna-
 uus. nam Aristarchus tum
 imperator exercitum duces-
 bat, Aetolus, idemq; iacula-
 tor optimus. Ego verò tri-
 bunatum adhuc tum gere-
 bam: sed tamen nihilominus
 fidens animo, & dimotis à
 me socijs, qui me increpando
 retinebant: metuebant enim
 mihi, aspicientes Barbarum
 quidem ipsum resplendentē
 armis inauratis, magnā autē

atq; terribilem indutum galeam, & præterea lanceam quo-
 que vi multa librantem. C H E. Nimirum ego quoque
 tum metui, Leontiche, & scis quo pacto instabam tibi præ-
 cando, ne præ alijs periculo committere te velles. Nam mi-
 hi vita hæc ingrata futura erat, te morte amisso. L E. At ego

μύσας, παρῆλθοις τὸ μῖσον,
 ὃ χῆρον τῷ Παφλαγόνος ὀ-
 πλισμένῳ, ἀπὸ ἀνὰ χροσθ
 καὶ αὐτός. ὥς βοὴ ὄνους ἐξί-
 νω καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τῷ
 βαρβάρων· ἐγνώσεάν με γὰρ
 ἡ ἀκύννοι ἰδόντες, ἀπὸ τῷ ἐλ-
 της μάλισσά, καὶ τῶν φαλά-
 ρων, καὶ τῷ λόφου. ἐπεὶ, ὦ Χλιδί-
 στα, τί νι με πάντων τότε εἶκα-
 σον; Χη. τί νι δὲ ἄπῳ, ἢ Ἀχιλ-
 λῆ, καὶ Δία, ὦ Θέτιδος καὶ Πη-
 λῆος; ὅπως ἐπρίπι μὲν σοὶ ἢ
 ἑόρῃς, ἢ φοινικὶς δὲ ἐπὶ λῦθαι,
 καὶ ἢ πῆλῃ ἡ μάρμαρυν. Δε.
 ἐπεὶ δὲ σωῖσθαι, ὁ βαρβάρῳ
 πρότερον τιτρώσκει με, ὅλι-
 γον ὅσον ἐπιψάυσας ὦ δό-
 ρα, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ. ἐ-
 γὼ δὲ διηλάσας τὴν ἀσπίδα καὶ
 σαείσῃ, πᾶσι δαμπαῖς αἰς τὸ
 εἶνόν, εἴτ' ἐπιθράμῳ, ἀπι-
 δηροτόμησα καὶ σπάθῃ ῥα-
 δίως καὶ τὰ ὅπλα ἔχωρ, ἐπα-
 νῆλθον, ἅμα καὶ τὴν λιπαλὴν
 ἐπὶ τῷ σαείσῃς πεπηγῆσαν ἑ-
 μίσῳ, λελυμένῳ ὦ φόνῳ.
 Υμ. ἄπαγε, ὦ Λεύκτιχί, μι-
 α

referens inde redeo, caput quoque una summa fixū lancea por-
 tans, eade videlicet lotus ac madens. H Y. Apage, Leontiche,
 facta

tum præ cæteris ausus, pro-
 cessi in medium, non peius
 neque ipse Paphlagone illo
 armatus, sed totus adeò au-
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est ὁ ἀνο-
 στρα parte, ὁ ἀ barbaris.
 Agnoscebant enim etiam illi
 me videntes, ὁ maxime ex
 pelta, ὁ phaleris, ὁ cri-
 stis. Dic quaeso Chenida, cuius
 nam me tum omnes assimi-
 labant? CH. Cui autem
 alteri, quàm Achilli, per Io-
 uem, Thetidis ὁ Pelei filio?
 Ita decebat quidem te ga-
 lea, efflorebat autem pur-
 pura: pelta verò etiā fulgu-
 ris modo coruscabat. L. B.
 Postquam autem ad manus
 ventum est, Barbarus ille
 prior vulnerat me modicè,
 quasi perstringēs hasta pau-
 lū supra genu. Ego verò
 adacta per clypeū læcca, to-
 tum utrinque pectus illius trās-
 uerbero: atque exinde accu-
 rens, cervicem quoque gladio
 amputo facile, armaque illius

ρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ πρὸς αὐ-
τὴ διηγῆ, καὶ ἔκ αὐτῆς ἐδὲ
πεσβλήψῃ τις, ἔτα χαίροντα
ἑὸ λυθρῷ, ἔχ' ὅπως συμπίοι, καὶ
συγκοιμηθοίη. ἔγωγε οὐκ ἄ-
πειμι. Λε. διπλάσιον ἀπόλα-
βε τὸ μίσθωμα. Υμ. ἔκ αὐ-
τομαίναμαι ἀνδροφόνῳ συ-
καθούδην. Λε. μὴ δίδιθι, ὦ
Υμνί, ἐν Παφλαγόνῃ ἐκείνα
ἐπὶ πρακταί, νυνὶ δὲ ἐρλώλω
ἄγω. Υμ. ἀπὸ ἱναγῆς ἀνθρώ-
πων εἶ, καὶ τὸ αἶμα κατέπα-
σεν ἀπὸ τῆς λευκαλῆς τῆ βαρ-
βάρῃ, λυγρὸν ἐπὶ τῇ σαρ-
κι. εἴτ' ἐγὼ τοῖς ἄνδρα πε-
ριπαύω, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ
Χαίρειν, γνέοιτο· ἔδην γὰρ οὐ-
τὸ ἀμείνων τοῦ διημίον.
Λε. καὶ μὲν ἔμει ἔδωκεν ἐν
τοῖς ὅπλοις. ἐν οἷα, ἡράδης
αὐτῇ. Υμ. ἀκούσα μόνον, ὦ
Λιόντιχῃ, ναυτιῷ, καὶ φείδω,
καὶ τὰς σκίας μοι δοκῶ ὁ-
ρεῖν, καὶ τὰ ἑδωλὰ τῶν πε-
φοναμένων, καὶ μάστιγα, τῶ
ἀθλίου λοχαγῶ, ἐς δύο τῶν λε-
φαλῶν

fœda sceleratâq; hæc, atque
adeò horribilia de te ipso
narras : neque verò te am-
plius ne aspexerit quidem al-
liquis, cruore ac tabo ita
gaudentem, nedum bibat
tecum, aut concumbat. E-
go certè igitur hinc abeo.
LEO. Quin duplam acci-
pe mercedem. HYM. Non
potero cum viro cædibus
polluto concumbere. LEO.
Ne metuas, Hymni. Nam il-
latum in Paphlagonia ge-
stasunt, nunc autem pacem
hic ago. HYM. At homo de-
uotus & execrabilis es, &
cruor ex capite Barbari il-
lius quod in lancea fixum
portabas, in te destillabat.
Egône igitur ut talem vi-
rum amplectar & osculer?
absit, ô Charites. neque es-
nim iste talis carnifice me-
lior. LEON. At verò si
me vidisses in armis, sat
scio, amâsses, Hymni. HYM.
Audiēs solùm hæc, Leōtiche,
nauseo, atq; horreo, ipsasq;

illas umbras videre mihi videor & simulachra occisorum,
& præcipuè miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
caput

φάλιν διηγήμην. τί οἶα, τὸ
 ἔργον αὐτὸ, καὶ τὸ αἶμα εἰ θια-
 σάμην, καὶ λαμψέας τοὺς νε-
 κρώς; ἰκθάνην γάρ μοι Διοῶ,
 εἴδ' ἀλεκτρύονα πόποτε φο-
 ραῖον ἔδον. Λε. ὅπως ἀ-
 γγυλῆς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυ-
 χος εἶ; ἐγὼ δὲ ὥμην ἡδύσι-
 θαί σε ἀκούσαν. Ὑμ. ἀπὸ
 τέρας τοῖς διηγέμασι τέλεις,
 ἄλινας Λημνιάδας ἢ Δαναί-
 δας ἕροισ; ἐγὼ δ' ἀπ' ἐχέ-
 παρὰ πλὴν μητέρα, ἔως ἔτι
 ἡμέρα εἰς. ἔπου καὶ σὺ, ὦ
 Γραμμὴ, σὺ δ' ἔρρωσο χιλιάρ-
 χων αἶσα, καὶ φονεῖ, ὅπως
 σαρ' αἶν' ἐθέλῃς. Λε. μάνον,
 ὦ Ὑμνί, μάνον. ἀπὸ κλινῆς
 θί. Χη. σὺ γάρ, ὦ Λεόντιχε,
 ἀφ' ἡλῆ παδίσκην καταφά-
 βησας, ἐπιστάων λόφους,
 καὶ ἀπιδάνους ἀεισείας δι-
 ξίωρ. ἐγὼ δ' ἐδάων ὀνόμας, ὅπως
 ἡλωρὰ ἐγίνετο, ἔτι σε τὰ λε-
 τὰ τὸν λοχαγὸν ἐκῆνα διη-
 γημην, καὶ σωῖσαι τὸ πρό-
 σωπον, καὶ ὑπεφείξην, ἐπὶ
 καὶ
 caput in duas partes disse-
 cuiisti. Quid putas igitur si
 ipsum opus aspicerem, &
 cruorem manantem, & ia-
 centium cadauera? Emoris
 tura certè mihi videor, ut
 quæ nunquā ne gallum quis-
 dem gallinaceum occidi vi-
 derim. L E O N. Adèone
 autem ingenerosa Hymni-
 es, & pusillanimus? Ego ve-
 rò oblectatum iri te puta-
 bam audiendis istis. H Y M.
 At huiusmodi narrationibus
 oblecta, si quas Lemniades
 intueris, aut ^a Danaides.
 Ego autem hinc ad matrem
 curriculò abibo, dum adhuc
 dies est. Sequere & tu Grā-
 me. Tu verò vale, Tribuno-
 rū optime, & occisor, quot
 quot etiam volueris. L E O.
 Mane quæso, Hymni, mane.
 Abijt. C H E N. Nempe
 Leontiche, puellam simpli-
 cem territasti, concutiendo
 cristas, & incredibilia quæ-
 dam præclarè facta comeme-
 morando. Ego verò statim videbam quo pacto expalles-
 scebat, eum tu adhuc illa quæ circa manipularium facta es-
 sent, narrares: contrahebatq; vultum, & exhorrebat aliquan-
 tum,

καὶ ἀκούσας τὴν λεφαλὺν
 ἔφη. Λε. ὦ μὲν ἱρασμιώτης
 ρ' αὐτῇ φανῆσθι. ἀλλὰ νῦν σὺ
 με πρῶτα πολὺν ἔχεις, ὦ Χλωί-
 δα, τὸ μονομάχιον ὑποδα-
 λών. Χη. ἐν ἔδῃ γὰρ σιωπῇ
 ψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν
 αἰτίαν τῆς ἀλαστονείας; σὺ δὲ
 πολλὸν φοβερὸν αὐτὸ ἐποίη-
 σας. ἔγω γὰρ, ἀπίευστον τῷ λε-
 κοδοίμονος Παφλαγόνος τὴν
 λεφαλὺν, τί καὶ κατέπηξας
 αὐτὴν ἐπὶ τῆς σαείσης, ὥστε
 σὺ καταρρέῃς τὸ αἷμα; Λε. τῷ-
 ζ μίαιρόν ὡς ἀληθῶς, ὦ Χλωί-
 δα, ἐπεὶ τὰ γὰρ ἅπαντα οὐ κακῶς
 σιωπῇ πλάσσω. ἀπὸ θι δ' οὐδ', νῦν
 πᾶσιν αὐτὴν συγκαθιδύ-
 σουσιν. Χη. λίγω οὐδ', ὡς ἐ-
 ψεύσω ἅπαντα, γυνὴ αὐτῇ
 λόξαι βελόμην; Λε. αἰ-
 σχρὸν, ὦ Χλωίδα. Χη. καὶ μὲν
 ἐν ἅπῃς ἀπέκοιτο, ἐλθὼν ἴδω
 θάτερον, ἢ μισῆσθαι ἀεὶ
 εὖς εἶναι δοκῶν, ἢ καθό-
 δην μετὰ Ὑμνίδου ψεύδαι
 ὁμολο-
 γῶν.

tum, postquam etiam disse-
 cuisse te caput illius dice-
 bas. LEON. At ego me illi
 amabiliore eò visum iri pu-
 tabam. Sed tu me perdis
 disti, Chenida, qui vltra hæc
 etiam de singulari certamis
 ne submonuisti. CHEN.
 An non decebat me quoque
 mentiri tecum, quando cau-
 sam arrogantiae istius vide-
 bam? Tu verò longè terri-
 biliora omnia fecisti. Esto
 enim amputaris infelicis is-
 tius Paphlagonis caput, cur
 idem etiam lanceæ affixisti,
 ita ut cruor in te destillaret?
 LEON. Vnū hoc impurum
 ac detestabile re vera, Che-
 nida. Nam cætera quidem
 non omnino malè conficta
 fuerant. Abi igitur, ac per-
 suade illi ut redeat, mecumque
 dormiat. CHEN. Quid i-
 gitur? dicāμne quòd omnia
 ista mentitus fueris, dum ge-
 nerosus ipsi videri affectas?
 LE. Turpe hoc, Chenida.

CH. At verò alio pacto non redibit facile. Proinde alterum
 ex his elige, ut vel odio habearis, dum præclarus bellator vi-
 deri cupis; vel mentitū esse te ista confitearis, & cū Hymnide
 dormias.

ὁμοιογεν. Λε. χαλεπὰ μὲν
 ἄμφω. ἀρεῖμαι δ' ὅμως πλὴν
 Ὑμνίδα. ἀπιθι οὐδ', καὶ λέγει, ὅ
 Χλwίδα, ἐψεύσθαι μὲν
 μὴ πάντα
 δέ.

dormias. LEON. Difficile
 sanè utrunq; est, sed tamen
 Hymnidem habere malo.
 Abi itaque, ac dic illi, Che-
 nida, mentitum quidem esse
 me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

α DANAIDES.] Danaus, cum essent ei quinquaginta filii
 & Aegypto totidē mares responsum accepit, se à genero interfe-
 ctum iri. quapropter ut nuptias recusaret fratris, secessit Argos.
 Tandem cum ad hoc cogeretur, filia monitis patris coniuges no-
 ctu omnes interfecerunt, præterquam Hypermnestra, quæ Li-
 no viro pepercit: à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaides verò dare criminis
 pœnas apud inferos dicuntur, à quibus implere fracta dolia co-
 actæ. De quibus Bologninus ex 4. Metamorph. Ouid.

Implebuntq; suas nequicquam Belides urnas,
 Imperio patris, quæ secūdere viros.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ

Μυρτιάη.

D O R I O E T

Myrtale.

NΥρ με ἀπεκλείας, ὅ
 Μυρτιάη; ναῦ, ὅτε
 πρὸς ἐξνόμω δὲ
 σί; ὅτε δέ σοι τὰ ὅσα αὐτὰ ἐκός
 μισον, ἐρώμην. Ὁ, ἀνὴρ, δισπό-
 της, πάντ' ἐν ἐν. ἐπὰ δ' ἐν
 ἅ αὐτὸ ἤδη ἀκρωῶς, σὺ δ'
 Βιθυνὸν ἐμπορον ἐύρηκας

Nunc me excludis sci-
 licet Myrtale? nunc
 quando ad inopiam
 perueni propter te? At quādo
 tam multa ad te afferebā: as-
 mator, vir, dominus, denique
 nihil nō erā. Posteaquā igitur
 tur ego quidem exhaustus ac
 siccus planè iam, tu verò Bithynū istum mercatorē inuenisti,
 qui

ἔρας ἰδὼ, ἀρκλείομαι ἢ ἰγὼ, καὶ
 περὶ τῶν θυρῶν ἕκαστα διακρύβω,
 ὃ δὲ τῶν νυκτῶν φιλεῖται, μόνον
 ἔνδορον δεῖ, καὶ ἢ παννυχίσειται,
 καὶ ἀνέμῳ φῆς ἀπ' αὐτῶ. ΜΥΡ.
 ταῦτά με ἀρκύνει Δωείων,
 καὶ μάστιγα, ὁπόταν λήγῃς, ὥς
 ποικίλ' ἔδωκας, καὶ πρὸς γυγι-
 νησαι δι' ἐμὲ. λόγισαι γάρ ἄν
 παντ' αἰς ἀρχῆς, ὁπόσα μοι εἰς
 κόμισθαι. ΔΩΡ. εὖ γὰρ, ὦ Μυρ-
 τάλκη, λογιώμεθα. ἀποδήμα-
 τα ἐκ Σικυνῶν, τὸ πρῶτον
 δύο δραχμῶν. τίθ' δύο δραχ-
 μῶν. ΜΥΡ. ἀπ' ἐκκοιμήθης νύ-
 κτας δύο. ΔΩΡ. καὶ ὁπότε ἤκου
 ἐκ Συείας, ἀλάβαστρον μὲν
 ἐκ Φοινίκης, δύο καὶ τὸ δραχ-
 μῶν, καὶ τὸ Ποσειδῶ. ΜΥΡ. ἰγὼ
 δὲ σοὶ ἐκπλήνῃ τὸ μικρόν ἐ-
 κένο χιτῶνιον, τὸ μέχρι τῆ μη-
 ρῶν, ὥς ἔχοις ἐρέπῳν, ἐπὶ ἑρ-
 τῶν προῤῥως ἐκλαθομένης αὐτὸ
 παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθουθε
 παρ' ἐμοί. ΔΩΡ. ἀπὲλθὼν αὖ-
 τὸ γνωείας ὁ Ἐπίτροπος πρόσω
 ἐν

qui te amet, ego quidem ex-
 cludor, & ante fores sto las-
 chrumans: ille autē tota no-
 cte osculatur, & solus intus
 est, & quasi quoddam sacri-
 peruigilium tecum peragit,
 iamq; etiam prægnantem ex
 eo esse te ais. ΜΥΡ. Ista me
 enecant, Dorio, & maxime
 quādo dicis quod multa de-
 deris mihi, & ad inopiam
 propter me redactus sis. Ra-
 tionem igitur subduc quāso
 omnium eorum quæ iam in-
 de à principio ad me attuli-
 sti. ΔΩΡ. Rectè sanè, Myr-
 tale, subducamus rationem.
 Principiò igitur calceos at-
 tuli tibi Sicyonios, duarum
 drachmarum precio. pone
 duas drachmas. ΜΥΡ. At
 concubuiſti quoque noctes
 duas ΔΩΡ. Et quando ex
 Syria veniebam, alabaſtrum
 vnguenti ex Phœnicia, dua-
 rum etiam drachmarum, ita
 me seruet Neptunus. ΜΥΡ.

At ego tibi, cū hinc nauigares, paruam illam tuniculam
 dedi ad femora vsque demissam, quo remigando vtereris,
 quam Epiurus proreta, quando dormierat mecum, per obli-
 uionem hīc intus reliquerat. ΔΩΡ. Verū cognitam illam

ἐν Σάμῳ, μετὰ πομπῆς γέ, ὃ
 θεοί, τ' μάχης. ἡρόμυνα δ' ἐκ
 Κύπρου, καὶ ἑπ' ἐρδ' αὖς πύργου, καὶ
 πέρικας τ' ἐσθ' αὖς, ὅποτε κατε
 πλοῦσα μὲν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμε
 σοι τοι. τί δ' ἔν; καὶ ἄρ' αὖς ὅκτω
 ναυτικῶς, ἐν γυργάθῳ ξηρῶς,
 καὶ ἰσχυρῶν βίον ἐκ Κασίας,
 καὶ ὑπερῶν ἐκ Πατάρων σαν
 δάλια ἐπ' ἔχουσα, ὃ ἀχάεισι, καὶ
 τυρόν ποτε μίμνημα τ' μί
 γαν ἐκ Γυθίου. Μυρ. πύργου ἰ
 σως δραχμῶν, ὃ Δωείων,
 ταῦτα πάντα. Δωρ. Μυρτά
 λη, ὅσα ναύτης ἀνθρώπου ἔ
 σωάμην, μισθοῦ ἐπιπλέων.
 νυν γὰρ ἡδὴ λείπον ἄρχω τοῦ
 δειξιού, καὶ σὺ ἡμῶν ὑπερο
 ρῶς; πάλιν δέ, ὅποτε Αφρο
 δίσια λῶ, ἔχ' ἰδραχμῶν ἑθνηκα
 πῶς τοῖν ποδοῖν Αφροδίτης,
 τοῦ ἐνέκην, ἀργυρῶν; καὶ πᾶ
 λιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδύματ' α
 ἴν' ὁ δραχμῶν, καὶ Λυδῇ ταῦ
 τ' αὖ πομπῆς εἰς πλὴν χεῖρα,
 νυν μὲν δύο, νυν δέ τ' ἐσθ' αὖς
 ὀβολῶς; ταῦτα πάντα σωτ' ἔ
 σθ' αὖς, εἰς αὖ ναύτης ἀνδρὸς λῶ.

Μυρ.

huic in manū aliquoties nunc duos, nūc quatuor obolos. Hæc
 omnia in vnum cōputata, substantia certē piri navitæ fuerūt.

MYR.

in Samo nuper à me rursum
 abstulit Epiurus, nō sine mul
 to (prò dij) certamine. Cez
 pas autē ex Cypro, & sapers
 das quinque, & percas qua
 tuor, quando ex Bosporo na
 uigauimus, attuli tibi quoq.
 Quid ergo? etiam panes o
 elo nauticos in canistro, sic
 eos, & cortinam caricis ple
 nā ex ^a Caria, & postea ^b ex
 Pataris sandalia inaurata,
 ô ingrata. Etiam caseum a
 liquando memini asferre me
 tibi ex Gythio. MYRT.
 Quinq; fortassis drachmas
 rum, Dorio, omnia hæc.
 DOR. O Myrtale, quantū
 equidem potui, homo nauta,
 & mercede operam nauibus
 locans. Nunc enim etiam la
 teri præfectus sum dextro, &
 tunos contemnis? Nuper au
 tem quando Aphrodisia ces
 lebrabatur, annon drachmā
 quoq; ante pedes Veneris pro
 te posui aureā? & rursum ma
 tri pro calceamentis drach
 mas numeraui duas, et Lydæ

ΜΥΡ. τὰ ἡρόμμουνα, καὶ οἱ ὅτι
 πῖρδαι, ὧ Δωδαίης Δωρ. ναὶ, ὅ
 ᾧ ἔχορ πλέω λομίσσιν· ὅ ᾧ
 ἔρ' ἔρεπον, ἔγχε πλετών' ἐτύγ
 χανον. τῇ μητρὶ δ' ὅδ' ἐφ' ἀλίζ
 δα μίαν σκορόδον ἐκόμισα
 πῶπολιν. ἡ δ' ἔως δ' ἄν' ἐμαθον,
 ἃ τινος οἱ παρὰ τ' βιθωδ' τὰ
 δῶρα. ΜΥΡ. τυτὶ πρῶτον ὁρᾷς
 τὸ χιτῶνιον; ἐκένθ' ἐπέαδ',
 καὶ τὸν ὄρμον τ' παχύτερον.
 ΔΩΡ. ἐκένθ'; ἡ δ' ἔρ' γάρ σε
 πάσαι ἔχουσιν. ΜΥΡ. ἀπ' ὅν
 ἡδεις, πολὺν λιπότερ' ἐλῶ, καὶ
 θυμαράδος ἔκ ἔχει, καὶ ἐπ' ὀ
 φθα ταυτί, καὶ δάπειδα. καὶ
 ἐπ' ἄλω δῶ μιν, καὶ τὸ ἐνοί
 κιον λατὶ δ' αὐτῶν ἐπ' ἡμῶν, ὅ
 σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν
 Γυθιακόν, καὶ φλυάφους. ΔΩ.
 ἀπ' ἃ ἐκένθ' ὁ λέγεις, οἷω ὄντι
 συγκαθάρδης αὐτῶν; ἐγὼ μὲν
 ἐπ' ἡ τὰ πονητικόν' ἢ πάντως,
 ἀναφαλαντίας, καὶ πλὴν χοιρῶν
 οἷ' ἐλάρων. ὅδ' ὅς ὁ δόν
 τας αὐτῶ ὁρᾷς; ἀ μὲν ᾧ Χά
 ειτον, ὧ Διοσκώρ, ποικίλ', καὶ
 μάλα οὐ πόταρ ἄδ' ἡ, καὶ ἃ
 βρὸς

ΜΥΡ. Cepæ illæ videlicet,
 & sapedæ, Doriid? D O R.
 Ita certè. Neque enim plura
 aut maiora ferre potui. Non
 enim remis locarem operā,
 si diues forem. Caterum mas
 tri meæ ne caput quidem v
 num allij vnquam attuli. Lis
 benter autē scirem, quāenam
 tibi à Bithyno isto dona da
 rentur. ΜΥΡ. Principiò iu
 nicam hanc vides? eam ille
 emit, & monile hoc crassius.
 D O R. Illène? An' non ego
 te iam olim habere noram?
 ΜΥΡ. At quod tu noras,
 multò tenuius erat, neq; vllos
 smaragdos habebat. Deinde
 & in aureis has, & tape
 tem. Nuper autem etiā duas
 minas. Et pensionem domus
 quoq; pro nobis exoluit, non
 sandalia Patarica, & caseū
 Gythiacum, & id genus nu
 gas. D O R. At illud non di
 cis, cū quali ipso cōcumbas,
 q; annos omninò supra quinq;
 quaginta natus uxorem dux
 xit, caluus videlicet, & colo
 re similis carabo. Neq; etiā dentes illius vides? Nā gratiæ qdē,
 ὅ Dioscūri, illius multæ, & præcipuè quoties cantat, & de
 Ffff 2 lication

βρὸς εἴν' θίλῃ, ὅν' αὐτολν-
είσωρ, φασίη. ἀπ' ὅναιο αὐτ',
ἁΐα γι' ἔσα, καὶ ὕψιζ' ὑμῖν
παύλορ ὁμοιορ ὡ πατέ. ἐ-
γὼ δ' καὶ αὐτὸς ἐνρήσω Δι-
φίδα, ἢ Κυμβάλιορ τινα τῶν
κατ' ἐμὴ, ἢ τῶν γάτονα ὑμῶν
τῶν ἀνληγείδα, ἢ πάντως τι-
νῶ. Δάπιδας δ' καὶ ὄρμους, καὶ
διμνοῦα μιθώματ' αὖ πάντ' οὐ
ἔχομεν. Μυρ. ὧ μακαρία ἐκεί-
νη, ἢ τις ἐρασίων σέ, ὧ Δωείων.
ἔξα. ἡρόμυνα ἤ αὐτῇ οἶσας
ἐκ Κύπρου, καὶ τυρόν, ὅταν ἐκ
Γυθίς καταπλήξῃ.

bebit, Dorio. Cepas siquidem illi feras ex Cypro, & caseum
scilicet quando ex Gythio nauigabis.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a CARIA.] *Asiae minoris regio inter Lyciam & Ioniam.*
Dicta est autem Caria à Chara rege, qui primus, ut fertur, a-
nimum Auguria inuenit. Populi Cariae meminit Virgil. 8. Aen.

Hic Lelegas Carasq; sagittiferosq; Gelones.

b Ex Pataris.] *Vrbs Lyciae, ubi sex hyemalibus mensibus*
Apollo responsa dabat. Dicta à Pataro Apollinis filio ex Lycia
Xanthi filia: vel ab alio Pataro Lapeonis filio. Hinc Patargus
adiectiuum. Ouid. 1. Metam.

—mihi Delphica tellus,
Et Claros & Tenedos, Patarae regia seruit.

ΚΟΧΑΙΣ

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ

Παρθενίς.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενί;
 ἢ πόθεν λατρυγίας
 τὸς αὐλὸς φέρεις; Παρ.
 ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς, ὁ μὲν
 γας, ὁ Κροκάλης ἱρῶν, ἱρῶν
 πισίμει, αὐλήσας ἐν ἱρῶν πα
 ρὰ τῇ Κροκάλῃ, ἀπὸ τῆ ἀντιρα
 σῆ αὐτῇ Γόργῳ μιμνῶμεν, ὡς
 καὶ τὸς τε αὐλὸς με συνῆλθε,
 καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δια
 πνύντων ἀνέτριψε, καὶ τὴν ἑρ
 τῆρα ἐξέχευεν ἡμισπάσας. καὶ
 τὸν μὲν ἀγροῖκορ ἐκείνορ τὸν
 Γόργον, ἀπὸ τοῦ συμποσίου λα
 τρυγίας τῶν τριχῶν, ἔπαιον
 περὶ αὐτῶν αὐτὸς τε ὁ στρα
 τιώτης, Δανόμαχος (οἶμαι)
 ἡλατῆται, καὶ ὁ στρατιώτης
 αὐτῇ. ὥς ἐκ οἷδα, εἰ βιώσεται
 ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλί· αἶμά
 τε γὰρ ἐρῶν πολλὸν ἀπὸ τῶν ῥι
 νῶν, καὶ τὸ πρόσωπον ὅλον
 ἐξώδηκεν αὐτῇ, καὶ περιδύορ
 ὄτρυν. Κοχλὶ μάνη ὁ ἄνθρωπος,
 ἢ μέν τις λῶ καὶ παροινία, τὸ
 πρᾶγμα; Παρ. ἡ ποτυπία τις,
 ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἐκτεπῆ, ἢ
 Κροκά.

Zelotypia quædam, Cochli, fuit, amorque adeo enormis.

C O C H L I S E T

Parthenis.

QUid ploras, Parthe
 ni? aut unde fractas
 hasce tibias affers?

P A R. Miles Aetolus iste ma
 gnus, qui Crocalen amat, a
 lapis cecidit me, cū deprehē
 diffet canentē apud Croca
 len, à riuale suo Gorgo cona
 ductam : idemq; tibias hasce
 fregit mihi, ac mensam inter
 cœnandū euerit, crateremq;
 effudit quoq; irrumpens : i
 psū autem agrestem illum
 Gorgū ex symposio capillis
 abstractum, verberarunt cir
 cumstātes, ipse miles (Dino
 macho, opinor, nomē illi est)
 & commilitonū ipsius alter
 quidā. Quare equidem ne
 scio an superuicturus etiā
 homo sit. Nam illi pariter
 & cruor multus è naribus
 manabat, & tota facies e
 ius intumuerat, ac liuida e
 rat. **C O C H.** Quid? insa
 niūne homo, an hæc temu
 lentia quædam fuit, & ex
 ebrietate insolentia? **P A R.**
 Pfff 3 Crocale

Κροκάλη ὃ, οἶμαι, δύο τάλαν-
 τα αὐτίσας, ἃ βέλνεται μόνος
 ἔχων αὐτῷ, ἐπεὶ μὴ εἰδὶς ὁ
 Δινομάχῳ, ἐκείνου μὲν ἀπέ-
 κλεισθὲν ἡκούσα, πρὸς ἑαυτὸν
 σάγει αὐτῷ τὰς θύρας, ὥς ἐ-
 λείξει. ὁ γὼρ γοργὸν δὲ Οἰνοῖα,
 τινὰ γχωρδὸν ἀπορομῆς, ἐκ πο-
 τῆς ἑρῶντα, καὶ χησδὸν ἀνθρα-
 πομῶς σιμύνης, ἐπὶ μετ' αὐ-
 τῷ, ἡμὲν παρέλαβον αὐλίσας
 σαρ παρ' αὐτοῖς. ἡδὲ δὲ πρὸς
 χωρδῶν ὅτι πῶτος, ἐξ ὃς ἡ ἡμέ-
 ρα κρόν τι τ' Λυδίων, ὁ γχωρ-
 δὸς δὲ ἡδὲ ἀνίστατο ὀρχησόμε-
 νος, ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότα, καὶ
 πάντα τὰ ἡμέτερα. ἐν τοσούτοις δὲ
 λιτύπῳ ἡ κῆρυξ, καὶ βοῦν, καὶ ἡ
 αὐλὴ ὅτι ἡράσσειτο. καὶ μετὰ μὲν
 πρὸς ἐπεσπῆσον ὅσον ὁκλῶ
 ψανίσκοι μέλα καρτεροί, καὶ
 ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς. ὁ δὲ
 ἐν ἀντιπρᾶπτο πάντα, καὶ ὁ
 γοργὸς, ὁ σπῆς ἐφ' ἑαυτῷ, ἐπαίειτο,
 καὶ πατάτο, χαμαὶ λέγων.

ἡ Κρο-

Crocale autem duo, opinor,
 talenta poposcera ab eo, su-
 se solam habere vellet. Ea
 igitur postquam Dinoma-
 chus non dabat, ipsum qui-
 dem venientem exclusit, illi-
 sa illi etiam ianuam, quemad-
 modum ferebatur: Gorgum
 autē, Oenoensē quendam
 agricolam prædiuitem, iam
 diu ipsam amantem, homi-
 nem videlicet facilem, ac
 probum, intromittens, pota-
 bat cum eo: me quoque as-
 sumpta, ut tibia canerem apud
 ipsos. Cæterum cū iam
 procederet conuiuium, ego
 quidem personare cæpi car-
 men quoddam^a Lydij gene-
 ris ac toni: rusticus autem il-
 le surgebat iam ut saltaret,
 et Crocale autem etiam ma-
 nibus applaudebat, omnia
 que adeo iucunda ac suauia
 erant. Interea verò strepitus
 exauditur, et clamor quidā,
 ianuamque domus exterior ef-

fringitur. Nec multò post irruerunt adolescentes quasi octo,
 qdmodū robusti ac validi, et Megarensis ille vnà inter ipsos.
 Illicò igitur euertebatur omnia: et Gorgus, quemadmodū dī
 ei, verberabatur, humiq; iacens etiā pedibus proculcabatur.

Crocale

ἡ Κροκάλη δὲ, ἐκ οἷα ὅπως ἐ-
 φθι ὑπικρυψοῦσα παρὰ τὴν
 γείτονα Θεσπιάδα. ἡ μὲ δ' ῥα-
 πίσας ὁ Δανόμαχος, ἐκφθέ-
 ρου, φησί, ἀντιγότας μοι τὸς
 αὐτοὺς πείσεις. καὶ νυνὶ ἄρ-
 πρέχω φράσσῃ ταῦτα ὧς δι-
 σπότη. ἀπέρχεται ἡ ὁ γεωρ-
 γός, ὁ φύμφος τινὰς φίλος τῶν
 ἀσκήων, οἱ παραδύσσει τοῖς
 πρυτανεύσι τῇ Μεγαρίᾳ. Κοχ-
 ταῦτ' ὅτιν ἄρ' αὖσαι τ' ἑρα-
 τιστικῶν τότων ἑρώτων, πλὴν
 γὰρ ἡ Δίνας. τὰ δὲ ἄλλα, ἡγε-
 μόνον ἢ ἡ χιλιάρχοι λέγου-
 σιν. λέω τι δύναι δέη, πείμα-
 νορ, φασί, τὴν σωτάξιμ, ἔς-
 ἃν ἀπ' αὐτῶν τ' μισοφορέας, ἡ
 ποιήσῃ πᾶν. ἐπιτελεύσει δ'
 ὅν, ἀλαζόνον ὄν. ἔγω γ' ὅν
 εἴπω ποιῶ, μὴ πείσῃ μὲν αὐτὸς
 τὸ παράπαν. ἀλλ' οὐκ τις ἡμοῖ
 γήροισι, ἢ ναύτις ἢ γεωργὸς ἢ
 σότιμ, ἢ κολακώαν ἀδῶς
 μικρὰ, καὶ κομίζων ποικίλ. οἱ
 δὲ τὸς νόφους ἐπισείοντες οὐ-
 τοι, καὶ μάχας διηγόμενοι,
 ψόφοι, ὧ Παρθένι.

adulari sciat parum, & afferat multum. Cristas autem con-
 cipientes isti, & praelia commemorantes, nihil aliud, Parthe-
 ni, quam inqnes crepitus.

Crocale autē nescio quo pa-
 cto clām subduxerat sese, &
 ad vicinam Thespiadem es-
 fugerat. Mihi verò Dinoma-
 chus inflictiis alapis, Dispe-
 reas, inquit: & simul tibias cō-
 fractas abiecit. Et nunc cur-
 rens abeo, ut hæc dicam he-
 ro meo. Abit autem & agri-
 cola, circūspecturus amicos
 quospiam in vrbe, qui Mega-
 rensem illum magistratibus
 tradant. C O C. Hoc nimirū
 est frui militaribus istis amo-
 ribus, plagas & actiones su-
 stinere: ceterā verò, Duces
 esse se & Tribunos iactitāt:
 & si quid dandum sit: Expe-
 cta, aiunt, dum tributum con-
 feratur, dumq; ipse stipendiū
 accipiam, atque omnia tibi
 conficiam. Pereant itaq; ar-
 rogātes isti iactatores. Nam
 ego certē rectē facio, quæ i-
 psos penitus nō admitto. Pi-
 scator mihi quispiam obue-
 niat, aut nauita, aut agrico-
 la, æqualis conditionis, qui

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a LYDII generis.] Inter tonos & modos musices, Lydia in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapaſon specie nascitur. Noſtra ætas penè omnem Lydij cantum in Ionicum mutat. ita cognita sunt natura horum modorum systemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmoniæ proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ
Διδασκόμενος. seu qui docetur.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

Lucianine sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentū attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Christianorum religionem, ut saepe alias, incessere videtur. Phrasis autem & tota aded compositio, cæteris illis scriptis haudquaquam similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid aded grande & affectuosum sequitur, quod tragico isti exordio respōdeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunque scriptum hoc fuit, videtur is Traiano Cæsari ob victoriam in Oriente partam potissimum gratulari voluisse, contra eos qui per id tempus siue ipsi vrbi, siue alteri alicui loco (nā patriam solum vocat) pericula & clades præſagebant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamē ita describit, ut propemodum Christianos intelligere videatur. Eò enim pertinet qd̄ in fine de Persico supercilio, de Sulis, & de tota Arabum regione meminit. Omnia enim illa à Traiano deuicta, in pop. Rom. potestatem illis tum temporibus rediēre, ut apud Dionem

nem & Eutropiū & cæteros, qui eius ætatis historiam scripserunt, videre est. Et hinc alterius tituli causa est, quo Philopatris dialogus hic inscribitur. Quod aut ad didascomenū pertinet, fingitur is, qui patriæ fortunæ ac prosperitati tantopere studet, tum ab eo qui cū sermonē habet, de deo vero & religione recta informari: tum ab ijs qui patriæ malè ominabantur, eiusdem institutionis causa in cōmunem cœtū ac societatem introductus fuisse, vnde & catechumenus in ipso dialogo infrā vocatur: quo nomine Christiani vocare soliti aliquando fuere eos, quos pietate & religione sua informare nuper cœpissent. Porro scribit in quadā epistola Ponticus Virunius, Lucianum etiam Euāgelium Ioannis infectatum alibi fuisse: quod si est, non immeritò de hoc Dialogo intelligi potest. Ita enim hic de luce, de verbo, & cæteris quibuscū meminit, vt ex principio Euāgelij illius sumpta videri queāt. Nisi si quod aliud eius generis scriptum ab hoc editum fuit, quod ad nostram ætatē non peruenit. Quod autem ad versionem attinet, quanquam fortassis referret huiusmodi scripta, quæ vel cōtemptum religionis aliquem pātere possent, vel alioqui impietatem præ se ferunt, omnino non verti: tamē quia argumento operis seruiendum fuit, rursus hic lectorem oratum volo, vt si quid minus perspicuè, aut aliter quàm debuit, conuersum deprehendet, veniam hāc exemplari nostro det, quod in quibusdam locis ita deprauatum fuit, vt nescias vtrum de industria obscurata quædam fuerint, an libriorum vitio alia corrupta, aliaq; omiſſa.

ΤΡΙΕΦΩΝΤΟΣ, ΚΡΙ-
πια κῆ Κλεολάα.

TRIEPHON, CRI-
tias, Cleolaus.

Ι τῶτο, ὃ Κρι-
τία, ὅπου σὶ-
αυτὸν ἠπαοίω-
σας, καὶ τὰς ὁ-

Vid hoc, ὃ
Critia? totum
te ipsum im-
mutasti, & su-
perci-

Ffff s

perci-

φρὺς λάτῳ συνήσοντας, μύ-
 χιον ὃ βυσσοδομάνεις, ἄνω καὶ
 λάτῳ πειπολῶν, περιδαλῶς
 φρονιτοικῶς, λατὰ τὸν ποιη-
 τῶν, ὅχρος τὲ σου ἔλη παρδάς,
 μή πρὸς τρικάρλιον τεθίασαι,
 ἢ ἑκάτῳ ἐξ Ἀδῦ ἰληλυθῆαι,
 ἢ καὶ τινὶ θεῶν ἐκ πενοίας
 σωλώτηκας; εἰδὲ ποῦ γὰρ σε
 ζωῶντα ἠκὸς παθῆν, ἢ καὶ αὐ-
 τὸν ἠκηκόας, οἶμαι, τὸν κόσ-
 μων ἰληυθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τῷ
 Δουκαλίωνος, σοὶ λέγω, ὃ κα-
 ρὶ Κριτία, ἢ καὶ ἄλλος ἐμοῦ ἐπι-
 βοῶντος τὰ ποικίλα, καὶ ἐς βρα-
 χὺν γαυνίσσας ὄσος; Δυσχεραί-
 νας καθ' ὑμῶν, ἢ ἐκ κικῶφω-
 σαι, ἢ καὶ τῆς χαρὸς παλαιότη-
 σοντα ἐπιμνήσας; Κρ. ὦ Τει-
 φῶν, μὴ γὰρ τινὰ, καὶ ἠπορη-
 μένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλ-
 ῶς ὁδοῖς διενδλημμένον, καὶ
 ἔτι ἀναπεμπάξω τὸς ὕβλους, καὶ
 τὰς ἀκοὰς ἀπφράτῳ, μή πρὸς
 ἔτι ἀκῶσαιμι τῶντα, καὶ ἀπψύ-
 ξω ἐκμανῆς, καὶ μῦθος τῷ ποιη-
 τῶς ἡνέσομαι, ὥς καὶ Νιόβη τὸ

percilia deorsum contraxis-
 sti: profundum autem quip-
 piā, & quasi in intimo pecto-
 ris recessu tecum ipse cogi-
 tas, sursum atq; deorsum in-
 ambulās, astutias & vafra-
 mēta meditantī similis, quē-
 admodū poēta ait: pallorq;
 genas tibi cepit. Num alicui-
 bi Cerberum aspexisti, aut
 Hecatē ab inferis huc egres-
 sam? aut etiam deorū alicui
 ex providentia quadam oc-
 curristi? Nondū enim talia
 tibi accidere conueniebat, es-
 tiam si ipsum audiuiſſes mū-
 dū aquis obrutum iri, quem-
 admodū Deucalionis tēpore
 factū est. Tibi dico, heus ο-
 ptime Critia, an' nō audis me
 tantopere inelamāte, & bre-
 ui adeò appropinquante? v-
 trū indignatione aliqua ad-
 uersum nos percitus es, an
 obsurdūisti, an verò etiam
 expectas dum te elata manu
 impellam? C R I. O' Tric-
 phon, magnum quēdam & admirabilem audiui sermonem,
 multisq; vijs tractatum. Ac nugas istas adhuc memoria repe-
 to, auresq; obturo, nec ubi etiam ampliūs audiam talia, & in-
 sania nimia dirigeam, siamq; poētis fabula, perinde vt Niobe
 olim,

πρίν· ἀλλὰ κατὰ κριμὸν ὁ-
 θέμῳ ἄρ' ἐπὶ κεφαλῇς σκοῶ-
 ρίνυσας, ἢ μὴ ἐπὶ κεφαλῇς μοι
 ὦ τὰν, καὶ τὸ τῷ Κλειομβρότῳ
 πύδῃμα ἔ· Ἀμβρακιώτῳ ἱμν-
 θούδῃ ἐπ' ἱμοί. Τρ. Ἡράκλεις
 ἔ· θαυμασίῳ ἱεάνῳ φασ-
 μάτων, ἢ ἀκυσμάτων, ἅπερ
 Κεῖτιον ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ
 ἱμβρόντιοι ποιεῖν, καὶ τира-
 τοπολῖαι φιλοσόφων ἐκ ἐξεί-
 πληξάν σε τὴν διάνοιαν, ἀλλ-
 ἃ λῆρος πάντῃ γέγονεν ἐπὶ
 σοί; Κρ. πῶπανσο ἰς μικρόν,
 καὶ μηκέτι παρρηγορήσεις, ὦ
 Τειφῶν· ἔ· παροπλῆος ἢ ἀ-
 μνηλῆος γρηῖσι παρ' ἱμῶ. Τρ.
 οἶδ' ὅτι ἔ· μικρόν οὐδ' ὄκα-
 ταφρόνῃον πρᾶγμα ἀνακυ-
 κλῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν ἔ· ἀπορρή-
 των. ὁ γὰρ ῥῆος, καὶ τὸ ταυρη-
 δόν ἐπιβλέπων, καὶ τὸ ἄστυον
 ἔ· βάσιως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω
 περιπολεῖν, ἀείνων ὅσον σε κα-
 θέισον· ἀπ' ἁμπανσορ τοῦ
 θανῶ, ἐξ ἱμῶ τὸς ὕθλους, μή
 τι κακὸν παθῆς. Κρ. σὺ μὲν, ὦ
 Τειφῶν, ὅσον πέλιθρον ἀνὰ
 δραμῇ

olim. Quin per præcipitium
 in caput deuoluerer alicubi,
 veluti vertigine quadam a-
 ctus, nisi, ô amice, inclamâs-
 ses mihi, adeoque & Cleoma-
 broti saltus, Ambraciota il-
 lius, de me fabula ferretur.
 TRI. Papæ, quàm mirabi-
 les istæ apparitiones siue au-
 sultationes fuere, scilicet
 quæ Critiâ adeò perculere?
 Quot enim attoniti poëtæ,
 & præstigiatores philoso-
 phi, percellere mentem tuam
 non potuere, sed nugæ tibi
 fuere omnia? CRI. Desine
 paulisper, ô Triephton, neque
 molestus amplius sis. Neque
 enim contemnendus aut ne-
 gligendus mihi eris. TRI.
 Scio equidē, quod neq; par-
 uam, neq; cōtemptu facilem
 rem apud te voluis, sed ad-
 modum etiam arcanā. Nam
 & color, quod taurinū quid-
 dam tueris, quodq; pedibus
 consistere nequis, sed sursum
 atq; deorsum in ambulas, cō-
 spiciū te facit. Verūm enim

respira aliquātulū à malis, & nugas istas euome, ne quid fors
 patiare mali. CRI. Tu quidē, ô Triephō, quantū iugeri spa-
 cium

δραμι ἀπ' ἐμῆ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦ
 μα ἐξάρησιν, καὶ πεδάρσῃ. Ὁ
 τοῖς πολλοῖς ἀναφανῆς, καὶ
 που κατὰ πρῶτον Τριφώϊδον
 πῶλ' αὖ. Ὁ λαττονομάσης, ὡς
 καὶ Ἰκαρ. Ὁ τὸ πρῶτον. Ἄ γὰρ ἄ-
 κήκοα τίμιον παρὰ τὸ τρι-
 σκαταράτων ἐκείνων σοφί-
 στων, μὴ ἄλλως ἐξώγκωσέ μου
 πλὴν νηδύ. Τρ. ἐγὼ μὲν ἀνα-
 δραμῆμαι, ὅποσον καὶ βέλ' ἔ-
 σ' ὁ ἄμπυσσον τῶ δ' αὖ. Κυ.
 φὺν, φὺν, φὺν, φὺν, τὸ ὕθλων ἐκεί-
 νων. Ἰδ', ἰδ', ἰδ', ἰδ', τὸ δ' αὖ βε-
 βωμάτων. ὦ, ὦ, ὦ, ὦ, τὸ κε-
 νῶν ἐλπίδων. Τρ. βαβαὶ τοῦ
 ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νήφει-
 λας διέσπρην. Σιφύρην γὰρ ἐ-
 πιπνέοντες λάβρην, καὶ τοῖς λυ-
 μασιρ ἐπιπνέοντες, βορέλυ
 ἀέρ' ἵνα πλὴν Προποντίδα κί-
 κινησας, ὡς δὲ καὶ κῶν αὖ ὅλ-
 κῶδες τὸ Εὐξείνου πόντου οἱ
 χύσονται, τῶν λυμάτων ἐπι-
 κληνδουώτων ἐκ τῶ φυσήμα-
 τος. ὅσον οἰδημα τοῖς ἐγκῶ-
 τοῖς ἐν ἐκείνῳ, πόσος κορκορυ-
 μὸς καὶ λῶν. Ὁ πλὴν γαστέρα
 σου σιωπῶντασσε; πολλὴ
 τὸν σιαντὸν ἀναπύφηνας, τοσαῦτα ἀκηκόας, ὡς καὶ κατὰ τὸ
 τετρατῶδον, καὶ δὲ τῶν ὀνύχων ἀκηκόας. Κρ. οὐ παρὰ-

cium extenditur, tātum à me
 hinc curriculò abi, ne te spi-
 ritus in sublime attollat, &
 supra terrā elatus plerisque
 appareas, atq; alicubi etiam
 decidēs Triephōtēum pelag-
 us de te nominari facias,
 quēadmodū Icarus de se I-
 cariū olim. Nam quæ audiui
 hodie à ter execrabilib. istis
 sophistis, maximopere mihi
 stomachū cōmouerūt. TR.

At ego quidem retrò cursu
 abibo, quantum etiam voles.

Tu verò respira à malis istis.

CR1. Phy, phy, phy, phy,
 nugas illas. Heu, heu, heu,
 heu, consultationes malas.

Væ, væ, væ, væ, spei inani.

TR. Papæ, qualis euaporas-
 tio, quātus tumor in intestinis
 latuit? Quātus aut̃ tumuli?
 quātāq; agitatio ventrē con-
 cussit tibi? Auritum sanē
 quā te ipsum ostēdis fuisse,
 qui tam multa audieris, adeò
 ut etiā iuxta monstrosū il-
 lud, p̃ vngues exaudisse vi-
 dearis. CR1. Atqui miras-

δυσόρντι, ὦ Τριφῶν, ἀκικοί-
σαι καὶ ἐξ ὀνύχων καὶ ὄρνυς
μυγασίρα τιθείασαι, καὶ κί-
φαλὴν λύσσαι, καὶ ἀνδρείαν
φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνερ-
γαῖαν μεταβαλὼν, καὶ ὅλως,
τετραῶν δὲ ὁ βίος, εἰ βόλη πι-
σθήναι τοῖς ποιντοῖς. ἀπὸ ἐπεί-
σι πρῶτον λιχάνω τῷ δ' ἐν
χώρῳ, ἀπὸ μὲν, ἐνθα αἰσώ-
τανοι τ' ἡλιον ἔργασιν, ἀνδρό-
νους δὲ καὶ χελιδόνες ὀνύχα κί-
λαδύσιν, ἢ μὴ κελιδόνα τ' ὀρ-
νύων τὰς ἀκοὰς ἐνδιώσας,
τό, τι ὕδωρ ἡρίμα λιχαρύ-
ζον, τὰς ψυχὰς καταβίβξαι.
Τρ. ἴω μὲν, ὦ Κριτία. ἀλλὰ δέ-
δία, μὴ σὺν ἐπιφθῆναι τὸ ἡκός-
μενον ἐστὶ, καὶ μὲν ὕστερον ἢ
θύρεθρον, ἢ ἄπὸ τι τῶν ἀ-
ψύχων ἀπεργάσεται ἢ θαυ-
μασίᾳ σου αὐτὴ κατὰ πλῆξιν.
Κρ. νῦν τὸν Δία τ' αἰθέριον,
ἐπὶ τὸ γινώσκειται ἐπὶ σοί. Τρι-
φῶντι μὲν ἐξ ἐφόδου, τὸν Δία
ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἄν δυ-
νήσεται ἀμυνέμενός σε, εἰ πα-
ραβάνης τ' ὄρκον; οἶδα γὰρ καὶ
fecisti me, cum Iouē deierāsti.

bile non est, ὦ Triephon, per
ungues audisse, quādo et tis-
biam ventrem spectāsti esse,
et caput pārere: et virilem
naturam in muliebrem esse
et tu trāsire, deinde et ex mus-
lieribus aues transformari:
et in summa, prodigiosa vi-
ta ipsa est, si poētis credere
voles. Sed quia te primū of-
fendi hocce loco, abeamus,
si vis, eō ubi platani Solem
abarcent, lusciniæ autem et
hirundines canora perstres-
punt, quod videlicet auium
concentus aures exhilarans,
et aqua leniter susurrans, a-
nimos demulceat. TRI. Ea-
mus sanè, Critia. Verūm il-
lud metuo, ne fors incanta-
tio quædam sit id quod au-
disti, et me pistillū, aut pora-
tarum obicem aliquem, aut
simile quiddam rerum ina-
mmatarum efficiat præcla-
ra ista tua cōsternatio. CR.
Ita me amet cœlestis Iupis-
ter, ut nihil tale in te fiet.
TR. Amplius etiam terre-
feci te, etiam si fidem iurisiurandi transgrediaris? Arbitror enim
neque

οὐ μὴ ἀγνοῦν περὶ τοῦ Διὸς
 οὐ. Κεῖ. τί λέγεις; ὃ δὴ νόησας
 ταὶ ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀπὸ
 πέμψας; ἢ ἀγνοῖς, ὥς τὸς θεὸς
 πάντας ἀπὸ ῥίψῃ ἀπὸ τοῦ θεοῦ
 σπείσας βουλῇ, καὶ τὴ Σαλμωνίαν
 ἀντιθρόνοντα πρόω λατρεῖ
 κεραύνωσι, καὶ τοὺς ἀσέλγους
 πάντας ἐστὶ καὶ νῦν; παρὰ δὲ τὴ
 ποιητῶν Τιτανοκράτωρ καὶ
 γιγαντολήτης ἀννυμῆται, ὥς
 καὶ παρὸ Ομήρου. Τεῖ. σὺ μὲν
 ὃ Κεῖτῖα, πάντα παρὲδραμὲς
 τὰ τῷ Διὶ. ἀμὰ ἔῃ σοι φίλον,
 ἀπερὶ οὐχὶ λύνκως ἔστος ἐγείναι
 ὧ, καὶ Σάτυρος δι' ἀσέλγους,
 ἀμὰ καὶ ταῦτ' ὅ; καὶ ἔῃ μὴ τὸ
 πορνίδιον ἐκείν' ὅ ταχέως ἐς
 πωμόσατο, καὶ διέφυγε δὲ τὴ
 πιδάγους, τάχ' ἄν ἡροπρία,
 ἐντυχῶν γυμνόνω, ὃ βροντῶ
 ποιοῦς καὶ κεραυνοβόλ' ὅ σου
 Ζεὺς, καὶ ἀντὶ τῷ κεραυνοβο-
 λῆν, τῇ βροπλῇ κατεκιντάν-
 νω. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι σιω-
 πωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελανε-
 τέρους, καὶ τῶν ὀψιρῖσθω
 μέγους,

ciens, & fulmina iactās Iupiter: & pro eo quòd nūc fulmina
 iaculari dicitur, stimulo impelleretur. Illud autē quòd cum
 Aethiopibus conuiuatur, hominibus nigricantibus, & vultum
 obscu-

neque te de Ioue isto tuo ἴ-
 gnorare. C R I. Quid ais?
 an' nō poterit Iupiter in tar-
 tarum præcipitare me? An
 ignoras quòd deos omnes de
 iecit à diuino illo ætheris pa-
 uimento? & Salmoneum,
 qui contrà tonare ausus fue-
 rat, paulò antè fulmine præ-
 cipitauit, & ut petulantissi-
 mus quisq; est, etiam nunc?
 A poetis autem & Titanum
 victor, & Gigantum inter-
 fector, carminibus celebra-
 tur, quemadmodum & apud
 Homerum. T R I. Tu quis-
 dem Critia, omnia ea per-
 curristi quæ Ioui tribuuntur:
 sed si tibi ingratum non est,
 ausculta. An' nō Cygnus ille
 fuit, & Satyrus, ob petulan-
 tiam, imò & Taurus? Ac nisi
 scortillum illud celeriter in
 humeros sustulisset, & per
 pelagus effugisset, fortassis
 araret etiam nunc, ubi in as-
 gricolam aliquem fortè in-
 cidisset iste tuus tonitrua fa-

μήμοις, καὶ ἐς δ' ἄλγε' ἡλίου
μὴ ἀφίσπῃ, ἀλλ' ὑποβιβρε-
μένη καθοδ' ἔσθαι παρ' αὐ-
τοῖς, πῶθ' ἂν τιλικούτορ ἐ-
χωρ, οὐκ ἀσχυρὸς ἄξια; τὰ
δὲ τοῦ αἵτου καὶ τῆς Ἰδμης, καὶ
τὸ λυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ
σώμα[τ]ος, ἀσχυρόμα καὶ λεί-
γερ. Κρι. μὲν τὸν Απόλλω-
να γ' ἵπομοσόμεθα ὅς πεφύ-
κτις ἄριστος, καὶ ἱππὸς, ὧ' γὰρ
θεῖ; Τει. τὸν ψυδόμεαντιν
λίγας, τὸν Κροῖσον πρῶτον
διολωλικοτά, καὶ μετ' αὐτὸν
Σαλαμινίους, καὶ ἐτέρους μυ-
ρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαν-
τινόμερον. Κρι. τὸν Ποσειδῶ-
να δὲ τί, ὅς τριάντων ἐν ταῖς
χειροῖν ἡρατῶν, καὶ δίακτορόν
τί καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν
ῥῶτονίῳ, ὅσον ἐννεάχιλοι
ἄνδρες ἢ δικάχιλοι, ἀλλὰ καὶ
σεσίχθων, ὃ Τριφῶν, ἐπονο-
μάσεται; Τει. τὸν μοιχὸν λεί-
γας, ὅς τὴν ἑ Σαλμωνέως παῖ-
δα, τὴν Τυρῶ, πρῶτον διέφθ-
ρε, καὶ ἐπὶ ἐπιμοιχού, καὶ ῥύ-
σις

obscuratis, & in duodeci-
mum usq; solem ab illis non
discedit, sed apud ipsos vino
madefactus desidet, idq; cum
barbam tantam habeat, an-
non quæso pudore dignum
fuerit? Quod autē ad aqua-
lam attinet, & ad Idam, &
quod imprægnari per totum
ad eò corpus solet, etiam di-
cere erubescō. C R I. Quid
igitur enim Apollinem cie-
rabimus, ut qui vates opti-
mus sit, & præterea medi-
cus quoque? T R I. Vanum
atq; mendacem istum vati-
cinatorem dicis, qui Cræ-
sum paulò antè perdidit, &
post ipsum etiam Salami-
nios, aliosq; innumeros, obs-
liqua atque ambigua omni-
bus illis respondendo? C R.
Neptunum autem quid? qui
& tridentem manu tenet,
& in bellis immensum atque
terribile quiddam clamat,
quantum alij viri mille, aut
etiam decies mille; præterea

& Sifichthon, hoc est, terræ tremefactor, ὃ Τριεφθον, ap-
pellatur? T R I. Adulterum istum dicis, qui Salmonei fi-
liam ^b Tyro paulò antè vitiauit, & adhuc etiam mæcha-
sur,

σης καὶ διαμαζωγὸς τῶν τοιοῦ-
των ἐσὶ; τὸν γὰρ Ἀρῶν ὑπὸ τῷ
διασμοῦ περιφόμενον, καὶ δις
μοῖς ἀνύτοις μετὰ τῷ Ἀφρο-
δίτης ἐνδύμενον, πάντων τε
τῶν θεῶν, καὶ πλὴν μοιχίαν,
ὑπὸ ἀσχυρῆς σιωπῶντων, ὃ
ἵππεος Ποσειδῶν ἐκλυσε δια-
πρυρρόων, ὥσπερ τὰ βριφύλ-
λια τὸς διδασκάλους διδόντα,
ἢ ὥσπερ αἱ γράβου λόρας ἐξα-
πατῶσαι ἐπέκαθε τῷ Ἡραΐῳ
ἡῦσαι τὸν Ἀρεά. τὸ δὲ ἀμφὶ
χολοῦν τοῦτο διαμόνιον, οἷα
τῆραν τὸν προσδύτην θεὸν,
τὸν Ἀρῶν ἀπκλυθεύρωσαν· ὥς
τε καὶ μοιχὸς ἐσιν, ὥς μοιχὸς
διασώζων. Κρι. Ερμέαν δὲ
τί; Τει. μὴ μοι τὸν κακὸν
λοῦν τοῦ ἀσκληπιάτου Διὸς,
καὶ τὸν ἀσκληρομανοῦντα ἐς
πῶλιν μοιχικοῖς. Κρι. Ἀρεά
δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ πα-
ραδέχεται σε, καὶ τὸ περὶ α-
βηθλῶναι πρῶτον παρὰ σε. ὥς
τε ἰάσωμαι τούτους. τῆς Ἀθην-
ῆας ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τῆς
παρθένου, τὴν ὀνόμαζ καὶ Λατὰ

πλη-

impetiti fuerint. Quapropter missos & hos faciamus. Miner-
ua autē adhuc mentionem faciā, virginis videlicet armatae, &
terris

tur, liberatorq; & patronus
huiusmodi vitiorum est?
Nam Martem, cum vinculis
premeretur, & nodis quib-
usdam insolubilibus arctar-
etur, cæteris dijs omnibus
præ pudore silentibus, eque-
stris iste Neptunus exoluit,
in lachrymas profusus scilicet,
perinde ut pueruli mag-
istros formidantes, aut quæ-
admodum amiculæ puellas
decipientes. Instabat autem
precibus Vulcano, ut solue-
ret Martem. Ac claudicans
iste deus, misertus videlicet
dei senioris & vetusti, libe-
rauit Martē: quare & mæ-
chus est, ut qui mæchos con-
seruet. CRIT. Quid igitur?
Mercurium? TRIB.

Apage mihi c veteratorem
istum, improbum Iouis libi-
dinosissimi seruum, ipsum
quoque libidine insanientem
in adulteria. CRIT. Pro-
inde neq; Martem, aut Vene-
rem, recepturū esse te scio, ut
qui iam antea abs te calūnijs

πληκτικῆς θεᾶς, ἢ καὶ πλὴν τῆς
 Γοργόνης λεφελὺν ἐν ᾧ σή-
 θει περιέπλεται, πλὴν Γιγαν-
 τολίτιν θεόν· οὐ γὰρ ἔχεις τι
 λίγαν περὶ αὐτῆς. Τρι. ἐγὼ
 σοὶ καὶ περὶ ταύτης, λῦ μοι
 ἀρκείνῃ. Κει. λέγει ὁ, τι γὰρ
 βούλει. Τει. ἥτις μοι, ὦ Κει-
 τία, τί τὸ χέσιμον τῆς Γορ-
 γόνος, καὶ τί ᾧ σήθη τοῦτο ἡ
 θεὰ ἐπιφέρειται; Κρ. ὡς φο-
 βερὸν τι θέαμα, καὶ ἀπει-
 πηκὸν τῶν θένων, ἀλλὰ καὶ
 κατὰ πλῆσσει τὰς πολεμίας, καὶ
 ἐτραλκία πλὴν νίκῃ ποιεῖ,
 ὅπου γὰρ βούλειται. Τρ. μὲν
 καὶ ὅτι τὸ ἡ γλαυκῶπις ἀκασ-
 ταμάχης; Κρ. καὶ μάλα.
 Τρ. καὶ ὅτι οὐ ζῆς σώλει
 δαμαγνοῖς, ἀλλὰ ζῆς σωζο-
 μένοισι μνηία καὶ ὁμῶς ταύ-
 ρων, ἢ δὲ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀ-
 κατὰ μαχίτης ἐργάζονται, ὡ-
 σπερ πλὴν Αθλίαν; Κει. ἀλλ'
 οὐ οἱ δαυαμῖς γὰρ πόρρωθεν
 ἐπιβοηθεῖν, ὡσπερ ζῆς θεοῖς,
 ἀλλ' εἰ τις αὐτὴν ἐπιφέρειται.
 Τει.

terribilis dea, quæ & Gor-
 gonis caput pectori appli-
 catum habet, deam Gigan-
 tum interfectricem. Non e-
 nim, opinor, habes quod de
 ipsa dicas. **TRIEPH.**
 At dicam tibi etiam de ista,
 si mihi respondere voles.

CRIT. Dic quicquid vos
 lueris. **TRIEP.** Dic mihi
 igitur Critia, quæ Gorgonis
 huius utilitas est? & cur pe-
 ctori gestamen hoc dea ap-
 plicatum habet? **CRIT.**

Vti terribile quoddam spe-
 ctaculum, & quod mala a-
 uertere possit. Sed & hostes
 perterrefacit, & victoriam
 viroque inclinantem, quo-
 cunque ipsa vult, aduertit.

TRIEP. Num ob hoc ipsa
 quoque Glaucopis inuicta atque
 insuperabilis est? **CR.**

Atque admodum. **TRIE.**
 Cur igitur non illis potius
 qui seruare possunt, quàm
 qui seruantur, femora ado-
 lemus taurorum atque capraz

rum, ut nos quoque insuperabiles atque inuictos reddant, perin-
 de atque Mineruam? **CR.** Atqui ipsi potestas non est à lon-
 gè auxiliari, perinde ut dijs: sed solum si quis ipsam gestat.

Gggg

TRIE.

Τρι. καὶ τί τόδ' ἐστίν; ἐθέλω
 γὰρ περὶ σοῦ εἰδέναι, ὥς ἐξου-
 ρημύνη τὰ βιᾶντα, καὶ ἐς μά-
 λιστα λατρεθῆκότ'. ἄγνοω
 γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὸν,
 πῶς γὰρ τὸ ὄνοματ'. Κρ.
 αὕτη λόγῃ ἐγγύς το ὀνομασ-
 καὶ ἐπείρασος. Πείρας δὲ
 ταύτῃ δόλῳ ἀποθειρομένη-
 σαντες, ἀνδρὸς γυναικί, καὶ ἐς
 μαζικὴν ὀφθαλμισμόν, ἐπασι-
 δίας ταύτῃ περὶ δ' ἡσαντες,
 ἄλλα οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐσχί-
 κασι. Τρ. τί μ' ἐλάνθανέ
 ποτε τὸ λαλόν, ὥς ἀνθρώπων
 θεοὶ ἰνδίδας εἰσὶ, ζώοντες δὲ τί τὸ
 χέσιμον; προσκταίειν ἐς
 πανδοχέον, ἢ κρυφίως σιωφ-
 θείειν, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπ' ὀνό-
 μασι; Κρ. νῦν δ' ἄγνωστον ἐν Α-
 θήναις, παρθένος δὲ μένε μέ-
 λει δ' ἀποδομῆς. Τρ. καὶ εἴ τις
 παρθένον καταπονήσκει, ἴαν
 τὸ γένος ἐβόητρον τοῖς πολ-
 λοις; οἷον γὰρ μυρίας δαμά-
 κας τμηθείσας νύμφην ἄμ-
 φιδνῆ, Κρήτων δὲ μὴν λα-
 λήσσι.

virgini caput amputauerit, terriculamentum hoc ipsum
 erit multitudini? Noui enim innumeras membratim et
 per partes dissectas insula in circumflua, Cretam illam nos-

TRI. Et quidnā hoc ipsum
 est? Volo enim ex te scire, vti
 qui inueneris talia, et quā-
 maximè perfectè affecutus
 sis. Ignoro enim omnia quæ
 de ipsa feruntur, præterquā
 nomen. CRI. Ipsa qui-
 dem puella fuit elegans et
 amabilis. Perseus autē cū
 huic dolo caput amputāssēt,
 utpote vir generosus, et quī
 in arte magica laudatus, car-
 minibus illam quibusdā in-
 cantāssēt, in præsidium et
 quasi quoddam propugna-
 culum dii sibi ipsam retinue-
 runt. TRI. Hoc igitur
 præclarum tandem me la-
 tuit, quod dii hominū quoque
 indigent. Quæ autem viuē-
 tis utilitas fuit? meretrica-
 batur nimirum per caupo-
 nas, aut latenter vitiabatur,
 deinde se ipsam virginē ap-
 pellabat. CRI. Non per
 ignotum Athenis: sed virgo
 permansit usque ad decolla-
 tionem. TRI. Ergo si quis

mine

ἄνθρωποι. καὶ ἃ τοῦτο ἐγίνω-
σκον, ὃ λαλῇ Κριτία, πόσας
Γοργόνας σοι ἀνέγαγον ἐκ
Κρήτης, καὶ σε σφαλίτην ἀ-
καταμάχητον ἀποκατέστησα.
ποικταὶ δὲ καὶ ῥήτορες κατὰ
πολύ μιν Περσέως διέκειναν,
ὡς πλείονας γοργόνας ἐφω-
ρηκότα. ἀπ' ἑτι ἀνεμνήσθω
τὰ τῶν Κρητῶν, οἱ τὰ φρονίμως
δείκνυντό μοι τὸ Διός σε, καὶ
τὰ τῶν μητρίρα θρήνην ἀλόχ-
μια, ὡς ἀθανάτης αἰ νόχμου
αὐτῇ δαίμνες. Κρ. ἀπ' οὐκ
ἐγίνωσκον τὴν ἐπιφθύνου καὶ τὰ
ὄργια. Τρ. ἃ ταῦτα, ὃ Κριτία,
ἐξ ἐπιφθύνου ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ
ἐκ νεκρῶν ἐξελύκηται, καὶ
ἐς τὸ γλυκύτατον φάσκει ἀνέ-
γαγε. ἀπὸ δὲ ῥ' ὅ, πᾶν γινώ-
σκει καὶ μῦθοι, παρὰ τὴν ποικίλιν
τετραλόγον μῦθον ὡς ἔασον
καὶ ταῦτα. Κρ. ἦραν δὲ, τὴν
Διὸς γαμήτιον καὶ κασίγνη-
τον, ὃ παραδίδωμι. Τρ. σίγα,
ὃ ἀσιγῆς ἀνὴρ ἐν καμίζιως,
καὶ

mine dicunt. Quod si igitur
cognouissem hoc, ô optime
Critia, quàm multas tibi
Gorgonas ex Creta huc at-
tulissem, teq; ducem inuictū
et insuperabilem reddidis-
sem. Poëtæ autem et orato-
res multò me Perseo antes
posuissent, ut qui plures Gor-
gonas inuenissem. Verùm
quoniam in Cretæ mentio-
nem incidi, adhuc memini
qui mihi sepulchrum Iouis
tui istius demonstrabant, et
occultas valles, quæ matrem
eius enutrierant, quanquam
adhuc viridia ipsa ea arbus-
ta essent. C R I. At ne-
sciebas incantationem et sa-
crificia quibus utèdum fuisset.
T R I T. Si hæc, ô
Critia, per incantationes fa-
cta sunt, fortassis etiam ab
inferis excitasset illam, et
in lucem dulcissimam redus-
xisset. Sed nugæ ista, ac lu-
dicra et fabulæ sunt, à poë-
tis præstigiōsè cōficta. Qua-

propter et hanc omitte. C R I. Iunonem autem, ux-
orem Iouis, et sororem eandem, annon recipis? T R I T.
Tace obsecro, propter intemperantissimum concubi-

καὶ πλὴν ἐκ ποδοῶν καὶ χειρῶν
ἐκτεταμένῳ παράδραμι.

Κρ. καὶ τίνα ἱπομώσομαι γ;

Τρ. ὑψιμέδοντα θεόν, μέ-

γαν, ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

ἡδὲν πατρός, πνύμα ἐκ πα-

τρός ἱπορνούμενον, ἐν ἐκ τρι-

ῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία ταῦτα νό-

μις, Ζῶν τόν δ' ἡγού θεόν.

Κρ. ἀριθμῆσαι με διδάσκεις,

καὶ ὅρκος ἡ ἀριθμητικὴ καὶ

ᾧ ἀριθμῆεις, ὡς Νικόμαχ' ὁ

Γερασινός. οὐκ οἶδ' ᾧ τί

λίσσῃ, ἐν τεία, λεία ἐν. μὴ πλὴν

τετρακτῶ φῆς πλὴν Πυθαγό-

ρος, ἡ πλὴν ὀχθροῦ καὶ τρια-

κάδα; Τρ. σίγα τὰ νύμφη, καὶ

τὰ σιγῆς ἄξια. οὐκ ἔοδ' ὧδε

μετρεῖν τὰ ψυχῶν ἵχνη· ἐγὼ

γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ

τίς ὁ πρῶτος πάντων, καὶ τί τὸ

σύνεμα τῷ παντός. καὶ γὰρ

πρῶτος ἀγνώστουτα ἱπασχον,

ἄπειρὸν, ὡς ἵκα δέ μοι Γαλι-

λαῖ ὁ ἐνέτυχεν, ἀναφαν-

τίας, ἐπιρρίν, ἡς τρίτον

οὐρανὸν ἀρροβήσας, καὶ τὰ

λάμπρα

quæ item constitutio, quòdve corpus vniuersi. Quando au-
tem me Galilæus ille conuenit, recaluafter, naso aquilo, qui
in tertium vsq; cælum per aërem ingressus est, quæq; optima
atque

tum, & istam ex manibus
pedibusque extentam, cur-

su præterruhe. C R I E P H.

Quémnam igitur tibi iuras

bo? T R I T. Deum altè

regnantem, magnum, æthe-

rium, atq; æternum, Filium

Patris, Spiritum ex Patre

procedentem, vnum ex tri-

bus, & ex vno tria. Hæc tu

Iouem puta, hunc existima

Deum. C R I. Numerare

me doces, & iusiurandum

arithmetica tibi est. Nam

& numeras, perinde vt Ni-

comachus ille Gerasenus.

Neque enim intelligo quid

dicas: Vnū tria, tria vnum:

num quaternionem dicis Py-

thagoricum illum, an octer-

nionem, an numerum ex tri-

ginta constantem? T R I T.

Tace ea quæ infrà sunt, quæ-

que silentio digna. Non li-

cet hoc pacto metiri puli-

cum vestigia. Ego enim do-

cebo te quid sit vniuersum,

& quis fuerit ante omnia, &

ἡ ἀριστὰ ἐκμεταβηκὼς, δι' ὅ-
 δα τ' ἡμᾶς ἀνενανίστην, ἐς
 τὰ τῶν μακάρων ἰχθὺα παρ-
 ησάδουσι, καὶ ἐκ τῶν ἀσιδῶν
 χάρων ἡμᾶς ἐλυτρώσασθαι. καί
 σε ποιήσω, ὡς μὲν ἀκούεις, ἐπὶ
 ἀληθείας ἀνθρώπων. Κρ. λέει
 γὰρ, ὃ πολυμαθὲς ἐστὶ Τριεφῶν.
 εἰς πόδες γὰρ ἔρχομαι. Τρ. ἀ-
 νήνω κἄν ποτε τὰ τῶν Ἀριστο-
 φάνους τῶν δραμαλοποιῶν ὄρνι-
 θας, ποιημάτων; Κρ. καὶ μά-
 λα. Τρ. ἐκτελέσθαι παρ'
 αὐτῷ τοῖον. Χά. ὡς καὶ νῦν,
 ἔρεβος τε μέλας πρωτοῦ, καὶ
 Τάρταρος ἀνὴρ, καὶ δὲ, οὐδὲ
 οὐρανὸς ὡς, Κρ. καὶ λέγεις. εἴτα
 τί ὡς; Τρ. ὡς φῶς ἀφθιτοῦ,
 ἀόρατον, ἀκατανόητον, ὃ λύει
 τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν
 ταύτην ἀπύλασεν, λόγῳ μόνῳ
 ῥηθῆναι ὑπὸ αὐτῷ, ὡς ὁ βραδύ-
 γλωσσος ἀπεγράψατο γὰρ
 ἐπηξεν ἐφ' ὕδασι, οὐρανὸν
 ἐτάνυσεν, ἀστράς ἐμόρφω-
 σεν ἀπλανεῖς, θεόμορον διέτα-
 ξας, ὅς σὺ σέβῃ θεός. γὰρ ὁ τοῖς
 ἀνθρώποις

atque pulcherrima sunt, in-
 de didicit, per aquam nos
 renouauit, in beatorum ve-
 stigia insistere fecit, & ex
 impiorum regionibus nos
 redemit. Ac te faciam, si
 me audieris, verè hominem.
 CRI. Dic quæso, doctissi-
 me Triephton: timore enim
 quodam iam correptus sum.
 TRI. Legistine aliquan-
 do Aristophanis Comici po-
 tæ fabulam, Aues? CRI.
 Atque admodum. TRI.
 Scriptū ab eo tale quippiam
 ibi est:

A principio chaos, & nox,
 & tenebræ nigrae erant,
 & tartarus alius,

Nulla autem terra, nec aër,
 aut sol' ullus adhuc, &c.

CRI. Rectè dicis: quid au-
 tem postea? TRIT. Erat
 lux, incorruptibilis, inuisibi-
 lis, incomprehensibilis, quæ
 dissoluit tenebras, & infor-
 mitatem istam abegit, ver-
 bo solo dicto ab ipsa, quem-
 admodum tardilinguis iste descripsit: Terram firmauit su-
 per aquas, cælum explanauit, stellas formauit fixas, cur-
 sum ordinauit, quas tu veneraris vt deos. Terram autem
 Gggg 3 & flo.

ἀνθίσιν ἱκανῶσι, ἀνθρῶ-
πορ' ἡ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι
παρήγαγε. καὶ ἔστιν ἡ οὐρα-
νὴ βλήπων δικαίους τε καὶ
δίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πρά-
ξεις ἀπογραφόμεν. Ἄν' ἀπο-
δῶσθ' δὲ πᾶσιν, λὺν ἡμέραν
αὐτοῖς ἐν τεύχεσσι. Κρ. τὰ δὲ τῶν
μοιρῶν ἐπινοήσμεν ἅς ἐστι
παντὰς, ἐν χαράσσει γὰρ καὶ
ταῦτα; Τρ. τὰ ποῖα; Κρ. τὰ
τῶν ἐμαρμύνης. Τρ. λίγαι, ὧ
καὶ Κεῖται, περὶ τῶν Μοι-
ρῶν ἐγὼ δὲ μαθητῶν ἀκού-
σαι περὶ σὺ. Κρ. ἔχ' Ὀμηρος
ὁ αἰοίδιμος ποιητὴς ἄρηναι.

Μοῖραν δ' ὅτιν' ἀφ' ἡμῶν πε-
φυγμένον ἔμμεναι ἀνθρώπων.
ἐπὶ δὲ τῷ μεγάλῳ Ἡρακλῆϊ.

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίην Ἡρας
ἐλάττω φύγει λυγρὰ,

Ὅς περ φίλτατος ἔσσι Διὶ
Κρονίῳ ἀνακτὶ,

Ἀλλ' ἂν μοῖρ' ἰδύμασσι, καὶ
ἀργαλὴν ὅλῃν ἔρῃς.

Ἀλλὰ καὶ ὅπου τὸν βίον λαθεῖ
μάρθαι, καὶ τὰς ἐν τέτῳ μύσας
βολὰς, ἐνθα δ' ἔπατα.

Πέσεται,

Quin et totam vitam, omnesque in ea mutationes, fato consti-
tutas atque ordinatas esse idem innuit, cum ait :

et floribus exornauit, ho-
minem ex nihilo ad essen-
tiam produxit. Estque in cas-
lo aspiciens iustos pariter et
iniustos, et in libris descri-
bens cuiusque res et actiones.
Rependet autem omnibus,
* quam diem ipse praecepit.

CRI. Quae autem à Par-
cis agglomerata cunctis sunt,
etiámnne illa inscribunt ?

TRI. Qualiánam ? CRI.
Ea quae ad fatum pertinent.

TRIT. Dic mihi, ô optime
Critia, de Parcís. Ego verò
discere gestiens, de te liben-
ter audierim. CRI. An
non Homerus poeta cele-
bris ait :

At fatum effugit nemo
(mihi crede) virorum.

De magno autem Hercule
idem ait :

Nec vis Herculeá Parcá
vitauit amaram,

Quanquá dijs charus fo-
ret, et Iouis inclitya proles :

Sed fato, atque ira domi-
tus Iunonis iniquae est.

Πάσεται, ἄσσα οἱ ἄσα,
 κατὰ κλῶθες τε βαρεῖαι
 Γιγνομένην νύσαντο λίνω,
 ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 καὶ τὰς ἐν ξυγῇ ἐποχὰς ἀπὸ
 ἐκείνης γίνεσθαι,
 Ἡδ' ὡς Αἰόλον ἰκόμεθ',
 ὅς με πρόφρων ἱκέδικο,
 Καὶ πρὶν, οὐδέ πω αἶ-
 σα φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰκί-
 νῶται.
 ὅς τε πάντ' ἀπὸ τῶν μοιρῶν
 γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρ-
 τύρκει, τὸν δὲ Δία μὲν θελήσαι
 τὸν ἦδ' ὁ Θανάσιο Δυσκί-
 ἐξανασταῖ, ἀπὸ αὐτῶν
 Αἰμαλίσσας ψιάδας κα-
 τέχουσι ἔρασι,
 Παῦλα φίλον τιμῶν, τὸν
 οἱ Πάτροκλος ἔμμιχε
 Φθίσαν ἐν Τροίῃ.
 ὅς τε, ὃ Τειφῶν, δὲ τῷ μη-
 εῖν περὶ τῶν μοι-
 ρῶν ἐβλήσας, ἢ καὶ τὰ χα-
 λάρσιος ἐγγόνες μετὰ τῷ δι-
 δασκάλῳ, καὶ τὰ ἀπόρρητα
 ἐμνήσκει. Τρ. καὶ πῶς ὁ αὐ-
 τὸς ποιητὴς, ὃ καλὴ Κριτία,
 διπλὴν ἐπιλήγεται τὴν αἶμα-
 ρένῳ καὶ ἀμφίδοτον, ὡς τό-
 λ.

—ubi ille deinde
 Illa ferat, quæcunque
 Deus, Parca & malignæ
 Neuerunt genito, cū ma-
 tris prodijt aluo.
 Etiam in peregrino solo re-
 tentiones ab eadem illa fie-
 ri, vt cū Vlysses ait:
 Atque vti susceptum pla-
 cido rex Acolus ore,
 Misericordia in patriam, sed
 nondum fata sinebant.
 Quare omnia à Parcis fieri
 poeta testatus est: Iouem au-
 tem neq; filium voluisse ab
 infanda defendere morte,
 sed potius
 Sanguineas cælo guttas
 diffudit ab alto
 Ob natum, quem Patro-
 clus prope mœnia Troiæ
 Occisurus erat—
 Quamobrem, Triephton, ob
 hæc nihil amplius addere de
 Parcis volueris, etiam si for-
 tassis in sublime sublatus fu-
 isses vnâ cum præceptore, &
 arcanis illis initiatus. TRI.
 Et quomodo ipse ille poeta,
 ὁ optime Critia, duplex al-
 legat fatum, & ambiguum,
 Gggg 4 vt qui

δὲ μὲν τι πράξαντι, ὧς δὲ
τέλει συγχῦρσαι, ὧς τὸν ὃ ποιή-
σαντι, ἐτέρῳ τέλει ἐντυχῆν,
ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως.

Διχθαδίας ἡῆρας φρίμω
θανάτω τέλ' ὅ δὲ.

Εἰ μὲν ἂν αὐθι μόνων Τρω-
ων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὧς δὲ μὲν μοι νόσ' ὅ, ἄ-
τὰρ ἡλὶ ὅ ἀφθιῶν ἔσαι.

Εἰ δὲ ἡγν οἴκαδ' ἵκομαι,
ὧς τό μοι κλέ' ὅ ἰδὼν,
ἐπὶ Διὶ δὲ μοι αὐτὸν Εσ-
σται.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Εὐχλώρ' ὅ.

Ὅς ῥέ γ' εἰδὼς ἡῆρ' ὁ πολὺν,
ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.

Ποιδάκι γάρ οἱ ἔαπε γέ-
ρων ἀγαθὸς Πολύιδ' ὅ,

Νόσθ' ἔπ' ἀργαλὴν φθιῶν
οἷς ἐν μιγάροισιν,

Ἡ μὲν Ἀχαιῶν νηυσὶν, ὅ-
πῳ Τρώεσσι δαμνῶμαι.

Οὐχὶ παρ' Ομήρῳ ταῦτα γέ-
γραπται; ἢ ἀμφίβολ' ὅ αὐτῇ,
ὡς ἀμφικερμυ' ὅ ἀπάτη; εἰ δὲ
βέβαια καὶ τῷ Διὶ ἐπιθήσω σοι
τὸ λόγον, ὅχι μὴ Αἰγίσθ' ἔρη-

κην,

qua hæc, atque adeò anceps deceptio? Quòd si placet, et
tiam Iouis orationem tibi addam. Annón Aegistho dixit
quòd

vt qui hoc quidem fecerit,
talem exitū sortiatur: aliud
autem faciens, in alium eue-
ntum incidat: vt de Achille,
cūm dicit:

Nam me mater ait, niueis
Thetis inclyta plantis,
Sortitum geminas obeū-
da ad funera leges:

Nam si hīc persistam, pu-
gnemq; ad mœnia Troiæ,
Eripitur reditus mihi,
at inclyta fama sequetur.

Sin autem patriam repe-
tam, charosq; penates,
Fama perit, verūm in lōs
gum mihi ducitur ætas.

Sed ὅ de Euchenore ait:

Qui non ignarus fati,
conscenderat æquor.

Nanque huic sæpe senex
Polyidus dixerat antè,

Aut morbo in patria pe-
riturum, atque inter ami-
cos,

Aut manibus Teucrorū,
atque inter Dorica castra.
Annón apud Homerū hæc
scripta sunt? aut non ambi-

κρη, ὡς ἀσχομενῶ μὲ τῆς
μοι χείας, καὶ τὸν Ἀγαμέμ-
νον ὁ ἐπιβουλῆς, ἦν λαθεῖς
μαρτρὸν πομπὴν χρόνον, ἐπι-
βαπομενῶ ὅ ταῦτα πράττειν,
ὁ λαθυσρεῖν θανάτου; Τρ. τῶ-
το ὑγὼ πομπῆς πρῶταν-
ταυσαμῶ, ἰὰν ὑπάρχεις τὸν
πλησίον, θανάτου θύσῃ παρὰ
τῆς δίκης· εἰ δὲ γὰρ μὴ τὸντο
πράττεις, βίωσῃ λαλῶς, ὅθ' ὅ-
τωκα θέμις τίη ὁ θανάτοιο
λιχέειν. ὅχ' ὅρῳ ὡς ἀδιόρθω-
τα τὰ τῶν ποικιλῶν, καὶ ἀμ-
φίλοξια, καὶ μηδ' ἐπὶ ὑδραῖω-
μενῶ; ὡς τε ἔασον ἅπαντα,
ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπιδράναις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀργυρά-
φωνῆαι. Κεῖτ. εἰ πάντα ἀνα-
πυκνῆς, ὅ Τειφῶν, ἀλλὰ μοι
τόθ' εἰπὲ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυ-
θῶν ἐν τῷ ὑρανῶ ἰχθαράτ-
ζουσι. Τρ. πάντα, εἰτύχοι γὰρ
χρῆστος ἢ ἐν ἔθνοισι. Κρ. ποτὶ
ἀδὲς γ' ἰγγραφίας φῆς ἐν τῷ ὑρα-
νῶ. ὡς ἅπαντα ἀργυράφωθαι.
Τειτ. ὁσὸν μοι καὶ μηδὲν εἴπῃς

quod si ab adulterio & insi-
dijs Agamemnonis sese con-
tineret, fato illi constitutum
esse ut in longum tempus vi-
ueret : si verò in animum in-
duceret facere ista, mortem
effugere non posse? Atque
ad eum modum ego quoque
vaticinatus sapè sum : Si
occideris proximum, mor-
ti condemnaberis iudicio. si
verò hoc non feceris, vi-
ues rectè:

Nec te fas adeò festinam
incurrere mortem.

Αν' non vides quàm minimè
correcta aut emendata sunt
quæ à poetis dicuntur? quan-
quam item ambigua & obli-
qua, neque vnquam certa as-
liqua sede stabilita? Qua-
re omnia isthæc missa fac,
ut & te in cælestibus bono-
rū libris inscribant. CRIT.
Benè omnia reuoluis ac re-
petis, Triephton, sed mihi
illud responde : Vtrum &
TRIE. Omnes, si
quidem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Multos
sanè scribas in cælo narras, quando cuncta describuntur.
TRIE. Bona verba, Critia, neque quicquam contemptum

φλαῦρον θεοῦ δι' ἐξιοῦ, ἀλ-
λὰ κατηχούμην. Ὁ παῖς παρ'
ἐμοῦ, ἅπερ ἤνυχας εἰς τὸν
αἰῶνα· εἰ οὐρανὸν ὡς διέ-
ρην ἐξήπλωσεν, γῆν δὲ ἐφ' ὅ-
δατο ἔπιξεν, ἀστράς ἐμόρ-
φωσεν, ἀνθρώπων ἐκ μὴ ὄν-
τος παρήγαγε, τί παράδο-
ξον, καὶ τὰς πράξεις πάν-
των ἐναπογράφεται; καὶ ἥ
οἱ οἰκίδιον κατασκευάσαν-
τι, οἰκίτιδας δὲ καὶ οἰκίτας
ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐ-
δὲ πότε σε διέλαθε. Τούτων
πρᾶξις ἀπόδηγτος, πόσῳ
μᾶλλον τὸν πάντα ποιικ-
κότα θεὸν, ὃς ἅπαντα ἐν ὧ-
κοιλίᾳ Ἰσραὴλ ἐκείνου πρᾶ-
ξιν καὶ ἐννοίαν; οἱ γὰρ οὐ
θεοὶ, λόπλαστος τοῖς ὕ-
ψοις ἐγγόνος. Κεῖν. πάννυ
δύας, καὶ μὲ ἀντιστρόφως
τῆς Νιόβης παθεῖν. ἐκ δὲ
γὰρ ἀνθρώπου ἀναπέφηναι.
ὥς τε τὸτον τὸν πεπρωμένον
μὴ λακόνει παθεῖν παρ' ἐμῶ.

Τετ.

aut vile de Deo dextero lo-
quaris, sed Catechumenus
existens, persuaderi à me ti-
bi sine, si modò viuere cu-
pis in æuum. Nam si cœ-
lum explanauit vt pellem,
terram autem firmavit su-
per aquas, stellas formauit,
hominemque ex nihilo, ve
esset, in lucem produxit: quid
mirum adeò, si res quoque
omnium ibi describantur?
Nā & tu si domunculam a-
liquam edificāsses, ancillas
autem & seruos in eamultos
congregāsses, nunquā te la-
teret quicquam eorum quæ
ab illis gererentur, quam-
uis abiectum & vile. quan-
tò igitur magis probabile
est, eum qui omnia creauit,
Deum, cuncta expeditè ac
facile percurrere, & vniuf-
cuiusque consilia & actio-
nes animaduertere? Nam tu
dij pro Cottabis, ab ijs qui
rectè sapiunt, habentur.

CRIT. Rectè omnino di-

cis, & mihi nunc diuersum accidit, & atque Niobe olim.
ex statua enim in hominem conuersus sum. Quare iam deum
istum tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil patiere.

TRIT.

Τετ. ἔπειτα καρδίας μ' ὄν-
τως φιλεῖς, μὴ ἑτεροῦ τι
ποιήσης ἐν ἐμοί, Καὶ ἑτεροῦ
ῥῶψ' ἡρώσῃς ἐνὶ φρεσίν, ἅπο
δὲ ἔπειτα. ἀπ' ἄρ' οὖν, τὸ θαν-
μάσιον ἐκείνο ἀκρομάτιον
ἄριστον, ὅπως ἡγῶ κατὰ
χρῆσιν, καὶ ὅπως ἀποιωθῶ,
καὶ ὅπως ἡ Νιόβη ἀπαυδῆσθαι,
ἀπ' ὡς ἀγῶν ὄρνυτον ἡνί-
σομαι, καὶ τὴν θαυμασίαν συ-
κπληξιν κατ' ἀνθυρὸν λα-
μῶνα ἐκ τραγῶσθαι. Κρ. νῦν
τὸν ἦδ' ὅν τὸν ἐκ πατρὸς, ὃ ὅ-
το ἡνίσταται. Τετ. λίγαι, πα-
ρὰ τὴν πρῶτον, ὅτι διὰ μιν τὴν
λόγον πατρὸς; Εἰδὼ δὲ καθεῖδ' ἄ-
μαι, Διὶ μὲν ὅτι Αἰακίδῳ, ὃς
πότε λήξῃσι αἰδέσθαι. Κριτ. ἀ-
πὸς ἐπὶ τὴν ἀποφύον, ὡς
ἡσυχία γὰρ τὰ χροῦσθαι.
καὶ δὲ ὅρῳ πλεονάζει ὡς ἀπο-
δῶν, ἐς τὸ οὗς ψιθυρίζοντας, ἐ-
πὶ δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφωτο τοῖς χεί-
λεσιν. ἐγὼ δὲ παρήκων ἐς
ἐπ' αὐτὰς, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς
βλεφά-

TRIT. Si modò ex corde
me diligis, ne quid alienum
aut nouum in me facias:

Nève aliud celes animis,
aliudq; loquaris.

Verùm age mirabilem illam
auscultationem tuam tan-
dem profer nobis, ut & ego
expallescam, & prorsus im-
mutter, & non quemadmo-
dum Niobe, obmutescam,
sed vii f Philomela in auia-
culam conuertar, & mira-
bilem istam consternationem
tuam in prato viridi tra-
gico quodam modo decana-
tem. CRIT. Ita per filium
ex patre haudquaquā istud
fiet. TRIT. Dic modò, à
spiritu potestatem ac vim di-
cendi accipiens. Ego verò
sedebo:

Aeacidem expectans, dū
cantum finiat ille.

CRIT. Abieram in viam
publicam, empturus vides
licet ea, quibus maximè o-
pus habebam: atque ibi vi-

deo multitudinem admodum magnam in aurem mutuo
susurrantes: audiendi autem studio etiam labijs inhere-
bant. Ego verò oculos per cunctos circumferens, &
manum

βλεφάροις περικάμψας, ἐς
σκοπίασθαι ὁξυδερκέστατα, ἢ
πρὸς τινὰ τῶν φίλων θιάσω-
μαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πο-
λιτικόν, παιδὸς ὄντα φίλον ὄν-
τα, καὶ συμποτικόν. Τετ. αὐ-
θάνομαι τοῦτον, τὸν ἐξισω-
τὴν ὅς ἐστιν ἄρκτος. ἔτα τί; Κριτ.
καὶ δὲ πομπὸν παρασκευά-
σασθαι, ἵκον ἐς τὰ πρόσω,
καὶ τὸ ἰωθινὸν χαῖρε ἑπὶ αὐτῶν, ἐ-
χάρουν ὡς αὐτόν. ἀνθρωπίν-
ου δὲ τίς, τὸνομα Χαρί-
κην, σισιμύχου γιγόν-
τιον, ῥιγχόν τῇ ὑπέβηκε μύ-
χιον, ἐχέμελλετο ἐπισιτυμέ-
νον. ὁ δὲ Πύλλος ἐναντία-
ρ' ὅθι θανάτου, ἔτα ἤρξατο ἐπι-
φθέγγεσθαι κατασχνηκνέον. οὐ-
τως, ὡς πρῶτον, τοῦ τῶν ἐξί-
σων καταλείπει ἐλεπασμὸς,
καὶ τὰ χεῖρα τοῖς δακτύλοις ἀ-
ποδάσσει, καὶ τὰ τε ὀνοίκια
πάντα, καὶ τὰ δημόσια καὶ
τὰς ἀραμάγας δέξεται, μὴ
ἐξιδάσθαι τῆς τέχνης, καὶ κατα-
φλυάρε

manum supercilijs incurvante
supernè obducens, inspecta-
bam quam acutissime sicubi
amicorum aliquem contem-
plarer. Video autem Cra-
tonem Politicum illum, qui
michi à puero usque amicus
fuit, & in conuiuijs vnà con-
suetus. TRIT. Intelligo
quem dicis, inspectorem vi-
delicet illum. sed quid pos-
stea? CRIT. Multis ita-
que opposito cubito dimo-
tis, in anteriorem partem pe-
netraui, & matutinum illud
Aue præfatus, accedebam ad
ipsum. Cæterum homuncio
quidam nomine Charice-
nus, vetulus, emarcidus, &
naso stridens, tussiebat pri-
mò intimum quiddam, ex-
creabatq; languidum & in-
conditum. Erat autem spu-
tum morte ipsa liuidum ma-
gis. Deinde cæpit loqui vo-
ce attenuata & exili admo-
dum. Hic, ut antè dixi, inspe-

& debita fœneratoribus reddet, & pensiones omnes tam
priuatas quàm publicas: præterea & aramangas capiet,
non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atque etiam
amariora

φλυαρεῖ τι μικρότερα, οἱ πε-
 ρὶ αὐτὸν δὲ ἤδοντο τοῖς λό-
 γοις, καὶ ὡς καὶ τῶν ἀκου-
 σμάτων περὶ αὐτοῦ. ἔτιρ' ὃ
 τὸ νομα Χλωόχαρμος, τει-
 βάνιον ἔχων πολύσαθρον,
 ἀνυπόδότης τε καὶ ἄσκητος,
 μετέειπε, τοῖς ὁδοῖσιν ἐπιπρο-
 τῶν, ὡς ἐπιδείξατό μοι τὶς
 λαοκλέμων, ἐξ ὁρίων παρα-
 γνόντων, ἐκαρμύνηται τὴν
 λόμην, ἐν ᾧ θείατος ἀναγί-
 γραμμένην ὄνομα ἱερογλυ-
 φικοῖς γράμμασιν, ὡς οὕτως
 ὡς χερσὶ ἐπικλύσει τὴν πε-
 πόρον. ἡ δ' ἐν ᾧ, κατὰ μὲν
 τὰ Αἰσάνδρου καὶ Ἀρτεμι-
 δάρε, ὃ καλῶς ἀπεδύσανται.
 ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν,
 ἀλλὰ ὅτι μὲν τὰ χεῖρα πλεονε-
 χύσονται ἀναλόγως τῆς ἀπὸ
 σέως, οὕτως δ' ἐπὶ πολὺ τοῦ
 ὁδοῦ γε διεκλύσει, ὡς πολ-
 λοῦ χερσὶς ἀπορηκώς. καὶ ἔ-
 μοι γε δοκεῖ, ἐπὶ Λευκά-
 δα πῆλιν, καὶ δῆμον ὀνεί-
 ρων καταδραχθέντων, τοσαῦ-
 τα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τῆς
 νυκτός

amariora his nugabatur. Illi
 autem qui circa ipsum erāt,
 delectabantur verbis hisce.
 Et nouitati eorum quæ au-
 diebant aduertebant ani-
 mum. Alius autem quidam,
 cui nomen Chleuocharmus,
 pallium habens admodū pu-
 tre, sine calceis et tegmine
 capitis incedens, interloques-
 batur, dentibus applaudens
 ut demonstrauit mihi malè
 vestitus quidam, qui ex mon-
 tibus aduenerat, de tonsa co-
 ma, in theatro perscriptum
 nomen literis hieroglyphi-
 cis (hoc est, sacris et arca-
 nis notis) quod iste auro inu-
 daturus esset viam publi-
 cam. Ego verò inquam: At
 iuxta et Aristandri et Arte-
 midori præcepta non ita bo-
 num euentum habebunt hæc
 inter vos somnia, sed tibi
 quidem debita multiplica-
 buntur secundum proportio-
 nem pensionis: iste autem quam-
 plurimum obolo etiam care-
 bit, tanquam qui multo auro

tam diues fuerit. Ac mihi quidem videmini super Leucadem
 petram et somniorum populum consopiti, tam multa somniate,
 nocte

νυκτὸς ὄψεαι. οἱ δὲ ἀνικάγχα-
 σαρ ἅπαντες, ὡς ἐκπνιγνῶτον
 ἐκ τοῦ γέλωτος καὶ τῆς ἀμα-
 θίας μελαγχολίῳ σκορ. ἡ δὲ
 ἐλπίς πρὸς Κράτωνα, μὲν ἡ
 κῶς πάντα ἐξεργάσασθαι, ἵνα ἂν
 πῶ τι ἡρωικὸν σώσῃ, καὶ ὅ
 ἡ κατὰ Αἰσανδρον τὸν Τελμι-
 σίαν, καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ε-
 φήσιον ἐξιχνύουσα τοῖς ὀνείρα-
 σιν· ἡ δὲ ὅς, σίγα, ὦ Κεῖτία, εἰ
 ἐχέμεν θῆς, μυσταγωγῆσαι τὰ
 ἡμέτερα, καὶ τὰ νῦν γρησό-
 μεθα. οὐ γὰρ ὄνθροισι τάδε εἰ-
 σίην, ἀλλ' ἀληθεῖ, ἐκδύσαντα
 δὲ εἰς μύθον μισοῦ. ταῦτα ἀ-
 κηκοῦς παρὰ τοῦ Κράτωνος,
 καὶ τὸ ὀλιωδὲρ τῆς ἀγνοίας
 αὐτῶν ἡλαττωμένως ἠρυθεία-
 σα, καὶ συνθροπάζων ἐπο-
 ροῦμένῳ, πομπὰ τὸν Κράτω-
 να ἐπιμυμρόμεν. εἰς δὲ σπρι-
 μὴν καὶ Τίταν ὄντι ἐνιδῶν, δρα-
 ξάμενός μου τῷ λόππῳ, ἐσπάρ-
 ρα, ἐκτρέψω ποιήσασθαι πε-
 θόμενός τε, καὶ παρανυφόμε-
 νος παρὰ τοῦ πεπαλαιωμέ-
 νου κείνου Δαιμονίου. εἰς λό-
 γους ἃ ταῦτα παρικήταναν,

παῖθαι

rato illo numine instigatus. verbis autē hęc extendendo, per-
 suadet

nocte quasi in puncto existi-
 te. Illi verò cachinnos sustu-
 lerunt vniuersi, ita ut risu
 propè suffocarentur, neque
 ignorantiae condemnarunt.
 At ego ad Cratonem conuer-
 sus inquam: Num perperam
 omnia ἐξεργάσασθαι, ut comico
 modo dicam aliquid, & non
 iuxta Aristandrum Telmi-
 sem, & Artemidorum Ε-
 phesiū inuestigavi somnia?
 Tum ille: Tace, inquit, Cri-
 tia. Si enim silentium ages,
 edocebo te sacrorum pul-
 cherrima, & quae nunc fu-
 tura sunt. Non somnia hęc
 sunt, sed res ipsa. Euentum
 autem capient in mensem qui
 dicitur Mesori. Hęc post-
 quam audissem à Cratone,
 & lubricam ipsorum men-
 tem cognouissem, erubui, &
 tristitiam præ me ferēs abij,
 multis Cratonem incusans
 do. Vnus autem illorū acere-
 bum & Titanicum quiddam
 obtuens, arreptum me veste
 vellicabat, conuentionem fe-
 cisse & credēs, & ab inuete-
 rato

πείθεσθαι τὴν ἡακοδόμονα εἰς
 γούγτας ἀνθρώπους παραγνῆ-
 ωσαι· καὶ ἀπεφράδι, τὸ δὲ λιγύ-
 ρον, καὶ ἐκ συκκρησῶν· ἔ-
 φασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυ-
 σταγωγηθῆναι· καὶ δὲ διήλθο-
 μιν Σιδρόνας τὴν πύλιν, καὶ
 χαλκίους ἑδῶς, ἀναβάθρας δὲ
 πλείους περικυκλωσάμενοι, εἰς
 χερσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν,
 οἶον Ομηρῶ τὸν Μεγίλαον
 φησὶ· καὶ δὲ ἅπαντα ἰσκο-
 πίασθαι, ὅσα ὁ νησιώτης ἰκέ-
 νῃ· καὶ νησιῶν· ὁρῶ δὲ οὐχ
 ἐλύνω, μὰ Δί', ἀλλ' ἀνδρας
 ἐπικυκλώσας καὶ καταχειω-
 μένους· οἱ δὲ ἰδόντες ἐκθύη-
 σαν, καὶ ἐξερντίας παρι-
 γνόντες· ἐφασκεν γὰρ, ὅσει τι-
 να λυγρὰ ἀγγελία ἀγάγοι-
 μιν· ἐφαίνοντο γὰρ οὗτοι, ὡς τὰ
 ἡάκιστα οὐχόμενοι, καὶ ἔχουρον
 ἐπὶ τοῖς λυγροῖς, ὡς πρὸς αὐτοῖς
 ποιοῖτο ἐπὶ θείᾳ· τὰς ἡφα-
 λὰς δὲ ἀγχισχόντες, ἐψιθύει-
 σον· μετὰ δὲ τὰ ἤροντό με,
 τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθεν
 εἰς πόλιν, ἢ δὲ τοκῶν; καὶ ἑδῶς
 γὰρ

suadet mihi infelici, ut ad
 prestigiatōres istos homines
 accederē, & in diem atram,
 quod dici solet, incurrerem.
 Dicebat enim se omnia ex
 ipsis, quæ ad sacra & arcana
 pertinerent, edoctum esse.
 Atque ita pertransiimus fer-
 reasque portas, & ærea limi-
 na. Multis autem superatis
 scalis, in domum aurato fa-
 stigio insignem ascendimus,
 qualem Homerus Menelai
 fingit esse. Atque ipse qui-
 dem omnia illa contempla-
 bar, quæ insularis ille adole-
 scens. Video autem non He-
 lenen mehercle, sed viros in
 faciem inclinos, & palles-
 centes. Illi autem ubi me cō-
 spexerunt, gauisunt, & ex-
 aduerso ad nos accefferunt.
 Dicebant enim, num quod
 triste nuncium afferremus?
 Nam videbantur isti quàm
 pessima optare, gaudebantque
 tristibus & malis, perinde at-
 que in theatro furia. Capita

autem inter se iuncta tenen-
 tes confusurrabant. Postea interrogabant me:

Quisnam hominū, aut vnde es, quæ patria, quique parentes
 Sunt

γὰρ ἄν ἔης ἀπόγε τοῦ σχή-
 ματος. ὡς δ' ἐγὼ, ὀλίγοι γε
 κρησὶ, ὥσπερ βλέπω παντα-
 χού. Κετίας δὲ τοῦνομα, πό-
 λης δέ μοι ἔνθεν ὄσση καὶ ὕ-
 μιν. ὥς δ' ἀεροβατοιῦντων ἐ-
 πιωθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πό-
 λως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου. ὡς δ'
 ἐγὼ, χάρισι γε πάντων, καὶ
 ἔτι γε, χάρισσονται. οἱ δ' ἀνέ-
 νωτον τῆς ὀφρύσιν, οὐχ ἔ-
 τω. Διησκῆ γὰρ ἡ πόλις. ὡς
 δ' ἐγὼ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώ-
 μιν. ὑμῖς πεδάρσισι ὄν-
 τος, καὶ ὥς αὐτὸ ὑψηλοῦ ἀπαν-
 τα καθορᾶντων, ὅξυνδερκέα-
 τα καὶ τὰδε νυνοῖκατε. πῶς
 δὲ τὰ τοῦ αἵθερος; μῶν ἐκλεί-
 ψαι ὁ ἥλιος. ἡ δὲ σελήνη κα-
 τὰ λάθετον γνῆσται; ὁ Ἄρης
 αἰτιπραγυνῆσαι τὸν Δία, καὶ
 ὁ Κρόνος δαμιπρῆσαι τὸν ἥ-
 λιον; ἡ Ἀφροδίτη αἰμιτὰ
 τοῦ Ερμού σιωδύσαι, καὶ
 Ερμαφροδίτους ἀπκυνύσου-
 σιν, ἐφ' οἷς ὑμῖς ἡδῶδε; ἡ

ῥαγ-

perpendicularum Luna interponetur? Num Mars quadran-
 gulo aspectu Solem aspiciet, & Saturnus ex diametro eun-
 dem? Num Venus cum Mercurio congregietur, & Herma-
 phroditos procreabunt, quibus vos delectamini? num plu-
 uias

Sunt tibi? Nam Chre-
 stus quidem esse appares, &
 tique ex habitu. Tum ego:
 Pauci, inquam, Chrestii, hoc
 est, frugi sunt, quemadmo-
 dum ubique video. Critias
 autem nomen mihi est: ciui-
 tas verò inde, vnde & vo-
 bis. Vt autem sublimes illi
 & in aëre gradientes inter-
 rogârunt, quo pacto se res
 ciuitatis, & mundus adeò
 totius haberet, respondens e-
 go: Benè, inquam, habent,
 & insuper etiam habebunt.
 Illi autem abnuentes super-
 cilijs: Haud ita, inquiunt.
 malè enim parturit ciuitas.
 Tum ego secundum ipsorum
 mentem: Vos, inquam, sus-
 pra terrā & in sublime sub-
 lati, & ceu ex alto cuncta
 intuentes, acutissimè & hæc
 intellectu affecuti estis sci-
 licet: sed quo pacto ea quæ
 in æthere sunt, habent sese?
 Num deficiet Sol, & ad

παρδούρας ὑπερσὺν ἐκπέμψουσιν,
 εἰ νικῶντες πολεμὶν ἰσχυρῶν
 οὐδὲν τῇ γῆ; χάλασαν δὲ καὶ ἔρυσ-
 σιν αἰ κατὰ ξυσσι, λοιμὸν καὶ
 λιμὸν εἰ ἐκπέμψουσιν; εἰ τὸ λε-
 ραυνοδόπον ἀγγέλον ἀπὸ γῆμι-
 ον, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον
 ἀνιμίσθουσιν οἱ δὲ, ὡς ἅπαντα
 κατὰ θωκόθεν, κατὰ φανῶν
 τὰ αὐτὰ ἱεράσματα, ὡς μεταπα-
 γῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι
 δὲ καὶ τῆρα καὶ πλὴν πόλιν κα-
 ταλύφονται, τὰ στρατόπεδα
 ἡφλοατῶν ἐναντίων ἡνίκον
 ταῦτα ἰκταραχθεῖς, καὶ ὡς
 περὶ πρὶν ὁ λαὸς καὶ οἱ δὲ
 θεῖς, διάτορον ἀνιδόνη, ὡς δὲ
 μόνιοι ἀνδρῶν, καὶ μεγαλα-
 λίαρ λήγει, θύγοντες ὁ δόγ-
 γας καὶ ἀνδρῶν θυμοκλόν-
 των, πνεύοντων δόρυ καὶ λόγ-
 χας, καὶ παυκολόφους τριφά-
 ρεας ἀπὸ τῶν ὑμῶν ἐπὶ κα-
 φαλὴν κατὰ βύσινται, ὡς πλὴν
 πατεῖ δὲ ὑμῶν κατὰ πρὸ χι-
 οὐ καὶ αὐθροβαδῶν ταῦτα
 ἡκηκόντι, εἰ πλὴν πονυάσχολον
 μαθη-

uias impetuosas ac vehemē-
 tes demittent? num densa
 niue terram insternent, grāe
 dinem autem & rubiginem
 deuoluent? Num pestem ac
 famem immittent? num vas
 illud fulminiferum exun-
 dat, & tonitruficum rece-
 ptaculum repletū est? At il-
 li, quasi cunctis præclare ge-
 stis, deblaterabant sua ista
 amabilia, quod uidelicet res
 statim immutandæ essent,
 perturbationes autem & tus
 multus ciuitatem inuasuræ,
 & exercitus ab hostibus
 mox superandi. Ob hæc
 itaque animo conturbatus,
 & quemadmodum ilex in-
 censa, intumescens, magna
 voce exclamaui: O misera-
 ri hominum, ne vana ad-
 eò loquacitate efferamis-
 ni, acuentes dentes aduersus
 viros leonum animos
 præ se ferentes, spirantes
 hastam & lanceas, &
 candicantes cristis galeas:
 sed ista in vestrum caput

conuertantur, quando ita patriam vestram deprimitis. Non
 enim in aëre gradientes ista audiuiſtis, neque negociosam

H h h h

mathef

μαθηματικὴν κατωρθώκατε.
 ἀλλ' ἔτι μαντεύει καὶ γοητεῖαι ὡς
 μᾶς παρέπεμψε, διωλὲν τὸ
 ἑλμαθίας γυναικῶν ἢ ἑνὶ
 ματα ταῦτα γραΐδιον, καὶ παύ-
 ρνιαι ἐπὶ πολλὸν ἢ τὰ τοιαῦτα
 οἱ τ' γυναικῶν ἐπίνοιοι μετρί-
 χοντα. Τρ. τί δὲ πρὸς ταῦτα
 ἔφησεν, ὦ κατὰ Κριτία, οἱ κί-
 παρμενοι τὴν γνώμην καὶ τὴν
 διάνοιαν; Κρ. ἅπαντα ταῦτα
 παρὶδραμον, ἅς ἐπίνοιαν τε-
 τεχνασμένῳ καταπεφωγό-
 τος. ἔλεγον ἢ, ἡλίς δίκαια ἄσι-
 τοῖς βροτοῖς, καὶ ἐπὶ παννύ-
 χους ὑμνοδίας ἐπαγρυπνῶν-
 τος, ὁ νεαρότερος τὰ τοιαῦτα.
 Τρ. σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὸς ἔρη-
 πας; μέγα ἢ ἔφησεν καὶ διη-
 πορημένον. Κρ. θαρσύνει ἃ
 ἡνέκεν ἀντέπον ἢ τὰ καλ-
 λιστα. τὰ ἢ παρὰ τῶν ἀσι-
 πῶν θρυμνέμενα ἔφην περὶ ὑ-
 μῶν, ὅπου τὰ νεαροπολεῖται, τὰ
 τοιαῦτα πῶ παρὰσάγονται. οἱ
 σισηρόδης ἐπομνησίωντος, ἔξω
 πρ

mathematicam perfectè ad-
 deò affecuti estis, Quòd si
 verò vaticina vos & præ-
 stigiæ huc induxerunt, du-
 plex ignorantia nomen su-
 stinctis. Nam hæc mulierum
 atq; anicularum inueta sunt,
 & ludicra. plerunque enim
 huiusmodi res muliebres
 curæ prosequuntur. T R I T.
 Quid autem ad hæc respon-
 derunt, ὁ optime Critia, isti
 mente pariter & sententijs
 detonsi? C R I T. Cuncta
 hæc præterierunt, ad cogi-
 tationes illas à se inuentas
 & exercitatas confugien-
 tes. Dicebant enim, Soles de-
 cem ieiuni & absque cibo
 perseuerabimus, & ad hym-
 nos tota nocte decantandos
 vigilantes, talia somniamus.
 T R I T. Tu verò quid ad
 ipsos dixisti? Magnum enim
 & attonitum quiddam re-
 sponderant. C R I T. Con-
 fide, nihil ignauum. Con-
 trà enim respondi pulcher-

rimé. Nam quæ vulgò ab urbanis, inquam, de vobis ia-
 etantur, quando somnialis, huiusmodi scilicet proferun-
 tur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra
 lectulum

πρὸς ἔρχονται ἢ λιγυρίδιον.
 ὡς δ' ἐγώ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦ-
 τα, ὧς ἀθέττοι, οὐκ ἄν ποτε
 ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἔξι-
 γνόνσητε, ἀλλὰ καταπεσόν-
 τος ἑνὸς αὐτῶν, ληρήσεται τὰ
 μέλλοντα, μηδὲ γνησόμενα. ἀλλὰ
 τὰ ταῦτα μὲν, οὐκ οἶδ', ὅπως
 ληρήσεται, ἐνέροις πιστεύοντες,
 καὶ τὰ λεκόμενα βδελυγμένα
 τοῖς δὲ πονηροῖς ἡδυνά, μηδὲν
 ἐνόημοι τῷ βδελυγματι. ὡς
 τε ἰάσεται τὰς ἀποκότους ταύ-
 τας φαντασίας, καὶ τὰ πονη-
 ρὰ βδελύματα, καὶ μαντεύμα-
 τα, μή τις θιὸς ὑμᾶς ἐς λόρα-
 κας βάλοι, ὅσα τὸ τῇ πατρίδι
 ἰσχυρὰ εἶναι, καὶ λόγους λιβδύ-
 λους ἰσχυρὰ εἶναι. οὗτοι δὲ ἅ-
 παντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 ἡμεῖς ποτὶ κατεμίμνοντες. καὶ
 εἰ βέβαια, καὶ τάχι πεσόν-
 ται, ἀτινά με καὶ ὡς σήλω ἄν-
 κυδον ἔθηναν, μέχρις ἂν ἡ
 χρηστὴ σελήνη διθόρυπον ἀνέ-
 λυσαι, καὶ ἀνθρώπων ἀποκατε-
 σθαι. Τρ. σίγα, ὦ Κριτία, καὶ
 μὴ

lectulum aliquantum pro-
 grediuntur. Ego verò, si vera
 sunt, inquam, talia, ὅσα
 therij, haud unquam sanè tu-
 to ea quæ futura sunt, inue-
 stigabitis, sed persuasi ab is-
 psis nugabimini quæ neque
 sunt, neque futura sunt. Ve-
 rum hæc quidem nescio quo
 pacto nugamini. somnijs cre-
 dentes, & quæ optima sunt,
 abominamini : malis autem
 delectamini, haud sanè quic-
 quā abominatione ista pro-
 mouentes. Quamobrem mis-
 sas facite alienas istas ima-
 ginationes, & praua con-
 silia vaticiniāq; necubi deus
 vos in malam rem hinc eij-
 ciat, eò quòd patriæ mala
 imprecamini, & verbis adul-
 terinis ac perditis illam af-
 famini. At isti vnum euna-
 demq; omnes animū haben-
 tes, me multum increpabant.
 At, si placet, ista quoque tibi
 addam, quæ me etiam perin-
 de ut statuam, elingue ac mu-

tum reddiderunt, donec me frugi ista tua loquela, cum iam
 propè in lapidem conuersus essem, resoluit, & in hominem
 iustus restituit. T R I T. Tace Critia, neque mugas istas
 H h h h 2 longius

μὴ ἐπεκτείνῃς τὸς ὕβλους, ὅ-
 ρῳς γὰρ, ὡς ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς ἡ-
 δντο, καὶ ὡς πρὸς ἡμιόμοτον ἔ-
 στω γὰρ ὧς παρὰ σὺ λόγοις,
 ὡς ἀπὸ λιμὸς λυπῶνται, καὶ
 εἰ μὴ φαρμακομνηθὲς ἀνδρὶ
 ἐμπίδον ἡρεμῶς, αὐτὴ ἡ μνή-
 μη οἰκτρὸς ἐν ἐμοί, μέγα κα-
 κὸν ἐργάσεται. ὡς τε ἔαβον ἴ-
 τους; πλὴν ὧν καὶ ἀπὸ πατρὸς
 ἀρξάμενος, καὶ πλὴν πολλῶν
 μοι ὧν καὶ ἐς τέλος ἐπιθείς.
 ἀλλὰ τίς τοι Κλεόλαος οὗ-
 τός ἐστιν, ὃς ὧς ποσὶ μακρὰ
 βιβάς; σπεδὴν ἤκει, καὶ κατ' ἐ-
 χεται, μῶν ἐπιφρονῶν αὐ-
 τῷ Κρ. καὶ μάλα. Τρ. Κλεόλαος
 μὴ τι πρᾶδράμης γε ποσὶ, μη-
 δὲ πρὸς ἡβῃς, ἀλλ' ἐλθε χά-
 ρων, εἰ γὰρ πρὸς μῦθον φέρεις.
 Κλ. χάρις τ' ἄμφω, ὧς καὶ ἐλ-
 θωεῖς. Τρ. τίς ἡ σπεδὴν; ἀθ-
 μάντας γὰρ ἐπιπολὸν, μῶν τι
 καὶ ἀνδρὶ πρᾶκται; Κλ. πρὸς
 καὶ ὁ φρὺς ἡ πρὸς καὶ βοῶνται

Περ-

teruehare, neque prateras
 nos: sed accede latus, si quidem nuncium aliquod offers.
 CLE. Saluete ambo, ὃς πρᾶκται παρ' amicorum. T R I.
 Quæ autem est festinatio ista? permultum enim anhelas.
 num nouum aliquid gestum est? CLE.

Cecidit supercilium illud olim Persidis

Pama

longius extenderis. Vides
 enim quomodo intumuerit
 mihi venter, & quasi im-
 prægnavit eam. morsus es-
 nim sum verbis à te modò
 dictis, perinde ut à cane
 rabiosa: ac nisi medica-
 mentum aliquod obliui-
 nem inducens hausero, at-
 que ita conquiescam, me-
 moria hæc mecum cohabi-
 tans, & quasi domi apud me
 residens, magnum aliquod
 malum procreabit. Quam-
 obrem missos istos facito,
 precationem à patre inci-
 piens, & celebre illud car-
 men ad finem apponens. Sed
 quid hoc? annòn Cleolaus
 hic est, is qui pedibus lon-
 gum adeò incedit? serìò au-
 tem venit & accedit. Num
 alloquemur ipsum? C R I.
 atque admodum T R I.
 Cleolæ; ne quid cursu præ-

Περσῶν, ἢ Σῦϕ, λαυνὸν ἄ-
 εν πείσῃ δ' ἔτι γιγᾶϕ χθῶν
 Ἀραβίας, χερὶ κρατύντος ὄν-
 θηρωτάτῳ κρατὶ. Κρ ἔτ' ἐπᾶ
 νο, ὡς ἀπὸ τοῦ θῆον ἐκ ἀμελεῖ τ'
 ἀγαθῶν, ἀπ' αὐξάν, ἄγων ἐπὶ
 τὰ κρείττονα ἡμᾶς δ', ὦ Τει-
 φῶν, τὰ λάτρεσσιν ἐνρηκότις ἐσ-
 μὲν ἰδυσχέροισιν ὅρ' ἐν τῇ ἀ-
 ποδιᾷ σφ' ἵ τῶς τέκνοις κατα-
 λιπὲν ἐπὶ ταῖς ἀσθένειαις· οἱ
 δ' αὖς ὅρ' τὴν ἐμὴν πηνίαν, ὡς ἐ-
 γὼ τὰ σά. ἔβ' ἀρκῆ τῶς πα-
 σῆν αἰὴν ἡμῶν τ' αὐτοκράτορος.
 πλὴν τῶς ὅρ' ἡμᾶς ἐκ ἐκλήψῃ, καὶ
 ἔθνος ἡμᾶς ἐκ ἀποστροφῇ. Τρ.
 ἀπ' αὐτοῦ, ὦ Κριτία, τῶν κατὰ
 λέπω τῶς τέκνοις, ὡς ἰδωνὶ Βα-
 βυλῶνα ὁπποῦ μὲν, Αἰγυπτον
 Αἰθιοπία, τὰ τ' Περσῶν τέκ-
 να δόκον ἡμᾶς ἀγούσιν, τὰς
 ἐκδομάς τ' Σκυθῶν παυομέ-
 νας, εἴτ' ὅρ' ἢ ἀνακοπόμεναις·
 ἡμᾶς δ' ἐν Αθελόου ἀγνοσιν
 ἐφ' οὐρόν τ' ἢ πεσοκύνεισιν
 καίρας αἰς ἐρανὸν ἐκτέναντις,
 τότε ὁ ὑψηλὸς ἐμὲν, ὡς κατὰ
 ξίω

Fama celebratum, atque
 Susa vrbs incluta:

Cadet autē & omnis ter-
 ra nobilis Arabum,

Valida imperantis dexte-
 ra, & viroboris.

C R I T. Hoc illud est, ut
 semper deus non negligit bo-
 nos, sed auget, prouehens in
 melius. Nos autem, ὦ Τρι-
 phon, pulcherrima inueni-
 mus. Sollicitus enim mecum
 ipse eram, quidnam in mora-
 te liberis meis testamento
 relicturus essem. Nosti es-
 nim paupertatem meam,
 quemadmodum ego tuas res
 quoque. Hoc igitur suffi-
 cit liberis, dies videlicet im-
 peratoris. Neque enim diuis-
 tiae nos deficient, neque nos
 populus perterrebit. T R I.
 Et ego, ὦ Critia, haec relin-
 quam liberis, ut videant
 Babylonem perditam, Aeg-
 yptum in seruitutem reda-
 ctam, Persarum liberos ser-
 uilem aetate agentes, excurs-
 siones Scytharum sedatas, utinam igitur & prorsus propul-
 satas. Nos autem illum Athenis ignotum inuentum adorant-
 tes, & manus in caelum tendentes, gratias illi agemus, ut qui
 H h h h 3 digni

ξιωθέντων τοῖς τῆς ἑράτης πύ-
κτοσι γυνώσκει τὴν δὲ λοιπὴν
ληρεῖν ἰάσμεν, ἀρκιόντων
ἐπὶ αὐτῶν ἀπῆν, τὸ, Οὐ
φροντὶς ἱποκλείδῃ, κατὰ
τὰ πλὴν παροι-
μίαν.

digni facti fuerimus huius-
modi potestati atque virtuti
subiecti esse. Reliquos autem
istos nugari sinamus, conten-
ti pro ipsis dicere notum il-
lud, quod prouerbio dici so-
let: Nō est curæ Hippocliidi.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a SALMONEVM] Salmoneus Elidis rex, quum Iouis
fulmen mentiretur, ac propterea crederetur Deus, ab ipso Ioue
fulminatus est. Mantuanus:

Sic quoq; delusus curru Iouis æmulus alto,
Flammiferumq; rotans Alphea per oppida fulmē
Occidit, & casu Elæam perterruit urbem.

De eo Lucianus in Timone & in Tragopodagra. Item Virgil.
Aeneid. 6. b Tyro.] Tyro formosissima fuit nymp̄ha, Sal-
monei filia, ab Enipeo Thessalia fluuiο adamata, & à Neptuno
compressa, peperit Peliam & Neleum, teste Hom. Odyss. 11. de
qua superius in dialogis Deorum, & libro 2. Hist. verarum.

c Veneratorem istum.] Is creditur fures, excubitores, ex-
ploratores, omnesq; id genus homines adiuuare, qui rem quā-
piam latenter atq; occultò aggredi moliuntur, πομπὸς καὶ ἡγε-
μῶν & cognominatus. Aristoph. in Pluto. d Victoriā v-
troq; inclinātem.] Homerus locis aliquot appellat ἐπερολ-
χία νίκη: id est, victoriā alternatim nunc his, nunc illis ob-
tingentem. Est enim dubia victoria & incerta. Hinc Homerus
idem alibi ἀμφήλῃ νίκη etiam vocat. Dicitur & eadem ra-
tione ἐπεροκλίη καὶ ἐπερορίπη. Aristoteles lib. Rhet. 2. νίκη δὲ
ἀπαμείβεται αὐδρας: id est, Nunc his, nunc illis contingit vin-
cere. Seruius lib. 11. Aen. super ea verba,

In mediosq; focos, & dis communibus aras:

Dei, inquit, communes sunt Mars, Bellona, Victoria: quod q̄ in
bello virique possunt parti fauere. Arist. eod. lib. & Lucianus
noster

noſter in libello de Calumnia ex Homeric. Iliad. σ. hanc ſenten-
tiam prouerbialem citant:

Ξλως ἀνδρῶν, καὶ τε κλέτοντα καὶ τέκτα. id eſt,

Communis Mars, inq; vicem perimit perimētem.

Quod carmen incertum ac varium belli euentum notat. & At-
quē Niobe.] Niobe Tantalī filia, vxor Amphionis, regis The-
banorum, ſex filias, totidemq; filios peperit: ideo animo elato
Latona ſeſe præferre non dubitauit. Quamobrem indignata
dea, Apollinis & Dianæ ſagittis liberos eius ad vnum omnes
interficiendos curauit, Niobenq; ipſam turbine venti in Aſiam
rapuit, & in ſaxum transformauit. f Philomela in auicu-
lam.] Luſciniam: de qua eſt fabula in Metamorph. Ouid.
Queritur autem maximē, quando incubat oua: tunc enim totam
noctem canere fertur. g Ariſtandri.] Ariſtander & Ar-
temidorus ὄνειροπόλοι, id eſt ſomniorum coniectores.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

ἢ ποῦ καὶ λ-
λ85.

CHARIDEMVS,

ſine de Pulchritu-
dine.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

NEq; hic dialogus Luciani videtur eſſe: id quod Al-
dus quoq; annotauit, & cū ex ſtylo, quanquam
iſ multò ſimplicior hic, quā in ſuperiore eſt, tum ex
reliquo totius corporis cōtextu apparet. Continet au-
tem encomium pulchritudinis ſeu formæ, tribus ora-
tionibus diuiſum, vtpote à tribus perſonis in conuiui-
tractatum, quarum priores duæ præſtantiam ac digni-
tatem pulchritudinis commendant, multis ad hoc deo-
rum pariter & hominum adhibitis exemplis. Poſtrema
autem etiam vim & effectum illius ex mutua collatio-
ne reliquarum virtutum, & eorum quæ vulgò in-
ter bona recensentur. Cætera

plana ſunt.

H h h h 4

ΕΡΜΙΠ-

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ

Χαριδήμου.

HERMITTUS ET

Charidemus.

Εὐπατρὺς
ἔτυχον
χθῆς, ὃ
Χαριδῆ-
μι, ποίει
μὲν ὅτι

ὡς πρῶτος, ἅμα μὲν καὶ τῆς
παρὰ τὸ ἀγρῶν χάριν ῥασι-
νης, ἅμα δὲ ἔτηχον γὰρ τι με-
λιτ, καὶ Λόμυρ ὅτι συνχίας. ἐν-
τυχάνω δὲ Προξένω ὅτι Ἐπι-
κράτης. πρῶτος δὲ, ὡς περ
ἐλθέειν, ἡρώτων, ὅθεν τὴ πορ-
οίω, καὶ ὅποι βασιλεῖς. ὃ δὲ ἦσαν
ἢ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκείνου παρὰ μν-
θίας χάριν, ἢ πρὸς ἐλθεῖν πρὸς
τὴν ὅψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν,
ἀπὸ αὐτῶν δὲ καὶ τὴν τῆς ἐπι-
πνέουσης ἀνκράτης καὶ ἀέρος αὐ-
ρας, ἀπὸ συμποσίου μάλιστα
λαλῶν γεγονότ' ἐν Παι-
ραῖ, ἐν Ἀνδροκλῆος τὸ Ἐπιχά-
ρης, τὰ ἐπινίκια τεθροτότ' ὅτι
Ερμῆ. ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνῶς,
ἐνίκησεν ἐν Διασίοις, ἔφα-

σκε

Eambula-
bam fortè
heri in sub-
urbio, Cha-
rideme, si-

mul ut ex agrorum aspectu
me aliquantulum reficerem,
simul etiam quietis ὅτι οὐ
gratia: fortè enim tum me-
ditabar quippiam. Obuiam
igitur mihi fit Proxenus, Es-
picratis filius. Allocutus au-
tem ipsum, quemadmodum
consueueram, interrogabam
vnde veniret scilicet, ὅτι quò
iturus esset. Tum ille, venire
se quidem etiam ipsum re-
spōdit huc oblectationis gra-
tia, quam ex agrorum aspe-
ctu percipere consueuisset:
refici autem velle etiam tem-
perata ac leni aura quæ il-
los afflaret. Cæterum redire
se à conuiuio, quod pulcher-
rimū peractū fuisset in Piræ-
eo apud Androclē Epicha-
ris filium, qui ob partam victoriam Mercurio sacrificasset.
Vicisse autem ipsum^a in Diasiis, libro quodā recitato. Com-
memorabat autem cū alia multa quæ ibi acta essent urbana
ὅτι se-

σκε δὲ ἀπὸ τῆς πολλῆς γέφυρας
 οὐδὲ ἀσθενῶς καὶ χαίροντα, καὶ δὲ
 καὶ ὑμῶν ἐγκώμια εἰρησθῶ
 τοῖς ἀνθρώποις, ἃ ἐκείνους μὲν
 μὴ διδάσκειν εἰσὶν, ἵνα γὰρ γί-
 ρως ἐπιπληθυσμὸν, ἅπῃ τὸ
 ἵ καὶ ἐκ τῶν πολλῶν λόγων μετρί-
 σθηκότα· σὲ δ' ἂν ῥαδίως εἰς
 πᾶν, ἅτε καὶ αὐτὸ ἐγκωμιακό-
 τα, καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ὅλον τὸ
 συμπόσιον περὶ σθηκότα τὸν
 ἄνθρωπον. Χαίροντι ταῦτα, ὃ Εὐ-
 μίππης· ἐμὲ δὲ τοῖς ἐμὲ ῥα-
 θίον ἐπ' ἀκείβητας ἀπαύτα δι-
 ξισθῶ. ἐπεὶ οἶόν τι τῷ πάντων
 ἀκέρων, θορύβος πολλὸς γινόμε-
 νος, τὸ δὲ δὲ ἀκούοντες, τὸ δὲ ἐ-
 στωμεν, ἅπῃ τὸ δὲ δὲ
 χρεῖσθων δὲ, μεμνηδὶ λόγους
 ἐν συμποσίῳ γινόμενους. οἶδα
 γὰρ ὡς ἐπιδήσμονας ποιεῖ,
 καὶ τὸς λίαν μνημονικωτά-
 τους. πολλὸν ἀπὸ σὺν χαίρειν,
 ὡς ἂν οἶός τι ὢ, τὸν δὲ διήγη-
 σιν παρὰ ἑαυτοῦ ποιεῖν, μη-
 δὲ παραλέγων, ὅν ἂν ἐνθυ-
 μηθῶ. Εὐρ. τότε καὶ δὲ ἐνέκα
 οἶδα

et festiua, tum verò et pul-
 chritudinis encomia à viris
 dicta aiebat, quæ ipsum qui-
 dem non posse referre, ob-
 litum eorum præ senectute
 videlicet: deinde etiam alios
 qui non ita multum circa or-
 rationes dicendas versatum.
 Te verò facile commemo-
 raturum, ut qui et ipse en-
 comium dixisses, et cæteris
 per totum conuiuium ani-
 mum aduertisses. CHA.
 Facta sunt hæc, Hermippe,
 ut dicis. Veruntamen neque
 mihi facile fuerit, accuratè
 cuncta persequi. Neque enim
 possibile erat omnia exau-
 dire, multo adeò tumultu ex-
 citato et ab ijs qui minis-
 trabant, et ab ijs qui conui-
 uabantur, et alioqui etiam ex
 difficilioribus, hoc est, me-
 minisse eorum verborum quæ
 in conuiuijs fiunt. Nosti enim
 quàm obliuiosos reddant et-
 iam eos qui alioqui plurimè
 memoria valèt. Sed tamè tu
 gratia, quoad potero, cōme-
 morare tibi illa conabor, nihil eorū prætermittens, quæ cum-
 que memoria consequi potuero. HE. Proinde ob hanc rem
 H h h h s gratiam

οἷ δά σοι χάειν ἀπ' ἑμοι τὸν
 πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀπ' =
 δοίης, ὅ, τι τὸ λῶ, ὅπερ ἀνέγνω
 βιβλίον Ἀνδρόκλης, τίνα τὸ
 νυνίκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ
 συμπόσιον ἐκκληκῶν, οὕτως
 ἀνέκλυτο καταθεῖο τὸν χά-
 ει. Χα. τὸ μὲν δὲ βιβλίον, λῶ
 ἐγκόμιον Ἡρακλῆς, καὶ τιν' ὅ-
 νειράως, ὡς ἐλγῆ, πεποιημέ-
 νον αὐτῷ. νυνίκε δὲ Διότι-
 μος ἢ Μεγαρόθεν, ἀνταγωνί-
 σάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσπ-
 χύων, μάκρον δ' ἀπὸ τῆς δόξης.
 Ερ. τί δ' λῶ, ὃ ἐκείνος ἀνέγνω,
 βιβλίον; Χα. ἐγκόμιον τοῖν
 Διοσκύροιν. ἔφασκε καὶ αὐ-
 τὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων καὶ
 ἐκείνων σισασμένῳ, ταύτην
 αὐτοῖς καταθεῖναι τὸν χάειν,
 ἅπως τὸ καὶ ἐκείνων πρᾶ-
 κτεται, καὶ ἐπ' ἀκροῖς ἰσ-
 οῖς ἐν τοῖς ἰσχυροῖς κινδύ-
 νοις φανήτων. πρῆσαν μὲν
 τοῖς συμπόσι καὶ ἄλλοι πολ-
 λοι, οἳ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἳ δὲ
 καὶ ἄλλως σωκῶδες· οἳ δὲ λόγος τὸ
 ἄξιοι,

gratiam tibi habeo. Verum
 enim si mihi totam à prin-
 cipio narrationem repetiue-
 ris, puta & quis liber fuerit
 quē recitauerat Androcles,
 & quem recitato eo superam
 uerit; postremò & quòsnam
 vos ad conuiuium vocàrit,
 ita demum plenam apud me
 gratiam inibis. CHAR. Ipse
 quidem liber ^b encomiū
 Herculis erat, ex somnio
 quodam, ceu dicebat, ab ipso
 compositum. Vicit autem
 Diotimum Megarensē il-
 lum, pro spicis, imò verò
 pro gloria cum eo certans.
 HERM. Quid autem li-
 bri erat quod ille recitauit?
 CHAR. Encomium ^c Ca-
 storis & Pollucis. Dicebat
 autem se quoque ex magnis
 periculis ab illis seruatum,
 hanc illis quasi quandā gra-
 tiam persoluisse: præsertim
 cum ab illis etiam confir-
 matus fuisset, de summis na-
 uium velis in extremo discri-
 mine ipsi apparentibus. Ade-

rant autem in conuiuiο & alij multi, partim cognati ipsius,
 partim alijs familiaritate iuncti: qui verò memoratu digni
 sunt,

ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον
 λικοσμηκότων, καὶ κάπως ἐγ-
 κώμια διελθόντων, Φίλων τε
 ὡς ὁ Δανίου, καὶ Αἰσιπποῦ ὁ
 Αἰσώφους, καὶ τρίτου αὐτός.
 συγκατελέχθη ἡμῖν καὶ Κλεώ-
 νυμος ὁ καλός, ὁ δὲ Ἀνδροκλῆς
 ἀδελφεὶδὲς, μεράκιον ἀπα-
 λόν τε καὶ τεθρυμμένον. ὃν
 μὲντοι γὰρ ἰδὼκαί χεαρὴν πάν-
 ῥῳ πεθόμως ἡκροῦτο τῶν λό-
 γων πρῶτον δὲ ὁ Φίλων πε-
 ρὶ τῶν κάπως ἡρξάμενον λέγων,
 πειμιασάμενος ἔφη. Εἰ. μη-
 δαμῶς, ὦ ἰταῖρε, μὴ πρὶν τῶν
 ἐγκωμίων ἄρξαι, πρὶν ἂν μοι
 καὶ τῶν αὐτῶν ἀπὸ δῶς, ὑφ'
 ἡς εἰς τοὺς πενήθητε τὸς
 λόγους. Χα. ἀλλ' ἰσχυρῶς
 ἡμᾶς ὦ γαθὲ, πωλοῦμεν
 μέγους τὸν ἅπαντα λόγον
 διελθόντας ἀπαπαλῶμεν.
 πάλιν ἀπὸ τί τις ἂν χεῖ-
 ρετο, ὅποτε φέλλῃ τις ἂν βιά-
 σοιτο. ἀνάγκη ῥῶν ὑπερβαίνει
 πᾶν ὅτιον. ὡς δὲ ἰητὴς αὐ-
 τῶν λόγων, αὐτὸς ὡς Κλεώ-
 νυμος

sunt, quique totum conuiuium
 cohonestarunt, laudesque pul-
 chritudinis verbis persecuti
 sunt, Philo erat Dinia filius,
 et Aristippus Agasthenis,
 tertiusque ipse. Accumbebat
 autem nobiscum et Cleo-
 nymus formosus ille, Andro-
 clis nepos, adolescentulus tea-
 ner et delicatus, qui men-
 tem tum habere utique viden-
 batur. Admodum enim at-
 tentè auscultabat quæ dice-
 bantur. Primus itaque Philo
 de pulchritudine incipiebat
 dicere, facto in hunc modum
 exordio. HERM. Nequas
 quam, amice, ne mihi prius
 ipsa encomia exordiare,
 quam causam quoque expos-
 fueris, qua adducti ad hoc
 argumentum tractandū pro-
 cefferitis. CHAR. Præter
 rem moraris nos, ô optime,
 qui tibi iamdudum potuiss-
 semus vniuersa oratione ex-
 posita iterum hinc abire. Ve-
 runtamen quid agas quando

quispiam amicus existens tantopere urgeat? Necessè enim est
 quiduis etiam amici causa perpeti. Causa igitur, quam quæ-
 ris, qua ad hoc argumentum compulsi sumus, ipse Cleonymus
 formas

ευμ^ο ὁ λαός. λαθυμῆς γὰρ
 αὐτῷ μεταξὺ ἐμὸν τε, καὶ Ανδρό-
 κλῆς τὸ θεός, πολλὸς ἐγένετο
 λόγος. τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐ-
 τῷ, ἀρεθίπυσοι τε εἰς αὐτόν, καὶ
 ὑπερικτεπλάγμυοις τὸ καλ-
 οῦ. σχεδὸν δὲ πάντων ὅλι-
 γωρύοντων, καὶ ὅλιγος ἀν-
 τὸν ἐκώμια τὸ μαρτύριον. ἀ-
 γαστόν δὲ ἡμᾶς τῶν ἀν-
 δρῶν πλὴν Φιλοκαλίας, καὶ ἅμα
 ἐπαινεύοντων αὐτὸς, ἀργίας
 τὴν πομπὴν εἶναι ἐπολαβόντες,
 λόγοις ἀρλεπιδι τῶν ἰδιώ-
 τῶν, περὶ τῶν λακίσων, ὃ
 μόνον ἴδων οἰόμεθα πᾶσι χεῖρ,
 καὶ δὴ ὑπὸ μὲν τῶν περὶ
 καλῶς λόγων. ἔδοξεν δὲ ἡ-
 μῖν, ἐκθρομασί λείγειν τὴν ἐπα-
 νον τοῦ παλίου. ὃ γὰρ αὐτὸν
 καλῶς ἐμβάλεν γὰρ αὐτόν
 εἰς πλείονα πρυμνῶν, ἀπὸ οὐδὲ
 μὲν, ὥσπερ ἐκείνης, ἔτι ἂν
 τάκτως, ὅπερ ἔκαστος τυχοί-
 νει γὰρ, ἀπὸ ἑκάστος ἐπεὶ ἰδία,
 ὅς αὖ ἀπρηνυμονόοι περὶ τῷ
 πᾶσι μὲν. καὶ δὴ ἀρξάμεν
 ὁ Φί-

formosus ille fuit. Cum e-
 nim medius inter me et An-
 droclem, cuius nepos erat,
 sederet, multus ab idiotis
 sermo de eo fiebat, qui et
 respiciebant ad ipsum, et ad
 formam eius plusquam ob-
 stupecebant. Propemodum
 igitur cæteris omnibus post-
 positis, sedebant encomia ad-
 olescentis persequentes. Nos
 autem admirati illorum er-
 ga pulchritudinem amorem
 ac studium, et simul col-
 laudatis ipsis, segnitiam
 quandam arbitrati sumus
 esse verbis ab idiotis supe-
 rari, præcipuè de pulcher-
 rimis dicendo, quo solo
 nos illis præstare putare-
 mus. Atque ita de pulchris-
 tudine verba facere cæpi-
 mus. Visum igitur nobis est
 haud nominatim dicere lau-
 des pueri (neque enim hone-
 stum fore: nam hoc pacto
 præcipituros nos ipsum in
 maiorem insolentiam esse)
 sed tamen neque illas incom-

posite adeò, et ut cuique sortè succurrisset, sed seorsim sin-
 gulos quæcunque de re proposita commemorassent. Atque ita
 Philo

ὁ Φίλων πρῶτος, οὕτως αὖτὸν
 λόγον ἐποίητο. Ὡς εἴη δεινόν,
 εἰ πολὺ, ὅτι προήκομεν ἑκα-
 στῆς ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν
 ποιομένων πλὴν σπουδῶν, αὐτῷ
 δὲ τῷ ἀκούοντι ὁ λόγος ποιησέ-
 μεθα λόγον, ἅν' οὕτω λαθε-
 σόμεθα σιγῇ, ὥσπερ δειδοίκο-
 τας μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς,
 ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν ἢ ἅπαν-
 τα χρονον ἐπιόντων. καὶ τοι
 πῶς τις ἂν χρίσαιτο πρῶτον
 τὰς τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τῶν
 μηδεμιᾶς ἀξίων σπουδάζων, πε-
 ρὶ τῶν κακίστων σιγῇ τῶν ὄντων;
 ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν
 σώσειτο κακίον μακρόν, ἢ
 πάντα τὰ κακά πρῆξας, πε-
 ρὶ αὐτῶν λέγειν τῷ τέλει ἡμᾶς
 τῶν ἑκάστου προσηγοριῶν;
 ἅν' ἵνα μὴ δόξω λέγειν ἢ ὡς
 καὶ περὶ τῶν ἀρεσκέων εἰδέ-
 ναι. εἰπερ δὲ μηδὲν ἐπίπα-
 ρει περὶ αὐτῶν, ὡς οἶόν τι, βρα-
 χία περὶ τούτου πράγματι διὰ
 θεῶν. ἀκούοντες γὰρ δὲ πάντες μὲν
 ἐπι-

Philo primus exorsus, in hūc
 modum verba fecit. Quā-
 indignum verò est, quòd
 cum quacunque in singulos
 dies agimus, pro ijs tanquam
 pulchris omnem operam ac
 diligentiam adhibeamus, de
 ipso pulchro sermonem nul-
 lum habemus, sed perinde
 silentes ac taciti sedemus, ac
 si metuamus, ne fortè ver-
 bum aliquod de ijs pro quib-
 us tantopere laboramus,
 vel imprudentibus nobis ex-
 cidat? Atqui ubi nam ali-
 quis oratione meritò viatur,
 si, cum de illis quæ nullius
 precij sunt, tantopere con-
 tendat, de eo quod om-
 nium pulcherrimum est, pla-
 nè conticescat? Aut quo-
 modo id quod in verbis pul-
 chrum est, rectius quàm o-
 mnia alia seruari poterit, si
 de ipso fine eorum quæ quo-
 tidie aguntur, dicere præ-
 termittamus? Verùm ne vi-
 deat monere quidem scire

quo pacto oporteat nos circa pulchrum affectos esse, dicere
 autem ipse de eo nihil posse: quo ad fieri potest, de eo breuiter
 commemorare conabor. Nam pulchritudine omnes quidem
 cupierunt

ἐπιθυμῶν τυχῆν, πάντ' ἂν
 ἡξιώθητο ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ
 ταῦτ' ἐτυχον τῆς δωρεᾶς, δὲ
 δαμονέστωι πάντων ἑδοξαρ
 γιγνώσκειν, καὶ πρὸς θεῶν,
 καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ ἐ-
 κότα τιτιμημένοι, τιμῆσι
 ἵ, τῶν γὰρ θεῶν ἑξ ἡρώων γέ-
 νομένων, Ἡρακλῆς τέστιν ὁ
 Διὸς, καὶ Διόσκυροι, καὶ Εὐφύη·
 ὧν ὁ μὲν ἀνδρείας ἔνεκα ταύ-
 τῆς λέγεται τυχῆν τῆς τιμῆς,
 Εὐφύη δ', ἥ λάπας χάειν, ἀν-
 τὴν τε μεταβαλεῖν εἰς θεῶν, καὶ
 τοῖς Διοσκόροις ἀτία γνέ-
 σθαι, πρὶν αὐτὴν εἰς ἄνδρ'
 ἀνελθεῖν, τοῖς ἑκὼν γὰρ σω-
 ξήσασθαι· ἀπὸ μὲν ὅς τις
 ἀνθρώπων ἡξιώθη τοῖς θεοῖς
 ὁμιλεῖν, ἐκείνῳ εὐρεῖν, πολλὴν
 ὄβριμνιστάσιν ἡρώων. Πί-
 λος τε γὰρ ἴδεν χάειν τοῖς θεοῖς
 ἀμβροσίας μετίσχει, καὶ Γανυ-
 μέδης ὁ τῷ Δαρδάνῳ ὄττω λει-
 κρατηκῆσθαι λέγεται τῷ πάν-
 των

cupierunt potiri: pauci du-
 tem omnino fuerunt qui il-
 lam assecuti fuissent. Qui
 verò donum hoc fortè ade-
 pti fuere, illi omnium beatif-
 simi fuisse visi sunt, & apud
 deos & apud homines meri-
 to honore affecti. Atque hu-
 ius rei argumentum tale fu-
 erit. ^d Nam eorum qui ex
 Heroibus in numerum deo-
 rum recepti sunt, Hercules,
 & Dioscuri, ^e & Helena,
 Iouis filij sunt: quorum ille
 quidem fortitudinis causa
 honorem hunc consecutus
 esse dicitur, Helena autem
 pulchritudinis gratia cum se
 ipsam in deam mutasset, tum
 fratribus Dioscuris causa
 fuisse ut ante ipsam in cæ-
 lum ascenderent, ijs quibus
 ceteri vita functi sub ter-
 ra obnoxij premuntur, exo-
 luti. Quanquam etiam qui-
 cunq; hominum dignus vne-
 quam iudicatus fuit, ut deo-
 rum

rum consuetudine frueretur, alium reperire non licet, quàm
 qui pulchritudinis particeps fuisset. Nam & Pelops eadem
 hac causa cum dijs Ambrosiæ particeps fuit, & Ganyme-
 des ille Dardani hoc pacto miscuisse nectar dicitur om-
 nium

τῶν ὑπὸ τῆς θεῶν, ὥς τ' αὐτὸν
 ἐκ ἀνασχέδια συμμετασχεῖν
 αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ
 θύρας ἢ παδικῶν· ἀλλ' αὐτῷ
 μόνῳ πρὶ πωτρῇ ἡγεμόνῳ εἰς
 νοῦν, εἰς Γάργαρον καταπλάνης
 ταῖς ἰδίαις, ἀναγαγεῖν ἐκῆσε
 τὰ παδικὰ, ὅπως σωείσθαι
 τὸν ἅπαντα ἑμικὲν χρόνον. ὁ
 σάτυλῳ δ' ἐπιμύθεον ἀνὰ πρὶν
 ποιεῖται τῶν λαλῶν, ὥς τ' οὐ
 μόνον αὐτὸς ἡξίωσε τῶν ἑρα-
 νίων, ἀναγαγεῖν ἐκῆσε, ἀλλὰ
 καὶ αὐτὸς ἐπὶ γῆς ὅ, τι τυχὸι
 γινόμενῳ, σωτῆρ ἐκείσθαι
 τοῖς ἑρωμένοισι, καὶ τοῦτο μὲν
 γινόμενῳ ἐλκεν, σωτῆρ
 γὰρ τοῦτο Λήδα· τοῦτο δ' ἐν εἰδῇ
 ταύρῳ πλὴν Εὐρώπῳ ἀρπάξαι,
 ἀνασχεῖν δ' Ἀμφιτρύωνι, γυν-
 νῆσθαι τὸν Ἡρακλῆα. καὶ ποικί-
 λαις ἄν' ἑχοιλέων τεχνάσμα-
 τα τῷ Διὶ, ὅπως ἄν' οἷς ἐπιθῇ
 με, συγγενόισι μηχανωμένοισι.
 τὸ δ' ἂν μέγιστον, καὶ οἷον ἄν' ἵς
 θαυμάσαι· ὁμιλῶν γὰρ τοῖς
 θεοῖς

nium summo deorum, quas
 re etiam ipsum neque ullum
 deorum cæterorum alium
 voluisse secum venationis
 huius, amorum suorum vi-
 delicet participem fieri: sed
 sibi soli decorum arbitra-
 ri esse in Gargarum Idæ
 deuolare, atque inde ama-
 sium suum in eum locum v-
 bi per omne tempus cum il-
 lo consuetudinem haberet,
 subducere. Tantam autem
 curam ille semper habuit
 pulchrorum, ut non solum
 cælo dignatus eos fuerit, il-
 luc ipsos attollens: sed & i-
 pse in terram, quocunq; fors
 tulit, descenderit, ut cum a-
 matis singulis locis congre-
 deretur. Ac eam quidem ob-
 rem in cygnum conuersus,
 cum Leda rem habuit: ob
 eandem autem & tauri fa-
 cie Europam rapuit. Affi-
 milatus autem^f Amphitryo-
 ni, procreauit Herculem.
 multaq; alia Iouis vastramen.

et enumerare quispiam possit, quibus ille eorum congressu
 quorum desiderio tenebatur, potitus fuit. Quod autem ma-
 ximum est, quodq; merito aliquis admirari possit, cum ille

CUM

θεῶν (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γινώ-
 σκεισι, πᾶν δὲ ἂν μὴ τοῖς λαοῖς)
 ἐν δ' ἔργῳ τέτοις ἀνιμωρῶν,
 ὅτω πεποίηται ὁ ἑρπύλλης ὡς
 οὐ τῶν ἐκλεῖων ποιητῇ, καὶ
 θρασὺς καὶ καταπληκτικὸς,
 ὥς τ' ἐν ᾧ τῇ περὶ τῶν ἀνιμω-
 ρῶν τῶν Ἑρᾶν, καὶ τοι πρό-
 τερον πάντ' ἐβόησεν ἐπιτι-
 μιᾷν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτῶν οὐ-
 τὸ ἐφ' ὁδοῖσιν, ὥς τ' ἤρκεσιν
 αὐτῇ τὸ μισθὸν παθεῖν, ἀλλὰ
 μέλει λόγων εἰῶναι τῶν ὁρ-
 γῶν τῶν Διὸς. τὸς δ' ἅπαντας
 θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ
 ἥτις κατέστη φοβηθῆναι,
 γὰρ ἀνασπᾶσαν αὐτοῖς ἀν-
 θρώποι καὶ θάλασσαν ἀπὸ πλά-
 τος. μένων δ' οὐκ ἐξέστη λα-
 οῖς, οὐτῶ γίγνεται πρότερον
 καὶ ἡμεῖς, τῶν τοῖς πα-
 σιν ἐπισηκῶν, ὥς τε πρὸς
 ἅπανσι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ αὐ-
 τὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καταλι-
 πῶν, ὅπως μὴ φάνοιτο
 τοῖς παλαιοῖς ἀνθρώποις, ἐπὶ
 σου τινὲς ὑποκρίνεται σχῆ-
 μα, καὶ ὅλτον λαμῖνον, καὶ
 οἶον

alienam aliquam formam induit, eamque pulcherrimam,

et quæ

cum dijs versaretur (neque
 enim hominum ulli conuer-
 satus est præterquam pul-
 chris) quoties inter illos con-
 cionem aliquam habuit, ita
 austerus fingitur à com-
 muni Græcorum poëta, ut
 in priore quidem oratione
 Iunonem, quanquam illa
 antea ubique increpare in-
 psam consueuisset, nihilo
 minus tamen ita perterrue-
 rit, ut ea satis habuerit quod
 nihil grauius pateretur, et
 intra verba duntaxat, illius
 ira consisteret. In postero-
 re autem deos vniuersos non
 minore terrore affecerit, ter-
 ram vnà cum ipsis homini-
 bus, et mare quoque in sub-
 lime sublaturum sese minas-
 tus. At verò quoties cum
 pulchris congressurus esset,
 ita mansuetus et blandus,
 omnibusque æquabilis red-
 ditur, ut apud omnes alios
 etiam ipso eo quod Iupiter
 est depositus, videlicet ne mo-
 lestus aut ingratus cuiquam
 eorum quos amat, videatur,

οἶον τὸν ὀρῶντα πρῶτα γὰρ
 ὅτι· ὡς δὲ αὐτοὺς καὶ τιμῆς
 παρέχεται ὡς καὶ αὐτῶν καὶ ὅτι
 ὁ Ἰὺς οὕτω μόνον ἵαλῶν
 ἱάκους, τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν
 θιῶν, ἵνα μάκρον ἔχεν δοκῆ
 ταῦτα κατηγορίαν Διὸς ὅτι
 ὑπὲρ ἱάκους ἐρῶσαι, ἀλλ'
 εἰ τις ἀπειθῶς ἱβλήσῃ σκο-
 πῶν, πάντας ἀρ' ὕροι θεοὺς
 ταῦτα πιπνοῦσας δὲ, οἶον
 τὸν μὲρ Ποσειδῶν, τῶ Πέλοπ
 ἱππικόν, Υακίνθου δὲ, τὸν
 Ἀπόλλων, τὸν Ερμῆν, τῶ Κρό-
 νῳ, καὶ θιῶν δὲ ἱάκους ἐν αὐ-
 σχαίνονται φανόμεναι τέτον,
 ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐ-
 τῶς ἔχεν δοκῆ, τὸ δὲ αὖτε συ-
 γνομνικῶς καλῶς διηγεῖσθαι,
 παρὶσχεῖσθαι ὡς ἀνθρώποις,
 ἔτι δὲ, τῶν ἄλλων ἀπάντων
 ἱάκους πρῶτος ὅτι, ὅτι ἐπὶ
 ἀμειβόμεναι, περὶ ὧν ἄρχαι,
 ἀλλ' Ἀθλῶν Ἰ, ὡς ἀνθρώποις
 ἱερωμένη τὰς πόλεις, πρὸς
 Ἀρε-

qua maxime putat in-
 tuentem alligi posse. Tan-
 tum reuerentiae & honoris
 pulchritudini exhibet. Ac
 non solum ipse quidem Iu-
 piter ita pulchritudine ca-
 ptus est, ceterorum autem
 deorum nullus, ut haec ma-
 gis accusationem Iouis con-
 timere videantur, quam pro
 pulchritudine dicta esse. Sed
 si quis diligenter considera-
 re volet, omnibus etiam dijs
 eadem haec accidisse vide-
 licet, deprehendet: ut ver-
 bi gratia Neptunum Pelo-
 pis forma captum fuisse,
 Hyacinthi autem Apollin-
 nem, & Mercurium & Cade-
 mi. Præterea neque deas pu-
 det pulchritudine superatas
 ac captas videri, sed hanc
 quasi emulationem quan-
 dam honoris inter se ha-
 bent: puta eam quæ cum
 pulchro aliquo rem habuit,
 narrare posse, hominibus

se se dedisse. Iam verò cum ex cæteris omnibus vnaquæque
 suæ ac certæ rei præses sit, de ijs quibus quæque præest,
 nulla cum altera contendit, ^h sed Minerua quidem cum ho-
 minibus ad bella gerenda præit, haudquaquam ⁱ cum Diana

Ἀρτεμιρ οὐ δῆμάχεται πε-
 ρὶ θήρας, ὥς δ' αὐτὸς Ἀθη-
 νᾶ ἡμέκινυ παραχωρεῖ τῶν
 πολεμικῶν τῶν δ' ἡρώων
 Ἡρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πῶς
 αὐτῆς ἐνοχλομένη, περὶ ᾧ ἐ-
 φορώσα. ἐκαστὴ δ' ἐπὶ λαῶν
 ὡσδ' ὅταν φρονεῖ, καὶ παύσας ἐ-
 περβάλλεται δοκεῖ, ὥς τε καὶ
 ἡ Εἰς αὐτὰς ἀμύχαναις ἐκπο-
 λιμῶσαι βουλομένη, οὐδ' ἐν
 ἄλλο προὔδασεν αὐταῖς, ἡ
 λαῶν, οὕτως οἰομένη ῥα-
 δίως, ὅπως ἡθελε, καταστή-
 σασιν, ὁρθῶς καὶ φρονίμως ὡς
 το λογιζομένη. σκέψατο δ'
 ἂν τις ἐντεῦθεν πλὴν τῆς ἡλ-
 λους πειουσίας· ὥς γὰρ ἡλ-
 λων τῶν μήλων, καὶ πλὴν ἡπιό-
 ρων ἀνελέξαντο, ἐκάστης αὖ-
 τῆς ὑπολαβῆς εἶναι τὸ μῆ-
 λον. μηδ' ἐμὴς δὲ ὁλμώσης
 πλὴν ψῆφον λαβὼν ἐνέγκειν,
 ὥς ἂν αἰσχετέρᾳ τῆς ἐτέρᾳς
 εἴη πλὴν ὅψιν, ἀνέρχονται πα-
 ρὰ τ' ἡ πατέρα, καὶ δ' ἀδελ-
 φόν τε καὶ συώοικον, Δία, ἐπι-
 τρεψασα πλὴν δίκῃ αὐτῶν.

χωρ

dem patrem, illius autem etiam fratrem et coniugem, de-
 ueniunt, litem hanc illi disceptandam committentes. Ille

autem

de venatione pugnat: eodem-
 que modo et illa Mineræ
 de re militari concedit: de
 nuptijs autem Iuno Veneri,
 neque hæc illi molesta est ob
 ea quibus illa præsidet. At
 contra singulæ ob formam
 et pulchritudinem eò usque
 animo efferuntur, omnesque
 alias excellere sibi videntur,
 ut cum^k Eris ipsas inter se
 mutuò discordes et inimicas
 reddere vellet, nihil aliud
 obiecerit illis, quàm pulchri-
 tudinem: rata hoc pacto fa-
 cillimè sese hoc quod vo-
 lebat, effecturam esse. Ac
 prudenter sanè hoc excogi-
 tauit: animaduertitque vel
 inde aliquis pulchritudinis
 potestatem. Nam postquam
 pomum illud acceperant,
 et inscriptionem legissent,
 cum vnaquæque sum illud
 esse censeret, neque tamen
 vlla contra seipsam suffra-
 gium ferre sustineret, quòd
 videlicet altera turpior es-
 set, ad Iouem, harum qui-

ἄνθρωποι καὶ αὐτοὶ, καὶ τίς ὅστις, ἀποφύλασσαι, καὶ κτίσῃ, καὶ ποιήσῃ ἀνθρώπων ὄντων, καὶ σωφῶν καὶ φρονίμων, ἐν τῇ ἑλπίδι καὶ τῇ βαρβαρίᾳ, ὅτι ἐπιτρέπεται τῷ θεῷ Πάτρι καὶ υἱῷ Πειάμῳ, ψήφορ ἵνα ῥῆξῃ καὶ ἁθαρὰν ἐξ ἁγίων, ὅτι καὶ φρονήσιος καὶ σοφίας καὶ ῥώμης ὑπερέχει τὸ καὶ Θεοῦ τοσαύτως ἐπιμιλῶν ἀνὰ πᾶσι πάντας καὶ σπερματὸν ἀκέραιον εἶναι κατὰ, ὥστε καὶ τὸν ἡρώων τὴν κοσμητορά, καὶ θεῶν ποικιλῶν ἐκ ἀποδοῦναι ποσόν, καὶ παρὰ τὸν ἁγίον πνεῦμα καὶ ὀνομαζέσθαι. ἢ ἴδιον ἄνδρ' ἀκούσαι, λουκῶντος ἢ Ἡρα, καὶ πρὸς θάλασσαν, θυγάτηρ μεγάλῃ Κρόνῳ. Ἀλλὰ καὶ ἐκ ἄνδρα καὶ θεῶν Τελεῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἀλλοδαπῶν. Ἀφροδίτῃ τὴν τιμῆσαι τὸ ἄνθρωπον πάντος, καὶ ἀλλοδαπῶν καὶ ἄλλων. ἄπαιστος ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἄνθρωπος. καὶ τοὶ ταῦτα οὐ μόνον ἀπὸ

autem cum & per se ipse sen-
tentiam, quænam earum pul-
cherrima foret, proferre
posset, & multi fortes &
sapientes & prudentes cum
in Græcia tum inter Bar-
baros essent, quibus eadem
causa delegari potuisset: iu-
dicium hoc Paridi Priami
filio commisit, manifestum
adeo calculum ferens, quod
& prudentiam & sapien-
tiam & vires pulchritudo
anteiret. Porro tanto sem-
per studio tantæque cura
formosæ audire expetiue-
re, ut & heroum pariter
& deorum ¹ exornatori
poëtæ persuasissent, non a-
liunde magis quam à pul-
chritudine sese appellare.
Proinde libentiùs audierit
Μελπομένη & (hoc est, ni-
uëis lacertis (Iuno, quam
πρὸς θάλασσαν, & θυγατὴρ μιν
γάλας ὑπὸνός (hoc est, an-
tiqua dea, & Saturni ma-

gni filia) ⁿ Minerva autem neq; Tritogenia, quàm Glauco-
pis vocari maluerit. Et Venus vniuerso etiam redemerit no-
minari xvov, hoc est, aurea. Quæ cuncta ad pulchritudinem
pertinent. Atqui hæc non modò argumento atq; indicio sunt,

ἀπόδειξιν ἔχῃ, πῶς οἱ λεγόντες
 ἔχουσι περὶ τῶ, ἀλλὰ καὶ μαρ-
 τυρίον ἔστιν ἄψευδες, ὅτι λεγόν-
 τες εἶναι πάντων τῶν ἀνθρώπων.
 ἔκβη Ἀθλιὰς ὃς ἀνδρείας ἄμα
 καὶ φρονήσεως πλείονα ἐπιψέ-
 φισαί· ἀμφοτέρων γὰρ πλείονα
 τὸ τέτατον. Ἡρα δ' ἀπάσης ἀρ-
 χῆς καὶ δυναστείας ἀρετῆτερον
 ἀφαινεῖ, σωηγορῶντ' αὐτῇ
 καὶ τὴ Δία παραλαβῶσα. εἰ τοί-
 νυν ἔτω ὃς θεῶν καὶ σέμενδον τὸ
 κράτος· ἔτω δὲ πρὸς πᾶ-
 σιν τοῖς θεοῖς, πῶς ἂν ἡ-
 μῖν ἔχοι καλῶς, καὶ καὶ αὐτὸς
 μιμνήσκῃς τὸς θεοὺς, ἔργῳ τῇ καὶ
 λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν, σωαί-
 ρισθαι ὡς κράτος; ταῦτα μὲν ὁ
 Φίλων περὶ τῆς κράτους εἶπεν,
 ἐπιθέας τῶ τῇ τελευτῇ, ὥς καὶ
 πλείων δὲ ἂν τέτων ἀρετῆς, εἰ
 καὶ τὸ μακρολογεῖν ἡπίστατον
 τῶν ἀδολκιμῶν ἐν συμποσίῳ.
 μετ' ἐκείνον δ' ὁ δὲ θεὸς Αἰσίπ-
 πος ἡπείστο τῶν λόγων πομπὰ
 πρότερον πρᾶκλειθεὶς ἐπ' Ἀν-
 δρο-

quo pacto illi qui potiores
 habentur, circa hanc se ge-
 rant: sed & testimoniū per-
 hibent neutiquam falsum,
 quòd ceteris omnibus præ-
 stantior eadem sit. Proinde
 Minerva quidem fortitudi-
 ne pariter & prudentia præ-
 stare illam suffragatur: ve-
 trique enim harum præsidet
 ipsa. Iuno autē vniuersa do-
 minatione atq; potentia ex-
 petendam magis esse, sen-
 tentia sua declarat, in par-
 tem etiam Ioue tanquam pa-
 trono aduocato. Quòd si i-
 gitur diuina adeò res & ve-
 neranda pulchritudo est, de-
 inde & dijs tantopere am-
 bita & affectata: quomodo
 tandem honestum nobis fue-
 rit, si non & ipsi deos imi-
 tantes, cum rebus tum ver-
 bis, quibuscunq; modis pote-
 rimus, pulchritudini patro-
 cinemur? Atq; hæc quidem
 Philo de pulchritudine perse
 orauit, hoc quoq; ad finē ad-

dens, quòd etiam plura hic dicturus fuisset, nisi sciret verbosi-
 tatem in conuiujs longiorem improbari. Cæterum post illū
 statim Aristippus verba facere cæpit, multis antea ab An-
 drocle

φροκλῆς· ἔγρ' ἐβόη· ὡς λέγειν,
 τὸ μετὰ Φίλων' ἀναβέβη·
 λέγειν· ἤρξατο δ' ἐπ' ἐὺθευ· Πολ-
 λοὶ πομπᾶς ἀνθρώποι τὸ πρὸς
 ῥιτῶν βελτίων, καὶ ἡμῖν συμ-
 φερόντων ἀφ' ἑαυτῶν λέγειν, ἐφ'
 ἑτέρας τινὰς ὁρμηθεὶς ἵππο-
 θῆσθε, ἀφ' ὧν αὐτοῖς ἡ δοκῶσι
 δόξαν πεσάγειν, τοῖς δ' ἀ-
 προαταῖς τὸς λόγους ἐθελήσας
 τελευτᾶς ποιεῖν, καὶ διεληλυ-
 θασιν· οἱ δ' ἐπ' ῥιτῶν ἐεί-
 ζοντο ἀπὸ πλοῖς, οἱ δ' ἐμνη-
 νοῖ τὰ ἐκόντα, ἑτέροι δ', περὶ
 τ' ἐλαμῶς ἀναγκαῖων λογο-
 ποιοῦντες, ὅς ἐστιν ταῦτα πάν-
 τα λατρίᾳ πόντου, ὅπως τὶ βέλ-
 τιον τύχῃσι μὴ εἴδοντο, σπου-
 δαί· ὅς ἐστιν ἐγὼ περὶ τ' ὄντων
 ἐγὼ ὑγίης ἐκφυγεῖν νομίζων,
 ἀπὸ τῆς, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τ'
 βελτίων λατρίᾳ ὀρθῶς αὐ-
 τοῖς περὶ πλοῖν, τ' ἀνθεσίρων
 οἰόμενος εἶναι πάντη, πλὴν αὐ-
 τῶν λυσίτελης ἁπλῶς, καὶ λατρί-
 στω

drocle inuitatus. Neque enim
 volebat primò, veritus pro-
 ximo post Philonē loco dis-
 cere. Exorsus autē inde est:
 Multi saepe homines (inquit)
 omittentes de rebus optimis
 et nobis conducentibus dis-
 cere, ad alia nescio quæ ar-
 gumenta abripi consueue-
 re, ex quibus sibi quidem
 famam comparaturos se pu-
 tant, auditores autem verbis
 nihil conferentibus obtun-
 dunt. Ac dicere solent alij
 quidem de ijsdem rebus in-
 ter se verbis contententes:
 alij autem ea quæ non exi-
 stunt, commemorantes, alij
 etiam de ijs de quibus mini-
 mē necesse est, verba facien-
 tes. Quos sanè decebat om-
 nibus hisce relictis, quo pa-
 cto conducibile aliquid di-
 cere fortè possint, apud ani-
 mum cogitare. Hos igitur
 quando nunc ego de ijs quæ
 existunt, nihil sani cognō-

uisse existimo, et alioqui autem etiam aliorum ignoran-
 tiam de rebus optimis, reprehendentem, in eadem vitia
 incurrere, omnino stultitiæ cuiusdam esse puto: idem
 argumentum orationis utilissimum atque pulcherrimum

εἰλω τοῖς ἀκούουσιν ὑπόθεσιν
 ποιῆσαι τῶν λόγων, καὶ ἡν
 πᾶς, ὁστις δὲ ἂν, φαίη λάμπει·
 ἂν ἔχειν ἀκταρ λαμπρῶν. ἂν
 ἦν δὲ πρὸς τινος ἑτέρου τοῦ
 ἡρώδου ποιοῦμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ
 περὶ λάμπει, ἡρκισθὲν ἂν ἡ-
 μῖν ἀκούσασιν ἐνὸς ἀπὸντος,
 ἀπὸν ἀχθὰ περὶ αὐτοῦ· τὸ δὲ
 ἄρα τὸ αὐτῶν ἀφθονίαν πρέ-
 χεται τοῖς βροχούμενοις ἀπὸντος
 ἢ περὶ τὸν λόγον, ὥς τ' οὐκ,
 εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐθέλοι
 τῶν λόγων, νομίσαν δις συχῆν,
 ἀλλ' ὡς πρὸς πολλοῖς ἀπὸντος
 λαμπρῶν τῶν διωχθῆν συμβαλῆς
 ὡς πρὸς τοῖς ἐπαινεῖς ἢ ἀμέ-
 νους, οἷον περὶ αὐτῶν τῶν
 τὸν ἦν ἔγωγε μὲν περὶ αὐτῶν ἐπὶ
 τῶν ἐπὶ αὐτῶν τιμωμένων, ὡς
 πρὸς τοῖς ἀνθρώποις θεῶν καὶ
 πρὸς ἀπὸντος, πᾶσι δὲ τοῖς
 ἔσονται οἰκιστάων κόσμον, καὶ
 οἷς μὲν ἂν παρῇ, παρὰ πάν-
 των περὶ αὐτῶν, ὡς δὲ ἀ-
 λειπτῶν, μισθωμένων, καὶ οὐδὲ
 πρὸς

auditoribus proponā, quod-
 que omnis quicumque etiam
 fuerit, fatebitur scio, dignis-
 simum esse quod pulcherri-
 mum quoque vocetur. Quod
 si igitur de alia aliqua re
 verba faceremus, & non de
 pulchritudine, satis fuisset
 vnum aliquem dicentem aus-
 disse, & exinde argumento
 eo relicto ad alia transisse:
 nunc autem præsens hoc tā-
 tam dicendi copiam præbet
 ijs qui de eo orationem in-
 stituunt, ut haudquaquam se
 quis pro dignitate ipsum nō
 tractarit, ob id infeliciter
 sibi successisse rem arbitrarē
 debeat: sed si post multos a-
 lios nonnihil ad priores lau-
 des etiam ipse conferre po-
 tuerit, benigniorem fortus
 nam experiri putetur. Nam
 quod manifestè adeò à su-
 perioribus in honore habi-
 tum semper est, ab homini-
 bus autem ita pro re diuina
 & operæ precio digna exis-

stimatum, omnibusq; quicumque viuunt, peculiare ornamen-
 tum existit: præterea & eos quibus adest, ab omnibus a-
 mari & coli, illos autem quibus abest, odio haberi, neque di-
 gnos

πρὸς ἡλικίαν ἀξιωματικῶν, τίς
 ἂν εἴη τοῦτοιοι λόγων με-
 τισχηκὼς, ὥς τ' ἰωαννέσαι
 πρὸς ἀξίαν ἀρκεῖσαι; οὐ μὲν
 ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτω πολλ-
 ῶν αὐτῷ δὴ τῶν ἰωαννί-
 σκωντων, ὥς τε μόλις ἂν τῆς
 ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν ἀπεικὸς,
 καὶ ἡμᾶς ἐγχαρῆν τι λίαν
 περὶ αὐτῷ, μέλλοντάς γε με-
 τὰ Φίλωνα ποιεῖσθαι τὸς λό-
 γους. οὕτω δὲ σιμνότητον καὶ
 θεότατον τ' οὐταρ ὄξιν, ὥς τε
 ἔν, ὅθ' οἱ καλὸς τιμήκα-
 σι, παραλείπω. ἀλλ' οὐκ ἐν
 τῷς ἄνω χρόνοις, ἐκ Διὸς Εὐ-
 νη γνομνῆς οὕτως ἐθαυμάσθη
 παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥς
 ἔτι τ' ἡλικίας δέον ἐντὸς, κα-
 τά τινα χεῖραν ἐν Πελοποννή-
 σῳ γνόμεν. ὁ Θησεύς, οὕτω
 τ' ὥρας ἰδὼν ἡγάσθη, ὥς οὐ-
 σης αὐτῷ ἢ βασιλείας ἀσφα-
 λειστέης, καὶ δόξης ὅτ' τῆς τυ-
 χέος, ὅμως οὐκ ὤρετο βιωτὸν
 αὐτῷ,

gnos adeò quos aspicias, vi-
 deri facit : quisnam dicen-
 di facultate præditus tan-
 ta fuerit, ut id pro eo ac
 dignum est, laudare suffi-
 ciat? Veruntamen quoniam
 ita multis ipsi opus est lauda-
 toribus, ut vix unquam pro
 dignitate tractari queat, ni-
 hil alienum aut indecorum
 fuerit etiam nos aliquid de
 eo dicere conari, quanquam
 verentes nonnihil verba fa-
 cere post Philonem. Adeò
 autem omnium quæ sunt,
 veneratione dignissima, ma-
 ximèque diuina res pulchri-
 tudo est, ut etiam si o-
 mittamus dicere quibus ho-
 noribus Dij pulchros af-
 fecere : superioribus certè
 temporibus illis Helena ex
 Ioue nata, in tanta apud o-
 mnes homines admiratione
 fuit, ut cum adhuc intra
 ætatem esset, Theseus ob æ-
 liam quandam rem in Pe-

loponnesum profectus, conspecta illius forma, in tantam
 admirationem ipsius venerit, ut cum & regnum haberet
 maximè tutum, & gloria excelleret, nequaquam vul-
 gari, nihilominus tamen putarit sibi vitam vitalem, ut

αὐτῷ, ταύτης ἐξηγημένης,
 παρελθεῖν δὲ πάντας ὁδαι-
 μονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γήνοι-
 ζοιτοικῆν. οὕτω δὲ θύοντες
 θεῖς, τὸ ἴδιον παρὰ τῆς πατρὸς λα-
 βῆν ἀπαπάνη· μὴ γὰρ ἂν αὐ-
 τῷ αὐτὸν ἐνδύναμι μίμω ἡλι-
 κίας ἡμιφύλῳ, τὴν δὲ ἔρχετο
 ὑπερφρονήσας ἐκείνη, ἢ παει-
 σθῶν, ὁλιγορήσας δὲ καὶ τῶν
 ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δια-
 νῶν, λοιπὸν αὐτῷ τῆς ἀρε-
 τῆς καὶ Παρθένου παραλα-
 βῶν, βίβλα δὲ αὐτῷ τῆς πα-
 τρὸς, εἰς Αφιδνὰν ἐκόμενοι τῆς
 Ἀττικῆς. καὶ τοσαύτῳ ἔσχε-
 χάειν αὐτῷ τῆς συμμαχίας
 ταυτικῆς, ὥστε ὅπως ἐθέλοι τῇ
 ἅπαντα χέρον, ὥς καὶ τοῖς
 ἐπιγυρομένοις παραδλαγμά-
 γησθαι, τὴν Θησέως ἢ Παι-
 εῖδος φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδιδε
 κῆνον ἐν Αἰδῇ γησθαι, τὴν
 Δήμητρος μνηστῶν δόμον ἐδ-
 ρῶν, ἐπαδὴ ποτὶ παρανῶν,
 οὐκ ἡδυνήθη ταύτης αὐτὸν
 τῆς πέρας ἀσχέσθαι κατα,
 πᾶσαι,

ille ait, non esse, si illa ca-
 rere deberet: rursum autem
 se omnes alios felicitate su-
 pergressurum esse, si secum
 illam cohabitare contingeret.
 Atque hoc modo cum
 apud sese animatus esset, à
 patre quidem ipsius accipe-
 re illam desperavit. neque
 enim elocaturum ipsum illā,
 cum nondum ad iustam æta-
 tem peruenisset. cæterum im-
 perio illius contempto at-
 que despecto, spretisq; insu-
 per etiam omnibus qui tum
 in Peloponneso agebant po-
 tentibus, assumpto Pirithoo,
 qui ipsi in raptu adesset, à
 patre vi abreptam in Aphid-
 nam Atticæ regionis oppi-
 dum asportavit. Tantam au-
 tem gratiam habuit Piri-
 thoo pro hoc auxilio præ-
 stito, ut ipsum per omne de-
 inde tempus ita amaret, ut
 etiam posteris in exemplum
 abierit Thesei & Pirithoi
 amicitia. At postquam etiam
 illum oportebat ad Plutonis

proficisci regnum, ambientem filiam Cereris Proserpinam,
 postquam multis ipsum dehortatus à proposito ne quid tale
 tenta=

πᾶσα, συνηκολούθησεν αὐτῷ,
ταύτῃ προέπουσιν οἰόμεν
αὐτῷ καταθέσθαι τὴν χάριν
πρὸς τὴν ψυχῆς, ἵνα αὐτῷ λιν-
διανύσαι. ἐπανελθὼν δ' εἰς
Ἀργεῖ, αὐτῷ ἀπεδημῶν
αὐτῷ, ἐπὶ δὲ καὶ ὥρα μὲν γά-
μων, καὶ τοῖς ἔχοντος καλὰ-
ται, καὶ εὖ γιγνόμενος ἐκ τῆς Ελ-
λαδῶν, σφίσι μὲν αὐτοῖς ἀγα-
θὰ γινώσκουσιν, οἱ δ' ἑκαδῶν
Βασιλεῖς. οἱ δ' ὁ σωτηριόχους ἐμ-
νεύοντες ταύτῃ, τὰς ἄλλας
ἀπ' αὐτῶν ἐπιδιδόντες, ὡς φου-
λοτέρως γινόντων δ', ὅτι πει-
μάχῃ τῷ ἔσται, καὶ δέσσαν-
των, μὴ πόλεμῳ γίνῃται τῇ
ἑκαδῶν, μαχομένων πρὸς ἄλ-
λῃς, ὁ μωμόκασιν ὅρκον τῶ-
ν ἐν ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὲν ἐπι-
ρήσιν τῷ ταύτης ἀξιοθύντι,
μὴ δ' ἐπιτρέψαι, μὴ τις ἀλι-
κῆρ' ἰχθέρῃ· ἕκαστος οἰόμε-
νος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμα-
χίαν παρασκευάζειν. τὸ δ' ὅρ-
ῖσθαι γινώσκουσιν ἀπὸ τυχόντων

tentaret, auertere non potuit
vñā cum ipso profectus est,
arbitratus debere se hanc il-
li referre gratiam, ut pro eo
etiam animam in periculum
poneret. Ceterum ubi hoc
profecto peregrè, illa Argos
mox rediisset, postquam æ-
tate nubilis facta est, quan-
quam principes Græciæ &
formosas alias, & ex paren-
tibus præclaris natas, ex to-
ta ea terra ducere uxores
sibi possent: nihilominus tam-
en conuenientes, huius
proci facti sunt, ceteris or-
minibus perinde ut viliori-
bus contemptis. Scientes au-
tem quòd non absque cer-
tamine ab vno aliquo dus-
cenda esset, metuentesq; ne
pugnantibus inter se aliqua-
bus, bellum inde toti Græ-
ciæ oriretur, de communi
sententia in hæc verba ius-
rârunt, quòd omnes auxi-
lium ferre vellent ei, quicunq;

que uxorem hanc ducere dignatus fuisset: neq; cuiquam con-
cedere, qui iniuria aliqua afficere illum aggressus esset: exi-
stimantes videlicet quisque sibi auxilium & societatem hanc
parari. Propria quidem igitur sententia frustrati omnes

του, πῶς Μενελάου, ἡ κοινὴς
 δ' ἐπαράθητεν αὐτίκα. ὁ πο-
 λὺν ἤ ὑπεροχὴν ἔειδεν ὁ γυναι-
 κὴς τῆς θεᾶς περὶ καλῆς,
 ἐπιτρέψαι πλὴν κείσιν Πάρι-
 δι τῷ Πειάμῳ. ὁ δὲ τῶν ἄλλων
 μακρῶν τῶν θεῶν ἡμετέρων,
 ἡ δὲ ἀναγκασιᾶς γυναι-
 κὴς κείνης, καὶ διδύκων ἡ
 ρας μὲν πλὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν,
 τὸ δ' ἐν ποταμοῖς Ἀθλῶν κῆρ
 τῶν, Ἀφροδίτης δὲ τὸν ἑ-
 ληνὸν γάμον, καὶ φάσιν οἱ ἄν-
 θρώποις γινώσκειν ἅν ποτε νο-
 μίσειεν ἐκ ἐλάτῳ βασιλείαν,
 ἡ δὲ ἑλὴν ἡ ἐπιγίγνον-
 μένων ἀξιοθῆναι, πᾶσι τοῖς
 τῶν γυναικῶν γάμον. γυναικῶν
 δὲ ἡ ἑμμενέων ἐκείνης σπᾶ-
 τῆας κατὰ τὴν Τρώα, καὶ τῆς
 Εὐρώπης τότε πρῶτον, κατὰ
 τὴν Ἀσίας ἐλθόντες, ἔχοντες οἱ
 τὴν Τρώα, ἀφελόντων πλὴν ἑ-
 ληνῶν, ἀδελφῶν οἰκῶν πλὴν αὐτῶν,
 οἷον ἑλῶν τῶν αὐτῶν
 ἑλῶν

sunt o præter Menelaum :
 communis autem patris ex-
 perimentum statim adeo de-
 derunt. Non enim multò
 post, cum contentio inter
 deas de pulchritudine orta
 esset, disceptatio eius litis
 Paridi Priami filio dele-
 gata fuit. Qui cum iudi-
 cio inferior esset, quàm ut
 inter corpora dearum con-
 gnosceret posset, donorum
 autem cogeretur iudex fie-
 ri, ac Iuno quidem offerre-
 ret illi totius Asia impe-
 rium, Minerva robur et
 vires ad bella, Venus au-
 tem Helenæ huius nuptias :
 ipse verò contrà secum ita
 cogitaret, quòd imperia quis-
 dem etiam vilibus et con-
 temptis hominibus obueni-
 re possent, Helena autem
 non statim ullus postero-
 rum dignus futurus esset :
 nuptias huius cæteris rebus
 omnibus anteposuit. Postea

verò exorta celebri illa expeditione contra Troianos, et
 Europa tunc primum contra Asiam bello concitata, cum
 Troiani possent, Helena reddita, sine periculo ac metu
 terram suam retinere, Græci autem hanc illis habendam
 permitte

ἔα^α ἔνθεν ἔχων, ἀπακωλι-
οῦμαι τῶν ἐκ πολέμου, καὶ στρα-
τείας δυσχερῶν, οἳ δ' ἐκ ἡδύ-
της ἡμῶν ἀμφοτέρωθεν, ἐκ ἅρ πο-
τε νομί^α ἔνθεν ἐν ἑμῶν ἀφορμῶν
κακίᾳ πολέμου, περὶ ἧς ἀπ-
θανύοντα, καὶ θεοὶ δὲ τὸς αὐτῶν
παύλας θεῶν εἰδότες ἀπ-
αυγύοντες ἐν τῷ πολέμῳ, οὐκ
ἀπὲρ ψαλμῶν μακρῶν, ἀπὲρ ἐν ἡ-
γάθῳ εἰς τὸτο, ἐκ ἐλάττω δόξ-
ῃ αὐτοῖς οἰόμενοι φέρων, τῷ
θεῷ παύλας ἡνέσθη, τὸ μαχο-
μύους ὑπὲρ Εὐρύκῃς ἀπθανῆν.
καὶ τί λέγω τὸς αὐτῶν παύ-
λας; αὐτοὶ πρὸς αὐτοὺς μεί-
ζω, καὶ δεινότερον ἐν ἐστὶ^α ἔν-
θεν τοῦ πρὸς Γίγαντας αὐ-
τοῖς γνομένῳ πολέμῳ ἐκ ἐκεί-
νου ἧς ἦν μετ' ἀκμήλων, ἐν ταῦ-
θα τῷ ἐμάχοντι πρὸς ἀκμήλους.
οὐ τί ἡνέσθη ἄρ' ἐν ἀργυρέῳ
δαίμα, ὅσῳ τ' ἀνθρωπίνων ἀ-
πάντων ὑπὲρ ἔχει τὸ καλὸν
παρ' ἀθανάτοις καὶ τοῖς; ὅταν
ἦ

permittentes, omnibus illis
difficultatibus quæ ex bel-
lo & expeditionibus percipi-
untur, liberari: neutri con-
sulere sibi ipsi voluerunt, ra-
ti non aliam pulchriorē bel-
li causam ob quam moreren-
tur, inuenire se posse. Iam
verò & dii cū certō sci-
rent liberos suos in eodem
bello perituros esse, haud-
quaquam illos ab eo abster-
ruerunt, sed ad id vltro
proficisci fecerunt: rati non
minorem illi gloriam con-
secuturos eos esse si pro He-
lena mortem obijissent, quā
quod deorum filij procrea-
ti essent. Et quid attinet
de filijs deorum dicere, cū
ipsi dii maiore grauiorēque
certamine inter se eodem bel-
lo congressi fuerint, quā
tunc cū contra Gigan-
tes bellum gessēre? Nam
in illo contra Gigantes com-
munibus ac mutuis auxilijs

dimicârunt: hic autem ipsi contra seipsos arma tules-
runt. Quo sanè argumento, quòdnam aliud manifestius
aut clarius esse potest, quanto et iam ipsis dijs iudicibus, ceter-
as mortalium res omnes antecellat pulchritudo? Nam cū
pro

ἥρ' ἔπειρ μὴ τῶν ἄλλων ἐδυνῶς
 ἀπάντων ἐλαμῷ τὸ πρῶτον
 φαίνοντα διγνεχθέντων, ἔπειρ
 δὲ λαλῶν, ἐμόνον τὸς υἱοὺς
 ἐπιδιδωκότων, ἀλλ' ἥδη καὶ
 ἀμύλοις ἐναντία πιπολημῶ-
 νότων, ἐνιοὶ δὲ καὶ πρῶτόντων,
 πῶς οὐχ ἀπάσας ψῆφος πε-
 τιμῶσιν ἀπάντων τὸ λάθος;
 ἀλλ' ἵνα μὴ λόξωμεν ἀρεῖαν
 τῶν περὶ λαλῶν λόγων, πρὶ
 ταῦτα δεξιῶνται ἀεὶ, ἐφ' ἑταί-
 ρον βένομα μεταβλῶναι, ἐδα-
 μῶς ἔλαστον ὅν, ὥς δὲ ξά-
 τλῶν ἑλάττω ἀξίαν, τῶν πρό-
 τιρον ἀρημύων, τλῶν Ἀρκά-
 δος Ἱποδάμειαν Οἰνομάδου.
 ὅσους τὸ ταύτης λάθος ἀλόν-
 τας, μετὰ οὐκ ἀρεμύους ἀπεί-
 ρητον ἀρεμύους, ἢ ταύτης
 διωκισμῶν, τὸν ἥλιον πε-
 τῶν. ὥς ἥρ' ἐλάττω τῆς ἡλι-
 κίας ἢ πᾶς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ
 πατήρ οὐ ποτὶ μὲν πα-
 ργενεῖν ἐώρα, τῆς δὲ ὥρας
 αὐτῆς ἀλός· τοσούτον ἥρ' αὐτῇ
 πει-

pro aliarum quidem rerum
 nunquam vlla vlllo modo in-
 ter sese discordes fuerint,
 pro pulchritudine autem nō
 solum filios suos in mortem
 obtulerint, sed ipsi inter se
 dimicârint, nonnulli autem
 etiam vulnerati fuerint:
 an non omnibus adeò cal-
 culis censuerunt pulchritu-
 dinem cæteris rebus vniuer-
 sis anteponendam esse? At-
 enim ne penuria quadam
 de pulchritudine dicendi,
 circa hunc locum commo-
 rari diutius videamur, ad
 alium hinc transire volo,
 haudquaquam his quæ antè
 dicta sunt, ad comprobân-
 dam pulchritudinis digni-
 tatem, inferiorem, nempe
 ad Hippodamiam Arca-
 dis illius Oenomai filiam.
 Quàm multos enim ille pul-
 chritudine huius captos o-
 stendit mortem subire vo-
 luisse potius, quàm ab hac
 dissociatos, lucem intueri?

Nam postquam adultam ætatem attigit puella, illâque
 pater non paruo interuallo cæteras omnes anteire con-
 spexit, ipse quoque forma illius captus est. Tanta enim hæc
 in illa

περὶ αὐτὸν, ὥς τε καὶ τὸν γυγνυ-
 κὸς ἡγεῖτο παρὰ φύσιν.
 καὶ οἱ τῶν ἀξίων αὐτὸν ἔ-
 χεν παρ' αὐτοῦ, βέβαιον δ'
 ἐκδιδόναι πλεονέκῃ αὐ-
 τὸν τῶν ταύτης ἀξίων, τὰς παρ'
 ἀνθρώπων φύων αὐτίας,
 μηχανῶντινα μηχανᾶται ἡ
 ἐπιθυμία ἀδικητέραν, καὶ ὡς
 ὁρᾷ δίκως, ὅπρ' ἐθέλει, κα-
 τὰ σῆμα· πρὸ γὰρ ἄρματι, ὥς
 οἶόν τε μάστιγι αὐτῷ, εἰς τὸ
 ἔκ τῆς τήχης ἐξαργασ-
 μένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκადίᾳ ζόν-
 ξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἱπ-
 πους, ἡμιπᾶτο πρὸς τοὺς μνη-
 σῆρας ἡ ἰόρην, ἀθλοῦν ἡ νίκην
 παρελθόντας, αὐτοῖς αὐτὸν
 περὶ τοῦ, ἡ ἐπὶ τῇ τῆς λεφα-
 λῆς ἡ πηχέας, καὶ ἡξίον δ' αὐ-
 τὸν αὐτοῖς σιναναβαίνον τὸ
 ἄρμα, ὅπως ἀρσχοπέμοι πρὶ
 ταύτῃ, ἀμειλίγῃ τῆς ἱππικῆς.
 οἱ δ' ἀρτυρόντες τῷ πρώτῳ
 ἀψαμχόντες τὸ δρόμον, καὶ ἡ ἰόρην
 ἐκπύοντες· μετὰ τοῦ ἥν, τὸ
 μὲν

in illa excellebat, ut etiam
 cum à quo nata fuerat, præ-
 ter naturam illexerit. Pro-
 inde cum ipse quidem illam
 apud sese retinere cuperet,
 elocare autem velle ei qui
 dignus illa feret, simularet,
 ut hominum accusationem
 puta euitaret: technam quā-
 dam machinatur cupiditate
 sua multò iniustiore, per
 quam putabat, id quod ani-
 mo intendebat, facillimè se-
 se conficere posse. Nam cur-
 rui, quem quoad fieri maxi-
 mè potuerat, ad celeritatem
 arte compararat, equis, quæ
 ea tum ætate in Arcadia o-
 mnium velocissimi erant, iun-
 ctis, cum procis puellæ aus-
 rigatione certabat, ei vides-
 licet qui certamine superas-
 set, sponsam illam propo-
 nens: qui verò victus esset,
 illum capite priuandum e-
 dicens. Iubebat autem etiam
 ipsam vnà cōscendere currū,
 quò videlicet illi dū vultu in

illam defixi haerent, interea aurigandi currus obliuiscerent-
 tur. Cæterum cum qui primus certamen hoc iniisset, successu
 caruisset, præterquam quod à puella, etiā à viua excidisset,
 reliqui

μὲν ἀρκυῖσσαι πρὸς τὸν ἀγῶ-
 να, καὶ μεταβῆναι τὶ τῶν βίβ-
 λου μνησίων, μαρκακιδίου εἶναι
 ὑπολαβόντων, τὴν δ' ὁμότη-
 τα μισήσαντων Οἰνομάου,
 ἅμ' αὖ ἄλλον ἱφθάνην ἀρ-
 θνήσκων, ὥσπερ διδοικῶς,
 μὴ τὸ τιθνᾶναι περὶ τῆς λό-
 ρης ἀμάρτη, καὶ περὶ λυγ-
 ρείας τεισκαίδικα νέων ὁ
 φόνο, θεοὶ δ' ἐκείνων τῆς
 πονηρίας μισήσαντων ταύτη-
 σί, τὸς τε τιθνῶτας ἅμα καὶ
 τὴν λόρῳ ἐλθόντων, τὸς μὲν
 ὅτι λετῆματ' ἀπειρίλωται
 τοῖς τε, τὴν λόρῳ δ' ὅτι τῆς
 ὥρας οὐ κατὰ καιρὸν ἀρ-
 λᾶνοι, λευκόμοροι τε τὸ νέεσθαι
 σὺς ἐμὲ (Πέλοψ δ' ὡς οὐ-
 τ' αὖ) ἀγωνισθῇ, ἄρμα τι χα-
 εῖλονται τέττα, καὶ πλοῖον τέχνης
 πεποιμηγόνον, ἱππὸς τε ἀθανά-
 τος, δὲ ὡς ἐμὲ καὶ τὸ λόρῳς κυ-
 εῖ αὖ καὶ γέροντι γέ, καὶ λευ-
 κῶ ἐπὶ τέρμασι τὸ νίκης ἀ-
 πικτόνως, ὅτω τὸ κακὸς καὶ

μα,

reliqui cum ad certamen ob-
 eundum cunctari, & eo-
 rum quæ semel decreuissent,
 quicquam deirectare, futile
 ac iuvenile quiddam esse
 censerent, rursus autem cru-
 delitatem Oenomai dete-
 starentur, alius alium præ-
 uertit moriendo, perinde
 ac si metuerent ne non pro
 puella illa mori possent.
 Ac processit cædes ea, dos
 nec tredecim eorum iuue-
 num interficerentur. At dii
 cum illum ob prauitatem
 hanc odio haberent, pari-
 ter autem & eos qui mortui
 fuerant, & puellam mise-
 rantur: alteros videlicet
 quod tantæ rei possessione
 priuati essent: puellam au-
 tem, quod forma sua per æ-
 tatem frui non posset: pro
 iuvene eo quicumq; mox cer-
 taturus esset (erat autem is
 Pelops) curam aduertentes,
 & currum illi donant pul-
 chriorem arte factum, &

equos immortales, quorum ope puella potiturus, ac dominus
 illius futurus esset. Et sanè factus quoq; est, socero ad metam
 & terminos victoriæ occiso. Adeò pulchriiudo ipsa cum
 hominib;

μα, ἀνθρώποις τὸ θεῖον εἶναι
δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τ' πάν-
των, καὶ θεοῖς ἰσπελάσσει πολ-
λαχοῖσι, διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἄν
ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως,
πρὸς ῥητορικῆς λόγους, τὸ ταῦ-
τα πρὸ ἀπάντων διεξιλέθην. ὅ-
τε μὲν δὴ καὶ Αἰεσίπιδος διήλ-
θε τὸν λόγον. Εἰς οὗ δὲ λοιπὸς
ἦ Χαρίδემε, ὅπως δ' ὥσπερ
ὡρομένης τὸ ἀπάντων καλῶν
ἐπιθύσῃ τὸν λόγον. Χα. μὴ δα-
μῶς, ὡς πρὸς θεῶν, περὶ αὐτῶν
περιλέθην με βιάσθαι· ἵκανα γὰρ
διηλώσαι πᾶσι σωστά, καὶ τὰ
μυῖα ἀρεμῶν, ἅπας τ' οὐδ'
ὁ γὰρ ἔμπορ, ἀρμυνημονόου-
σα ῥᾶλλον γὰρ αὐτῶν μνημονουσι
τῶν ἑτέρων ἀρεμῶν, καὶ τῶν
αὐτῶν. Εἰς. ταῦτα μὲν δὴ ὅτε, καὶ
ἔτι ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν ἐπι-
τυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ τοσούτων ἡ-
μῖν τῶν λόγων ἐκένων, ὅσον
ἡμεῖς τῶν σῶν ἀκούσαι, ὥς·
ἦν

hominibus diuinum quid-
dam esse videtur, & ab o-
mnibus coli consuevit, tum
à dijs quoque sæpenumerò
cum summo studio obserua-
ta est. Quam ob rem neque
nos quispiam reprehendere
merito poterit, quòd qua-
si quoddam operæ precium
putamus hæc de pulchri-
tudine differuisse. Atque ad
hunc modum & Aristip-
pus orationem suam perez-
git. H E R. At tu iam re-
stas Charideme : quare fac
ut quasi quandam coronæ
dem imponas oratione tua
pulchris hisce de pulchritu-
dine dictis. C H A R. Nes-
quaquam, per deos quæso,
ulterius progredi me cogas.
Satis enim sui indicasse tibi,
& quo pacto conuersati fuë-
rimus, & hæc quæ modò di-
xi : præsertim cum ne illa
quidem satis adhuc memi-

nerim, quæ modò commemorauī. Multò enim facilius
ea memoria repetiueris, quæ ab alijs dicta sunt, quàm
quæ ipse dixisti. H E R. Hoc igitur illud videlicet quod
ab initio consequi me cupiebam. Neque enim mihi tan-
topere orationes aliorum ac tuam audire, cura fuit. Quare
si me

ἤν τῶτων ἀπερίσσης, καὶ κἄν
να μάτῳ ἔσῃ πονηκῶς. ἀλ-
λὰ πρὸς Ἑρμῆ, τὸν ἅπαντα λό-
γον, ὡς περ ὑπέρσης ἐξ ἀρχῆς,
ἀπόδοι. Χα. βέλτιον μὲν ἴω,
τότοις ἀπαλλάξαι με, τῶν
δυσχερῶν ἀγαπῶντα. ἐπεὶ δ'
οὕτω πεθυμῇ καὶ τῶν ἡμετέ-
ρων ἀκῶσαι λόγων, καὶ τῷ
ὑπεριτέρῳ ἀνάγκῃ, ᾧ δὲ ζῶντω
καὶ αὐτὸς ἐποιήσάμην τὸν λό-
γον. Εἰ μὲν πρῶτον αὐτὸς ἡρ-
χον περὶ τοῦ ἡρώδης λέγειν,
πρῶτον αὖ ἰδιόμην συ-
χνῶν. ἐπεὶ δ' ἐπὶ πολλοῖς ἔρχο-
μαι πρότερον ἀρνηκόσιν ἑρῶν,
ἐδὲν ἀπὸ κῆδός, τοῖς ἐκείνων λι-
χημύθον ὡς πρῶτον, ἐπι-
φέρειν ἐξ ἧς τὸν λόγον; ἄλλως
τ' ἐπὶ ἐτέρωσι τῶν λόγων γί-
νομέων, ἀπὸ ἑνταῦθα, καὶ
πῶς αὐτῶν ἡμέρας, ὥς ἐν ἡ-
μέραις καὶ τὸς παρόντας λαθεῖν,
ὡς ἂν ὅτι ἐκαστὸν ἰδίᾳ λογο-
ποιοῖσιν, ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἑκά-
στου ἐπὶ μέρους διελκίζονται
λόγον.

si me hac priuaueris, etiam
illa frustra laborasse te scias.
Sed per Mercurium quaeso,
totam adeò orationē quem-
admodum à principio ex-
orsus fueris, mihi recita.
C H. Satiùs quidem fue-
rat, contentum his quæ di-
xi, à difficilioribus abstine-
re me : attamen quando i-
ta cupis & nostram audire
orationem, in hoc quoque
morem tibi gerere necesse
est. Proinde hoc pacto i-
pse quoque verba feci. Si
primus ipse cœpisssem de pul-
chritudine dicere, proœmijs
fortasse frequētibus & den-
sis opus haberem : nunc au-
tem quando post multos al-
ios qui ante me verba fe-
cerunt, dicturus sum, nihil
alienum puto fuerit, si illo-
rum antè dictis, perinde ac
proœmijs quibusdam vsus,
sequentem orationem sub-
iungam, præsertim cùm non
alio loco, sed hoc in conui-

uio, eodemq; die, orationes istæ habeantur, ita ut liceat &
præsentes latere nos, perinde ac si non quisque priuatim
verba faceret, sed eandem singuli per vices prosequantur
orationem

λόγον. ἰτίρω μὲν ὅν ἤρκει γ' ὅν εἰς ἀνθυμίας, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἐτυχεν ἐπὶ πλείονος καὶ ἰδίᾳ, τὴν δὲ τοσούτων πλείονος, ὥς καὶ τοῖς ἐπιγιννομένοις, ἔξω τὴν αἰρημίναν, ὅς δ' ἔστιν ἐπ' αὐτῶν τὴν αὐτόπλησιν ὅς πολλαχόθεν, αὐτὰ πῶτα δ' ἔστιν ἐκαστα, δόξαν παύσεισιν, ὥς περ ἀνθρώπων ἀτυχεῖντι λαμῶνι, ἀπὸ τῶν νομῶν ἄρτι, πρὸς ἀγομίναν τὸς ἀπομῶνους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπῶν, ἔξω βραχίων, ὅπως ὅτι καὶ τὰ γιννομένα ἀπὸ δόξας, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπῶν, δόξαν καὶ χαλεπότητα. τοῖς μὲν ὅν δὲ ἀνθρώποις, καὶ καὶ ἰτίρω τινὰ τῶν ἀρετῶν ὑμῶν πλείονος δοκοῦσιν, ἢ μὴ ὅς καὶ ὑμῖν ἔστιν αὐτῶν ἀναγκάσειν ὑμᾶς εἶναι αὐτοῖς ἀρκούντων, βασκαίνωμεν

orationem. Proinde alteri quidem sufficerent ad laudem utique comparandam, ea quæ vestrum unusquisque seorsim de pulchritudine dixit. At verò hinc adhuc tantum superest, ut illis qui post nos venturi sunt, extra ea quæ nunc dicta sunt, satis laudum ad prædicandam illam suppetat. Plurima enim undique circumstant, quæ et ipsa eam de se opinionem præbent, quasi singula eorum primo loco dici debeant, non aliter atque in prato aliquo floribus fecundo, ubi semper ea quæ nouissimè apparent, carpentes potissimum alligant. Ego verò ex omnibus illis delectis, quæ mihi videbuntur minimè prætereunda fuisse, quàm breuissimè potero dicam, ut et pulchritudini debitum suum reddā, et vobis omissa ver-

borum prolixitate morem geram. Proinde illi quidem qui vel ob fortitudinem, vel ob aliam aliquam virtutem præstare nobis videntur, si non quotidie honestis actionibus beneuolentiam sibi concilient, et nos quodammodo ad amandū

νομῶν μακρόν, ἔξ ὧν τ' ἄρ' ἔ
 λαλῶς αὐτοῖς, τὰ πράγματα
 πράττομεν, σχοίη. λαλὸς δ' ἔ
 μόνον ἔ φθονῶμεν τῆς ὥρας,
 ἀπ' αὐθὺς τε ἰδόντες ἀλισκό=
 μιθα, ὑπεργαπῶμεν τε, ἔδ'
 ἄρκνοῦμεν, ὥσπερ ἐρέελοισιν
 ὅσον ἄρ' ἡμῖν ἔξῃ, διελεύου=
 του αὐτοῖς. ἡλιον ἄρ' ἔρ' ὑπα=
 κέσσαι τὴν ὥραν ἀντηχηκότι, ἢ
 πεσάξει ὧ μὴ τοιούτῳ. καὶ
 πλείω χάειν ἄρ' εἰδείη ὧ
 πολλαὶ πεσάλλουσι μακρόν,
 ἢ ὧ μίσι δ' ὁτιῶν ἐπαγγέλλον=
 τι. καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀγα=
 θῶν, ὧν ἄρ' ἐνδελείς ὧμεν, οὐ
 περαιτέρω σπεύδαζομεν τοῦ
 τυχεῖν· ἐλέγες δ' ἡμῖν οὐ=
 δέας ἔδ' ὡς ποτε γέγονε λό=
 γῳ. ἀπ' ἐάντι δ' Ἀγλαίης, ἢ
 εἰς ἡλιον ποτὲ σωαναθάνατα
 τοῖς Ἀχαιοῖς, ἔαρ' θ' Ὑάκιν=
 θον τὸν λαλὸν, ἢ τὸν Λακί=
 δαιμόνιον Νάρκισσον ἐλέγξαι
 νικῶμεν, ἔκ ἄρκῃν ἡμῖν δλο=
 κῶμεν, ἀλλὰ διδούκαμεν, μὴ
 διάθωμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις.

vois

formosum illum, siue etiam Lacedæmonium Narcissum
 pulchritudine superemus, tamen nobis ipsi minime sa=
 tisfacimus, sed semper timemus ne fortè videamur apud po=
 steros

se cogant, inuidemus illis
 magis: vndecunque etiam eis
 negocia quæ geruntur, mis=
 nus bene procedūt. Pulchris
 autem non modò non inui=
 demus formam suam, sed
 statim etiam vbi aspeximus
 tantum, capimur, & plus
 quàm amamus eos, neq; gra=
 uamur, tanquam superiori=
 bus, quantum nobis licitum
 fuerit, & seruire quoq; illis.
 Libentius igitur quispiam
 obedierit formoso alicui,
 quàm imperauerit ei qui tas=
 lis non est: maioremq; gra=
 tiam habuerit formoso mul=
 ta iubenti, quàm si nihil quic=
 quam præcipiat. Ac ceter=
 rorum quidem bonorū qui=
 buscunque caremus, vltorio=
 rem assequendi curam nuls=
 lam gerimus: at pulchritus=
 dinis nulla vnquam nobis sa=
 tietas oboritur: sed siue Ag=
 glaia filium illum, qui cum
 Achiuis ad Troiam profes=
 sus fuit: siue P Hyacinthum

οὐκ ἄν, κατὰ ληπόντων ἑπὶ
 βουλῇ. σχεδὸν δ', ὥς ἂν,
 πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις
 πραγμάτων, ὥσπερ κοινὸν
 παράδειγμα, τὸ καὶ ὁ ἱστ.
 καὶ ὅτι στρατηγοῖς εἰς καὶ ὁ
 ἡμῶν τὰ στρατώματα σω-
 τάσθαι, ὅτε ῥήτορες τὸς λό-
 γους σωτῆρσιν, ὅτε μὲν γρα-
 φῶσι τὰς εἰκόνας γιγραφί-
 ναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω, ἅν
 τὸ καὶ ὁ τέλ' ἱστ.; ὡς γὰρ
 εἰς χεῖρας ἡκόντων ἀναγκαῖος,
 οὐκ ἐκείνων οὐδὲν σπουδῆς,
 εἰς ὅσον ἔξει καὶ μισα κατὰ
 σκοπῆν. ὥς γὰρ Μενελάω ὁ
 ποσοῦτον ἐμίλησεν τῆς χεῖρας
 τ' οἴκων, ἡ ὅσον τὸς εἰσερχομέ-
 νους ἐκπλήττει, καὶ ὅτι τὸ ὅτι
 πολυτελεῖσάτους ἅμα κατὰ
 σκοπῆν καὶ κατὰ τὸς, καὶ τῶν
 γνώμης ὅτι ἡμαρτην. ὁ γὰρ ὁ
 δυσσεύς ὅπως ἀγαθὸν καὶ
 γίνεται τότε, κατὰ πῶς τὸ
 παρὸς εἰς αὐτὸν ἀφικμέ-

•••

steros ab alijs superati fuisset. Propemodum autem om-
 nium eorum quæ inter ho-
 mines geruntur, ut ita dia-
 cam, quasi quoddam com-
 mune exemplum pulchri-
 tudo proposita est. Nam ne-
 que duces negligunt ad pul-
 chritudinem exercitus suos
 instruere, atque oratores ad
 eandem orationes suas com-
 ponere, neque etiam picto-
 res imagines ac tabulas suas
 secundum illam depinge-
 re. Et quid attinet ista re-
 censere, quorum finis quo-
 que pulchritudo est? Quin
 illa quoque quibus necessa-
 riò utimur, haudquaquam
 prætermittimus quin omnia
 quammaximè fieri potest,
 cum summo studio quam
 pulcherrimè apparemus. Nā
 Menelaus quidem non tan-
 tum curauit, vsum & ne-
 cessitatem ædium, quan-
 tum ut pulchritudine eas

rum ingredientiētes quasi attonitos redderet : & ob hoc sum-
 ptuosissimas pariter & pulcherrimas eas ædificauit. Neque
 etiam sententia falsus est. Nam ἢ Ulyssis filius ita admiratus
 eas fertur, cū ad percontandum de patre eò loci ve-

νΘ, ὥστ' ἀπὲρ Παισιφράτω
 ἔω Νησιείδῃ, Ζηῶς περ Ζηίδῃ
 γ' Ολυμπίῳ ἐνδοθῆν αὐλή. αὐ-
 τὸς θ' ὁ τῷ μαρακίῳ πατὴρ ἐκ
 ἄμῃ τῷ χάειρ μιλλοπαρήες ἦ-
 γη τὰς ναῦς, συσρατοῦ μὲν Θ
 Ζῆς Επησιρὶν ἐπὶ Τροίαν, ἡ δ'-
 πως ὁρῶντας ἐκπλήθειν ἔχῃ. καὶ
 σχιδόν, εἰ τις ἐκείλῳ ἐξετά-
 ξαν βούλεται τῶν τεχνῶν,
 εὐρήσῃ πάσας ἐς τὸ λάμν
 ὁρῶσας, καὶ τέττε τυγχάνειν
 Ζῷ πάντ' ἐστι μιγῆας. τοσού-
 τον δὲ τὸ λάμν Θ τῶν ἄλλ-
 ῶν ἀπάντων ὑπέρχειν δο-
 καῖ, ὥς τῶν μὲν ἡ Δικαιοσύ-
 νης ἡ σοφίας ἡ ἀνδρείας μι-
 τήχοντων, ποικίλ' αἶν' ἔχῃ
 φοι τιμῶμεν μᾶλλον, τῶν
 δὲ ταύτης τῆς ἰδέας ἐκκοινῶ-
 νηκῶτων βελτιόρ' ὅστιν εὐρεῖν
 ἔδδ' ὡς περ δὴ καὶ τὸς μὴ μι-
 τήχοντων ἀτιμότερον ἔ-
 δδ' ἐμ. μόνος γάρ τὸς μὴ ἐκλῶς
 ὀνομάζομεν ἀσχεῖς, ὥς ἔδδ' ἔμ
 ὄν,

nisset, ut ad Pisistratum Nes-
 storidem in hunc modum di-
 xerit:

Talis Θ aetherij forsan
 Iouis aula renidet.

Et ipse adolescentis pater
 non aliam ob causam mi-
 nio infectas duxit naues,
 cum vnā cum Gracis ad
 Troiā proficisceretur, quā
 ut aspicientes earum aspe-
 ctu obstupefacere posset. Et
 fermè si quis singulas artes
 perpendere volet, reperiet
 omnes eas ad pulchritudis
 nem tendere, eamq; conse-
 qui, pro summo ducere. At
 deò autem pulchritudo cæ-
 teras res cunctas excellere
 videtur, ut ijs quæ vel cum
 iustitia, vel sapientia, vel
 fortitudine aliqua fiunt,
 multa alia inuenias maiori
 precio vel existimatione di-
 gna censerì: at verò quæ
 cum hac specie commune al-
 liquid habent, ijs nihil quic-

quam melius inuenire licet: ut rursum Θ illis quibus hæc cō-
 iuncta nō est, nihil quicquid inhonestius atq; indignius. Quip-
 pe solos eos qui pulchri non sunt, turpes vocamus: perinde
 quasi pro nihilo habendum sit, quicquid tandem aliquis ha-
 buerit

ὅν, εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλοῦ-
 νειν ἡματ' ἀπορ, ἡ ἀπὸς ἰδε-
 ρέμεν. τὸν μὲν οὖν ἡ δὴ
 μοκρατουμένης τὰ κοινὰ
 διοικῶντας, ἡ τυράννοισ ἐπο-
 τιταγμένους, τὸς μὲν δημα-
 γωγούς, τοὺς δὲ λόλακας ἡ α-
 λῆμν. μόνους δὲ τὸς ἐπὶ ταύ-
 τη τῇ δωάμα γνομένοους
 θαυμάζομεν τε, φιλοπόνους
 τε καὶ φιλοπάλους ὀνομάζο-
 μεν, καὶ κοινὸς νομίζομεν ὄντε-
 ρέτας, τοὺς τῶν λαλῶν ἐπι-
 μιλητάς. ὅτι λίναν ἔτω μὲν
 σιμνὸν τὸ ἡάκ. ὅδ' ἔν, οὐ-
 τω δὲ τῶν πᾶσι μὲν ἀνῆς μί-
 ρη τυχεῖν, ἡ ἐρδ' ὅτι νομί-
 ζοσι τὸ τούτῳ τὶ ἀρκουῖσαι
 δυνάμει, πῶς ἡμᾶς ἀπότως
 ἐκ ἅν τις ἐμὲ μψαῶ, ἡ τοσῶ-
 τῶν ἔχοντων ἡ ἐρδ' ὅτι ἡ ἐρδ' αἰ-
 ναν. ἔκασθ' ἐκοντὶ περὶ ἐμ-
 θα, μὴ δ' αὐτὸ τῶν αἰσθ' αἰσθ' αἰ-
 δυνάμει, ὅτι ἡμᾶς μψαῶ
 τοτούτου μὲν δὲ ἡ ἀπὸ τὸν
 λόγον ἐποιήσαμεν, ποικα
 τῶν ἐνόντων μοι περὶ ἡ ἀ-
 λας

buerit in quo ceteros ante-
 cellat, si idem pulchritudi-
 ne careat. Proinde & eos
 quidem qui vel in republi-
 ca de gentibus Imperio præ-
 sunt, vel tyrannorum po-
 testati subiecti viuunt, alte-
 ros quidem populares voca-
 re solemus, alteros autem a-
 dulatores. Solos autē eos quī
 huic potestati subiecti sunt,
 & admiramur videlicet, &
 cū philoponos tum philo-
 calos nominamus, adeoq; cō-
 munes benefactores cense-
 muse esse eos, qui pulchrorum
 quasi quidam procuratores
 sunt. Quando igitur ita
 venerabilis res pulchritudo
 est, ita autem ab omnibus e-
 tiam votis expetitur, & quasi
 pro lucro putatur huic mini-
 strare saltem aliquid potuif-
 se: quomodo non meritò re-
 prehenderit nos quispiam,
 quod cū tantū lucrum lus-
 crifacere possimus, ultro il-
 lud prodamus, ne hoc ipsum
 quidem verentes damnum,

videlicet quod mox accipiemus? Ac tantam quidem ego
 quoque orationem habui, multis quæ mihi de pulchritudine

αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν ἀφελὼν, ἵνα δὲ τὴν
σωσεῖσιν ἱππολὺν παρατας
νομήσειεν ἑωρων. Ερ. δὲ Δάμο-
ν' ἐς γέ, οἱ Ζεαύτης ἀπ' ἡλιού-
κατε τῆς σωσεῖας· σχεδὸν
δ' ἡδὴ καὶ ὁ δῶν ἔλαττον ὕ-
μῳν ἔσχηκα δῖα σί.

non minus voluptatis quam vos, per te videlicet, accepi.

amplius dicere licebat, om-
missis, postquam conuersa-
tionem hanc mi longum adeo
progressam videbam. HER.
Felices sanè vos, quibus ta-
li conuersatione frui licuit.

Fermè autem iam etiam ego

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

A Vthor huius Dialogi quisquis fuit, postremam par-
tem Isocraticæ orationis de Helenes encomio amu-
latus est, conatu maiore, si doctis credimus q̄ successu.

a IN Dialijs.] Festa Iouis Milichij fuere Athenis, Diasia,
ἀπὸ τῆς Διᾶ φουγῆν αὐτὰς ὀρχαῖς τὰς ἁσας, ut Suidas ait, ap-
pellata. Meminit & Aristophanes & Hesychius. **b** Enco-
mium Herculis.] Cùm Sophista quispiam appararet recita-
re librum, & Antalcida percontanti quod esset argumentum?
respondisset, Herculis encomium: Quis, inquit, illum vituperat?
superuacaneum existimans, in eo laudando sumere operam, quæ
vno ore prædicarent omnes. Hercules autè apud Spartanos re-
ligiosissimè colebatur. **c** Castoris & Pollucis.] Extat Theo-
criti eidyllion & hymnus de laudibus Dioscurorum, id est, ge-
minorum, Castoris & Pollucis, quo beneficia illorum cōmemo-
rat in tempestatibus maris, & certaminibus equestribus. Is est
in genere Demonstratiuo encomiastico. Ac primum pugnam
inter Pollucem & Amycum Bebryciorum principem cōmemo-
rat, deinde alteram pugnam inter Castorem & Pollucē & Lyn-
ceæ de quibus prolixius egimus in dialogo Apollinis & Mercu-
rij, Deorum, **d** Nam eorum qui ex Heroibus.] Lucianus
in Menippo, Amphilocho & Trophonio, definit Heroem, ex deo
& homine compositū. Heroum autem cultū sacrosanctū fuisse,
legimus apud Philostratū. Athenus in vndecimo, eorum vim
declarat terribilem: sed magis noctu, quam interdiu. Plutar-
chus in

chus in Romanis dicit, Græcos in nouilunio dñs supplicasse primo loco, secundas preces concepisse heroibus & demonibus: itē primū poculum fuisse deorum, secundū heroum. De origine vocis, Grammatici varīe tradunt. alij dñd tñs ē pēss, id est, γῆς, à terra, γῆρ' ē γῆχλῶ: quia excellentiores alijs. aut à terra: quia supra eam degerint. Alij dñd tñs ē pēss: quia ipsoꝝ animæ in meliores spiritus transformarentur. Alij dñd tñs ē pēss: quia ipsoꝝ animæ in meliores spiritus transformarentur. Alij dñd tñs ē pēss: quia ipsoꝝ animæ in meliores spiritus transformarentur. Vnde ηἰς αἰὼν huiusmodi virtus, excellēior, quàm pro cōditione & natura communi hominum: de qua Aristot. lib. 7. Ethicorum. Heroēs igitur vocātur virtute præstātes, & ea super cōditionē humanā proximē accedentes ad diuinitatis excellentiam, οἱ δ' ἀγέρῃς τῶν περὶ γῆλ' θεοί.

e Et Helena.] Helene pulchritudinis mirū encomiū. Filia fuit Iouis ex Leda, Tyndari Laconie regis vxore, quæ à Ioue in cygni formā transmutato cōpressa, duo peperit oua: ex quorum altero Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra exclusi fuerūt. Ex his Helena, cū ceteris sue ætatis fæminis formæ elegantia præstaret, à Theseo rapta est adhuc virguncula: non multum tamē pōst, Castori & Polluci fratribus eam repetentibus citra iniuriam restituta est. f Amphitryoni.] Alcmenæ Herculis matris coniugi, cuius imagine sumpta, toto trinoctio cū ea concubuit. quæ quamuis antea ex viro grauida esset, insuper tamen ex Ioue concepit, eodemq; tempore Ioui Hercule, Amphitryoni Iphyclum peperit: Amphitryonē interfecit erat Hercules, nisi Minerva prohibuisset: quæ lapide quē Sophronēstera vocabant, eum percussit: à qua plaga sopitus est, & per somnum statim resipuit, atq; ad sese redijt. Hæc sunt apud Pausaniam in Bæoticis. g Cadmi.] Thebarum conditoris, qui Martis & Veneris filiam in vxorem duxit. Vnde illud Ouidij:

Iam stabant Thebæ, poteras iam Cadme videri
Exilio fœlix: soceri tibi Marsq; Venusq;
Contigerat, &c.

h Sed Minerva quidē cum.] Minerva & Mars militari disciplinæ præsum, illa etiam sapientiæ & disciplinis: Diana, venationi & virginitati: Iuno, nuptijs atq; diuitijs. i Diana de venatione.] Diana Iouis filia, ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ virginitatis studio hominum

consortia fugiens, sylvas incolebat, venationi intenta: quæ cum arcu & pharetra illam incessisse, poetæ scribunt. Virg.

— illa pharetram Fert humero —.

[Eris.] Rixarum Dea in Theidis & Pelei nuptijs elegantissimum pomum in mensam discumbentium proiecit, cum hac inscriptione: Detur pulchriori. Vide supra in dialogis Deorum, Marinorum & Lapithis: item poema illud De raptu Helenes, quod Colutho Lycopolitæ Thebano ascribitur. l Exornatq[ue] poetæ.] Homerum intelligit, qui regibus gloriam peperit, ut inquit Theocritus in Dioscuribus, carmine celebrans urbē Priami, & naues Græcorum, & prælia Iliaca, & Achillem, turrim belli. *m. λουκῶλεν*.] *λουκῶλεν* & ἡγε, Iuno cognominata, quod albas vlnas, & albos haberet lacertos. quo epitheto vsus est etiam Hesiodus in Theogonia. n Minerua autem *τρίτων*.] Mineruæ epitheton, eò quod Ogygis temporibus, circa Tritonidem Africæ paludem virginali facie dicatur apparuisse: vel quod è Iouis capite prognata fuerit. *τρίτων* enim Bæotiorum lingua, caput notat. Eadem ab Homero peculiari epitheto *γλαυκῶπις* dicitur, à glauco oculorum colore, vnde & Cassiam nostræ cognominant. o Præter Menelaum.] Menelaus, rex Spartæ, Helenam uxorem habuit, cui & Hermionen filiam peperit. posthac forma pulchritudinis eius illectus Paris, contractis aliquot nauibus, in Græciam sese contulit. vbi à Menelao hospitio susceptus, clam se in amorem Helenæ insinuauit: tandemque absente hospite, Helenam rapuit, & in patriam abduxit. Quæ tam insigni iniuria commoti Græcorum principes, de bello Troianis inferendo coniurârunt. p Hyacinthum formatum.] Nereum intelligit, quem Charopus ex Aglaia suscepit: quo pulchrior alter non venit ad Troiam, ut Homerus ait Iliad. 2. De Hyacintho, annotauimus superius in Dialogis deorum. vbi etiã de Narcisso aliquid, qui Cefiphi fluminis ex Lyriope nymphea filius fuit, admodum formosus, qui cum à multis nymphis amaretur, & omnes contemneret, tandem cum se in fonte conspicatus esset, sua ipsius forma contabuit, & in florem purpureum sui nominis mutatus est. q Vlyssis filius.] Telemachus ex Penelope.

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ

της ἐρως τοῦ
Ιούδου.

NERO, SIVE DE

fessione Isth-
mi.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

TOrus hic dialogus, cuiuscunq; tandem est (nam Lu-
ciani esse neq; asseri puto posse, neq; prorsus nega-
ri) quasi quædam in Neronem inuectiua est, qua potissi-
mum dementia illius exagitur, quã cum in Isthmo fo-
diendo, à quo & tituli ratio sumpta est, tum in obeun-
dis scenicis certaminibus imperator Romanus exer-
cuit. Estq; veluti perpetua facti commemoratio, paucis
quibusdam & ceterorū ipsius facinorum exemplis am-
plificandi causa adiectis, quæ tota Musonio philoso-
pho tribuitur, qui Tuscus genere, vt Tacitus ait, cum
studia iuuenum præceptis sapientiæ foueret, à Nerone
postremo, cum in omnes bonos & claros æquè grassa-
retur, ob linguæ libertatem, vt Suidas addit, interfectus
fuit. Huius & alij meminere, & Gell. lib. 16. cap. 1. Cæte-
rū fuerūt & in hoc dialogo multa ex coniectura ma-
gis quàm ex fide, ob exemplaris, velut apparebat, vi-
tiositatem vertenda: quam ob rem, vt in postremo ope-
ris, eam saltem à lectoribus veniam postulo, quæ cæte-
ris hætenus in claris & manifestis etiam impingenti-
bus, data fuit: præsertim cum in nullo hætenus, quod
equidem sciam, legentium fidem fefellerim, ubiq; cum
hoc loco, tum in superioribus, eo circa quod vel igno-
rantia, quam & ipsam agnosco, vel alia aliqua de causa
hæsitàsem, aut asterisco, aut annotatiuncula aliqua si-
gnato. Qui si nihil aliud, illud certè tamen existi-
mo, occasionem, & quasi quandam an-
sam ad vltiora ac veriora inda-
ganda alijs me tradi-
disse.

Kkkk 5

MENE.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ

ἢ Μεσσηνίας.

Ορυχὴ τῷ Ἰσθμῷ
μὲ καὶ σοὶ Μυ-
σόνι· ὅσα χα-
ρὸς, ὧς φασί,
γυγονῆα τῷ τυράννῳ, νομῶ
ἔχων Ἐκλῶα. Μου. ἴδι ὧ
Μενεκράτῳ καὶ βελτίῳ ἔν-
τι θυμῷ· Νέρον· τὰς γὰρ
πειθεῖσας τῆς Πελοποννή-
σου, τὰς πῆρ Μαλειᾶν, ξυ-
νήρει τοῖς θαλάτῃ· μύθοις ἔ-
ποισα δὲ τῷ Ἰσθμῷ ῥήγμα-
τι. Μι. τοῦτο δ' ἂν καὶ τὰς
ἐμπορίας ὤνῃσι, καὶ τὰς ἐπὶ
θαλάτῃ πόλεις, καὶ τὰς ἐν
τῇ μεσογείᾳ, καὶ γὰρ δὴ καὶ κεί-
ναις ἀρχαῖς οἱ οἴκοι λιανότες,
ἔρ τὰ ἐπιθαλάτῃ· ἐν πρώ-
τῃ. ταῦτα δὲ διέξελθε Μου-
σόνι· βουλομένοισι ἡμῖν ἀ-
ποόσασθαι πᾶσι, ἢ μὴ τι
σπουδάζειν ὁρᾶν ἔτι·
Μου. διὰ μὲν βουλομένοισι· ἐν
γὰρ οἷός ἐστι χαλεποῖς μὲν ἂν
μᾶλ-

ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΣ

ἢ Μυσονίου.

Τῷ Ἰσθμῷ· ὅσα
ἐν μα-
λῇ, ὡς ἀ-
φασί, tyranno
fuit, & tibi Mysoni men-
tem habere Græcam vide-
batur. ΜΥΣΟ. Scito Men-
ecrates, etiam meliora co-
gitasse Neronem. Nam &
circuitus Peloponnesi illos
supra Maleam, tollere na-
uigantibus volebat, Isthmo
ad viginti stadia interrup-
to. ΜΕΝΕΚ. Hoc aus-
tem & emporijs profutu-
rum erat videlicet, & ci-
uitatibus cū maritimis,
tum etiam illis quæ in me-
diterraneis sitæ sunt. Nam
si maritima loca bene ha-
beant, etiam illis quæ in-
teriora sunt, domesticus
agrorum prouentus suf-
ficiet. Sed hæc narra quæ-
so Mysoni nobis: om-
nes enim audiendi cupidi

sumus, nisi si quid aliud sericæ rei forte est cui tu nunc incum-
bere cogitas. ΜΥΣΟ. Narrabo, quando quidem vultis. Nam
sat

μακροῖς τοῖς γὰρ ἀφιγμένοις ἐς
 ἀγῶνις ὅτω φροντισήσιν ἐπὶ
 ὡς περ δάξεν. Νέρον δὲ τὸν
 ἐς Ἀχαιῶν ὁδὸν ἔχον, καὶ τὸ
 σφόδρα αὐτὸν πιπαιχόμενον,
 δὲ ἄρ τὰς Μῦσας ἀναβάλλει
 ὁ δὲ ἴδιον, ἰδὼν τοῦ ἡ τὰ Οὐ
 λυμπία, τὸν γυνικώτατον
 τῶν ἀγῶνων, εμφανῶς ἔ-
 λθον· τὰ γὰρ Πύθια τέτων μὲν
 ἰαυτὸς μετέβαινεν μακρὸν, ἢ ὡς
 Ἀπόλλωνι· μὴ γὰρ ἄρ μὴ δὲ
 ἰκάνον ἐναντία, αὐτὸς λι-
 θάραν τε καὶ ὠκλύθαι θέλει.
 ὁ δὲ ἰομένης ἐ τῶν ἀποθνήσκον-
 τῶν βιβλίων μύθων· ἀπὸ ἰντυ-
 χῶν τῇ φύσει τῶ τόπος, μὴ γὰρ
 ἀσργίαις ἡρώδης, τὸν τε βασι-
 λέα τῶν ἐπὶ τῶν Τροίαν ποτὶ
 Ἀχαιῶν ἐν θυμῷ, ὡς τῶν
 Εὐβοίαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτε-
 μῃ Εὐείπῳ, ὡς περὶ τῶν Χαλ-
 κίδων. ἔτι γὰρ μὲν καὶ τὸν Δα-
 ρίον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐν γα-
 ρυρῶν

fat scio quòd plus etiam gra-
 tificabor, ἢς ὅτι que qui ad
 iniucundam adeò curarum
 (ut ita dicam) officinam
 hanc studendi causa veneo-
 runt.^a Neronem igitur in Ae-
 chaiam via ducebat, & ille
 lud item, quòd sibi ipsi ve-
 hementer persuaserat ne
 Musas quidem dulcius mo-
 dulari. Volebat autem &
 Olympijs (quod certamen
 omnium maximè exercitijs
 frequentatur) cantando co-
 ronari. Nam quæ in Pythijs
 aguntur, eorum pleraque ad
 se magis quàm ad Apollis
 nem pertinere putabat. Ne-
 que enim neque illum ad-
 uersus se citharam aut car-
 men aliquod mouere aude-
 re. Caterùm Isthmus haud-
 quaquam ex illis erat de qui-
 bus hic diu aut longè antè
 cogitasset. sed cùm fortè na-
 turam loci conspexisset, ma-
 gnificum opus hoc animo

concepit, Achiuorum videlicet regem, eorum qui ad Tro-
 iam olim profecti fuère, animo proponens, qui ipse Eu-
 boeam quoq; à Bæotia rescuit, medio circa Chalcidem Eu-
 ripi immisso. Deinde autè & Dariū: ut à quo & Bosporus
 ponte

φυράθη αὐτῷ ἐπὶ τῆς Σκύθας.
 τὰ δὲ Ξέρξης καὶ πρὸ τῶν ἰσως
 ἐνυφόνει, μέγιστα τῶν μεγά-
 λουργιῶν ὄντα καὶ πρὸς τέτοις,
 τὸ δὲ ὀλίγο ἀπὸ κήλοισι ἐπιμί-
 ξαι πάντας ἔσσετο πλὴν Ἐκλά-
 δα, λαμπρῶς ἐπαυδαῖς ἔξ-
 ωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσας
 μεθύουσι μὲν, ψάλλουσι δὲ πῃ
 καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθίγμα.
 περὶ δὲ τῆς σελῶνς, ὕμνον
 μὲν Ἀμφιτρίτης τῆ καὶ Πο-
 σειδῶντος ἦσαν, καὶ ἄσμα οὐ
 μέγα, Μελικέρτης δὲ καὶ Λου-
 κοθέα. ὁρῖξαντο δ' αὐτῷ
 χρυσίῳ δίκην, καὶ πλὴν
 Ἐκλάδα ἐπιπροσέσαντο, ἐπὶ
 πλὴν ὀρυκτῶν ἦξε, ἱεροτόμει-
 νός τε καὶ ἀλόμωντος, καὶ Λα-
 θυκόμωντος τῆς γῆς, τῆς οἰ-
 μαι. τοῖς τε πλὴν ἀρχαῖς πε-
 πιστομύθοις παρακλινοσά-
 μωντος ξυμπόνως ἀπὸ τοῦ τῶ
 ἔργου, ἀνέειπε πλὴν Κό-
 ευνθορ, τὰ Ἡρακλίουσιν Διοκῶν
 ὑπερβιβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν
 δὲ

ponte iunctus fuerit cūm is
 contra Scythas proficisce-
 retur. Nam Xerxis factum
 etiam ante ista fortassis anis
 mo cogitārat, quod magni-
 ficentissimum operum ma-
 gnificorum omnium fuit.
 Supra omnia autem hæc etiā
 illud putabat, Græciam per
 hoc quod brevī adeò omnes
 inter se misceri possent, con-
 tra exteros splendidè adeò
 stabilitum iri. Nam tyrans
 norum ingenia ebria qui-
 dem sunt, tanguntur autem
 alicubi ubi vocem hanc au-
 diunt. Porro progressus in
 scenam, hymnum quidem
 Amphitrites & Neptuni ce-
 cinit, & canticum quod-
 dam non magnum Melicer-
 tæ & Leucotheæ. Cūm autē
 aureum ipsi ligonē porrexiss-
 sent, Græciamq; tanquam in
 tutelam commendāssent, ad
 fodiendum profectus est,
 plausu cantuq; proseque-
 tibz illū tum omnibz. Atq;

ubi terram ter, opinor, tetigisset, deinde & quibus præfectus
 ræ atq; imperia credita erāt, opus vñ capeffere iussisset, Co-
 vintum redijt, Herculis adeò res gestas omnes sibi visus su-
 perasse.

ὅς τ' ἐκείνης νῦν ἀπὸ μὲν ὅς
 νομαῖ ἁὐτῷ βινδύαξ, ἀπὸ γὰρ
 τῆς ἐκείνης τὴν καὶ ἰσθμὸν Νε-
 ρωνα, ψυχρῶς γινώσκουσιν
 τὰς τῆς θαλάσσης ἰσο-
 γαίας τὴν καὶ ἰσοπέδους οἰσιν.
 φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῇ Ρώ-
 μῃς ὀλιγαίνεσθαι, καὶ ἐπο-
 διδύνασθαι, ταῦτα καὶ αὐτῷ χθὲς ἔ-
 κούσας τῇ περὶ αἰσάνῃ ὅτι
 λιάρχῃς. Μὲν γὰρ φωνὴ δὲ, Μουσῶ-
 νος, οἱ δὲ μὴ μισσομανεῖ, καὶ τῶν
 Ολυμπιάδων τὴν καὶ Πυθιά-
 δων ἱερῶν, πῶς ἔχει τὸ τυράν-
 νῳ; τῆς δὲ λήμνης περὶ αἰσάνῃ
 οἱ μὲν θαύμαζον, οἱ δὲ κατὰ
 γέλωτος. Μὲν γὰρ ἐκείνους γὰρ, ὅς
 Μυφίπραστος, ὅτι θαυμασιῶς
 ἔχει τὸ φθίγγματ' ὅτι αὐτῷ γὰρ
 ποίως ἢ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀμεί-
 πτως τὴν καὶ μίσως ἡρμοκί-
 ας φθίγγεται δὲ κοῖτον, μὴ φύ-
 σος, καὶ βαρὺν, ἐγκυμῆς αὐ-
 τῷ τῆς φάσγγος, μέλη δὲ ὅτι
 κατὰ σκαυασμῶς βομβεῖ πῶς.
 οἱ δὲ γὰρ τόνοι τῶν φθόγων
 ὑπὸ λαίνουσι τοῦτο, ἵππερ μὴ
 θαρρῶν

dam, nō natura tamē, & graue, impendente atq; urgente hoc
 gutture: ac carmina quidem hoc pacto accurata quodammodo
 do etiā personat. Voculationes autem sonorū leuigant hunc,
 post

qui illas nunc excitat & in-
 cendit (Vindex autem no-
 men ipsi est) reuocauit ex
 Græcia & ab Isthmo Ne-
 ronem, frigide adeò maria
 dimensum. Nam æquē altē
 à terra utrunque assurgere,
 eandemq; superficiem ha-
 bere scio. Aiunt autem ipsi
 & Romanas res paulatim
 iam labi & declinare. id
 quod & ipsi ex Tribuno he-
 ri, qui impegerat, audistiis.
 M E N. At vox, Musoni,
 propter quā in Musas ita de-
 perit, & Olympiadas pari-
 ter & Pythiadas amat, qua-
 lisnam tyranno est? Nam eo-
 rum qui ad Lemnū nauibus
 veniebant, alij quidem admi-
 rabantur ipsum, alij autem
 etiam deridebant. M V S.
 At ille, quod ad vocem atti-
 net, neque admiratione di-
 gnus, neq; risu est. Nam ip-
 sum natura inculpabilem,
 atq; adeò mediocrē forma-
 uit. Sonat autē concauū quidē

θαρήρει αὐτῷ, χρομάτων δ' φρε-
 ναυθροπία, καὶ μεταβολή αὐ-
 γήων μὲν δὴ, καὶ λιθαροδία
 δυσταῖ, καὶ οὐ λιταρὸς βαδίζ-
 σου, καὶ σιῶν καὶ μετασιῶν, καὶ
 τὸ νῦμα ἐξομοιωσάτωις μέ-
 λουσιν, αὐσχυῶν ἔχοντ' ὁ μὲν
 τὸ βασιλῆα δοκῆν, ἀκε-
 βῆν ταῦτα. εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς
 λιταροῦς, ψεύγειται, ὡς
 πολλοὺς τ' οὐκ αὐτῶν ἐκπίπτει,
 καὶ τοὶ μὲν αὖτε φόδων ἐπὶ
 τηγνῶν, ἃ τινες ἐπ' αὐτῷ γέ-
 λων εἴη νόμιμα μὲν γὰρ τὸ μίτρι-
 πῶν, ξιῶν τὸ πνῦμα,
 ἐπ' ἄκρων δὴ τῶν πο-
 δῶν ἀνακλῶντ' ὡς περ
 οἱ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ. φύσει δ' ἐ-
 ρυθρὸς ὢν, ἐρυθρῇ μάτρῳ,
 ἐμπιπραμένος αὐτῷ τὸ πᾶν
 πᾶν. τὸ δὲ πνῦμα, ὀλίγον, καὶ
 ἄκρον ὡς δὴ. Μὲν οἱ δ'
 ἐν ἀγῶνι πᾶν αὐτὸν πᾶν
 ὑφίστατον, ὡς Μουσῶνι; τί-
 γνη γὰρ πονοχαίρονται. Μουσῶν.
 τί γνη μὲν, ὡς περ οἱ ὑποπα-
 λαῶντων, ἀπ' ἐνθυμύθητι
 ὡς Μουσῶν

postquam sibi ipsi non con-
 fidit: Chromatum verò huius
 manitate & modulatione
 facili quidem illa, & ad ci-
 tharæ cantum accommoda-
 ta, & ubi tempus est, ire &
 stare, & de loco transire, de-
 inde & nutum cum mem-
 bris exæquare, hæc accuras-
 se facere eius est qui pudore
 solo eo afficitur, quod rex
 videtur. At rursum si imites-
 tur superiores, huius quam
 multis spectatoribus risus
 excidit quanquam infinito
 adeò metu impendete, si quis
 ipsius causa rideat. Nutat es-
 nim plus æquo, & cum spi-
 ritum attrahit, stat summis
 pedibus distentus & refra-
 ctus, perinde ut ille qui rotam
 circumagunt. Iam verò na-
 tura rubicundus existens,
 multò magis etiam rubescit
 cum ipsi facies incenditur.
 Spiritus autem modicus,
 & ægrè alicubi sufficiens.
 MEN. Qui verò certamine

cum ipso conferuntur, Musoni, quo pacto se gerunt? Nam
 arti gratificantur scilicet. MVS O. Arti quidem Muso-
 ni, quemadmodum & qui luctando subseruiunt: sed cogita,

Mene-

ὁ Μενεκρατὴς, τὸν δ' ἀπαγο-
 ρεύσας ὑποκρίνεται, ὡς ἰαθμοῖ ἀ-
 πείθων. ἴσοι γὰρ κινδύνοιο καὶ
 περὶ τὰς τέχνας, ἢ ἐπιτείνω-
 σιν οἱ τεχνάζοντες. ΜΕ. καὶ τί
 τῷτο Μουσώνει; σφόδρα γὰρ ἀ-
 νήκοι τῷ λόγῳ. ΜΕ. ἄκουε δὲ
 λόγον ἀτόπον μὲν, ἔνθ' ὀφθαλμοῖς
 δεκτικῶν πεπραγμένων. ἰαθ-
 μοῖ γὰρ νόμου λεγόμενος, μήτε
 λεωμολίαν ἀγωνίσσασθαι μή-
 τε τραγωδίαν, ἐδόκει Νέρων
 τραγωδὸς νικᾶν. καὶ παρ' ἡλ-
 θον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην
 πλείους μὲν, ὃ δ' Ἡπερώτης,
 αἰετὰ φωνῆς ἔχων, ὁ δ' ὀδοκί-
 μιων δ' ἐπ' αὐτῶν, καὶ θαυμα-
 ζόμενος, λαμπρότερα τῷ εἶω-
 θότ' ἐπλάττειτο, καὶ τοῦ τε-
 φάνου ἐρεῖν, καὶ μὴ δ' ἀνύ-
 σαιν πρότερον, ἢ δέκα τάλαν-
 τα δόναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς
 νίκης. ὃ δ' ἠγείανεν τε, καὶ μα-
 νικῶς ἔχει. καὶ γὰρ δὲ καὶ ἡ
 προᾶλ' ἐπὶ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐ-
 τῷ δὲ τὰ γῶνι. βοῶντων δ'
 τῶν δεκτικῶν ἐπὶ τῷ Ἡπε-
 ρώτῃ,

Menecrates, tragicum his-
 trionem illum, quo pacto in
 Isthmijis perierit. Paria enim
 pericula & circa artes sunt,
 si qui in ijs ostentandis im-
 pendio elaborant. M E N.
 Quid hoc autem Musonius
 admodum enim ignarus eius
 sum quod dicis. M V S O.
 Audi igitur rem absurdam
 quidem & insolentem, at
 tamen in conspectu Græcorum
 actam. Nam cum in
 Isthmijis lex esset, ut neq; co-
 mœdia certaret quispiam,
 neq; tragœdia: Neroni pla-
 cuisset tragœdos superare. Ac
 prodierunt ad hoc certamen
 plures quidem: Epirota au-
 tem ille, ut qui voce optimè
 valeret, & ob eam artem
 etiam celebraretur, & in
 admiratione esset, clariùs so-
 lito fingebat & coronam ad-
 mare se, & nihil de studio
 remittere velle priusquam à
 Nerone decem talenta pro
 victoria acciperet. At ille
 exasperabatur, simul & in-
 sani more ferebatur: nam & auditus iam sub scena fuerat,
 in ipso videlicet certamine. Acclamantibus autem Græcis,
 Epirota

ῥώτῃ, ὡς μὲν τὸ γραμματεῖα, ἡλεούων ὑφ᾿ αὐτῷ τῷτον. αὐτὸς δὲ πικραίνοντος τὸ φθίγματος, καὶ δημοτικῶς ἐείποντο, ἡσπόμεν Νέρων ἐπὶ δευτέρων τῶν τοῦ αὐτοῦ ποικίλων, οἷον περὶ κούρας τε καὶ πρᾶγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δειλὸς ἡλεούων τίνος καὶ διθύρους περὶ δειλῶν νοι αὐτὰς, ὡς περὶ ἰγχεύειν, καὶ τὸν ἡπείρωτον ἀναστήσαντων περὶ τὸν ἀρχὴν λίονα, ἡλεούων τῆς αὐτοῦ πλὴν φάρυγγα, πᾶσι τοῖς ὀρθοῖς τοῖς δειλοῖς. Μὲν. τραγῳδίαν δὲ ἡνίαρ Μεσσήνι, μισθὸν ἔτω πᾶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἡλεούων ἰγχεύειν, καὶ πᾶσι τοῖς ταῦτα νειανία καὶ μητροκτονίαν. Μὲν. ἡ δὲ τραγῳδία ἡποικετὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἡκτιμῶν αὐτοῦ τὸ φθίγμα. τί γὰρ θανμάσθην; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν σύμμιον, πᾶσι τοῖς αὐτοῖς φάσιν ἐν πύλῳ, ἀφ᾿ ἑαυτῶν ὡς μισθὸν ἡλεούων ἡποικετὶ πᾶσι τοῖς Πυθίᾳ ἡλεούων ἐξ αὐτοῦ αὐτὸν εἰς τοῖς

Ορίσας

Epirotæ mitti scribam, quæ iuberet hunc submittere sibi sese. Sed pergente eo, & supra modum attollente vocem, populariterq; ac libere cum ipso contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui ad hoc negotium pertinerent. Nam & libellos elephantinos & duplices habebant, quibus præ se intentis, veluti pugionibus utebantur. Atq; hi Epirotam ad proximam columnam erigentes, guttur ipsius fregerunt, cadentes obuersis in rectum libellis. MEN. Tragædia autem vocit, Musoni, sceleratum adeo facinus in oculis Græcorum ausus? MVS. Quid putas? ludus hic adolescenti fuit, qui matrem occidit quoque. MEN. Si verò inter tragædias histrionē occidit execta illius voce, quid adeo attinet demirari, quando & Pythicum os, unde voces inspirare solebant,

Ορίσας τὴ καὶ Ἀλκμαίωνας,
οἷς τὸ μητροκτονῆσαι, καὶ λό-
γον τινὰ ἀνκλέας ἔδωκεν, ἐ-
πειδὴ πάτρασιν ἐτιμώρησαν.
Μυσ. ὁ δὲ μηδ' αὖτως εἰπὼν ἔ-
χων ὅτ' ἐτιμώρησεν, ὑβρίδι
ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾧ ἐστὶ, πρῶτα τὰ
ἀληθῆ ἀκούων, ἀλλὰ μεταξὺ
λόγων, τίς ἢ πεσίδσα ναῦς;
ὡς ἐπάγειν τὴ ἀγαθὸν οἰκῆν·
ἐσιφάνωνται γὰρ τὰς λιφάλας,
ὥσπερ χορὸς ἀνφῆμος, καὶ τίς
πρώτας πετάνει πλὺν χεῖρα,
παρὰ κλονόμῳ; ὅ μιν θαρ-
ρῆν τι καὶ χαίρειν, βοᾷτε, εἰ
μὴ παρακώω, Νέρωνα οἷ χιθι.
Μυσ. βοᾷ γὰρ, Μουσόνι, καὶ σα-
φ' ἐρόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἄπλε-
τε. Μυσ. εὖ γε, ὦ θεοί. Μυσ. ἀλ-
λὰ μὴ ἐπωχῶμεθα· ἐπὶ γὰρ τοῖς
λαμυροῖς. ὅ φασι

ἀἶν.

ὅ γαυδερ: clamatq̄, nisi non satis rectè percipio, Neronem
perijisse. MEN. Clamat enim Musoni, ὅ manifestius utique,
quo propius terram contigit. M v s. Euge, ὁ δι.

MEN. Sed ne gloriemur. ^b Nam
mortuis, ut aiunt, non de-
cet conuitiari.

Orestas & Alcmaeones, qui-
bus id quòd matres occidē-
re, etiam laudis aliquam fa-
mam præbuit, postquam id
in ultionem patrum fecerāt.
M v s. Hic autem cū nullo
modo dicere posset, quēma-
nam ultus esset, contumelia
à Deo affectum sese putabat,
cū tamē mitiora quàm ve-
ritas exigebat, audiisset. Sed
interea dum sermones cedi-
mus, quāenam navis ista est
quæ huc propinquat? Ut au-
tem boni aliquid asferre vis-
detur? Nam coronati capi-
tibus omnes sunt, perinde ut
chorus quispiam, qui fau-
stum aliquid nunciaturus in-
greditur. Et quidam ex pro-
ra manum protendit quo-
que, iubens & confidere nos,

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a **NERONEM** igitur.] Neronem in primis musice studio-
sum fuisse testis est *Tranquillus*, adeò ut præ se *Apollinem* con-
temneret, què ut *citharadum* pingeant pictores. Talis in thea-
tro sæpè visus est *Nero*: qui etiam statuas suas *citharadico* cul-
tu posuit. Cuius natiuitatem poëticè describit *Seneca* in ludo de
Claudij Cæsaris morte. b Nam mortuis non decet.] *Sunt*
enim iam interfecti nullis omninò conuijs aspergendi, nec in-
sectandis: ne cum larnis, iuxta proverbium, pugnare videamur.
Vnde *Chilon* ille *Lacedæmonius* vetabat de mortuis etiam ma-
le loqui, quòd nihil ingenio viro indignius crederet, quam eos
incessere lingua, qui respondere non possent, ac turpe esset cum
vmbis luctari. Huc præterea & illud *Aristotelis* referendum
est, qui in *Rhetoricis* citat *Platonem* ex *Politia*, qui scripserit,
eos qui mortuos allatrarent, videri similes catellis, qui lapides
iactos morderent, ipsos autem qui læsissent non attingerent.

PALINVRVS.

ARGVMENTVM.

DVo hi Dialogi sequentes, *Luciani* non sunt, neque
Græcè scripti etiam: sed quia à doctis *Italiæ* cum
Lucianicis eodem titulo cōiunctos accepimus: nec ho-
rum quidem lectione fraudare quenquam volumus,
præsertim cum ad exemplum *Lucianicorū* aliquo mo-
do efficti & ipsi essent.

PALINVRVS, CHARON.

Bsecro te, ô *Charon*, sine me ut iam nauim
conscendam. **CHAR.** Quis me appellas?

PAL. Ego nauita quondam illius, quem nu-
per viuentem transuectasti, *Aeneæ Troiani*.

CHA. Tūne ille es, qui apud portus *Vclinos* inhumatus ia-
sebas? **PAL.** Ille ipse sum. Sed crede cælestium nutu fieri ut

LIII 2 transuect.

transuehar, quorum prodigijs longè lateq; actæ finitimæ gentes, & ossa mea iam expiauerunt, & tumultum mihi, tumuloq; insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô iustissime Charon, patere tandem vt ingrediar. sic prospera semper sit nauigatio tua, sit solida nauis tua atque inconcussa. CHA. Rem iustam petis, Palinure, ingrediere vt libet. Vos verò tam confertæ umbræ, quid fatigatis me precibus? quid fatigatis? quænam hæc vis desiderij? Expectate tantisper, dum trans flumè hûc porto: regrediar quamprimùm. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHA. Amo te equidem, Palmure, tum propter Aeneam regem, quem mihi nominasti, qui & super omnes quos vnquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam præditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium. par enim sibi quisque parem affectat, delectatq; magis quæ inter pares sit vel cõfabulatio, vel vitæ actio. Afficiebar porrò non modico dolore, quum videbam iamdudum te in^a citiore hac ripa errâtem, incertumq; sedis tuæ. Neq; licebat mihi succurrere, propter legem mihi datam, ne quenquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subiectusq; alienæ potestati, cui parère non tam pulchrum mihi, quàm aliàs necesse sit. Gaudeo autem nunc & lætor, quòd eâ aliquando se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum releuare dolorem salua lege officij mei possim. PAL. Imò ego non minùs propter te dolebam, ô Charon, quia perspiciebam tot te graues assiduosq; labores perferentem, sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisq; vexari malis solent nauium gubernatores, qui nihil aliud in vita quàm nauigationem exercui: atque ita exercui,

exercui, ut nihil illa grauius, nihil periclitatius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas iuuenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas; quarum experientia iam edoctus sciebam probè pari malo tuo condolere. CHA. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHA. Aio gratam me habere & iucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud vnquam ab ipsa, quæ iam omnium annos supero, longæua ætate mea pertæsum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intelligo cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suæ quæque distædeat semper, viuâtque contentus nemo studijs suis, laudent verò longè, ac beatiore existiment omnes qui diuersas à se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maximè opinione sua. Nam si rectè intueri velint, cognoscent perspicuè, nullum esse in vita eorum statum qui non magnis scateat miserijs, quem non magnæ grauèsque perturbent vndique molestiæ & vexationes. Et si detur aliquando ut alter in alterius studia transferatur, quàm videas tunc sua cuique leuia videri, quæ prius præ gravitate accusabat: contraque ea grauiora, quæ prius leuia videbantur? Itaque si benè consideres, Palinure, non est ita grauis mea conditio ut censes, neque propterea quòd nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego verò integritatem tantum, iudicijque veri lucem secutus, dego contentus ac lætus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quòd desudem quotidie nauigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum, qui mecum simul ultimas

sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos iudices, Minoem, Rhadamanthum & Aëacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quanquam scepro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suæque molestiæ, & maiores fortè, quo & maiore regiminis sarcina premuntur. P A L. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione ceteras laboribus & periculis excedat. quod liquidò tibi probarem, nisi quòd vereor ne tadio te afficeret fortasè longior narratio nostra. C H A R. Imò summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & nauigantibus etiam magnam animorum refocillationem asferre solent huiusmodi confabulationes. P A L. Quando igitur non est tibi iniucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriores ullam, quàm nauarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animaduertas, quos æstus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas quoties eos torqueri fame & siti, quoties squalore etiam teterissimo consumi contingat, si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub diuo semper, & inquietas. taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium. quos patriæ eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, priuatos omni (quo nihil est in vita dulcius) coniugis, sobolisque fructu ac iucunditate, quis non abiectissimos, longèque omnium mortalium miserrimos esse iudicabit. Prætereo Scyllam.

lam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitæ usque discrimen quotidie iactantur, quatiuntur, & (quod sæpe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est qui idoneus magis quam ego, testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maximè, quæ me ex Sicilia in Italiam nauigantem inuasit, tam sæua atque horrens, ut horrore sit adhuc mihi eius recordatio. Non possum certè ut par esset, explicare tibi acerbitatē illius tempestatis, sed quanta extiterit, ex hoc facile coniecturam facere potes, quòd Aeneam ducem, cuius summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contremens grauius, atque ingementem, extentisque ad cælum manibus, beatos longè inclamantem eos, quibus ad Troiam oppetere contigisset, lamentantēque pari ab eorum morte, ac fortissima, à Diomedis gladio se ereptum extitisse, crudelem equidem diem illuxisse omnibus vltimum: neque ex numero nostro quenquam putavi euasurum, non ipsum Aeneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandævumque Alethem, quorum naues longè disiectas, ad summūque penè exitium adductas, nescio quæ vis illa nisi diuina liberauit. CHAR. Non incognita mihi narras: hæc ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ nauis? Is quidem tunc submersus concessit ad me illicò, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu deseruisti, implorans deinde opem, rogansque malum ut se vltiore in ripa sisterem: quod nunquam passus fui, quū inter fluctus adhuc corpus suum sine sepulchri honore iactaretur. Nunc agit sese circum hæc stagna mæstus atque errabundus

dus vidisti illum? PALIN. Et tum vidi, & vnicum meo-
 rum solatium habui, dum tantisper in ripa moratus, par-
 cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi eius
 interitu retulisti, cuius adhuc imago subit mihi, dum excus-
 sum è puppi, contortumque ter eum atque circumactum
 (horrendum) à fluctu, rapidus tandem æquore vortex ab-
 sorpsit. Sanè quod ad me pertinet, nihil edisseram: qui licet
 eam euaserim tempestatem, amarum tandem aliquando es-
 tiam vitæ meæ finem inueni, excussus & ipse pariter atque
 iactatus inter vndas: quod deerat, insuper ferro præterea
 obruncatus. Ex quo nec tantum mihi iunui, quàm Aeneæ
 meo, ne tantis vndis surgentibus spoliata magistro naus des-
 ficeret. Hæcine eorum deliciae, opes, tranquillitas? sic il-
 lis viuitur, sic moritur. Tui nunc & aliorum defende studia
 & artes, contendæque, si libet, maiorem esse etiam eorum
 miseriam & calamitatem, qui patrias incolentes suas, vxor-
 rumq; ac filiorum societate beati quiescunt, gaudent, ludunt,
 hortantur, amicitias colunt, exercentur commodè, habi-
 tant magnificè, vestiuntur cultè, conuiuantur lætè, cubant
 molliter, iucundos suos ac geniales agunt dies. Adde, qui
 in vrbibus optimates & primarij magnam sibi vendicant au-
 thoritatem, habenturque summo in precio atque honore,
 qui ius dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fascès gerunt,
 qui ducunt exercitus, qui vel assistunt principibus, vel prin-
 cipes ipsi magni illustresq; sunt: quibus nec optabilius quic-
 quam in vita esse video, neque beatius. CHAR. Falleris
 longè, Palinure: nam quos beatiores esse arbitraris, misero-
 res illi sunt vlla sine dubitatione. Neque enim negauerim
 sortem subiectam esse nautarum magnis malis: sed ita subie-
 ctam, vt comparatione aliarum, quæ maioribus etiam gra-
 uantur incommodis, minùs certè misera iudicanda sit. Quid
 enim

enim tristius, ut ad tuos veniam qui patrias suas colunt, quid miserabilius, quam domi suæ agere, & ita agere, ut iucundior rem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ vlla maior calamitas, quam circumdari urbem hostibus, ingruere bellum, volitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremefieri & concuti? quem- quæ fame sitiq; deficere, corrumpi aërem, occupari mœnia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici conuiuijs, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parietum ora, vim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an hæc tibi mala, Palinure, & an his quæ tu meministi, vlla ex parte comparanda? P A L. Quam vera narras, ô Charon, quam nunc vel audiens ista perhorresco? Venit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ meæ^b desolatio: Troiæ inquam, tam præpotentis olim atque prædiuitis, cuius euerfione nihil credo referri posse crudelius aut lachrymabilius: tantâq; fuit calamitatis eius magnitudo, ut longè plura etiam atq; tristiora quam tu supra memoraueris, sibi contigerint: quæ si velis, omnia tibi, ut rem certiùs agnoscas, explicabo. C H A. Haud opus est, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego hæc omnia non secus ac tu nota atq; comperta habeo. Nam & mihi renunciauerunt ut quæq; aduentabant animæ ex illo bello profectæ. Nihil certè, ut nunc tu dixisti, peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabilius. P A L. Paxo ut iubeas: sed aduertas, Charon, grauisissima licet hæc sint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum quæ supra exposui. C H A. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipsis quidem met ciuitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miseriam. Vade oro, & per ciuitatem, plateas, porticusq; discurs-

re: quid aliud offendes, quàm oblatrantium maledicta, insimulationes pestilentissimas, optimi cuiusque dilacerationem, quid non? exploratorum insidias, invidentiumq; venena. Diuerte modò gressum, & artificum mercatorumq; tabernas ac conuentus pete: quid aliud deprehendes, quàm sermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesq; manifestas? Transfer dehinc te in fora publica, sedesq; iudicarias: quid aliud audis quàm vndique omnia magno strepitu ac clamore misceri? Quid intelliges aliud, quàm cades, hominum compilationes, furta, grassationes, conspirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, nisi litigatorum iurgia & contentiones, testium periurationes, causidicorum præuaricationes, iudicum corruptiones, præsidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obuiam tibi habebis, quàm exultantes improbos, lugentes bonos, oppressas viduas, proculcatos pupillos, egentes prostratos? Attolle postea altiùs oculos, & atria principum perscrutare, quam non videbis ibi assentatorum exaltationem, speculatorum acceptionem, militum audaciam, fceneratorum voracitatem, quæstorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque insolentiam? Quas non concussiones? quas non populationes? quos non innocentes accusari, criminari, carcerali, proscribi? P A L. Grauiæ hæc nimis ac miserrabilia. C H A. At restant alia, quæ non minùs tibi grauiora & miserrabiliora videbuntur. P A L. Perge. C H A. Quæ fortassis etiam grauiora & miserrabiliora iudicabis, quoniam domestica ac frequens magna est eorum pestis. P A L. Fare. C H A. Nolo tibi, Palinure, afferre in medium graues longosq; artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus causidici, cæterarūq; disciplinarum sectatores, astus, algores,

algores, inedia, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, cædes, districtas habitationes, infinitaq; agendi, curbandi, vrescendi incommoda vel fastidia, lassitudines, vigiliæ, sollicitudines, odia, & infamationes. Nam si complecti cuncta sermone meo atque exequi voluerim, tot tantaq; discenda se offerent, vt præ longitudine malorum ac mole, citius nauigatio nostra quam oratio finem possit inuenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum quas inter domesticos parietes, tum seruorum, tum vxorum ac filiorum molestias ac turbationes pessimas perferre solent, qui gubernationi præsunt rei familiaris. Quam si ita vt naualem expertus esses, facile quicquid dicturus sum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam seruorum primò in dominos semper prompta maledicta, furta, impositiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, somnolentiam, tarditatem, ignauiam, nemo est qui non videat magnam asferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius esse fertur, quæta animi cum amaritudine aspiciant parentes vel ægroscere, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, satis existimo etiam te intelligere. Quam verò grauem & anxiam credis esse eorum vel parturitionem, vel educationem, vel institutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, suspirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immensaq; adeò cura aluerunt, vel parum sibi audientes, vel rebelles ac infestos postea habere contingat? quam dolenter eos ferre arbitraris dum insani & vecordes sunt, dum hebetis & crassi ingenij, dum effeminati & molles, dum dilapidant & euertunt patrimonium, dum nulli bono operi & studio intendunt, dum per præcipitia vitiorum omnium vitam ducunt suam?

Quid

Quid de vxoribus loquar, quas dos tumidas, genus insolentes, forma suspectas, deformitas reddit inuisas? quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigiosius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ iurgijs semper & contentionibus obtundunt viros, quæ semper conqueruntur, semper exprobrant, semper insidiantur. Quibus quum desint cætera, nunquam tamen lachrymæ, gemitus & suspiria. Quæ cæca sua (qua tantum ardent) ornamentorū ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quæstus, in dira scelera. Non refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos coniuges, nemo satis vnquam meo iudicio enarrare posset: sed magnum doloris argumentum præstant, & grauissimas cædes, & ingentia quæ sæpe propter corruptas vxores bella exarserunt.

PAL. Hoc plus quàm vellem, scio: nam arduū illud quod ego vidi Græcorum & Troianorum bellum ^b propter Helenæ raptum, in eam excreuit rabiem, quam nulla mundi religio ignorauit. CHA. Quæ toti Mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palimure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, vt stupefscens etiam præ miseratione coniugalem vitam lachrymares.

PAL. Hui quid narras? CHA. Narro quæ quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coquinata? CHA. Minimè: id nunquam dixerim.

PAL. Atqui multas memini me vidisse ea præditas honestate, ea religione, ac vitæ integritate, vt diuinum quiddam magis quàm humanū redolere viderentur. CHA. Et multas utiq; eiusmodi esse confiteor, sed eas quidem, quæ optimis honestissimisq; ortæ parentibus, ebiberunt à primis annis sobrios & castos mores: quæ sanctis parentū suorū exemplis educatæ,

educatæ, vitam instituerunt, peccare castigatæ, sapienter ad
mansuetudinem edoctæ, ad pietatem, ad fidem, ad diuinum
cultum, ad rectū compositumq; regimen rei familiaris. Quæ
se à thymis, saltibus, iocis: quæ se à spectaculis, ab immoder-
stiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum
quæ contra sanctitatem, quæ malis institutis, peruersisq; pa-
rentum exemplis imbutæ, molliter vixerint, assuefactæ deli-
cijs atque turpi ocio, quæ nihil nisi saltare, canere, fides pul-
sare didicerunt, quæ præterea oculis suis hauserunt, matrum
præsertim obscenitates & immunditias: hæc qua fide &
integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tan-
quam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde ra-
rior etiam quàm reris, est hymenalis honestas, quo qui eas
vel emendatis instituunt moribus, vel sancto inuitent exem-
plo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in
publicum quæque etiam procaciores, aperta fronte, directo
gressu, quasi pudicitiam ipsæ consecrassæ videantur. Et quæ
secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induer-
int, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosq; ea,
vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitrami-
ni. At ego nihil quàm quod res habet, de eis iudico. nuda e-
nim hîc omnia atque aperta sunt. Non veste hîc teguntur
maculæ, non pallio obnubuntur scelera. exertos omnes ac
nudatos, rerumq; omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet.
Quicquid in vita malè tentatum, malèq; actum est, hîc
fronte coram ipsa demum gestatur, despoliatur, ostentatur.
Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota ha-
beo crimina, qui quorumcunque etiam nudas, ita ut prædixi,
transueho umbras. Quàm proinde ingentem video earum
turbam, quæ cum impudicitiam longè apertam ostendant
suam, pudicissimæ tamen in vita habeantur: Quantas secum
in ma-

in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditi-
 ones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscenos amores,
 quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas e-
 nutritiones, quot alieni seminis susceptas messes? At, quod
 ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi
 extinctas uxores. Laudant inter cœtus & prædicant quasi
 pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epi-
 grammata condi, orationes scribi & pronunciari curant, in
 laudem ac memoriam castitatis fideiq; earum sempiternam.
 An hæc tristitia & amara esse censes, Palinure? Et an com-
 parationem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea
 seueritate & acrimonia recensuisti, ut cætera lata, fausta,
 deliciarumq; plena (si tibi fides daretur) existimanda es-
 sent? PAL. Haud equidem tanta in ciuitatibus priuatisq;
 domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidisse
 sem. CHA. Ita proficit, inexpertos sermonem aliquan-
 do inire cum his qui multarum rerum vsum atque experien-
 tiam habent. PAL. Ita fit. CHA. Quod si animad-
 uertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam
 animo insensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam.
 Nam huiusmodi res duræ assiduo quodam vfu & assuefac-
 tione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas verò
 ego memorauì, cum animum magis affligunt, non ita vsum
 & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Con-
 sentio tibi iam, gaudeoq; in eam lucem te illustrante perue-
 nisse, ut intelligam tam magnam aliorum & maiorem etiam
 quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelli-
 gere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nau-
 ris, sed cæteris insuper quibuscunque mortalibus beatiore
 sint. CHA. Cur? PAL. Quoniam omnibus abun-
 dent atque affluant bonis. CHA. Quibus? PAL. Ho-

nore, gloria, opibus, delicijs, amicis, potentatu, imperio.
 CHA. Hisce? PAL. Hisce, & multò pluribus. CHA.
 Erras. PAL. Errorem hunc optâssem in vita mihi. CHA.
 Deliras. PAL. Maluisssem ita delirare, quàm tua cum sen-
 tentia sapere. CHA. Quid si nihil illis miserius? PAL.
 Quid si nihil beatius? CHA. Haud vnquam hoc mihi de-
 monstrabis. PAL. Non tibi ij beati videntur, qui quicquid
 ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? quibus
 conuiuandi, cubandi, vnguendi, lauandi, ludendi, venandi,
 aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper fa-
 cultas sit? Quibus quotquot velint concubitus fœminarum,
 quotquot velint arua, equi, canes: quibus tot sunt serui, tot
 exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum pos-
 sideant auri, gēmarū, vestium, supellectilis? Quibus audiant
 omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant,
 laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant,
 proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos,
 trucident rebelles? CHA. ^d Non est tam magna vt existis
 mas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certè fastidium
 tanta bonorū continuatio, tantâq; affluentia, neq; sapit tan-
 tum, quæ non aliquando intermititur voluptas. Præterea
 quomodo eos tu beatos iudicare potes, qui tantis opibus atq;
 delicijs suis nunquam fruuntur cum iucunditate, nunquā cum
 gaudio? qui in tanta rerum copia nunquā exhilarent se, nun-
 quam releuent animū, nunquā exultent? Qui tanta licet bo-
 norum vbertate redundantes, tristitia tamen semper obdu-
 cantur, sollicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non
 tibi multò optabilior videtur priuatorū conditio, quorum &
 vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendes, ma-
 iores sunt? quos summa semper cōdit hilaritas, mulcet festi-
 uitas, explet alacritas? Quantā putas afferre delectationem,
 quæ

quæ communis cum vxoribus & filijs vita exigitur, dum cubant tutè, vescuntur latè, iocantur modèstè? Quàm dulcem esse arbitraris amicorum inter se & æqualium parem vitam, domesticum vsum, frequentem conuentum? Quid eorum amore suauius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis lætitiæ & exultationis habeant eorum conuiuia, ludi, cantus, saltationes? quantum dilatent animos & permulceant? quantum emanet melis? cuius nec stillam principum aliquis degustauit. **PAL.** Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam, atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias iocosq; versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur, & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. **CHA.** Etiam, vt video, iudicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum asferre possunt iudicium exteriora corporis, quæ velamenta quædam magis sunt veritatis? At quid certi promittere & ostentare potest? frons hominum, quæ plures quàm Proteus species mentiri, atq; in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latèbræ: quas si peruidere ita vt frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atq; strepitationum aciem introspiceres, quot angores, sollicitudines, suspiciones? quot pestilentes morbos & perturbationes? quanta aperirentur vlceres, quot plagæ & cædes, quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? quæ nec somnos eorū quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium iucundum, nec delicias iocosq; lætos esse permittant. **PAL.** Nesciebam adhuc hæc eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. **CHA.** Contingunt tanta propter graues

graues inimicitias, acerbâq; odia quæ continuè cum finitimis ciuitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit vt ingrauescentibus odijs, incrementibusq; iniurijs, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi grauiter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (vt aiunt) volantes, gaudere & letari nunquam, tristitia & mœrore detineri semper. P A L. Adducis me faciliè vt credam suspectas eos habere finitimas ciuitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur. Cum suis verò quibus imperant populis, nihil accipere possum nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint inimiciæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captiuantur hostes, populationes fiunt, trophæis decoratur patria, victorijs celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se letitia, atque erga principes fides & amor crescit. C H A. At tantum narras quæ prospera sunt & læta, ac quæ frequentius accidunt aduersa & tristia prætermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam verò vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis deiici. Sed maiora hæc prætereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & cædes sustinent, comperies longè maiore damno quàm lucro partas eorū victorias consistare, discussâq; ratione decessisse plus illis, quàm accessisse. His adijcias, vt populorum etiam suorum odia, nedum finitimorum intelligas, quòd ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo nauis

gio, longa armorum & machinarum preparatione : quæ quum magno & inæstimabili constant sumptu, nec proprii suppedient redditus, necesse est nouis vectigalibus vexare populos, nouas indicare præstationes, nouas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire æs omnium, eradere marsupia, imò viscera pauperum, paruos atq; magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, vt quum inuisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque nullius fidei, nullius amicitie credere, coniectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, vt quos iniuria affecit, nunquam reuocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moueri posse putet: proinde magis insurgitur, grauiore iur in iniurias. hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios iugulari aut strangulari iubent. Voluntate pro ratione vtuntur. Eorum quoq; quos tantis læserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, seruos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum ceteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuiuntq; ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim ciuitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odijs incenditur, coquit nouas cogitationes, noua consilia molitur. Mox eò deueniunt, vt hæc intelligentes videant quantæ ruinæ quantoq; præcipitio subiaceant, quàm tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expauescere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est pœnarum omnium) timere hostium insidias, ciuium conspirationes, domesticorum prodiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris

stris, non necessarijs, non germanis, quorum maiorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant. Arcent se ab aspectu & præsentia omnium, cingūt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumuallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil iucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum maiore etiam vigilant. Terret illos conuentus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi prægustati sumuntur. Suspecti pellicum & item vxorum tori: quibus mirum est cur sine cuiusquam prægustatione congregiantur. Ipsos verò quorum se custodiæ commiserunt non minùs extimescūt, quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eò magis augetur eorum timor & miseria, quò armatos pro firmiore illos præsidio esse necesse sit. Quare alieni genas & barbaros homines, atque abiectissimos quosq; sibi deligunt, eosq; frequentius comitantur. Dehinc sæpiùs ac exterminant, quò salutis suæ, si non alia, at saltem hac viâ consulere possint. Quid fœdius & ignauius dici queat, quam hominib; immanibus ac flagitiosis se committere: suos verò, prudentes, sobrios, iustos spernere atque deuitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuas & ingēs semper angore afficit metus, quo nò modò animi grauiter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quanta istæ eorū deliciæ: quanta gaudia, qui tranquillitatem nūquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atq; omnium dulcissimi boni? Quæ nam vbertas ista bonorum, quæ distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque

gustent vnquam? Quanta ista imperij bona, quæ quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? ignari rerum suarum, nesci omnium fermè quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his præsertim, quos præ cæteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficijs, illos pœnis afficiunt? Quodq; grauius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque lædunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exarscunt postea populorum odia? si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamq; optanda imperia, cum quibus & seruitutē pessimam degant? subiecti tantis perturbationibus, tantis insidijs: subiecti ipsis etiā quos sibi subiecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedi- bus: clausi intra arces, quasi magni alicuius criminis rei: coarctati instar ferarum: exclusi ab omni quæ foris capitur recreatione, & priuati libertate: quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modò, sed cæteris insuper quibuscunque animantibus: cuius priuatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? P A L. Non credis Charon bonos aliquos, mitisq; & moderatæ naturæ Tyrannos esse? C H A. Imò multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel inuasert, sint summa quamuis bonitate præstantes, adèò illicit eos, illicitensq; deprauet, ut vita potiùs quàm imperio quod iam occupauerunt, carere possint. Vel ad conseruandū, vel ad amplificandū contendunt vnguibus dentibusq;: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non

confer-

conseruationis amplificationisq; suæ gratia, multis magnas inferre iniurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimâsve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ planè ita vt narrâsti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam præstans atque excellens bonum, tolerabiliore reddit tantas quas modò exposuisti miseras. Dulce quippe est mandare alijs, præferri omnibus, eminere, præcellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assurgere sibi, via decedi, inclinari ceruicem, flecti genua, audire laudes suas, & rerum bene gestarum decantationes. Quæ quum & diuina numina plurimum capiant, facile intelligi potest, quantum & his quoque mortaliū mentes capiantur. CHA. Quæ tanta capere potest Tyrannos vllos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se cerò inuisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudentur, si audiantur, si sibi assurgatur atque incuruetur, intelligunt palàm vel assentationis vel timoris causa id fieri. Quare non est ita dulcis vt putas, huiusmodi honoris & gloriæ extersio magis quàm exhibitio. At verò dulcior is est qui in priuatos homines ab amicis & beneuolis honor exhibetur propter aliquod eorū egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera ista gloria, verus iste honor, ac dignus quidem quo & diuina numina capiuntur. PAL. Nullam ergo video causam cur tantopere imperia desiderentur, desiderataq; conseruentur: nisi quòd habèdi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maximè expletur. Quò enim quisque plus auri, agrorum, ædificiorum, oppidorum acquirere possit, nullo parcat labori, quantumuis magno & intolerabili: neque vllus tam amarus labor, quin propter quæstum & maiorem rerum cumulationem dulcescat. Ita quum tyranni super omnes plus

possideant, super omnes etiam beatiores videntur, licet eae-
 ra cis tristitia sint atque peracerba. CHA. Neq; istud quidē
 affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit diui-
 tem maior abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim par-
 uo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati vitæ suf-
 ficiat. Is abundē est locuples, propter honestū, quod facilius
 implere potest, desiderium: quod quum & impleuerit, libera-
 tus est ab omni qua alij rapiuntur habendi anxietate. Qui
 verò quantumlibet diues plura concupiscit, pluribus indiget:
 quia perseuerante acquirendi insatietate efficitur minus vo-
 ei compos. Quò enim magis crescit multarum rerum pos-
 sessio, magis etiam cupiditas: neque finem vnquam habet
 vorago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quisque
 vel locuples multitudine, vel pauper paucitate diuitiarum:
 sed vel rerū magis implemento, vel necessitate. Nam si mul-
 titudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi diues,
 qui minus habet quàm necesse esset? Quare quum neces-
 sitatem sapiūs magnam patiantur qui tantam imperij molem
 administrant, indigentiores etiam putandi sunt priuatis ho-
 minibus: quibus licet tenues sint opes, an necessitatibus saltē
 suis vel pares sunt, vel superiores. Taceamus graues quas
 quotidie expilationes vel rapinas perferunt à quæstoribus
 suis, & ab his maximē quorum fidei magis credunt: qui quò
 maiora etiam nacti sunt imperia, eò maiora vtiq; furta, ma-
 ioremq; proinde rerum suarum diminutionem patiuntur,
 à quibus priuatos saltem homines liberos esse constat, qui
 & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius
 omnia intueri possunt. Dicamus verò curas & labores quos
 in administrandis tantis opibus, gubernandoq; tanto poten-
 tatu tolerare eos oportet, quorum fortiores quàm Hercules
 humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem:
 plures

plures etiam quàm Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque distribuendam: plura quoq; quàm Iani aut Verummi capita, ad intelligenda examinandaq; tot ac tanta cùm hostium tum populorum suorum quæ illis negocia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? quæ tanta soliditas, quæ non concutitur? quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cuius est tanta valetudo tantum robur, qui se tam vasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cuius est adeò æquabilis & moderatus animus, adeò perseverans, quin tam multis tamq; cōtinuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoq; confringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui hæc vltima loca colimus, loquamur. Vtrum putas, Palinure, beatiorum esse, vel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil præter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: vel Plutonem, tam lati tamq; immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis iudiciū prolaturus. Crede mihi, minimè meum cum suo statu commutare. P A L. Quare? C H A. Quia letus ago, & summa cū quiete. Non ullius rei ullam gero, nisi transuehēdi hæc huc descendētes animas, & conseruandi incolumem hunc faselum meum, sollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid est quod me grauet. Quum enim propter vetustatem fatiscat aliquando rimis, curare me oportet ut restituatur integritati suæ. quare eum consuo sæpius, & obstruo si quid rimarum est. hæc omnis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis diuinitatibus suis, ac regno tanto, nunquam letatur, nunquam quiescit: tot curis carpiur, quot repletur hic umbris locus. Implacatum semper habet ubique animum. hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus ministris. huic mandat, illum terret, alios acciri iubet. Metum illi om-

nia incutiunt : nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Sæpe illum trepidare cogit lampas Phœbi, ne vlla ex parte irradiet regno suo. Sæpe & fulmen magni fratris, ne penetret Auerna atq; labefaciet. Quoties vidi ego illum, dum rebus suis timet, inuectum summo curru peragrarè omnem hanc regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, ascendere etiam in superum orbem, circumire terras, peruestigare quodcunque periculum perferre posset, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ quum multis in locis, tum maxime ea solet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam eum terrent, propter magnas reluctationes Typhæi gigantis, quibus totam conquassat illam patriam. Nam postquam ipse ausus fuit bella inferre cælo, iniecere superi eius corpori Trinacriam, sub qua ab omnibus vndique montibus pressus & grauatus, conatur sæpe se attollere, impositaq; sibi reijcere: proindeq; magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut hæc loca nostra concutiat grauiter & tremefaciat. Cogita nunc quàm læta & optanda sit sors huius inferni tyranni, cuius tot diuiditur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat præcauere pericula, tot dispensare ministeria, omnia per censere, omnia corrigere, omnia vel ipsum gubernare, vel alijs gubernanda committere. Attende rogo, & vel ex hoc vno collige eius felicitatem. Nam si me deficere contingeret huic nauiculario ministerio, quod ita necessarium est ut vides, necesse esse eum vices meas subire: ne alioquin deficiente portitore, regno suo malè succederet. PAL. Hoc profectò non modò verum esse video: sed manibus etiam ipsis (ut aiunt) tango. Nam ea nocte qua aliàs somno grauatus è puppi in mare excussus fui, id continuò sensit Acneas meus, qui errantem sine magistro nauem intelligens, gubernauit eam tota ipsa nocte, non indignatus quòd quæ
sceptrum

sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno eius germano nihil loquor. non me latet, quantos & ille labores ac curas sustinet: sed id præcipuè scio, quum temeritate Phaëthontis totus penè orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantum tanta cœli mœnia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, explorauit. Prætereo tertium fratrem, moderatorem vndarum, cuius plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari possent, sed præsertim quæ sub illa quoque Phaëthontea conflagratione ad summum penè usque exitium cum toto regno suo eum affecerunt. PALIN. De hoc possum, quod oculis meis vidi, afferre testimonium. Vidi enim quidem tempore illius quam supra retuli, horrendæ apud Siciliam tempestatis, commotum grauiter Neptunum, & ex alto prospicientem vocasse ad se Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tempestate, placasse oceanus omnia, atque tranquilla reddidisse. Quod argumentum præstat mihi euidentis plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latissimo imperio suo paria sint, curarum suarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne iam beatam esse tyrannorum vitam? PALIN. Minimè. CHAR. Optaresne viuens eorum sortem? PALIN. Ut quid optarem, in quo nihil omninò optandum esse manifestè intelligo? CHAR. Ergo certè eos arbitraris miseros? PALIN. Non miseros modò, sed omnium etiam miserrimos. CHAR. Mirum quòd modò eos tanta frui beatitudine prædicabas. PAL. Quid mirum, si cæcus laudet tenebras, quas postea luci res situtus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam? PALIN. Restant item alia? CHAR. Et alia, & grauiora. PAL. Quid audio grauiora? haud vnquam istud credam, posse his quæ modò dixisti, grauius aliquid

addi. CHAR. Crede quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus iam ripæ. non possum longiora tecum iam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas auidissimam expectationem meam. CHAR. an caterarum umbrarum quas in littore reliqui, auidissimam etiam expectationem vis ut fallam? PALIN. Non diu moraberis, perge, o mi Charon. CHAR. Imò diutius quàm soleo, demoratus sum: sed lentus etiam nauigavi propter te, cuius confabulatione delectabar. PALIN. Age, ergo, ut facis, lentiozem protrahe nauigationem, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CHAR. Ea tandem est tibi audiendi cupiditas? PALIN. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te scire velim, quod ^h plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censebitur, cuius summam quantumvis & plenā beatitudinem minima omnis disturbance violare & auferre potest? Sanè quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia sint, nulla tamen infirmior fors est atque mutabilior, quàm tyrannorum, quorum etiam quò maior sit exaltatio, & sublimata magis status altitudo, magis est proinde, quum mutari eos contingit, casus & ruina. Inde tantæ tyrannorum prodiones, euersiones, trucidationes, ut nemo eorum ferè vnquam euaserit, qui non vel regno depulsus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & pessima morte casus vel peremptus sit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si tamen illa felicitas appellanda sit) tam tristi postea tamq̃ amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas ijs tantum mortales subiectos malis esse, sensimus & horum magnam partem aliquādo nos inferi, licet tam valida nobis &

munita

munita sit ciuitas, tam firma & præpotens, atque omnibus
vndique præsidij circumsepta. Non possum sine dolore me-
minisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus hæc
regna penetravit: perfregit fores, inuasit regem, exterruit
reginam, quam & antè socij eius rapere adorti erant, abs-
traxit Cerberum, vinctumq; cum catena tum magna vi in or-
bem duxit, concussit loca omnia, trepidare omnes vmbas at-
que ipsos iudices fecit: me quoque non modicum læsit, quem
erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsusq; graui-
ter in mediam paludem exturbauit. Timui equidem tunc de-
solatum iri barathrum totum. Credidi tunc supremum Plu-
toni finem aduenisse regni sui: neque minùs illum cum coniu-
ge in prædam duci ad superos, quàm tartareum canem: sed
paulò humaniùs cum eo actum est, quàm opinabar. Nam tan-
dem sibi ac regno suo benè consultum est: neque tamen ita
consultum est, quin tricipiti custode suo, qui tam pernecese-
sarius erat, spoliaretur. Quòd si opinionem meam, quæ com-
munis erat, fata coæquassent: tunc cernere fuisset, virum bea-
tior vel meus vel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidò
nihil ambigo, priuatus fuisset hac nauicula: hoc enim ha-
beo tantù quod adimi mihi possit. priuatus etiam fuisset res
ge meo: sed quotquot alios voluisset reges, proculdubio in-
uenisset, qui ministerio meo indigentes, seruitium meù per-
libenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri fecissem, quòd
pro vetusto & attrito, qualem hunc intueris, nouum mihi
& magis solidum lembum acquisissem. At Plato quantas
opes, quantos honores, quantum regnum amisisset? quan-
tam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui
neque par aliud regnum, vti parem ego vel meliorem nauim:
neq; parem alium famulum, vti parem ego vel meliorem do-
minum inuenisset. Excedo iam modum dicendi: sed si tem-
pus sit

pus sineret, narrarem & quibus olim curis vexatus, quanto-
 que timore perculsus propter bella Gigantum fuit summus
 Olympi rector: cuius narratio maiorem etiam auget eos-
 rum quæ supra dixi, malorum confirmationem. PALIN.
 Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mortalium fuit, qui
 maiora quàm ego vnquam viderit eorum malorum exempla.
 Quid enim extitit his temporibus Troiano rege maius? quid
 opibus suis cumulatus? quid operibus munitius & pulchrius?
 & quid demùm exitu tantorum bonorum tristius? quid cru-
 delius? quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduũ & lon-
 gum bellum, tot cruentas mortes natorũ suorum. Vidit euersam
 funditus & incensam urbem. Vidit latrantem coniugem,
 captiuatas nurus & filias, populationem tantarum di-
 uitiarum: ipse quoque, quod vltimum restabat illi senectutis
 suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte
 consumptus est. CHAR. Quis melius me hæc nouit, qui
 cunctos hac scapha transuexi? A quibus & omnem calamita-
 tatem suam seriatim perdidici. Notus est mihi abundè Priamus,
 cuius cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus
 est Troilus, noti Hector & Deiphobus, nota est cætera tot
 filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello
 perierunt Troiani pariter & Graij duces. Nota est infinita
 quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore
 longiorem interfectorũ multitudinem huc descendisse, quàm
 illo: quo ita lassatus fui, vt præ multitudine omnibus trans-
 uehendis minimè hæc cymba sufficeret planè. Quid opus est
 tibi monitore ad aperiendas eorum misérias, quas tu subie-
 ctas oculis tuis habuisti? Quòd si pro angustia temporis li-
 ceret (iam enim video propius nos applicare ripæ) narrarent
 & millia aliorum tyrannorum, ex quibus cresceret etiam ma-
 gis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud possum quod
 certo

certo scio, tibi verum confirmare, nullum ferè me vidisse vnquam tyrannorù huc descendentium (descendunt porro omnes) qui non vel alicuius veneni infectionem, vel magnas vlcera cicatrices, & sanguinolenta alicuius mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est videre tot ac tantos necatos, confossos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc se tantis in malis tyrannum vnquam esse optabit? quis imperia assequi quæret, quæ iam certius certo cognosco magis fugienda esse, quàm Medusæum caput? CHAR. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hîc apud inferos grauiora etiam illis parantur, perhorresceres & longè magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hîc tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, scelera quæ patra: mortales, hîc aliquando impunita esse? PAL. Hoc modò animaduertebam. CHAR. Animaduertendum est igitur tibi, quodcumq; in vita peccatur, pari demùm post mortem & respondente peccatis pœna puniri. Nā vt capias quod dico: si tu, Palinure, artem tuam nauiculariam viuens malè exercueris, si in dominum tuum mali quicquam vel cogitaueris, vel commiseris, si inaudiens dicto suo extiteris, inuenies hîc tibi præparatas his quæ deliqueris, similes pœnas. PAL. Nihil profectò, Charon, scio quod malè egerim, vel in dominum meum peccauerim, nisi somnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certò quàm debebam, me gessi. Nam magno in periculo nauim simul & dominum quem reuehebat meum reliqui, nisi vigilantior ipse & cautior melius sibi consulisset: sed pœnarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è naui te dimisero, ad seueros iudices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Duceant quoque te in examinationem, scrutabunturque crimina

tua. Videor verò videre quali te iudicabunt pœnæ subijciendæ
dum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi pœnam
statuent. Nam quum somno peccaueris, æterno etiam te
somno damnabunt. PALIN. Dormiam ergo in æternum?
CHAR. Ita puto: nisi grauius sit aliud peccatū tibi. PAL.
Sic mites habeam iudices, vt non sit grauius aliud mihi.
CHAR. Nullam ergo nisi somni pœnam patieris. PAL.
Non hæc grauis pœna mihi videtur. CHAR. Neque asinis
etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute præ-
ditis viris grauiſſima existimatur. PAL. Quas verò, dic,
pœnas perferent tyranni? CHAR. Audistot clamantes &
lamentantes voces? tot horribiles planctus? tantum stridor-
rem ferri? tot tractus catenarum? PAL. Delectabat me adeo
fermocinatio tua, vt his minimè animū intenderem. Sed quid
audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore pœnæ
aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt hæc quæ
audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere
quenquam incluserint, spoliauerint, flagellauerint, trucidæ-
uerint, in summum luctum, in summam egestatem & calami-
tatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis iudiciis
ad perferendas pares pœnas. Ideo teterrimis quoque ar-
ceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, cæsi membra,
ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt quan-
tos audis gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, cla-
mores atque eiulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an
his pœnis plectuntur qui magni atque primarij tyranni assi-
stūt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum
maximè committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vi-
ta illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistūt:
nam iisdem quoque malis subiecti sunt. eadem enim sunt in
eos populorum odia, maiora etiam inter se, eadem curæ, ead-
dem pœnæ

dem pericula: & quod miserabilius est, deijciuntur sæpè à tyrannis suis, & vel carcere, vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamq̃ generalis omnium calamitas. Vllam verò prorsus esse putas hominū sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imò beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt cætera Mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conseruantes, exiulerunt animum altius ad gustandam diuinam excellentiam, humana quasi sordida & abiecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamq̃ iucunda res est, vt incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & præstans est eius possessio, vt summa quadam vbertate ditet possessores suos. quam qui verè est assequutus, nihil præter literarum studia dulce, nihil præter Dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum prædulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta præeligit, custodit, amplectitur. Reliqua verò mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fucō, mendaciora hilo, inaniora hila, ieiuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abiicit, conculcat: contentusq̃ seipso, ac honestissimis suauissimisq̃ studijs suis, totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, lætam & iucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamq̃ stultas, & vltro sibi quæsitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, prædicant, admirantur, beneuolentia complectuntur, fauore prosequuntur. Quàm verè hic beatus est, qui conscientia suæ innocentia & integritate fruitur? Quod primum est, & dulcius omnibus, bonus seipsumq̃ sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur,

non timet largas (quibus caret , quasq; nihili facit) diuitias sibi à potentioribus eripi . Non timet à quocunq; se lædi , qui nec quenquam se læsisse certò intelligat . Quàm verè hic felix est , qui tot tantisq; semotus curis & periculis , tantarum vacuus perturbationum , sibi semper alijsq; iucundus , lætetur semper , & omnibus quotquot sunt mundi honestis , & his etiam quæ cælibum communes sunt , perfruatur voluptatibus : qui humanioribus sanctioribusq; deditus studijs , contemnat omnia , contemnensq; omnia possideat . Nam is possidere omnia videtur , non qui omnibus abundet , sed cui nihil deficiat . Porro illi nihil deficit , qui nihil concupiscit . Concupiscens autem nihil , contemnit omnia : contemnensque ita id assequitur quod desiderat . Desiderio verò suo frui , ea demum vera & sola beatitudo , beatorumq; omnium plenitudo est . P A L . Hi ergo quum nihil mali egerint , pœnarum etiam nihil patiuntur . C H A R . Nihil prorsus , imò propter transfactam benè vitam , meritum magnum assequuntur . P A L . Quod ? C H A R . Vel cœli sunt incolæ , communicantq; æternum illis cœlestibus bonis : vel si huc descendunt , mittuntur in Elysium : qui locus est quietis ac deliciarum , ubi sedes fortunatæ , campi aperti , læti , omnium omnino pœnarum expertes . P A L . O si mihi ad mortales redire aliquando contingeret , inclamarem quàm magna possem voce , admonerem de suo quemque officio & dignitate , accusarem tantam laborum frustrationem , tantam curarum vanitatem , tot corruptas opiniones , perversaq; iudicia : sed quàm maxime increparem , qui vel magistratu quopiam magno vel imperio cæteros antecedunt : ostenderem tanta quæ ante à ignorabam . sed te docente nunc intelligo , mala eorum grauissima , dictu horribilia : reuocarem omnes à vitijs , ab inferendis iniurijs , ad meliorem victum , à superflua agendarum rerum cura : incenderem

derem desiderio virtutis, laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, grauitè, castigateq; viuendum, ad se cognoscendum, ad contemnendum tot caduca, & somni cuiusdam vel ombrae magis similia munda bona: inuitarem ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia literarum, ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. CHA. Et rectè sanè: sed vides nos ripam attigisse, egredere iam. PA. Et iam egressus sum. Ad iudices eo. Placidam opto tibi semper nauigationem. Salue, ô Chæron, & vale. CH. Et ego ad reliquas ombas redeo. Placidus opto tibi semper iudices. Salue Palinure, & vale.

GILBERTI COGNATI ANNOTATIONES.

a CITERIORE hac ripa errantem.] Secus inferorum amnium ripas eos vagari alibi docuimus, qui sepultura carerent. b Desolatio: Troiæ.] De ipsa Troia atq; eius excidio annotauimus quædam in libro de Sacrificijs. c Propter Helenæ raptum.] Helena publica pestis Asiae & Græciæ, ut cuius gratia tam atrox & diuturnum bellum cum tanta hominum & rerum impensa pugnatum sit. d Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo.] Commendationem vitæ priuatae ac mediocris, quæ omnium maximè tuta est, cum regum & diuitum vita sit contrà plena miseriæ, metus, timoris, curarum & insidiarum hic habes, tum apud Euripidem in Iphigenia, & in Aulide. Multi enim ex principibus foris ac intrinsecus beati apparent, sed reuera non sunt, imò miserius ætatem agunt, quàm etiam infimi quique. e Quàm dulcem esse arbitraris amicorum inter se, & æqualium parem vitam.] Cicero I. Officiorum: Nihil amabilius, nec copulatius, quàm morum similitudo bonorum. in quibus enim eadem studia sunt, eadem voluntates, in his fit, ut æquè quisque altero delectetur, ac seipso, efficiturque id, quod Pythagoras vltimum in amicitia putauit, ut vnus æquè fiat pluribus. Hæ autem

N n n

neceffi-

necessitudines sunt communes eorum utriq; quibus uterq; cum altero æquè deuincitur. Idem Cicero in lib. de Amicitia Lelius: Recordatione nostræ amicitie sic fruor, ut beatè vixisse videar, quia cum Scipione vixerim, quo cum mihi coniuncta cura de rep. & de priuata fuit, quo cum domus fuit & militia communis, & id in quo est omnis vis amicitie, voluntatum, ac studiorum summa consensio. f Frons hominum.] Monemur hic. non temerè fidem habendam, nec fronti, nec blandiloquentie. Sæpe enim hæc duo fraudis & insidiarum tegumenta, & incircumspectis ac nimis credulis grauium malorum causæ existunt. g Priuati libertate.] Quamuis innatum sit omnibus hominibus libertatis desiderium, tamen adèd libertas dulcis est, ut olim legati Spartanorum præfecto Persarum dederint hoc responsum dignissimum memoratū: Serius tu quidem esse nosti, libertatem autem nondum expertus es, virum sit dulcis, an non: quæ si tibi experta foret, non ut hastis, sed ut securibus pro ea dimicaremus, nobis suaderes. Veteres Romani coluerunt deam Libertatem, ut Cicero lib. 2. de Natura deorum scribit, & auctore Lini lib. 24. Sempronius Gracchus pater in Auentino ex mulctatiua pecunia adèd Libertatis faciendā curauit, dicitq; Lucianus noster in Encomio Demosthenis, sub finē: Seruitutē accipiens abiecta libertate, in qua mori est honestissimū. Idem in Gymnasiis: Quæ in se comprehensim vniuersam hominum felicitatem complectatur, nempe libertatem dico. Idem de Mercede conductis: Voluptas quæ ex libertate percipitur, multò suauior est. Erasmus noster in ea declamatione qua Lucianica responderet: Quid tam dulce, quid tam exoptatum, quàm libertas? h Plurimum miseram reddit mortalium vitam instabilitas.] De instabilitate rerum humanarum, iterum Lucianus in Icaromenippo, circa initium. Hospitalius in epist. ad Franciscum Lotaringum:

Annibal, & Pompeius item, duo lumina, gentis
Quisq; suæ, multas bello retulere coronas,
Collatis ausi toties decernere signis:
Victus uterq; fuit documēto, quàm nihil vsquam
Perpetuum solet in terris fixumq; manere,
Humanis quàm nulla subest constantia rebus.
i Deipho.

i Deiphobus.] Priami filius ex Hecuba : hic, Paride in-
terempto, Helenam duxit uxorem : cuius dolo & prodicione à
Græcis, quos illa in cubiculum dormientis intromisit, fuit inter-
fectus. de quo Virg. 6. Aen.

Atq; hic Priamidem laniatum corpore toto
Deiphobum vidit, lacerum crudeliter ora:
Ora, manusq; ambas, &c.

VIRTUS DE A.

ARGUMENTVM.

Hic Virtus à Fortuna malè habita describitur, lace-
ra & mœrens, & quæ nec ad Iouis aspectum admitte-
retur: quæ profectò virtutis species nostræ ætati conue-
nire videtur, vt etiam hi ferendi sint, qui peregrino eam
habitu effinxêre. Eâ apud Mercurium queritur, atque
ait: Quum pro me dicere vellet Plato, expulsus est. Ci-
ceroni pro me dicere incipienti, M. Antonius grauissi-
mum colaphum in os intulit; destituor itaq; ab omni-
bus amicis, armatorum vim impetumq; timescentibus.
atq; ita relicta, pugnis cæsa, calcibusq; sum conculcata:
atq; vt vides, à Fortuna dilacerata. Adij Iouem, vt iniu-
rias apud eum exponerem: mense toto non sum admis-
sa, rogitanti mihi deos exeuntes, causam dixerunt, Io-
uem vacare vt tempore cucurbitæ florescant, aut papi-
lionibus alæ concinnè sint pictæ. Rogatq; tandem Mer-
curium, vt causam suscipiat. nam sibi despectæ nudæq;
latitandum esse.

Interlocutores.

MERCVRIVS. VIRTVS.

VIRTVS dea per epistolas orauit modò, vt
ad se irem. Eo, vt perconter quidnam me ve-
lit, illicò ad Iouem redibo. VIR. Salue,
Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua

Nnn 2 in me

in me pietas atque benignitas, efficit ut non permitus despecta ab omni cœtu deorum sim. MER. Expecto quid narres: tu modò perbreues narrationes facito. nam edixit, ut confestim ad se redirem, Iupiter. VIR. Etiâne tecum nobis non licebit nostras ærumnas exponere? Quos igitur habebo ultores iniuriarum, si non modò apud ipsum maximum Iouem, verùm & apud te, quem semper in fratris locum habui, colui, obseruaui, condolendi facultas negatur? O me miseram, ad quos confugiam? vnde auxilium petam? Me quidem, cùm ita despiciar, malo esse truncum aliquem, quàm deam. MER. Tandem effare, dum præbeo operam. VIR. Viden' quàm sim nuda & fœda? Hoc ita ut sim, efficit Fortunæ deæ impietas atque iniuria. At eam sanè ornata apud Elysios campos, inter veteres illos amicos, Platonem scilicet, Socratem, Demosthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & eiusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piissimè atque religiosissimè coluere. Interea loci cùm iam non pauci salutatum ad nos aduolâssent, euestigiò Fortuna dea insolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba consepata atque stipata, properans ad nos, iactabunda: En, inquit, plebeia, tunc maioribus dijs aduentantibus non vltro cedis? Dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam: Neque tu maxima dea his verbis me plebeiam efficies: neque si maioribus cedendum est, tibi turpiter cedendum censeo. Illa verò illicò in conuiuium sese effert aduersum me. Prætereo hîc, quas contumelias in me primum, dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philosophus cœpit contra eam, nonnulla de deorū officijs disputare. Illa excandescens: Apagite hinc verbi, inquit. Non enim decet seruos deorum causam suscipere.

Cœperat

Cæperat & Cicero orator plura velle suadere. at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius præpotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, grauisissimūque pugnum in os Ciceronis iniecit. hinc cæteri mei amici perculsi me, fuga sibi properè consuluere. neque enim Polycletus pectore, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut cæteri inermes aduersus audacissimos armatos, eosq; prædis atque homicidijs suetos, bello ad sese tuendos valebant. Ergo me infeliciissimam, ab ipsis dijs omnibus qui tum aderant, atq; hominibus desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ouantes. Ego verò ita confecta, cum primum licuit, conscendi huc vt Iouem opt. max. his de rebus facerem certiores. Iam quidem mihi vt intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumq; id vt impetrem, omnes deos exeuntes atque redeuntes precor, nouas semper aliquas excusationes audio. Aut enim deos aiunt vacare vt in tempore cucurbitæ florescant, aut curare vt papilionibus alæ perpulchrè pictæ adsint. Quid? igiturne verò aliquid semper habebunt negocij, quo nos exclusas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus suscepit curam dudum, ne cucurbitæ siti pereant: nos tamen neq; dijs neq; hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atq; iterum precor obtestorq; Mercuri, qui semper apud deos ipsos interpretes extitisti, vt causam hanc meam iustissimam atq; piissimam suscipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quæso operam, ne dum à vobis excludor, ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus deorum ordini, vbi homunculi me tametsi infirmam deam floccipendant. MER. Audiui: doleo. verum pro veteri nostra amicitia vnū admoneo, dum nimis atque difficilem causam te aduersus Fortunā suscepisse.

scepisse. Nam & Iupiter ipse, ut cæteros omittam deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad cælum diis ascensum præstitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu eijciat. Qua de re, si sapis, inter plebeios deos ignota, quoad Fortunæ odium extinctum sit, latebis. VIR. Aeternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

EPIGRAMMATA

LUCIANI.

Λεκιανὸς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λεκιανὸς τοῦ δ' ἔγραψε, ^a παλαιά τι μωροῦ τε ἠδωκε.

Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκῶντα ὧρα

Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισι σεκεῖνός ἐστι νόημα.

Αὐτὸ δ' οὐ θαυμάσιον, τῶν ἐτέρωσι γέλωτος.

Lucianus in suum ipsius librum.

Iacobus Micyllus.

Lucianus scripsi hæc, antiqua quoque stulta quoque doctus:

Id quoque enim stultum est, quod tibi valde sapit.

Nil homini certum est, nec voto vivitur uno:

Sed ridens, eadem, hic eleuat, ille probat.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a παλαιά.] Non solum antiqua significat, sed etiam fabulosa, fatua, lenia, qualia sunt quæ nimis vetustate obsoleta sunt, quo sensu hic accipitur hæc vox: sic et apud Aristotelem sæpe. Hoc epigramma sic vertit Alcianus:

Stulta quidem in speciem lusi, sapientia quando

Nil humana aliud quam mera stultitia est.

Haudquaquam est homini certæ perfectio mētis:

Approbet hæc aliquis, rideat hæc alius.

εἰς ἀσώτης τῆς αὐτῆς.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νύ σ' ὦμ' ἄ θύρων ὁ μυστικῶς.

Αἰσχεῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεν λαπονας.

Ἀλλὰ μιν ὀκνίμων πατρικὸς φίλ' ὥς ἐνόησεν

Ἡδὴ λευκαλὴν τερνύον πενήν,

Καί μιν λακρυχίων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν

Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πότ' ἰσιμέλια δός.

Αὐτὰρ ἐπὶ θύρῳ παρ' ἐλπίδας ἦλθε πλοῦτ'.

Αὐτίκα τὰς αὐτὰς ἐτρέφετ' ἐν λαποναῖς,

Γαστρί χαεῖρόν σ' πατρὶ χάριν ἔλατ' ἐλδομον.

Τῇ θ' ὑπὸ πλὺ μισθὸν γαστέρα ἔμυσοιεν.

Οὕτω μὲν θύρῳ τὸ δούττον ἀμφεκάλυψεν,

Οὐλομένης δ' ὀφείλει λῦμα παλὶ ῥόθιον.

Εὐκνίμων δ' ἐλάκρυε τὸ δούττον ἐκ ἔτι λείον,

Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς πῶϊκα τε καὶ θάλαμον.

Εἶπε δ' ὥς ἐκ ἔσι κακῶς λεχημένην ἄνδρα

Τοῖς ἑὶ δίοις, ἅν' πιστὸν ἐν ἀποτείοις.

In Theronem prodigum. Eiusdem.

Luscinus.

Quum iuuenis Theron bona, filius ille Menippi,

Patria inexhausta perderet ingluvie:

Diues opum quidam dolet hinc accedere duram

Pauperiem, patri iunctus amicitia.

Et miserum lachrymis sic consolatur obortis:

Sume animum, dos est en tibi summa gener.

Ille ubi iam præter spem partas, sorte nouata,

Sensit opes, priscum concipit ingenium.

Omnis in hoc labor est, venter ut famuletur inertī,

Per phas atq; nephas, sic perijisse iuuat.

Hinc inopem rursus socer arguit, omnia retrò

Dum fluitare videt, forteq; lapsa simul.

Iamq; madent genæ, & luctu miser omnia complet,
 Nec Theron, sed dos iam dolet, & soboles.
 Heu nimum serò didicisse iuuat, alijs non
 Esse bonum, quisquis non fuit ipse sibi.

ANNOTATIONES.

Dementem esse, qui frugi sibi eum futurum spondet, à quo res familiaris per summum dedecus iam olim profusa est. Veluti cum innumeris, tum maximè hoc præsentis exemplo discamus licebit diuitis, qui filiam cum amplissima dote, perduto iuueni elocauerat. Magno nimirum suo malo discens, quanto periculo perfido fidamus.

a ἡρώων.] Thero, Menippi filius. b ἡῆς.] Sux. c μαρ-
 τωρώων.] veneræ libidini, quæ gula turpior ac fædior est.
 d πωίνης κύμω.] à naufragijs translatus. e ἰδοίς.] bonis.

εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, ἢ πάντα ^a πρὶ ῥχεται ἡμᾶς.

ἢ ῥ μὴ, ἂν ἡμῖς αὐτὰ παρβρόμεθα.

In vitam humanam.

Venatorius.

Omnia nos fugiunt, nil non mortale tenemus:

Et si non fugiunt, nos tamen hæc fugimus.

ANNOTATIONES.

Indicat parum cordatos esse, qui se credant caducis ijs rebus, quæ nobis sensim, nolentibus aliquando eripiuntur, sicut nos tandem mors vicissim illis subducit.

a παρβρέχεται.] cum mortales omnes simus.

εἰς αὐτὰρ κείαν.

Ὡς τὸ θνητόν ἐστι, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλειπει.

ὥς ῥ βιωσόμην, φείδιο σὼν κτεσινῶν.

Εἰ δ' ἀνὴρ ἑφὸς οὗτος, ὅς ἄμφω ταῦτα νοήσας,

φείδοι ἢ διαπάνη μίτρον ἐφηρμόσῃ.

In sufficientiam.

Venatorius.

*Vtere diuitijs, veluti iamiam moriturus:**Ceu sis victurus, tu quoq; parce tuis.**Ille sapit verè, qui res perpendit vtrasque:**Parcus erit certo tempore, largus erit.*

ANNOTATIONES.

Huius epigrammatis priores duos versus vertit Ausonius, apud quem Menandro adscribitur. Quo docemur, in dispensandis opibus, & mortis certissimæ futuræ, & vitæ in incertum producendæ habendam esse rationem: ne videlicet tenacius conseruemus, aliquando post mortē relinquenda: aut inconsulto profundamus, futuris vsibus conseruanda. Nam id posterius etiā Paulus prospiciendum admonet 2. Corinth. cap. 8. dum ait: Benefaciendum esse alijs, non vt illis sit relaxatio, dantibus autem angustia. Isocrates ad Dominicum: ἐδὲ τὸν πλεῖστον παρρησίᾳς ἡγάπα, ἀλλ' ἠπήλασε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπεμελείτω δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος: id est, neq; immodica diuitiarū cupiditate tenebatur, sed præsentibus fruebatur, vt mortalis: parta verò cōseruabat, vt immortalis. Φείδεο flexū habet Ionicū imperatiui in voce passiuā, loco cuius cōmunis lingua habet Φείδεσθαι.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττεισιν, πᾶς ὁ βίῃ βραχὺς ἐστίν.

Τοῖς δὲ κακῶς, μία νύξ ἀπληρώς ἐστὶ χρόνος.

Vitus Amerp.

*Felici brevis est etiam longissima vita,**Nox ingens miseris temporis vna mora est.*

ANNOTATIONES.

Versiculi apti & verissimi. Qui vitæ huius delicijs ita fruuntur, vt nulla intercitat calamitas, breuissimè omniū viuunt. Rursus qui in ærumnis degūt, diutissimè, vt verū sit quod ait ille: Ὁ nox quàm longa es, quæ facis vna senem. Et Comicus senex, quem moræ impatientia plurimūm torquebat: Dum molimur, inquit, dum comitumur, annus est.

Nnnn 5

Οὐχ

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μισροπῶν γῆν', ἀλλ' ἀκολάστως
 Ψυχῶς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Venatorius.

Non amor innodat mentes hominum, sed amorem
 Criminis accusant, mens quibus est misera.
 Distichon clarum, nihilq; habens difficultatis.

Ὡς αἶψα χάειται, γλνκβώτβα. ἢ γ' ἡ βραδυή,
 Παρὰ χάειτ' ἡ γλνκ, μὴ γ' ἡ γοιὸ χάειτ'.

Ausonius in Epigrammatis expressit.

Luscinus.

Munificus gratare citò, quò dulcior adsit
 Gratia: nam longa mox perit illa mora.

ANNOTATIONES.

Erasmus meus in adagio, Bis dat qui citò eat, distichum planum facit.

Gratissimum est officium, quod præstatur in tempore. Contrà intempestiuum officium plerumq; molestū esse solet. Igitur qui gratificari volet amico, ne differat beneficium. Non enim de nihilo dicitur, Bis dat, qui citò dat. Est enim (authore Seneca) ingratum beneficiū, quod diu inter manus dantis hæsit. Plautus:

Nihil differt ab inimicitia, intempestiua beneuolentia.

De cessatoribus amicis extat elegantissimus apologus Aesopi apud Gel. lib. 2. cap. 29.

Φαῦλ' ὁ ἀνὴρ, πίοθ' ὅτι τιτημύθ', εἰς ὅν ἀπάγε
 Αὐτῶν τὰς χάειτας, εἰς λεγὸν ἐξέχας.

Luscinus.

Rimarum plenus perdit tua dona scelestus:
 Si sapis, integro vina reconde cado.

ANNOTATIONES.

Innuat hoc distichō, nō aliter perire omne beneficiū, quod in hominē improbum & ingrātū confertur, atq; si in vas perforatum effunderes. Planū fit ab Erasmo in Prouerbijs, cribro aquam haurire, & inexplabile doliū.

Αὐθράς

Ἀνθρώπου μὴ ἴσως λήσας ἄτοπόν τι ποιήσει.

Οὐ λήσας ἢ θεὸς εἴη λογιζόμενος.

Bergius.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,

Fallere cœlestes non potes ipse deos.

ANNOTATIONES.

Quamlibet tandem homines improbè & sceleratè agendo fefellerimus, Deos tamen ne cogitatione quidem fallere possumus.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὔρειν

Ἀνθρώπου, ἡ ἀβρὰν^a ψυδομένους περὶ λῶν.

Οὐ γὰρ εἴθ' ὥς ἐχθρόν πεφυλασμένοι, ἀλλ' ἀγαπῶντες

ὧς φίλον, ἢ ἐν τῷ τῶν πλείονα βλαπτόμεθα.

Obsopæus.

Nil homine inuenit natura nocentius illo,

Quàm qui synceram fingit amicitiam.

Non hostis vobis vltra, sed habetur amicus,

Talis : & hac ista lædimur arte crebrò,

ANNOTATIONES.

Fucato amico, & amicitiam simulante, nihil est vscquam pestilentius ac nocentius. Alia enim mala priusquam lædant, non nihil minantur, veluti prognostica illa vulgaria tempestatum. Domus culturæ, crepitu futuram prænunciant cladem. Canes prius latratum edunt quàm mordeant. Sagittæ per aëra strident antequàm feriant. Scorpiones ante ictum lambunt. Serpentes sibilant. Ab aperto inimico cauere potest, at mentiens amicitiam cauere non potest.

a ψυδομένους.] simulantis. b ἐν τῷ τῶν.] hoc pacto.

εἰς μυστήριον.

Ἀρρῦτων ἐπὶ τῶν γλῶσση σφρηγὶς ἐπικεῖσθαι.

Κρείδων γὰρ μύθων, ἢ κλειάνων φυλακῆν.

Obso-

Obsopæus.

*Pac arcana premat tacitæ custodia linguæ,
Sermonum custos est mihi maior opum.*

ANNOTATIONES.

Linguæ petulantia non parùm multis certum attulit exitium, proinde moderanda est, & audiēda nobis Minerva apud Sophoclē Vlyssē sapienter & salubriter admonens. Silendo nemo peccat, loquendo persæpe. Xenocrates interrogatus, quur solus linguam suam cohiberet? Quia dixissē me, inquit, aliquando pœnituit, tacuissē nunquam. Ab hoc epigrammate non discrepat Hesiodi sententia:

Γλώσσης θεῖ, θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος.
Φιδωλῆς πλείστη ἰχθῆος καὶ μέγιστον ἰχθύος. id est,
Optimus est homini linguæ thesaurus, & ingens
Gratia quæ parvis mensurat singula verbis.

Πλῦτ' ὁ τῆς ψυχῆς, πλῦτ' ὁ μόν' ὅστις ἀληθὺς,
Τ' ἄλλα δ' ἂ ἐχῇ ἀντὶ τῷ πλείονα τῶν λεγάνων.
Τόνδε πολυκτείανον, καὶ πλείσιόν δει δίκαιον
Κλέισιν, ὅς γε καὶ τοῖς ἀγαθοῖς δαΐατα.
Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατίκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρόνδην ἂν πλεῖον ἐπιδόμῃ.
Οὗτ' ὁποῖα μέλιθνα πομπυράζεις ἐνὶ σύμβολοις
Μοχθήσει, ἐτίρων θρηψομένων τὸ μέλι.

Sleidanus.

*Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille
Postrema quisquis parte locabit opes.
Diues erit verè, qui fidus inter amicos
Largiter effundit parta labore bona.
Sed genium quisquis defraudat, opesq; tenacem
Congerit in testam, quo numerare queat,*

Qualis

*Qualis apes, frustra studio complebit avaro
Vascula, mox fuco diripiente fauos.*

ANNOTATIONES.

Animi diuitias veras esse: & eū rectè dici diuitē, qui verum diuitiarum vsum norit, hoc epigramma innuit.

a ἔχει αὐτῶν.] virtutes, præcipuè αὐτάρκεια & frugalitas.
b πλείονα τῶν κλειάνων.] quæ possessionibus & facultatibus copiosiores potioresq; sunt. c δὲ λόγους.] calculis, rationibus.
d ὅποια.] veluti. e ἐτέρων.] hæredum, furum plerumq; & eorum qui testamenta subiiciunt.

Ἀγρὸς ἀχαμενίδος γνῶμιω ποτὲ, νυνὶ δὲ μνηίπῳ.

Καὶ πάλιν ἐξ ἐτέρου, βύβωμαι εἰς ἔτρον,

Καὶ ὅτ' ἐκείνῳ ἔχθρ' ἐμὲ πότ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὕτῳ

Οἶταί με μὲν δ' ὅλως ἐδιδόξεν, ἀπὸ τύχης.

Vrsinus Velius.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,

Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.

Vtq; suum hic credit, sic me prius ille putauit:

Sed me, fortunæ sum, quia nullus habet.

ANNOTATIONES.

Nulli certam esse vllius rei possessionem, sed omnia esse fortunæ, probat agello quodam Achæmenidis, cuius subinde alius atq; alius erat possessor. Ager, inquit, fui quondam Achæmenidis, nunc me possidet Menippus. Mox hoc relicto, alium quæram dominum. Achæmenides me suū esse putabat, idem credebat & Menippus, proprietatem nemo vendicabit, nam pro fortunæ arbitrio nunc hunc nunc alium sortior dominum.

a ᾤετο.] putabat. b ὅλως ἐδιδόξεν.] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum, nec agrum, ostendit Plutarchus in commentario de Exilio.

Μὴ πλάωρ, φίλ' ὦ ἄθνηϊς, φίλ' ὦ ἑμακάρεσι,
Καὶ σου ῥηϊδίως ^a ἔκλυον ὠξυμήν.

^b Ἀρ' πλάσης, ὁδὸς ἔτι σοι φίλ' ὦ, ἄν, ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, ^c τύχης τὲ ῥοπαῖς συμμιγὰ ἀπαλόμην.

Vitus Amerpach.

Si non delinques, tibi dij & hominesq; fauebunt:

Præstabunt faciles, quæq; precatus eris:

Ast ubi peccaris, cessat fauor, omnia plena.

Sunt odij, facta & fors aliena tibi est.

ANNOTATIONES.

Felicib. amicos esse innuit & deos & homines: cōtrὰ infelicib⁹, & impingētib. in aliq̃ infortuniū seu damnū, nullos. Hoc. n. est πτάειν, labi & impingere in dānū aliq̃.

^a ἔκλυον.] audiunt dñ. ^b ἀν' πλάσης.] Theognis: ὅ μιν ἔχοντο ἐμὸς πολλοὶ φίλοι. Ovidius: Si fueris fœlix. τύχης τὲ ῥοπαῖς.] huc aut illuc inclinantis.

Ἡ βραδυπὺς βολὴ, μίτ' ἀμένωρ. ἢ ἵταχ' ἔα,

Αἰὲρ ^a ἐφελκομένη τῷ μετάνοιαν ἔχῃ.

Sleidanus.

Sit mora consilijs. Nam si moderamine tractes,

Profunt: ut stultè præcipitata nocent.

ANNOTATIONES.

Meditatū & lentū consiliū, celeri & præcipitata in cogitantia esse præstabilius: hæc comes sequitur pœnitudo.

^a ἐφελκομένη.] eam statim à tergo sequentem.

Ἐξ ὧραι μόχθοις ἰκανώταται αἰὲρ μετ' αὐτὰς

Γράμμασι δὲ κινδύνῳ.] ἢ θι λέγουσι βροχῶς.

Volaterranus.

Sex horæ tantūm rebus tribuuntur agendis,

Vivēq; post illas, litera] ἢ θι monet.

ANNOTATIONES.

Luciano hoc distichon in Græco Epigrammatū codice vetustissimo tribuitur, quod ita Max. Planudes exponit. Ad sextam, inquit, dici horam operari & laborare de-

re decet, post hanc ad cibum procedere, quod etiā manifestatur per notas & literas horologij. Nam si Græcas literas, quæ septimam, octauam, nonam & decimā horam significant, hoc est, ζ, η, θ, ι. coniungas, verbum ζῆν exprimis, quod viuere significat Latine; ac si dicas, edas ut viuas, hoc est, ut ille ait, φάγε ἵνα ζῶ ἔχης. Vel id potius innuit, ad sextam vsq; horam laborandum, quæ & propterea melior dici pars esse videtur. Vnde & Paulus Iureconsultus lib. i. ad edictum scribit, cuiusq; dici maior pars horarum est septem, primarum dici non supremarum, quæ verba habentur in Pandectis, titulo de verborum & rerum significatione. Iuxta hanc sententiam & quidam Virgilianum illud esse existimant:

Nunc adeo melior quoniam pars acta diei est. Martialis de his vulgaribus horis loquens, prima dici parte, quæ melior à Virgilio dicitur, solitos Romanos serijs rebus vacare ostendit: *Sexta*, inquit, *quies lassis, septima finis erit.*

Εἰ ταχὺς ἂς τὸ φαγεῖν, καὶ πῶς δρόμον ἀμυλὸν ἵππευξας,

Τοῖς ποσὶ σὲ πῶγε, καὶ πρὶν χεῖρ' ὅσ' σόματι.

Luscinus.

Dum pedibus piger es, cursu superabere: si non

Bucca vorax tibi iam currat, edantq; pedes.

ANNOTATIONES.

Cursorem citò comedentem, & tardè currentē horretur, ut deinceps pedibus edat, & ore currat, ut in Olympico certamine victor esse possit.

εἰς ἀδύνατον.

Εἰς τί μάτρω νίπας δέμας ἰνδυνὸν, ἴσχει τέχνης,

Ὅν δυνάσσαι δυοφλὺν νύκτα καθηλιάσαι.

Sleidanus.

Aethiopem quid stulte lauas? Nam splendida nunquam

Nox fuerit, lumen Sole negante suum.

ANNOTATIONES.

In frustra laborantem, & impossibilia aggredientem. Quicquid enim natium, id haud faciliè mutatur. Cæte-

ρὺν καὶ πληρώσει, propriè significat, sole illustrare,

εἰς

εἰς δυσώδεις.

Οὐτε χίμαιρα ζῷζον ἔπειτα λικὸν ἢ κατ' ὄμιρον,
 Οὐκ ἀγέλη ταύρων, ὥς ὁ λόγος πνεύπνους,
 Οὐδ' ἀλῆμιν σύμπασ' ἔχ' ἀρπηγῶν τὰ πεισάα,
 Οὐδ' ὁ φιλοκτίτης πῶς ἀρσηπόμηνος,
 Ως τί σε παμφήφει νικᾶν τελέσιμα χιμαίρας,
 Σηπιδόνας, ταύρους, ὄρνιθα, λημνιάδας.

Baptista Pius.

*Maonides non tale malum spirasse chimæram
 Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos:
 Non omnem Lemnon, volucrum excrementa sororum,
 Aut Philoctetæ vulnere dira pedis.
 Indicio quare populi Telephilla chimæram
 Vince, boues, sanies, Lemniadas volucres.*

ANNOTATIONES.

Nec chimæram Homericā, nec tauros igniuomos (de quibus Apol. in 3. Arg.) nec totā Lemnū, nec Harpyias, nec putridum pedem Philoctetæ ita malè olere dicit, ac Telephillam. De Chimæra vide Homerum Iliad. ζ. & η.

a ἐλῆμιν σύμπασα.] non Lemniarum oris fætor. b ἔχ' ἀρπηγῶν τὰ πεισάα.] Palephatus in Phineo, Harpyiæ in Phineei mensam innolantes, cibos partim corripiebant, partim cū in glusiem saginassent, fæda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. c παμφήφει.] id est, omnium calculis, vel indicio.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον διώεται, ἢ ἂν ἢ παρὰ δόξα:

Τὸς μικρὸς ἀνὰ γῆ, τὸς μεγάλους κατὰ γαῖαν.

Καὶ σὲ πλὴν ὀφρυῶν, καὶ τὸν τύφον καταπαύσας,

Κἄν ποταμὸς χερσὶ νάματα βίβῃ.

Οὐ θρύλον, ἢ μαλάχην ἀνέμῳ ποτὶ τὰς δὲ μεγίστας
 ἢ δρύας, ἢ πλατάνους, οἷδε χαμοῦ κατὰ γῆν.

Io. Sleidanus.

*Multa potest Fortuna, vel insperata, potentes
 Dejicit, ac tenues subuehit illa viros.*

Illa

*Ille supercilium tibi protinus auferet, & si
Aurifero madeat flumine tota domus.
Ventus enim malua, limosaq; abstinet vlua,
Sed veteres ornos exagitare solet.*

A N N O T A T I O N E S.

Hoc epigrammate perquam venusto, minatur superbis & arrogantibus, ne fortunę indulgentia abutantur, ne, quod plerunque vsuuenire solet, in altum sublatis, ab eadem grauiore casu delapsi præcipitentur. Multa, inquit, fortuna potest, tametsi sint inusitata & inaudita. Paruos sursum ducit, magnos autem deorsum trahit. Etiam tuum supercilium & fastum sedabit: *id est*, compeſcet, etsi fluuius auri fluentia tibi exhibeat: non iuncum, non maluam ventus vnquã, maximas autem aut quercus, aut platanos nouit in terram prosternere.

εις Βρέφη.

Παῖδάς με πρὸ τ' αἰτέρου ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,

Νηλεὺς αἰδέης ἥρπασε Κατ' ἱμάχον.

Ἄνω με μὴ λαοίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μὲτις χορῶν

Παύρῳ, καὶ παύρων τῶν βιότοιο λακῶν.

Vrs. Velius.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus,

Curarum vacuum nomine Callimachum.

Sed me flere caue. nam paucos, vt breuis, annos

Vixi, sic vitę pauca sinistra tuli.

A N N O T A T I O N E S.

Vitam humanã plenã esse lachrymis & calamitatibus, quotidianis experimentis verũ esse discimus. Benẽ igitur actũ videri cũ ijs, q̃ præmaturo in iuuetã subducuntur fato. Nulla enim gustauerunt vitę incommoda.

ὑπὸ ναυάγων.

Γλαυκῶ, καὶ Νηρῶ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,

^a Καὶ βυθίῳ Ἰρονίδῃ ^b καὶ Σαμόθρηξι θεοῖς,

Σωθὲς ἐκ πειλάρχης Λακίῳι Θ, ὃ δὲ Λεκαρμαί
Τὰς τρίχας ἐκ λεφαλῆς : ἄπο γὰρ ὅδ' ἔχω.

Vrf. Velius.

Glauce, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicertæ,
Et Neptune tibi, & quos Samothraces habent:
Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus,
Nil aliud quum sit, dedico cæsariem.

ANNOTATIONES.

a κ βυθίῳ.] Neptuno Saturni filio maris deo. b κ Σαμῶς
ἤρῃς θεοῖς.] Cabiris. Horum meminit Herodot. in Enterp. *Var*
ro lib. de Ling. Lat. 4. Pausanias in Boeoticis.

ὑπὸ γυναικῶν.

Εἰ μὲν δ' αὖ νικήσας Θερπείριον^a ἀσπίδα μύδων,
Λαῖς θῆκεν ἑῷ Λακίῳι, b ληιδίῳ.

Μένω ἐν νικίῃ ὑπὸ γύραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον
Ἀνθετόει παθεῖν, τὸν νύοι τι φέλον.

Ἦς γὰρ ἰδῆν συγχεῖ ποιοῦς παναληθεῖα μορφῶν,
Τῆς c δὲ σωχέθ' αἶψα καὶ σκιδόεντα τύπον.

Ad huius imitationem confinxit Latinum
tetrastichon Aufonius.

Lais anus Veneri speculum dico, dignum habeat se
Aeterna aeternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usus : quia cernere talem
Qualis sum, nolo : qualis eram, nequeo.

a ἀσπίδα μύδων.] apud Salaminā insulā, & Plateas Boeotiz
urbem. b ληιδίῳ.] in prædā. c κ σκιδόεντα τύπον.] imaginē.

εἰς ἀγαλμα ἀφροδιτης, τ' αὖ κνίδω.

Τὴν Παφίῳ γυμνὴν ἑδῆς ἰδῆν, εἰ δὲ τις αἶδῃν,
Οὐτ' ὅτ' ἂν γυμνὴν σεσάμῳ Παφίῳ.

Cornarius.

Nemo vnquam Venerem vidit : si quis tamen vnquam
Vidit, erit nudam hic qui Venerem statuit.

εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκε τῆς περικαλῆς ἀγαθῆς
Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ἔδην ἔχωρ.

Cornarius.

*Ipsæ decus formæ posui tibi pulchra Dione
Hac cum nil solâ gratius ipse habeam.*

εἰς ἀγαθῆς ἡχῆς παρὰ τῆς παντός.

Ἡ δὲ περικαλὴς ὁρᾷς φίλῃ παντός ἐταίρῳ,
Ἀντίτυπον φθογῶν ἔμπαλιν ἄσσομένην.
Πανδίωνος σομάτων χάρον ἀκόντα ποιεῖσιν ἡδὺ
Παύριον, ὅσῃ λήγας, ταῦτα λυγρὸν ἀπιθί.

Cornarius.

*En Echo in petris habitans ego, Panos amica,
Comparibusq; sonis omnia quæ recino.*

*Oris imago loquens cuiusvis, agricolis sum
Deliciæ, audis quæ tu loqueris abiens.*

εἰς ἀγωνιστῶν.

Οἱ σωμαγωνιστὰς τὸν πυγμαχὸν ἐνθάδ' ἀΐθηκαρ
Ἄπιρ, ὃ δὲν ἔρ' ὅπως ἐραυμάτισεν.

De Apide Pygmacho, qui neminem aduersariorum
vquam vulneravit.

a ἔθηκεν.] Statuam posuerunt. b ἔδεν.] Imbellem A-
pim mordet.

εἰς τὸ αὐτό.

Πάσαρ ὅσω ἐκλῶσιν ἀγωνοθετοῦσιν ἀμικαρ

Πυγμαῖς, ἀνδρόλειος πάσαρ ἀγωνιστάμῳ.

a ἔσχωρ δ' ἐν πώσῃ μὲν ἐν ὀπίῳ. ἐν ᾧ πλαταῖς,

Ερβήφαρον, πυθοῖ δ' ἄπνοσ' ἐκφέρομα.

Δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσειτο σοὺ ποδότης,

ἔραί μ' ἐκ παδίων ἡνικρόν, ἢ λοποδόρ.

Οοοο z

Andro.

Androleus de se loquitur. Omne certamen, inquit, quodcunque Græci constituunt, pugillatus, ego Androleos decertavi. Retinui in Pisa vnam auriculam. In Plateis autem (quæ est ciuitas Bœotix, vbi sunt sepulchra & trophea virorū fortium, qui Græciam liberauerunt) vnum supercilium, A' Pythico autem, scilicet certamine, ἄπνο, exanimis efferebat. Damoteles itaque pater cum ciuibus armavit, id est, instruxit se, vt me tollat è stadio, aut mortuum, aut mutilum.

a ἔχον.] Vix retinui. b ἐν πύσῃ.] Olympiæ. c ἐκ οὐνόσῃ.] Ad hoc.

εἰς γραμματικὴς.

Ἰλαθὶ γραμματικὴ ἂ φροσίῳ, ἴλαθι μῶσα,
b Φάρμακον ἑνρομένη c μῶν ἄειδ' ἑταῖ.

Εἰλῶ καὶ εἰ περικαλὴ δωμήσασθαι,
καὶ βωμὸν d θυῶν μήποτε δαυόμην.

e καὶ ἔρ' ὧν μετὰ μὴ ὁδοί, μετὰ δ' ἀλάσθαι,
καὶ λιμὸν πάντων λήκτρια γραμματικῆς.

ANNOTATIONES.

Hic precatur Grammaticam, vt ei sit propitia, dignamque putat cui templum condatur, & ara, &c.

a φροσίῳ.] Victui hodie omnibus necessaria suppeditans.
b Φάρμακον.] Inopia. c μῶν ἄειδ' ἑταῖ.] Homeri prælectionem. d θυῶν.] Sacrificiorum. e καὶ ἔρ' ὧν μετὰ.] Aluisti his verbis ad illud quod est in principio Arati de Ioue: μετὰ δὲ διὸς πᾶσαι μὴ ἀγνοίαι, πᾶσαι δ' αὖ ἡρώπων ἀγροί, μετὰ δ' ἡλάσθαι c λιμὸν. Quod imitatus Virgilius dixit: — Iouis omnia plena. Porro in ultimo carmine pro λέκτρια dicax, melius legitur δέκτρια susceptrix. Sic enim in vetustis legitur exemplaribus.

εἰς Δυσώδεις.

a Δαίμονα ποτὶ ἀληθῶν b ἐξόσμου c ἑξορκιστῆς,

Εξέβαλ' ὅχ' ὅρκων, ἀπὸ δ' ὁππῶν δυνάμει.

a Δαίμωνα.] De quodam exorcista, os fatidum habente, quod daemone eiecit, nō coniurationibus, sed oris fatidi purulentia, quā sine fine multa garriret. b ἐξόσμου.] Os fatidū habens.

εἰς τὴν -

εἰς τύχην.

Θεὸς μὲν ἐκτός, εἰ δ' αἶς ἀντυχῆ βροτός.

εἰς λεπίδας.

Τὴν μικρὸν πάλιν πάλιν ἰσώτιον, ἤρπασε λώνων,
 Ἡ δέ, τί φησιν; διὰ τοῦ πάτερ, ἢ μὲν ἰθιλας.

Τῷ πατρὶ θυμῷ θῆς Διόνυσον μάρκῃ ὁ μικρός,
 Πυρρῶν σήσας, αὐτὸν ἀπηγχοῖσι.

Εὐκαλάμῳ πῆξας ἀθήρα στρατόνικῃ ὁ λεπτός,
 Καὶ τριχὺς ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπηγχοῖσι.
 Καὶ τί γὰρ ἐχὶ λῆτῳ βρῖσιν βαρὺς, ἀπὸ ὑπὲρ αὐτῶν
 Νηλεΐας ὄσης, νικρὸς ἄνω πῆταται.

Γαῖ' ὅτι ἐκπύσας τὸ πανδύζον ἐχθὺς ὁ λεπτός,
 Εἰς τὴν ἐκκομιδὴν ὁδὸν ἀφῆκιν ὅπως.
 Καὶ πῆρας εἰς αἰδῶν καταβάς ὁ ὅτι πῆρ' ὅτ' ἔστι,
 Τῶν ὑπὸ τὴν σκελετῶν λεπτότερ' ὅτι πῆταται.
 Τὴν δὲ λεγὼν λῆνιν οἱ φράτορες ἤσαν ἐπ' ὤμων,
 Εἰργάζαντο ἄνω· Γαῖ' ὅτι ἐκφέρειται.

Τῶν ἐκτέρας ἀτόμων ποτὶ μάρκῃ ὁ μικρός,
 Τῇ λεφαλῇ τῆσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.
 Εἰς σάλπινγ' ἐνέπυσσεν ὅσον βραχὺ μάρκῃ ὁ λεπτός
 Καὶ λιπαρὴ τῆς λεφαλῆς ὀθὺς ἀπῆλθεν λιπαρῶς,
 ἔρως δραπέτης Λακκιανῶς.

Ἀνδρὶς τὸν ἔρωτα τὸν ἦμα μακρὸν ἐδῶκεν,
 Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον ἔδωκεν ἔρωτα,
 ἂν δραπιδίθας ἐμὸς ὅστις. ὁ μανυτὰς, γέρας ἐξέει
 Μισθός τοι τὸ θέλαμα τὸ λῆνιδ' ὅτι. λῆν δ' ἀγάπης ὁ νῆρ,
 ὁ οὐ γυνὸν τὸ θέλαμα τοῖς δὲ ξένῃς, καὶ πλεονέξῃς.
 Εἴ δὲ ὁ πᾶς δὲ πειρίσασθαι ἔνῃ ἡκόσι πᾶσι μάθοις νῆρ.
 Χρῶτα μὲν ὁ λανκός, πῆξί δὲ ἔκκελ' ὅμματα δὲ αὐτοῦ

Δειμύλα, καὶ φλογόγνητα, λακκὰ φρεσίν, ἅδ' ὑπάλημμε.
 Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθιγγίται. ὥς μίλι φωνῶ.
 Ἦν δ' ἰχθυῶ, νότος ἰσὶν ἀνάμειρος, ἠπειροπυτᾶς.
 Οὐδὲν ἀλαθῶρ. Δόλιον βρέφους, ἄγρια παίσσας.
 Εὐπλόκαμον τὸ λάρανον, ἔχθ' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.
 Μικκύλα μὲν τλιῶ τὰ χεῖρ' αἰετα, μακρὰ δὲ βάτ' αἰετα,
 Βάτ' αἰετα εἰς ἀχέροντα, καὶ αἰετα αἰετα βασιλῆα.
 Γυμνὸς μὲν τόγ' ἐσῶμα, νότος δ' οἱ κ' ἐμπιπυκασαί.
 Καὶ πτεροῖς ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄπορ' ἐπ' ἄπυρ.
 Ἀνέρας, καὶ γυναικας, ἐπὶ σπλάγχθοις δὲ λήθεται.
 Τόξον ἔχει μαλακώδον, πτερὶ τόξω δὲ βίβλημονον.
 Τυτθὸν ἰοὶ τὸ βίβλημονον, εἰς ἀθήρα δ' ἀχρὶ φορέται.
 Καὶ χεῦσιν περὶ νῶτα φαρύτρινον. ἔνδοθι δ' ἐνὶ ντὶ
 Τοῖ πικροὶ λάλαιμοι, τοῖς ποταμῶν κ' ἐμὲ τιτρώσκει.
 Πάντα μὲν ἄγρια, πάντα. πολὺ πλεονέκτη δ' οἱ αὐτῶ.
 Βασιλῆα λαμπρὸς ἰοῖσα, ἢ τὸν ἄλιον αὐτὸν ἐναίθεα.
 Ἦν τόγ' ἔλθ' ἐπὶ πόντον, θαλάσσης ἄγρ' ἐμὲ δ' ἐλπίσσει.
 Κλέω ποτ' ἴδ' αἰετα λυαίνοντα, φρυγασσέο μὲν σε πλανήσκει.
 Κλέω γὰρ αἰετα, τωὶ μὲν ἔλθ' αἰετα, καὶ ἔμ' ἐλπίσσει φιλάσσει,
 Φύγει. λακκὸν τὸ φέταμα, τὰ χεῖρ' αἰετα φάρμακον ἐντί.
 Ἦν δὲ λήγ' ἐλπίσσει ταῦτα, χαίρομαι ὅσ' αἰετα μοι ὄπτα,
 Μὲν τι θίγ' αἰετα πλάνα δώρα, τὰ γὰρ περὶ πάντα βιδάπται.

Amor fugitiuus Luciani:
 incerto interprete.

Perdiderat natum genitrix Citherea vagantem,
 Anxia sollicito quem dum per compita passu
 Quærit, ab excelso tales canit aggere voces:
 Errabunda meus vestigia fortè Cupido
 Quà fugiens tulerit, quisquis monstrârit aperto
 Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur

Oscula:

Oscula: captiuum si quisquam adduxerit, illi
 Mox aliquid gaudens vltra dabit oscula mater.
 Quò reperire queas puerum, bis dena dabuntur.
 Signa tibi, cautus memori quæ mente recondes.
 Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
 Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
 Lumina, nec dulces sequitur mens subdola voces.
 Quippe Hyblea sonus vincit dulcedine mella.
 Sed malè fallaci respondent pectore sensus.
 Feruidus accensa si quando exæstuat ira,
 Indomitos animos gerit, immanisuetâq; corda
 Seducit verbis, nec vera fatebitur vnquam
 Est puer ille quidem, magno sed prouidus astus:
 Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
 Dependent humeris crispî certo ordine crines,
 Nec pudor audaci, nec inest reuerentia vultu.
 Sunt illi paruaq; manus, paruiq; lacerti.
 Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
 Dirigit: ima ferum telo sub tartara Ditem
 Perculit, & regem manes sensere subactum,
 Candida cum stygio rapta est Proserpina curru,
 Corpora nuda gerit, nullo velamine tectus:
 & Verum animus vario prudens ornatur amictu.
 Præterea aligero suspendens membra volatu,
 Hinc Nymphas petit, inde viros, vltroq; receptus:
 Visceribus sedem sibi ponit, & ossibus imis.
 Est brevis huic arcus, sed quo fatalis arando
 Vsq; sub astra suum seruat propulsa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Pestiferosq; intus calamos, quibus impius ille
 Ipsi sæpè mihi lethalia vulnera fecit.

Omnia seu a quidem, sed cunctis sauius illud:
 Dextra facem vibrat, miserâsq; inuicta medullas
 Pascitur: hæc ipsum solem succenderet æstu.
 Hunc si nexilibus poteris constringere nodis,
 β Duc arctè vinctum, neu tu misere precantis:
 Quamuis aspicias manantia lumina fletu,
 Decipiâre caue: neu si ridentia cernas
 Ora, γ graui iubeas laxari vincula nexu.
 Quòd si te blandis inuitet ad oscula verbis,
 Effuge: nam labris certum est habitare venenum.
 Si verò facili promittet vulnera vultu,
 Telaq; Gnosiâcosq; arcus, pictâmq; pharetram,
 Noxia dona time: quicquid tetigêre, perurunt.

ANNOTATIONES.

Angelus Politianus elegatissimè transtulit hoc longè elegantissimum carmē, quod Moscho bucolicorum scriptori tribuit.

a Δεσπετίδας.] Doricè, pro δεσπετίδας. i. fugitiuus, sicut
 μανυτὸς pro μιλωντὸς, index vnde sunt μιλῶντες & μιλῶντες,
 præmia quæ dantur indici, seu delatori. b ὁ μανητής.] in-
 dex. c τίς.] ipsum. d ἔρμην.] i. non solum. e αἶψα.] i. de-
 dero. f ἡ πόλις.] concubitum. g αἰσῆμα.] αἰσῆμα,
 insignis. h εἰς.] Obsopaus legit ἐν εἰς, inter viginti. vt
 sit sensus, posito numero pro numero, non difficulter eum nosce-
 re poteris, etiam inter multos. His omnibus signis. i χολῆ.]
 χολῆ. k ἐμπρόσθεν.] Stricta, densata est. i. mens ei sapit,
 & prudens est. l ἐπὶ σπλάγχνοις.] hominū. m ἐν.] pro
 ἐστὶ Doricè, i. sunt. n τὸν ἑλίου.] Apollinem, qui Branchi &
 Daphnes pulchritudine arsit.

α VERV' MANIMUS.] Multiis delicijs inuolutus, ac velu-
 ti cataphractus. β Duc arctè vinctum.] Coherce eum, ne
 tibi domineatur. γ Graui.] Arctius vincula adstringito.

TOMI QVARTI

OPERV M LVCIANI

I N D E X.

A

A CAMAS 122	Æaci rerum apud infe-
Acarnates	ros existentium cōs-
miles 382	memoratio 41
Achilles cur	Æacum cæcutientes
mortem Patrocli ge-	suscipere 306
muerit 240. cur inter	Æmilij Probi de salta-
filias Lycomedis de-	tionē locus 153
lituerit 403. Theti-	Ænigma quid 36
dis & Pelei fili⁹ 444.	Æolus rex 471
in expeditione Tro-	Æoli in ventos impe-
iana illum periturum	rium 126
oraculo prædictum	Æthiopem lauare, pro-
403	uerb. 575
Actæon à canibus dis-	Æthiopum in bellū in-
cerptus 269	gressus 106
Admetus Theffalię rex	Ætoles miles Crocalis
265	amator 453
Adrastia 406	Agenor Europæ pater
Adrastus Argiuorum	25. rex Phœnicum
rex ibid.	27.28
Adulterium Veneris	Alabastrum vnguenti
242. Iouis 9	Phaoni à Venere pro
Æacus 38. inferorum	trāsuectione datū 36
iudex 534	Alcestis Protefilai cōs-
	Oooo 5 gnata

I N D E X.

- gnata 49
 Alcibiades 202. eius a-
 mator Socrates 233.
 234
 Alcidas catul⁹ me-
 litæus appellat⁹ 355.
 cynicus, & conuitia-
 tor egregius 348
 Alcidas cum Mo-
 rione cōcertatio 355.
 in conuiuio immode-
 stia 349
 ἀνδρ' ἐν ἀρπείδῃ, etc. Home-
 ri vers⁹ explicatio 380
 Amatores contumelia
 affecti amare desinūt
 392. inæquales 408.
 qui dicendi 415
 Amatoria amicitia 231
 Ambitionis descriptio
 Ambrosia 56 (267
 Amicitia inter Pyladē
 & Orestem 232
 Amicitia affectus 213
 Amicitia amor 230
 Amici ficti 67
 Amor deus vetustissi-
 mus 98
 Amor duplex de⁹ 219.
 erga senes orbos di-
 uites frequens 34
 Amor in iuuenes per-
 uersus 201. in mulie-
 res 170. in pueros
 170. 171. masculus
 commune virtutis &
 voluptatis opus 211.
 militaris 455. mor-
 tuorum 47. in pueris
 qualis requiratur 234
 Amoris gradus 238.
 239. nimij incōmoda
 437. vis 430
 Amorem geminos ef-
 flare spiritus 220
 de Amore puerorū do-
 ctrina Socratis 233
 Amyci & Pollucis pu-
 gna 518
 Anacharsis Scytha 429
 Ancora nouissima na-
 uigantibus sacra di-
 cta 319
 Ancoram nouissimam
 soluere, prouerbij ex-
 plicatio 336. 337
 Ancyle 156
 Androcles Epicharis
 F. 488
 Animum non posse su-
 stinere continua stu-
 dia 171
 Anima

I N D E X.

Animalia nulla maris	forma captus	497
congressum appetere	Aqua Lethea	48
199.200	in Aqua scribere, pro-	
in Animantibus peruer-	uerbium	79
sa affectatione caren-	Ara Iouis in Gargaro	4
tibus, naturæ salua le-	Arbiter intra patrem &	
gislatura	Herculem acceptus	
Antigonus rex vnocu-	336	
lus	Arcadia fabularum ple-	
157	na	126.127
Antiochiæ ciues salta-	Argonautas ad cantum	
tionem omnibus alijs	Orphei remigasse	331
exercitijs antepone	Aristænetus	337. 338.
142	Cliniæ præceptor	
ab Antiochenfibus sal-	424. pæderastes	428
tatores qui reprehens-	ab Aristæneto , philoso-	
fi	phi ad cœnam & nu-	
ibid.	ptiarum celebritatem	
Antisthenes diligens	vocati	337
Socratis auditor	Aristander <i>ἀριστάνδης</i>	
335.	476.477.478.	
Cynicæ sectæ author	Aristippus Agasthenis	
ibid. Protei præce-	F.	491
ptor	Aristippi de pulchritu-	
271	dine oratio	500
Antrum Dictæum	Aristarchus Imperator	
27	443	(469
Anus Thessalæ incan-	Aristophanis loc ⁹	155.
tratrices	Aristotelis locus	519
393	in Armis saltandi con-	
Aphidna opp.	suetudo	99
504	Artemi-	
Apollo & vates, & me-		
dicus		
463. Zephyri ri-		
ualis		
125. eius aduer-		
sus Cræsum simulas		
258. eius ambigua re-		
sponsa		
463. Hyacinthi		

I N D E X.

Artemidorus <i>ὄνειρος</i>	Aureæ virgæ Mercurij
α 477.478.487	effectus 151
Arx sophistarum male-	Ausonij tetrastichon
dicentia 321	578.
Arualia festa 382	B
in Asia fabularum co-	Bacchanalia 341
pia 128	Bacchica saltatio 108
Asiana mensa 36	144. Satyra dicta ibi.
Asiaticis quibusdam o-	Baccho ferula & obli-
mnia communia 277	uio cur simul conse-
Asinus Cumanus <i>Æ-</i>	cratæ 380
fopi 319	à Baccho saltandi arte
Asinus ad lyram, pro-	qui subiugati 109
uerb. 452	Bacidis oraculum de
Aspasia meretrix 111.	Proteo 293
Milesia pellex 156.	Bagoas eunuchus 162.
Periclis Atheniensis	170. eius cum Diocle
scortum 242	philosopho concer-
ex Aspectu nasci amo-	tatio ibid.
rem 332	Barbam nō facere phi-
α 477. Lucian. cur dict⁹	losophum 166
244	Barbari à Nerone peti-
Attica paupertas, pro-	tio 134
uerb. 327	Barbari primū à phi-
in Aues mulieres trās-	losophia instituti 314
formatæ 53	Barbari super saltatore
Augias 326	testimonium 133.
Augiæ finum repurga-	135
re, prouerb. ibid.	Basiatio tertius gradus
Auro non indigere sa-	in amore 239
pientes 331	Beatorum insulæ 262
	Bithynia

I N D E X.

- Bithynia 37
 Boni in hac vita infinitis malis impliciti 261
 Boni honore, mali supplicia afficiendi 263
 Bonos faciliè bona iudicare 30
 Bonum inuitus faciès, an honore dignus 263
 Bos arator Herculi immolatus 242
 Bosphorus 450.523
 Bouimanduco Hercules cognominatus ibid.
 Brachmanes 289
 Brachmanes felix hominum genus 314.
 Nechreis & Oxydracis finitimi ibid.
Βεθούρας 242.
C
 Acozelia 90
 Cadmus Europæ frater 28.519
 Cædes à Megapenthe perpetrata 85
 Celij Rhodigini de falsatione locus 153
 Calchas 119
 Calliades pictor 417
 Callicratides Atheniēsis 181. eius insana exclamatio 187. eius serui imberbes 182
 Callimachi versus 234. 241
 Calui apud inferos, itē fini 44
 Calydonius aper 364
 Candorem sine rubore in puellis non cōmendari 21
 Canes domus custodes 321
 Canum erga heros amor ibid.
 Cantus Lydius 456
 Cantare & saltare Romæ turpe 153
 Capillorum in mulieribus curiosa textura 22.223
 Caria 36.37
 à Carione Glycerium Megapentis pellex subacta 68
 à Carione Megapenthes mortuus quomodo tractatus ibid.
 Carmina salaria q̄ 155
 Caryæ

I N D E X.

Caryatiffare	101	Chio	36
Castoris & Pollucis en-		Chirifophi	137
comium	490	Chleuocharmus	477
Casus fortunæ varij		Chrestus	473
379		Christus à Luciano im-	
Catechumeni Christia-		postor appellat⁹	277.
ni appellati	457	in Palæstina crucifi-	
Catellus melitæus	380	xus	275 (383
Centauri à Lapithis in		Chrysarium venefica	
nuptijs Pyrrhoi &		Chorea siderum	98
Hippodames cur p-		Chorea Romanorum	
fligati 337. sine Cera		cum veterum compa-	
inutilia verba audire		ratio	153
Cerberus	41 (97	Chrysippus	363
Certamen decimūter-		Ciceronis locus	37
tium Herculi imposi-		Circes dictum	151
tum	326	ad Cicutam bibendam	
Charicles Corinthius		philosophi à sophistis	
adolescēs formæ stu-		cur traditi	317
diosus	181.216	Claudiani versus	89.
Chariclis domus mu-		157	
lieribus referta	182.	Cleanthes	363
insana & furibūda ex-		Cleocritus	65.98
clamatio	186.192	Cleodemus Peripate-	
Charon minimis inter		ticus, argutus, & dia-	
inernos habitatores		cax	344.363
532		Cleodemi & Pocilla-	
Charops Æginetes ma-		toris in conuiuio phi-	
scula Venere infamis		losophico contentio	
260. matrem fame ne-		351.352	
cavit	261	inter Cleodemū & Ze-	
		nothea	

I N D E X.

nothemim contentio	gædijs plures fœmi-
365.366	nas,quam viros intro-
â Cleodemo Softrati	duci 114
vxor stuprata 365	Concubitus Veneris
Cleonymus Androclis	cûm Marte 17
nepos 491	Confabulationes nau-
Codri in patriam pie-	gantibus gratæ 534
tas 37. mors, genus	Cōgressus cum mulie-
ibid.	ribus 206
Cœna opipara q̃ 380	Coniugio omnibus es-
ante Cognitionem nō	se vacandum 236
esse reprehēdendum	de Coniugio malo Me-
95	nandri verius 226
Cognomenta Veneris	Contentio in cōuiuio
414	philosophico vnde
Colias promontorium	orta 368 (220
Atticæ 243	Contentionum genera
Comastæ, seu Comest-	de Conuersatione cum
fatores apud Græcos	mulieribus Prouidē-
qui dicti 241	tiæ lex 199
Comburī sacro in loco,	Conuiuīū philosophi-
res grauis & præcla-	cum initiō tacitum &
ra 286	quietum 347
Comicorum & Tragi-	Conuiuīj philosophici
corum fabulæ defal-	finis 378
tandæ oblatæ 152	in Conuiuium philoso-
de Comœdiarū & Tra-	phicū cur accersitus
gædiarum palmario,	Morio 356
certamina poëtis pro-	in Conuiuio philoso-
posita 92	phico confabulatio-
in Comœdijs & Tra-	nes 350
	ad

I N D E X.

ad bibendum inuita- tiones 350	cerdos 212. amicitia fautor ibid. etiam leonib. familiaris 15.
in Conuiuio quę fiunt, non diuulganda 380	Cranymedis collusor 6
in Cōuiuijs longa ver- bositas molesta 500	Cupido Thespianfis 184
Cordaca saltationis ge- nus 112	Cupidinis in mortales & deos improbitas 13 pictura 16. in so- lem & lunam vis 14
Cornices ad sepulchrū Hesiodi aduolasse 303	Curetę 98
Cornices nec inter co- lumbas, nec inter cor- uos numerari 165	Cursor citò comedere, & tardè currere de- bet 575
Corybates 14. 98. Cy- beles sacerdotes 154	Cybesteterę Hom. qui dicti 103
Corybantū infania 14	Cyniscus in Beatorum insulis inter optimos locatus 83
Crates Theban⁹, Dio- genis Cynici discipu- lus 336. cur <i>θυραπαιων</i> - <i>της</i> appellatus ibid.	Cyniscus philosophus 77. 81
Creta 155	Cynisci cicatrices ob- literatę 82
Cretam multa habere ad saltationem perti- nentia 127	Cynisci contra Mega- penthē accusatio 84.
Cretenses saltatores p- stantissimi 99	eius in deos impietas 253. qualis mors ei decreta 62. maculas animi sapientię stu- dio eū abstersisse 83
Cræsus 41	Cyrus
Cumanus asinus leo- nina pelle indut⁹ 320	
Cupido arcanorum sa-	

I N D E X.

Cyrus	40.41.	Detur pulchriori, inscriptio pomi Eridis	520
D			
Dædalus	103.127	Deucalion	337
Δαμόνιον	quid apud	Deus	καρδιογνώστης 474
Hebræos	significet	Deum bonos non negligere	485
155		Diana venationis & virginitatis p̄ses	519.
Danaus à Lino interfectus	448	Iouis filia	ibid.
Danaides, & Danaidū pœnæ apud inferos	ibid.	Diaſtaſteſta Iouis Mili- chij	518. vnde dicta ibid.
Dearum de aureo Eridis pomo contentio	29	Dij æquè ac homines	
Δεκτρία pro Νεκτρία, ſuſce- ptrix	580	Parcarū imperio ſub- iecti	251
Deiphobus	563	Dij Parcarum famuli	255.256
Deliciæ Siculorum	36	Dij ſororum fatalium	
in Delo ſine ſaltatione		aſciæ & terebra	256.
nulla ſacra peracta	105	hominū conſerui	251
Deianira ab Achille ſtu- prata	403.404	Deorū marinorū prin- ceps Neptunus	23
Demetrius artiſicioſa		Dijs ab hominibus cur	
ſaltatione exhilaratus	133	ſacra ſiant	251
Demetrius Cynic⁹ ib.		Dijs omnibus nō parē	
eius exclamatio	ibid.	eſſe felicitatem	252
Democriti riſus	306	de Dioſcūris Theocri- ti Eidyllion	518
Demophatus ſcœnera- tor	417	Deos non decere ira- ſci	258
		Pppp	Deos

I N D E X.

Deos ob oracula etiam & diuinationem esse colendos	257	371. 372. 373	Disciplinas omnes per- discere, nec eas ad vi- tæ rationes accômo- dare, nullū esse ope- ræ precium	338
Deos olim apud homi- nes seruos extitisse	253	Diuitiarū sectatores vi- tam pessimam agere	54. mortē grauissimo animo pati	ibid.
Dialog⁹ Philopatris in Traiani Cæsaris gra- tiam conscriptus	456	Docti apud inferos	42	
Dialogi meretricij cur Latini facti	381	Doctori turpe cū culpa redarguit ipsum	367	
Dictæum antrum	27	Dodonæa fagus, puero- rum amores prædi- cat	211. 243	
Dies prior posterioris magister	215	Dodonæū, puerb.	242	
in Diem atram incurre- re, prouerb.	479	Dormire cum pulchris suaue	7	
Dilemma	380	Draco aurei fructus custos	129.	
Diocles senex conten- tiosus	162	E		
Diogenes	280	EChø garrula	22	
Diogenis dolium	325	Elementa mūdi quæ	195	
Dionicus medic⁹ phi- losophorum conuiua	339. 356.	Eleusinia sacra	80	
à Polypre- ponte tibicine vulne- ratus	356	Elidis pars magna fimo bubulo cōpleta	336	
Dionysia	108	Elysius campus	564	
Dionysidorus Rhetor	344	ἐμμένα saltationis ge- nus	112. 156	
Diphilus cognomine Labyrinthus	343.	Empedo-		

I N D E X.

Empedocles à monte Ætna semicoctus 43	Epiurus proreta 449. 450
Empedoclis interitus 268	Eraf. Roterod ad Iohã nem Eutygium e pistola 336. 337
Empedoclem in Sicilia in crateras insiliisse 311	Eridis aureũ pomũ 29. eiusdẽ inscriptio 30
Empusa in varias rerũ formas mutata 107	Eridis de æ pomũ 368. 488. 498. 520
Empusa spectrum 155	Erinnys 81
de Empusa Aristopha nis versus ibid.	Ethocles Ioẽssæ ama tor 434 cõuiuiophi losophorum exclu sus 358
Encomiũ Herculis, itẽ Castoris & Pollucis 490 Polyphemi 20	Etœmocles Stoic⁹ 357
Epaphroditus Neroni familiaris 308.	Etœmocles ad Aristæ netum epistola per puerũ transmissa 357
Romæ seruiuit ibid.	Etœmoclis epistola E ridis pomo assimilata 368
Ephebi curamãdi 229	Eucritus 408. numula rius 343
Ephefiæ Dianæ tem plum cur igne deletũ 787	Eumenidibus templũ ab Atheniẽsibus cõ structum 265
Epictetus ex Hierapoli Phrygiæ vrbe oriun dus 308	Eumolpus cuncta di uina à philosophia e doctus 316. cur à phi losophia in Græciam missus ibid.
Epigrammata Luciani 566	Pppp 2 Eu
Epithalamiũ in conui uio philosophico ab Istizo Grámatico re citatum 372. 373	

I N D E X.

Eumolpi & Orphei cū philosophia congreg- fus 316	Euridice Orphei vxor 49
Eunuchus animal va- rium & anceps 165.	Euripidis Medea 51
vtrū debeat aut pos- sit philosophum age- re 158.163.165.neq; virum esse, neq; mu- lierem 163. monstrū ab hominum natura specieque alienum ibid.	Euripidis locus 360. 379
Eunuchorum conditio quā spadonum vi- lior 165	Exercitia vetera neces- saria 217
Eunuchos adolescenti- bus erudiendis esse i- doneos 166	Expostulatio Gany- medis cum Ioue 4
Europa Agenoris filia 24. à Ioue in antrum Dictæū abducta 25. 27. Cadmi soror 28	Expostulatio Iunonis cum Ioue propter ad- dulterium 9.
Europa tertia mundi pars ibid.	F
Europa Theocriti ibid.	Fabula quot constet partibus 135
Europavnde dicta ibi.	à Fabis abstinuisse Py- thagoram 42
Europæ raptus 25. ex Europa Ioui qui nati filij 28	Fabulosæ formarū trās- formationes 129
ευρωπαϊκæ 37	Facinorosis maculæ in- ustæ 89
	Fagus Dodonea 243
	Familiaritas Cupidinis cum leonibus 15
	Fatum duplex 471
	Fati & fortunæ potens- tia 247
	Fati necessitas 244
	de Fato & Parcisi Ho- meri & Hesiodi sen- tentia 245.246
	Felici-

I N D E X.

Felicitas humana quæ	prouerb.	392
74	Furiæ	41.
Fœmina genitalis femi-	G	
nis receptaculum 196	Galatæ ab Leonticho	
Fœminis etiam cū phi-	in fugam conuerſi	
loſophia commerciū	442	
164	Galatæ fortes bellato-	
Femur aureum Pytha-	res	441
goræ	Galatæa Polyphemo a-	
42	mata	20. cur 21
Ferula & obliuio Bac-	Ganymedes condor-	
cho ſimul cur confe-	miēti patri moleſt⁹	7
cratæ	380	
Fefla Arualia	382	
ad Formam genus ni-	Ganymedes Cupidi-	
hil prodeſſe	nis coætaneus 6. col-	
19	luſor	ibid.
Formæ Iouis variæ	16	
Formoſitatem ſine vir-	Ganymedes cur à Ioue	
tute non eſſe laudan-	in cœlum perlatus	8
dam	201	
Fortuna dea	564	
Fortunæ varij caſus	Ganymedes effœmi-	
379	natus 11. in forma a-	
Fortuna & Fato nihil	quilæ à Ioue raptus 3.	
uſpiam eſſe potentius	inter deos relatus	5
247	Ganymedes Trois re-	
Fructus ex inuocatio-	gis Dardanorū fil.	8
ne deorum & ſacrifi-	Ganymedis officium	6
candi ſtudio quis re-	Ganymedis oſculatio	
quiratur	Ioui omni nectare	
249.	ſuauior	10
Funiculus nimium in-	in Gargara Iouis ara	4
tendendo frangitur,	Genetyllis	243
	Genus nihil prodeſſe	
	ad formam	19
	Pppp 3	Genea

I N D E X.

Genere proximos lege in hæreditatē vocari 75	Hæres Polystrati Phry- gius adolescens 35 in Hæreditatem qui vo- centur 75
Gloria, labore & sudo- re paranda 307	Halys fluv. 266
Gloriæ sitim magnis vi- ris plerūq; inhærere 300	Hebe deorū pincerna 8 cur à Ioue ab offi- cio amota ibid. Iuno- nis filia 8.13
Glyceriū meretrix 383. à Carione Megapen- this famulo subacta 68	Hebr ⁹ Thraciæ fl. 328
in Gnido Veneris tem- plum 183	Hector 48.50
Gniphosœnator 75	Helena Asiæ & Græciæ, publica pestis 561. adhuc virguncula à Theseo rapta 519.
Gorgus pedibus pro- cultatur 455	Menelai vxor 520. à Paride rapta ibid.
Gradus in amore qui 238	Helenæ pulchritudo 519
Græci plorare quos ius- serint 36	Hecates cœna 62
Græcorum dii ab Asia- ticis abnegati, con- tēpti 277. ab ijsdē cru- cifixus adoratur ibid.	Heptaphonus porticus 302
Gymnosophistæ 315.	Hercules Archegeta 352 <i>Ἡρακλῆς</i> 175. cur <i>θεοδίκης</i> cognomina- tus 242. cur inter deos relatus 494
H	Hercules malorum de- pulsor 334. Bouimā- duco vocatur 242.
Hædera Baccho sa- cra 180. 242. lau- rus Phœbo sacra 242	heros fortissim ⁹ 555. apud
Hæmus mons Thraciæ 327. 334.	

I N D E X.

apud Spartanos cultus	518	positi	518		
Herculis encomium	518. pictura	349	Heroës in numerum deorum recepti	494	
Herculi bos arator immolatus	242. decimum tertium certamen impositum	326	Heroica vita	197	
Herculi quę placuerint sacrificia	175		ad Hesiodi sepulchrum cornices aduolasse	303	
Herculem bis integrum bouem deuorasse	241		<i>ἱερογλυφικὰ</i>	486	
Herculem etiam postquam inter deos relictus fuisset, inexplebilis edacitatis fuisse	242		Hieroglyphicę literę	477	
Hermaphroditus	401. 480		Hippodamia	508	
Hermeas eunuchus	166		Hircus calcatus Pani sacrificatus	4. trienis precium redemptionis pro Ganymede	5
Hermione Menelai fil.	520		Hircum olens, prouerb.	23	
Hermon Castoris & Pollucis sacerdos	345		Hircum, si proluxa barba faceret philosophum, cæteros omnes antecellere	166	
Hermon Epicureus	344. 345		Histriones in Comædijs	113	
Hermoni duo dētes in conuiuio excusfi	378		Homerus vates Chius dictus	36	
Heroës vnde dicti	519. ex deo & homine cō-		Homerus veritatis interpres	201	
			Homeri & Hesiodi de Fato & Parcis sententia	246	
			Pppp	4	
			Home-		

I N D E X.

- chori, sacrificiū ibid.
- Inferorum iudices 67
- apud Inferos homines
nobiliores qui 41.
omnes calui & fimi
44
- apud Inferos paria omnia & eiusdem coloris 80. rerum existentium commemoratio 41
- Ingenuum hominē nō decere turpi incumbere spectaculo 153
- Initiandi cum rhythmo & saltatione consuetudo 104
- Inscribo vino, &c. Senarij explicatio 380
- Inscriptio pomi Eridis 29
- Interrogationes labyrinthæ sophistarum 317
- Inutilibus non studendum 90
- Iocasta Creontis Thebani filia 265
- Ioëssa meretrix 435
- Ion Platonius Regula cur dictus 344
- Ioni quid Poëtæ tribuant 265. 266
- ab Ione argumenta de nuptijs pposita 370
- Ionicus cantus 456
- Iupiter à Cynisco mendax reprehensus 254
- Iupiter amatorius 25
- Iupiter cōtentioni deorum seipsum interponit 30. cur taurus factus 25. 462. frater Neptuni 26. hospitalis 178
- Iupiter in cygnum cōuersus 495
- Iupiter ὀμβελος à Græcis veneratus 8. omnium deorum rex 3. Saturni fil. 157
- Iupiter volucris quando apparuerit 3. vxore legitima relicta, in terra adulteria exercet 9
- Iouis ara in Gargaro 4
- Iouis & Titanum bellum 157
- Iouis formæ variæ 16. petulantia 462. rostrum aduncum, ungues acuti,

I V D E X.

cuti, & alæ 3. transfor-
 matio ibid. vaframen-
 ta innumerabilia 495
 à Ioue in forma aquilæ
 raptus Ganymedes 3
 Iphiclus pater Protefi-
 lai 47
 Isinenodora tibicina
 402
 Isthmi fossio 522
 Istiaeus Grammaticus
 344. 353. 372
 Istiaeus in conuiuio sau-
 ciatus 376
 ab Italis saltatores vo-
 cari Pantomimos
 135
 Iudex formarum Paris
 30
 Iudices infernales qui
 89. 266
 Iudiciũ super duobus
 philosophis conten-
 dentibus 170
 Iuno Iouis soror & cõ-
 iunx 467. 498
 Iunonis cum Ioue pro-
 pter adulterium ex-
 postulatio 9. 10
 Iuno zelotypa 31
 Iuuenalis locus 380.

L

L Abdacus rex Theba-
 rum 265
 Labyrinthæ sophista-
 rum interrogationes
 317. absurde respon-
 siones ibid.
 Lacedæmonij Græco-
 rum præstâtissimi ha-
 biti 101
 Lacedæmoniorũ præ-
 liandi mos ibid. eo-
 rundem victoria ibid.
 Laius à filio secundum
 oraculum interfectus
 257. 258
 λᾱός, λαοί, ὄχλος 337
 ex Lapidibus homines
 prognati 121. 337
 Lapithæ Thessaliæ po-
 puli 337. vnde sic di-
 cti ibid.
 à Lapithis Cētauri cur
 profligati ibid.
 λᾱός, λῆος ibid.
 cum Laruis pugnare,
 prouerb. 531
 Laus in saltatorib9 præ-
 cipua 140. nimia no-
 cens 492
 in Lemno res gestæ 128
 inter

I N D E X.

inter Leontichum & satrapā singulare prælium	442	uangelij Ioannis in- sectator	457
ab Leontricho Galatæ in fugā conuerſi ibid.		Lucianus in dialogis Meretricijs quid tractet 381. professor Rhetorices ibid. rerum turpium spectatōtor	91
Lesbonax Mitylenæus Timocratis discipulus	137	Lucianus ſapientior ex theatro reſreſſus 94. turpium laudator ibidem	
Lesbos inſula	403	Luna Protei necis ſpectatrix	310
Lethæa aqua	48	Lycaonis filię tranſformationio	52
Libertatis ædes ex mulctatitia pecunia conficitur	562	Lycia	453
Libidinis incontinentia	84. 197. 309	Lydia	36
Liburni, gens ad Ioniū ſinum habitans	178.	Lydius cantus	456
quibus uſi nauigijs ibid.		Lynceus	50.
Licum conuoluere, p. verb.	318	M	
Lindorum ritus & conſuetudo	242	Macrobij locus de ſaltatione	153
Lis inter duos eiufdem ſectæ philoſophos	159	Maledicentia ſophiſtarum arx	321
Lotophagi	93	Malum inuitus faciēs, an puniendus	263
Lucianus arrogatiæ inſectator 266. cur ætios vocatus 244. philoſophorum oſor 306. E-		Mala cur cognoscenda	381
		Mali in hac vita felices	261

Mali

I N D E X.

Mali supplicio , boni honore remunerandi 263	Megades Megapēthis consobrinus 64
Manuarius artifex 255	Megapenthes à Cyni- sco accusatus 84. La- cydæ fil. 63. malo ad- strictus 70. qua pœ- na à Rhadamantho affectus 88
Mantuanus versus 486	Megapenthis statuae e- rutæ 67. stupra & a- dulteria 86
ex Mari effigiem nullā posse reddi , Seruij sententia 23	Megapenthis vxor à Mida stuprata 66
Marinorū deorū prin- ceps Neptunus ibid.	Megapenthi fons obli- uionis interdictus 88
Mars cū Venere quo- modo à Vulcano de- prehensus 17	à Megapenthe noua supplicia inuenta 85
Mars deus bellicosissi- mus 107	Megillæ meretricis co- ma fictitia 400
Martis & Veneris con- cubitus 19	Megillus 80. 401
Martialis versus 242	Meleager 364
Masculus amor cōmu- ne virtutis ac volu- ptatis opus 211	Meletus Socratis accu- sator capitis damna- tus 266
Masculum non posse præbere delectatio- nem muliebrem 207	Melissa amat Hermoti- sum inscriptum pa- rietis in Ceramico 395
Mastiche 36	Melitæus catellus 380
Medea Euripidis 51	Memoriam promptam & expeditam in salta- tore
Medicamentū odij cō- ciliandi 397	
Medij inter philoso- phantes & multitudi- nem qui dicti 312	

I N D E X.

rore requiri	119	stabilis	448
Menandri fabula cur		Meretricum dolus	382
Thessala inscripta	384	Meretricij dialogi cur	
Menandri versus	226	Latini facti	381
Menelaus belli Troiani		Merion saltator clarus	
causa	38		99
Menelao à Paride rapta coniunx	ibid.	Micylli promptus è vita discessus	74
Menippi pera	42	Midas	41
Mensa Afiana	36	à Midæ vxor Megapenthis stuprata	66
Mensæ Sicularum	321	Milesij sermones	172
Syracusanæ	36	Militaris amor	455
Mercurius captus forma Cadmi	497	Mimis & histrionibus priora secula floruisse	152
Mercurius ὀξύγαστος furum præses	ibid.	Minerua bellatrix	497
Mercurius præco	81.	Minerua Glaucopis	465.499. è louis capite prognata
328. vinbrarum dux			520
55.60. artis furandi professor	55. pænæ exactor	Minerua πικρογαστος cur dicta	ibid.
326		Minos Cretensis inferiorum iudex	89.262.
Mercurij lamētatio	78.		266
virgæ aureæ effectus	151	Mollicies omnis mali	
Mercurium quoque inter disciplinas versari	326	magistra	198.199
Meretrix quibus moribus debeat esse prædita	407	Monetam ab ipsis notis facile agnoscere	84
Meretricum amor in-		Morio in conuiuium philosophicū cur accersitus	

I N D E X.

cerſitus	354	plerunque manè deſ-
Morionis cum Alcida-		formes 201. 221.
mante pugna	355	quædã in aues trans-
Mors omnibus com-		formatae 52
munis	305	Mulierum aliena atque
Mors per ignem illata		aſcitiua impoſtura
cur velocior & prope-		221
rantior	286	Mulierum curioſa caſ-
Mortis contemptores		pillorũ textura 222.
qui	54	ornatus exquisitus
Mortem vltro adueni-		224
re	305	Mulierum cũ viris cõ-
Mortalibus breue tem-		uerſatio 196. enco-
pus viuendi fato præ-		mium 205
ſtitutum	196	Mulierum ſtatus cur
Mortuorum amor	47	optimus 50
Mortuos ex obliuionis		Mulieres viris domi-
fonte bibere 88. qui		nari 51
allatrant, quibus ſimi-		Mulieribus perfectã &
les	531	ſolidam virtutem nõ
Mortuis non eſſe con-		innasce 236
uitiandum	530	de Mulieribus lex Pla-
Morum dexteritas do-		tonica 323
ctrina præſtãtiõr	162	à Mulieribus Orpheus
Mulierem fallere, non		dilaniatus 128
magna gloria	436	Mundi elementa quæ
Mulieres cur & quan-		195
do amandæ	204	Muſcus & Orpheus o-
Mulieres, genus ſcele-		ptimi ſaltatores 104
ſtuin	226	Muſarum encomium
Mulieres gulofas	225.	110. ſaltatio ibid.
		Muſicam

I N D E X.

Muscam in homine cominendari 97 Myrtus Veneri sacra 242 Myfia 37. N Natura duplex in v= noquoque gene= re 196 Natium gubernatores grauibus laboribus subiecti 532 Nazianzeni locus 242 Nectar, potus deorum 613.56 Neoptolemus Achillis fil. 100 Neoptolemus admo= dum adolescens ad bellum Troianum ad ductus 154. ob saltan= di peritiam Pyrrhi= chie dictus 100 Neoptolemus Pyrrhici tripudij generis inuē= tor 154 Neptunus deorū ma= rinorum princeps 23. frater Iouis 26. Pelo=	pis forma captus= 497 Neptunus Sifichthon appellatus 463. mœ= chus ibid. pro pisci= bus ponitur 414 Nero Musicæ studio= fissimus 531 Nireus Græcorum ad Troiam nauigantium excepto Hercule for= mosiss. 37. debilis ibid. <i>νίκη ἐτροκλίνη</i> 446 Niobes liberi ad vnum omnes interfecti 487 Niobe Amphionis v= xor in saxum trans= formata ibid. Nomen venerabile in turpibus personis hē= rere indignum 338 Nó est curæ Hippocli= di, prouerb. 486 Nosce teipsum, verbū Delphicum 147 Nuptiæ res utilis & beata 236 in Nuptijs nemo per= turbandus 361. Obscu=

I N D E X.

O

- Obscura allegoria 36.
ante Obitum bea-
tum dicendū esse ne-
minem 74
Odi memorem cōpo-
torem, prouerb. 341
Odi conciliandi medi-
camentum 397
Officium Ganymedis
6. quod gratissimum
570
Olea Mineræ sacra
242
Olympiarum primi a-
thletæ 126
in Olympijs circa Pro-
teum quæ acciderint
309
Oedipus Laium patrē
interficit 265. matrē
in vxorem ducit ibid.
Onesicritus classis A-
lexandrinæ gubernæ-
tor 289
Opes Polystrato vnde
prouenerint 33
Orestes furijs exagita-
tus 231
Oracula deorum obli-
qua & ambigua 258

Orationē singula per-
sequendo extendere
absurdum 118

Orchestice 157. orgia
104. 341

Orpheus Argonautarū
iucundissimus 331. à
mulieribus dilaniatus
128. à philosophia
cur in Græciam mis-
sus 316. Argos nau-
gat 330. 331

Orpheus Calliopes fil.
331

Orpheus & Eumolpus
cū philosophis con-
gressi 316

Orpheus & Musæus
optimi saltatores 104

Orphei caput loquens
128

Osculatio Ganymedis
Ioui ipso nectare sua-
uior 10

Ouidij vers⁹ 170. 519.
P

P Alinurus 531

Páphylius sinus 179

Panos descriptio 34

Pani oleatus hircus sa-
crificatus 4

Panope

I N D E X.

Panope	31	norum genere esse
Pantomimi ab Italis sal-		ponendas, Peripate-
tatores dicti	135	ticorum decretū 261
Parca omnium rerum		Pelopis elephantinus
causa	264	humerus 128. carnea
Parcæ Noctis filiæ se-		depastio
cundum Hesiodum		ibid.
247. tres ibid. rerum		Pella Thracica
dominæ 251. ab Athe-		156
nienſib⁹ Eumenides		Penelope
appellatæ	265	435
Parcas parūm fauente		Pentheus Actæonis cō-
& propitio fato in lu-		sobrinus à Bacchis
cem esse editas	264	discerptus
Parī arbiter trium dea-		269
rum cōstitutus	30.	Per hās nullus egre-
author belli Troiani		diatur sermo, Lycurgi
38. 520. elegatiæ stu-		institutio
diosus Priami fil.	30	380
Patrōclū 471. ab A-		Peregrinus à principio
chille cur amat⁹	240	Christian⁹ cur in O-
Patrocli cadaver	374	lympijs seipsum in i-
Pauperum & regū vitā		gnē coniecerit
perpēdiculo inter se		267.
distare	71	nouus Socrates di-
Pauperum quā diu i-		ctus 276. philosoph⁹
tum mors facilior		Stoicus 267. quō tē-
71. 73		pore vixerit ibid. quā-
Paupertatem artes exi-		do & à quo liber di-
gere	214	missus
Pecunias in tertio bo-		278
		Peregrini ambitio 296.
		cum Musonio, Dio-
		ne & Epicteto cons-
		suetudo
		282. 283
		Peregrini in Græciam
		profectio ibid. in Ita-
		liam profectio
		283.
		Qqqq
		eius-

I N D E X.

- eiusdem in Ægyptū peregrinatio ad Agathobulum 281. ne
 se in ignem conijceret, dolus irritus 296
 Peregrini in Elienses probrosa dicta 283
 Peregrini vltima vox 299
 Peregrino cur nullæ opes missæ 277
 in Peregrino Luciani sapientiæ simulatæ imago 306
 Perſe circa Salaminem nauali prælio superasti 237
 Perſæ cur in crucē subacti 261
 Perſeus magus 466
 Personis in scenam productis quæ seruanda 134
 in Personis turpibus venerabile nomen hærere turpe 338
 Phæaci saltatione oblectati 103
 Phalaridis taurus 286
 Phanareta obſtetrix Socratidis mater 335
 Phantias Bacchidi quomodo reconciliatus 396
 Phaon à Venere iuuentuti reſtitutus 36.
 cur Venerem è Chio tranſuexerit 33
 Phaon Ioëſſæ amator 435. quomodo formoſus effectus 36
 Phaoni à Venere vnguenti alabaſtrum ꝑ tranſuectione datum ibid.
φιναιρία 306
 Phileus Augeiæ fil. 336
 Philippi Thraciæ ciuitas 328
 Philo Alopecëſis 386.
 Diniæ fil. 491
 Philonis de pulchritudine encomium ibid.
 Philomela in auem mutata 52
 Philopatris dialogus cur compoſitus 456
 Philoſophia à Ioue nū in terras demiſſa 309.
 318
 Philoſophia à Sophiſtis iniuria affecta 312.

INDEX.

312. 317. cur ab I-
diotis contēpta 325.
Iouis filia 313. 314
Philosophiæ septem di-
scipuli 316. viatica
319
Philosophiæ nullum cū
Sophistis cōsortium.
328. 329
ad Philosophiam eunti-
chus an admittatur
165
ad Philosophiam qui-
dam à seruis progres-
si 309
Philosophi cur à Sophi-
stis ad cicutam biben-
dam traditi 317. ple-
runque arrogantes &
gloriæ cupidi 268
Philosophi faucij è con-
uiuio asportati 338
Philosophorum conui-
uium 339. mores
337
Philosophorum recen-
tiorum vitia & mores
309
Philosophis ab Impe-
ratore constitutum sa-
larium 160
Philosophos litigare, ri-
diculum 159
inter Philosophos con-
tentio exorta 339
Phocion vir sanctus &
iustus 260
Phœnix auis Indica
291
Phrygia minoris Asiæ
regio 36. 37
Phrygius adolescentu-
lus Polystrati hæres
constitutus 35
Phryne 80. famosum
scortum 156
Phryx plagis fit melior,
prouerb. 37
Phryges pro barbaris
habiti ibid.
Pictura Cupidinis 16
Pindari versus 158
Plagiarius 48
Platanus arbor Socra-
ticorum sermonum
auscultator 211
Platonis lex de mulie-
ribus 323
Platonis locus de salta-
tione 89. 118
Plorare iussi, phrasis
explicatio 34
Qqqq 2 Plus

I N D E X.

Plutarchilocus	519	nera deportata	33
Pœnæ impijs destina-		Polystrati hæres Phry-	
tæ	262	gius adolescens	35
Polemō zelotyp ⁹	421.	Pomum aureum Eri-	
tribunus militū	422.	dis	29
Pannychidis amator		Pomi Erides inscriptio	
ibid.			520
Pollucis & Cast. enco-		Populus alba Herculi	
mium	490	facra	242
inter Pollucē & Amy-		Porticus Heptaphon ⁹	
cum Bebriciorū pu-			302
gna	518	Possifundi, Possido-	
Polycletus nobilis sta-		nij, &c. sophistæ cur	
tuarius	158	appellati	329
Polyphemus canendī		Posterior dies prioris	
peritus 21. hospitum		discipulus	215
mactator 23. Neptuni		Præconis munus	81
pater 19. Galatæa a-		Præstigiæ mulierū &	
mator 20. vnoculus		anicularum inuenta	
19. hispidus atque a-			482
grestis	20	Praxitelis industria	
Polyphemi vox asini-			189
na 21. lyra	ibid.	Precatio de osculata	
Polypi ingenium	157	manu qualis	105
Polyprepō tibicē phre-		Precium redemptionis	
nesi correptus	356	pro Ganymede rapto	
Polystratus in summa		hircus triennis	5
senectute ab optima-		Priapus 156. deus bel-	
tibus amatus	33	licosus 108. saltator	
Polystrati ætas	ibid.	ibid.	
ad Polystrati fores mu-		Prometheus in crucē	
		actus	

I N D E X.

actus 252. mulierum fabricator 226 Proserpina cum stygio curru rapta 583 Prothesilaus Iphidi fil. 47. primus Græcorū interfectus 49 Proteus Ægyptius exi- mius saltator 106. in varias rerum facies trāsinutatus ibid. in carcerein coniectus 275. 270. ex vrbe Roma eiectus ibid. Protei fabula 106. 154. vita imprudenter in- stituta 300 Proteum omnia pro- pter gloriam & homi- num laudem aucu- pandam & fecisse & dixisse 303. 304 de Proteo narratio 270 Prouidentia lex, de cō- uersatione cum mu- lieribus 199 sine Prouidentia res hu- manas administrari, sophistarum garruliz- tas 250 (488 Proxenus Epicratis F.	Pueri concinnati 325 Puerorum amatores à Lacedæmonibus in- fames habiti 243 Pueros amare quomo- do conueniat 234. a- mare, solis philoso- phis relinquendum 236 in Pueris animus non corpus amandus 243 Pugna inter Satyrionē Morionem & Alci- damantem, in conui- uio philosophico 355 Pulchritudo sine virtus te cōtemptibilis 201. 202 Pulchritudinis omnes cupidi 494 Pulchritudinis pote- stas 498 Pyladis & Orestis ami- citia 231 Pyriphlegeton 41. 46 Pyrrhus patriæ virtu- tis imitator 403 Pythagoræ aureum fe- mur 42 Pythag. à fabis absti- nuisse ibid. Qqqq 3 Quer-

I N D E X.

- Q
- Q**uercus Ioui sacra 242
- Q**uercuum fructus primorum hominum victus 214.
- R
- R**aptus Europæ 25. qualis ibid.
- R**eliqui terram, &c. vox vulturis 302
- R**eprehendere res incognitas turpe 90
- R**es humanæ ab Homero in duo tantum diuisæ 109
- R**egum & pauperum vitam perpendiculo inter se distare 71
- R**hadamanthus à Cynisco accusatus 54. inferorum iudex 89. 534
- R**hea 16. saltandi artificio oblectata 98
- R**isus Democraticus 273
- R**hodope mons Thraciæ 327
- R**hodus 179 180
- R**omanorum saltatio 107
- R**ubor in mulieribus circa
- ca genas fucatus 224.
- S
- S**acra à Musæo & Orpheo instituta cum saltatione 156
- S**acrificia hominum superuacanea 250
- S**acrilegi & patricidarum cur comburendi 288. 289
- S**alaminam Persarum nauali prælio superantibus 237
- S**alarium ab Imperatore philosophis constitutum 160
- S**alij Martis sacerdotes 107. 155. eorundem sacra 155. 156
- S**almoneus 462. rex Elis cur à Ioue fulminatus 486
- S**altandi ars comprehendere difficilis 118. à Luciano defenditur 89
- S**altandi studium apud veteres ibid.
- S**altandum canedimos 102
- S**altantibus cur succinatur 115
- Saltantibus

I N D E X.

- Saltandi in armis con-
 suetudo 99
 Saltatio ab Homero lau-
 data 109. à Socrate
 laudata 111
 Saltatio affectata 149.
 bacchica 144. in Ionia
 & Pôto celebris ibid.
 cū mūdi ac omniū re-
 rum generatione nata
 98. imitatrix 130
 Saltatio inuentū vetus
 98. multarū deliciarū
 extrema comes 153.
 quæ contineat 136.
 quantis de rebus ho-
 mines admoneat 96.
 res friuola & mulie-
 bris 90
 Saltationis exercitium
 in Thessalia quale
 104. habitus decens
 & modestus 114. vti-
 litas 90. 139. laus, &
 origo 153
 Saltationi & oculorum
 & aurium iudicium
 præstò esse 143
 Saltationē bonum esse
 multiplicis ornatus
 & scientiæ 98
 citra Saltationem vete-
 res nullas celebraſſe
 festiuitates 104
 de Saltatione libelli cō-
 scripti 116
 in Saltatione præſentē
 & ſingularem requiri
 memoriam 119
 Saltatione ſolē cōſalu-
 tare qui ſoliti 105
 Saltationum cur nulla
 ſint certamina 115.
 genera 108. ſpecies
 numero comprehen-
 ſa 116
 Saltator corpore & ani-
 mo qualis eſſe debeat
 119. 141. 146
 Saltatoris laus ſcīpua
 quæ 120 (tanda 147
 Saltatori cacoſelia cui-
 Saltatori cuidam à Bar-
 baro quale datum te-
 ſtimonium 133
 Saltatores ab Atheniē-
 ſibus qui reprehēſi
 142. olim ſimul & ca-
 nere & ſaltare ſoliti
 114. Leſbonaci Mi-
 tylenæo chirifophi
 dicti 137. 158
 Qqqq 4 in

INDEX.

in Saltatoribus vitia & virtutes sagaciter deprehenſa	143	Scytharum in cœnando ritus	349.	oratio, prouerb.	429
ſandalia varijs colorib⁹ tinctâ	223	Scythica oratio, prouerb.	428		
Sapientes auro non indigere	331	Sempronius Gracchus	562		
Sapientiæ ſimulatæ imago in Peregrino		Sempronia à Saluſtio cur reprehenſa	153		
Luciani ꝑpoſita	306.	Senem aſſatum videre, iniucundum ſpectaculum	299.300		
ſtudium animi maculas abſtergere	83	Senib⁹ vita moleſta	32		
Sardanapalus mollis & effœminatus	42.261.	Septem ſapientes apud inferos	43.	lätiores cæteris ibid. exiſtentibus	ibid.
femiur	42	Serimones inter pocula habiti nō diuulgan- di	341		
Saturnus à Ioue rege expulſus	157	Seruij locus	486		
Saturnium ſeculū	322	à Seruis quidam ad philoſophiam progreſſi	309		
Satyri Bacchi miniſtri	108	Serui vtriq; commune inditū deſideriū	196		
Satyrion morio	355	Sibyllæ verſus de Pro- teo	292		
Saxum voluere, prouerb.	266	Siculorum deliciæ	36.		
Scarabeus Cynic⁹	330.	menſæ	32		
333		Siderum chorea	98		
Scelerati poſt mortem ſupplicio afficiendi	261	Similis			
Scripta religioni nocētia non eſſe vertenda	457				

I N D E X.

- Similis simili gaudet** 452
Simile simili charum 532
Simi omnes apud inferos 44
Simulachrum Veneris artificiosè ex Pario marmore confectum 186
Simultas Apollinis aduersus Cræsum 258
Sirenes nauigio prætereunti cera aures occludendæ 93
Sisichthon Neptunus appellatus 463
Sisyphus à Theseo Atheniensium rege cur interfectus 266
Socrates adolescētum corruptor 166. **Sophronisci marmora rij, & Phanaretæ F.** 335
Socrates vndecimuiris traditus 261. **eius de amore puerorum iudicium** 233. **in Alcibiadem amor** 240. **peruersa oratio** 200. **eius socij in carcere depicti** 300. **illum salutationem discere non erubuisse** 111. **vnum hoc scire quòd nihil sciret** 45
de Socrate post mortē quæ existimatio ibid.
Solon 43
σοφιστὴς ἀντισκοποπισμῶν
Christus à Luciano dictus 207
Sophistæ 316. **ab Isocrate perstricti** 335. **cur Possidonij appellati** 329. **genus hominum seruile ac mercenarium** 318. **philosophorum redargutionum contemptores** ibid. **puerorū corruptores, & mulierū** 322. **quibus dediti exercitijs** 318. **illorū absurdæ respōsiones** 317. **labyrinthæ interrogationes** ibi. **arx, maledicētia** 321. **garulitas, res humanas nulla prouidentia administrari** 250. **mo-**
Qqqq 5 res

I N D E X.

resin conuiujs 323.	gapenthe inuenta 85
ob res leuissimas iræ	Syllogisus cornutus 359.
vehementia 324. pe-	acerualis, me-
tacitas ibid. persuasio	tens ibid.
316. vita & mors 320.	Symposium 337
inde illorū vitam non	Syracusana mensæ 36
cum doctrina con-	Syracusanos conuiuio-
gruere 323	rum luxui nimium in-
Sophistas ab extrâ ca-	duluisse ibid.
stos & seueros appa-	
rere 322. præter quæ-	
stum nihil curare 335	
Sophocles & Æschyl-	
es tragædiarum scri-	
ptores 270	
Sophoclis locus 361	
Sophoniscus marmo-	
rarius Socratis pater	
335	
Sorte sua nemo contē-	
tus 533	
Sostratus Cleodemi	
discipulus 365. eius	
vxor à Cleodemo	
stuprata ibid.	
Spectaculorum vtili-	
tas 94	
Statua Veneris mar-	
morea ab Charicle	
deosculata 187	
Supplicia noua à Me-	

I N D E X.

præ amoris impatien-		ex mare mutatus	53.
tia mortem sibi con-		visu à Iunone priuā-	
sciuit	61	tus	ibid.
Theano Pythagoricæ		à Ioue vaticinandi ar-	
doctrinæ filia	210	te donatus	ibi-
Theocriti Europa	28	dem	
Theocriti locus	414	Titani & Iouis bellum	
Thersites	332	157	
Theseus Atheniēsiū		Tragicorum & comi-	
rex	266	corum fabulæ defal-	
Thefillam armatam cō-		tandæ oblatae	152
tra Spartanos proces-		Tragœdia iniucundum	
sisse	210	spectaculum	114
Thessala gens veneficij		Traiani victoria	456
nomine notata	384.	Tramam vertere, pro-	
393. 398		uerb.	318
Θεσσαλὸν ὠκεῖον	384	Transformatio Iouis	3
Thessalia saltationi quæ		πρωτο	520
subministrat	128	πρωτογενεῖα cur appellata	
Thetis mater Achillis		ibid.	
31. 403		Transformationes for-	
Θετταλῶν γυναικῶν	384	marum fabulosæ	
in Thracia multa sal-		129	
tanti necessaria inue-		Tribas	399
niri	127	Triephton	463
Tibys	424	Triephonteum pela-	
Timocrates Lesbona-		gus	460
cis Mitylenæi præce-		Troia prouincia	37
ptor	137	Troiam absente Achil-	
Tiresias vates Theba-		le expugnari non po-	
nus 52. in fœminam		tuisse	403
		Troia	

I N D E X.

Troianum bellum vn-	Venus pro Cupidine
de ortum 368.540	sollicita 14.15
Typhœus gigas 552	Veneris cum fil. Cu-
Tyrannorum ingenia	pidine expostulatio
ebria 524. vita an bea-	14
ta 553	Veneris cognomenta
Tyro ab Enipeo Thef-	414
salix fluuio adamata	Veneris simulachrum
486	ab adolescente quo-
Tyro Salmonei filia à	dam adamatum 189.
Neptuno vitiata 463.	190. ex Pario marino-
	re confectum 189.
	adulterium 242
	Veneris templum in
	Cnido 183. 184. mi-
	tibus ac frugiferis ar-
	boribus fœcundum
	184
	Venerius iactus quis
	242
	Verboſitatem in con-
	uiuijs improbari 500
	Verecūdia ambigua &
	anceps dea 220
	Victoria dubia & in-
	certa 486
	Virgilij loc ⁹ 157. 337.
	520
	Virum ex viro naſci nō
	poſſe 197
	Virorum cum mulierib-
	bus

I N D E X.

- bus conuersatio 196.
 197
 Viris dominari mulie-
 res 51
 Virtus formositate præ-
 stantior 201. volupta-
 ti anteponenda 427
 Virtutis studiosos mor-
 tem contemnere 54
 Visus primus gradus
 amoris 238
 Vita Heroica 197
 Vita hominum rudis
 & indocta 213
 Vita mulierum cur po-
 tior habenda 50. 51
 Vita senibus molesta
 32
 Vitium plantatio facta
 ab Icaro 122
 Vlysses ab Homero
 qualis fingatur 37.
 laborum patientissi-
 mus ibid.
 cum Vmbris luctari
 turpe 531
 Voluptas naturæ vio-
 latrix 197
 Voluptatis audacia i-
 bidem
 Voluptatis superuaca-
 nei & supposititij mo-
 di 198
 ex Voluptate parua
 quanta mala proue-
 niant ibid.
 Voluptates quæ potio-
 res habendæ 203
 Voluptatum mutui at-
 que alterni affectus
 205
 Vrania cur cognomi-
 nata Venus 414
 Vulcanus deorum fa-
 ber 252.
 claudus ibid.
 Vxoris animus aman-
 dus, non corpus 243.

Z

- Zarmanochegas In-
 dus cur seipsum
 cremârit 308
 Zarmanochegæ epita-
 phium ibid.
 Zenon Aristæneti fil.
 343
 Zenonis è conuiuio
 discessus 363
 Zenotheris vxoris suæ
 leno 365. 368. oculo
 & nare in conuiuio
 mutila-

I N D E X.

mutilatus 378.	stia	349
cus 343.	eius cum	Zephyrus Apollinis ri-
Cleodemo	conten=	ualis 27.125
tio	365. in	Zopyrus pædagogus
conuiuio	inmode-	361.

QVARTI TOMI INDICIS

F I N I S.

B A S I L E Æ,
P E R S E B A S T I A N V M
H E N R I C P E T R I

Anno

M. D C I I.

Mense Septembri.

